INDEX

Text Structure: 1 verse Hebrew followed by one Aramaic (Targum)

כי לא יעשה יהוה אלהים דבר כי אם ג[illegible]
סודו אל עבדיו הנביאים אריה שאג מי
[illegible]לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא [illegible]
מי לא ירחל [illegible]
[illegible]

ויהי אחרי מות
משה עבד יהוה
ויאמר
[illegible] יהושע בן נון
משה [illegible]

כי לא יעשה יהוה אלהים דבר כי אם גלה סוד
אל עבדיו הנביאים אריה שאג מי לא יירא
מי לא [illegible]
[illegible]

אבכי לא יעשה יהוה אלהים דבר כי אם
גלה סודו [illegible]

[illegible]

ב מושה ב׳ וס׳ ויהי אחרי מות משה מבחריו ויאמר כל מקום ב׳ וס׳ ...

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה
אמר: והוה בתר דמית משה עבדא דיי ואמר יי ליהושע בר נון משמשניה
דמשה למימר: משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: משה עבדי מית וכען קום
עבר ית ירדנא הדין את וכל עמא הדין לארעא דאנא יהיב להון לבני ישראל:
כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: כל
אתרא דתדרוך פרסת רגליכון ביה לכון יהבתיה כמא דמלילית עם משה:
מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: מן מדברא ולבנן הדין ועד נהרא רבא נהרא
פרת כל ארע חתאי ועד ימא רבא מעלני שמשא יהי תחומכון: לא יתיצב
איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך: לא יתעתד אנש קדמך כל יומי חייך כמא דהוה מימרי בסעדיה דמשה
כין יהי מימרי בסעדך לא אשבקנך ולא ארחקנך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל
את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: תקף ועילם ארי את
תחסין ית עמא הדין ית ארעא דקיימית לאבהתהון למתן להון: רק חזק ואמץ
מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין
ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: להוד תקף ועילם לחדא למטר למעבד
ככל אוריתא דפקדך משה עבדי לא תסטי מניה ל[illegible] לסמלא בדיל דתצלח
בכל אתר דתהך: לא ימוש ספר התורה [illegible] יומם ולילה
למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: לא
יעדי ספרא דאוריתא הדין מפומך ותהי הגי ביה יימם ולילי בדיל דתטר
למעבד ככל דכתיב ביה ארי בכין תצלח ית אורחתך ובכין תכשיט: הלא
צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:
הלא פקידתך תקף ועילם לא תדחל ולא תתבר ארי בסעדך מימרא דיי אלהך
בכל אתר דתהך: ויצו יהושע את [illegible] העם לאמר: ופקיד
יהושע ית סרכי עמא למימר: עברו בקרב המחנה [illegible] את העם לאמר הכינו

ב׳

לית מלוש ב׳ וסימנ׳ ספר התורה הזה וחסר׳ כי אז תצליח חמשים ו׳ חס בלש׳ וסימנ׳ וחמשים על בני

לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ עיברו בגו משריתא ופקידו ית
עמא למימר אתקינו לכון זודין ארי בסוף תלתה יומין אתון עברין ית ירדנא
הדין למיעל למירת ית ארעא דיי אלהכון יהיב לכון למירתה׃ ולראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר׃ ולשבט ראובן ולשיבט גד
ולפלגות שבטא דמנשה אמר יהושע למימר׃ זכור את הדבר אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת׃
הוו דכירין ית פתגמא דפקיד יתכון משה עבדא דיי למימר יי אלהכון מניח
לכון ויהב לכון ית ארעא הדא׃ נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אותם׃ נשיכון טפלכון ובעירכון יתבון בארעא דיהב לכון משה בעברא
דירדנא ואתון תעברון מזרזין קדם אחיכון כל גיברי חילא ותסעדון יתהון׃
עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה
עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש׃ עד דיניח יי לאחיכון כותכון ויירתון
אף אנון ית ארעא דיי אלהכון יהיב להון ותתובון לארע ירותתכון ותירתון יתה
דיהב לכון משה עבדא דיי בעברא דירדנא מדנח שמשא׃ ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך׃ ואתיבו ית יהושע
למימר כל דפקידתנא נעביד ולכל אתר דתשלחיננא נהך׃ ככל אשר שמענו
אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה׃
ככל דקבילנא מן משה כין נקביל מנך לחוד יהי מימרא דיי אלהך בסעדך כמא
דהוה בסעדיה דמשה׃ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך
לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃ כל גבר דיסריב על מימרך ולא יקביל
ית פתגמך לכל דתפקדניה יתקטיל לחוד תקף ועילם׃ וישלח
יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ
ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה׃ ושלח יהושע

נסבי

הפטרה שלח לך

תעברו חמושים ונעברו חמושים על קצה ולא ישמע ו׳ וסימנ׳

ולא ידעתי ה׳ וקימנו ... ותקח האשה את שני עבדיך ככבים אלף השירון ובלעני שמחו ונחספו ...

בר נון מן שטין תרין גברין מאללין ברז למימר איזילו חזו ית ארעא וית יריחו
יריחו ואזלו ועלו לבית אתתא פונדקיתא ושמה רחב ושכיבו תמן ויאמר למלך
יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ
ואתאמר למלכא דיריחו למימר הא גבריא אתו הלכא בליליא מבני ישראל
לאללא ית ארעא וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים
אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו ושלח מלכא דיריחו לות
רחב למימר אפיקי גבריא דאתו לותיך דעלו לביתיך ארי לאללא ית כל
ארעא אתו ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין המה ודברת אתתא ית תרין גבריא ואטמרתנון
ואמרת בקושטא אתו לותי גבריא ולא ידעית אי מכן אנון ויהי השער לסגור
בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
כי תשיגום והוה עדן למיחד תרעא בקבלא וגבריא נפקו לא ידעית לאן
אזלו גבריא רדופו בפריע בתריהון ארי תדבקונון והיא העלתם הגגה
ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג והיא אסיקתנון לאגרא
ואטמרתנון בטעוני כתנא דסדירין לה על אגרא והאנשים רדפו אחריהם
דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם
וגבריא רדפו בתריהון אורח ירדנא על מגזתא ותרעא אחדו בתר דנפק
רדפיא בתריהון והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג ואנון
עד לא שכיבו והיא סליקת לותהון לאגרא ותאמר אל האנשים ידעתי
כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי
הארץ מפניכם ואמרת לגבריא ידענא ארי יהב יי לכון ית ארעא וארי נפלת
אימתכון עלנא וארי אתברו כל יתבי ארעא מן קדמיכון כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם
ארי שמענא ית דיביש יי ית מי ימא דסוף מן קדמיכון במפקכון ממצרים
ודעבדתון לתרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג דגמרתון

[illegible]

וחד
והנה
אנשים
בלשון
נקבה
ועדין
וחס

יתהון׃ ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃ ושמענא ואתמסי לבנא ולא
אשתארת עוד רוח באנש מן קדמיכון ארי יי אלהכון הוא אלהים דשכינתיה בשמיא
מלעילא ושליט על ארעא מלרע׃ ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ וכען קיימו כען
לי במימרא דיי ארי עבדית עמכון טיבו ותעבדון אף אתון עם בית אבא
טיבו ותתנון לי את דקשוט׃ והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי
ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות׃ ותחון ית אבא וית אמא וית
אחי וית אחותי וית כל דילהון ותשיזבון ית נפשתנא ממותא׃ ויאמרו לה
האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה
לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת׃ ואמרו לה גבריא נפשתנא
מסירן חלף נפשתכון לממת אם לא תחוון ית פתגמנא דין ויהי כד יתין יי
לנא ית ארעא ונעביד עמיך טיבו וקשוט׃ ותורדם בחבל בעד החלון כי
ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת׃ ושלשילתנון באטונא מן חרכא ארי
ביתה בכתל שורא ובשורא היא יתבא׃ ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו
בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו
לדרככם׃ ואמרת להון לטורא איזילו דלמא יערעון בכון רדפיא ותטמרון
תמן תלתא יומין עד דיתובון רדפיא ובתר כין תהכון לאורחכון׃ ויאמרו
אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו׃ ואמרו לה
גבריא זכאין אנחנא ממומתיך הדא דקיימת עלנא׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך
ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה׃ הא אנחנא
עלין בארעא ית תורא דחוט זהוריתא הדין תקטרין בחרכא דשלשילתינא
ביה וית אבוך וית אמיך וית אחך וית כל בית אבוך תכנשין לותיך לביתא׃
והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר
יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו׃ ויהי כל דיפוק בר מדשי ביתיך

אחיות׳ ב׳ חס׳ ק׳

וחו׳ ב׳ סוף פס׳ חד מל׳ וחד חס׳ ב׳ חוץ שוב׳ חוצ׳ איד׳ ולנא שו׳ בתוך עמי אנכי ב׳ חס׳ ג׳ ישבת ק׳

יושבת ב׳ סוף פס׳ וסי׳ ובחומה היא מו׳ בתוך עמי חס׳ ׳ משבעתך ב׳ חס׳ וסי׳ הזה אשר השבעתנו ואם תגידי את דברנו זה

לגברא חובת קטוליה ברישיה ואנחנא זכאין וכל די יהי עמיך בביתא חובת
קטוליה ברישנא אם יד אנש תהי ביה ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים
משבעתך אשר השבעתנו ואם תחוון ית פתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך
דקיימת עלנא ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות
השני בחלון ואמרת כפתגמיכון כין הוא ושלחתנון ואזלו וקטרת ית
תורא דזהוריתא בחרכא וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו ואזלו ועלו לטורא
ויתיבו תמן תלתה יומין עד דתבו רדפיא ובעו רדפיא בכל אורחא ולא
אשכחו וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ד
ויספרו לו את כל המצאות אתם ותבו תרין גבריא ונחתו מטורא ועברו
ואתו לות יהושע בר נון ואשתעיאו ליה ית כל דערעא יתהון ויאמרו
אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו ׃ ד
ואמרו ליהושע ארי מסר יי בידנא ית כל ארעא ואף אתברו כל יתבי ארעא וחס
מן קדמנא ׃ וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד כאן הענין
עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו ואקדים יהושע בצפרא ו
ונטלו משטין ואתו עד ירדנא הוא וכל בני ישראל ובתו תמן קדם דיעברון
ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה והוה מסוף תלתה ה
יומין ועברו סרכיא בגו משריתא ויצוו את העם לאמר כראתכם את ארון ד
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם ג
והלכתם אחריו ופקידו ית עמא למימר כמחזיכון ית ארון קימא דיי
אלהכון וכהניא ליואי נטלין יתיה ואתון תטלון מאתרכון ותהכון בתרוהי ׃
אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר ובינו
תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום ברם ק
רחיק יהי ביניכון וביניה כתרין אלפין במשחתא בדיל דתדעון ית אורחא
דתהכון בה ארי לא עברתון באורחא מאתמלי ומדקמוהי ׃
ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם ג

תדעון ד׳ וסימנ׳ — בזאת תדעון כי יי׳ שלחני בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש למען למען —

נפלאות׃ ואמר יהושע לעמא אזדמנו ארי מחר יעביד יי׳ ביניכון פרישן׃ ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם׃ ואמר יהושע לכהניא למימר טולו ית ארון קימא ועברו
קדם עמא ונטלו ית ארונא דקימא ואזלו קדם עמא׃ ויאמר יהוה
ב׳ ד׳ אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך׃ ואמר יי׳ ליהושע יומא דין אשרי לרבותך בעיני כל ישראל
ב׳ דידעון ארי כמא דהוה מימרי בסעדיה דמשה כין יהי מימרי בסעדך׃ ואתה
ג׳ תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן
תעמדו׃ ואת תפקיד ית כהניא נטלי ארונא דקימא למימר כממטיכון עד קצת
ג׳ מי ירדנא בירדנא תקומון׃ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו
הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ ואמר יהושע לבני ישראל אתקרבו הלכא
ד׳ ושמעו ית פתגמא דיי׳ אלהכון׃ ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם
והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי
והאמרי והיבוסי׃ ואמר יהושע בדא תדעון ארי אלהא קיים אתרעי לאשראה
שכינתיה ביניכון ותרכא יתריך מן קדמיכון ית כנענאי וית חתאי וית חואי
וית פרזאי וית גרגשאי ואמוראי ויבוסאי׃ הנה ארון הברית ארון כל
הארץ עבר לפניכם בירדן׃ הא ארון קימא רבון כל ארעא עבר קדמיכון
ו׳ בלש׳ בירדנא׃ ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד
משבט׃ וכען סבו לכון תרי עסר גברין משבטיא דישראל גברא חד גברא חד
ב׳ מל׳ משבטא׃ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי
הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד׃ ויהי כמנח
פרסת רגלי כהניא נטלי ארונא דיי׳ רבון כל ארעא במי ירדנא מי ירדנא יפסקון
מיא דנחתין מלעילא ויקומון רכלא חד׃ ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר
את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם׃ והוה כד נטלו עמא ממשכניהון
למעבר ית ירדנא וכהניא נטלי ארונא דקימא קדם עמא׃ וכבוא נשאי הארון
ג׳ ג׳ עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל

כבאכם ג׳ וסימנ׳ עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו תצאו אל עם כבאכם העיר — כנוח ב׳ ומל׳ ויהי כנוח עליהם כפות רגלי וחד

והירדן ג' וסימנ' ... ועי' והערבה מלא על כל יבבל ׳ ויצוו ב' בספ' וסימנ' הכינו לכם צדה שלשה

גדותיו כל ימי קציר׃ וכממטי נטלי ארונא עד ירדנא ורגלי כהניא נטלי ארונא
טבילא בקצת מיא וירדנא מלי על כל כיפוהי כל יומי חצדא׃ ויעמדו המים
הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן מאדם
והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו׃ וקמו ל
מיא דנחתין מלעילא קמו רכלא חד חסיקין לחדא מאדם קרתא דבסטר צרתן
ודנחתין לימא דמישרא לימא דמלחא שלימו פסקו ועמא עברו לקביל יריחו׃
ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל
עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן׃ וקמו כהניא נטלי
ארון קימא דיי׳ ביבשתא בגו ירדנא מתקנא וכל ישר׳ עברין ביבשתא
עד דשלימו כל עמא למעבר ית ירדנא׃ ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור ד' מל'
את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃ והוה כד שלימו
כל עמא למעבר ית ירדנא ואמר יי׳ ליהושע למימר׃ קחו לכם מן העם
שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט׃ דברו לכון מן עמא תרי
עסר גברין גברא חד גברא חד משבטא׃ וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה ב' בספ'
מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם ל
אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה׃ ופקידו יתהון למימר
טולו לכון מכא מגו ירדנא מאתר מקם רגלי כהניא מתקנא תרתא עסרי אבניא
ותעברון יתהון עמכון ותחתון יתהון בבית מבתא דתביתון ביה בליליא׃ ל
ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל
איש אחד איש אחד משבט׃ וקרא יהושע לתרי עסר גברין דאתקין מבני ישר׳
גברא חד גברא חד משבטא׃ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ג'
בני ישראל׃ ואמר להון יהושע עברו קדם ארונא דיי׳ אלהכון לגו ירדנא
וארימו לכון גבר אבנא חדא על כתפיה למנין שבטיא דבני ישר׳׳ למען
תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה
לכם׃ בדיל דתהי דא את ביניכון ארי ישאלון בניכון מחר למימר מא אבניא

בנ"ל
לכם צדה ... למספר שבטי בני ישראל ג' וסימנ' והיו לאחד מכנו והרימו לכם ויעשו כן בני ישראל. שתי עשרה ל'

האלין לכון׃ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם׃ ה
ותימרון להון דפסקו מי ירדנא מן קדם ארון קימא דיי׳ במעבריה בירדנא פסקו
מי ירדנא ויהוין אבניא האלין לדכרנא לבני ישר׳ עד עלמא׃ ויעשו כן בני
ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר
יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעבירום עמם אל המלון וינחום
שם׃ ועבדו כין בני ישר׳ כמא דפקיד יהושע ונטלו תרתא עסרי אבניא מגו
ירדנא כמא דמליל יי׳ עם יהושע למנין שבטיא דבני ישר׳ ואעברונין עמהון
לבית מבתא ואצנעונין תמן׃ ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן
תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה׃ ותרתא
עסרי אבניא אקים יהושע בגו ירדנא באתר מקם רגלי כהניא נטלי ארונא
דקימא והוו תמן עד יומא הדין׃ והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד
תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את
יהושע וימהרו העם ויעברו׃ וכהניא נטלי ארונא קימין בגו ירדנא עד
דשלים כל פתגמא דפקיד יי׳ ית יהושע למללא עם עמא ככל דפקיד משה
ית יהושע ואוחיאו עמא ועברו׃ ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון
יהוה והכהנים לפני העם׃ והוה כד שלים כל עמא למעבר ועבר ארונא דיי׳
וכהניא קדם עמא׃ ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני ב ד חס
בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ ועברו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא בלש
דמנשה מזרזין קדם בני ישר׳ כמא דמליל עמהון משה׃ כארבעים אלף חלוצי
הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו׃ כארבעין אלפין מזרזי
חילא עברו קדם עמא דיי׳ לקרבא למישרי יריחו׃ ביום ההוא
גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי ב ד חס המוך
חייו׃ ביומא ההוא רבי יי׳ ית יהושע בעיני כל ישר׳ ודחילו מניה כמא דהוו
דחלין מן משה כל יומי חיוהי׃ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃
ואמר יי׳ ליהושע למימר׃ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן׃ ג ג רפי

ויריחו ד חס וסימנ׳ ביום ההוא גדל וישמעו כל ישראל מאד מאד כל הגוים וכל שמואל כות במגן וכל איש ישראל

פקיד ית כהניא נטלי ארונא דסהדותא ויסקון מן ירדנא׃ ויצו יהושע את
הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃ ופקיד יהושע ית כהניא למימר סקו מן ירדנא׃
ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי כעלות
הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשם על כל ל׳
גדותיו׃ והוה כד בעו למסק כהניא נטלי ארון קימא דיי׳ מגו ירדנא אתנגידא ד׳
פרסת רגלי כהניא ונחא על יבשתא ותבו מי ירדנא לאתרהון ואזלו כמאתמלי
ומדקמוהי על כל כיפוהי׃ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו
בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ ועמא סליקו מן ירדנא בעסרא לירחא קדמאה
ושרו בגלגלא בסיפי מדנח יריחו׃ ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ וית תרתא עסרי אבניא האלין דנסבו מן
ירדנא אקים יהושע בגלגלא׃ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם ב׳ למען תהיה זאת
מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה׃ ואמר לבני ישר׳ למימר דישאלון
בניכון מחר ית אבהתהון למימר מא אבניא האלין׃ והודעתם את בניכם לאמר ביבשה
עבר ישראל את הירדן הזה׃ ותהודעון ית בניכון למימר ביבשתא עבר ו׳ וסמ׳
ישר׳ ית ירדנא הדין׃ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד
עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו׃
דיביש יי׳ אלהכון ית מי ירדנא מן קדמיכון עד מעברכון כמא דעבד יי׳
אלהכון לימא דסוף דיביש מן קדמנא עד מעברנא׃ למען דעת כל עמי
הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים׃
בדיל דידעון כל עממי ארעא ית גבורתא דיי׳ ארי תקיפא היא בדיל דתדחלון
קדם יי׳ אלהכון כל יומיא׃ ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר פ״ג
בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את
מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני עברם
בני ישראל׃ והוה כד שמעו כל מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מערבא ל׳
וכל מלכי כנענאה דעל ימא ית דיביש יי׳ ית מי ירדנא מן קדם בני ישר׳ עד
דעברו ואתמסי לבהון ולא אשתארת בהון עוד רוח מן קדם בני ישר׳׃

צוה ג וסימ׳ הכהנים ויכרתו ל׳ ישועות הנה ״את הירדן הזה ו וסימנ׳ קטנתי עלה ראש לה תעבור משה עבדי עברו בקרב והודעתם

מול ב בקר חד מל וחד חס וחכון בתרי ל״ש וסימנ׳ מול סוף מלו ושוב מל את בני ישראל שנית חס׳

הפטרת ראשון שלפסח

ב בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
את בני ישראל שנית׃ בעדנא ההוא אמר יי ליהושע עביד לך אזמילון חריפין
ותוב גזר ית בני ישראל תניינות׃ ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני
ישראל אל גבעת הערלות׃ ועבד ליה יהושע אזמילון חריפין וגזר ית בני ישראל
ד בגבעתא וקרא לה גבעת ערלתא׃ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא
ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ ודין
פתגמא דגזר יהושע כל עמא דנפקו ממצרים דכריא כל גברי מגיחי קרבא
ה מיתו במדברא באורחא במפקהון ממצרים׃ כי מלים היו כל העם היצאים וכל
ג העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו׃ ארי גזירין הוו כל עמא
דנפקו וכל עמא דאתילידו במדברא באורחא במפקהון ממצרים לא גזרו׃
ה כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ארי
ארבעין שנין הליכו בני ישראל במדברא עד דסף כל עמא גברי מגיחי קרבא
דנפקו ממצרים דלא קבילו למימרא דיי דקיים יי להון בדיל דלא לאחזיותהון
ו ית ארעא דקיים יי לאבהתהון למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש׃ ואת בניהם
ז חס הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃ וית בניהון
יט דקמו באתרהון יתהון גזר יהושע ארי ערלין הוו ארי לא גזרו יתהון באורחא׃ ויהי
ריש פיפ כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם׃ והוה כד שלימו כל
בטע עמא למגזר ויתיבו באתרהון במשריתא עד דאתסיאו׃ ויאמר
יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
גלגל עד היום הזה׃ ואמר יי ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי מצראי
מנכון וקרא שמיה דאתרא ההוא גלגלא עד יומא הדין׃ ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו׃ ושרו בני
ב ישראל בגלגלא ועבדו ית פסחא בארבעת עסרא יומא לירחא ברמשא במישרי
ובעג יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה׃

זה הדבר ה׳ וסימנ׳ אשר תעשה להם על המצבה אשר מל יהושע כל העם אשר תעשו אשר הרים יד במלך

יהושע ואת בניהם ג וסימנה ילמדון הקים תחתם כלו לא המית ודברי ימים ׳ וישבת ב וחס ביום השביעי המן ממחרת

ואכלו מעבורא דארעא מבתר פסחא פטיר וקליא בכרן יומא הדין ׃ וישבת
המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה ההיא ׃ ופסק מנא ביומא דבתרוהי במיכלהון מעבורא דארעא
ולא הוה עוד לבני ישראל מנא ואכלו מעללת ארעא דכנען בשתא ההיא ׃
ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד
לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו ׃
והוה כד הוה יהושע ביריחו וזקף עינוהי וחזא והא גברא קאים לקבליה
וחרביה שליפא בידיה ואזל יהושע לותיה ואמר ליה הלמסעדנא אתיתא אם
לבעלי דבבנא ׃ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל
פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו ׃ ואמר לא ארי אנא
מלאך שליח מן קדם יי כען אתיתי ונפל יהושע על אפוהי על ארעא וסגיד
ואמר ליה מא רבוני ממליל עם עבדיה ׃ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע
של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן ׃ ואמר מלאכא דשליח מן קדם יי ליהושע שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא
דאת קאים עלוהי קדישא הוא ועבד יהושע כין ׃ ויריחו סגרת ומסגרת מפני
בני ישראל אין יוצא ואין בא ׃ ויריחו אחידא ומתקפא מן קדם בני ישראל לית
מנהון נפיק ועליל ׃ ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך
את יריחו ואת מלכה גבורי החיל ׃ ואמר יי ליהושע חזי דמסרית בידך ית
יריחו וית מלכה גיברי חילא ׃ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את
העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ׃ ותסחרון ית קרתא כל גברי עבדי קרבא
אקיף ית קרתא זמנא חדא כדין תעביד שתה יומין ׃ ושבעה כהנים ישאו
שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשפרות ׃ ושבעה כהניא יסבון שבעה שופריא דקרן דכרא
קדם ארונא וביומא שביעאה תסחרון ית קרתא שבע זמנין וכהניא יתקעון
בשופריא ׃ והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם
תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו ׃ ויהי כמגד בקרן

פנו
ב ׳ כל יהושע יריחו וכל אודי יריחו כת ׳ אל פניו ו וסימנה ומשלם לשנאיו אל פניו ב בו ויפל יהושע אל פניו ויפל יואב אל דוד ׳

דכרא כמשמעכון ית קל שופרא ייבבון כל עמא יבבא רבא ויפול שורא דקרתא
ויתבלע תחותוהי ויסקון עמא גבר לקבליה ׃ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים
לפני ארון יהוה ׃ וקרא יהושע בר נון לכהניא ואמר להון טולו ית ארון קימא
ויאמר ק ושבעה כהניא יסבון שבעה שופריא דקרן דכריא קדם ארונא דיי׳ ׃ ויאמרו
אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה ׃ ואמר לעמא
עברו ואקיפו ית קרתא ומזרזי חילא יעברון קדם ארונא דיי׳ ׃ ויהי כאמר
יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה
עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם ׃ והוה כד אמר יהושע
לעמא ושבעה כהניא נסיבו שבעה שופריא דקרן דכריא קדם יי׳ עברין ותקעין
תקעי ק בשופריא וארון קימא דיי׳ אזיל בתריהון ׃ והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו
השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות ׃ ומזרזי חילא
אזלין קדם כהניא תקעי שופריא ושבטא דבית דן אזיל בתר ארונא וכהניא אזלין
ותקעין בשופריא ׃ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את
וחד והריעתם בחצצרת קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם ׃ וית עמא
פקיד יהושע למימר לא תיבבון ולא תשמעון ית קלכון ולא יפוק מפומכון פתגמא
עד יומא דאימר לכון יבבו ותיבבון ׃ ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת
ויבאו המחנה וילינו במחנה ׃ ואסחר ארונא דיי׳ ית קרתא אקיף זמנא חדא
ועלו למשריתא וביתו במשריתא ׃ וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את
ארון יהוה ׃ ואקדים יהושע בצפרא ונטלו כהניא ית ארונא דיי׳ ׃ ושבעה
הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו
הליך ק בשפרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקוע
בשופרות ׃ ושבעה כהניא נסיבו שבעה שופריא דקרן דכריא קדם ארונא דיי׳
אזלין מיזל ותקעין בשופריא ומזרזי חילא אזלין קדמיהון ושבטא דבית דן
אזיל בתר ארונא דיי׳ וכהניא אזלין ותקעין בשופריא ׃ ויסבו את העיר ביום השני
פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים ׃ ואסחרו ית קרתא ביומא תנינא

זמנא חדא ותבו למשריתא כדין עבדו שתה יומין׃ ויהי ביום השביעי וישכמו ג חס
כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו
את העיר שבע פעמים׃ והוה ביומא שביעאה ואקדימו כמסק צפרא ואסחרו
ית קרתא כהלכתא הדא שבע זמנין לחוד ביומא ההוא אקיפו ית קרתא שבע
זמנין׃ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם
הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר׃ והוה בזמנא שביעיתא תקעו כהניא
בשופריא ואמר יהושע לעמא יביבו ארי יהב יי׳ לכון ית קרתא׃ והיתה העיר
חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית
כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו׃ ותהי קרתא חרמא היא וכל דבה קדם יי׳
לחוד רחב פונדקיתא תיחי היא וכל דעמה בביתא ארי אטמרת ית אזגדיא
דשלחנא׃ ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם ב ו היא בקל
את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אתו׃ ולחוד אתון אסתמרו מן חרמא דלמא יחידה
תחרמון ותסבון מן חרמא ותשוון ית משריתא דישראל לחרמא ותעכרון יתה׃
וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא׃ וכל כספא
ודהבא ומני נחשא ופרזלא קודשא אנון קדם יי׳ לאוצר בית מקדשא דיי׳ יתעלון׃
וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם ב
תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את ט ח
העיר׃ ויביב עמא ותקעו בשופריא והוה כד שמע עמא ית קל שופרא ויביבו בקרתה
עמא יבבא רבא ונפל שורא דקרתא ואתבלע תחותוהי וסליק עמא לקרתא וחד בשינתא
גבר לקבליה וכבשו ית קרתא׃ ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה
מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב׃ וגמרו ית כל דבקרתא מגבר
ועד אתא מעולימא ועד סבא ועד תור ואמר וחמר לפתגם דחרב׃ ולשנים
האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם
את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה׃ ולתרין גבריא דאלילו ית ארעא
אמר יהושע עולו לבית אתתא פונדקיתא ואפיקו מתמן ית אתתא וית כל דלה
כמא דקיימתון לה׃ ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת יב ב

העירה ט ח בקרתה וחד בשינתא וסימ׳ ויקרעו וירע העם וכם אל אחת ויהונתן בבאה רגליך וישלח מלאכים ויבא את המים ובני עמון דוד׳ ית׳

אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
ישראל׃ ואפיקו עולימיא מאלליא ואפיקו ית רחב וית אבוהא וית אמה וית אחהא
וית כל דלה וית כל זרעיתהא אפיקו ואשריאונון מברא למשריתא דישראל׃
והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר
בית יהוה׃ וקרתא אוקידו בנורא וכל דבה לחוד כספא ודהבא ומני נחשא וברזלא
יהבו באוצר בית מקדשא דיי׃ ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל את יריחו׃ וית רחב פונדקיתא וית בית אבוהא וית כל
דלה אחי יהושע ויתיבת בגו ישראל עד יומא הדין ארי אטמרת ית אזגדיא
דשלח יהושע לאללא ית יריחו׃ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו
ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה׃ ואומי יהושע בעדנא ההוא למימר ליט גברא
קדם יי דיקום ויבני ית קרתא הדא ית יריחו בבכריה ישכללינה ובזעיר בנוהי
יקים דשהא׃ ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ׃ והוה
מימרא דיי בסעדיה דיהושע והוה שמעיה סגי בכל ארעא׃ וימעלו בני ישראל
מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף
יהוה בבני ישראל׃ ושקרו בני ישראל שקר בחרמא ונסיב עכן בר כרמי בר זבדי
בר זרח לשבטא דיהודה מן חרמא ותקיף רוגזא דיי בבני ישראל׃
וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל
ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי׃ ושלח
יהושע גברין מיריחו לעי דעם בית און ממדנח לבית אל ואמר להון למימר סקו
ואלילו ית ארעא וסליקו גבריא ואלילו ית עי׃ וישבו אל יהושע ויאמרו אליו
אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל
תיגע שמה את כל העם כי מעט המה׃ ותבו לות יהושע ואמרו ליה לא יסק כל
עמא כתרין אלפין גברא או כתלתה אלפין גברא יסקון וימחון ית עי לא תרגיש לתמן
ית כל עמא ארי זעירין אנון׃ ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו

פרשת נדרים כות

וישבע ג׳ וסימנ׳ יוסף יהושע יהוידע עזרא ׳׳ כאלפים ב׳ וסימנ׳ חמה במדה כאלפים איש או כשלשת

ולו ג׳ וסימנ׳ ולו נועבו בגוע אחינו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן ולוא אנכי שקל בתרומה מו׳

לפני אנשי העי׃ וסליקו מן עמא לתמן כתלתא אלפין גברא ואפכו קדם אנשי עי׃
ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים
ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים׃ וקטלו מנהון אנשי עי כתלתין ושתא
גברא ורדפונון קדם תרעא עד דתברונון ומחונון במחתנא ואתמסי לבא דעמא
והוה למיא׃ ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד
הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ ובזע יהושע לבושוהי ונפל
על אפוהי על ארעא קדם ארונא דיי׳ עד רמשא הוא וסבי ישראל ואסיקו עפרא
על רישיהון׃ ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם
הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר
הירדן׃ ואמר יהושע קביל בעותי יי׳ אלהים למא אעברתא אעברא ית עמא הדין
ית ירדנא למימסר יתנא בידא דאמוראה לאבדותנא ולו פון דשרינא ויתיבנא
בעברא דירדנא׃ בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו׃
בבעו יי׳ מא אימר בתר דאחזרו ישראל קדלהון למפך קדם בעלי דבביהון׃
וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ
ומה תעשה לשמך הגדול׃ וישמעון כנ... וכל יתבי ארעא ויסתחרון עלנא
וישיצון ית שמנא מן ארעא ואת עביד בדיל שמך רבא׃ ויאמר
יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך׃ ואמר יי׳ ליהושע קום לך
למא דנן את רמי על אפך׃ חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי
אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ חטא ישראל
ואף עברו על קימי דפקידית יתהון ואף נסיבו מן חרמא ואף גנבו ואף כדיבו
ואף שויאו במניהון׃ ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו
לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף (להיות) עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם׃
ולא יכלין בני ישראל למקם קדם בעלי דבביהון אדי קדלהון יחזרון למיפך
קדם בעלי דבביהון ארי הוו לחרמא לא אוסיף למהוי מימרי בסעדכון אם
לא תשיצון חרמא מביניכון׃ קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך

בישרא
חס ובע׳ ׳ סימ׳ שמנו שמך חס שמיך מו׳ ״תעשה ד׳ ידי וסימנ׳ אם תעשה עמנו רעה ומה תעשה לשמך שקר אתה דבר תעשה

קוס ט ריש פס׳ וסימנה׳ התהלך בארץ לך פרנה ארם קדש אתהעס חס׳ צרפתה רד וירדת לך אל נכוה וחבירו

עד הסירכם החרם מקרבכם׃ קום זמין ית עמא ותימר אזדמנו למחר ארי
כדנן אמר יי׳ אלהא דישר׳ חרמא בינך ישר׳ לא תכלון למקם קדם בעלי דבביכון
עד דתעדון חרמא מביניכון׃ ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר
ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית
אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים׃ ותקרבון בצפרא לשבטיכון ויהי שבטא
דיתאחד מנך יי׳ יקרב לזרעין וזרעי דיתאחד מן ק׳ יי׳ תקרב לבתין וביתא
דיתאחד מן ק׳ יי׳ יתקרב לגברין׃ והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל
אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל׃ ויהי די יתאחד בחרמא
יתוקד בנורא הוא וכל דליה ארי עבר על קימא דיי׳ וארי עבד דלא כשר בישר׳׃
וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה׃ ואקדים
יהושע בצפרא וקריב ית ישר׳ לשבטוהי ואתיחד שבטא דבית יהודה׃
ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת
הזרחי לגברים וילכד זבדי׃ וקריב ית זרעית יהודה ואתאחדת זרעית זרח
וקריב ית זרעית זרח לגבריא ואתאחד זבדי׃ ויקרב את ביתו לגברים וילכד
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃ וקריב ית ביתיה לגבריא ואתאחד
עכן בר כרמי בר זבדי בר זרח לשבט יהודה׃ ויאמר יהושע אל עכן בני
שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד
ממני׃ ואמר יהושע לעכן ברי שוי כען יקרא ק׳ יי׳ אלהא דישר׳ והב קדמוהי
אודאה וחוי כען לי מא עבדתא לא תכסי מני׃ ויען עכן את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ ואתיב עכן ית
יהושע ואמר בקשטא אנא חבית ק׳ יי׳ אלהא דישר׳ ובדין וכדין עבדית׃ ואראה
בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים
שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף
תחתיה׃ וחזית בביזתא אצטלא בבלא חד שפיר ומתן סלעין דכסף ולישנא
דדהבא חד חמשין סלעין מתקליה ורגתינון ונסיבתנון והאנון טמירין בארעא
בגו משכני וכספא תחותיהון׃ וישלח יהושע מלאכים וירוצו האהלה והנה

קוס כ׳ ... יך הדבר׳ לשבטיו ב׳ וסימנה׳ וירא את ישראל שכן לשבטיו ויקרב את ישר׳ חד כתו׳ וחד כנביאים׳

 ואת הכסף ג' וסימנ' ומסף משנה קחו בידכם אף את הזהב ויקח יהושע ותשלם כל המלאכה

טמונה באהלי והכסף תחתיה ׃ ושלח יהושע אזגדין ורהטו למשכנא והא
טמירין במשכניה וכספא תחותיהון ׃ ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע
ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה ׃ ונסיבונון מגו משכנא ואיתיאונון
לות יהושע ולות כל בני ישר' ואתיכונין קדם יי ׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח
ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת
חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק
עכור ׃ ודבר יהושע ית עכן בר זרח ונסיב ית כספא וית אצטלא וית לישנא
דדהבא ודבר ית בנוהי וית בנתיה וית תוריה וית חמריה וית ענה וית משכניה
וית כל דליה וכל ישר' עמיה ואסיקו יתהון למישר עכור ׃ ויאמר יהושע מה
עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש
ויסקלו אתם באבנים ׃ ואמר יהושע מא עכרתנא יעכרנך יי ביומא הדין
ורגמו יתיה כל ישר' באבנא ואוקידו יתהון בנורא בתר דרגמו יתהון באבניא ׃
ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא
שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה ׃ ואקימו עלוהי דגור אבנין רב
עד יומא הדין ותב יי מתקוף רגזיה על כין קרא שמיה דאתרא ההוא מישר
עכור עד יומא הדין ׃ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל
תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך
העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו ׃ ואמר יי ליהושע לא תדחל ולא תתבר
דבר עמך ית כל עמא עבדי קרבא וקום סק לעי חזי דמסרית בידך ית מלכא
דעי וית עמיה וית קרתיה וית ארעיה ׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה ׃
ותעביד לעי ולמלכה כמא דעבדתא ליריחו ולמלכה לחוד עדאה ובעירה
תבזון לכון אתקין לך כמנא לקרתא מאחורהא ׃ ויקם יהושע וכל עם המלחמה
לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה ׃ וקם
יהושע וכל עמא עבדי קרבא למסק לעי ובחר יהושע תלתין אלפין גברא גברי
חילא ושלחינון בליליא ׃ ויצו אותם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי

ביום ההוא ו' וסימנ' נבקעו באו מדבר כאשר עשה יכפר עליכם יעברך יי ויאמר שאול והולך סמי ב'

העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים ׳ ופקיד יתהון למימר חזו
דאתון כמנין לקרתא מאחורי קרתא לא תרחקון מן קרתא לחדא ותהון כלכון מתקנין:
ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה
ונסנו לפניהם ׳ ואנא וכל עמא דעמי נתקרב לקרתא ויהי ארי יפקון לקדמותנא
כד בקדמיתא וניפוך קדמיהון ׳ ויצאו אחרינו עד התיקנו אתם מן העיר כי
יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ׳ ויפקון בתרנא עד דניגוד
יתהון מן קרתא ארי יימרון תבירין קדמנא כד בקדמיתא וניפוך קדמיהון ׳
ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם ׳ ואתון
תקומון מן כמנא ותתרכון ית קרתא וימסרינה יי אלהכון בידכון ׳ והיה כתפשכם
את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם ׳ ויהי כמיחדכון
ית קרתא תדלקון ית קרתא בנורא כפתגמא דיי תעבדון חזו דפקידית יתכון ׳
וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן
יהושע בלילה ההוא בתוך העם ׳ ושלחינון יהושע ואזלו לכמנא ויתיבו בין בית
אל ובין עי מערב לעי ובת יהושע בליליא ההוא בגו עמא ׳ וישכם יהושע בבקר
ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי ׳ ואקדים יהושע בצפרא
ומנא ית עמא וסליק הוא וסבי ישראל קדם עמא לעי ׳ וכל העם המלחמה
אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי ׳
וכל עמא עבדי קרבא דעמיה סליקו ואתקרבו ואתו לקביל קרתא ושרו מצפונא
לעי וחלתא בינוהי ובין עי ׳ ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין
בית אל ובין העי מים לעיר ׳ ודבר כחמשה אלפין גברא ושוי יתהון כמנא בין בית
אל ובין עי מערב לקרתא ׳ וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת
עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ׳ ושויאו עמא ית כל
משריתא דמצפונא לקרתא וית כמניה מערב לקרתא ואזל יהושע בליליא
ההוא בגו מישרא ׳ ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר
לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי
ארב לו מאחרי העיר ׳ והוה כד חזא מלכא דעי ואוחיאו ואקדימו ונפקו אנשי

 ולא נשאר ג׳ וסימנ׳ איש בעי ובית אל וישלח יהוה כי אם יהואחז ואני נשארתי לבדי

קרתא לקדמות ישראל לאגחא קרבא הוא וכל עמיה לזמנא דמתקן ליה קדם
מישרא ואנון לא ידעין ארי כמנא להון מאחורי קרתא: וינגעו יהושע וכל
ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ואתברו יהושע וכל ישראל קדמיהון ואפכו
באורח מדברא: ויזעקו כל העם אשר בעי לרדף אחריהם וירדפו אחרי בעי
יהושע וינתקו מן העיר: ואתכנישו כל עמא דבעי למרדף בתריהון ורדפו
בתר יהושע ואתנגידו מן קרתא: ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו
אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: ולא אשתאר
אנש בעי ובית אל דלא נפקו בתר ישראל ושבקו ית קרתא כד פתיחא ורדפו
בתר ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: ואמר ייי
ליהושע ארים ברמחא דבידך על עי ארי בידך אמסרנה וארים יהושע ברמחא
דבידיה על קרתא: והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: וכמנא קם בפריע מאתריה ורהטו
כד ארים ידיה ועלו לקרתא וכבשוהא ואוחיאו ואדליקו ית קרתא בנורא:
ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם
ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: ואתפניאו אנשי עי
לאחוריהון וחזו והא סליק תננא דקרתא לצית שמיא ולא הוה בהון חילא למערק
לכא ולכא ועמא דאפך למדברא אתהדר על רדפא: ויהושע וכל ישראל ראו
כי לכד האורב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: ויהושע
וכל ישראל חזו ארי כבש כמנא ית קרתא וארי סליק תננא דקרתא ותבו ומחו
ית אנשי עי: ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה
מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט: ואלין נפקו מן קרתא לקדמותהון להם
והוו לישראל במציעין אלין מכא ואלין מכא ומחו יתהון עד דלא אשתאר להון
שאר ומשיזיב: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: וית מלכא חס
דעי אחדו כד חי וקריבו יתיה לות יהושע: ויהי ככלות ישראל להרג את כל
ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו

ויקרבו ב׳ חס וסימנ׳ בני אהרן את הדם אליו ויקרבו אתו אל יהושע חד מנה׳ בתו וחד בגבורים

וישימה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ תל עולם מל׳ לחק ולמשפט חס׳ ׳ ויקימו ג׳ וסימנה׳ עליו גל אבנים גדול עליו בני דן וחד יקימנו אתו הכו׳ס

כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב ׃ והוה כד שיצי ישר׳ לקטלא ית כל יתבי עי
בחקלא במדברא דרדפונון ביה ואתקטלו כלהון לפתגם דחרב עד דשלימו
ותבו כל ישר׳ לעי ומחו יתה לפתגם דחרב ׃ ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש
ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי ׃ והוה כל דאתקטלו ביומא ההוא מגבר
ועד אתא תרי עסר אלפין כל אנשי עי ׃ ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון
עד אשר החרים את כל ישבי העי ׃ ויהושע לא אתיב ידיה דארים ברמחא
עד דגמר ית כל יתבי עי ׃ רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את יהושע ׃ לחוד בעירא ועדי קרתא ההיא בזו להון ישראל
כפתגמא דיי׳ דפקיד ית יהושע ׃ וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם
שממה עד היום הזה ׃ ואוקיד יהושע ית עי ושויה תל חרוב לעלם לצדו עד
יומא הדין ׃ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב ובבוא השמש צוה
יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום הזה ׃ וית מלכא דעי צלב על צליבא עד עדן
רמשא וכמיעל שמשא פקיד יהושע ואחיתו ית נבילתיה מן צליבא ורמו יתיה
במעלנא דתרע קרתא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב עד יומא הדין ׃
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל ׃ בכין בנא
יהושע מדבחא קדם יי׳ אלהא דישר׳ בטורא דעיבל ׃ כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף
עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים ׃ כמא דפקיד משה עבדא
דיי׳ ית בני ישר׳ כמא דכתיב בספר אוריתא דמשה מדבח אבנין שלמן דלא
אתרם עליהון ברזלא ואסיקו עלוהי עלון קדם יי׳ ונכיסו נכסת קודשין ׃ ויכתב
ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל ׃ וכתב
תמן על אבניא ית פרשגן אוריתא דמשה דכתב קדם בני ישר׳ ׃ וכל ישראל
וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי
ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל
כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה ׃ וכל ישר׳ וסבוהי

עליהן ל׳ ומל׳ וס׳ ותבו וכתבית מזבח דיהושע ודגמו בכות עמק קציץ ותיהם כל העיר וכל בלוות דכות ואכן ל׳ ג׳ מנה׳ קדמ׳ דויקרא חס׳ ועז׳

וסרכוהי ודיינוהי קימין מכא ומכא לארונא קדם כהניא ליואי נטלי ארון קימא
דיי׳ גיורא כיציבא פלגהון לקביל טורא דגריזין ופלגהון לקביל טורא דעיבל
כמא דפקיד משה עבדא דיי׳ לברכא ית עמא ישראל בקדמיתא: וְאַחֲרֵי כֵן
קָרָא אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה כְּכָל הַכָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: ובתר
כין קרא ית כל פתגמי אוריתא ברכן ולוטין ככל דכתיב בספרא דאוריתא:
ל׳ לֹא הָיָה דָבָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל
ריש פ״ס וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ בְּקִרְבָּם: לא הוה פתגמא מכל דפקיד משה דלא
קרא יהושע קדם כל קהלא דישראל ונשיא וטפלא וגיוריא דאזלין ביניהון:
וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל
סימ׳ תמנ׳ פוס חוֹף הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל מוּל הַלְּבָנוֹן הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי:
והוה כד שמעו כל מלכיא דבעברא דירדנא בטורא ובשפילתא ובכל ספר
ימא רבא דלקביל לבנן חתאי ואמוראי כנענאי פרזאי חואי ויבוסאי: וַיִּתְקַבְּצוּ
ג יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם יְהוֹשֻׁעַ וְעִם יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד: ואתכנשו כחדא לאגחא קרבא
עם יהושע ועם ישראל סיעא חדא: וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעָי: ויתבי גבעון שמעו ית דעבד יהושע ליריחו
ב ולעי: וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה בְּעָרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ וַיִּקְחוּ שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם
וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמְבֻקָּעִים וּמְצֹרָרִים: ועבדו אף אנון בחכמא ואזלו ואזדודו
ונסיבו סקין בלן לחמריהון וזיקין דחמר בלן ומבזעין ומצררין: וּנְעָלוֹת בָּלוֹת
וּמְטֻלָּאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׂלָמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכֹל לֶחֶם צֵידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקֻּדִים:
ומסנן בלן ומרקעין ברגליהון וכסותא בליא עליהון וכל לחים זודהון יביש
ב הוה כיסנין: וַיֵּלְכוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ לָנוּ בְרִית: ואזלו לות יהושע למשריתא
לגלגלא ואמרו ליה ולאנש ישראל מארע רחיקא אתינא וכען גזרו לנא קים:
ויאמר ב מל׳ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַחִוִּי אוּלַי בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרָות לְךָ בְרִית:
כסף ואמר אנש ישראל לחואה דלמא ביננא אתון יתבין ואיכדין נגזר לכון קים:
ה וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ:

פה אחד ג וסי׳ ויתקבצו והמלאך וחבי׳ · זקינינו ב׳ בלש׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ בנערינו ובזקנינו נלך ויאמרו אלינו זקינינו קדמ׳ חס׳ בתר

ואמרו ליהושע עבדך אנחנא ואמר להון יהושע מן אתון ומנן אתיתון׃ ויאמרו
אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת
כל אשר עשה במצרים׃ ואמרו ליה מארע רחיקא לחדא אתו עבדך לשמא דיי
אלהך ארי שמענא שמעיה וית כל דעבד במצרים׃ ואת כל אשר עשה לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר
בעשתרות׃ וית כל דעבד לתרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון
מלכא דחשבון ולעוג מלכא דמתנן דבעשתרות׃ ויאמרו אלינו זקינינו
וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם
עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית׃ ואמרו לנא סבנא וכל יתבי ארענא למימר
סבו עמכון זודין לאורחא ואיזילו לקדמותהון ותימרון להון עבדיכון אנחנא
וכען גזרו לנא קים׃ זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת
אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ דין לחמנא כד חמים אזדודנא יתיה
מבתנא ביום מפקנא למיתי לותכון וכען הא יביש והוה כיסנין׃ ואלה נאדות
היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב
הדרך מאד׃ ואלין זיקין דחמר דמלינא כד חדתין והא אתבזעו ואלין
תותבנא ומסננא בליאו מסגי אורחא לחדא׃ ויקחו האנשים מצידם ואת פי
יהוה לא שאלו׃ וקבילו גבריא לפתגמיהון ומפֿ מן ק׳ יי לא תבעו׃ ויעש להם
יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ ועבד להון
יהושע שלם וגזר להון קים לקיימותהון וקיימו להון רברבי כנשתא׃ ויהי
מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו
ובקרבו הם ישבים׃ והוה מסוף תלתא יומין בתר דגזרו להון קים ושמעו ארי
קריבין אנון ליה וביניהון אנון יתבין׃ ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום
השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים׃ ונטלו בני ישראל
ואתו לקרויהון ביומא תליתאה וקרויהון גבעון וכפירה ובארות וקרית יערים׃
ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו
כל העדה על הנשיאים׃ ולא מחונון בני ישראל ארי קיימו להון רברבי כנשתא

יחיו ל׳ וסימנ׳ ויאמרו אליו הנשיאים מתים כל יחיו מתוך עליהם יחיו ומשפטים הלעולם רשעים ״הגר הגר ב׳ וסי׳ ויענו את יהושע

במימרא דיי׳ אלהא דישראל ואתרעמו כל כנשתא על רברביא: ויאמרו כל
הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא
נוכל לנגע בהם׃ ואמרו כל רברביא לכל כנשתא אנחנא קיימנא להון במימרא
דיי׳ אלהא דישראל וכען לא נכול לאנזקא להון׃ זאת נעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם׃ דא נעביד להון ונקיים
יתהון ולא יהי עלנא רגזא על קימא דקיימנא להון׃ ויאמרו אליהם הנשיאים
יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו אליהם הנשיאים:
ואמרו להון רברביא ייחון ויהון לקטין אעין ומלן מיא לכל כנשתא כמא
דמלילו להון רברביא׃ ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם
אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים׃ וקרא להון
יהושע ומליל עמהון למימר למא שקרתון בנא למימר רחיקין אנחנא מנכון
לחדא ואתון ביננא יתבין׃ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים
ושאבי מים לבית אלהי׃ וכען ליטין אתון ולא יפסקון מנכון עבדין ולקטי
אעין ומלן מיא לבית מקדשא דיי׳׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד
לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ
ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה
את הדבר הזה׃ ואתיבו ית יהושע ואמרו ארי חואה אתחוה לעבדך ית דפקיד
יי׳ אלהך ית משה עבדיה למתן לכון ית כל ארעא ולשיצאה ית כל יתבי ארעא
מן קדמיהון ודחילנא לחדא לנפשתנא מן קדמיכון ועבדנא ית פתגמא הדין׃
ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה׃ וכען הא אנחנא
מסירין בידך כמא דתקין ודכשר בעינך למעבד לנא עביד׃ ויעש להם כן ויצל
אתם מיד בני ישראל ולא הרגום׃ ועבד להון כין ושיזיב יתהון מיד בני ישראל
ולא קטילונון׃ ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח
יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר׃ ומסרינון יהושע בעדנא ההוא
לקטי אעין ומלן מיא לכנשתא ולמדבחא דיי׳ עד יומא הדין לאתרא דיתרעי׃
ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי 10

כחחית ב׳ וסימנ׳ עלי הממלכה וכי היא גדולה מן העי כחחת שפחתך׳ ונכה ל׳ יחכה ל׳ ותכבה ל׳ נרכה ל׳

ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי
גבעון את ישראל ויהיו בקרבם׃ והוה כד שמע אדני צדק מלכא דירושלם ארי
כבש יהושע ית עי וגמרה כמא דעבד ליריחו ולמלכה כין עבד לעי ולמלכה
וארי אשלימו יתבי גבעון עם ישראל והוו ביניהון׃ וייראו מאד כי עיר גדולה
גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים׃ ודחילו
לחדא ארי קרתא רבתא גבעון כחדא מקרוי מלכותא וארי היא רבא מן עי וכל
גברהא גיברין׃ וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם
מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר׃ ושלח אדני צדק
מלכא דירושלם לות הוהם מלכא דחברון ולות פראם מלכא דירמות ולות יפיע
מלכא דלכיש ולות דביר מלכא דעגלון למימר׃ עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון
כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל׃ סקו לותי וסעדוני ונמחי ית גבעון
ארי אשלימת עם יהושע ועם בני ישראל׃ ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי
מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם
ויחנו על גבעון וילחמו עליה׃ ואתכנישו וסליקו חמשה מלכי אמוראה מלכא
דירושלם מלכא דחברון מלכא דירמות מלכא דלכיש מלכא דעגלון אנון וכל
משריתהון ושרו על גבעון ואגיחו קרבא עלה׃ וישלחו אנשי גבעון אל יהושע
אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר׃ ושלחו אנשי גבעון
לות יהושע למשריתא לגלגלא למימר לא תרשיל ידך מעבדך סק לותנא
בפריע ופרוק לנא וסעודנא ארי אתכנישו עלנא כל מלכי אמוראה יתבי טורא׃
ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל׃ וסליק
יהושע מן גלגלא הוא וכל עמא עבדי קרבא עמיה וכל גיברי חילא׃

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד
איש מהם בפניך׃ ואמר יי ליהושע לא תדחל מנהון ארי בידך מסרתינון לא
יתעתד אנש מנהון קדמך׃ ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל׃
ואתא לותהון יהושע בתכיף כל ליליא סליק מן גלגלא׃ ויהמם יהוה לפני ישראל

ידיך יא מל וסימנ׳ תכאמו תחג תק צד תרף תהזקכה אלילות תשתחוה הבמות תבסף עיבונ והכל וכל תלים כות מל כמא׃

ויהמם ג׳ וסימנ׳ בגבעון וירעם ובזקים ״—״ דום ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ שמש בגבעון דום

ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד
מקדה׃ ושגישנון יי׳ קדם ישר׳ ומחנון מחא רבא בגבעון ורדפינון באורח
מסקנא דבית חורון ומחנון עד עזקה ועד מקדה׃ ויהי בנסם מפני ישראל
הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה
וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב׃ והוה
במיפלהון מן קדם בני ישר׳ אנון במחתנא דבית חורון ומן קדם יי׳ אתרמאה
עליהון אבנין רברבן מן שמיא עד דאתו לעזקה ומיתו סגיאין דמיתו באבני
ברדא מדקטלו בני ישר׳ בחרבא׃ אז ידבר יהושע ליהוה ביום
תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון
דום וירח בעמק אילון׃ בכין שבח יהושע קדם יי׳ ביומא דמסר יי׳ ית אמוראה
קדם בני ישר׳ ואמר לעיני ישר׳ שמשא בגבעון אוריך וסיהרא במישר
אילון׃ וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים׃ ואוריך שמשא
וסיהרא קם עד דאתפרע עמא בית ישר׳ מבעלי דבביהון הלא היא כתיבא
על ספרא דאוריתא וקם שמשא בפלגות שמיא ולא דחיק למיעל ביום שלים׃
ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
לישראל׃ ולא הוה כיומא ההוא קדמוהי ובתרוהי דאתקבלת קדם יי׳ צלות אנש
ארי יי׳ במימריה אגיח קרבא לישר׳׃ וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה׃ ותב יהושע וכל ישר׳ עמיה למשריתא לגלגלא׃
וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה׃ ואפכו חמשה מלכיא
האלין ואטמרו במערתא במקדה׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים
נחבאים במערה במקדה׃ ואתחוה ליהושע למימר אשתכחו חמשה מלכיא
טמירין במערתא במקדה׃ ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה
והפקידו עליה אנשים לשמרם׃ ואמר יהושע קריבו אבנין רברבן לפומא
דמערתא ומנו עלה גברין למטרהון׃ ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם׃

מלך

הזנב דם מתים לבן דום לית מיגעה חס׳ ושא׳ מל׳ ׃ לפניו דקדים לאחריו ד׳ וסימ׳ ויעל האדבה על ולא היה ביום ההוא אכלה אש לא היה

14

ואתון לא תקומון רדופו בתר בעלי דבביכון ותדבקון יתהון לא תשבקונון
למיעל לקרויהון ארי מסרינון יי אלהכון בידכון׃ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר׃
והוה כד שיצי יהושע למימחיהון מחתא רבתא לחדא עד דשלימו ומשיזביא
אשתיזבו מנהון ועלו לקרוין כריכן׃ וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע
מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו׃ ותבו כל עמא למשריתא
לות יהושע למקדה בשלם לא הוה נזקא לבני ישר׳ למרחק גבר ית נפשיה׃
ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה
מן המערה׃ ואמר יהושע פתחו ית פומא דמערתא ואפיקו לותי ית חמשה
מלכיא האלין מן מערתא׃ ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה
מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את
מלך עגלון׃ ועבדו כין ואפיקו לותיה ית חמשה מלכיא האלין מן מערתא ית
מלכא דירושלם ית מלכא דחברון ית מלכא דירמות ית מלכא דלכיש ית מלכא
דעגלון׃ ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל
איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את
רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם׃
והוה כד אפיקו ית מלכיא האלין לות יהושע וקרא יהושע לכל אנש ישר׳ ואמר
לשלטוני גברי עבדי קרבא דאזלו עמיה קרבו שוו ית רגליכון על צורי מלכיא
האלין וקריבו ושויאו ית רגליהון על צוריהון׃ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו
ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים
אותם׃ ואמר להון יהושע לא תדחלון ולא תתברון תקפו ועילמו ארי כדין יעביד
יי לכל בעלי דבביכון דאתון מגיחין קרב בהון׃ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם
ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב׃ ומחנון יהושע
בתר כין וקטלינון וצלבינון על חמשה צליבין והוו צליבין עד רמשא׃ ויהי
לעת בוא השמש צוה יהושע וירדם מעל העצים וישלכם אל המערה אשר
נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה׃ והוה

לערן מיעל שמשא פקיד יהושע ואחיתונון מעל צליבא ורמונון למערתא
דאטמרו תמן ושויאו אבנין רברבן על פומא דמערתא עד כרן יומא הדין׃
ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם ב
אתה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה חס בליש
למלך יריחו׃ וית מקדה כבש יהושע ביומא ההוא ומחה לפתגם דחרב וית מלכה כטו
גמר יתה וית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ועבד למלכא דמקדה כמא רפי
דעבד למלכא דיריחו׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה
לבנה וילחם עם לבנה׃ ועבר יהושע וכל ישרא׳ עמיה ממקדה ללבנה ואגיח
קרבא עם לבנה׃ ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה
למלך יריחו׃ ומסר יי׳ אף יתה בידא דישרא׳ וית מלכה ומחה לפתגם דחרב כטו
וית כל נפשתא דבה לא אשאר בה משיזיב ועבד למלכה כמא דעבד למלכא רפי
דיריחו׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן
עליה וילחם בה׃ ועבר יהושע וכל ישרא׳ עמיה מלבנה ללכיש ושרא עלה
ואגיח קרבא בה׃ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה
לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה׃ ומסר יי׳ ית לכיש
בידא דישרא׳ וכבשה ביומא תניינא ומחה לפתגם דחרב וית כל נפשתא דבה
ככל דעבד ללבנה׃ אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו וחס
יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד׃ בכין סליק הורם מלכא דגזר ל
למסעד ית לכיש ומחהי יהושע וית עמיה עד דלא אשתאר ליה משיזיב׃
ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו חס
עליה׃ ועבר יהושע וכל ישרא׳ עמיה מלכיש לעגלון ושרו עלה ואגיחו קרבא
עלה׃ וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא ה׳
החרים ככל אשר עשה ללכיש׃ וכבשוהא ביומא ההוא ומחוהא לפתגם דחרב ג מל
וית כל נפשתא דבה ביומא ההוא גמר ככל דעבד ללכיש׃ ויעל וב
יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה׃ וסליק יהושע וכל ישרא׳ חס

וילכדוה ה׳ ג מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ וילכו בני מכיר ותחודב עגלנ׳ה מעגלונה׳ מקצה שלוש שנים קדמ׳ ובתל׳ חס׳

עמיה מעגלון לחברון ואגיחו קרבא עלה׃ וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה
ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון
ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה׃ וכבשוהא ומחוהא לפתגם דחרב וית מלכה
וית כל קרוהא וית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ככל דעבד לעגלון וגמר
יתה וית כל נפשתא דבה׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם
עליה׃ ותב יהושע וכל ישראל עמיה לדביר ואגיח קרבא עלה׃ וילכדה ואת מלכה
ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד
כאשר עשה לחברון כן עשה לדבירה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה׃ וכבשה
וית מלכה וית כל קרוהא ומחונון לפתגם דחרב וגמרו ית כל נפשתא דבה לא אשאר
משיזיב כמא דעבד לחברון כין עבד לדבירה ולמלכה וכמא דעבד ללבנה ולמלכה׃
ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא
השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃ ומחא יהושע
ית כל ארעא טורא ודרומא ושפילתא ומשפך מרמתא וית כל מלכיהון לא אשאר
משיזיב וית כל נשמא גמר כמא דפקיד יי אלהא דישראל׃ ויכם יהושע מקדש
ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ומחנון יהושע מרקם גיאה ועד
עזה וית כל ארע גשן ועד גבעון׃ ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע
פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל׃ וית כל מלכיא האלין וית ארעהון
כבש יהושע זמנא חדא ארי יי אלהא דישראל במימריה אגיח קרבא לישראל׃
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה׃ ותב יהושע וכל
ישראל עמיה למשריתא לגלגלא׃ ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח
אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף׃ והוה כד שמע יבין מלכא
דחצור ושלח לות יובב מלכא דמדון ולות מלכא דשמרון ולות מלכא דאכשף׃
ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפת דור מים׃
ולמלכיא דמצפונא בטורא ובמישרא דרום גניסר ובשפילתא ובפלכי דור מערבא׃
הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון
בארץ המצפה׃ כנענאה ממדנחא וממערבא ואמוראה וחתאה ופרזאה

ויכה ׳ וסימנה יהושע מיכיהו הדבקים ויגלם אדרת תעידה ודמלב במחנה אשור וישעיה אותם וירמ׳ פשחור ״

ויבוסאה בטורא וחואה שפולי חרמון בארע מצפיא׃ ויצאו הם וכל מחניהם
עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד׃ ונפקו אנון כמפ
וכל משריתהון עמהון עם סגי כחלא דעל כיף ימא לסגי וסוסון ורתכין סגי
לחדא׃ ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם ב ג
עם ישראל׃ ואזדמנו כל מלכיא האלין ואתו ושרו כחדא על מי מרום לאגחא
קרבא עם ישראל׃ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם
כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר
ואת מרכבתיהם תשרף באש׃ ואמר יי ליהושע לא תדחל מן קדמיהון ארי ג
מחר כעדנא הדין אנא מסר ית כלהון קטילין קדם ישראל ית סוסותהון תעקר
וית רתכיהון תוקיד בנורא׃ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם ויפלו בהם׃ ואתא יהושע וכל עמא עבדי קרבא עמיה
עליהון ואנון שרן על מי מרום בתכיף ונפלו בהון׃ ויתנם יהוה ביד ישראל
ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה
ויכם עד בלתי השאיר להם שריד׃ ומסרינון יי בידא דישראל ומחונון חס
ורדפונון עד צידון רבתא ועד חרצי מיא ועד בקעת מצפיא מדנחאה ומחונון
עד דלא אשתאר להון משיזיב׃ ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את
סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש׃ ועבד להון יהושע כמא דאמר ב
ליה יי ית סוסותהון עקר וית רתכיהון אוקיד בנורא׃ וישב וחס
יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא
ראש כל הממלכות האלה׃ ותב יהושע בעדנא ההוא וכבש ית חצור וית מלכה
קטל בחרבא ארי חצור מלקדמין היא ריש לכל מלכותא האלין׃ ויכו את כל
הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש׃ ומחו ובל
ית כל נפשתא דבה לפתגם דחרב לא אשתאר כל נשמא וית חצור אוקיד בנורא׃ משנה
ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים תורה
אותם כאשר צוה משה עבד יהוה׃ וית כל קרוי מלכיא האלין וית כל מלכיהון סוף
כבש יהושע ומחנון לפתגם דחרב גמר יתהון כמא דפקיד משה עבדא דיי׃

ויחו אחרים ג וסימנהון המלכים מלכי אשור וחבו׳ אל מי ג וסימנהון המרים ויועדו כל המלכים ועלה הגבול דבירה׃

מרכבתיהם ב̇ וחס̇ וסימ̇ אל תירא מפניהם כי מחר כעת ויעש להם יהושע כאשר אמר לו ״ ג פס̇ כל חד מנה מן שמונס אות

16 יג

רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף
יהושע׃ לחוד כל קרויא דקימין על תקפהון לא אוקידינון ישראל אלהין ית חצור
בלחודה אוקיד יהושע׃ וכל שלל הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל
רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה׃ וכל
עדי קרויא האלין ובעירא בזו להון בני ישראל לחוד ית כל אנשא מחו לפתגם
דחרב עד דשיציאו יתהון לא אשארו כל נשמא׃ כאשר צוה יהוה את משה
עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה
יהוה את משה׃ כמא דפקיד יי׳ ית משה עבדיה כין פקיד משה ית יהושע
וכין עבד יהושע לא בטיל פתגמא מכל דפקיד יי׳ ית משה׃ ויקח יהושע
את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת
הערבה ואת הר ישראל ושפלתה׃ ואחסין יהושע ית כל ארעא הדא טורא
וית כל דרומא וית כל ארע גשן וית שפילתא וית מישרא וית טורא דישראל
ושפילתיה׃ מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת
הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם׃ מן טורא פליגא דסליק לסעיר
ועד מישר גד בבקעת לבנן שפולי טורא דחרמון וית כל מלכיהון כבש ומחנון
וקטלינון׃ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה׃ יומין סגיאין
עבד יהושע עם כל מלכיא האלין קרבא׃ לא היתה עיר אשר השלימה אל
בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה׃ לא הות קרתא
דאשלימת עם בני ישראל אלהין חואי יתבי גבעון ית כולא נסיבו בקרבא׃ כי
מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה׃ ארי
מן קדם יי׳ הות לתקפא ית לבהון לסדרא קרבא עם ישראל בדיל לגמרותהון בדיל
דלא יהון עליהון רחמין ארי בדיל לשיציותהון כמא דפקיד יי׳ ית משה׃
ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון
מן דביר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע׃
ואתא יהושע בעדנא ההוא ושיצי ית גיבריא מן טורא מן חברון מן דביר מן

וסימנה̇ וכל שיח השדה וכל בת ירשת וכל שלל הערים האלה והבהמה ״ השמדה ה̇ חס̇ בלע̇ וס̇ ונתן מלכיהם וכל שלל בעשה יהוה לשמד

ועד ים ו׳ וסימנ׳ ושתי את גבולך מים סוף והערבה עד ים כנרת מזרחה וכל הערבה והערבה ׃ ובני ישראל ט״ו וסימנ׳

ענב ומכל טור יהודה ומכל טורא דישראל עם קרויהון גמרינון יהושע׃ לא ל׳
נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו׃ לא אשתארו ריש פ׳
גיבריא בארע בני ישראל להוד בעזה בגת ובאשדוד אשתארו׃ ויקח יהושע בס״פ
את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל
כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה׃ ונסיב יהושע ית כל ארעא ג׳ ג׳
ככל דמליל יי׳ עם משה ויהבה יהושע לאחסנא לישראל כפלגותהון לשבטיהון
וארעא שדוכת מלמעבד קרבא׃ ואלה מלכי הארץ אשר הכו
בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד ו׳ חס׳
הר חרמון וכל הערבה מזרחה׃ ואלין מלכי ארעא דמחו בני ישראל ויריתו
ית ארעהון בעברא דירדנא מדנח שמשא מנחלא דארנון עד טורא דחרמון
וכל מישרא מדנחא׃ סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערער אשר
על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון׃
סיחון מלכא דאמוראה דיתיב בחשבון שליט מערער דעל כיף נחלא
דארנון וגו נחלא ופלגות גלעד ועד יובקא נחלא תחומא דבני עמון׃ והערבה ב׳
עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ו׳
ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ ומישרא עד ים גניסר מדנחא ועד ימא דמישרא
ימא דמלחא מדנחא אורח בית ישימות ומדרומא תחות משפך מי רמתא׃
וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי׃ ותחום
עוג מלכא דמתנן משאר גיבריא דיתיב בעשתרות ובאדרעי׃ ומשל בהר
חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול
סיחון מלך חשבון׃ ושליט בטורא דחרמון ובסלכה ובכל מתנן עד תחום
גשוראה ואפקירוס ופלגות ארע גלעד תחום סיחון מלכא דחשבון׃ משה ג׳ ריש פ׳
עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה׃ משה עבדא דיי׳ ובני ישראל מחונון ויהבה משה עבדא דיי׳
ירותא לשבט ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה׃ ואלה
מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת ט״ו

אז ישיר כי כה את המקנה אשר הכה משה ואלה מלכי כבלות יהושע משה עבד יי׳ ונתקוהו ויאמר שאול לאחיה לגבעונים ונקבצו בני יהודה ויגע

שעירה ג׳ וסימנ׳ יעבר נא אדני וישבו ... ההוא ועד ההר החלק ... כל פס בקל דלית בהון לא וו ולא יוד וסימנ׳

הַלְּבָנוֹן וְעַד הָהָר הֶחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה
כְּמַחְלְקֹתָם׃ ואלין מלכי ארעא דמחא יהושע ובני ישראל בעיברא דירדנא מערבא
ממישר גד בבקעת לבנן ועד טורא פליגא דסליק לשעיר ויהבה יהושע
לשבטי ישראל ירותא כפלגותהון׃ בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וּבָאֲשֵׁדוֹת וּבַמִּדְבָּר
וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ בטורא ובשפילתא
ובמישרא ובמשפך מי רמתא ובמדברא ובדרומא חתאי ואמוראי וכנענאי
פרזאי חואי ויבוסאי׃

מֶלֶךְ יְרִיחוֹ	אֶחָד	מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר מִצַּד בֵּית אֵל	אֶחָד׃
מלכא דיריחו	חד	מלכא דעי דבסטר בית אל	חד׃
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם	אֶחָד	מֶלֶךְ חֶבְרוֹן	אֶחָד׃
מֶלֶךְ יַרְמוּת	אֶחָד	מֶלֶךְ לָכִישׁ	אֶחָד׃
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ גֶּזֶר	אֶחָד׃
מֶלֶךְ דְּבִר	אֶחָד	מֶלֶךְ גֶּדֶר	אֶחָד׃
מֶלֶךְ חָרְמָה	אֶחָד	מֶלֶךְ עֲרָד	אֶחָד׃
מֶלֶךְ לִבְנָה	אֶחָד	מֶלֶךְ עֲדֻלָּם	אֶחָד׃
מֶלֶךְ מַקֵּדָה	אֶחָד	מֶלֶךְ בֵּית אֵל	אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּפּוּחַ	אֶחָד	מֶלֶךְ חֵפֶר	אֶחָד׃
מֶלֶךְ אֲפֵק	אֶחָד	מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן	אֶחָד׃
מֶלֶךְ מָדוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ חָצוֹר	אֶחָד׃
מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְראוֹן	אֶחָד	מֶלֶךְ אַכְשָׁף	אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּעְנַךְ	אֶחָד	מֶלֶךְ מְגִדּוֹ	אֶחָד׃
מֶלֶךְ קֶדֶשׁ	אֶחָד	מֶלֶךְ יָקְנְעָם לַכַּרְמֶל	אֶחָד׃
מלכא דקדש	חד	מלכא דיקנעם לכרמלא	חד׃
מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר	אֶחָד	מֶלֶךְ גּוֹיִם לְגִלְגָּל	אֶחָד׃
מלכא דדור לפלכי דור	חד	מלכא דעממי לגלגלא	חד׃
מֶלֶךְ תִּרְצָה	אֶחָד	כָּל מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃ מלכא דתרצה	

לא תקטול עברא בשם כל כה יהב להון עסרא מתרי עסר ותלתה מלכין בארעהון דכנענאה ובמדבר ג׳ וסי׳ אשר לחית עשיתי בהר ובשפלה

13 חד כל מלכיא תלתין וחד׃ ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה
ב אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה׃ ויהושע סיב
חד מל על ביומין ואמר יי ליה את סבתא עלתא ביומיא וארעא אשתארת סגיאה לחדא
וחד למירתה׃ זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי׃ דא ארעא
חס וחד דאשתארת כל תחומי פלשתאי וכל גשוראי׃ מן השיחור אשר על פני מצרים
ג וכל גלילות פלשת ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
ד האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים׃ מן שיחור דעל אפי מצרים ועד תחום עקרון
צפונא על ארע כנענאה מתחשבא חמשה טורני פלשתאי עזתאי ואשדודאי
אשקלונאי גתאי ועקרונאי ועואי׃ מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר
ה לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי׃ מדרומא כל ארע כנענאי ומערתא
ה דלצידונאי עד אפק עד תחום אמוראה׃ והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח
ריש השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת׃ וארע גבלי וכל לבנן
פס מדנח שמשא ממישר גד שפולי טורא דחרמון עד מעלנא דחמת׃ כל ישבי
חס ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל
וחס רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך׃ כל יתבי טורא מן לבנן עד חר צי
מיא כל צידונאי במימרי אתריכנון מן קדם בני ישראל לחוד פליגהא לישראל
לאחסנא כמא דפקידתך׃ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים
וחצי השבט המנשה׃ וכען פליג ית ארעא הדא באחסנא לתשעה שבטין
ופלגות שבטא דמנשה׃ עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם
משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה׃ עמיה שבט
ראובן ושבט גד קבילו אחסנתהון דיהב להון משה בעברא דירדנא מדנחא
כמא דיהב להון משה עבדא דיי׃ מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
ב מי אשר בתוך הנחל וכל המישור מידבא עד דיבון׃ מערוער דעל כיף נחלא
דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא מידבא עד דיבון׃ וכל ערי סיחון מלך
האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון׃ וכל קרוי סיחון מלכא אמוראה
דמלך בחשבון עד תחום בני עמון׃ והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל

והעוים ו ומימר הישבים בחצרים והעקרונ והעוים והפלה עשו ית נבחן ודת תדיתק׃ הפלה ו וחס

הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: ואר׳ע גלעד ותחום גשוראה ואפקירוס וכל ב
טורא דחרמון וכל מתנן עד סלכה: כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרת
ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: כל מלכותיה דעוג חס
במתנן דמלך בעשתרות ובאדרעי הוא אשתאר משאר גיבריא ומחנון
משה ותריכנון: ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב
גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: ולא תריכו בני ישר׳ ית גשוראה ואפקירוס וכתיב גשוראה
ואפקירוס בגו ישר׳ עד יומא הדין: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה ט כת
אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: להוד לשבטא דלוי לא יהב אחסנא יוד
קרבניא דיי׳ אלהא דישר׳ אנון אחסנתיה כמא דמליל ליה: ויתן
משה למטה בני ראובן למשפחתם: ויהב משה לשבטא דבני ראובן לזר׳עיתהון:
ויהי להם הגבול מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל
וכל המישור על מידבא: והוה להון תחומא מערער דעל כיף נחלא דארנון
וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא על מידבא: חשבון וכל עריה אשר במישור
דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: חשבון וכל קרוהא דבמישרא דיבון ובמות
בעל ובית בעל מעון: ויהצה וקדמת ומפעת: וקריתים ושבמה וצרת השחר חס
בהר העמק: וקריתים ושבמה וצרת שחר בטור מישרא: ובית פעור ואשדות
הפסגה ובית הישמות: ובית פעור ומשפך מי רמתא ובית ישימות: וכל ד
ערי המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה
משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע
נסיכי סיחון ישבי הארץ: וכל קרוי מישרא וכל מלכות סיחון מלכא אמוראה
דמלך בחשבון דמחא משה יתיה וית רברבי מדין ית אוי וית רקם וית צור
וית חור וית רבע רברבי סיחון יתבי ארעא: ואת בלעם בן בעור הקוסם ג מל
הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: וית בלעם בר בעור קוסמא קטלו בני
ישר׳ בחרבא על קטיליהון: ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת ח
בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהן: והוה תחום בני ראובן ירדנא מל
ותחומיה דא אחסנת בני ראובן לזרעיתהון קרויא ופציחיהון:

וכל הר ב׳ וסימנה׳ וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה וכל ההר ובגבעה ישפלו ׳ ואת בלעם ג׳ וסי׳ הקוסם בן בעור וחבו׳ ואת מגרשה

ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם׃ ויהב משה לשבטא
דגד לבני גד לזרעיתהון׃ ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה׃ והוה להון תחומא יעזר וכל
קרוי גלעד ופלגות ארע בני עמון עד ערוער דעל אפי רבה׃ ומחשבון עד חצי הספר
רמת המצפה ובטנים ומחנים עד גבול לדבר׃ ומחשבון עד רמת מצפיא
ובטנים ומחנים עד תחום לדביר׃ ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות
וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר
הירדן מזרחה׃ ובמישרא בית הרם ובית נמרה וסכות וצפונא שאר מלכות
סיחון מלכא דחשבון ירדנא ותחומיה עד סיפי ים גניסר עברא דירדנא
מדנחא׃ זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם׃ דא אחסנת בני
גד לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ ויתן משה לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם׃ ויהב משה לפלגות שבטא דמנשה
והוה לפלגות שבטא דבני מנשה לזרעיתהון׃ ויהי גבולם ממחנים כל הבשן
כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר׃ והוה
תחומהון ממחנים כל מתנן כל מלכותיה דעוג מלכא דמתנן וכל כפרני יאיר
דבמתנן שתין קרוין׃ וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן
לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם׃ ופלגות ארע גלעד ועשתרות
ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במתנן לבני מכיר בר מנשה לפלגות בני מכיר
לזרעיתהון׃ אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה׃
אלין דאחסין משה במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו מדנחא׃ ולשבט
הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם׃
ולשבטא דלוי לא יהב משה אחסנא מתנן דיהב ליה יי׳ אלהא דישראל אנין
אחסנתהון כמא דמליל להון׃ ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר 14
נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל׃ ואלין
דאחסינו בני ישר׳ בארעא דכנען דאחסינו יתהון אלעזר כהנא ויהושע בר נון
ורישי אבהת שבטיא לבני ישר׳׃ בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה

תשי כו כת׳ יור וסימנ׳ חלבו בתל׳ והביתה בתל׳ ידיו תבואינה שוק התרומה קדשים יהיו לא יגש להקריב לא יהיה לבהנס הוא נחלתו ואתנה לבית

19

לתשעת המטות וחצי המטה׃ בעדבא אתפלגת להון אחסנתהון כמא דפקיד יי
בידא דמשה לתשעה שבטין ופלגות שבטא׃ כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי
המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם׃ ארי יהב משה אחסנת תרין
שבטין ופלגות שבטא מעברא לירדנא ולליואי לא יהב אחסנא ביניהון׃ כי היו בני
יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת
ומגרשיהם למקניהם ולקנינם׃ ארי הוו בני יוסף תרין שבטין מנשה ואפרים ולא
יהבו חולק לליואי בארעא אלהין קרוין למתב ורוחיהון לבעיריהון ולקנינהון׃ כאשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ׃ כמא דפקיד יי ית משה
כין עבדו בני ישראל ופליגו ית ארעא׃ ויגשו בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל
משה איש האלהים על אודתי ועל אודתיך בקדש ברנע׃ וקריבו בני יהודה לות
יהושע בגלגלא ואמר ליה כלב בר יפנה קנזאה את ידעת ית פתגמא דמליל יי
עם משה נביא דיי על עיסק דילי ועל עיסק דילך ברקם גיאה׃ בן ארבעים
שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עם לבבי׃ בר ארבעין שנין אנא כד שלח משה עבדא דיי יתי מרקם
גיאה לאללא ית ארעא ואתיבית יתיה פתגמא כמא דהוה עם לבי׃ ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי׃ ואחי דסליקו עמי תברו
ית לבא דעמא ואנא אשלימית בתר דחלתא דיי אלהי׃ וישבע משה ביום ההוא
לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי
מלאת אחרי יהוה אלהי׃ וקיים משה ביומא ההוא למימר אם לא ארעא
דדריכת פרסת רגלך בה דילך תהי לאחסנא ולבנך עד עלמא ארי אשלימתא בתר
דחלתא דיי אלהי׃ ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש
שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה׃ וכען הא קיים יי יתי כמא דמליל דנן
ארבעין וחמיש שנין מעדן דמליל יי ית פתגמא הדין עם משה דאזל ישראל
במדברא וכען הא אנא יומא דין בר תמנן וחמיש שנין׃ עודני היום חזק כאשר

ולראובני והעדבה ובעמק ׳ וללוים ב׳ וסימ׳ כי נתן משה נחלת שני המטות ויקרא דוד וכל לכהנים וללוים כות במ״א וגם מהם אקח ׳

ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא׃ עד כען
אנא יומא דין תקיף כד ביומא דשלח יתי משה כחילי דבכין וכחילי דכען
לאגחא קרבא ולמפק ולמיעל׃ ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה
ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדלות בצרות
אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה׃ וכען הב לי ית טורא הדין דמליל
יי ביומא ההוא ארי את שמעתא ביומא ההוא ארי גיברין תמן וקרוין רברבן
וכריכן מא אם יהי מימרא דיי בסעדי ואורתינון כמא דמליל יי׃ ויברכהו
יג יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה׃ וברכיה יהושע ויהב ית חברון
יד לכלב בר יפנה לאחסנא׃ על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד
היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל׃ על כין הות חברון לכלב
בר יפנה קנזאה לאחסנא עד יומא הדין חלף דאשלים בתר דחלתא דיי אלהא
דישראל׃ ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה׃ ושום חברון מלקדמין קרית ארבע אנש רב בגיבריא הוא ב
וארעא שדוכת מלמעבד קרבא׃ ויהי הגורל למטה בני וכסף
יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן׃ והוה עדבא
לשבטא דבני יהודה לזרעיתהון לתחום אדום מדברא דצין דרומא מסיפי
דרומא׃ ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה׃ והוה חס
להון תחום דרומא מסיפי ימא דמלחא מן כיפא דמתפני לדרומא׃ ויצא
אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ב
ועלה אדרה ונסב הקרקעה׃ ונפיק למדרומא למסקנא דעקרבין ועבר וחס
לצין וסליק מדרומא לרקם גיאה ועבר לחצרון וסליק לאדר ומסתחר לקרקעה׃
ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול והיו
נגב׃ ויעבר לעצמון ונפיק לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי דתחומא לימא ק
דין יהי לכון תחום דרומא׃ וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול
לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן׃ ותחום קדומא ימא דמלחא עד ג
סיפי ירדנא ותחומא לרוח צפונא מכיף ימא מסיפי ירדנא׃ ועלה הגבול

ענה ב׳ חס וסימנה׳ ונסב לכם ויצא אל מנגב ׃ פנה ג׳ וחס וסימנה׳ אשר לבבו פנה היום וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה

בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן׃ וסליק
תחומא לבית חגלה ועבר מצפונא לבית מישרא וסליק תחומא לאבן בהן בר
ראובן׃ ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח
למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו
אל עין רגל׃ וסליק תחומא לדביר ממישר עכור וצפונא מתפני לגלגלא דלקביל
מסקנא דאדומים דמדרומא לנחלא ועבר תחומא למי עין שמש והון מפקנוהי
לעין קצרא׃ ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלם ועלה
הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה׃
וסליק תחומא לחילת בר הנום דלעיבר יבוס מדרומא היא ירושלם וסליק תחומא
לריש טורא דעל אפי חילת הנום מערבא דבסיפי מישר גיבריא צפונא׃ ותאר
הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול
בעלה היא קרית יערים׃ ותאר תחומא מריש טורא למבוע מי נפתוח ונפיק
לקרוי טורא דעפרון ותאר תחומא לבעלה היא קרית יערים׃ ונסב הגבול
מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד
בית שמש ועבר תמנה׃ ומסתחר תחומא מבעלה לימא לטורא דשעיר ועבר
לעיבר טור יערים מצפונא היא כסלון ונחית לבית שמש ועבר לתמנת׃ ויצא
הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תצאות הגבול ימה׃ ונפיק תחומא לעבר עקרון לצפונא ותאר תחומא
לשכרון ועבר לטור בעלה ונפיק ליבנאל והון מפקנוהי דתחומא לימא׃ וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם׃ ותחום מערבא
ימא רבא ותחומיה דין תחום בני יהודה סחור סחור לזרעיתהון׃ ולכלב בן
יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק
היא חברון׃ ולכלב בר יפנה יהב חולק בגו בית יהודה על מימרא דיי ליהושע
ית קרית ארבע אבוהון דגיבריא היא חברון׃ וירש משם כלב את שלושה בני
הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק׃ ותריך מתמן כלב ית
תלתה בני גיבריא ית ששי וית אחימן וית תלמי בני גיבריא׃ ויעל משם אל

ויעלו בני אל השער ׃ וירש ב׳ חס וסימ׳ משם את כלב את שלשה בני הענק וירש את ההר ׃ שכרונה ל׳ כמלונה ל׳ במלונה ל׳

ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר׃ וסליק מתמן לות יתבי דביר ושום דביר
דמלקדמין קרית ארכי׃ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו
את עכסה בתי לאשה׃ ואמר כלב דימחי ית קרית ארכי ויכבשינה ואתין ליה
ית עכסה ברתי לאתו׃ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו
לאשה׃ וכבשה עתניאל בר קנז אחוהי דכלב ויהב ליה ית עכסה ברתיה לאתו׃
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה
כלב מה לך׃ והוה במיעלה ומלכתיה למשאל מן אבוהא אחסנתא ואתרכינת
מעל חמרא ואמר לה כלב מא ליך׃ ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות׃ ואמרת הב לי
אחסנתא ארי לארע דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית שקיא דמיא ויהב לה ית בית שקיא עלאה
וית בית שקיא תחתאה׃ זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם׃
דא אחסנת שבטא דבני יהודה לזרעיתהון׃ ויהיו הערים מקצה למטה בני
יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור׃ והוו קרויא מסיפי לשבטא
דבני יהודה לתחום אדומאה בדרומא קבצאל ועדר ויגור׃ וקינה ודימונה
ועדעדה׃ וקדש וחצור ויתנן׃ זיף וטלם ובעלות׃ וחצור חדתה וקריות חצרון
היא חצור׃ אמם ושמע ומולדה׃ וחצר גדה וחשמון ובית פלט׃ וחצר שועל
ובאר שבע ובזיותיה׃ בעלה ועיים ועצם׃ ואלתולד וכסיל וחרמה׃ וצקלג
ומדמנה וסנסנה׃ ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן׃
כל קרוין תשע ועסרין ופצחיהון׃ בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה׃
וזנוח ועין גנים תפוח והעינם׃ ירמות ועדלם שוכה ועזקה׃ ושערים ועדיתים
והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן׃ קרוין ארבע עסרי ופצחיהון׃
צנן וחדשה ומגדל גד׃ ודלען והמצפה ויקתאל׃ לכיש ובצקת ועגלון׃
וכבון ולחמס וכתליש׃ וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה
וחצריהן׃ קרוין שית עסר ופצחיהון׃ לבנה ועתר ועשן׃ ויפתח
ואשנה ונציב׃ וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן׃ קרוין תשע
ופצחיהון׃ עקרון ובנתיה וחצריה׃ עקרון וכפרנהא ופצחהא׃

ותצנח ג׳ וסימנה׳ ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מעל החמור חב׳ ותצנח בחרץ״ וגדרת ב׳ וסימ׳ לנעמכס וגדרת בית דגון ונעמה

וכהר ב׳ חד ריש פס׳ וחד סוף פס׳ בבקעה ובהר שמיר ויתיר ושוכה ׳ וימה ג׳ וסימנ׳ וקדמה וימה מעקרון

מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן׃ מעקרון ומערבא כל קרויא
דעל תחום אשדוד ופצחיהון׃ אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה
הגדול עד נחל מצרים והים הגבול וגבול׃ אשדוד כפרנהא ופצחהא עזה כפרנהא
ב׳ ופצחהא עד נחלא דמצרים וימא רבא ותחומיה׃ ובהר שמיר
ויתיר ושוכה׃ ובטורא׃ ודנה וקרית סנה היא דביר׃ וענב ואשתמה וענים׃ וגשן
וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן׃ קרוין חדא עסרי ופצחיהון׃
חברון
חס ארב ורומה ואשען׃ וינום ובית תפוח ואפקה׃ וחמטה וקרית ארבע היא וציער
ומל׳ ערים תשע וחצריהן׃ קרוין תשע ופצחיהון׃ מעון כרמל וזיף ויוטה׃ ויזרעאל
ג׳ ויקדעם וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן׃ קרוין עסר ופצחיהון׃
חלחול בית צור וגדור׃ ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש
וחצריהן׃ קרוין שית ופצחיהון׃ קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים
ג׳ וחצריהן׃ קרוין תרתין ופצחיהון׃ במדבר בית הערבה מדין
וסככה׃ במדברא בית מישרא מדין וסככה׃ והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים
שש וחצריהן׃ ונבשן וקרית מלחא ועין גדי קרוין שית ופצחיהון׃ ואת היבוסי
יכלו יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם
עד היום הזה׃ וית יבוסאי יתבי ירושלם לא יכילו בני יהודה לתרכותהון ויתיבו
יבוסאי עם בני יהודה בירושלם עד יומא הדין׃ ויצא הגורל לבני
סימן לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל׃
ונפק עדבא לבני יוסף מירדנא דיריחו למי יריחו מדנחא למדברא דסליק מיריחו
בטורא לבית אל׃ ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות׃ ונפיק מבית
פס׳ אל ללוז ועבר לתחום ארכי לעטרות׃ וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית
דהית׳ בהן חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתיו ימה׃ ונחית לימא לתחום יפלט עד תחום
עד בית חורון תחתאה ועד גזר והון מפקנוהי לימא׃ וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים׃
ועד ואחסינו בני יוסף מנשה ואפרים׃ ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון׃ והוה תחום בני אפרים
לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון מדנחא עטרות אדר עד בית חורון עלאה׃

עד׳ כות׳

וימה ונבקע הר הזיתים ׳ סימן כל יהושע ומלכים יריחו ביריחו ליריחו מיריחו כולה במ״ה בערבת ירחו סוף מלכים וכל שאר ק׳

למס עבד ב׳ וסימנה׳ ויט שכמו לסבל ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר חד בתו׳ וחד בכבודים ׃

ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ב
ממזרח ינוחה׃ ונפיק תחומא לימא למכמתת מצפונא ומסחר תחומא ממדנחא ל
לתאנת שילו ועבר ליה ממדנח לינוח׃ וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ל
ויצא הירדן׃ ונחית מינוח לעטרות ולנערת ומערע ביריחו ונפיק לירדנא׃
מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים
למשפחתם׃ מתפוח איזיל תחומא לימא לנחלא דקנה והון מפקנוהי לימא דא
אחסנת שבטא דבית אפרים לזרעיתהון׃ והערים המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן׃ וקרויא דמפרשן לבני אפרים בגו אחסנת
בני מנשה כל קרויא ופצחיהון׃ ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב
הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד׃ ולא תריכו ית כנענאה דיתבין ב
בגזר ויתיבו כנענאי בגו אפרים עד יומא הדין והוו למסקי מסין פלחין׃

ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי
הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן׃ והוה עדבא לשבטא
דמנשה ארי הוא בוכרא דיוסף למכיר בכרא דמנשה אבוהי דגלעד ארי הוא
הוה גבר עביד קרבין והוה ליה ארע גלעד ומתנן׃ ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם׃ והוה לבני מנשה
דאשתארו לזרעיתהון לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני ל
חפר ולבני שמידע אלין בני מנשה בר יוסף דכריא לזרעיתהון׃ ולצלפחד בן
חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנתיו סימן
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃ ולצלפחד בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה מוחמו
לא הוו ליה בנין אלהין בנן ואלין שמהת בנתיה מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃
ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה
צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן׃ אחינו
וקריבא לקדם אלעזר כהנא ולקדם יהושע בר נון ולקדם רברביא למימר יי
פקיד ית משה למתן לנא אחסנא בגו אחנא ויהב להון על מימרא דיי אחסנא

סימן ותקרבנה מכווו ותהיינה סימן מכווו ולצלפחד סימן מנוחמו ״ אל פי ה׳ וסימ׳ והפקידו ולכלב ותקרבנה לפני אלעזר מנחלתם ממחמדות

רב לד קמ׳ וסימ׳ רכושם רכושם ומית עם רב מיכדיו תהיה ויגחו וחנו עם רב חרפתי ושגל עבדיך הירדים בנפל החרשי ריבך כחול ושרשיה כב

22

בנו אחי אבוהון׃ ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר
מעבר לירדן׃ ונפלו עדבי מנשה עסרא בר מארע גלעד ומתנן דמעברא לירדנא׃
ד כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים׃
חד וכחלו ארי בנת מנשה אחסינו אחסנא בגו בנוהי וארע גלעד הות לבני מנשה
לעלם ב דאשתארו׃ ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול
אל הימין אל ישבי עין תפוח׃ והוה תחום מנשה מאשר למכמתת דעל אפי שכם
ג ואזיל תחומא למימינא לות יתבי עין תפוח׃ למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח
אל גבול מנשה לבני אפרים׃ למנשה הות ארע תפוח ותפוח על תחום מנשה
לבני אפרים׃ וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי
ב מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תוצאתיו הימה׃ ונחית תחומא לנחלא
דקנה לדרומא דנחלא קרויא האלין לאפרים בגו קרוי מנשה ותחום מנשה
ה מצפונא לנחלא והון מפקנוהי לימא׃ נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים
גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח׃ דרומא לאפרים וצפונא
למנשה והוי ימא תחומיה ובאשר מערעין מצפונא וביששכר ממדינחא׃
ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי
ב חס דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה
בפס שלשת הנפת׃ והוה למנשה ביששכר ובאשר בית שאן וכפרנהא ויבלעם
וכפרנהא וית יתבי דור וכפרנהא ויתבי עין דור וכפרנהא ויתבי תענך וכפרנהא
ויתבי מגדו וכפרנהא תלתה פלכין׃ ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים
ד האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ולא יכילו בני מנשה לתרכא ית
קרויא האלין ושרי כנענאה למתב בארעא הדא׃ ויהי כי חזקו בני ישראל
חס ב ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו׃ והוה כד תקיפו בני ישר׳ ומניאו ית
בפס כנענאי למסקי מסין ותרכא לא תריכונון׃ וידברו בני יוסף את
ב יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר
עד כה ברכני יהוה׃ ומלילו בני יוסף עם יהושע למימר מדין יהבת לי אחסנתא
חולק חד ועדבא חד ואנא עם סגי עד לסגי ברכני יי׳׃ ויאמר אליהם יהושע

ושובבתיך המון כמו כמו ויאספו ויקבצו וברקים בשרתי שלום רב אוכל מאוצר יקרא איש חכמה והעמידו העם מלכות רב כפר ורב פנינים
ורב תבואות וכל הרב כות׳ וכל ותנ׳ וסופ׳ פיס׳ כות׳

אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אץ
לך הר אפרים ׃ ואמר להון יהושע אם עם סגי אתון סקו לכון לחורשא ותתקין
לך תמן אתר בארע פריזאי וגיבריא ארי עק לכון טורא דבית אפרים ׃ ויאמרו
בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר
בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל ׃ ואמרו בני יוסף לא יסופיק לנא
טורא ורתכין דברזלא בכל כנענאי דיתבין בארע מישרא לדבבית שאן ובכפרנהא
ולדבמישר יזרעאל ׃ ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם
רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד ׃ ואמר יהושע לבית יוסף לאפרים
ולמנשה למימר עם סגי אתון וחיל סגי לכון לא יהי לכון עדבא חד ׃ כי הר
יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב
ברזל לו כי חזק הוא ׃ ארי טורא יהי לך ארי חורשא הוא ותתקניניה ויהון לך
מפקנוהי ארי תתרכון ית כנענאי ארי רתכין דברזלא להון ארי תקיפין אינון ׃
ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד
והארץ נכבשה לפניהם ׃ ואתכנישו כל כנשתא דבני ישראל לשילו ואשריאו תמן
ית משכן זמנא וארעא אתכבישת קדמיהון ׃ ויותרו בבני ישראל אשר לא
חלקו את נחלתם שבעה שבטים ׃ ואשתארו בבני ישראל דלא פליגו ית אחסנתהון
שבעה שבטין ׃ ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא
לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם ׃ ואמר יהושע לבני ישראל
עד אימתי אתון מתרשלין למיעל למירת ית ארעא דיהב לכון יי אלהא דאבהתכון ׃
הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה
לפי נחלתם ויבאו אלי ׃ הבו לכון תלתא גברין לשבטא ואשלחנון ויקומון ויהכון
בארעא ויכתבון יתה לפום אחסנתהון וייתון לותי ׃ והתחלקו אתה לשבעה
חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון ׃
ויפלגון יתה לשבעה חולקין דבית יהודה יקומון על תחומהון מדרומא ודבית
יוסף יקומון על תחומהון מציפונא ׃ ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים
והבאתם אלי הנה וידיתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו ׃ ואתון תכתבון ית ארעא

ויבזו ל׳ רפי וסימנה׳ על הים ובקעהו ואת הכני מחזק וירשו ויקמו ויתהלכו בארץ פתחי יחדו אלף כמבוא׳

לשבעה חלקין ותיתון לותי הלכא וארמי לכון עדבין הכא קדם יי אלהנא׃ כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה׃ ארי לית חולק לליואי
ביניכון אלהין מתנן דיהב להון יי אנין אחסנתהון מעברא לירדנא מדנחא
דיהב להון משה עבדא דיי׃ ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים
לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אתה ושובו אלי ופה
אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה׃ וקמו גבריא ואזלו ופקיד יהושע ית דאזלו
למכתב ית ארעא למימר איזילו והליכו בארעא וכתובו יתה ותובו לותי והכא
ארמי לכון עדבין קדם יי בשילו׃ וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים
לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה׃ ואזלו גבריא
ועברו בארעא וכתבוה לקרויא שבעה חלקין על ספרא ואתו לות יהושע
למשריתא לשילו׃ וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע
את הארץ לבני ישראל כמחלקתם׃ ורמא להון יהושע עדבא בשילו קדם יי
ופליג תמן יהושע ית ארעא לבני ישראל כפלגותהון׃ ויעל גורל
מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף׃
וסליק עדב שבטא דבני בנימן לדרעיתהון ונפק תחום עדבהון בין בני יהודה
ובין בני יוסף׃ ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און׃ והוה להון תחומא
לרוח צפונא מן ירדנא וסליק תחומא לעבר יריחו מצפונא וסליק בטורא לימא
והוון מפקנוהי למדבר בית און׃ ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה
היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון׃
ועבר מתמן תחומא ללוז דלעיבר לוז דרומא היא בית אל ונחית תחומא
לעטרות אדר על טורא דמדרומא לבית חורון ארעאה׃ ותאר הגבול ונסב
לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל
היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים׃ ותאר תחומא ומסתחר לרוח
מערבא לדרומא מן טורא דעל אפי בית חורן דרומא והוון מפקנוהי על קרית בעל

ל׳ כת׳ והיה׳ וקר׳ והיו ופי׳ עקרבים דויבכר נחל מנשה ים דיהודה בית און בית חורון בית חגלה דבנימן עזי׳ חברות ולא יהיה׳ עוד׳

ושבטא דגד ושבטא דראובן ופלגות שבטא דמנשה קבילו אחסנתהון מעברא
ב
חד
כת
יי
וחד
כת
א
והיו
ב
ק
דמשק
י
י
והיו
ק
ל
כת
והיה
וק
יהיו

היא קרית יערים קריתא דבני יהודה דא רוח מערבא׃ ופאת נגבה מקצה קרית
יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח׃ ורוח דרומא מסיפי קרית
יערים ונפיק תחומא לימא ונפיק למבוע מי נפתוח׃ וירד הגבול אל קצה ההר
אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי
נגבה וירד עין רגל׃ ונחית תחומא לסטר טורא דעל אפי חילת בר הנם דבמישר
גיבריא צפונא ונחית לחילת הנום דלעיבר יבוס דרומא ונחית לעין קצרא׃
ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד
אבן בהן בן ראובן׃ ותאר מצפונא ונפיק לעין שמש ונפיק לגלגלא דלקביל מסקנא
דאדמים ונחית לאבן בהן בר ראובן׃ ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד
הערבתה׃ ועבר לעיברא דלקביל מישרא צפונא ונחית לערבת׃ ועבר הגבול
אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאות הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל
קצה הירדן נגבה זה גבול נגב׃ ועבר תחומא לעיבר בית חגלה לצפונא והון
מפקנוהי דתחומא לכיף ימא דמלחא לצפונא לסיפי ירדנא דרומא דין תחום
דרומא׃ והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב
למשפחתם׃ וירדנא תחומא ליה לרוח קדומא דא אחסנת בני בנימן לתחומהא
סחור סחור לזרעיתהון׃ והיו הערים למטה בני בנימן למשפחתיהם יריחו
ובית חגלה ועמק קציץ׃ והואה קרויא לשבטא דבני בנימין לזרעיתהון יריחו
ובית חגלה ומישר קציץ׃ ובית הערבה וצמרים ובית אל׃ ובית מישרא וצמרים
ובית א׳ והעוים והפרה ועפרה׃ וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים
עשרה וחצריהן׃ קרוין תרתא עסרי ופצחיהון׃ גבעון והרמה ובארות׃
והמצפה והכפירה והמצה׃ ורקם וירפאל ותראלה׃ וצלע האלף והיבוסי היא
ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם׃ וצלע ואלף ויבוס היא ירושלם גבעת קרית קרוין ארבע עסרי
ופצחיהון דא אחסנת בני בנימן לזרעיתהון׃ ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני שמעון למשפחתם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה׃
ונפק עדבא תנינא לשמעון לשבטא דבני שמעון לזרעיתהון והות אחסנתהון

לגבולתיה ד׳ וסימנה׳ ואת הירדן לזאת תהיה בני בנימן לבחל׳ אורייתה לגבולתיה יהושע לגבולתיה בח׳

בגו אחסנת בני יהודה׃ ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה׃ והוה
להון באחסנתהון באר שבע ושבע ומולדה׃ וחצר שועל ובלה ועצם׃ ואלתולד
ובתול וחרמה׃ וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן ערים
שלש עשרה וחצריהן׃ קרוין תלת עסרי ופצחיהון׃ עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן׃ קרוין ארבע ופצחיהון׃ וכל החצרים אשר סביבות הערים
האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם׃ וכל
פצחיא דבסחרנות קרויא האלין עד בעלת באר רמת דרומא דא אחסנת שבטא
דבני שמעון לזרעיתהון׃ מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק
בני יהודה רב מהם ויתנחלו בני שמעון בתוך נחלתם׃ מעדב בני יהודה אחסנת
בני שמעון ארי הוה חולק בני יהודה סגי מנהון ואחסינו בני שמעון בגו
אחסנתהון׃ ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי
גבול נחלתם עד שריד׃ וסליק עדבא תליתאה לבני זבולן לזרעיתהון והוה
תחום אחסנתהון עד שריד׃ ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע
אל הנחל אשר על פני יקנעם׃ וסליק תחומהון לימא ומרעלה ומטא בדבשת
ומטא בנחלא דעל אפי יקנעם׃ ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול
כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע׃ ותאיב משריד לקדומא מדנח שמשא
על תחום כסלות תבור ונפיק לדברת וסליק ליפיע׃ ומשם עבר קדמה מזרחה
גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה׃ ומתמן עבר לקדומא מדנחא
לגתה חפר לעתה קצין ונפיק לרמון מתואר מסתחר לנעה׃ ונסב אתו הגבול
מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל׃ ומסתחר ליה תחומא מצפונא לחנתון
והוון מפקנוהי לחילת יפתח אל׃ וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים
שתים עשרה וחצריהן׃ קרוין תרתא עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת בני זבולן
למשפחותם הערים האלה וחצריהן׃ דא אחסנת בני זבולן לזרעיתהון קרויא
האלין ופצחיהון׃ ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר
למשפחותם׃ ליששכר נפק עדבא רביעאה לבני יששכר לזרעיתהון׃ ויהי
גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם׃ והוה תחומהון יזרעאל וכסולות ושונם׃

וחפרים ושיאן ואנחרת׃ והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ׃ ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן
ערים שש עשרה וחצריהן׃ ומערע תחומא בתבור ושחצימה ובית שמש
והון מפקנוהי דתחומהון לירדנא קרוין שית עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת
מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני
יששכר לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ ויצא הגורל החמישי
למטה בני אשר למשפחותם׃ ונפק עדבא חמישאה לשבטא דבני אשר
לזרעיתהון׃ ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף׃ והוה תחומהון׃ ואלמלך
ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשחור לבנת׃ ואלמלך ועמעד ומשאל
ומערע בכרמלא לימא ובשיחור לבנת׃ ושב מזרח השמש בית דגן ופגע
בזבלון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל׃
ותאיב ממדנח שמשא לבית דגון ומערע בזבולן ובחלת יפתח אל לצפונא
בית מישרא ונעיאל ונפיק לכבול מסמלא׃ ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון
רבה׃ עד צידון רבתא׃ ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול
חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה׃ ותאיב תחומא לרמתא ועד קרוין
כריכן קרוי תקפא ותאיב תחומא לחוסה והון מפקנוהי לימא מערב אכזיב׃
ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן׃ קרוין עסרין ותרתין
ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃
דא אחסנת שבטא דבני אשר לזרעיתהון קרויא האלין ופצחיהון׃
לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם׃ לבני
נפתלי נפק עדבא שתיתאה לבני נפתלי לזרעיתהון׃ ויהי גבולם מחלף מאלון
בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן׃ והוה תחומהון
מחלף מאלון בצעננים ואדמי נקבא ויבנאל עד לקום והון מפקנוהי לירדנא׃
ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר
פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש׃ ותאיב תחומא לימא לאזנות תבור
ונפיק מתמן לחוקוק ומערע בזבולן מדרומא ובאשר מערע ממערבא

זבלון ט כת כן וסימנ׳ ... ותשלח ותקרא ... שלח הראשון ... כתוב
כות׳ ... חד לזבולן בן עבדיה ... זבולן ... כת׳

וביהודה ירדנא מדנח שמשא׃ וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת׃
ואדמה והרמה וחצור׃ וקדש ואדרעי ועין חצור׃ ויראון ומגדל אל חרם
ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן׃ קרוין תשע עסרי ופצחיהון׃
זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא
דבני נפתלי לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ למטה בני דן
למשפחתם יצא הגורל השביעי׃ לשבטא דבני דן לזרעיתהון נפק עדבא
שביעאה׃ ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש׃ והוה תחום אחסנתהון
וג׳׃ ושעלבין ואילון ויתלה׃ ואלון ותמנתה ועקרון׃ ואלתקה וגבתון ובעלת׃
ויהד ובני ברק וגת רמון׃ ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו׃ ומי ירקון
ורקון עם תחומא דלקביל יפו׃ ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני
דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה
ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם׃ ונפק תחום בני דן מנהון וסליקו בני דן
ואגיחו קרבא עם לשם וכבשו יתה ומחו יתה לפתגם דחרב ואחסינו יתה ויתיבו
וקרו ללשם דן כשום דן אבוהון׃ זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני דן לזרעיתהון קרויא האלין ופצחיהון׃
ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם׃
ושיציאו לאחסנא ית ארעא לתחומהא ויהבו בני ישראל אחסנא ליהושע בר
נון ביניהון׃ על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר
אפרים ויבנה את העיר וישב בה׃ על מימרא דיי יהבו ליה ית קרתא דשאיל
ית תמנת סרח בטורא דבית אפרים ובנא ית קרתא ויתיב בה׃ אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל׃
בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ׃ אלין אחסנתא
דאחסינו אלעזר כהנא ויהושע בר נון ורישי אבהתא לשבטיא דבני ישראל
בעדבא בשילו ק׳ יי בתרע משכן זמנא ושיציאו מלפלגא ית ארעא׃
וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃ ומליל יי עם יהושע למימר׃
דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד

למשפחתיכם כול חס במה מל ומימכר ופקודי בני גרשון בחולי ובתר דראובן דיהושע ובתר דמנשה וקרמ׳ דשמעון ובתר דזבולן

משה׃ ומליל עם בני ישראל למימר הבו לכון יתקרוי שיזבותא דמלילית עמכון
בידא דמשה׃ לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט
מגאל הדם׃ למערק לתמן קטולא דיקטול נפשא בשלו בלא מדעיה ויהוין
לכון לשיזבא מגאיל דמא׃ ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער
העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם׃ ויערוק לחדא מקרויא האלין ויקום במעלנא
דתרע קרתא וימליל קדם סבי קרתא ההיא ית פתגמוהי ויכנשון יתיה
לקרתא לותהון ויתנון ליה אתר ויתיב עמהון׃ וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו
מתמול שלשם׃ וארי ירדוף גאיל דמא בתרוהי ולא ימסרון ית קטולא בידיה
ארי בלא מדעיה קטל ית חבריה ולא סני הוא ליה מאתמלי ומדקמוהי׃ וישב
בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה
בימים ההם אז ישוב הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם׃
ויתיב בקרתא ההיא עד דיקום קדם כנשתא לדינא עד דימות כהנא רבא
דיהי ביומיא האנון בכין יתוב קטולא וייעול לקרתיה ולביתיה לקרתא
דערק מתמן׃ ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים
ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה׃ וזמינו ית קדש בגלילא בטורא
דבית נפתלי וית שכם בטורא דבית אפרים וית קרית ארבע היא חברון
בטורא דבית יהודה׃ ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר
במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גולן בבשן ממטה
מנשה׃ ומעברא לירדנא דיריחו מדנחא יהבו ית בצר במדברא במישרא
משבטא דראובן וית ראמות בגלעד משבטא דגד וית גולן במתנן משבטא
דמנשה׃ אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה׃ אלין
הואה קרויא דמזמנן לכל בני ישראל ולגיוריא דיתגיירון ביניהון למערק
לתמן כל דיקטול נפשא בשלו ולא ימות ביד גאיל דמא עד דיקום קדם כנשתא׃

ויבנה ג׳ וסימנה׳ את העיר בכוכבם עדים וחד ויבנה עלי׳ ואל ביתו ג׳ וסימנה׳ ובא לבית דוד וגם ביד יהוה

ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל
ראשי אבות המטות לבני ישראל ׃ וקריבו רישי אבהת ליואי לות אלעזר כהנא
ולות יהושע בר נון ולות רישי אבהת שבטיא לבני ישראל ׃ וידברו אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו ׃ ומלילו עמהון בשילו בארעא דכנען למימר יי פקיד בידא דמשה
למתן לנא קרוין למתב ורוחיהון לבעירנא ׃ ויתנו בני ישראל ללוים מנחלתם
ה׳ אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן ׃ ויהבו בני ישראל לליואי מאחסנתהון
על מימרא דיי ית קרויא האלין וית רוחיהון ׃ ויצא הגורל
ג׳ בליש למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני
ו׳ וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה ׃ ונפק עדבא לזרעית קהת והוה
דגש לבני אהרן כהנא מן ליואי משבטא דיהודה ומשבטא דשמעון ~~ומשבטא דשמעון~~
ג׳ בעג ומשבטא דבנימן בעדבא קרוין תלת עסרי ׃ ולבני קהת הנותרים
ממשפחות מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר ׃ ולבני
קהת דאשתארו מזרעית שבטא דאפרים ומשבטא דדן ומפלגות שבטא דמנשה
בעדבא קרוין עסר ׃ ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה ׃
ולבני גרשון מזרעית שבטא דיששכר ומשבטא דאשר ומשבטא דנפתלי
ג׳ בטע בעג ומפלגות שבטא דמנשה במתנן בעדבא קרוין תלת עסרי ׃ לבני
מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה ׃ ולבני
מררי לזרעיתהון משבטא דראובן ומשבטא דגד ומשבטא דזבולון קרוין תרתא
עסרי ׃ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיהן
כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל ׃ ויהבו בני ישראל לליואי ית קרויא האלין
וית רוחיהון כמא דפקיד יי בידא דמשה בעדבא ׃ ויתנו ממטה
בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם ׃ ויהבו
משבטא דבני יהודה ומשבטא דבני שמעון ית קרויא דאתפרשא יתהון
ה׳ כת כן בשמהן ׃ ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראישנה ׃

עמודו ד׳ וסימנה׳ והיו לכם וישב אלה היו ערי המועדה ויעמד המלך דדברי ימ׳ וחד בגעמדו דיוסף ׃ ויהי לבני אהרן ג׳ וס׳ ונתנו ויצא
הגורל דיהושע ושלאחריו ׃

לבני מלוי ג בטע וסימ׳ ולבני קהת לבני מררי וממטה בפתלי את עיר מקלט · בנימין ד׳ מל׳ וסימנה׳ ויהבו קריא׳ ואחי יוסף

ויהוה לבני אהרן מזרעית קהת מבני לוי ארי להון הוה עדבא קדמותא׃ ויתנו
להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה׃ כת
ויהבו להון ית קרית ארבע אבוהון דגיבריא היא חברון בטורא דבית יהודה כן
וית רוחהא סחרנהא׃ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו׃
וית חקל קרתא וית פצחהא יהבו לכלב בר יפנה באחסנתיה׃ ולבני
אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה
ואת מגרשה׃ ולבני אהרן כהנא יהבו ית קרית שיזבות קטולא ית חברון וית
רוחהא וית לבנה וית רוחהא׃ ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשיה׃
וית יתיר וית רוחהא וית אשתמע וית רוחהא׃ ואת חלן ואת מגרשה ואת
דבר ואת מגרשה׃ וית חולן וית רוחהא וית דביר וית רוחהא׃ ואת עין ואת
מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת וחס
שני השבטים האלה׃ וית עין וית רוחהא וית יטה וית רוחהא ית בית שמש וית
רוחהא קרוין תשע מן תרין שבטיא האלין׃ וממטה בנימין מל׳
את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה׃ ומשבטא דבנימן ית גבעון וית מיוה
רוחהא ית גבע וית רוחהא׃ את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה בקל
ערים ארבע׃ ית ענתות וית רוחהא וית עלמון וית רוחהא קרוין ארבע׃ כל
ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן׃ כל קרוי בני אהרן
כהנא תלת עסרי קרוין ורוחיהון׃ ולמשפחות בני קהת הלוים
הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים׃ ולזרעית בני קהת ליואי
דאשתארו מבני קהת והואה קרוי עדבהון משבטא דבני אפרים׃ ויתנו להם
את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה׃ כל
ויהבו להון ית קרית שיזבות קטולא ית שכם וית רוחהא בטורא דאפרים וית לש
גזר וית רוחהא׃ ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים חס
ארבע׃ וית קבצים וית רוחהא וית בית חורן וית רוחהא קרוין ארבע׃ בעג
וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה׃ ומשבטא כת
דדן ית אלתקא וית רוחהא ית גבתון וית רוחהא׃ את אילון ואת מגרשה את כן

ול׳ שדי יתן לכם וירא יוסף אתם וישא עינו והכה עיניכם לאביטרף וממטה ד׳יהושע בעממיך ויעבדו בני עמון ויהי איש ואלף וידבר בם אבכל
אמר דמלב קנה נא תקעו שופר מחלקות יהודה ״

גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע ׃ ית אילון וית רוחהא ית גת רמון וית רוחהא
קרוין ארבע ׃ ומממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה
ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתים ׃ ומפלגות שבטא דמנשה ית תענך וית
רוחהא וית גת רמון וית רוחהא קרוין תרתין ׃ כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחת
בני קהת הנותרים ׃ כל קרויא עסר ורוחיהון לזרעית בני קהת דאשתארו ׃
ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט
גולן הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים ׃
ק' ולבני גרשון מזרעית ליואי מפלגות שבטא דמנשה ית קרית שיזבות קטולא
יב' מלין כת מוקדם וקר' מאוחר ית גולן במתנן וית רוחהא וית בעשתרה וית רוחהא קרוין תרתין ׃ וממטה
יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה ׃ ומשבטא דיששכר ית
קשיון וית רוחהא ית דברת וית רוחהא ׃ את ירמות ואת מגרשה ואת עין גנים
ואת מגרשה ערים ארבע ׃ ית ירמות וית רוחהא וית עין גנים וית רוחהא קרוין
ארבע ׃ וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת
מגרשה ׃ ומשבטא דאשר ית משאל וית רוחהא ית עבדון וית רוחהא ׃ את חלקת ואת
מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע ׃ ית חלקת וית רוחהא וית רחוב וית
ג' בטע בעג רוחהא קרוין ארבע ׃ וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את
קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה
ערים שלש ׃ ומשבטא דנפתלי ית קרית שיזבות קטולא ית קדש בגלילא וית
רוחהא וית חמת דאר וית קרתן וית רוחהא קרוין תלת ׃ כל ערי
הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן ׃ כל קרוי בני גרשון לזרעיתהון
תלת עסרי קרוין ורוחיהון ׃ ולמשפחת בני מררי הלוים הנותרים
מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה ׃ ולזרעית בני
מררי ליואי דאשתארו מן שבטא דזבולן ית יקנעם וית רוחהא וית קרתה וית
רוחהא ׃ את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע ׃ ית דמנה
וית רוחהא ית נהלל וית רוחהא קרוין ארבע ׃ וממטה ראובן
את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה ׃ ומשבטא דראובן ית בצר וית

יהודה

יב' מלין כת מוקדם וקר' מאוחר וסימנה הלוך ביתל דיהושע גלון גלון והימשנ ותזרנה והגזדי מובחך בפאנת הבית ויקהלו בערבות

רוחהא וית יהץ וית רוחהא׃ את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה
ערים ארבע׃ ית קדמות וית רוחהא ית מיפעת וית רוחהא קרוין ארבע׃
וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה
ואת מחנים ואת מגרשה׃ ומשבטא דגד ית קרית שיזבות קטולא ית רמות
בגלעד וית רוחהא וית מחנים וית רוחהא׃ את חשבון ואת מגרשה את יעזר
ואת מגרשה כל ערים ארבע׃ ית חשבון וית רוחהא ית יעזר וית רוחהא כל
קרוין ארבע׃ כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות
הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה׃ כל קרויא לבני מררי לזרעיתהון דאשתארו מזרעית ליואי והוה עדבהון קרוין תרתא עסרי׃ כל ערי הלוים בתוך
אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן׃ כל קרוי ליואי בגו
אחסנת בני ישראל קרוין ארבעין ותמני ורוחיהון׃ תהיינה הערים האלה ריש פס
עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה׃ יהוין קרויא האלין קרי
קרי ורוחהא סחר כהא כין לכל קרויא האלין׃ ויתן יהוה לישראל
את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה׃ ויהב יי׳ לישראל ג בל״ש
ית כל ארעא דקיים למתן לאבהתהון ואחסנוהא ויתיבו בה׃ וינח יהוה להם חד חס
מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את ג ויב׳ מל׳
כל איביהם נתן יהוה בידם׃ ואניח יי׳ להון מסחור סחור ככל דקיים לאבהתהון
ולא קם אנש קדמיהון מכל בעלי דבביהון ית כל בעלי דבביהון מסר יי׳ בידהון׃
לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא׃ לא ג ריש
בטיל פתגמא מכל פתגמיא תקניא דמליל יי׳ עם בית ישראל כולהון אתקיימו׃ פס׳
אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה׃ בכין קרא בספ׳
יהושע לשבט ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה׃ ויאמר אלהם אתם
שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר
צויתי אתכם׃ ואמר להון אתון נטרתון ית כל דפקיד יתכון משה עבדא דיי׳ ג
וקבילתון למימרי לכל דפקידית יתכון׃ לא עזבתם את אחיכם זה ימים ריש
רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם׃ לא שבקתון ג פס׳ בספ׳

ויבח ז׳ וסימנ׳ בכל גבול מימרים ביום השביעי יי׳ להם מסביב ויאמר ליהודה וישמרו כל יהודה ותשקט מנוחתי ג׳ וסימ׳ עזבתם

28

ית אחיכון דנן יומין סגיאין עד יומא הדין ונטרתון ית מטרת תפקידת מימרא
דיי׳ אלהכון׳ ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו
לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן׳
וכען אניח יי׳ אלהכון לאחיכון כמא דמליל להון וכען אתפנו ואיזילו לכון לקרויכון
לארע אחסנתכון דיהב לכון משה עבדא דיי׳ בעברא דירדנא׳ רק שמרו
מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה
בלש׳ את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם׳ להוד אסתמרו לחדא למעבד ית תפקידתא וית אוריתא
דפקיד יתכון משה עבדא דיי׳ למרחם ית יי׳ אלהכון ולמהך בכל אורחן דתקנן
קדמוהי ולמטר פקודוהי ולאתקרבא לדחלתיה ולמפלח קדמוהי בכל לבכון
ובכל נפשכון׳ ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם׃ ובריכנון יהושע
ושלחינון ואזלו לקרויהון׳ ולחצי שבט המנשה נתן משה
בעבר בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע
אל אהליהם ויברכם׳ ולפלגות שבטא דמנשה יהב משה במתנן ולפלגהון יהב
יהושע עם אחיהון בעברא דירדנא למערבא ואף ארי שלחינון יהושע לקרויהון
וברכינון׳ ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה
טו רפי׳ רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל
איביכם עם אחיכם׳ ואמר להון למימר בנכסין סגיאין תובו לקרויכון ובבעירא
סגי לחדא בכספא ובדהבא ובנחשא ובברזלא ובלבושין סגי לחדא פליגו
בזת בעלי דבביכון עם אחיכון׳ וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל
ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה׳ ותבו
ואזלו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה מלות בני ישר׳ משילו דבארעא
דכנען למיזל לארע גלעד לארע אחסנתהון דאחסינו בה על מימרא דיי׳ בידא
ב׳ דמשה׳ ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי
בחמי׳ שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה׳ ואתו לגליל דירדנא

כי קנו מקנה וחבי׳ ואבנה בו מזבח את כרמך חשר מאז צרפתיך ולא בכסף תגאלו ייפהו תלשיש מחדתך יקסמו ויוצאו מימינן
וכולהנשוזר ולחלה מעצים ״

דבארעא דכנען ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה תמן מדבחא על
ירדנא מדבח רב למחזי׃ וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני למחז׳
גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל מש׳
עבר בני ישראל׃ ושמעו בני ישראל למימר הא בנו בני ראובן ובני גד ופלגות
שבטא דמנשה ית מדבחא לקביל ארעא דכנען בגלילי ירדנא דלעיבר בני ב׳
ישראל׃ וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם ולא
לצבא׃ ושמעו בני ישראל ואתכנישו כל כנשתא דבני ישראל לשילו למסק אמרו לעלות
עליהון לחילא׃ וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן׃ ושלחו בני
ישראל לות בני ראובן ולות בני גד ולות פלגות שבטא דמנשה לארע גלעד
ית פינחס בר אלעזר כהנא׃ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית
אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל׃ ועסרה
רברבין עמיה רבא חד רבא חד לבית אבא לכל שבטיא דישראל וגבר ריש בית
אבהתהון אנון לאלפיא דישראל׃ ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט
מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר׃ ואתו לות בני ראובן ולות בני גד
ולות פלגות שבטא דמנשה לארע גלעד ומלילו עמהון למימר׃ כה אמרו
כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי
יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה׃ כדין אמרו כל כנשתא ב׳
דיי׳ מא שקרא הדין דשקרתון במימר אלהא דישראל למתב יומא דין מבתר ובע׳ קדמ׳
פלחנא דיי׳ במבניכון לכון מדבחא למרדכון יומא דין במימרא דיי׳׃ המעט מל׳ תנינ׳
לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת חס׳
יהוה׃ הזעיר לנא חובא דפעור דלא אדכינא מניה עד יומא הדין והות מחתא
בכנשתא דיי׳׃ ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל יקצף׃ ואתון תתובון יומא דין מבתר פלחנא דיי׳
ויהי אתון תמרדון יומא דין במימרא דיי׳ ומחר על כל כנשתא דישראל יהי
רגזא׃ ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר ג׳ ב׳ מנה׳

ריש פס׳ והד מציע פס׳ וסימנ׳ ... יזת הדבר ואך את דמכם לנפשתיכם ואך אם טמאה ארץ ואלהים יש׳ ג׳ דסמ׳ וסי׳ הוא יודע בכ׳ פס׳ דבל

שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוככו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו׃ וברם אם מסאבא ארע אחסנתכון
עברו לכון לארע אחסנת עמא דיי׳ דשרא תמן משכנא דיי׳ ואחסינו בינגא
ובמימרא דיי׳ לא תמרדון ובנא לא תמרדון במבניכון לכון מדבחא בר
ממדבחא דיי׳ אלהנא׃ הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל
היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו׃ הלא עכן בר זרח שקר שקר בחרמא
ועל כל כנשתא דישראל הוה רגזא והוא גברא חד לא מית בחוביה׃

ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי
ישראל׃ ואתיבו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה ומלילו עם רישי
אלפיא דישראל׃ אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע
אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה׃ אלהים יי׳ אלהים יי׳
קדמוהי גלי וישראל בסופא ידע אם במרד ואם בשקרא שקר במימרא דיי׳
לא תפרקיננא יומא הדין׃ לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש׃ למבני
לנא מדבחא למתב מבתר פלחנא דיי׳ ואם לאסקא עלוהי עלתא ומנחתא ואם
למעבד עלוהי נכסת קודשין יי׳ הוא יתבע׃ ואם לא מדאגה מדבר עשינו
את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל׃
ואם לא מיצפא מפתגם עבדנא ית דא למימר מחר יימרון בניכון לבננא למימר
לית לכון חולק במימרא דיי׳ אלהא דישראל׃ וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני
ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי
ירא את יהוה׃ ותחומא יהב יי׳ בינגא וביניכון בני ראובן ובני גד ית ירדנא לית
לכון חולק במימרא דיי׳ ויבטלון בניכון ית בננא בדיל דלא למדחל מן קדם יי׳׃
ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח׃ ואמרנא נעביד
כען לנא למבני ית מדבחא לא לעלתא ולא לנכסת קודשיא׃ כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דרתינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו
ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה׃ ארי סהיד הוא

ידע יתו ומימכי אם במרד ואם בעצב מחומה בטרם בטרם המדבר אמנה אתם למה יכלה בדבלים יכבדו תבוהו יעבד איש בעד
ונכר כי חסד שומר מצוה ב׳ כו כדגים והסכל׃

ביננא וביניכון ובין דרנא בתרנא למפלח ית פולחנא דיי׳ קדמוהי בעלוותנא
ובדבחנא ובנכסת קודשנא ולא יימרון בניכון מחר לבננא לית לכון חולק במימרא
דיי׳ ׃ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית
מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם׃
ואמרנא ויהי ארי יימרון לנא ולדרנא מחר ונימר חזו ית דמות מדבחא דיי׳ דעבדו
אבהתנא לא לעלתא ולא לנכסת קודשיא ארי סהיד הוא ביננא וביניכון׃ חלילה
לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעולה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו׃ יחס לנא מלמחטי קדמוהי
למרד במימרא דיי׳ ולמתב יומא דין מבתר פולחנא דיי׳ למבני מדבחא
לעלתא למנחתא ולנכסת קודשיא בר ממדבחא דיי׳ אלהנא דקדם משכניה׃
וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר
אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם׃
ושמע פינחס כהנא ורברבי כנשתא ורישי אלפיא דישראל דעמיה ית פתגמיא
דמלילו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ושפר בעיניהון׃ ויאמר פינחס בן
אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו
יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה׃
ואמר פינחס בר אלעזר כהנא לבני ראובן ולבני גד ולבני מנשה יומא דין ידענא
ארי ביננא שריא שכינתא דיי׳ דלא שקרתון במימרא דיי׳ שקרא הדין בכין
שיזיבתון ית בני ישראל מיד מימרא דיי׳׃ וישב פינחס בן אלעזר הכהן
והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל
בני ישראל וישבו אותם דבר׃ ותב פינחס בר אלעזר כהנא ורברביא מן בני
ראובן ומן בני גד מארע גלעד לארעא דכנען לות בני ישראל ואתיבו יתהון
פתגמא׃ וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו
לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה׃
ושפר פתגמא בעיני בני ישראל ואודיאו קדם יי׳ בני ישראל ולא אמרו למסק
עליהון לחילא לחבלא ית ארעא דבני ראובן ובני גד יתבין בה׃ ויקראו בני

עבדת יי׳ ג׳ דסמ׳ וסימנ׳ והיו לעבד כי עד הוא בינכון ותכן כל עבדת יי׳ · והנשיאים ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ והנשאם הביאו חס׳

ל

30

(עד ק׳ ולא כתיב) ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה הוא האלהים ׃ וקרו בני
ראובן ובני גד למדבחא ארי סהיד הוא ביננא ארי יי הוא אלהים ׃
ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים ׃ והוה לזמן יומין סגיאין בתר דאניח יי לישראל מכל
בעלי דבביהון מסחור סחור ויהושע סיב על ביומין ׃ ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים ׃
וקרא יהושע לכל ישראל לסבוהי ולרישוהי ולדיינוהי ולסרכוהי ואמר להון
אנא סבית עלית ביומיא ׃ ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל
הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ׃ ואתון חזיתון ית
כל דעבד יי אלהכון לכל עממיא האלין מן קדמיכון ארי יי אלהכון מימריה מגיח
לכון ׃ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן
הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש ׃ חזו דפליגית לכון
ית עממיא דאשתארו האלין באחסנא לשבטיכון מן ירדנא וכל עממיא
דשיציתי וימא רבא מעלני שמשא ׃ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם
והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם ׃
ויי אלהכון הוא יתברינון מן קדמיכון ויתריך יתהון מן קדמיכון ותירתון ית
ארעהון כמא דמליל יי אלהכון לכון ׃ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל
הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול ׃ ותתקפון לחדא
למטר ולמעבד ית כל דכתיב בספר אוריתא דמשה בדיל דלא למסטי מנה
לימינא ולסמלא ׃ לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם
אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם ׃ בדיל דלא
לאתערבא בעממיא האלין דאשתארו האלין עמכון ובשום טעותהון לא תדכרון
ולא תקיימון ולא תפלחונון ולא תסגדון להון ׃ כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו
כאשר עשיתם עד היום הזה ׃ אלהין במימרא דיי אלהכון תדבקון כמא דעבדתון
עד יומא הדין ׃ ויורש יהוה מפניכם גוים גדולים ועצומים ואתם לא עמד
איש בפניכם עד היום הזה ׃ ותריך יי מן קדמיכון עממין רברבין ותקיפין

ולעשות ט״ו וסימנה׳ השמר בנגע ונתנך וחלקתם מאד מלחמתו בישראל העבודה הכל ככל התורה לשמח בקשתי הכהן ולשבת מחזיקים

ואתון לא קם אנש קדמיכון עד יומא הדין׃ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם׃ גברא חד מנכון ירדוף אלפא ארי יי
אלהכון מימריה מגיח לכון כמא דמליל לכון׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם
לאהבה את יהוה אלהיכם׃ ותסתמרון לחדא לנפשתכון למרחם ית יי אלהכון׃ כי
אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם
בהם ובאתם בהם והם בכם׃ ארי אם מתב תתובון ותדבקון בשאר עממיא האלין
דאשתארו האלין עמכון ותתחתנון בהון ותתערבון בהון ואנון יתערבון בכון׃
ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו
לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ מידע תדעון ארי לא יוסיף מימרא
דיי אלהכון לתרכא ית עממיא האלין מן קדמיכון ויהון לכון לתבר ולתקלא ולסיען
כטרין דין לקבלכון ולמשרין מקפניכון עד דתיבדון מעל ארעא טבתא הדא דיהב
לכון יי אלהכון׃ והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל
נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד׃ והא אנא אזיל יומא דין באורח
כל ארעא ותדעון בכל לבכון ובכל נפשכון ארי לא בטיל פתגמא חד מכל פתגמא
תקנא דמליל יי אלהכון עליכון כלהון אתקימו לכון לא בטיל מנהון פתגמא
חד׃ והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן
יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה
הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ ויהי כמא דאתקימו עליכון כל פתגמא
תקנא דמליל יי אלהכון עליכון כין ייתי יי עליכון ית כל פתגמא בישא עד
דישיצי יתכון מעל ארעא טבתא הדא דיהב לכון יי אלהכון׃ בעברכם את ברית
יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃
במעברכון על קימא דיי אלהכון דפקיד יתכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון ויתקף רגזא דיי בכון ותיבדון בפריע מעל ארעא טבתא דיהב לכון׃

ולנגעם ב׳ וסימ׳ אורייתא ולנגעם כה׳ יהושע ולנכנס כה׳ ׳ והנה אנכי ה׳ וסימ׳ עמוך ושמרדך הולך היום בקצה המחנה וירדתי לפני ממצא׳

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ו
ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים׃ וכנש יהושע ית ב ג
כל שבטיא דישראל לשכם וקרא לסבי ישראל ולרישוהי ולדיינוהי ולסרכוהי ובספ בלש
ואתעתדו ק׳ יי׳׃ ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים׃
ואמר יהושע לכל עמא כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל בעבר פרת יתיבו אבהתכון
מעלמא תרח אבוהי דאברהם ואבוהי דנחור ופלחו לטעות עממיא׃ ואקח
את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארבה את ואארבה ומל ק׳
זרעו ואתן לו את יצחק׃ ודברית ית אבוכון ית אברהם מעבר פרת ודברית
יתיה בכל ארעא דכנען ואסגיתי ית בנוהי ויהבית ליה ית יצחק׃ ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו ב מל
מצרים׃ ויהבית ליצחק ית יעקב וית עשו ויהבית לעשו ית טורא דסעיר למירת
יתיה ויעקב ובנוהי נחתו למצרים׃ ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את
מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם׃ ושלחית ית משה וית
אהרן ומחית ית מצראי כמא דעבדית ביניהון ובתר כן אפיקית יתכון׃ ואוציא
את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף׃ ואפיקית ית אבהתכון ממצרים ואתיתון לימא ורדפו מצראי
בתר אבהתכון ברתכין ובפרשין ימא דסוף׃ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ב
ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי נא
במצרים ותשבו במדבר ימים רבים׃ וצעיקו ק׳ יי׳ ושוי קבלא ביניכון ובין
מצראי ואיתי עליהון ית ימא וחפנון וחזאה עיניכון ית דעבדית במצר׳ ויתיבתון
במדברא יומין סגיאין׃ ואבאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן ואביא ק׳
וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם׃
ואעילית יתכון לארע אמוראה דיתיב בעברא דירדנא ואגיחו קרבא עמכון
ומסרית יתהון בידכון ויריתתון ית ארעהון ושיציתנון מן קדמיכון׃ ויקם בלק
בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם׃

 ולא אביתי לקבלא מן בלעם ובריך ברכא יתכון ושיזיבית יתכון מן ידיה : ותעברו

וקם בלק בר צפור מלכא דמואב ואגיח קרבא בישראל ושלח וקרא לבלעם
בר בעור למלט יתכון׃ ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל
אתכם מידו׃ ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו
האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם׃
ועברתון ית ירדנא ואתיתון ליריחו ואגיחו קרבא בכון יתבי יריחו אמוראי
ופרזאי וכנענאי וחתאי וגרגשאי חואי ויבוסאי ומסרית יתהון בידכון׃
ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא
בחרבך ולא בקשתך׃ ושלחית קדמיכון ית ערעיתא ותריכית יתהון מן
קדמיכון תרין מלכי אמוראה לא בחרבך ולא בקשתך׃ ואתן לכם ארץ אשר
לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים׃ ויהבית לכון ארעא דלא עמלתון בה וקרוין דלא בניתון
ויתיבתון בהון כרמין וזיתין דלא נצבתון אתון אכלין׃ ועתה יראו את יהוה
ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה׃ וכען דחילו מן ק׳ יי׳ ופלחו קדמוהי
בשלמותא ובקשטא ואעדו ית טעותא דפלחו אבהתכון בעיבר פרת
ובמצרים ופלחו ק׳ יי׳׃ ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום
את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם
את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה׃
ואם ביש בעיניכון למפלח ק׳ יי׳ בחרו לכון יומא דין קדם מן תפלחון אם
ית טעותא דפלחו אבהתכון דמעבר פרת ואם ית טעות אמוראי דאתון
יתבין בארעהון ברם אנא ואנש ביתי נפלח ק׳ יי׳׃ ויען העם
ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים׃ ואתיב עמא ואמר
חס לנא מלמשבק ית פלחנא דיי׳ למפלח לטעות עממיא׃ כי יהוה אלהינו
הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
העמים אשר עברנו בקרבם׃ ארי יי׳ אלהנא הוא דאסיק יתנא וית אבהתנא

החוי והיבוסי ג׳ ומימכה כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך החדס ויהי כשמע בהר ותעברו כל העם הכותר דמלכים

מארעא דמצרים מבית עבדותא ודעבד לעיננא ית אתיא רברבתא האלין
ונטרנא בכל אורחא דהליכנא בה ובכל עממיא דעברנא ביניהון׃ ויגרש יהוה
את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו׃ ותריך יי ית כל עממיא וית אמוראה יתיב ארעא מן קדמנא
אף אנחנא נפלח קדם יי ארי הוא אלהנא׃ ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו
לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם׃
ואמר יהושע לעמא לא תכלון למפלח קדם יי ארי אלהא קדישא הוא אל קנוא
הוא מן קדם ריגז דקשוט לא ישבוק לחוביכון ולחטאיכון׃ כי תעזבו את יהוה
ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם׃ ארי
תשבקון ית פלחנא דיי ותפלחון לטעות עממיא ויתוב ויבאיש לכון וישיצי
יתכון בתר דאוטיב לכון׃ ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד׃ ואמר
עמא ליהושע לא ארי קדם יי נפלח׃ ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם
כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אתו ויאמרו עדים׃ ואמר יהושע לעמא
סהדין אתון בכון ארי אתון בחרתון לכון ית פלחנא דיי למפלח קדמוהי ואמרו
סהדין׃ ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל׃ וכען אעדו ית טעות עממיא דביניכון ואפנו ית לבכון לפלחנא
דיי אלהא דישראל׃ ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃
ואמרו עמא ליהושע ית יי אלהנא נפלח ולמימריה נקביל׃ ויכרת יהושע ברית
לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם׃ וגזר יהושע קים לעמא ביומא
ההוא ושוי ליה קים ודין בשכם׃ ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת
אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה׃ וכתב
יהושע ית פתגמיא האלין בספרא ואצנע בספר אוריתא דיי ונסיב אבנא רבתא
ואקימה תמן תחות אלתא דבבית מקדשא דיי׃ ויאמר יהושע
אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה
אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם׃ ואמר יהושע לכל
עמא הא אבנא הדא תהי לנא כתלין לוחי אבן קימא ארי יתה עבדנא לסהדו

יראו ג וסימנה׃ את יי׳ ית יי׳ קדשיו ׳ ולחטאותיכם ד׳ מל׳ בליש׳ וסימנה ישא מנעו הסירו הזכרכם ׳ לעדה ג׳ ותכון בשהדותא וסימנה׃

ארי פתגמיא דכתיבין עלה מעיין כל פתגמיא דמליל עמנא ותהי לכון לדכרן לסהדו
דלמא תכדבון קדם אלהכון׃ וישלח יהושע את העם איש לנחלתו׃ ושלח יהושע כב
ית עמא גבר לאחסנתיה׃ ויהי אחרי הדברים האלה וימת
יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים׃ והוה בתר פתגמיא האלין ומית
יהושע בר נון עבדא דיי׳ בר מאה ועסר שנין׃ ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש׃ וקברו יתיה בתחום אחסנתיה
בתמנת סרח בטורא דבית אפרים מצפונא להר געש׃ ויעבד ישראל את יהוה
כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו ג
את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל׃ ופלח ישר׳ ק׳ יי׳ כל יומי יהושע וכל
יומי סביא דאוריכו יומין בתר יהושע ודידעו ית כל עובדא דיי׳ דעבד לישר׳׃
ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה ד
אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף ה ג
לנחלה׃ וית גרמי יוסף דאסיקו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
באחסנת חקלא דזבן יעקב מן בני חמור אבוהי דשכם במאה חורפן
והוו לבני יוסף לאחסנא׃ ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים׃ ואלעזר בר אהרן מית וקברו כח
יתיה בגבעתא דפינחס בריה דאתיהיבת ליה בטורא דבית אפרים׃ בקר יז מנה

סכום הפסוקים שלספר יהושע שש מאות וחמשים וששה סימן כו״ם ״ פת וי קמ ד

Judges 66-131

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל מכאן קדר וסימ׳
הכנעני בתחלה להלחם בו׃ והוה בתר דמית יהושע ושאילו בני ישר׳ במימרא וירא למי שמשנים אברהם
דיי׳ למימר מן יסק לנא לות כנענאה בקדמיתא לאגחא קרבא ביה׃ ויאמר בשנתו. משה כל המקרא יהושע שאול
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו׃ ואמר יי׳ יהודה יסק הא מסרית
ית יתבי ארעא בידיה׃ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה ו וחס
בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון׃ ואמר יהודה לשמעון

אחוהי סק עמי בעדבי ונגיח קרבא בכנענאה ואהך אף אנא עמך בעדבך ואזל
עמיה שמעון ׃ ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק
עשרת אלפים איש ׃ וסליקו דבית יהודה ומסר יי ית כנענאי ופרזאי בידהון
ומחונון בבזק עסרא אלפין גברא ׃ וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו
את הכנעני ואת הפרזי ׃ ואשכחו ית אדני בזק בבזק ואגיחו קרבא ביה ומחו
ית כנענאי וית פרזאי ׃ וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו
את בהנות ידיו ורגליו ׃ ואפך אדני בזק ורדפו בתרוהי ואחדו יתיה וקציצו ית
קרסולי ידוהי ורגלוהי ׃ ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם ׃ ואמר אדני בזק שבעין מלכין קרסולי ידיהון
ורגליהון מקציצין הוו מלקטין תחות פתורי כמא דעבדית כין שלים לי יי
ואיתיוהי לירושלם ומית תמן ׃ וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש ׃ ואגיחו קרבא בני יהודה
בירשלם וכבשו יתה ומחוהא לפתגם דחרב וית קרתא אוקידו בנורא ׃ ואחר
ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה ׃ ובתר כין נחתו בני
יהודה לאגחא קרבא בכנענאה יתיב טורא ודרומא ושפילתא ׃ וילך יהודה
אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת
אחימן ואת תלמי ׃ ואזלו דבית יהודה לות כנענאה דיתיב בחברון ושום חברון
מלקדמין קרית ארבע ומחו ית ששי וית אחימן וית תלמי ׃ וילך משם אל
יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר ׃ ואזל מתמן לות יתבי דביר ושום דביר
מלקדמין קרית ארכי ׃ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי
לו את עכסה בתי לאשה ׃ ואמר כלב דימחי ית קרית ארכי ויכבשנה ואתין
ליה ית עכסה ברתי לאתו ׃ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן
לו את עכסה בתו לאשה ׃ וכבשה עתניאל בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה ויהב
ליה ית עכסה ברתיה לאתו ׃ ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה השדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ׃ והוה במיעלה ומלכתיה למשאל מן אבוהא

ויכום יא וסימנ׳ וירד ויכו וילכדה דדברה ויתכס יצ׳ ב׳ בו ויעל ואבימלך ויתן יי ואיש ויצחו ככלתו כתל דויתכס חס ושא מל׳

אחסנתא ואתרכינת מעל חמרא ואמר לה כלב מא ליך: ותאמר לו הבה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת
תחתית: ואמרת ליה הב לי אחסנתא ארי לארע דרומא יהבתני ותתין לי אתר
בית שקיא דמיא ויהב לה כלב ית בית שקיא עלאה וית בית שקיא תחתאה:
ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה
אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: ובני קיני חמוהי דמשה סליקו מקרתא
דיריחו עם בני יהודה למדבר יהודה דבדרום ערד ואזלו ויתיבו עם עמא: וילך
יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את
שם העיר חרמה: ואזל יהודה עם שמעון אחוהי ומחו ית כנענאה יתיב צפת
וגמרו יתה וקרא ית שמה דקרתא חרמה: וילכד יהודה את עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: וכבש יהודה ית עזה וית
תחומה וית אשקלון וית תחומה וית עקרון וית תחומה: ויהי יהוה את יהודה
ויירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם: והוה מימרא
דייי בסעדיה דבית יהודה ותריכו ית יתבי טורא ארי כין רחבו לא יכילו לתרכא
ית יתבי מישרא ארי רתכין דברזלא להון: ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר
משה ויורש משם את שלשה בני הענק: ויהבו לכלב ית חברון כמא דמליל
משה ותריך מתמן ית תלתא בני גיבריא: ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו
בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: וית יבוסאי
יתבי ירושלם לא תריכו בני בנימין ויתיב יבוס עם בני בנימן בירושלם עד יומא
הדין: ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: וסליקו דבית
יוסף אף אנון לבית אל ומימרא דייי בסעדהון: ויתירו בית יוסף בבית אל ושם
העיר לפנים לוז: ושלחו מאללין דבית יוסף לבית אל ושמה דקרתא מלקדמין
לוז: ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר
ועשינו עמך חסד: וחזו כטריא גבר נפיק מן קרתא ואמרו ליה אחזינא כען
ית מעלנא דקרתא ונעביד עמך טיבו: ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר
לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: ואחזינון ית מעלנא דקרתא ומחו

וזית העיר ה׳ ומימנה׳ וילחמו על לש והומפת דמלכים ומכף דישעיה משלח ככה אשכר וכנושתי ואת כל נשיו

יושב ג׳ מל׳ בספ׳ וסימנ׳ ואחר ירדו בני יהודה ויכו את הכנעני יושב צפת בחרשת הגוים והארץ ההיא ויקרא שמה ג׳

יתקרתא לפתגם דחרב וית גברא וית כל זרעיתיה שילחו׃ וילך האיש ארץ
החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה׃ ואזל גברא לארע
חתאי ובנא קרתא וקרא שמה לוז הוא שמה עד יומא הדין׃ ולא
יושבי הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת יושב דור
ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל
הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ולא תריכו דבית מנשה ית בית שאן וית כפרנהא
וית יתבי תענך וית כפרנהא וית יתבי דור וית כפרנהא וית יתבי יבלעם וית כפרנהא
וית יתבי מגדו וית כפרנהא ושרי כנענאה למתב בארעא הדא׃ ויהי כי חזק
ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו׃ והוה כד תקיף ישראל ומני ית
כנענאה למסקי מסין ותרכא לא תריכונון׃ ואפרים לא הוריש את
הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר׃ ודבית אפרים לא תריכו ית
כנענאי דיתבין בגזר ויתיבו כנענאי ביניהון בגזר׃ זבולן לא הוריש את
יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס׃ דבית זבולן לא
תריכו ית יתבי קטרון וית יתבי נהלל ויתיבו כנענאי ביניהון והוו למסקי מסין׃
אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב׃ דבית אשר לא תריכו ית יתבי עכו וית יתבי
צידון וית אחלב וית אכזיב וית חלבה וית אפיק וית רחוב׃ וישב האשרי בקרב
הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו׃ ויתיבו דבית אשר בגו כנענאי יתבי ארעא
ארי לא תריכונון׃ נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת ישבי
בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם
למס׃ דבית נפתלי לא תריך ית יתבי בית שמש וית יתבי בית ענת ויתיבו בגו
כנענאי יתבי ארעא ויתבי בית שמש ובית ענת הוו להון למסקי מסין׃ וילחצו
האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק׃ ודחקו אמוראי ית בני דן
לטורא ארי לא שבקונון למיחת למישרא׃ ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון
במקן ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס׃ ושרי אמוראה למתב בטור חרס
באילון ובשעלבים ותקיפת יד בית יוסף והוו למסקי מסין׃ וגבול האמרי ממעלה

וסימנ׳ שטנה רחבות לוז ׳ חזק ה׳ פת׳ וסימנ׳ וכל הארץ בחו מנדימה ויקן יוסף ויהי כי חזק ישראל וירח ורכב

עקרבים מהסלע ומעלה ׃ ותחום אמוראה ממסקנא דעקרבים מכיפא ולעילא׃
ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם
ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא אפר
בריתי אתכם לעולם ׃ וסליק נביא דיי׳ מן גלגלא לבוכים ואמר אסיקית יתכון
ממצרים ואעילית יתכון לארעא דקיימית לאבהתכון ואמרית לא אשני
קימי עמכון לעלם ׃ ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם
תתצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם ׃ ואתון לא תגזרון קים ליתבי
ארעא הדא איגוריהון תתרעון ולא קבילתון למימרי מא דא עבדתון ׃ וגם
אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם
למוקש ׃ ואף אמרית לא אתריך יתהון מן קדמיכון ויהון לכון למעיקין
וטעוותהון יהון לכון לתקלא ׃ ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל
כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ׃ והוה כד מליל נביא דיי׳ ית
פתגמיא האלין עם כל בני ישר׳ וארימו עמא ית קלהון ובכו ׃ ויקראו שם
המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה ׃ וקרו שמיה דאתרא ההוא בוכים ונכיסו
תמן נכסת קודשין קדם יי׳ ׃ וישלח יהושע את העם וילכו בני
ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ ׃ ושלח יהושע ית עמא ואזלו בני
ישר׳ גבר לאחסנתיה למירת ית ארעא ׃ ויעבדו העם את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את
כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל ׃ ופלחו עמא קדם יי׳ כל יומי יהושע
וכל יומי סביא דאוריכו יומין בתר יהושע דחזו ית כל עובדא דיי׳ רבא
דעבד לישר׳ ׃ וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים ׃ ומית
יהושע בר נון עבדא דיי׳ בר מאה ועשר שנין ׃ ויקברו אותו בגבול נחלתו
בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש ׃ וקברו יתיה בתחום אחסנתיה
בתמנת חרס בטורא דבית אפרים דמצפונא לטור געש ׃ וגם כל הדור ההוא
ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה
וגם את המעשה אשר עשה לישראל ׃ ואף כל דרא אתכנישו לות אבהתוהי

אבותיו ג׳ מל׳ וסימנ׳ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר כל לבבו הכין תבות׳

וקם דרא אחרנא בתריהון דלא ידעו למדחל מן קדם יי ואף ית עובדא דעבד
לישראל׃ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים׃ ועבדו בני ישראל ית דביש קדם יי ופלחו ית בעליא׃ ויעזבו את
יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה׃ ושבקו ית
פלחנא דיי אלהא דאבהתהון דאפיק יתהון מארעא דמצרים ואזלו בתר טעות
עממיא מטעות עממיא דבסחרניהון וסגידו להון וארגיזו קדם יי׃ ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות׃ ושבקו ית פלחנא דיי ופלחו לבעליא
ולעשתרתא׃ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם
ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃ ותקיף רוגזא דיי
בישראל ומסרינון ביד בעלי דבביהון מסחור סחור ולא יכילו עוד למקם קדם
בעלי דבביהון׃ בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃ בכל אתר דנפקו מחא מן קדם יי בהון
לבישא כמא דמליל יי וכמא דקיים יי להון ועקת להון לחדא׃ ויקם יהוה
שפטים ויושיעום מיד שסיהם׃ ואקים יי נגודין ופרקונון מיד בזוזיהון׃
וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו
מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן׃ ואף מן
נגודיהון לא קבילו ארי טעו בתר טעות עממיא וסגידו להון סטו בפריע מן
אורחא דאזלו אבהתהון לקבלא פקודיא דיי לא עבדו כין׃ וכי הקים יהוה
להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם׃ וארי אקים יי להון נגודין
והוי מימרא דיי בסעדיה דנגודא ופריק להון מיד בעלי דבביהון כל יומי
נגודא ארי מתיב יי ממא דאמר ומקביל צלותהון ופריק להון מן קדם דחקיהון
ומשעבדיהון׃ והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃
והוי כד מאית נגודא תיבין ומחבלין מאבהתהון למהך בתר טעות עממיא

וייצר ג׳ וסימנ׳ יעקב חשתבע לאמנון וסימנ׳ ויירא יעקב מאד וכאשר נשבע יי׳ להם ויצר לאמנון להתחלות׳

למפלחהון ולמסגד להון לא שבקין מעובדיהון בישיא ומאורחתהון מקלקליא׃
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי׃ ותקיף רוגזא דיי בישראל ואמר חלף דעברו
עמא הדין על קימי דפקידית ית אבהתהון ולא קבילו למימרי׃ גם אני לא
אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת׃ אף אנא לא
אוסיף לתרכא אנש מן קדמיהון מן עממיא דשבק יהושע ומית׃ למען נסות
בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם
לא׃ בדיל לנסאה בהון ית ישראל הנטרין אנון ית אורחן דתקנן קדם יי למהך בהון
כמא דנטרו אבהתהון אם לא׃ ויניח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר
ולא נתנם ביד יהושע׃ ושבק יי ית עממיא האלין בדיל דלא לתרכותהון בפריע
ולא מסרינון בידא דיהושע׃ ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות
בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען׃ ואלין עממיא
דשבק יי לנסאה בהון ית ישראל ית כל דלא הוו ידעין ית כל קרבי כנען׃ רק
למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום׃
לחוד בדיל דידעון דריא דבני ישראל לאלפותהון קרב לחוד דמלקדמין לא
הוו ידעין׃ חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד לבוא חמת׃ חמשה טורני פלשתאי וכל כנענאי וצידונאי
וחואי יתבי טורא דלבנן מטור מישר חרמון עד מעלנא דחמת׃ ויהיו לנסות
בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה׃
והוו לנסאה בהון ית ישראל למדע היקבלון ית פקודיא דיי דפקיד ית אבהתהון
בידא דמשה׃ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ ובני ישראל יתיבו בגו כנענאי חתאי ואמוראי ופרזאי וחואי ויבוסאי׃
ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃
ונסיבו ית בנתהון להון לנשין וית בנתהון יהבו לבניהון ופלחו ית טעותהון׃
ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם
ויעבדו את הבעלים ואת האשרות׃ ועבדו בני ישראל דביש קדם יי ואתנשיאו

ריש פס בסיפ סוף פס וחד וללמדם ספר צוה ביד משה סימ בעלת

צוה ביד משה י׳ וסימ׳ כל ראש ומשה ויעש אהרן את כל אשר צוה יי ביד משה ריש פס אלה המצות סוף וידבר בגורל נחלתם וידברו אליהם ויתנו
בני ישראל לדעת הישמעו וימצאו ואת שבת קדשך׃

ותעז ב׳ וסימנ׳ ותעז ידו על כושן רשעתים ותעז יד מדין ומול׳ מכב׳ בספר׳

ית פלחנא דיי׳ אלההון ופלחו לבעליא ולאשירתא׃ ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
רשעתים שמנה שנים׃ ותקיף רגזא דיי׳ בישר׳ ומסרינון ביד כושן חייבא
מלכא דארם דעל פרת ופלחו בני ישר׳ ית כושן חייבא תמני שנין׃ ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן
קנז אחי כלב הקטן ממנו׃ וזעיקו בני ישר׳ קדם יי׳ ואקים יי׳ פריק לבני ישר׳
ופרקינון ית עתניאל בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה׃ ותהי עליו רוח יהוה
וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך
ארם ותעז ידו על כושן רשעתים׃ ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׳ ודן ית
ישר׳ ונפק לאגחא קרבא ומסר יי׳ בידיה ית כושן חייבא מלכא דארם ותקיפת
ידיה על כושן חייבא׃ ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז׃
ושדוכת ארעא דישר׳ ארבעין שנין ומית עתניאל בר קנז׃ ויוסיפו
בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בעיני יהוה׃ ואוסיפו בני ישר׳ למעבד דביש קדם יי׳ ותקיף
יי׳ ית עגלון מלכא דמואב על ישר׳ על דעבדו ית דביש קדם יי׳׃ ויאסף אליו
את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים׃ וכנש לותיה
ית בני עמון ועמלק ואזל ומחא ית ישר׳ ויריתו ית קרתא יריחו׃ ויעבדו בני
ישראל את עגלון מלך מואב שמנה עשרה שנה׃ ופלחו בני ישר׳ ית עגלון
מלכא דמואב תמני עסרי שנין׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם
מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל
בידו מנחה לעגלון מלך מואב׃ וזעיקו בני ישר׳ קדם יי׳ ואקים יי׳ להון פריק ית
אהוד בר גרא בר שבט בנימן גברא גמיד בידיה דימינא ושדרו בני ישר׳
בידיה תקרובתא לעגלון מלכא דמואב׃ ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד
ארכה ויחגר אותה תחת למדיו על ירך ימינו׃ ועבד ליה אהוד חרבא ולה
תרין פומין גרמידא ארכה וזריז יתה מלרע ללבושוהי על ירכיה דימינא׃
ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד׃ וקריב ית

ולה ג׳ וסימנ׳ שפחה מצרית ושמה הגר שני פיות קמ׳ וחד פת׳ ולה גמן חלבע חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים

תקרובתא לעגלון מלכא דמואב ועגלון גבר פטים לחדא׃ ויהי כאשר כלה
להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה׃ והוה כד שיצי לקרבא כב
ית תקרובתא ושלח ית עמא נטלי תקרובתא׃ והוא שב מן הפסילים אשר את ד מל
הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים ב
עליו׃ והוא תב מן מחצביא דעם גלגלא ואמר פתגמא דסתרא אית לי למללא זק קמ
עמך מלכא ואמר סליק ונפקו מעלוהי כל דקימין עלוהי׃ ואהוד בא אליו
והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ג
ויקם מעל הכסא׃ ואהוד על לותיה והוא יתיב בעלית בית קיטא דיליה בלחודוהי
ואמר אהוד פתגמא דיוי אית לי למללא עמך וקם מעל כרסיא׃ וישלח אהוד
את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו׃ ואושיט אהוד
ית ידיה סמליה ונסיב ית חרבא מעל ירכיה דימינא וקבעה במעוהי׃ ויבא גם
הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא
הפרשדנה׃ ועאל אף דסתקא בתר שננא ארי לא שליף חרבא ממעוהי ונפק וטמטים שמנא דאפי שננא
אכליה שפיך׃ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל׃ ונפק
אהוד לאכסדרה ואחד דשי עליתא באפיה ואגף׃ והוא יצא ועבדיו באו
ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר
המקרה׃ והוא נפק ועבדוהי עלו וחזו והא דשי עליתא אחידן ואמרו ברם
עביד הוא ית צרכיה באדרון בית קיטא׃ ויחילו עד בוש והנה איננו פתח ג
דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת׃ ואוריכו
עד סגי והא ליתוהי פתח דשי עליתא ונסיבו ית מפתחא ופתחו והא רבונהון
טריף רמי על ארעא מית׃ ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את
הפסילים וימלט השעירתה׃ ואהוד אשתיזב עד אתעכוביהון והוא עבר ית ד מל
מחצביא ואשתיזב לשעירת׃ ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו ב מל
עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם׃ והוה במיתוהי ותקע בשופרא בטורא
דבית אפרים ונחתו עמיה בני ישראל מן טורא והוא קדמיהון׃ ויאמר אלהם ו חס
רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו בסף

הפסילים ד׳ מל וסימנה׃ והוא שב והוא עבר ותהלתי הרע׳ והנה איננו ג׳ וסימנה׃ פנ לבן ויחילו עד בוש ויעבר׳

את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר ׃ ואמר להון רדופו בתרי ארי
מסר יי ית בעלי דבביכון ית מואבאי בידכון ונחתו בתרוהי ואחדו ית מגזת ירדנא
על מואב ולא שבקו אנש למעבר ׃ ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים
איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש ׃ וקטלו ית מואבאי בעדנא ההוא
כעסרא אלפין גברא כל אימתן וכל גבר גיבר ולא אשתיזב אנש ׃ ותכנע מואב
ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה ׃ ואתכברו מואבאי
ביומא ההוא תחות יד אנש ישראל ושדוכת ארעא דישראל תמנן שנין ׃

ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד
הבקר ויושע גם הוא את ישראל ׃ ובתרוהי הוה שמגר בר ענת ומחא ית פלשתאי
שית מאה גברא בפרש תוריא ופרק אף הוא ית ישראל ׃ ויסיפו
בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת ׃ ואוסיפו בני ישראל למעבד
דביש קדם יי ואהוד מית ׃ וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור
ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים ׃ ומסרינון יי ביד יבין מלכא דכנען
דמלך בחצור ורב חיליה סיסרא והוא יתיב בתקוף כרכי עממיא ׃ ויצעקו בני
ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה
עשרים שנה ׃ וצעיקו בני ישראל קדם יי ארי תשע מאה רתכין דברזלא ליה והוא
דחק ית ישראל בתקפא עסרין שנין ׃ ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא ׃ ודבורה איתתא נביאתא אתת
לפידות היא דינא ית ישראל בעדנא ההוא ׃ והיא ישבת תחת תמר דבורה בין
הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ׃ והיא יתבא
בקרתא בעטרות דבורה מתפרנסא מן דילה להה דקלין ביריחו פרדיסין ברמתא
זיתין עבדין משח בבקעתא בית שקיא בבית אל עפר חיור בטור מלכא וסלקין
לותה בני ישראל לדינא ׃ ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר
אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת
אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון ׃ ושלחת וקרת לברק בר אבינעם מקדש
דבית נפתלי ואמרת ליה הלא פקיד יי אלהא דישראל איזיל ותתנגיד בטורא דתבור

שמונים ו מל וסימ׳ דמתושלח החיה ותשקט דאהוד ויהי בשמונים שנה ויך דמלכ׳ וחס בגבורות שמונים שנה בהדחתי חת עשר וכל

ותדבר עמך עסרא אלפין מבני נפתלי ומבני זבולון׃ ומשכתי אליך אל נחל
קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך׃ ואתכיב על
ך לנחלא דקישון ית סיסרא רב חילא דיבין וית רתכוהי וית משריתיה ואמסרנה
בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך׃
ואמר לה ברק אם תיזלין עמי ואיזיל ואם לא תיזלין עמי לא איזיל׃ ותאמר
הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד ד׳ חס
אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה׃ ואמרת ב׳ וכנו׳
מיזל איזיל עמך לחוד ארי לא תהי תשבחתך על אורחא דאת אזיל ארי ביד
איתתא ימסר יי׳ ית סיסרא וקמת דבורה ואזלת עם ברק לקדש׃ ויזעק ברק ד׳
את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו ב׳
דבורה׃ וכנש ברק ית שבט זבולן וית שבט נפתלי לקדש וסליקו עמיה
עסרא אלפין גברא וסליקת עמיה דבורה׃ וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב ב׳
חתן משה ויט אהלו עד אלון בצעננים אשר את קדש׃ וחבר שלמאה אתפרש בצעננים
משלמאי מבני חובב חמוהי דמשה ופרסיה למשכניה עד מישר אגניא דעם
קדש׃ ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור׃ וחויאו לסיסרא ארי
סליק ברק בר אבינעם לטורא דתבור׃ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות ד׳
רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון׃ וכנש סיסרא ט׳
ית כל רתכוהי תשע מאה רתכין דברזלא וית כל עמא דעמיה מתקוף כרכי
עממיא לנחלא דקישון׃ ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן ג׳ חס
יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת
אלפים איש אחריו׃ ואמרת דבורה לברק קום ארי דין יומא דמסר יי׳ ית
סיסרא בידך הלא מלאכא דיי׳ נפק לאצלחא קדמך ונחת ברק מטורא דתבור
ועסרא אלפין גברא בתרוהי׃ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה ב׳ מצרים
לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו׃ ותבר יי׳ ית
סיסרא וית כל רתכיא וית כל משריתא לפתגם דחרב קדם ברק ונחת סיסרא
מעל רתכא ואפך ברגלוהי׃ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת ג׳

המונו ג׳ מל׳ ומימנ׳ ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא והמונו צחה צמא דישעיה פרעה מלך מצרים׳׳ ויזעק ד׳ וסי׳ ברק את זבלן
סיסרא את כל ויאמר אותי בכנוה מטעם המלך׳׳

הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד ׃ וברק רדף בתר
רתכא ובתר משריתא עד תקוף כרכי עממיא ואתקטילת כל משרית סיסרא
לפתגם דחרב לא אשתאר עד חד ׃ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר
הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני ׃ וסיסרא אפך ברגלוהי
למשכנא דיעל אתת חבר שלמאה ארי שלמא בין יבין מלכא דחצור ובין בית
חבר שלמאה ׃ ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל
תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה ׃ ונפקת יעל לקדמות סיסרא ואמרת
ליה זור רבוני זור לותי לא תדחל וזר לותה למשכנא וכסיתיה בגונכא ׃ ויאמר
אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו ׃
ואמר לה אשקיני כען זעיר מיא ארי צחי אנא ופתחת ית מרא דחלבא ואשקיתיה
וכסיתיה ׃ ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש
פה איש ואמרת אין ׃ ואמר לה קומי בתרע משכנא ויהי אם אנש ייתי וישאלינך
ויימר האית כא גברא ותימרין לא ׃ ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם
את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא
נרדם ויעף וימת ׃ ונסיבת יעל אתת חבר ית סכת משכנא ושויאת ית ארזפתא
בידה ועלת לותיה בלט ונקשת ית סכתא בצדעיה ונעצת בארעא והוא דמוך
ואשתלהי ומית ׃ והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך
ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד
ברקתו ׃ והא ברק רדיף ית סיסרא ונפקת יעל לקדמותיה ואמרת ליה איתא
ואחזינך ית גברא דאת בעי ועל לותה והא סיסרא טריף רמי מית וסכתא
נעיצא בצדעיה ׃ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל ׃
ואתבר יי ביומא ההוא ית יבין מלכא דכנען קדם בני ישראל ׃ פהזם אללה פי דלך
אליום יבין מלך כנעאן בין ידי בני אסראיל ׃ ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין
מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען ׃ ואזלת יד בני ישראל אזלא ותקפא על
יבין מלכא דכנען עד דשיציאו ית יבין מלכא דכנען ׃ פמצת יד בני אסראיל כל
מא מרת קוית עלי יבין מלך כנעאן אלי אן הזמוה ׃

וברק ג וסימ׳ רדף אחרי הרכב בן אבינעם ממררתו והלך דאיוב ׳ והאהלה ח׳ וסימנה׳ וימהר אברהם ויצחה יצחק ויגח משה והיה

וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃
בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב
עָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ
רֹזְנִים אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אֲזַמֵּר
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה בְּצֵאתְךָ מִשֵּׂעִיר
בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַּם שָׁמַיִם
נָטָפוּ גַּם עָבִים נָטְפוּ מָיִם׃ הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה
זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ אֳרָחוֹת
וְהֹלְכֵי נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת׃

ושבחת דבורה וברק בר
אבינועם בעדנא ההוא
למימר׃ ושבחת דבורה
וברק אבן אבינועם פירוק
זוקת קאילא׃ בפרע
כד מרדו בית ישראל באוריתא
אתו עליהון עממיא
וטרדונון מקרויהון וכד
תבו למעבד אוריתא אתגברו
אנון על בעלי דבביהון
תריכונון מעל תחום ארעא
דישראל בכין על פורענות תבר סיסרא ומשריתיה ועל נסא ופורקנא דאתעביד
לישראל דתבו חכימיא למתב בבתי כנישתא בריש גלי ולאלפא ית עמא פתגמי
אוריתא בכין בריכו ואודו קדם יי׳ ׃ למא אנכשפת אלכשוף פי אסראיל ותברע אקום
בארכו אלהי׃ שמעו שמעו מלכיא אציתו שלטוניא אמרה דבורה בנבואה
קדם יי׳ אנא משבחא מודיא ומברכא קדם יי׳ אלהא דישראל׃ אסמעו יא מעאשר אלמלוך
ואנצתו יא גמיע אלוזרא אני ללה מסבחה וממגדה ללה אלה אסראיל׃ יי׳
אוריתך דיהבת להון לישראל כד עברין עלה שלטין בהון עממיא וכד תייבין לה
מתגברין אנון על בעלי דבביהון יי׳ ביום אתגליותך למתנה מסעיר בהפעות
ילך על תחומי אדום ארעא זעת אף שמיא מכו אף ענניא נגדו מטרא׃ יא
רב פי צהורך מן סעיר ותגלייך מן אדום אלארץ ארתעשת ואלסמא את הטלת ואלגיום
נטפת מאא׃ הרים טוריא זעו מן קדם יי׳ דין סיני אתרגיף סליק תננה כתננא
דאתונא מן קדם דאתגלי עלוהי יי׳ אלהא דישראל׃ ואלגבאל הטלת מן בין ידי אללה וכד
אחר אסיני מן בין ידי אללה אלה אסראיל׃ בימי כד חבו ביומי שמגר בר ענת ביומי יעל
פסקו עדי אורחן ודהוו מהלכין בשבילא תבו למהוי אזלין באורחן מגלגן׃ פי איאם
שמגר בן ענת פי איאם יעל אנתהת אלסבל וצאר סאלכי אלסכך יסלכון סבל מעקלה׃

תרגום״

חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי
דבורה שקמתי אם בישראל׃ יבחר
אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה
ורמח בארבעים אלף בישראל׃ לבי
לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה׃
רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין
והלכי על דרך שיחו׃ מקול מחצצים בין
משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת
פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה׃

חדלו״ חרובא קרוי
פצחיא דהואה יתבן בארעא
דישראל צדיאה ואטלטלו
דיריהון עד דאשתלחית
אנא דבורה אשתלחית
לאתנבאה בגו בית ישרא׳׃
ואנחתת לארבאץ מן ק׳
אסראיל ואמתכעת חתי
קמת אנא דבורה ותכבת
מעלמה פי ק׳ אסראיל׃

יבחר״ כד אתרעיאות ישראל למפלח לטעותא חדתן דמקריב אתעבידא דלא
אתעסקו בהון אבהתהון אתו עליהון עממיא וטרדונון מקרויהון וכדו דתבו
לאוריתא לא יכילו להון דכד אתא עליהון סנאה ועמיה אחדי תריסין ורומחין
בארבעין אלפין רישי משרין לא יכילו לאגחא קרבא בישרא׳׃ למא כאנו יכתארו אלאהה
אמחדתה חיניד לאחמוהם פי מחאזהם תם לא יכון תרס ולא רמח פלמא תאבו ומעה
ארבעין אלף רויסא אגיוש פלם יטיקו פי אסראיל׃ לבי״ אמרה דבורה בנבואה אנא
שליחא לשבחא לספרי ישראל דכד הות עקתא ההיא לא פסקו מלמדרש באוריתא וכדו
יאי להון דיתבין בבתי כנישתא בריש גלי ומלפין ית עמא פתגמי אוריתא ומברכין ומודן
קדם יי׃ ירתאח קלבי לראסמי אסראיל אלבארעין מן אקום בארכו אלה׃ רכבי״ דהוו
מבטלין עסקיהון רכיבין על אתנן דחשיכן במיני צירין ומהלכין בכל תחום ארעא דישר׳
ומתבחרין למתב על דינא יהון אמלין באורחתהון ומשתעין על גבורן דאתעבידא להון׃
יא מעאשר ראכבי אלאתן אשהב אגלוס ליתצרו ואקואפל ומארה אלטריק נתו דלך׃
מקול״ מאתר דהוו אנסין להון ונסבין מא דבידיהון בית מתוכת מוכסין ומכונת לסטין
על גובין בית שקיא דמיא תמן יודון על זכותא דיי׳ על זכותיה דיתיב בקרוי פצחיא בארעא
דישראל בכין נחתו מכרכי תקיפא למתב בקרוי פצחיא עמיה דיי׳׃ מן צות אלמחאגזין בין א׳
מסאקי תם יחכון עדל אללה אעאם ועדלה אלבאץ פי אלארבאץ חיניד ירד שעב אללה אלי מחאזהם׃

בעערך ב׳ וסימנה׳ משדה חרוש בי שימון ״ המתנדבים ב׳ וסימנה׳ בעם ויברכו ״ ושדי ב׳ ריש פ״ס וסימ׳ חשת אברים כי שעד קדמ׳

עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר
קום ברק ושבה שביך בן אבינעם:
אז ירד שריד לאדירים עם יהוה
ירד לי בגבורים: מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני
מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט
ספר: ושרי ביששכר עם דברה ויששכר
כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים
חקקי לב: למה ישבת בין המשפתים לשמע
שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי

שרי' שבחי שבחי דבורה
שבחי ואודא מלולי תשבחא
קום ברק ושבי שביך בר
אבינעם: אצהרי יא דבורה
אצהרי וקולי ותסביח קם
יא ברק ואסב סביך יא
אבן אבינעם: אז' בכין
נחית חד ממשריתא דישראל
ותבר תקוף גברי עממיא
הא לא מגבורא הות דא
אלהין יי' תבר קדם עמיה
תקוף גברי סנאיהון: חיכי' יסתולי שריד אגלא אקום פאן אלה ולאני ערי' גבאכרה:
מני' מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא אגיח קרבא בדבית עמלק
בתרוהי קם מלכא שאול מדבית בנימין קטיל ית דבית עמלק ואגיח קרבא בשאר
עממיא מדבית מכיר נחתו מרשמין בקרבא ומשבט זבולן כתבין בקלמס
דספר: פמן אפרים מן אצתאצל עמלק ובעצהם מן בממן פעל כלאך בצאמס
ומנ' מכיר מן צארו ראסמין ומן זבולן גאלבין בקלם אלכתאב: ושרי' ורברבי
יששכר משתמעין למלי דבורה ושאר שבטא דיששכר משמשין קדם ברק
משתלחין בקרוי משרא לכל אתר דצריך לתמן כתשלחתיה בלר עית ראובן
סגיאין כלי לבא: ורויסא מן יששכר מע דבורה וסאיר ז' יששכר כלאך ברק
מרסלין פי' עמק מעה ואקסאם ראובן אכתר מן אן ירסמהם אלקלב: למה' למא
תבתון ממשריתא קרבא למתב בין תחומיא למשמע בסורא למדע אידא משרי
נצחא למהוי עמה הבדין כשר לכון למעבד דבית ראובן הלא ידעיתון דקדמוהי
גלין מחשבת לבא: לא תקימון בין מרתבתין לתסמעו צפיר אלקטוע פאן לאקסאמכם
כתיר אסתברא אלקלב: גלעד' דבית גלעד בעברא דירדנא שרו ודבית דן
עברו
גזו ית ירדנא שראו ככלהון בספינא דבית אשר על ספר ימא שרו קרוי

ויהי כי ישב דוד ויהי כאשר וגם ישב שלמה ושלמה ישב ודבענם כי עשה ויהי כאשר וגם ישב שלמה אלהים

מ׳ 40

עממיא דפגרו תליבו לנופן
ויתיבו בהון׃ ואמא גלעד
פסכנו פי עבר אלארדן ודן
לא יקים פי אלספן אשר עאדה
סכן עלי סאחל אלבחר והו
מקים עלי יסארה׃ זבולן״
דבית זבולן לקביל עממיא
דגדיפו מסרו נפשהון לקטלא
אנון ודבית נפתלי ישבחונכון
כל תחומי ארעא׃ ומן זבולון
מן בדל נפסה לאלמות ונפתלי
עלי ארפע אלבלאד׃ באו״
אתו מלכיא אגיחו קרבא
כדין אגיחו מלכי כנען

לב׃ גלעד בעבר הירדן שכן ודן
למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו
ישכון׃ זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי
על מרומי שדה׃ באו מלכים נלחמו
אז נלחמו מלכי כנען בתענך
על מי מגדו בצע כסף לא לקחו׃
מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם
נלחמו עם סיסרא׃ נחל קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז׃
אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו׃
אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור
ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
בגבורים׃ תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני

בתענך הוו שרן ומתן על מי מגדו ממון דכסף לא קבילו׃ למא אקבלת אלמלוך
לאלחמתהא מעהא מלוך כנען פי תענך עלי מא אלגיין מן גיר אן תאכד שי מן טמע
אלמאל׃ מן״ מן שמיא אתגח עמהון קרבא מאתר דנפקין כוכביא מכבשי
דבריהון תמן אתגח קרבא עם סיסרא׃ מן אלסמא חארבתהם אלכואכב מן מחגאתהא
חארבת סיסרא׃ נחל״ נחלא דקישון תברנון נחלא דאתעבידו ביה נסין וגבורן
לישראל מלקדמין הוא נחלא קישון תמן דרושישת נפשי קטילי גיבריהון בתקוף׃ ואד
ואד קישון גרפהם ואד אלקדים ואד קישון אלדי כנת אסלכה בעזי׃ אז״ כדין אשתלפא
טפרי סוסותהון פנכלא דהוו מפנקין קדם רתכי גברוהי׃ חינאיד הבגת חואפיר
כיולהם מן רכץ אגלאהם אלדי כאנו ירכצון׃ אורו״ לוטו מרוז אמר נביא דיי לוטו
ותברו יתיבהא ארי לא אתו לסעודן עמיה דיי לסעודן עמיה דיי כד אגיח
קרבא בגיבריא׃ קאל רסול אללה אלענו מרוז ואלענו אהלהא לענא וכילא לעל
אד לם יאתו למעאונת קום אללה ומעאונה שעבה עלי אלגבאברה׃

זבלון ט׳ כת׳ כן וסימנ׳ זבדני אלהים בני לאה בכור סרד ואלון ופגע בזבלון מכנב זבלון ותשלח ותקרא לברק זבלון עם חרף ומלכים שלח הרחשון

פורית ... אוריה באוריש מקדש קדושיאל קדושיאל אדונש אלהים יהי עשוהיש ...
אליה צחקיה לצונש ... צוניה תרוביש הושיה חסקוש ... אמציש ...
חכמיה חכמש טוביה שחליש מקולל בקביה תפלה אל ישכ... עגוה
קדיש ... אביה מכנסיה פתחויש שעריא צופיש ... שומכיה ...
... חכחו ... ...

מנשים באהל תברך׃ מים שאל חלב נתנה
בספל אדירים הקריבה חמאה׃ ידה
ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה
סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל
באשר כרע שם נפל שדוד׃ בעד
החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד
האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע
אחרו פעמי מרכבותיו׃ חכמות שרותיה תענינה
אף היא תשיב אמריה לה׃ הלא
ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש
גבר שלל צבעים לסיסרא שלל
צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל׃
כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה׃

תברך״ תתברך מברכת
נשיא טבתא יעל אתת חבר
שלמאה כחדא מנשיא
דמשמשן בבתי מדרשין
תתברך׃ ובכל אף הדא
תבארך מן אנסא יעל זוגה
חבר אקיני אפצל מן אנסא
דואת אלכייה תבארך׃
מים״ מא שאיל יתה חלבא
אשקיאת יתיה למדע אם
אית רעיונהי עלוה יכפיילי
גיבריא קריבת לקדמוהי
שמן דגבנין׃ למא סזהא
מאא פאסקתה חלבא ופי
פסל גליל קדמת לה סמנא׃
ידה״ ידה לסכתא אושיטת
וימינהא לארזפתא למתבר רשיעין ואנוסין מחתיה לסיסרא תברת רישיה פצעת
מוחיה אעברתא בצדעיה יתם מדת ידהא אלי אותד וימינהא למטרקה אצנאע
פהבגת סיסרא פדמגת ראסה ואוהנת דמאגה ואמצת פי וגנתה׳ בין״ בין
רגלהא כרע נפל שכיב בין רגלהא כרע נפל באתר דכרע תמן נפל בזיזא סיסרא׃
תחת קדמהא גתא ווקע פנאס הי וקעתה תלך אלי גתאהא תחת קדמהא פי מכאן
גתותה תם וקע מנהובא׳ בעד״ מן חרכא אסתכאת ומדיקא אמיה דסיסרא
מביני אעיתא אמרה מדין אוחרא רתכוהי דברי למיתי מדין אתעכבו רהטיא
דהוו מיתן לי אגרת נצחנין׳ ומן דאבל אכווה אטלעת פגלבת אם סיסרא ען
אמשכאה קאילה מא בא מוכב אבני קד אבטא ומא באא אקדאם מראכבה קד
תאברתי׳ חכמות״ חכימת פרסתיתהא ענין לה אף היא כחכמתה מתיבא

חכמות ב׳ פת׳ וסימ׳ שרותיה תעננה נשים באהל׳ רחם ה׳ ג׳ קמ׳ וב׳ פת׳ וסי׳ ימצאו יחלקו העמוסים מני בטן ואטמוח ושמע הו׳ד׳ יחד
שאול ועבד רחם וחד ברכת שדים ורחם וכל פטר רחם כולה׳

41

למימר להי׳ פאחכם מן פי רייסאתהא תגיבהא והי איצא תרד אקואהא עלי נפסהא׃
הלא׳׳ הלא מרמשלחין מפלגין בזתא יהבין גבר וביתיה לכל חד וחד בזא סגי
קדם סיסרא בזת צירי צבעונין על צוריה נכסי עתירא ומני חמודא קדם
גיבריהי דבזו׳ לעלהם קד וגדו סלבא וציפהא וציפתין לראס רגל וקד צאר סלב
צבאג לסיסרא סלב דיבאג ורקום או צבגלו רקמין לכל ענק מן סלבי׳ כן׳׳
כסיסרא כין ייבדון כל סנאי עמך יי׳ ורחמוהי יהון עתידין לאזהרא כזיהור יקריה
על חד תלת מאה ארבעין ותלתה כמפק שמשא בגבורתיה ושדוקת ארעא דישראל
ארבעין שנין׳ כלאך יביד סאיר נאצריך יארב ומחביך יסרון כסרוג אשמס
בגברותהא תם קרת זארץ כעד דלך ארבעין סנה׳ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׳ ועבדו בני ישראל דביש קדם יי׳
ומסרינון יי׳ ביד מדין שבע שנין׳ וַתָּעָז יַד מִדְיָן עַל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת הַמְּעָרוֹת וְאֶת הַמְּצָדוֹת׃ ותקיפת יד
מדינאי על ישראל מן קדם מדינאי עבדו להון בני ישראל ית מטמוריתא דבטוריא
וית מערתא וית מצדתא׃ וְהָיָה אִם זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי קֶדֶם
וְעָלוּ עָלָיו׳ והוי כד זרע ישראל וסלקין מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא וסלקין
עליהון׃ וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת יְבוּל הָאָרֶץ עַד בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא יַשְׁאִירוּ מִחְיָה
בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׳ ושרן עליהון ומחבלין ית עללתא דארעא עד
מעלנא דעזה ולא משארין מזון לקימא נפש בישראל ואמר ותור וחמר׳ כִּי
הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ
בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׳ ארי אנון ובעיריהון סלקין ומשכניהון ואתן כמסת גובא לסגי ולהון
ולגמליהון לית מנין ועלין בארעא לחבלותה׳ וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן
וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה׳ ומאך ישראל לחדא מן קדם מדינאי וזעיקו בני
ישראל קדם יי׳ וַיְהִי כִּי זָעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה עַל אוֹדֹת מִדְיָן׳
והוה כד זעיקו בני ישראל קדם יי׳ על עסק מדינאי׳ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׳ ושלח יי׳ גברא נביא לות בני ישראל ואמר להון

כצאתנו ג וס״מ לא תנה כנאת העבדים והיה כנאת מעשה השמש בגבורתו ׳ מצאתנו ג וס״מ ד׳ התלדה אשר מצאתנו ולמה כנאתנו

כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא אסיקית יתכון ממצרים ואפיקית יתכון מבית
עבדותא: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם
ואתנה לכם את ארצם: ושיזיבית יתכון מידא דמצראי ומיד כל דחקיכון
ותריכית יתהון מן קדמיכון ויהבית לכון ית ארעהון: ואמרה לכם אני יהוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
בקולי: ואמרית לכון אנא יי אלהכון לא תדחלון ית טעות אמוראי דאתון יתבין
בארעהון ולא קבילתון למימרי: ויבא מלאך יהוה וישב
תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים
בגת להניס מפני מדין: ואתא מלאכא דיי ויתיב תחות בטמא דבעפרה דליואש
אבוהי דעזר וגדעון בריה חביט חטין במעצרתא לערקא מן קדם מדינאי:
וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ואתגלי ליה מלאכא
דיי ואמר ליה מימרא דיי בסעדך גיבר חילא: ויאמר אליו גדעון בי אדני
ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו
אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף
מדין: ואמר ליה גדעון בבעו רבוני ואית שכינתא דיי עמנא בסעדנא ולמא
ערענא כל דין ואן כל פרישתיה דאשתעיאו לנא אבהתנא למימר הלא ממצרים
אסקנא יי וכען רטשנא יי ומסרנא ביד מדינאי: ויפן אליו יהוה ויאמר לך
בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך: ואתפני ליה יי
ואמר איזיל בחילך דין ותפרוק ית ישראל מידא דמדינאי הלא שלחתך: ויאמר
אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר
בבית אבי: ואמר ליה יי במא אפרוק ית ישראל הא זרעיתי זעירא בשבט מנשה
ואנא חליש בבית אבא: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין
כאיש אחד: ואמר ליה יי ארי יהי מימרי בסעדך ותקטיל ית מדינאי כגברא
חד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי:
ואמר ליה אם כען אשכחית רחמין בעינך ותעביד לי את דאת ממליל עמי:
אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר

איש וחד כת מוש וחד כת מ״ש ·במה ח׳ קמ׳ וסימנה׳ אדע כי אירשנה אושיע את ישראל היה אפתנו וחבו׳ אקדם יי אהבתי אתכם הוגעתם

42

אנכי אשב עד שובך׃ לא כען תעדי מלא עד מיתאלותך ואפיק ית תקרובתי ואניח
קדמך ואמר אנא אוריך עד דתתוב׃ וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות
הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש׃ וגדעון אתא
ועבד גדיא בר עזי ומכילתא דקמחא אפא פטיר בסרא שוי בסלא ותבשילא שוי
בקדרא ואפיק לותיה לתחות בטמא וקריב׃ ויאמר אליו מלאך האלהים קח את
הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן׃ ואמר ליה
מלאכא דיי׳ סב ית בסרא וית פטירא ואחית לכיפא דיכי וית תבשילא שפוך
ועבד כין׃ וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך
מעיניו׃ ואושיט מלאכא דיי׳ ית ריש שוטיתא דבידיה וקריב בבסרא ובפטירא
וסליקת אישתא מן טנרא ואכלת ית בסרא וית פטירא ומלאכא דיי׳ אסתלק
מלקביל עינוהי׃ וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה
כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים׃ וחזא גדעון ארי מלאכא דיי׳ הוא
ואמר גדעון בבעו יי׳ אלהים ארי על כין חזיתי מלאכא דיי׳ אפין באפין׃ ויאמר
לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות׃ ואמר ליה יי׳ שלם לך לא תמות׃ ויבן שם
גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי
העזרי׃ ובנא תמן גדעון מדבחא ק׳ יי׳ ופלח עלוהי ק׳ יי׳ דעבד ליה שלמא עד יומא
הדין עד כען איתוהי בעפרת אבוהי דעזרי׃ ויהי בלילה ההוא
ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת׃ והוה בליליא
ההוא ואמר ליה יי׳ סב ית תור בר תורי דלאבוך ותורא תנינא דאתפטים שבע
שנין ותפגר ית איגורא דבעלא דלאבוך וית אשירתא דעלוהי תקוץ׃ ובנית
מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית
עולה בעצי האשרה אשר תכרת׃ ותבני מדבחא ק׳ יי׳ אלהך על ריש תקפא הדין
בסדרא ותסב ית תורא תנינא ותסיק עלתא באעי אשירתא דתקוץ׃ ויקח גדעון
עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית

וויצא יצמול וסימנה החוצה העבד שלום לכם יוסף המחנה האלה משם פתח יי׳ לקול תתנו וחבי יהוידע דרב׳ ימ׳ מתוככם ושהרא

 המעוז ב׳ וסימנ׳ על ראש המעוז המקדש המעוז ״ והעלית ג׳ וסימנ׳ עליו עולת עולה בעצי את ירמיהו ״

אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה ׃ ודחיל גדעון עם עסרא גברין מעבדוהי
ועבד כמא דמליל עמיה יי והוה מדדחיל מבית אבוהי ומן אנשי קרתא מלמעבד
בימממא ועבד בליליא ׃ וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה
אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי ׃ ואקדימו אנשי קרתא
בצפרא והא מתרע איגורא דבעלא ואשירתא דעלוהי קציצא וית תורא תניינא
מסק על מדבחא דבני ׃ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו
ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה ׃ ואמרו גבר לחבריה מן עבד
פתגמא הדין ותבעו ובעו ואמרו גדעון בר יואש עבד פתגמא הדין ׃ ויאמרו
אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת
האשרה אשר עליו ׃ ואמרו אנשי קרתא ליואש אפיק ית ברך ויתקטיל ארי
תרע ית איגורא דבעלא וארי קץ אשירתא דעלוהי ׃ ויאמר יואש לכל אשר
עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת
עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו ׃ ואמר יואש לכל דקמו
עלוהי האתון תתפרעון לבעלא אם אתון תפרקון יתיה דיתפרע לבעלא יתקטיל
ברם ארכא יהיב ליה עד צפרא אם צרוך אם אית ביה יתפרע ליה בעלא ארי
תרע ית איגוריה ׃ ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את
מזבחו ׃ וקרא ליה ביומא ההוא ירבעל למימר יתפרע ליה בעלא ארי תרע ית
איגוריה ׃ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
ויחנו בעמק יזרעאל ׃ וכל מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא אתכנישו כחדא
ועברו ושרו במישר יזרעאל ׃ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק
אביעזר אחריו ׃ ורוח גבורא מן קדם יי לבישת ית גדעון ותקע בשופרא ואתכניש
אביעזר בתרוהי ׃ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים
שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם ׃ ואזגדין שלח בכל שבטא
דמנשה ואתכנישו אף אנון בתרוהי ואזגדין שלח בשבט אשר ובשבט זבולון
ובשבט נפתלי וסליקו לקדמותהון ׃ ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע
בידי את ישראל כאשר דברת ׃ ואמר גדעון קדם יי אם איתך פריק בידי ית ישראל

הוצא ה׳ וסימנ׳ לוט המקלל יואש מיטיבים המלחמה ״ ורוח יי ג׳ וסימנ׳ את גדעון קלה מעט שאול לבשה את ״

כמא דמלילתא׃ הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה
לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת׃
האנא מחית ית גזתא דעמרא בבית אדרי אם טלא יהי על גזתא בלחודהא ועל
כל ארעא יבשא ואדע ארי תפרוק בידי ית ישראל כמא דמלילתא׃ ויהי כן
וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים׃ והוה כין
ואקדים ביומא דבתרוהי ועצר ית גזתא ונפק טלא מן גזתא מלי לקנא מיא׃
ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם
בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל׃ ואמר גדעון קדם יי לא
יתקף רגזך בי ואמליל ברם זמנא הדא אנסי כען לחוד זמנא בגזתא יהי כען
יבשא על גזתא בלחודהא ועל כל ארעא יהי טלא׃ ויעש אלהים כן בלילה ההוא
ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל׃ ועבד יי כין בליליא ההוא והוה
יבשא על גזתא בלחודהא ועל כל ארעא הוה טלא׃ וישכם
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו
מצפון מגבעת המורה בעמק׃ ואקדים ירבעל הוא גדעון וכל עמא דעמיה
ושרו על עין חרוד ומשרית מדינאי שריא לקבליה מצפונא מגבעתא דמסתכיא
למישרא׃ ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן
יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי׃ ואמר יי לגדעון סגי עמא דעמך
מלממסר ית מדינאי בידהון דלמא יתרברבון קדמי ישראל למימר ידנא פריקת
לנא׃ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד
וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו׃ וכען אכלי כען קדם
קדם עמא למימר מן דדחיל ולע יתוב ויתחלד מטורא דגלעד ותב מן עמא
עסרין ותרין אלפין ועסרא אלפין דאשתארו׃ ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב
הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא
ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך׃ ואמר יי לגדעון
עד כען עמא סגי אחית יתהון למיא ואבחרינון לך תמן ויהי דאימר לך דין ייזיל
עמך הוא ייזיל עמך וכל דאימר לך דין לא ייזיל עמך הוא לא ייזיל׃ ויורד את

העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק
הכלב תציג אתו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות ׃ ואחית ית עמא למיא
ואמר יי לגדעון כל דילחיך בלישניה מן מיא כמא דמלחיך כלבא תקים יתיה
בלחודוהי וכל די יכרע על ברכוהי למשתי ׃ ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם
שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים ׃ והוה מנין דשדן
בידיהון לפומהון תלת מאה גברא וכל שאר עמא כרעו על ברכיהון למשתי
מיא ׃ ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו ׃ ואמר יי
לגדעון בתלת מאה גברא דשדין אפרוק יתכון ואמסר ית מדינאי בידך וכל
עמא יהכון גבר לאתריה ׃ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל
איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
לו מתחת בעמק ׃ ונסיבו ית זודי עמא בידהון וית שופריהון וית כל אנש ישראל
שלח גבר לקרווהי ובתלת מאה גברא אתקיף ומשרית מדינאי שריא לקבליה
משפולי מישרא ׃ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד
במחנה כי נתתיו בידך ׃ והוה בליליא ההוא ואמר ליה יי קום חות במשריתא
ארי מסרתנון בידך ׃ ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה ׃ ואם
דחיל את למיחת חות את ופורה עולימך למשריתא ׃ ושמעת מה ידברו ואחר
תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר
במחנה ׃ ותשמע מא דימללון ובתר כין יתקפן ידך ותיחות במשריתא ונחת
הוא ופורה עולימיה לסטר מזרזיא דבמשריתא ׃ ומדין ועמלק וכל בני קדם
נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב ׃
ומדינאי ועמלקאי וכל בני מדנחא רמן במישרא כגובא לסגי ולגמליהון לית
מנין כחלא דעל כיף ימא לסגי ׃ ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא
עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל ׃ ואתא גדעון והא גברא
משתעי לחבריה חלמא ואמר הא חלמא חלמית והא הרר דלחים סעורין מתהפך

וכל בני ו וסימנ׳ אהרן וכל בני ישראל אלעזר וכל בני יהושע ומדין ועמלק וכל בני קדם שלמה דאים

44

במשריית מדינאי ואתא עד משכנא וחפהי ונפל והפכיה לעילא ונפל משכנא׃
ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן
האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה׃ ואתיב חבריה ואמר לית דין אלהין חרבא
דגדעון בר יואש אנש ישרא׳ מסר יי בידיה ית מדין וית כל משריתא׃
ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה פ״ב ב׳ וזאת
ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין׃ והוה כד שמע גדעון בכף
ית שועית חלמא וית פשריה ואודי ותב למשריתא דישרא׳ ואמר קומו ארי מסר
יי בידכון ית משרית מדינאי׃ ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן ג׳
שופרות ביד כלם וכדים ריקים ולפדים בתוך הכדים׃ ופליג ית תלת מאה גברא
תלת משריין ויהב שופריא ביד כלהון וכדין ריקנין ובעוריא בגו כדיא׃ ואמר
ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר ב׳ ה׳
אעשה כן תעשון׃ ואמר להון מני תחזון וכין תעבדון והא אנא אתי בסיפי י״ד
משריתא ויהי כמא דאעביד כין תעבדון׃ ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי
ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון׃ ואתקע ג׳
בשופרא אנא וכל דעמי ותתקעון בשופריא אף אתון סחרנות כל משריתא ותימרון
חרבא מן קדם יי ונצחנא על ידי גדעון׃ ויבא גדעון ומאה האיש אשר
אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו ב׳ ה׳ מל׳
בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם׃ ואתא גדעון ומאה גברא דעמיה בסיפי ומל׳
משריתא בריש מטרתא מציעיתא ברם אקמא אקימו ית נטריא ותקעו בשופריא
ונפצו כדיא דבידיהון׃ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו
ביד שמאולם בלפידים וביד ימינם השפרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון׃ ג׳ ומל׳ ומל׳
ותקעו תלת משריין בשופריא ותברו כדיא ואתקיפו ביד סמלהון בבעוריא
וביד ימינהון שופריא למתקע ואמרו חרבא מן קדם יי ונצחנא על ידי גדעון׃
ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו׃ וקמו גבר ויכוסו
באתריה סחור סחור למשריתא ורהטו כל משריתא ויבבו ואפכו׃ ויתקעו שלש
מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד

גדעון בחוכו ונתתי את האנשים בי הקימו ״ שמאלם ג׳ בלש׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ מימינם ומשמאלם ב׳ בו ויחזיקו ביד שמאולם בתר׳ מל׳ וו״

בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת׃ ותקעו תלת מאה שופריא
ושוי יי ית חרב גבר בחבריה ובכל משריתא ואפך משריתא עד בית שטה לצרירת
עד כיף מישר מחולה לטבת׃ ויצעק איש ישראל מנפתלי
ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין׃ ואתכניש אנש ישראל משיבט
נפתלי ומשבט אשר ומן כל שבטא דמנשה ורדפו בתר מדינאי׃ ומלאכים
שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים
עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית
ברה ואת הירדן׃ ואזגדין שלח גדעון בכל טורא דבית אפרים למימר חותו
לקדמות מדינאי ואחודו עליהון ית מגלתא עד בית ברה ועד ירדנא ואתכניש
כל אנש אפרים ואחדו ית מגלתא עד בית ברה ועד ירדנא׃ וילכדו שני שרי
מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב
זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן׃ ואחדו
ית תרין רברבי מדין ית עורב וית זאב וקטלו ית עורב בשקיף עורב וית זאב
קטלו במישר זאב ורדפו בתר מדינאי וריש עורב וזאב איתיאו לות גדעון
מעברא לירדנא׃ ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי
קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה׃ ואמרו ליה אנש אפרים
מא פתגמא הדין עבדתא לנא בדיל מא לא קריתא לנא כד אזלתא לאגחא
קרבא במדינאי ודיינין עמיה בתקוף׃ ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם
הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר׃ ואמר להון מא עבדית כען כותכון
הלא טבין חלשיא דבית אפרים מתקיפיא דבית אביעזר׃ בידכם נתן אלהים
את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו
בדברו הדבר הזה׃ בידכון מסר יי ית רברבי מדין ית עורב וית זאב ומא
יכילית למעבד כותכון בכין נחת רוחהון מניה במללותיה פתגמא הדין׃ ויבא
גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים׃ ואתא
גדעון לירדנא עבר הוא ותלת מאה גברא דעמיה כד משלהין ורדפין׃ ויאמר
לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף

יכלתי ג וחס וסימנ׳ נפתולי ומה יכלתי עשות כהשיבוני כנוכותי ״ רוחם ג וסימנ׳ יגז רפתה אחר רוחם תסף רוחם

פ״ר ואת הברקנים קא׳ זלאן לאשור פי לגיתנה ש׳ אטס קוץ ודרדר ומלוח וחדק ומסוכה ופרחח וחוח וקמוש ושמיר ושית וסירה ועצר וסלון ואטד וסנה וברקנים וחרול ופסר פי קו ודרדר שו העכביות והו אחרשף יהו יקשר רומל דידלגה ועליה שוק ולתוקן יקא טנו כל שבריה מאן דו שוך

ושרח מלוח הומטעוסג וורקה בורק שליתן ואמרין ויוכל באלבקול ופיר מלוחה וקמין ב׳ ושרח מסוכה קוצים ונקראת מסוכה שהוא מסכך על הכרם מבל קיבין ושרח קמוש קריץ ושרח שמיר אחסך ושית אקיצוס ופירפי חרול עשב דומה לקוצים

אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין ואמרו לאנשי סכות הבו כען פתא דלחמא
לעמא דעמי ארי משלהן אינון ואנא רדיף בתר זבח וצלמנע מלכי מדין׃
ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם׃ ואמרו
רברבי סכות הכא זבח וצלמנע כען מסירין בידך ארי נתין לחילך לחמא׃ ויאמר
גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי
המדבר ואת הברקנים׃ ואמר גדעון בכין כד ימסר יי׳ ית זבח וית צלמנע בידי
ואדוש ית בסרכון על כובי מדברא ועל ברקניא׃ ויעל משם פנואל וידבר
אליהם כזאת ויענו אתו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות׃ וסליק מתמן
פנואל ומליל עמהון כהדא ואתיבו יתיה אנשי פנואל כמא דאתיבו אנשי סכות׃
ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל הזה׃ ואמר
אף לאנשי פנואל למימר כד אתוב בשלם אתרע ית מגדלא הדין׃

וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב׃ וזבח וצלמנע
בקרקר ומשריתהון עמהון כחמישת עסר אלפין כל דאשתארו מכל משרית
בני מדנחא ודאתקטלו מאה ועסרין אלפין גברא שלפי סיפא׃ ויעל גדעון דרך
השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח׃ וסליק
גדעון באורח משרית ערבאי דשרן בשכונין במדברא ממדנחא לנבח ולמתא
ומחא ית משריתא ומשריתא שריא לרוחצן׃ וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם
וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד׃ ואפכו
זבח וצלמנע ורדף בתריהון ואחד ית תרין מלכי מדין ית זבח וית צלמנע וכל
משריתא אליעו׃ וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס׃ ותב
גדעון בר יואש מן קרבא עד לא מיעל שמשא׃ וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו
ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש׃ ואחד עולימא
מאנשי סכות ושאליה וכתב ליה ית רברבי סכות וית סבהא שבעין ושבעא
גברא׃ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי
לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם׃ ואתא

הברקנים ב׳ וסימנה ודשתי את בשרכם וידע בהם את׳ וישאלהו ג׳ וסימ׳ החיש לאמר וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו צדקיהו

לות אנשי סכות ואמר הא זבח וצלמנע דחסידתון יתי למימר הכען זבח וצלמנע
כען מסירין בידך ארי נתין לגברך דמשלהין לחמא׃ ויקח את זקני העיר ואת קוצי
ב׳ המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות׃ ודבר ית סבי קרתא וכסיב ית
וחס כובי מדברא וית ברקוניא וגרר עליהון ית גברי סכות׃ ואת מגדל פנואל נתץ
ויד״ע וחס ויהרג את אנשי העיר׃ וית מגדל פנואל תרע וקטיל ית אנשי קרתא׃ ויאמר אל
ג׳ זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד
כתאר בני המלך׃ ואמר לזבח ולצלמנע איכא גבריא דקטילתון בתבור
מ״ב ואמרו כוותך כין אנון חד מנהון כחיזוא דבני מלכא׃ ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו
החיתם אותם לא הרגתי אתכם׃ ואמר אחי בני אמא אנון קיים הוא יי׳ אלו
ג׳ מ״ל קיימתון יתהון לא קטילית יתכון׃ ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף
הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער׃ ואמר ליתר בכריה קום קטיל יתהון ולא
שליף עולימא חרביה ארי דחיל ארי עד כען הוא ינוק׃ ויאמר זבח וצלמנע
קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע
ג׳ ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם׃ ואמר זבח וצלמנע קום את ושלוט
בנא ארי כגברא כין גבורתיה וקם גדעון וקטל ית זבח וית צלמנע ונסיב
ית ענקיא דבצורי גמליהון׃ ויאמרו איש ישראל אל גדעון
משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃ ואמרו אנש
ישראל לגדעון מלוך עלנא את את את בר ברך את בר ברך ארי פרקתנא מיד
ו׳ חס מדינאי׃ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה
בספ׳ ימשל בכם׃ ואמר להון גדעון לא אמלוך אנא עליכון ולא ימלוך ברי עליכון
ו׳ חס יי׳ מלכא עליכון׃ ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם
בספ׳ י״ב שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם׃ ואמר להון גדעון שאיל אנא
סו״ף פ״ס מנכון שאלא והבו לי גבר קדשיה אנון מן בזתא ארי קדשי דדהבא להון ארי
ד׳ מ״ל ערבאי קטילו׃ ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם
שללו׃ ואמרו מתן נתין ופרסו ית כסותא ורמו לתמן גבר קדשיה מן בזתא׃
ג׳ ג׳ ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים

ויכנע ב׳ בקל וסימנ׳ מדין לפני בני ישראל מלפני אלהי אבותיו ״ ולגדעון ג׳ וסימנ׳ ליע ליע היו שבעים בנים

ב והנטיפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי
חד גמליהם׃ והוה מתקל קדשי דדהבא דשאל אלף ושבע מאה דהבא בר מן
חס סהרוניא וכליליא ולבושי ארגונא דעל מלכי מדין ובר מן ענקיא דבצורי גמליהון׃
וחד מל ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם
ויהי לגדעון ולביתו למוקש׃ ועבד יתיה גדעון לאיפודא ואקים יתיה בקרתיה
ב בעפרה וטעו כל ישר׳ בתרוהי תמן והוה לגדעון ולביתיה לתקלא׃ ויכנע מדין
לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃
ואתברו מדינאי קדם בני ישר׳ ולא אוסיפו לארמא רישיהון ושדוכת ארעא
דישר׳ ארבעין שנין ביומי גדעון׃ וילך ירבעל בן יואש וישב
ג בביתו׃ ואזל ירבעל בר יואש ויתיב בביתיה׃ ולגדעון היו שבעים בנים יצאי
ירכו כי נשים רבות היו לו׃ ולגדעון הוו שבעין בנין נפקי ירכיה ארי נשין סגיאן
ב הוו ליה׃ ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך׃ ולחינתיה
ריש פס דבשכם ילידת ליה אף היא בר ושוי ית שמיה אבימלך׃ וימת גדעון בן יואש
ד בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי׃ ומית גדעון בר יואש
ת בסיבו טבא ואתקבר בקבורא דיואש אבוהי בעפרה דאבוהי דעזרי׃ ויהי
כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית
לאלהים׃ והוה כד מית גדעון ותבו בני ישר׳ וטעו בתר בעליא ושויאו להון בעיל
ג קים לטעותא׃ ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל
איביהם מסביב׃ ולא אדכרו בני ישר׳ ית פלחנא דיי׳ אלההון דשזיב יתהון מיד
ה כל בעלי דבביהון מסחור סחור׃ ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל
הטובה אשר עשה עם ישראל׃ ולא עבדו טיבו עם בית ירבעל גדעון ככל
ו טבתא דעבד עם ישר׳׃ וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי
ב אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר׃ ואזל אבימלך בר ירבעל
בלפ לשכם לות אחי אמיה ומליל עמהון ועם כל זרעית בית אבוהא דאמיה למימר׃
דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני
ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני׃ מלילו כען

בשיבה טובה ד׳ וסימ׳ אברהם גדעון דוד תקבר ״ ופילגשו ב׳ דחומה יחשר בשכם ״ ולא זכרו ג׳ וסימ׳ בני ישראל בריתאחים ויאזכו

קדם כל יתבי שכם מא טב לכון דימלכון עליכון שבעין גברין כל בני ירבעל או
דימלוך עליכון גברא חד ותדכרון ארי קריבכון ובסרכון אנא ׃ וידברו אחי
אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך
כי אמרו אחינו הוא ׃ ומלילו אחי אמיה עלוהי קדם כל יתבי שכם ית כל
פתגמיא האלין ואתפני לבהון בתר אבימלך ארי אמרו אחונא הוא ׃ ויתנו לו
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו
אחריו ׃ ויהבו ליה שבעין כסף מבית בעל קים ואגר בהון אבימלך גברין סריקין
ובקרין ואזלו בתרוהי ׃ ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים
איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא ׃ ועל לבית אבוהי
לעפרה וקטיל ית אחוהי בני ירבעל שבעין גברא על אבנא ואשתאר יותם בר
ירבעל זעירא ארי אטמר ׃ ויאספו כל בעלי שכם וכל בית יב
מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם ׃ ואתכנישו טט ג רפ
כל יתבי שכם וכל בית מלוא ואזלו ואמליכו ית אבימלך למהוי מלכא עם מישר
קמתא דבשכם ׃ ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא
ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים ׃ וחויאו ליותם ואזל ג רפ
וקם בריש טורא דגריזין וארים קליה וקרא ואמר להון קבילו מני יתבי שכם
ויקביל צלותכון יי ׃ הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה יתיר ו
עלינו ׃ מיזל אזלו אילניא למנאה עליכון מלכא ואמרו לזיתא מלוך עלנא ׃
ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים ׃ ואמרת להון זיתא האשבוק ית משחי דמניה מיקרין קדם יי ד
וביה מתפלקין רברביא ואהך למעבד מלכו על אילניא ׃ ויאמרו העצים לתאנה
לכי את מלכי עלינו ׃ ואמרו אילניא לתינתא איתא את מלוכי עלנא ׃ ותאמר
להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים ׃
ואמרת להון תינתא האשבוק ית חליי וית עללתי שפירתא ואהך למעבד מלכו
על אילניא ׃ ויאמרו העצים לגפן לכי את מלכי עלינו ׃ ואמרו אילניא לגפנא יתיר יוד
איתא את מלוכי עלנא ׃ ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים

ולא עשו ה׳ וסימ׳ המילדות חסר על אשר לא שמעו אשר צויתי אשר דבר לעשות ׃ וישמע ג׳ רפ׳ וסימ׳ אליכם בסוד יי׳ מי בכם

לנוע׳ וסימ׳ הלית התחנה הגפן אהבו לנוע׳ ותאכל ו׳ רפי וסימנה׳ את ארזי אבימלך ב׳ בו ואת חמשיך וחב׳ פתח לבנון׳

ד ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃ ואמרת להון גופנא האשבוק ית חמרי דביה
מנסכין קדם יי ובדיה חדן רברביא ואהך למעבד מלכו על אילניא׃ ויאמרו כל
העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו׃ ואמרו כל אילניא לאטדא איתא את
חס מלוך עלנא׃ ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך
ו בטפ עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון׃
רפי ואמר אטדא לאילניא אם בקשוט אתון משחין יתי למהוי מלכא עליכון עולו
שרו בטולי ואם לא תפוק אישתא מן אטדא ותיכול ית ארזי לבנן׃ ועתה אם
ל באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל
ב ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו׃ וכען אם בקשטא ובשלמותא עבדתון
ואמליכתון ית אבימלך ואם טבתא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה ואם כגמולא
יב דידוהי עבדתון ליה׃ אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל
פת אתכם מיד מדין׃ דאגיח אבא עליכון ומסר ית נפשיה כעל גב לאתקטלא ושיזיב
ד יג יתכון מיד מדינאי׃ ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים
בטע איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם
הוא׃ ואתון קמתון על בית אבא יומא דין וקטילתון ית בנוהי שבעין גברא
על אבנא חדא ואמליכתון ית אבימלך בר אמתיה על יתבי שכם ארי אחוכון
הוא׃ ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו
באבימלך וישמח גם הוא בכם׃ ואם בקשטא ובשלמותא עבדתון עם ירבעל
ועם ביתיה יומא דין חדו באבימלך ויחדי אף הוא בכון׃ ואם אין תצא אש מאבימלך
ו ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא
ו רפי ותאכל את אבימלך׃ ואם לא תפוק אישתא מאבימלך ותיכול ית בית שכם וית
בית מלוא ותפוק אישתא מבית שכם ומבית מלוא ותיכול ית אבימלך׃ וינס
ד יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו׃ ואפך יותם וערק ואזל
ג פת לבאר ויתיב תמן מן קדם אבימלך אחוהי׃ וישר אבימלך על
ש ישראל שלש שנים׃ ומלך אבימלך על ישראל תלת שנין׃ וישלח אלהים רוח
רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך׃ ושלח יי רוח

ואתם ד׳ בטע וסימ׳ קמין ישראל וכתבון בשבעה׳ בחדה ד׳ וסימנה׳ ויקע ישרא׳ ומשט בחדה׳ וינס יותם ויברח בחדה בבו בתר׳ מלרע וחד
פת א׳ בשופר כד נש ויתלן ובחדה׳

ביניא בין אבימלך ובין יתבי שכם ושקרו יתבי שכם באבימלך׃ לבוא חמס
שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי
שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו׃ למיתי חטוף שבעין בני ירבעל ודמהון
לשואה על אבימלך אחוהון דקטל יתהון ועל יתבי שכם דתקיפו ית ידוהי
למקטל ית אחוהי׃ וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו
את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך׃ ושויאו ליה יתבי שכם כמנין
על רישי טוריא ואנסין ית כל דיעבר עליהון באורחא ואתחוה לאבימלך׃

ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם׃
ואתא געל בר עבד ואחוהי ועברו בשכם ואתרחיצו עלוהי יתבי שכם׃ ויצאו
השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו
וישתו ויקללו את אבימלך׃ ונפקו לחקלא וקטפו ית כרמיהון ועצרו ועבדו
חנגין ועלו לבית טעותהון ואכלו ושתיאו ולטו ית אבימלך׃ ויאמר געל בן
עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את
אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו׃ ואמר געל בר עבד מן אבימלך
ומן שכם ארי נפלחניה הלא בר ירבעל וזבול שלטוניה פלחו ית אנשי חמור
אבוהי דשכם ומדין נפלחניה אנחנא׃ ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה
את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה׃ ומן ימסר ית עמא הדין
בידי ואעדי ית אבימלך ואמר לאבימלך טכיס משריתך ופוק׃ וישמע זבל שר
העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו׃ ושמע זבול רב קרתא ית פתגמי געל
בר עבד ותקיף רגזיה׃ וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל
בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך׃ ושלח אזגדין לות
אבימלך ברז למימר הא געל בר עבד ואחוהי אתן לשכם והאנון צירין ית
קרתא עלך׃ ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה׃ וכען קום בליליא
את ועמא דעמך וכמון בחקלא׃ והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת
על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך׃
ויהי בצפרא כמדנח שמשא תקדים ותתנגיד על קרתא והא הוא ועמא דעמיה

אחיהם ד׳ וסימנ׳ אחיהם הבכור בבית אחיהם הבכור על אבימלך אחיהם ועשהאל וחד ואחיהם שלום

העם אשר עמו ה׳ וסימנ׳ ויבא יעקב לוזה ויקם אבימלך קדמ׳ מה ראיתם שאול וכל העם ויגשו ׳ טבור ב׳ מל׳ וסימנ׳

נפקין לותך ותעביד ליה כמא דתשכח ידך׃ ויקם אבימלך וכל
העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים׃ וקם אבימלך וכל עמא
דעמיה בליליא וכמנו על שכם ארבע משרין׃ ויצא געל בן עבד ויעמד פתח
שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב׃ ונפק געל בר עבד וקם
במעלנא דתרע קרתא וקם אבימלך ועמא דעמיה מן כמנא׃ וירא געל את העם
ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים
אתה ראה כאנשים׃ וחזא געל ית עמא ואמר לזבול הא עמא נחית מרישי
טוריא ואמר ליה זבול ית טולא דטוריא את חזי כגבריא׃ ויסף עוד געל לדבר
ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים׃
ואוסיף עוד געל למללא ואמר הא עמא נחתין מן תקפא דארעא ומשריתא חדא
אתיא מאורח מישר מעננא׃ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי
אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו׃
ואמר ליה זבול אן אכון פתגמך דאת אמר מן אבימלך ארי נפלחניה הלא דין
עמא דקצתא ביה פוק בבעו כען ואגיח קרבא ביה׃ ויצא געל לפני בעלי
שכם וילחם באבימלך׃ ונפק געל קדם יתבי שכם ואגיח קרבא באבימלך׃
וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער׃ ורדפיה
אבימלך ואפך מן קדמוהי ונפלו קטילין סגיאין עד מעלנא דתרעא׃ וישב
אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם׃ ויתיב אבימלך
בארומה ותריך זבול ית געל וית אחוהי מלמתב בשכם׃ ויהי
ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך׃ והוה ביומא דבתרוהי ונפק עמא
לחקלא וחויאו לאבימלך׃ ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה
וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם׃ ודבר ית עמא ופליגנון לתלת
משרין וכמן בחקלא וחזא והא עמא נפיק מן קרתא וקם עליהון וקטילינון׃
ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים
פשטו על כל אשר בשדה ויכום׃ ואבימלך ומשריתא דעמיה אתנגדו וקמו
במעלנא דתרע קרתא ותרתין משרין אתנגידא על כל דבחקלא וקטלונון׃

טבור יושבי על טבור הארץ ׳ ואשידה ג׳ וסימ׳ אבימלך ראשו בדליך ׳ ואת אחיו ה׳ וסימ׳ ויכלכל ויושב האמר לאביו ויגרש זבל ויקח

ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג
ויתץ את העיר ויזרעה מלח׃ ואבימלך אגיח קרבא בקרתא כל יומא ההוא וכבש
ית קרתא וית עמא דבה קטל ותרע ית קרתא וזרעה מלחא׃ וישמעו
כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית׃ ושמעו כל יתבי מגדל שכם
ואתו לצריח בית ט׳ למגזר קים׃ ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם׃
ואתחוה לאבימלך ארי אתכנשו כל יתבי מגדל שכם׃ ויעל אבימלך הר
צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת
עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי
מהרו עשו כמוני׃ וסליק אבימלך לטורא דצלמון הוא וכל עמא דעמיה ונסיב
אבימלך ית כולביא בידיה וקץ סוכת אעין ונטליה ושוי על כתפיה ואמר
לעמא דעמיה מא חזיתון עבדית אוחו עבידו כותי׃ ויכרתו גם כל העם איש
שוכו וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש
וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה׃ וקצו אף כל עמא גבר
סוכיה ואזלו בתר אבימלך ושויאו על צריח ואדליקו עליהון ית צריח בנורא
ואתקטלו אף כל אנשי מגדל שכם כאלף גבר ואתא׃ וילך אבימלך
אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה׃ ואזל אבימלך לתבץ ושרא בתבץ וכבשה׃ ומגדל
עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו
בעדם ויעלו על גג המגדל׃ ומגדל תקיף הוה בגו קרתא ואפכו לתמן כל
גבריא ונשיא וכל יתבי קרתא ואגפו באפיהון וסליקו על איגר מגדלא׃
ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש׃
ואתא אבימלך עד מגדלא ואגיח קרבא ביה וקריב עד תרע מגדלא לאוק
דותיה בנורא׃ ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את
גלגלתו׃ ורמת אתתא חדא פלגות רכב רחי על רישא דאבימלך ורעת ית ב׳
גלגלתיה׃ ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני כ׳ חד
פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת׃ וקרא בפריע לעולימא מל וחד
נטיל זיניה ואמר ליה שלוף חרבך וקטולני דלמא יימרון עלי אתתא קטלתיה חס

מהרו ד׳ וסימנה׳ ועגלון אל אחר מהרו עשו כמוני אבשלום את המן׳ ותשלך ג׳ וסימ׳ את הילד אשה אחת פלח רכב דברי אחרי׳׳

וקטליה עולימיה ומית׃ ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו׃
וחזו אנש ישראל ארי מית אבימלך ואזלו גבר לאתריה׃ וישב אלהים את
רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו׃ ואתיב יי׳ ית בישת
אבימלך דעבד לאבוהי למקטל ית שבעין אחוהי׃ ואת כל רעת אנשי שכם
השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל׃ וית כל בישת אנשי
שכם אתיב יי׳ ברישהון ואתת לותהון לוטת יותם בר ירבעל׃ ויקם
אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא
ישב בשמיר בהר אפרים׃ וקם בתר אבימלך למפרק ית ישראל תולע בר פואה
בר דודו גברא משבטא דבית יששכר והוא יתיב בשמיר בטורא דבית אפרים׃
וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ ודן ית ישראל
עסרין ותלת שנין ומית ואתקבר בשמיר׃ ויקם אחריו יאיר
הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה׃ וקם בתרוהי יאיר גלעדאה
ודן ית ישראל עסרין ותרתין שנין׃ ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים
ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד׃
והוה ליה תלתין בנין רכיבין על תלתין עלין ותלתין עלין להון להון קרן כפרני
יאיר עד יומא הדין דבארע גלעד׃ וימת יאיר ויקבר בקמון׃ ומית יאיר ואתקבר
בקמון׃ ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב
ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו׃ ואוסיפו
בני ישראל למעבד דביש ק׳ יי׳ ופלחו ית בעליא וית עשתרתא וית טעוות ארם
וית טעוות צידון וית טעוות מואב וית טעוות בני עמון וית טעוות פלשתאי
ושבקו ית פלחנא דיי׳ ולא פלחו קדמוהי׃ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
חצי הספר ביד פלשתים וביד בני עמון׃ ותקיף רגזא דיי׳ בישראל ומסרינון ביד פלשתאי
וביד בני עמון׃ וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה
את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ודחקו
ושעבידו ית בני ישראל בשתא ההיא תמני עסרי שנין ית כל בני ישראל דבעברא

בארץ הגלעד ב׳ וסימ׳ ויתגבר ויהי לו שלשים בנים׳ קללת ג׳ וסימנה׳ יותם ...

דירדנא בארע אמוראה דבגלעד׃ ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם
ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד׃ ועברו בני עמון ית ירדנא
לאגחא קרבא אף בדבית יהודה ובדבית בנימין ובדבית אפרים ועקת לישראל
לחדא׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו
ונעבד את הבעלים׃ וזעיקו בני ישראל ק' יי' למימר חבנא קדמך וארי שבקנא
ית פלחנא דאלהנא ופלחנא ית בעליא׃ ויאמר יהוה אל בני
ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים׃ ואמר יי' לבני
ישראל הלא ממצרים ומן אמוראה ומן בני עמון ומן פלשתאי׃ וצידונים
ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם׃ וצידונאי
ועמלקאי ואנש מעון דחקו יתכון ובעיתון מן קדמי ופרקית יתכון מידהון׃
ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם׃
ואתון שבקתון ית פלחני ופלחתון לטעות עממיא בכין לא אוסיף למפרק יתכון׃
לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם׃
איזילו ובעו מן טעותא דאתרעיתון בהון האם יכלין למפרקכון בעדן עקתכון׃
ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך
הצילנו נא היום הזה׃ ואמרו בני ישראל ק' יי' חבנא עביד את לנא ככל דתקין
קדמך ברם שיזבנא כען יומא הדין׃ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו
את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל׃ ואעדיו ית טעות עממיא מביניהון
ופלחו ק' יי' ותקצר נפשו בעמל ישראל׃ ויצעקו בני עמון ויחנו
בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה׃ ואתכנישו בני עמון ושרו בגלעד
ואתכנישו בני ישראל ושרו במצפיא׃ ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו
מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד׃ ואמרו
עמא רברבי גלעד גבר לחבריה מן גברא דישרי לאגחא קרבא בבני עמון
יהי לריש לכל יתבי גלעד׃ ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא
בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח׃ ויפתח גלעדאה הוה גיבר חילא והוא בר
אתתא פונדקיתא ואוליד גלעד ית יפתח׃ ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני

ככל הטוב ג' וסימ' עשה אתה מהר כנה נדרה אחרי׳ ויפתח ג' רפי' וסימנ' ואשכה הגלעדי שפטיו עמך חד שום קריתא וחד שום
בר נש וחד לשון פתיחה וסימ' מאתם דגלעד פתיחה

והייתה ב׳ מל׳ וסימ׳ לכו לקצין המוציא ראשמו׳ אם תחזק ממני ארם והייתה כת׳ אם עברת אתו והיית כת׳ ושא׳ והיית כת׳

האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת
אתה ׃ וילידת אתת גלעד ליה בנין ורביאו בני אתתא ותריכו ית יפתח ואמרו
ליה לא תחסין בבית אבונא ארי בר אתתא אחריא את ׃ ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו ׃ ועריק יפתח
מן קדם אחוהי ויתיב בארע טב ואתכנישו לות יפתח גברין סריקין ונפקו עמיה ׃
ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ׃ והוה לזמן יומין ואגיחו
קרבא בני עמון עם ישר׳ ׃ ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו
זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב ׃ והוה כד אגיחו קרבא בני עמון עם ישר׳
ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע טב ׃ ויאמרו ליפתח לכה והייתה
לנו לקצין ונלחמה בבני עמון ׃ ואמרו ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונגיח
קרבא בבני עמון ׃ ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני
מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם ׃ ואמר יפתח לסבי גלעד
הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת
לכון ׃ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד ׃ ואמרו סבי גלעד ליפתח בכין
כען תבנא לותך ותהך עמנא ותגיח קרבא בבני עמון ותהי לנא לריש לכל יתבי
גלעד ׃ ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש ׃ ואמר יפתח לסבי גלעד אם מתיבין
אתון יתי לאגחא קרבא בבני עמון וימסר יי׳ יתהון קדמי אנא אהוי לכון לריש ׃
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה ׃ ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי׳ יהי סהיד ביננא אם לא כפתגמך
כין נעביד ׃ וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין
וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה ׃ ואזל יפתח עם סבי גלעד
ומניאו עמא יתיה עליהון לריש ולרבא וסדר יפתח ית כל פתגמוהי קדם יי׳
במצפיא ׃ וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר
מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי ׃ ושלח יפתח אזגדין לות מלכא

בינותינו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ונאמר תהי נא אלה יי׳ יהיה שמע כי עד הוא בינתינו כתרויה חס׳

 השיבה ג׳ וסימנה׳ ועתה השיבה אתהן בשלום תשיבה נפשי משאיהם השיבה לי ששון ישעך׃

דבני עמון למימר מא ליולך ארי אתיתא לותי לאגחא קרבא בארעי׃ ויאמר
מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום׃ ואמר מלכא דבני ג
עמון לאזגדי יפתח ארי נסיב ישראל ית ארעי במסקיה ממצרים מארנונא
ועד יובקא ועד ירדנא וכען אתיב יתהון בשלם׃ ויוסף עוד יפתח וישלח
מלאכים אל מלך בני עמון׃ ואוסיף עוד יפתח ושלח אזגדין לות מלכא דבני
עמון׃ ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ
בני עמון׃ ואמר ליה כדנן אמר יפתח לא נסיב ישראל ית ארע מואב וית
ארע בני עמון׃ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף
ויבא קדשה׃ ארי במסקהון ממצרים ואזל ישראל במדברא עד ימא דסוף ב
ואתא לרקם׃ וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב
ישראל בקדש׃ ושלח ישראל אזגדין לות מלכא דאדום למימר אעבר כען
בארעך ולא קביל מלכא דאדום ואף לות מלכא דמואב שלח ולא אבא ויתיב
ישראל ברקם׃ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא
ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי
ארנון גבול מואב׃ ואזל במדברא ואקיף ית ארע אדום וית ארע מואב ואתו
ממדנח שמשא לארעא דמואב ולא עלו בתחום מואב ארי ארנון תחום מואב׃
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
נעברה נא בארצך עד מקומי׃ ושלח ישראל אזגדין לות סיחון מלכא אמוראה
מלכא דחשבון ואמר ליה ישראל נעבר כען בארעך עד אתרי׃ ולא האמין
סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם ה׳ חס
עם ישראל׃ ולא הימין סיחון ית ישראל למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל בלש
עמיה ושרו ביהץ ואגיח קרבא עם ישראל׃ ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון
ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב יא
הארץ ההיא׃ ומסר יי אלהא דישראל ית סיחון וית כל עמיה בידא דישראל כסף

בגבלו ה׳ חס בלש וסימ׳ ויקם שדה עפרון ומאן אדום ולא נתן סיחון ולא האמין סיחון זאת תורת הבית׃

ה

ומחונון וירית ישראל ית כל ארע אמוראה יתיב ארעא ההיא׃ ויירשו את
סימן כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן׃ ויריתו ית כל
תחום אמוראה מארנונא ועד יובקא ומן מדברא ועד ירדנא׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו׃ וכען יי אלהא
דישראל תריך ית אמוראה מן קדם עמיה ישראל ואת מדמי למירתה׃ הלוא את
אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
מפנינו אותו נירש׃ הלא ית דיחסנינך כמוש טעותך יתיה תחסין וית כל
ד דיתריך יי אלהנא מן קדמנא יתיה נירת׃ ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור
ג חד מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם׃ וכען הטב טב את מבלק
מל וב בר צפור מלכא דמואב המדן דן עם ישראל אם קרבא אגיח בהון׃ בשבת ישראל
חס בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש
מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא׃ כד יתיב ישראל בחשבון ובכפרנהא ובערעור
ובכל קרויא דעל תחומי ארנון תלת מאה שנין ומדין לא שיזבתון בעדנא ההוא׃ ובכפרנהא
ט ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום
ריש בין בני ישראל ובין בני עמון׃ ואנא לא חטית לך ואת עביד עמי בישא לאגחא
פס קרבא בי ידין יי דעביד דינא יומא דין בין בני ישראל ובין בני עמון׃ ולא שמע
מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו׃ ולא קביל מלכא דבני עמון
לפתגמי יפתח דשלח לותיה׃ ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר
ב את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון׃
ושרת על יפתח רוח גבורא מן קדם יי ועבר ית גלעד וית מנשה ועבר ית מצפיא
ג דגלעד וממצפיא דגלעד עבר לות בני עמון׃ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר
ד מל אם נתון תתן את בני עמון בידי׃ וקיים יפתח קים קדם יי ואמר אם ממסר תמסר
ד מל ית בני עמון בידי׃ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום
ומל מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עולה׃ ויהי דיפוק מפק בר מדשי ביתי
לקדמותי כד אתוב בשלם מבני עמון ויהי קדם יי ואסקניה עלתא׃
ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו׃ ועבר יפתח לות בני

סימן ויירשו עד יבק׳ אלה הדברים ועד יבק׳ שפטים ועד היבק׳ הרוב ג׳ חד מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ הרוב רב עם ישראל מל׳ דברים לא יענה

עמון לאגחא קרבא בהון ומסרינון יי בידיה׃ ויכם מערוער ועד באך מנית
עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל׃
ומחנון מערוער ועד מעלנא דמנית עסרין קרוין ועד מישר כרמיא מחתא
רבתא לחדא ואתברו בני עמון מקדם בני ישראל׃ ויבא יפתח
המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה
אין לו ממנו בן או בת׃ ואתא יפתח למצפיא לביתיה והא ברתיה נפקא
לקדמותיה בתופין ובחנגין ולחוד היא יחידא לית ליה מניה בר או ברת׃ ויהי
כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית
בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב׃ והוה כד חזא יתה ובזע
ית לבושוהי ואמר וי ברתי אכרעא אכרעתיני ואת הוית בעכרי ואנא פתחית
פומי בנדר קדם יי ולא איכול למתב׃ ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה
עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני
עמון׃ ואמרת ליה אבא פתחתא ית פומך בנדר קדם יי עביד לי כמא דנפק
מפומך בתר דעבד לך יי פורענותא מבעלי דבבך מבני עמון׃ ותאמר
אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי
על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי׃ ואמרת לאבוהא יתעביד לי
פתגמא הדין שבוק מני תרין ירחין ואהך ואתנגיד על טוריא ואבכי על
בתולי אנא וחברתי׃ ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה
ותבך על בתוליה על ההרים׃ ואמר אזילי ושלח יתה תרין ירחין ואזלת
היא וחברתהא ובכת על בתולהא על טוריא׃ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב
אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל׃
והוה מסוף תרין ירחין ותבת לות אבוהא ועבד לה ית נדריה דנדר והיא לא
ידעא גבר והות לגזירא בישראל בדיל דלא לאסקא גבר ית בריה וית ברתיה
לעלתא כמא דעבד יפתח גלעדאה דלא שאל לפנחס כהנא ואלו שאל לפנחס
כהנא הוה פריק יתה בדמין׃ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת
יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה׃ מזמן לזמן אזלן בנת ישראל לאלאה

אל הכשדים קדמאה מה הדבר ״ ולא אוכל ג׳ וסימנה׳ פציתי פי אל יי ונלאיתי כלכל מלאכה גדולה

לבי ג וסימנ׳ ותאמר לה בת פרעה ויאמר לבי וישלח אותה ויאמר לה אמכון ׳ ויצעק ת׳ ג וסימנ׳

לבת יפתח גלעדאה ארבעה יומין בשתא׃ ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת
ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש׃ ואתכניש אנש אפרים ועבר לצפונא
ואמרו ליפתח מדין עברתא לאגחא קרבא בבני עמון ולנא לא קריתא למיזל
עמך ביתך נוקיד עלך בנורא׃ ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי
ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם׃ ואמר יפתח להון גבר
אנש דין הויתי אנא ועמי ובני עמון לחדא ובעית מנכון ולא פרקתון יתי
מידהון׃ ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני
עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי׃ וחזית ארי ליתך
פריק ומסרית ית נפשי כעל גב לאתקטלא ועברית לות בני עמון ומסרינון
יי בידי ולמא סליקתון לותי יומא דין לאגחא קרבא בי׃ ויקבץ יפתח את כל
אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה׃ וכנש יפתח ית כל אנשי גלעד
ואגיח קרבא עם דבית אפרים ארי אמרו משיזבייא דבית אפרים מא אתון
חשיבין דבית גלעד בגו בית אפרים בגו בית מנשה׃ וילכד גלעד את מעברות
הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
האפרתי אתה ויאמר לא׃ ואחדו דבית גלעד ית מגלת ירדנא על דבית
אפרים והוי כד אמר חד ממשיזביא דבית אפרים אעבר ואמרין ליה אנשי
גלעד אפרתאי את ואמר לא׃ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים
ארבעים ושנים אלף׃ ואמרין ליה אימר כען שבולתא ואמר סבלתא ולא מתקין
למללא כין ואחדין ליה ובכסין ליה על מגלת ירדנא ואתקטלו בעדנא ההוא
מדבית אפרים ארבעין ותרין אלפין׃ וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת
יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד׃ ודן יפתח ית ישראל שית שנין ומית יפתח
גלעדאה ואתקבר בקרוי גלעד׃ וישפט אחריו את ישראל
אבצן מבית לחם׃ ודן בתרוהי ית ישראל אבצן מבית לחם׃ ויהי לו שלשים בנים

ישראל אפרים וחבירו ׳ בכפי ד׳ וסימנ׳ ואשימה נפשי בכפי ואשים נפשי בכפי תמיד על מה

 בבית לחם ג וסימנה׳ אבצן ויקבר בבית לחם אז במצודה דרב׳ ימים וקרא שם ׳ עירים ב׳ חס בל׳ וסימנ׳

ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את
ישראל שבע שנים והוה ליה תלתין בנין ותלתין בנן שלח לברא ותלתין כלן אעיל
לבנוהי מן ברא ודן ית ישראל שבע שנין׃ וימת אבצן ויקבר בבית לחם׃ ומית
אבצן ואתקבר בבית לחם׃ וישפט אחריו את ישראל אילון
הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים ודן בתרוהי ית ישראל אילון דמשבט
זבולן ודן ית ישראל עסר שנין׃ וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן׃
ומית אילון דמשבט זבולן ואתקבר באילון בארע שבט זבולון׃
וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני ודן בתרוהי ית
ישראל עבדון בר הלל דמפרעתון׃ ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים
רכבים על שבעים עירים וישפט את ישראל שמנה שנים׃ והוו ליה ארבעין
בנין ותלתין בני בנין רכבין על שבעין עילין ודן ית ישראל תמני שנין׃ וימת
עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי׃
ומית עבדון בר הלל דמפרעתון ואתקבר בפרעתון בארע שיבט אפרים
בטורא דבית עמלק׃ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה׃ ואוסיפו בני ישר׳ למעבד
דביש קדם יי ומסרינון יי בידא דפלשתאי ארבעין שנין׃ ויהי
איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה׃
והוה גברא חד מצרעה מזרעית דן ושמיה מנוח ואתתיה עקרא ולית לה
ולד׃ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת
והרית וילדת בן׃ ואתחזי מלאכא דיי לאתתא ואמר לה הא כען את עקרא
ולית ליך ולד ותעדין ותלידין בר׃ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא׃ וכען אסתמרי כען ולא תשתין חמר חדת ועתיק
ולא תיכלין כל מסאב׃ כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי
נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים׃
ארי הא את מעדיא ותלידין בר ומספר לא יעבר על רישיה ארי נזירא דיי
יהי רביא מן בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא דפלשתאי׃ ותבא

ועירים עשרה רכבים על שבעים עירים ׳ וילדת ג׳ וחס וסימנ׳ הנך הרה וילדת בן והגד כי הנך הרה ויאמר לי הנך הרה תלויהו דשמשון

האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי ׃ ואתת
אתתא ואמרת לבעלה למימר נביא דיי׳ אתא לותי וחזויה כחיזו מלאכא דיי׳
חסין לחדא ולא שאלתיה אי מדין הוא וית שמיה לא חוי לי ׃ ויאמר לי הנך הרה
וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה
הנער מן הבטן עד יום מותו ׃ ואמר לי הא את מעדיא ותלידין בר וכען לא
תשתין חמר חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב ארי נזירא דיי׳ יהי רביא מן
בטנא עד יום מותיה ׃ ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני
איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד ׃
וצלי מנוח קדם יי׳ ואמר בבעו יי׳ נביא דיי׳ דשלחתא ייתי כען עוד לותנא ויאלפיננא
מא נעביד לרביא דיתיליד ׃ וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים
עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה ׃ וקביל יי׳ צלותיה
דמנוח ואתא מלאכא דיי׳ עוד לות אתתא והיא יתבא בחקלא ומנוח בעלה לית
עמה ׃ ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש
אשר בא ביום אלי ׃ ואוחיאת אתתא ורהטת וחויאת לבעלה ואמרת ליה הא
אתחזי לי גברא דאתא ביומא דיכי לותי ׃ ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא
אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני ׃ וקם ואזל
מנוח בתר אתתיה ואתא לות גברא ואמר ליה האת גברא דמלילתא עם אתתא
ואמר אנא ׃ ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו ׃
ואמר מנוח כען יתקיימון פתגמך מא יהי דחזי לרביא ומא נעביד ליה ׃
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר ׃ ואמר
מלאכא דיי׳ למנוח מכל דאמרית לאתתא תסתמר ׃ מכל אשר יצא מגפן היין
לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר ׃
מכל דיפוק מגפנא דחמרא לא תיכול וחמר חדת ועתיק לא תשתי וכל מסאב
לא תיכול כל דפקידתה תטר ׃ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך
ונעשה לפניך גדי עזים ׃ ואמר מנוח למלאכא דיי׳ ניחור כען יתך ונעביד

בלשון זכר וסימ׳ נעצרה נא יעדיק אתה תפלצתך בהתהלכך ׃ ויורנו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ מה נעשה לנער וירנו מדרכיו ויורנו מדרכיו
דישעיה חס׳ ושא׳ מל׳ ׃

קדמך גדיא בר עזי׃ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא׃ ואמר מלאכא
דיי׳ למנוח אם תיחדינני לא איכול בלחמך ואם תעביד עלתא קדם יי׳ תסקינה
ארי לא ידע מנוח ארי מלאכא דיי׳ הוא׃ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך
כי יבא דבריך וכבדנוך׃ ואמר מנוח למלאכא דיי׳ מן שמך ארי יתקיימון פתגמך דבריך
ונייקרנך׃ ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי׃ ואמר ליה פלי
מלאכא דיי׳ למא דנן את שאיל לשמי והוא מפרש׃ ויקח מנוח
את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו
ראים׃ ונסיב מנוח ית גדיא בר עזי וית תקרבתא ואסיק על טנרא ק׳ יי׳ ומפרש
למעבד ומנוח ואתתיה חזן׃ ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל
מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה׃ והוה
במסק שלהביתא מעלוי מדבחא לצית שמיא ומנוח ואתתיה חזן ונפלו על
אפיהון על ארעא׃ ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז בטע משנה
ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא׃ ולא אוסיף עוד מלאכא דיי׳ לאתחזאה למנוח
ולאתתיה בכין ידע מנוח ארי מלאכא דיי׳ הוא׃ ויאמר מנוח אל אשתו מות
נמות כי אלהים ראינו׃ ואמר מנוח לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דיי׳
חזינא׃ ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה
ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת׃ ואמרת ליה אתתיה אלו רעוא
ק׳ יי׳ דנמות לא קביל מננא עלתא ומנחתא ולא אחזינא ית כל אלין וכעדן פון
לא אשמענא כהדא׃ ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער
ויברכהו יהוה׃ וילידת אתתא בר וקרת ית שמיה שמשון ורבא רביא וברכיה יי׳׃
ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל׃ ושריאת רוח גבורא
מן ק׳ יי׳ לתקפותיה במשרית דן בין צרעה ובין אשתאול׃ וירד 14
שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים׃ ונחת שמשון לתמנת
וחזא אתתא בתמנת מבנת פלשתאי׃ ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה
ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה׃ וסליק וחוי לאבוהי

דבר״ך ה׳ כת׳ וקר׳ דבריך וסימנ׳ מנוח יאמן נא דבריך בעלות כנפש יהי נא דבריך ומלכ׳ ממצאו קדמית׳ שריס ויעבו

ולאמיה ואמר איתתא חזיתי בתמנת מבנת פלשתאי וכען סבו יתה לי לאנתו׃
ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת
אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה
בעיני׃ ואמר ליה אבוהי ואמיה הלית בבנת אחך ובכל עמי איתתא ארי את
אזיל למסב איתתא מפלשתאי ערליא ואמר שמשון לאבוהי יתה סב לי ארי
היא כשרת בעיני׃ ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל׃ ואבוהי ואמיה לא ידעין
ארי מן ק׳ יי׳ היא ארי תסקפא הוא בעי לאתגראה בפלשתאי ובעדנא ההוא
פלשתאי שלטין בישראל׃ וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו׃ ונחת שמשון ואבוהי
ואמיה לתמנת ואתו עד כרמי תמנת והא אריי בר אריי נהים לקדמותיה׃
ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד
לאביו ולאמו את אשר עשה׃ ושרת עלוהי רוח גבורא מן ק׳ יי׳ והדמיה כמא
דמהדמין גדיא ומדעם לית בידיה ולא חוי לאבוהי ולאמיה ית דעבד׃ וירד
וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון׃ ונחת ומל׳ באתתא וכשרת בעיני שמשון׃
וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית
האריה ודבש׃ ותב מזמן לזמן למסבה וזר למחזי ית פגרא דאריא והא קינא
דדבורייתא בפגרא דאריא וביה דבשא׃ וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך
אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש׃
ונסחיה בידיה ואזל אזיל ואכיל ואזל לות אבוהי ולות אמיה ויהב להון ואכלו
ולא חוי להון ארי מפגרא דאריא נסיה דבשא׃ וירד אביהו אל האשה ויעש
שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים׃ ונחת אבוהי על עסק איתתא ועבד
תמן שמשון משתיא ארי כין עבדין עולימיא׃ ויהי כראותם אותו ויקחו
שלשים מרעים ויהיו אתו׃ והוה כד חזו יתיה ודברו תלתין חברין והוו עמיה׃
ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים׃

 סימן לכלס נתן קדמ׳ דביה חלפות כ״ב ולבנימן נתן אחודה נה לכס חלפת כ״ב ושאר ק׳ חליפות מל׳ דמל׳

ואמר להון שמשון איחוד לכון חודיתא אם חואה תחוון יתה לי שבעה יומי
משתיא ותשכחון ואתין לכון תלתין פלדיסין ותלתין אצטלון דלבושא׃ ואם
לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים
ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה׃ ואם לא תכלון לחואה לי ותתכון אתון לי
תלתין פלדיסין ותלתין אצטלון דלבושא ואמרו ליה חוד חודיתך ונשמענה׃
ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת
ימים׃ ואמר להון מאכלא נפק מיכלא ומתקיפא נפק חליא ולא יכילו לחואה
חודיתא תלתה יומין׃ ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את
אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אתך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם
לנו הלא׃ והוה ביומא שביעאה ואמרו לאתת שמשון שדילי ית בעליך ויחוי
לנא ית חודיתא דלמא נוקיד יתיך וית בית אבוך בנורא הלמסכנותנא קריתון
לנא הלא׃ ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה
חדתה לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך
אגיד׃ ובכת אתת שמשון עלוהי ואמרת להוד סנתני ולא רחימתני חודיתא
חדתא לבני עמי ולי לא חויתא ואמר לה הא לאבא ולאמא לא חויתי ולך
איכדין אחוי׃ ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום
השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה׃ ובכת עלוהי שבעה
יומיא דהוה להון משתיא והוה ביומא שביעאה וחוי לה ארי דחקתיה וחויאת
חודיתא לבני עמה׃ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה
מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם
חידתי׃ ואמרו ליה אנשי קרתא ביומא שביעאה עד לא מיעל שמשא מא
חלי מדבשא ומא תקיף מאריא ואמר להון או לא פון כדקתון באתתי לא
אשכחתון חודיתי׃ ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים
איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית
אביהו׃ ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם יי׳ ונחת אשקלון וקטל מנהון תלתין גברא
ונסיב ית לבושיהון ויהב ית אצטליא לדחויאו חודיתא ותקיף רגזיה וסליק לבית

הימים
שבעת הימים ה׳ וסימנה׳ מצות יאכל ותבך עליו הלבנה ושבעת ימי החג בשבועי המשבלים והמבול בחצריהם ב׳ בתר׳ לשבעת

אביהו ואביהו ל̇ וסימנ׳ אתתא דבנתמן ביתה חזיה מלכת ודקרת בחושה ׳׳ ה̇ אמר ג̇ חס וסימנ׳ נה

אלוהי׃ ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו׃ והות אתת
שמשון לחבריה דהוה שושביניה׃ ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון
את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא׃ ה̇ חס
והוה לזמן יומין ביומי חצד חטין ואדכר שמשון ית אתתיה בגדיא בר עזי
ואמר איעול לות אתתי לאדרון בית משכבא ולא שבקיה אבוהא למיעל׃ ויאמר
אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה ג̇ חס
טובה ממנה תהי נא לך תחתיה׃ ואמר אבוהא מימר אמרית ארי מסנא סניתה
ויהבתה לחברך הלא אחתה זעירתא שפירא מנה תהי כען לך חלופהא׃ ויאמר
להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה׃ ואמר להון שמשון
זכאי אנא זמנא הדא מפלשתאי ארי עביד אנא עמהון בישא׃ וילך שמשון
וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד
בין שני הזנבות בתוך׃ ואזל שמשון ואחד תלת מאה תעלין ונסיב בעורא וקטר
דנבא בריש דנבא ושוי בעורא חד בין תרין דנביא במציעין׃ ויבער אש
בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית׃ כ̇ב̇
ואדליק אישתא בבעוריא ושלח בקמת פלשתאי ואדליק מגדישיא ועד קמא
ועד כרמיא ועד זיתיא׃ ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן ד̇ וחד וחתן
התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת ב̇
בית אביה באש׃ ואמרו פלשתאי מן עבד דא ואמרו שמשון חתניה דתמנאי
ארי נסיב ית אתתיה ויהבה לחבריה וסליקו פלשתאי ואוקידו יתה וית אבוהא
בנורא׃ ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל׃ י̇ד̇
ואמר להון שמשון אם תעבדון כהדא אלהין כד אתפרע מנכון ובתר כין אתמנע׃
ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם׃ ומחא יתהון
פרשין עם רגלאין מחא רבא ונחת ויתיב בשקיף כיף עיטם׃ ויעלו
פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי׃ וסליקו פלשתאי ושרו בארעא דבית
יהודה ושרו על לחי׃ ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור
את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו׃ ואמרו אנש יהודה למא

ויאמר העבד למרעך חשלח את הנער ׳׳ חתן ה̇ וסימ׳ חתן דמים אתה כי חז אמרה שמשון חתן התמני בית אחאב וחד וחתן המלך

סליקתון עלנא ואמרו למיסר ית שמשון סליקנא למעבד ליה כמא דעבד לנא:
וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא
ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן
עשיתי להם׃ ונחתו תלתה אלפין גברא מדבית יהודה לשקיף כיף עיטם ואמרו
לשמשון הלא ידעתא ארי שלטין בנא פלשתאי ומא דא עבדתא לנא ואמר להון
כמא דעבדו לי כין עבדית להון׃ ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים
ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם׃ ואמרו ליה למיסרך נחתנא
למסרך בידא דפלשתאי ואמר להון שמשון קיימו לי דלא תשלטון בי אתון׃
ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו
בשנים עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע׃ ואמרו ליה למימר לא ארי מיסר
ניסרינך ונמסרינך בידהון ומקטל לא נקטלנך ואסרוהי בתרתין גדילין חדתין
ואסקוהי מן כיפא׃ הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו
רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש
וימסו אסוריו מעל ידיו׃ הוא אתא עד לחי ופלשתאי יביבו לקדמותיה ושרת
עלוהי רוח גבורא מן קדם יי והואה גדילתא דעל דרעוהי ככתנא דארח ביה
נורא ואתפסקו אסורוהי מעל ידוהי׃ וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו
ויקחה ויך בה אלף איש׃ ואשכח לועא דחמרא בטינתא ואושיט ידיה ונסבה
וקטל בה אלף גברא׃ ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי
החמור הכיתי אלף איש׃ ואמר שמשון בלועא דחמרא רמיתנון דגורין בלועא
דחמרא קטילית אלף גברא׃ ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום
ההוא רמת לחי׃ והוה כד שיצי למללא ורמא לועא מן ידיה וקרא לאתרא ההוא
רמת לחי׃ ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים׃ וצחי לחדא
וצלי קדם יי ואמר את עבדתא על ידא דעבדך ית פורקנא רבא הדין וכען אמות
בצחותא ואתמסר בידא דערלאי׃ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי
ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר

56

בלחי עד היום הזה׃ ובקע יי ית כפא דבלועא ונפקו מניה מיא ושתי ותבת רוחיה
וחיא על כין קרא שמה עינא דאתיהיבת בצלותא דשמשון האיה קימא בלחי
עד יומא הדין׃ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה׃ ודן ית ישראל ביומי
פלשתאי עסרין שנין׃ וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה 16
ויבא אליה׃ ואזל שמשון לעזת וחזא תמן איתתא פונדקיתא ועל לותה׃ לעזתים
לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל
הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו׃ לעזתאי אתחוה למימר אתא שמשון
הלכא ואסחרו וכמנו ליה כל ליליא במעלנא דתרע קרתא ושתיקו כל ליליא
ג׳ למימר עד מיהר צפרא ונקטלניה׃ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי
ב׳ כת׳ הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם
ב׳ על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון׃ ושכיב שמשון עד פלגות
ליליא וקם בפלגות ליליא ואחד בדשי תרע קרתא ובתרין ספיא ונטלינון עם
עברא ושוי על כתפוהי ואסיקינון לריש טורא דעל אפי חברון׃ ויהי
אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה׃ והוה בתר כין ורחים איתתא
ב׳ בנחלא דסורק ושמה דלילה׃ ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו
ובענ׳ וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף
ומאה כסף׃ וסליקו לותה טורני פלשתאי ואמרו לה שדילי יתיה וחזי במא חיליה
סגי ובמא נכול ליה ונאסרניה לעניותיה ואנחנא נתין ליך לגבר אלף ומאה סלעין
דכסף׃ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר
לענותך׃ ואמרת דלילה לשמשון חוי כען לי במא חילך סגי ובמא תתאסר
ב׳ לעניותך׃ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא
בב׳ חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם׃ ואמר לה שמשון אם ייסרונני בשבעה
יתרין רטיבין דלא יבישו ואחלוש ואהוי כחד מבני אנשא׃ ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם׃ ואסיקו לה טורני
פלשתאי שבעה יתרין רטיבין דלא יבישו ואסרתיה בהון׃ והארב ישב לה
ג׳ בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק

מזוזת כת׳ שמע ישראל ושמשון מזוזות כת׳ למען ירבו ימיכם ומלכים מזוזות כתיב׳

 כאחד יב פס׳ וסימנ׳ הן האדם היה כאחד שבטי וחליתי וחב׳ מבטן מהם המצחים מבני הנבלים החלקים

פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו׃ ולמנא יתיב לה באדרון בית משכבא
ואמרת ליה פלשתאי אתו עלך שמשון ופסיק ית יתריא כמא דמתפסיק חוטא
דכתנא דארח ליה נורא ולא אתידע חיליה׃ ותאמר דלילה אל שמשון הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר׃ ואמרת דלילה
לשמשון הא שקרתא בי ומלילת עמי כדבין כען חוא כען לי במא תתאסר׃ ויאמר ה׳ בטע׳
אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי ה׳
והייתי כאחד האדם׃ ואמר לה אם מיסר ייסרונני בגדילין חדתין דלא אתעבידת וכו׳ חמשת
בהון עבידתא ואחלוש ואהוי כחד מבני אנשא׃ ותקח דלילה עבתים חדשים כות במ׳
ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר ב׳
וינתקם מעל זרעתיו כחוט׃ ונסיבת דלילה גדילין חדתין ואסרתיה בהון ואמרת
ליה פלשתאי אתו עלך שמשון וכמנא יתיב באדרון בית משכבא ופסקינון
מעל דרעוהי כחוטא׃ ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר
אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ה׳ בטע׳
ראשי עם המסכת׃ ואמרת דלילה לשמשון עד הכא שקרתא בי ומלילת ב׳ ובענ׳
עמי כדבין חוי לי במא תתאסר ואמר לה אם תשתין ית שבע גדילת רישי
עם אכסכתא במשתיתא׃ ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת׃ ונקשת בסכתא ואמרת ב׳ ובענ׳
ליה פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער משנתיה ונטל ית אכסן דגרדיאין
וית משתיתא׃ ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש ב׳ והחבת עולם
פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול׃ ואמרת ליה איכדין תימר
רחימתיך ולבך לית עמי דנן תלת זמנין שקרת בי ולא חוית לי במא חילך
סגי׃ ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות׃
והוה כד אעיקת ליה בפתגמהא כל יומיא ודחקתיה ועקת נפשיה למימת׃
ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני
מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם׃ וחוי לה
ית כל לביה ואמר לה מספר לא עלא על רישי ארי נזירא דיי מבטנא דאמי

ונכרים בזו למיכיהו׃ ויאמר אליה ה׳ בטע׳ וסימנ׳ בעב לוני עשו חמור יאסרני תארגי׃ בחוט ל׳ פס׳

אם אגלח ויעדי מני חילי ואחלוש ואהוי ככל אנשא ׃ ותרא דלילה כי הגיד לה
את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את
כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם ׃ וחזת דלילה ארי חוי לה ית
כל לביה ושלחת וקרת לטרני פלשתאי למימר סקו זמנא הדא ארי חוי לי ית כל
לביה וסליקו לותה טרני פלשתאי ואסיקו כספא בידהון ׃ ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו ׃
וגדעת ואשכיבתיה על ברכהא וקרת לגברא וגדעת ית שבע גדילת רישיה ושריאת
לעניותיה ועדא חיליה מניה ׃ ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו
ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו ׃ ואמרת
פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער משנתיה ואמר אפוק כזמן בזמן ואתנער
והוא לא ידע ארי גבורתא דיי׳ עדת מניה ׃ ויאחזוהו פלשתים וינקרו את
האסורים עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים ׃
ואחדוהי פלשתאי ונקרו ית עינוהי ואחיתו יתיה לעזת ואסרוהי בשישלן
דנחש והוה טחין רחיא בבית אסירי ׃ ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח ׃ ושרי
סער רישיה לצמחא בתר דאתגלח ׃ וסרני פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון
איבנו ׃ וטרני פלשתאי אתכנישו לדבחא דיבח רב לדגון טעותהון ולחדוא ואמרו
מסרת דחלתנא בידנא ית שמשון בעיל דבבנא ׃ ויראו אתו העם ויהללו את
אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר
הרבה את חללינו ׃ וחזו יתיה עמא ושבחו ית טעותהון ארי אמרו מסרת
דחלתנא בידנא ית בעיל דבבנא וית מחריב ארענא ודאסגי ית קטילנא ׃ ויהי
כתוב סו כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים ׃ והוה כד טב לבהון ואמרו קרו
לשמשון ויחייך לנא וקרו לשמשון מבית אסיריא וחייך קדמיהון ואקימו יתיה
והמישני בין עמודיא ׃ ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני
את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם ׃ ואמר שמשון לעולימא

הנחה ב׳ וסימנ׳ ועתה הנחה לי ויאמר שמשון אל הנער ׳ נקם ב׳ וסימנ׳ חרב נקמת נקם אחת משתי עיני ׳

דמתקיף ביה שבוק מני ואמשיני ית עמודיא דביתא מתקן עליהון ואסתמיך עליהון׃
והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים
איש ואשה הראים בשחוק שמשון׃ וביתא מלי גבריא ונשיא ותמן כל טורני ב׳ גם בע׳
פלשתאי ועל איגרא כתלתא אלפין גבר ואתתא דחזן בחוכא דשמשון׃ ויקרא
שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים׃ וצלי שמשון קדם יי ואמר ב׳ ב׳ בריש
יי אלהים ייעול דכרני קדמך ותקיפני כען ברם זמנא הדא יי ואתפרע פורענו
חדא מתרתין עיני דנקרו פלשתאי׃ וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר ב׳
הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו׃ ואחד שמשון
ית תרין עמודיא מציעאי דביתא מתקן עליהון ואסתמיך עליהון חד בימיניה ג׳
וחד בסמליה׃ ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית וחל
על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר וחד עמו
המית בחייו׃ ואמר שמשון תמות נפשי עם פלשתאי ונגד בחילא ונפל ביתא ותמת
על טורניא ועל כל עמא דביה והוו מיתיא דקטל במותיה סגיאין מדקטל
בחיוהי׃ וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו בין צרעה יב׳ ג׳
ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה׃ ונחתו
אחוהי וכל בית אבוהי ונטלו יתיה וסליקו וקברו יתיה בין צרעה ובין אשתאול
בקברא דמנוח אבוהי והוא דן ית ישראל עסרין שנין׃ ויהי
איש מהר אפרים ושמו מיכיהו׃ והוה גברא מטורא דבית אפרים ושמיה ד׳ ד׳
מיכיה׃ ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת ה׳ ואת ק׳
באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה׃ ואמר לאמיה
אלף ומאה סלעין דכסף דאתנסיב ליך ואת יימית ואף אמרת קדמי הא כספא
עמי אנא נסיבתיה ואמרת אמיה בריך ברי קדם יי׃ וישב את אלף ומאה הכסף בה׳
לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ו׳
ומסכה ועתה אשיבנו לך׃ ואתיב ית אלף ומאה סלעין דכסף לאמיה ואמרת
אמיה אקדישית ית כספא קדם יי מן ידי לברי למעבד צילם ומתכא וכען

מיכיהו ד׳ וסימנ׳ ויהי איש וישב את הכסף לאמו וישמעו ויגד ומן ויהי ליהושפט עשר עד סוף ספרא כות׳ במ״ב מיכה נלך עבדין ״

ט̈ה אתיבניה לך׃ וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו׃ ואתיב ית כספא לאמיה ונסיבת אמיה
מאתן סלעין דכסף ויהבתיה לקינאה ועבדיה צילם ומתכא והוה בבית מיכיה׃
והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי
לו לכהן׃ וגברא מיכה ליה בית טעותא ועבד אפוד ודמאין וקריב ית קרבן חד
מבנוהי והוה ליה לכהין׃ בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה׃ ביומיא האנון לית מלכא בישר׳ גבר דכשר בעינוהי יעביד׃
ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם׃
והוה עולימא מבית לחם דבית יהודה מזרעית יהודה והוא ליואה והוא דר תמן׃
טו וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית
מיכה לעשות דרכו׃ ואזל גברא מקרתיה מבית לחם דבית יהודה למדר באתר
דישכח ואתא לטורא דבית אפרים עד בית מיכה למעבד צרכיה׃ ויאמר לו
מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור
בטע בנון באשר אמצא׃ ואמר ליה מיכה מנן את אתי ואמר ליה ליואה אנא מבית לחם
דבית יהודה ואנא אזיל למדר באתר דאשכח׃ ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה
ג ה דגש לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי׃
ואמר ליה מיכה תיב עמי והוי לי לאב ולכהין ואנא אתין לך עסר סלעין דכסף
לזמן עדן וזוג לבושין ופרנסך ואזל ליואה׃ ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי
יב הנער לו כאחד מבניו׃ וצבי ליואה למתב עם גברא והוה עולימא ליה כחד
ט מבנוהי׃ וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה׃ וקריב
מיכה ית קרבן ליואה והוה ליה עולימא לכהין והוה בבית מיכה׃ ויאמר מיכה
עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן׃ ואמר מיכה כען ידענא
ארי אוטיב יי׳ לי ארי הוה לי ליואה לכהין׃ בימים ההם אין מלך בישראל ובימים
ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי
ישראל בנחלה׃ ביומיא האנון לית מלכא בישר׳ וביומיא האנון שבטא דבית
דן בען להון אחסנא למתב ארי לא אתפלגת ליה עד יומא ההוא בגו שבטיא

אנכי ל̇ בטע בנון וסימנה̈ עירס דברים לוי מצרי ימינו בקר הלילה וכל צקף ודקה ויתנחה וסוף פ״ס כותל במא״ח חף חנכי

דישראל באחסנא׃ וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם
אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו
חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם׳ ושלחו בני דן
מזרעיתהון חמשה גברין מקצתהון גברין בני חילא מצרעה ומאשתאל לאללא
ית ארעא ולמבדקה ואמרו להון אילילו בדוקו ית ארעא ואתו לטורא דבית
אפרים עד בית מיכה ובתו תמן׳ המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול יט
הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך ריש
פה׳ אנון עם בית מיכה ואנון אשתמודעו ית קל עולימא ליואה וזרו לתמן פס
ואמרו ליה מא איתיך הלכא ומא את עביד כא ומא לך כדין׳ ויאמר אלהם
כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן׳ ואמר להון כדין וכדין עבד לי ג
מיכה ואגרני והוית ליה לכהין׳ ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצלח דרכנו
אשר אנחנו הלכים עליה׳ ואמרו ליה שאל כען במימרא דיי׳ ונדע התצלח
אורחתנא דאנחנא אזלין עלה׳ ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה
דרככם אשר תלכו בה׳ ואמר להון כהנא אזילו לשלם אתקין יי׳ אורחכון ב
דתהכון בה׳ וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם חד
אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צידנים שקט ובטח ואין מכלים דבר קמ׳
בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם׳ ואזלו וחד
חמשה גבריא ואתו ללישו וחזו ית עמא דבגוה יתבין לרחצן כהלכת צידונאי פת
דשקטין ושרן לרחצן ולית דמכליך פתגמא בארעא ירותין לעירין ורחיקין ב
אנון מצידונאי ופתגם לית להון עם אנש׳ ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל יבאו חס ה
ויאמרו להם אחיהם מה אתם׳ ואתו לות אחיהון לצרעה ולאשתאל ואמרו
להון אחיהון מא אתון׳ ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ ב
והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ׳ ואמרו קומו ללכת ט
ונסק עליהון ארי חזינא ית ארעא והא טבא לחדא ואתון שתקין לא תתרשלון חס
למיזל למיעל למירת ית ארעא׃ כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ג
ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ׳ וחס

עם בית מיכה הרחיקו מיטיבים בארץ צוף רכליך בן תמיהו יכיעון יאבדו ראו מעשה במורדי אור יבאו אל מקדשי ישאו קולם בלו עלותה
כרעו עלים במעלות יורדים׳

כמיתיכון תיעלון לות עמא דשרן לרחצן וארעא פתיות ידין ארי מסרה יי
בידכון אתרא דלית תמן חסרן כל מדעם דבארעא׃ ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה׃ ונטלו מתמן מזרעית
דן מצרעה ומאשתאול שית מאה גברא מזרזין במני קרבא׃ ויעלו ויחנו
בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה
אחרי קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים ויבאו׃ וסליקו ושרו בקרית
יערים בארעא דבית יהודה על כין קרו לאתרא ההוא משרית דן עד יומא
הדין הא היא אחורי קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית
מיכה׃ ועברו מתמן לטורא דבית אפרים ואתו עד בית מיכה׃ וילכו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש
בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו׃ ואזלו חמשה
גבריא דאזלו לאללא ית ארעא ליש ואמרו לאחיהון הידעיתון ארי אית בבתיא
האלין אפוד ודמאין וצילם ומתכא וכען דעו מא תעבדון׃ ויסורו שמה ויבאו
אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום׃ וזרו לתמן ועלו לבית
עולימא ליואה לבית מיכה ושאילו ליה לשלם׃ ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן׃ ושית מאה גברא מזרזין
במני קרביהון קימין במעלנא דתרעא דמשבטא דבני דן׃ ויעלו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים
ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה׃
וסליקו חמשה גבריא דאזלו לאללא ית ארעא עלו לתמן נסיבו ית צלמא
וית איפורא וית דמאין וית מתכא וכהנא קאים במעלנא דתרעא ושית מאה
גברא דמזרזין במני קרבא׃ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת
התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים׃ ואלין עלו לבית
מיכה ונסיבו ית צלם איפורא וית דמאין וית מתכא ואמר להון כהנא מא אתון
עבדין׃ ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב
היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל׃ ואמרו

כ̇ מל̇ / מל̇ / במ̇ג̇ / חס̇ / בתו̇ / וכל̇ / שאר / קל̇ / מחזות / בת̇ / בנ̇ / ובשנה / השבועת / עד / ויקח / חת / שדי / המחזות / מחיות / כת̇ / ב̇ / מל̇
ג̇ ג̇ / ריש ב̇ / פ̇ס̇ חס̇ / וחד / מל̇ / ח̇ / מל̇
ד̇ יא̇ ו̇ ג̇ ה̇ / רפ̇

ג̇ פס̇ ריש פס̇ מלה חדה ותנינ̇ שמה וסי̇ ונוספו שמה לבנים שמה וחב̇ ונעדרו שמה והכיתם שמה ויסורו שמה ויבאו אל וישלח שמה ובחת

ליה שתוק שוי ידך על פומך ואיזיל עמנא והוי לנא לאב ולכהין הטב דתהי
כהין לבית גבר חד או תהי כהין לשבט ולזרעי בישראל׃ וייטב לב הכהן ויקח
את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם׃ ושפר לבא דכהנא
ונסיב ית איפודא וית דמאין וית צלמא ועל בגו עמא׃ ויפנו וילכו וישימו
את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם׃ ואתפניאו ואזלו ושויאו ית
טפלא וית בעירא וית קנינא קדמיהון׃ המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן׃ אנון ארחיקו
מבית מיכה וגבריא דבבתיא דעם בית מיכה אתכנישו ואדביקו ית בני דן׃
ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת׃ וקרו לבני
דן ואסחרו אפיהון ואמרו למיכה מא לך ארי אתכנשתא׃ ויאמר את אלהי
אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך׃
ואמר ית דחלתי דעבדית כנסיבתון ודברתון ית כהנא ואזלתון ומאלי עוד ומדין
אתון אמרין מא לך׃ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך׃ ואמרו ליה בני דן לא תשמע
קלך עמנא דלמא ישלטון בכון גברין מרירי נפשן ותסיף נפשך ונפש אנש
ביתך׃ וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו׃
ואזלו בני דן לאורחהון וחזא מיכה ארי תקיפין אנון מנה ואתפני ותב לביתיה׃
והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על
עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש׃ ואנון נסיבו
ית דעבד מיכה ודברו ית כהנא דהוה ליה ואתו על ליש על עמא דשקטין ושרן
לרחצן ומחו יתהון לפתגם דחרב וית קרתא אוקידו בנורא׃ ואין מציל כי
רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחב ויבנו
את העיר וישבו בה׃ ולית דמשיזיב ארי רחיקין אנון מצידונאי ופתגם לית
להון עם אנש ואנון במישרא דלבית רחוב ובנו ית קרתא ויתיבו בה׃ ויקראו
שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה׃
וקרו שמה דקרתא דן בשום דן אבוהון דאתיליד לישראל וברם ליש שמה דקרתא

והיה ו וסימנ׳ בדיבה תמים שם נכון לי לאב לכו · ולכהן ג וסימנ׳ מדין שבע בנות היה לי לכו לאב ולכהן · חזקים ג וסי׳ מיכה לעמית

ל אותיות תלויים מלקדמין׃ ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו
היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ׃ ואקימו להון בני דן ית צלמא ויהונתן
בר גרשם בר מנשה הוא ובנוהי הוו כמרין לשבטא דבית דן עד יומא דגלו יתבי
ארעא׃ וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה׃
ושויאו להון ית צילם מיכה דעבד כל יומין דהוה קיים בית מקדשא דיי בשילו׃
ז ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר
ט מיוח בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה׃ והוה ביומא האנון
ומלכא לית בישראל והוה גברא ליואה דר בסיפי טורא דבית אפרים ונסיב ליה
ב חד אתתא לחינתא מבית לחם דבית יהודה׃ ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל
ריש פס׳ בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים׃ ובסרת עלוהי
וחד סוף פס׳ לחינתיה ואזלת מלותיה לבית אבוהא לבית לחם יהודה והות תמן יומין ארבעה
להשיבה ירחין׃ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים
ל ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו׃ וקם בעלה ואזל בתרהא
למללא על לבה לאתבותה ועולימיה עמיה וזוג חמרין ואעלתיה לבית אבוהא
וחזהי אבוהא דעולימתא וחדי לקדמותיה׃ ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב
אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם׃ ואתקיף ביה חמוהי אבוהא דעולימתא
ויתיב עמיה תלתה יומין ואכלו ושתיאו ובתו תמן׃ ויהי ביום הרביעי וישכימו
ב בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו׃
והוה ביומא רביעאה ואקדימו בצפרא וקם למיזל ואמר אבוהא דעולימתא
לחתניה סעוד לבך פתא דלחמא ובתר כין תיזלון׃ וישבו ויאכלו שניהם יחדו
ג חס וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך׃ ואסחרו ואכלו
תרויהון כחדא ושתיאו ואמר אבוהא דעולימתא לגברא שרי כען וביתו וישפר
לבך׃ ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם׃ וקם גברא למיזל
ואתקיף ביה חמוהי ותב ובת תמן׃ וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר
ב אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם׃ ואקדים
ובעז בצפרא ביומא חמישאה למיזל ואמר אבוהא דעולימתא סעוד כען לבך

ותזנה ב׳ חד ריש פס׳ וחד סוף פס׳ וסימ׳ עלו פילגשו זרע מנאף ׃ והשכמתם והלכתם ג׳ וס׳ והשכמתם והלכתם לדרככם הנה נא רפה היום
לערוב לינו נא ועתה השכבם ׃

ואתעכבו עד מפני יומא ואכלו תרויהון ׃ ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו
ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין
פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך ׃ וקם גברא למיזל
הוא ולחינתיה ועולימיה ואמר ליה חמוהי אבוהא דעולימתא הא כען פנא יומא
למערב ביתו כען הא נחת יומא ביתו וישפר לבך ותקדמון מחר לאורחכון
ותהך לקרוך ׃ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם
ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו ׃ ולא אבא גברא למבת וקם ואזל
ואתא עד לקביל יבוס היא ירושלם ועמיה זוג חמרין חשיקין ולחינתיה עמיה ׃
הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר
היבוסי הזאת ונלין בה ׃ אנון עם יבוס ויומא מאך לחדא ואמר עולימא לרבוניה
איתא כען ונזור לקרתא דיבוסאה הדין ונבית בה ׃ ויאמר אליו אדניו לא
נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה ׃ ואמר ליה
רבוניה לא נזור לקרית בני עממיא דלא מבני ישראל אנון ונתמטי עד
גבעתא ׃ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחת המקמות ולנו בגבעה או ברמה ׃
ואמר לעולימיה איתו ונתקרב בחד מן אתריא ונבית בגבעתא או ברמתא ׃
ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן ׃ ועברו ואזלו ועלת
להון שמשא בסטר גבעתא דלשבט בנימן ׃ ויסרו שם לבוא ללון בגבעה
ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון ׃ וזרו לתמן למיעל
למבת בגבעתא ואתא ויתיב ברחובא דקרתא ולית אנש דכניש יתהון לביתא
למבת ׃ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים
והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני ׃ והא גברא סבא אתא מן עבידתיה
מן חקלא ברמשא וגברא מטורא דבית אפרים והוא דאר בגבעתא ואנשי
אתרא בני שבטא דבית בנימין ׃ וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב
העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא ׃ וזקף עינוהי וחזא ית גברא
דארח ברחוב קרתא ואמר גברא סבא לאן את אזיל ומנן את אתי ׃ ויאמר
אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי

ואין חיש ג׳ וסימנ׳ מאנשי הבית ויסורו שם ויאמר אליו מבני ישראל והדא מלוע מחי הצדיק חבר ואין חיש

ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה׃
ואמר ליה עברין אנחנא מבית לחם דבית יהודה עד סיפי טורא דבית אפרים
מתמן אנא ואזלית עד בית לחם דבית יהודה ולבית מקדשא דיי אנא אזיל
ולית אנש דכניש יתי לביתא׃ וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש
לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר׃ ואף תבנא אף כספתא אית
לחמרנא ואף לחים וחמר אית לי ולאמתך ולעולימא דעם עבדך לית חסרן
כל מדעם׃ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל
תלן׃ ואמר גברא סבא שלם לך לחוד כל חסרנך עלי לחוד ברחובא לא תבית׃
ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו׃ ואעליה לביתיה
ורמא כסתא לחמריא ואסחיאו רגליהון ואכלו ושתיאו׃ המה מטיבים את לבם
והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו
אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו׃
אינון מיטיבין ית לבהון והא אנשי קרתא גברי בני רשיעא אקיפו ית ביתא דחקין
למתבר דשא ואמרו לגברא מריה דביתא סבא למימר אפיק ית גברא דעל
לביתך ונדעניה׃ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל
תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת׃ ונפק
לותהון גברא מריה דביתא ואמר להון בבעו אחי לא תבאשון כען בתר דעל
גברא הדין לביתי לא תעבדון ית קלנא הדין׃ הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה
נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר
הנבלה הזאת׃ הא ברתי בתולתא ולחינתיה אפיק כען יתהון וענו יתהון ועבידו
להון כתקין בעיניכון ולגברא הדין לא תעבדון עיסק קלנא הדין׃ ולא אבו
האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה
ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר׃ ולא אבו גבריא
לקבלא מניה ואתקיף גברא בלחינתיה ואפיק לותהון וידעו יתה ואתעללו בה
כל ליליא עד צפרא ושלחוה כמסק צפרא׃ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל
פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור׃ ואתת אתתא למפני צפרא ונפלת

תלן ב׳ ובפתח רב וס׳ רק ברחוב אל תלן ובהמדיותם תלן עבר׳ ׳ ויצא יג׳ חס׳ וס׳ פרח המטות בפילגשו הדרעד משריכו למחנה בפחוד כשזמה צדות
מגלה מנחם האשירה המלתחת

כתרע ביתא דגברא דרבונה תמן עד דנהר׃ ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית
ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף׃ וקם
רבונה בצפרא ופתח דשי ביתא ונפק למיזל לאורחיה והא איתתא לחינתיה רמיא
בתרע ביתא וידהא על סיפא׃ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על
החמור ויקם האיש וילך למקמו׃ ואמר לה קומי ונזיל ולא מתיבא ונסבה
על חמרא וקם גברא ואזל לאתריה׃ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק ג
בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל׃ ב ואת הילד
ואתא לביתיה ונסיב ית סכינא ואחד בלחינתיה והדמה לאבריהא לתרין עסר
אברין ושלחה בכל תחום ארעא דישראל׃ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה
ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה ב ג
שימו לכם עליה עצו ודברו׃ והוה כל דחזי ליה ואמר לא הות ולא אתחזיאת ב וחס
כהדא למיומא דנפקו בני ישראל מארעא דמצרים עד יומא הדין שוו לכון עצה
עלה אתיעצו ומלילו׃ ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה
כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה׃ ונפקו ב מוגה
כל בני ישראל ואתכנישת כנשתא כגברא חד למדן ועד באר שבע וארע
גלעד לקדם יי למצפיא׃ ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם ה
האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב׃ ואתעתדו רישי כל עמא
כל שבטיא דישראל בקהל עמא דיי ארבע מאה אלפין גברא רגלאה שלפי סיפא׃

וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני
ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת׃ ושמעו בני בנימין ארי סליקו בני
ישראל למצפיא ואמרו בני ישראל מלילו איכדין הות בישתא הדא׃ ויען האיש
האשה
הלוי איש הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון׃
ואתיב גברא ליואה בעלה דאתתא קטילתא ואמר לגבעתא דלשבט בנימין
עלית אנא ולחינתי למבת׃ ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה
אתי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת׃ וקמו עלי ית בני גבעתא ואקיפו עלי ית
ביתא בליליא עלי חשיבו למקטל וית לחינתי עניוהא ומיתת׃ ואחד בפילגשי

המאכלת ג וסימנ׳ ויקח בידו את האש ויקח אברהם את ידו ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת׳ למיום ג וסימ׳ לא נהיתה ולא נראתה כזאת׳
ישבתי בבית דשמואל למיום סור אפרים׳

חברים ב׳ וסימנה׃ כאיש אחד חברים מקצ׳ בים לקולך ׃ ויאסף ב׳ וסימנה׃ משה אל המחנה כל איש ישראל ׃

ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל׃ ואחרית
בלחיכתי והדימתה ושלחתה בכל תחום ארעא דישראל ארי עבדו עיצת חטין
ודלא כשר בישראל׃ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם׃ הא
כלכון בני ישראל הבו לכון פתגם ועיצה הלכא׃ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר
לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו׃ וקם כל עמא כגברא חד למימר לא
ניזיל גבר למשכניה ולא נזור גבר לביתיה׃ ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל׃ וכען דין פתגמא דנעביד לגבעתא נתפלג עלה בעדבא׃ ולקחנו
עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת
צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל׃ ונדבר
עסרא גברין למאה לכל שבטיא דישראל ומאה לאלפא ואלפא לרבותא למסב
זודין לעמא למעבד לאיתיותהון לגבעתא דבית בנימין ככל קלנא דאתעביד
בישראל׃ ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים׃ ואתכניש
כל אנש ישראל לקרתא כגברא חד שוין׃ וישלחו שבטי ישראל
אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם׃ ושלחו
שבטיא דישראל גברין בכל שבטי בנימין למימר מא בשתא הדא דהות בכון׃
ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל
ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל׃ וכען הבו ית גברא בני
רשעא דבגבעתא ונקטילנון ונפלי עביד דביש מישראל ולא אבו בני בנימין
לקבלא למימר אחיהון בני ישראל׃ ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה
לצאת למלחמה עם בני ישראל׃ ואתכנישו בני בנימין מן קרויא לגבעתא
למפק לאגחא קרבא עם בני ישראל׃ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים
עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע
מאות איש בחור׃ ואתמניאו בני בנימין ביומא ההוא מקרויא עסרין ושתא
אלפין גברא שלפי סיפא בר מיתבי גבעתא אתמניאו שבע מאה גבר עולים׃
מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל
השערה ולא יחטא׃ מכל עמא הדין שבע מאה גבר עולים גברא גמיר

קרי ולא כת׳ וסימ׳ ולא אבו בנימן בלכתו לה צבאו בנהר׳ כאשר ישאל כי על בן המלך ושראצר הכהו קנחתים תעשה אתה הנה ימים באים
אל יהי פליטה כל אשר תחמדו תעשה כי אמר אל תבאו

 מהערים ו׳ וסימנ׳ ונס אל אחת מהערים ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא הדביקתהו בתף מוחב׃

בידיה דימינא כל אלין רשן אבנא בקלעא ומחן בבינת סערא ולא משנן׃
ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף
חרב כל זה איש מלחמה׃ ואנש ישראל אתמניאו בר מדבית בנימן ארבע מאה
אלפין גברא שלפי סיפא כל אלין גברי עבדי קרבא׃ ויקמו ויעלו בית אל
וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני
בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה׃ וקמו וסליקו לבית אל ושאילו במימרא
דיי ואמרו בני ישראל מן יסק לנא בקדמיתא לאגחא קרבא עם בני בנימין
ואמר יי יהודה בקדמיתא׃ ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה׃
וקמו בני ישראל בצפרא ושרו על גבעתא׃ ויצא איש ישראל למלחמה עם
בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה׃ ונפק אנש ישראל
לאגחא קרבא עם דבית בנימן וסדרו עמהון אנש ישראל קרבא על גבעתא׃
ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה׃ ונפקו בני בנימן מן גבעתא וחבילו מן ישראל ביומא ההוא
עסרין ותרין אלפין גברין קטילין רמן לארעא׃ ויתחזק העם איש ישראל
ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון׃ ואתקף עמא
אנש ישראל ואוסיפו לסדרא קרבא באתרא דסדרו תמן ביומא קדמאה׃
ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף
לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו׃ וסליקו בני
ישראל ובכו קדם יי עד רמשא ושאילו במימרא דיי למימר האוסיף למקרב
לאגחא קרבא עם בני בנימן אחי ואמר יי סקו עליהון׃ ויקרבו בני ישראל
אל בני בנימן ביום השני׃ וקריבו בני ישראל לות בני בנימין ביומא
תנינא׃ ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב׃ ונפקו דבית
בנימין לקדמותהון מן גבעתא ביומא תניינא וחבילו בבני ישראל עוד
תמנת עסר אלפין גברא קטילין רמן לארעא כל אלין שלפי סיפא׃ ויעלו כל
בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום

ויקומו ט׳ מל׳ וסימנ׳ ויאכלו וישתו שדי מוחב על הגבעה ולכו ציפה כל איש חיל וחב׳ ויגשו בכשף ראשי האבות על עמדם׃

ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ׃ וסליקו כל בני ישר׳ וכל עמא
ואתו לבית אל ובכו ויתיבו תמן קד׳ יי׳ וצמו ביומא ההוא עד רמשא ואסיקו עלון
ונכסת קודשין קד׳ יי׳ ׃ וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים
ההם ׃ ושאילו בני ישר׳ במימרא דיי׳ ותמן ארון קימא דיי׳ ביומיא האנון ׃ ופינחס
ב׳ חדן מל׳ בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה
עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך ׃ ופינחס בר
וחד חס אלעזר בר אהרן קאים קדמוהי ביומיא האנון למימר האוסיף עוד למפק לאגחא
ובעג קרבא עם בני בנימין אחי אם אתמנע ואמר יי׳ סקו ארי מחר אמסרינון בידך ׃
וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב ׃ ושוי ישר׳ כמנין על גבעתא סחור סחור ׃
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה
ו׳ אל הגבעה כפעם בפעם ׃ וסליקו בני ישר׳ לות בני בנימן ביומא תליתאה וסדרו
קרבא על גבעתא כזמן בזמן ׃ ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר
ד׳ ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל
ג׳ ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל ׃ ונפקו בני בנימן לקדמות עמא
אתנגידו מן קרתא ושריאו לקטלא מן עמא קטילין כזמן בזמן בכבש אורחתא
דחדא סלקא לבית אל וחדא לגבעתא בחקלא כתלתין גברא בישר׳ ׃ ויאמרו בני
ה׳ בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר
אל המסלות ׃ ואמרו בני בנימן תבירין אנון קדמנא כלקדמיתא ובני ישר׳ אמרו
ניפוך וניגודנון מן קרתא לכבשיא ׃ וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו
ז׳ בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע ׃ וכל אנש ישר׳ קמו
חס מאתריה וסדרו קרבא במישרי יריחו וכמנא ישר׳ מגיח מאתריה ממישר
ג׳ גבעתא ׃ ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
ג׳ כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה ׃ ואתו מדרומא עסרא אלפין גבר
בלנש עולים מכל ישר׳ ועבדי קרבא תקיפו ואנון לא ידעין ארי קריבת דתיתי עליהון
וחס בשתא ׃ ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן
ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב ׃ ותבר יי׳ ית דבית

בנימן קדם ישראל וחבילו בני ישראל בדבית בנימן ביומא ההוא עשרין וחמשה
אלפין ומאה גברא כל אלין שלפי סיפא: ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש
ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: וחזו בני
בנימן ארי אתברו ויהבו אנש ישראל אתרא לדבית בנימן ארי אתרחיצו על
כמנא דשויאו על גבעתא: והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך
הארב ויך את כל העיר לפי חרב: וכמנא אוחי ואתנגידו על גבעתא ואתנגיד
כמנא ומחא ית כל קרתא לפתגם דחרב: והמועד היה לאיש ישראל עם הארב
הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: וסמנא הוה מתקן לאנש ישראל עם
כמנא דיסגון לאסקא יטור דתנן מן קרתא: ויהפך איש ישראל במלחמה
ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף
נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: ואתחזר אנש ישראל בקרבא ודבית בנימן
שריאו לקטלא קטילין באנש ישראל כתלתין גברין ארי אמרו ברם מתבר תבירין
אנון קדמנא כקרבא קדמאה: והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן
ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: וכמנא שרי לאסקא מן
קרתא יטור דתנן ואתפניאו דבית בנימן לאחוריהון והא סליק תננא דקרתא
לצית שמיא: ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה:
ואנש ישראל אתהפיך ואתבהיל אנש בנימן ארי חזא ארי קריבת דתיתי ליה
בישתא: ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר
מהערים משחיתים אותו בתוכו: ואתפניאו קדם אנש ישראל לאורח מדברא
ועבדי קרבא אדביקונון ואנש כמנא קמו מקרויהון קטלין בהון מלא ומלא:
כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש:
קטילו ית דבית בנימן רדפונון מבית ניחהון טרדונון עד לקביל גבעתא
ממדנח שמשא: ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי
חיל: ואתקטילו מדבית בנימן תמנת עשר אלפין גברא ית כל אלין גברי
עבדי קרבא: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת
אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש: ואתפניאו ואפכו

הרב ב׳ וסימ׳ להעלותם משאת העשן הרבה כבסני מעוני הרבה כת׳ וקר׳ הרב׳. הדריכהו ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ כתרו את בנימן הרדיפהו חס׳
לא הדריכוהו בני שחץ מל׳

64

למדברא לכיף רמון ואטמרו בכבשיא חמשה אלפין גברא ואדביקו בתריהון עד
גדעום וקטלו מנהון תרין אלפין גברא: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: והוה כל
דאתקטלו מדבית בנימין עסרין וחמשה אלפין גברא שלפי סיפא ביומא ההוא
יב למע יתכל אלין גברי עבדי קרבא: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש
מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואתפניאו ואפכו למדברא
לכיף רמון שית מאה גברא ויתיבו בכיף רמון ארבעה ירחין: ואיש ישראל
יא שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא
ב׳ חד גם כל הערים הנמצאות שלחו באש: ואנש ישראל תבו לות בני בנימן ומחונון
מל׳ וחד לפתגם דחרב מקרויהון גמרוכון עד בעירא עד כל דאשתכח אף כל קרויא
חס דאשתכחא אוקידו בנורא: ואיש ישראל נשבע במצפה 21
בנתיך לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: ואנש ישראל קיים במצפיא
למימר אנש מננא לא יתין ברתיה לדבית בנימן לאתו: ויבא העם בית אל
ל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: ואתא עמא
לבית אל ויתיבו תמן עד רמשא קדם יי וארימו קלהון ובכו בכי סגיאה: ויאמרו
למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט
אחד: ואמרו למא יי אלהא דישראל הות דא בישראל למשגי יומא דין מישראל
שבטא חד: ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים:
והוה ביומא דבתרוהי ואקדימו עמא ובנו תמן מדבחא ואסיקו עלון ונכסת
ל דגש קדשין: ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל
יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות
יומת: ואמרו בני ישראל מן דלא סליק בקהלא מכל שבטיא דישראל לקדם
יי ארי שבועתא רבתא הות לדלא סליק לקדם יי למצפיא למימר אתקטלא
ב בארץ תחתית יתקטיל: וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד
מישראל: ואתנחמו בני ישראל על דבית בנימין אחיהון ואמרו אתמנע יומא
דין שבטא חד מישראל: מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה

ויקריבו

לפני האלהים ג׳ וסימנ׳ ותשתחוה הארץ לפני ה׳ ויבא אהרן וכל זקני ישראל ויתיצבו ויבאו העם בית אל וישבו שם משפטים וכל קהלת משחקים

לבלתי תת להם מבנותינו לנשים׳ מא נעביד להון לדאשתארו לנשין ואנחנא
קיימנא במימרא דיי בדיל דלא למתן להון מבנתנא לנשין׳ ויאמרו מי
אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיבש גלעד אל הקהל׳ ואמרו מן חד משבטיא דישראל דלא סליק
לקדם יי׳ למצפיא והא לא אתא אנש למשריתא מיבש גלעד לקהלא׳ ויתפקד
העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד׳ ואתמניאו עמא והא לית תמן
אנש מיתבי יבש גלעד׳ וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל
ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים
והטף׳ ושלחו לתמן כנשתא תרי עסר אלפין גברא מגברי חילא ופקידו
יתהון למימר איזילו ותמחון ית יתבי אנש יבש גלעד לפתגם דחרב ונשיא
וטפלא׳ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו׳
ודין פתגמא דתעבדון כל דכורא וכל אתתא דידעת משכב דכורא תגמרון׳
וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש
למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען׳ ואשכחו
מיתבי יבש גלעד ארבע מאה עולימן בתולן דלא ידעא גבר למשכבי דכורא
ואיתיאו יתהון למשריתא לשילו דבארעא דכנען׳ וישלחו
כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום׳ ושלחו
כל כנשתא ומלילו עם בני בנימין דבכיף רמון וקרו להון מלין דשלם׳ וישב
בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו
להם כן׳ ותבו דבית בנימין בעדנא ההוא ויהבו להון נשין דקיימו מנשי יבש
גלעד ולא סופיקא להון כין׳ והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי
ישראל׳ ועמא אתנחמו על דבית בנימן ארי עבד יי תרעתא בשבטיא
דישראל׳ ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן
אשה׳ ואמרו סבי כנשתא מא נעביד לדאשתארו לנשין ארי פסקת מדבית
בנימין אתתא׳ ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל׳
ואמרו ירותת שיזבתא לדבית בנימן ולא יתמחי שבטא מישר׳ ואנחנו לא

 אלור ג׳ בטע וסימ׳ מקלה מסיג משגה שכב עם כל בהמה עם חתנתו מכה רעהו נתן חשה לבנימן ״ ויצוו ד׳ וסימ׳ יוסף את העם והכיתם

נו לנו להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה
לבנימן ׃ ואנחנא לא ניכול למתן להון נשין מבנתנא ארי קיימו בני ישר׳
למימר ליט דיתין איתתא לבנימין ׃ ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים
ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל
שכמה ומנגב ללבונה ׃ ואמרו הא חגא דיי בשילו מזמן מועד למועד
דמצפונא לבית אל מדנח שמשא לכבשא דסליק מבית אל לשכם ומדרומא
ללבונה ׃ ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים ׃ ופקידו ית בני
בנימין למימר איזילו ותכמנון בכרמיא ׃ וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו
לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בנימן ׃ ותחזון והא יפקן בנת שילו למחג בחנגיא ותפקון
מן כרמיא ותחטפון לכון גבר אתתיה מבנת שילו ותהכון לארע שיבט
בנימין ׃ והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו
אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת
תאשמו ׃ ויהי ארי ייתון אבהתהון או אחיהון למדן קדמנא ונימר להון
חוסו יתהון ארי לא אסופיקנא למתן להון גבר אתתיה בקרבא ארי אם לית
אתון יהבין להון כעדן פון תחובון ׃ ויעשו כן בני בנימן
וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם
ויבנו את הערים וישבו בהם ׃ ועבדו כן בני בנימין ונסיבו נשין למניינהון
מן חנגיא דאנסו ואזלו ותבו לאחסנתהון ובנו ית קרויא ויתיבו בהון ׃
ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם
איש לנחלתו ׃ והליכו מתמן בני ישר׳ בעדנא ההוא גבר לשבטיה ולזרעיתיה
ונפקו מתמן גבר לאחסנתיה ׃ בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר
בעיניו יעשה ׃ ביומיא האנון לית מלכא בישר׳ גבר דכשר בעינוהי יעביד ׃

סכום הפסוקים שלספר שפטים שש מאות ושמונה עשר סימן תריח ׃

וחרבתם בתרא חס״ ׃ יצחו יד״ וסימנה דן חנכי אליעזר עלפיו יצחואחו ורחיתם ומכנך חיים בשעד רדכים מלאכים מהקדש

הפטרת ראשון שלראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן
אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי׃ והוה גברא חד מן רמתא מתלמידי נביא מטורא
דבית אפרים ושמיה אלקנה בר ירוחם בר אליהוא בר תחו בר צוף גברא פליג
חולק בקדשיא בטורא דבית אפרים׃ ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם
השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים׃ וליה תרתין נשין שום חדא
חנה ושום תנייתא פננה והוו לפננה בנין ולחנה לית בנין׃ ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי
חפני ופנחס כהנים ליהוה׃ וסליק גברא ההוא מקרתיה מזמן מועד למועד
למסגד ולדבחא קדם יי צבאות בשילו ותמן תרין בני עלי חפני ופנחס משמשין
קדם יי׃ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות׃
והוה יום מועדא ודבח אלקנה ויהב לפננה אתתיה ולכל בנהא ובנתהא חולקין׃
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃ ולחנה יהב
חולק חד בחיר ארי ית חנה רחים ומן קדם יי אתמנע מנה ולד׃ וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה׃ ומצהבא לה ערתה אף
מרגזא לה בדיל לאקנותה ארי אתמנע מן קדם יי מנה ולד׃ וכן יעשה שנה
בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל׃ וכן יעביד שנא
בשנא בזמן מסקה לבית מקדשא דיי כין מרגזא לה ובכיא ולא אכלא׃
ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃ ואמר לה אלקנה בעלה חנה למא את בכיא
ולמא לא אכלת ולמא באיש ליך לביך הלא רעותי טבא ליך מעסרא בנין׃
ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על
מזוזת היכל יהוה׃ וקמת חנה בתר דאכלת בשילו ובתר דשתיאו ועלי כהנא
יתיב על כורסיא בסטר ספא דהיכלא דיי׃ והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה
ובכה תבכה׃ והיא מרירא נפש ומצליא קדם יי ומבכא בכיא׃ ותדר נדר ותאמר
יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו׃

66

וקיימת קים ואמרת יי צבאות מגלא גלי קדמך סגופ אמתך וייעול דכרני
קדמך ולא תרחיק ית אמתך ותתין לאמתך בר בגו בני אנשא ואמסרניה דיהי
משמיש ק יי כל יומי חיוהי ומרות אנש לא תהי עלוהי׃ והיה כי הרבתה להתפלל
לפני יהוה ועלי שמר את פיה׃ והוה מד אסגיאת לצלאה ק יי ועלי מוריך לה
עד דתפסוק׃ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע
ויחשבה עלי לשכרה׃ וחנה היא מצליא בלבה לחוד ספותהא נידן וקלה לא
משתמע וחשבה עלי כאתא רויא׃ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי
את יינך מעליך׃ ואמר לה עלי עד אמתי את משתטיא הלא תפיגין ית חמריך
מניך׃ ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה׃ ואמרת לא רבוני את תא שיקת רוח אנא וחמר חדת ועתיק
לא שתיתי ואמרית ער לבן נפשי בצלו ק יי׃ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל
כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ לא תתכליס ית אמתך קדם בת רשעא ארי
מסגי אקמותי וארגזותי אוריכית בצלו עד כען׃ ויען עלי ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו׃ ואתיב עלי ואמר איזילי
לשלם ואלהא דישראל יתין ית בעותיך דבעית מן קדמוהי׃ ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד׃ ואמרת תשכח
אמתך רחמין בעינך ואזלת ואפין בישין לא הוו לה עוד׃ וישכימו בבקר וישתחוו
לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה׃ ואקדימו בצפרא וסגידו ק יי ותבו ואתו לביתהון לרמתא וידע אלקנה
ית חנה אתתיה ועל דכרנה ק יי׃ ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו׃ והוה לזמן משלם יומיא ועדיאת
חנה וילידת בר וקרת ית שמיה שמואל ארי אמרת מן ק יי שאלתיה׃ ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו׃ וסליק גברא אלקנה
וכל אנש ביתיה לדבחא ק יי ית דיבח מועדא ולשלמא ית נדריה׃ וחנה לא
עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב
שם עד עולם׃ וחנה לא סליקת ארי אמרת לבעלה עד דיתחסיל רביא

ג
וחס
ה זוג ותען חנה
בקל ג י
חד ואתיבת חנה
לשון בלשון
זכר
וחד
לשון
נקבה
וחס
לף
וחכון ג
נגן
מלין אתתא
לאורחה
חס ואכלה
לף
בקל
ג
ה י

ואיתיניה ויתחזי קדם יי ויתיב תמן עד עלמא׃ ויאמר לה אלקנה אישה עשי
הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק
את בנה עד גמלה אתו׃ ואמר לה אלקנה בעלה עבידי דתקין בעיניך אוריכי
עד דתחסלין יתיה ברם אם יקיים יי ית פתגמוהי ואוריכת אתתא ואוניקת
ית ברה עד דחסלת יתיה׃ ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה
אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער׃ ואסיקתיה עמה כד
חסלתיה בתורין תלתא ומכילתא חדא דקמחא וגרב דחמר ואותיתיה לבית
מקדשא דיי לשילו ורביא הוה ינוק׃ וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל
עלי׃ ונכסו ית תורא ואיתיאו ית רביא לות עלי׃ ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה׃ ואמרת בבעו רבוני
חיי נפשך רבוני אנא אתתא דאתעתדת עמך הכא לצלאה קדם יי׃ אל הנער
הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו׃ על רביא הדין
צליתי ויהב יי לי ית בעותי דבעיתי מן קדמוהי׃ וגם אנכי השאלתהו ליהוה
כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה׃ ואף אנא מסרתיה
דיהי משמיש קדם יי כל יומין דהוא קיים ישמיש קדם יי וסגיד תמן קדם יי׃

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך׃ וצליאת חנה ברוח נבואה ואמרת
כבר שמואל ברי עתיד למהוי נביא על ישראל ביומוהי יתפרקון מידא דפלשתאי
ועל ידוהי יתעבדן להון נסין וגבורן בכין תקיף לבי בחולקא דיהב לי יי ואף
הימן בר יואל בר ברי שמואל דעתיד דיקום הוא וארבעת עסר בנוהי למהוי
אמרין בשירא על ידי נבלין וכנרין עם אחיהון ליואי לשבחא בבית מקדשא
בכין רמת קרני במתנתא דמני לי יי ואף על פור ענות נסא דעתיד למהוי
בפלשתאי דעתידין דייתון ית ארונא בעגלתא חדתא ועמיה קרבן אשמא
בכין תימר כנשתא דישראל אתפתח פומי למללא רברבן על בעלי דבבי
ארי חדיתי בפורקנך׃ אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו׃
על סנחריב מלכא דאתור אתנביאת ואמרת דעתיד דיפסק הוא וכל

ותאמר ה̇ פת̇ וסימנה̇ ותדר כדר ותאמר יי צבאות ותתפלל חנה ותאמר אסתר אסתר והחזיקה ושא סגול ומלעיל״

חילותיה על ירושלם ונס סגי יתעביד ביה תמן יפלון פגרי משריתיה בכין יודון כל
עממיא אומיא ולישניא ויימרון לית דקדיש אלא יי ארי לית בר מנך ועמך יימרון
לית דתקיף אלא אלהנא׃ אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל
דעות יהוה ולא נתכנו עללות׃ על נבוכדנצר מלכא דבבל אתנביאת ואמרת ולו ג ל
אתון כסדאי וכל עממיא דעתידין למשלט בישראל לא תסגון למללא רברבן
רברבן ולא יפוק גדפין מפומכון ארי אלהא ידע כולא יי ועל כל עובדוהי מתיח
דינא ואף לכון עתיד לשלמא פורענות חוביכון׃ קשת גבורים חתים ונכשלים ב
אזרו חיל׃ על מלכות יון אתנביאת ואמרת קשתת דגיברי יונאי יתברן ודבית
חשמונאי דהוו חלשין יתעבדן להון גבורן׃ שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו ב וכת׳ מדון
עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃ על בנוהי דהמן אתנביאת ואמרת ש
דהוו סבעין בלחמא וגאן בעתרא וסגיאין בממונא אתמסכנו תבו לאתאגרא
בלחים מזון פומהון מרדכי ואסתר דהוו חשיכין עתרו ואתנשיאו ית מסכינותהון
תבו למהוי בני חורין כין ירושלם דהות כאתא עקרא עתידא דתתמלי מעם גלותהא
ורומי דמליא סגי עממיא יסופון משריתהא תצדי ותחרוב׃ יהוה ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל׃ כל אלין גבורתא דיי דהוא שליט בעלמא ממית ואמר
לאחאה מחית לשאול ואף עתיד לאסקא בחיי עלמא׃ יהוה מוריש ומעשיר
משפיל אף מרומם׃ יי ממסכין ומעתר משפיל אף מרים׃ מקים מעפר דל
מאשפות ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ ב ג חס׳ חס׳ חס׳
וישת עליהם תבל׃ מקים מעפרא מסכינא מקלקלתא מרים חשיכא לאתלותהון
עם צדיקיא רברבי עלמא וכרסי יקרא מחסין להון ארי קדם יי גלן עובדי בני
אנשא מלרע אתקין גיהנם לרשיעיא וצדיקיא עבדי רעותיה שכליל להון תבל׃
רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃ גוית עבדוהי חסידיו ק
צדיקיא יטר מגיהנם ורשיעיא בגיהנם בחשוכא ידינון להודעא ארי לא מן דאית
ביה חילא זכי ליום דינא׃ יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ביו ליו ק ק
ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃ יי יתבר בעלי דבבא דקימין לאבאשא ג ב
לעמיה עליהון מן שמיא בקל רב ישקיף יי יעביד פורענות דין מגוג ומשרית רפ׳

חדלו ב וסימנ׳ מדון בישראל חדלו שבעים בלחם נשכרו ׃ שבעים בלח׳ נשכ׳ אלו בני המן שהיו שבעים אף עקרה שבעים אף שבעים״

 על ביתו ה׳ וסימנה׳ ויפקדהו על ביתו וירא יוסף ויצו יוסף וילך אלקנה הרמתה על ביתו הדחית שומרונה ישנים

עממין חטופין דאתן עמיה מסיפי ארעא ויתין תקפא למלכיה ויר׳בי מלכות
משיחיה׳ וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת
את יהוה את פני עלי הכהן׳ ואזל אלקנה לרמתא לביתיה ורביא הוה משמיש
ק׳ יי׳ בחיי עלי כהנא׳ ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה׳ ובני עלי גברין
רשיעין לא הוו ידעין למדחל מן ק׳ יי׳ ומשפט הכהנים את העם כל איש
זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו׳ וכמוסא
דכהניא מן עמא כל גבר דנכיס נכסתא ואתי עולימא דכהנא כמבשל בסרא
ומשיליא דליה תלת שנין בידיה׳ והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור
כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה׳
ו(ק)בע ליה באזרא או בדודא או בקדרא או במליסא כל דמסיק משיליא נסיב
כהנא לנפשיה כדין עבדין לכל ישראל דאתן לדבחא תמן בשילו׳ גם בטרם
יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן
ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי׳ אף עד לא יתסקון תרביא למדבחא ואתי
עולימא דכהנא ואמר לגברא דדבח הב בסרא למטוי לכהנא ולא יסב מנך
בסר מבשל אלהין כד חי׳ ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח
לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה׳ ואמר
ליה גברא אוריך עד דיתסקון תרביא וסב לך כמא דרעיא נפשך ואמר לא
ארי כען תתין ואם לא יסבון מנך בעל כרחך׳ ותהי חטאת הנערים גדולה
מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה׳ והוה חוב עולימיא סגי
לחדא ק׳ יי׳ ארי בזו גבריא ית קורבניא דיי׳ ושמואל משרת את פני יהוה
נער חגור אפוד בד׳ ושמואל משמיש ק׳ יי׳ עולימא אסיר כרדוט דבוץ׳ ומעיל
קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלתה את אישה לזבח את
זבח הימים׳ ומעיל זעיר עבדא ליה אמיה ומסקא ליה מזמן מועד למועד
במסקה עם בעלה לדבחא ית דיבח מועדא׳ וברך עלי את אלקנה ואת
אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל
ליהוה והלכו למקומו׳ וברך עלי ית אלקנה וית אתתיה ואמר יקיים יי׳ לך

ולא יקח ג׳ וסימנה׳ ולא יקח שחד ממך בשר הטאיא׳ יקטירון ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנה׳ בטרם חס קטר מל׳

בנין כשרין מן אתתא הדא חלף שאילתא דשאילת מן קדם יי ואזלו לאתריה ׃ כי פקד
יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה ׃
ארי על דכרנה דחנה קדם יי ועדיאת וילידת תלתה בנין ותרתין בנן ורבא רביא
שמואל משמיש קדם יי ׃ ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון
בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד ׃
ועלי סיב לחדא ושמע ית כל דעבדין בנוהי לכל ישראל וית דשכבין ית נשיא
דאתין לצלאה בתרע משכן זמנא ׃ ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר
אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה ׃ ואמר להון למא תעבדון
כפתגמיא האלין דאנא שמע ית פתגמיכון בישין מכל עמא אלין ׃ אל בני כי
לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה ׃ לא בני ארי לא תקנא
שמועתא דאנא שמע דמנין עמא דיי ׃ אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים
ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה
להמיתם ׃ אם ייחוב גבר לגבר הלא ייתון לקדם דיינא וישמע מליהון ויפלי
בינהון ואם קדם יי יחוב גברא ממן יבעי וישתביק ליה ולא קבילו למימר אבוהון
ארי רעוא קדם יי לקטלותהון ׃ והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם
עם אנשים ׃ ורביא שמואל אזיל וסגי ושמיה טב תקנן אורחתיה קדם יי ותריצין
עובדוהי בגו בני אנשא ׃ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר
אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה ׃
ואתא נביא דיי לות עלי ואמר ליה כדנן אמר יי אתגלאה אתגליתי על בית
אבוך כד הוו במצרים ומשעבדין לבית פרעה ׃ ובחר אתו מכל שבטי ישראל
לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך
את כל אשי בני ישראל ׃ ואתרעיתי ביה מכל שבטיא דישראל קדמי למהוי
כהין לאסקא קרבן על מדבחי לאקטרא קטרת בסמין למלבש איפודא לשמשא
קדמי ויהבית לבית אבוך ית כל קורבניא דבני ישראל ׃ למה תבעטו בזבחי
ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל
מנחת ישראל לעמי ׃ למא אתון אנסין בנכסת קודשי ובקורבני דפקידית לקרבא

ובחור ג׳ וסימנ׳ אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן ובחור כטוב ובחור בכוס קדמ׳ דישעיה מל׳ ושא חס׳

קדמי בבית מקדשי ויקרת ית בנך קדמותא לאוכלותהון מריש כל קרבן
מנחת ישראל דעמי׃ לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי
יקלו׃ בכין אמר יי אלהא דישראל מימר אמרית ביתך ובית אבוך ישמשון
קדמי עד עלמא וכען אמר יי קשטא אנון דיני ארי למיקרין קדמי איקר
ודמבסרין קדמי יתשטון׃ הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית
אביך מהיות זקן בביתך׃ הא יומיא אתן ואקטוף ית תקוף דרעך וית תקוף
דרע בית אבוך מלמהוי סב בביתך׃ והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את
ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים׃ ותהי מסתכל ותהי חזי בעקתא דתיתי
על אנש ביתך בחוביך דחבתון בבית מקדשי ובתר כין איתי טבתא על ישראל
ולא יהי סב בביתך כל יומיא׃ ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את
עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים׃ ואנש לא אפסיק
לך מן מדבחי לחשכא ית עינך ולאפחא ית נפשך וכל סגיות ביתך יתקטלון
עולימין׃ וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד
ימותו שניהם׃ ודין לך אתא דתיתי לות תרין בנך לות חפני ופינחס ביומא
חד יתקטלון תרויהון׃ והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה
ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים׃ ואקים קדמי כהין
מהימן דכמימרי וכרעותי יעביד ואקיים ליה מלכו קיימא וישמיש קדם
משיחי כל יומיא׃ והיה כל הנותר בביתך יבא להשתחות לו לאגורת כסף
וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם׃ ויהי כל
דישתאר בביתך ייתי לאשתאלא ליה למעא דכסף ופתא דלחמא ויימר
מניני כען לחדא ממטרת כהניא למיכל פתא דלחמא׃ והנער
שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון
נפרץ׃ ורביא שמואל משמיש ק׳ יי בחיי עלי ופתגמא דיי הוה כסי ביומיא
האנון לית נבואה גליא׃ ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו
ועינו החלו כהות לא יוכל לראות׃ והוה ביומא ההוא ועלי שכיב באתריה

וקר׳ עינו וסימנ׳ החלו כהות ולא כחד ויברח אבשלום ועברה העבירה יקח ויעל תראינה יראו עינו בידו קרץ בעינו בתר׳ פלג

69

ועינוהי שריאה למכהי ולא יכיל למחזי ׃ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים ׃ ובוצין בית מקדשא דיי עד לא
טפא ושמוא׳ שכיב בעזרת ליואי וקלא אשתמע מהיכלא דיי דתמן ארונא
דיי ׃ ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני ׃ וקרא יי לשמוא׳
ואמר האנא ׃ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב
שכב וילך וישכב ׃ ורהט לות עלי ואמר האנא ארי קריתא לי ואמר לא
ו קריתי תוב שכוב ואזל ושכיב ׃ ויסף יהוה קרא עוד שמואל
ח ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני
שוב שכב ׃ ואוסיף יי מקרי עוד שמוא׳ וקם שמוא׳ ואזל לות עלי ואמר
האנא ארי קריתא לי ואמר לא קריתי ברי תוב שכוב ׃ ושמואל טרם ידע
את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה ׃ ושמוא׳ עד לא אוליף מדע אלפן מן קׄ יׄ
ועד לא אתגלי ליה פתגם נבואתא דיי ׃ ויסף יהוה קרא שמואל בשלישית
ט ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער ׃
ואוסיף יי מקרי שמוא׳ בתליתיתא וקם ואזל לות עלי ואמר האנא ארי
קריתא לי וסבר עלי ארי מן קׄ יי מתקרי לרביא ׃ ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל
וישכב במקומו ׃ ואמר עלי לשמוא׳ איזיל שכוב ויהי אם יקרי לך ותימר
מליל יי ארי שמע עבדך ואזל שמוא׳ ושכיב באתריה ׃ ויבא יהוה ויתיצב
י ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך ׃
ואתגלי יי ואתעתד וקרא כזמן בזמן שמוא׳ שמוא׳ ואמר שמוא׳ מליל
ארי שמע עבדך ׃ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה
דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו ׃ ואמר יי לשמוא׳ האנא
עביד פתגמא בישר׳ דכל דישמעניה יצלן תרתין אדנוהי ׃ ביום ההוא אקים
אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה ׃ ביומא ההוא אקים על עלי
ית כל דמלילית על אנש ביתיה אגמר ואשיצי ׃ והגדתי לו כי שפט אני
את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם ׃ ואחויתי

ומל׳ ו׳ ומל׳ וחד וחקים מבנכם לנבאים ד״ש פ״ס ויפרץ

כפעם בפעם ו וסימ׳ ולא הלך כפעם ואנער הכתקון מן העיר ודעל ויהי שמוא׳ וישב המלך ׳ויבן ד׳ וסימ׳ ועל׳ כי יי ויבן דוד כי מת הנער ויבן דניאל

ליה ארי מתפרע אנא מן אנש ביתיה עד עלמא בחובין דידע ארי מרגזין להון
בנוהי ולא כהא בהון׃ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח
ובמנחה עד עולם׃ ובכין קיימית לבית עלי אם ישתבקון חובי בית עלי
בנכסת קודשין ובקורבנין עד עלמא׃ וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את
דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי׃ ושכיב שמוא׳ עד
צפרא ופתח ית דשי בית מקדשא דיי׳ ושמוא׳ דחיל מלחואה ית חיזו נבואתא
לעלי׃ ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ וקרא עלי ית
שמוא׳ ואמר שמוא׳ ברי ואמר האנא׃ ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל
נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל
הדבר אשר דבר אליך׃ ואמר מא פתגמא דמליל עמך לא כען תכסא מני
כדין יעביד יי׳ וכדין יוסיף אם תכסא מני פתגמא מכל פתגמא דמליל עמך׃
ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו
יעשה׃ וחוי ליה שמוא׳ ית כל פתגמיא ולא כסי מנה ואמר יי׳ הוא דתקין
בעינוהי יעביד׃ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל
דבריו ארצה׃ ורבא שמוא׳ ומימרא דיי׳ הוה בסעדיה ולא בטיל מכל פתגמוהי
חד׃ וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה׃
וידע כל ישרא׳ מדן ועד באר שבע ארי מהימן שמוא׳ בפתגמי נבואתא דיי׳׃
ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו
בדבר יהוה׃ ואוסיף יי׳ לאתחזאה בשילו ארי אתגלי יי׳ לשמוא׳ בשילו בפתגמא
דיי׳׃ ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים
למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק׃ והוה פתגם שמוא׳ מרעי
לכל ישרא׳ ונפק ישרא׳ לקדמות פלשתאי לאגחא קרבא ושרו על אבן סעדא
ופלשתאי שרו באפק׃ ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה
וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש׃
וסדרו קרבא פלשתאי לקדמות ישרא׳ ואתרטישו עבדי קרבא ואתברו ישרא׳
קדם פלשתאי ומחו בסדרא בחקלא כארבעה אלפין גברא׃ ויבא העם אל

לנביא ב׳ דפי׳ וסימנ׳ כי נאמן שמוא׳ תמשח לנביא׃ להראה ב׳ ובתרי׳ וסימנ׳ ולא יסף מלאך יי׳ ויסף יי׳ להראות בשלה׃

ויבא יא רפי וסימנ׳ סגנים כמו חמר פתחו שערים וחדעיהו כמה מלך שודד וחבר ב׳ בן שאו חשאו

המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו
משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו׃ ואתא עמא
למשריתא ואמרו סבי ישראל למא תברנא יי יומא דין קדם פלשתאי נסב
לנא משילו ית ארון קימא דיי ויהך ביננא בדיל יקר שמיה נתפריק מיד בעלי
דבבנא׃ וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב
הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס׃ ושלח עמא
לשילו ונטלו מתמן ית ארון קימא דיי צבאות דשכינתיה שריא על מן כרוביא
ותמן תרין בני עלי עם ארון קימא דיי חפני ופינחס׃ ויהי כבוא ארון ברית
יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ׃ והוה כד אתא
ארון קימא דיי למשריתא ויביבו כל ישראל יבבא רבא ואשתגשת ארעא׃
וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה׃ ושמעו פלשתאי ית
קל יבבא ואמרו מא קל יבבא רבא הדין במשרית יהודאי וידעו ארי ארונא
דיי אתא למשריתא׃ ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו
אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם׃ ודחילו פלשתאי ארי אמרו אתא
ארונא דיי למשריתא ואמרו וי לנא ארי לא הות כהדא מאתמלי ומדקמוהי׃
אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים
את מצרים בכל מכה במדבר׃ וי לנא מן ישיזביננא מיד מימרא דיי דעובדוהי
רברבן אלין אלין אנון גבורתא דיי דמחא ית מצראי בכל מחא ולעמיה
עבד פרישן במדברא׃ התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים
כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם׃ אתקפו והוו לגברין גיברין
פלשתאי דלמא תשתעבדון ליהודאי כמא דאשתעבדו לכון ותהון לגברין
גיברין ותגיחון קרב׃ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי
המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי׃ ואגיחו קרבא פלשתאי
ואתברו ישראל ואפכו גבר לקרווהי והות מחתא רבתא לחדא ואתקטל
מישראל תלתין אלפין גבר רגלי׃ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני

שערים ראשיכם בקרבכן והיו ל׳ וסימנ׳ התחזקו ידיכם והיו לאנשים הקפתם והקיפו עזבו כודו

 יכולה מל בליש וסימנה ויהם כלב ועיניו קמה דועלי לא יכול להכיל היכול יכלו להציל ג בתראה

ופינחס׃ וארונא דייי אשתבי ותרין בני עלי אתקטלו חפני ופינחס׃ וירץ איש
בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו׃
ורהט גברא משבטא דבית בנימין מסדרא ואתא לשילו ביומא ההוא ולבושוהי
מבזעין ועפרא רמי ברישיה׃ ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה
כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר׃
ואתא והא עלי יתיב על כורסיא על כיבש אורח תרעא מסכי ארי הוה לביה
זע על ארונא דייי וגברא אתא לחואה בקרתא ואשתגישת כל קרתא׃
וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר
ויבא ויגד לעלי׃ ושמע עלי ית קל צוחתא ואמר מא קל שגושיא הדין וגברא
אוחי ואתא וחוי לעלי׃ ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול
לראות׃ ועלי בר תשעין ותמני שנין ועיינוהי קמא ולא יכיל למחזי׃ ויאמר
האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר
מה היה הדבר בני׃ ואמר גברא לעלי אנא אתיתי מן סדרא ואנא מן סדרא
דקרבא אפלית יומא דין ואמר מא הוה פתגמא ברי׃ ויען המבשר ויאמר
נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו
חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה׃ ואתיב דמבשר ואמר אפך ישראל מן
קדם פלשתאי ואף מחתא רבתא הות בעמא ואף תרין בנך אתקטלו חפני
ופינחס וארונא דייי אשתבי׃ ויהי כהזכירו את ארון האלהים
ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן
האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה׃ והוה כאדכרותיה ית
ארונא דייי ונפל מעל כורסיא לאחורוהי על כיבש אורח תרעא ואתברת
פקותיה ומית ארי סב גברא ויקיר והוא דן ית ישראל ארבעין שנין׃ וכלתו
אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה אל הלקח ארון האלהים ומת
חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה ציריה׃ וכלתיה אתת פינחס מעדיא
למילד ושמעת ית שמועתא דאשתבי ארונא דייי ודמית חמוהא ואתקטיל
בעלה וכרעת וילידת ארי בעתוהא חבלהא׃ וכעת מותה ותדברנה הנצבות

דדברי הימים׳ שתה ב בליש שווי וסימנהון ובעת מותה ותדברנה הנצבות שתה אפרחיה׳ ללת ל׳ וחס דל׳

עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה ׃ ולעדן מיתה ומליליא נשיא
דקימן עלוהי לא תדחלין ארי בר דכר ילידת ולא אתיבת ולא שויאת לבה ׃ ותקרא
לנער איכבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה
ואישה ׃ וקרת לרביא איכבוד למימר גלא יקרא מישראל דאשתבי ארונא דייי
ודמית חמוהא ודאתקטיל בעלה ׃ ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח
ארון האלהים ׃ ואמרת גלא יקרא מישראל ארי אשתבי ארונא דייי ׃

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה ׃
ופלשתאי שבו ית ארונא דייי ואיתיוהי מאבן סעדא לאשדוד ׃ ויקחו
פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון ׃ ונסיבו
פלשתאי ית ארונא דייי ואעילו יתיה לבית דגון ואקימו יתיה בסטר דגון ׃
וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו ׃ ואקדימו אנשי אשדוד ביומא דבתרוהי
והא דגון רמי על אפוהי על ארעא קדם ארונא דייי ונסיבו ית דגון ואתיבו
יתיה לאתריה ׃ וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר
עליו ׃ ואקדימו בצפרא ביומא דבתרוהי והא דגון רמי על אפוהי על
ארעא קדם ארונא דייי ורישא דגון ותרתין פסת ידוהי קציצן מחתן על
סקופתא לחוד גופיה אשתאר עלוהי ׃ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים
בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה ׃ על כין לא דרכין כומרי
דגון וכל דעלין לבית דגון על סקופת דגון באשדוד עד יומא הדין ׃

ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את
אשדוד ואת גבוליה ׃ ותקיפת מחתא דייי על אנש אשדוד ואצדינון ומחא
יתהון בטחורין ית אשדוד וית תחומהא ׃ ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו
לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו ׃ וחזו
אנשי אשדוד ארי שריא עליהון מחתא ואמרו לא ישרי ארון אלהא דישראל עמנא
ארי תקיפת מחתיה עלנא ועל דגון טעותנא ׃ וישלחו ויאספו את כל סרני

ו כת עפלי׳ בליש וסימנ׳ יככה יי ותכבד יד יי אל האשדודים ויהי אחרי הסבו והאנשים המתים ועשיתם צלמי

פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון
אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל׃ ושלחו וכנשו ית כל טורני פלשתאי
לותהון ואמרו מא נעביד לארון אלהא דישראל ואמרו לגת יסתחר ארון אלהא
דישראל ואסחרו ית ארון אלהא דישראל׃ ויהי אחרי הסבו אתו
ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול
וישתרו להם עפלים׃ והוה בתר דאסחרו יתיה והות מחתא דיי בקרתא
שגושי רב לחדא ומחא ית אנשי קרתא מזעירא ועד רבא ולקו להון בטחוריא׃
וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים
לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי׃ ושלחו ית ארונא
דיי לעקרון ולעיקו עקרונאי למימר אסחרו לותנא ית ארון אלהא דישראל
לקטלותנא וית עמנא׃ וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי ואת עמי כי
היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם׃ ושלחו וכנשו
ית כל טורני פלשתאי ואמרו שלחו ית ארון אלהא דישראל ויתוב לאתריה
ולא יקטול יתי וית עמי ארי הוה שגוש קטלא בכל קרתא תקיפת לחדא
מחתא דיי תמן׃ והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר
השמים׃ וגבריא דלא מיתו לקו בטחוריא וסליקת צוחת קרתא לצית שמיא׃
ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים׃ והוה ארונא
דיי בקרוי פלשתאי שבעה ירחין׃ ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים
לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו׃ וקרו פלשתאי
לכמריא ולקסמיא למימר מא נעביד לארונא דיי הודעונא במא נשלחניה
לאתריה׃ ויאמרו אם משלחים אתם את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו
ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם׃
ואמרו אם משלחין אתון ית ארון אלהא דישראל לא תשלחון יתיה ריקן אלהין
ארי אתבא תתיבון קדמוהי קרבן אשמא בכין תתסון ויתידע לכון למא לא
תנוח מחתיה מנכון׃ ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני

וישלחו ה׳ וסימנה׳ וישלחו האנשים עקרון פלשתים וחברו ירמיהו בחבלים ׳ ואת עמו ד׳ וסימנה׳ להמיתני ולא ימית ידו ימצאון

פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: טחרי
ואמרו מא קרבן אשמא דנתיב קדמוהי ואמרו מנין טרני פלשתאי חמשה טחורי ל'
דהבא וחמשה עכברי דהבא ארי מחתא חדא שויא לכולכון ולטרניכון · ועשיתם
צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל טחריכם
כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם · ותעבדון צלמי ל'
טחוריכון וצלמי עכבריכון דמחבלין ית ארעא ותתנון קדם אלהא דישראל יקרא
מא אם תנוח מחתיה מנכון ומן טעותכון ומן ארעכון · ולמה תכבדו את ח' ריש פס'
לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו · ולמא תיקרון ית לבכון כמא דיקרו מצראי ופרעה ית לבהון
הלא כד אתפרע מנהון ובתר כין שלחונון ואזלו · ועתה קחו ועשו עגלה חדשה
אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה ה'
והשבתם בניהם מאחריהם הביתה · וכען סבו ועבידו עגלתא חדתא חדא יה'
ותרתין תורין מינקן דלא כגדא בניר ותיסרון ית תורתא בעגלתא ותתיבון
בניהון מבתריהון לגיו · ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת ו' ב'
כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך ·
ותסבון ית ארונא דיי ותתנון יתיה בעגלתא וית מני דהבא דאתיבתון קדמוהי
קרבן אשמא תשוון בתיבתא מסטריה ותשלחון יתיה ויהך · וראיתם אם
דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא ו'
וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו · ותחזון אם באורח תחומיה ב' וכל
סליק לבית שמש מן קדמוהי אתעבידת לנא בישתא רבתא הדא ואם לא קהלת כות
ונדע ארי לא מחתיה קריבת בנא עירוע הוא דהוה לנא · ויעשו האנשים ה' ל'
כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית · ועבדו
גבריא כין ונסיבו תרתין תורין מינקן ואסרונון בעגלתא וית בניהון כלו בביתא:
וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי ל' חק
טחריהם · ושויאו ית ארונא דיי בעגלתא וית תיבתא וית עכברי דהבא וית
צלמי טחוריהון · וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת ה'

ולמה ח' ריש פס' וסימנ' יט מבוא הבהמה ושלאחריו תנחון תכבדו ולמה מרחם תשגה בני בזרה · ג' קדמאה רפי ושא דגש"

 הרעה הגדולה ג׳ וסימנה׳ ואיך אעשה הזאת עשה לכו על אודות ועל מה דבר כאשר הבאת הכשמע׳ ופרעה ג׳ וסימנה׳

הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול ב
בית שמש׳ ואכוינא תורתא באורחא על אורח בית שמש בכבשא חד אזלן מיזל
וגעין ולא סטאה לימינא ולסמלא וטרני פלשתאי אזלין בתריהון עד תחום בית
שמש׳ ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
הארון וישמחו לראות׳ ובית שמש חצדין חצד חטין במישרא וזקפו ית עיניהון
וחזו ית ארונא וחדיאו למחזי׳ והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי
ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה
ליהוה׳ ועגלתא אתת לחקל יהושע דמבית שמש וקמת תמן ותמן אבנא רבתא
וצלחו ית אעי עגלתא וית תורתא אסיקו עלתא ק׳ יי׳ והלוים
הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן ד׳ חס
הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה׳ וליואי
אחיתו ית ארונא דיי׳ וית תיבתא דעמיה דביה מני דהבא ושויאו על אבנא
רבתא וגברי בית שמש אסיקו עלוון ונכיסו נכסת קדשין ביומא ההוא קדם יי׳
וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא׳ וחמשה טרני פלשתאי
חזו ותבו לעקרון ביומא ההוא׳ ואלה טחרי הזהב אשר
השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון ל׳
אחד לגת אחד לעקרון אחד ׳ואלין טחורי דהבא דאתיבו פלשתאי ל״ש פת
קרבן אשמא ק׳ יי׳ דאשדוד חד דעזה חד דאשקלון חד דגת חד דעקרון חד׳
ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר
ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום ב ב ד
הזה בשדה יהושע בית השמשי׳ ועכברי דהבא מנין כל קרוי פלשתאי
לחמשה טרניא מקרוין כריכן ועד קרוי פצחיא ועד אבנא רבתא דאחיתו
עלה ית ארונא דיי׳ עד יומא הדין הא היא בחקל יהושע דמבית שמש׳
ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה׳ וקטל בגברי בית
שמש על דחדיאו דחזו ארונא דיי׳ כד גלי וקטל בסבי עמא שבעין גברא

חלם הקריב תכבדו׳ עלות׳ וסימנה׳ ודפקום יום אחד ומתו פרות עלות פרות עלות הביאו בלעת עדרן יהעה׳

ובקהלא חמשין אלפין גברא ואתאבלו עמא ארי מחא יי בעמא מחא סגיאה׃
ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה
ואל מי יעלה מעלינו׃ ואמרו גברי בית שמש מן יכול למקם קדם ארונא דיי
אלהים קדישא הדין ולאידין אתר יסתלק מננא׃ וישלחו מלאכים אל יושבי
קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם׃ ושלחו
אזגדין לות יתבי קרית יערים למימר אתיבו פלשתאי ית ארונא דיי חותו
אסיקו יתיה לותכון׃ ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו
אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה׃
ואתו גברי קרית יערים ואסיקו ית ארונא דיי ואעילו יתיה לבית אבינדב
בגבעתא וית אלעזר בריה זמינו למטר ית ארונא דיי׃ ויהי מיום
שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל
אחרי יהוה׃ והוה מיומא דשרא ארונא בקרית יערים וסגיאו יומיא והוו עסרין
שנין ואתנהיאו כל בית ישראל בתר פלחנא דיי׃ ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את
אלהי הנכר מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל
אתכם מיד פלשתים׃ ואמר שמואל לכל בית ישראל למימר אם בכל לבכון
אתון תיבין לפלחנא דיי אעדו ית טעות עממיא מביניכון ועשתרתא
ואתקינו לבכון לפלחנא דיי ופלחו קדמוהי בלחודוהי וישיזיב יתכון מידא
דפלשתאי׃ ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה
לבדו׃ ואעדיאו בני ישראל ית בעליא וית עשתרתא ופלחו קדם יי בלחודוהי׃
ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל
בעדכם אל יהוה׃ ואמר שמואל כנושו ית כל ישראל למצפיא ואצלי עליכון
קדם יי׃ ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה׃ ואת
כנישו למצפיא ושפכו לבהון בתיובתא כמיא קדם יי וצמו ביומא ההוא ואמרו
תמן חבנא קדם יי ודן שמואל ית בני ישראל במצפיא׃ וישמעו פלשתים כי

הקדוש ד׳ וסימנה׃ בקד׳ וידע יי והיה האיש מי יוכל לעמד לפני יי בקדש במדקה ׳ וחד׳ מי ד׳ וסימנה׃ תרמיון תרמיוני יעלה מעלינו

 יו׳ ישרא׳ ג וסימנה׳ שלחה הקבצו ושמעו קמיהם תחות ויעכו סרני נסבלה הדברים מלאכי וכל משחתך

ז הִתְקַבְּצוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים׃ ושמעו פלשתאי ארי אתכנישו בני ישרא׳ למצפיא
וסליקו טרני פלשתאי על ישרא׳ ושמעו בני ישרא׳ ודחילו מן קדם פלשתאי׃
ח וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל שְׁמוּאֵל אַל תַּחֲרֵשׁ מִמֶּנּוּ מִזְּעֹק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
ואמרו בני ישרא׳ לשמוא׳ לא תשתוק מננא מלצלאה ק׳ יי׳ א׳ הנא ויפרקיננא
ט מידא דפלשתאי׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלֵה חָלָב אֶחָד וַיַּעֲלֵה עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה
וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה׃ ונסיב שמואל אמרא
דחלבא חד ואסקיה עלתא גמיר ק׳ יי׳ וצלי שמוא׳ ק׳ יי׳ על ישרא׳ וקביל צלותיה
י יי׳׃ וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֶה הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּרְעֵם יְהוָה
בְּקוֹל גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל פְּלִשְׁתִּים וַיְהֻמֵּם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ והוה שמוא׳
מסיק עלתא ופלשתאי אתקרבו לאגחא קרבא בישרא׳ ואכלי יי׳ בקל רב
ביומא ההוא על פלשתאי ושגישנון ואתברו קדם ישרא׳׃ וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
יא מִן הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד מִתַּחַת לְבֵית כָּר׃ ונפקו אנשי ישרא׳
מן מצפיא ורדפו ית פלשתאי ומחונון עד מלרע לבית שרוני׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
יב אֶבֶן אַחַת וַיָּשֶׂם בֵּין הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ אֶבֶן הָעָזֶר וַיֹּאמַר עַד
הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה׃ ונסיב שמוא׳ אבנא חדא ושוי בין מצפיא ובין שנא וקרא ית
שמה אבן סעדא ואמר עד הכא סעדנא יי׳׃ וַיִּכָּנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא יָסְפוּ עוֹד
יג לָבוֹא בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כֹּל יְמֵי שְׁמוּאֵל׃ ואתברו פלשתאי
ולא אוסיפו עוד למיעל בתחום ארעא דישרא׳ והות מחתא דיי׳ בפלשתאי כל
יד יומי שמוא׳׃ וַתָּשֹׁבְנָה הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל
מֵעֶקְרוֹן וְעַד גַּת וְאֶת גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ ותבא קרויא דנסיבו פלשתאי מן ישרא׳ לישרא׳ מעקרון ועד גת
וית תחומהון שיזיב ישרא׳ מידא דפלשתאי והוה שלמא בין ישרא׳ ובין אמוראה׃
טו וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃ ודן שמוא׳ ית ישרא׳ כל יומי חיוהי׃
טז וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אֵת
כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה׃ ואזיל בזמן שנא בשנא ומסתחר לבית א׳ ולגלגלא

ויהמם
למלך כותה במוא׳ ויאמר נתן׳ ויהמם ג וסימנה׳ יי׳ לפני ישרא׳ ויכם וירעם יי׳ בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ובדקים רב

מקומות ב׳ מל׳ רמל׳ וסימנ׳ והלך מדי ונמצאתי לכם׳ וג׳ חס׳ וו שנייה וסימנ׳ הנה עתה ושלאחריו בבקרת רעה

ולמצפיא ודאין ית ישראל ית כל אתריא האלין׃ ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם
שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה׃ ומתביה לרמתא ארי תמן ביתיה ותמן
דאין ית ישראל ובנא תמן מדבחא קדם יי׃ ויהי כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים לישראל׃ והוה כד סיב שמואל ומני ית בנוהי דיינין על ישראל׃
ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע׃ והוה שום בריה
בכרא יואל ושום תנייניה אביה דיינין בבאר שבע׃ ולא הלכו בניו בדרכו ויטו
אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט׃ ולא הליכו בנוהי באורחתיה ואתפניאו
בתר ממון דשקר וקבילו שוחדא וצלו דינא׃ ויתקבצו כל זקני
ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה׃ ואתכנישו כל סבי ישראל ואתו לות שמואל
לרמתא׃ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים׃ ואמרו ליה הא את סבתא ובנך לא הליכו באורחתך כען
מני לנא מלכא למדיננא ככל עממיא׃ וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו
תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה׃ ובאיש פתגמא בעיני שמואל כד
אמרו הב לנא מלכא למדן יתנא וצלי שמואל קדם יי׃ ויאמר יהוה אל
שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו
ממלך עליהם׃ ואמר יי לשמואל קביל למימר עמא לכל דיימרון לך ארי לא יתך
רחיקו ארי בפלחני קצו מלמהוי מלכא עליהון׃ ככל המעשים אשר עשו מיום
העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים
גם לך׃ ככל עובדיא דעבדו מיומא דאסיקית יתהון ממצרים ועד יומא הדין ושבקו
פלחני ופלחו לטעות עממיא כין אנון עבדין אף לך׃ ועתה שמע בקולם אך כי
העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם׃ וכען קביל למימרהון
ברם ארי אסהדא תסהיד בהון ותחוי להון נימוסא דמלכא דימלוך עליהון׃
ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך׃ ואמר
שמואל ית כל פתגמיא דיי לעמא דשאלין מניה מלכא׃ ויאמר זה
יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו
ורצו לפני מרכבתו׃ ואמר דין יהי נימוסא דמלכא דימלוך עליכון ית בניכון ידבר

ושא׳ מקומות חס׳ וו וקדמ׳ שם ו׳ בסגול וסימנ׳ אברם אברהם בובלא נעד קדמה דבריה׳ המה עשים ה׳ וסימנ׳ ויבחו כל

 יקח ג קמ וסימנ׳ בניכם ותרכית בשנה וכל ואתכחה וסוף פיס כותל׳ · ולעבדיו ב׳ וסימנ׳ — וזרעיכם

ב וימני ליה ברתכוהי ובפרשוהי ורדופין קדם רתכוהי׃ ולשום לו שרי אלפים ושרי
טו חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו׃ ולמנאה
ליה רבני אלפי ורבני חמשין אכריא למכר ניריה ולמחצד חצדיה אמניא למעבד
מני קרביה ומני רתכוהי׃ ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות׃ וית
בנתכון ידבר לשמשן ולטבחן ולאפאן׃ ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם
הטובים יקח ונתן לעבדיו׃ וית חקליכון וית כרמיכון וזיתיכון טביא יסב ויתין
ב ב לעבדוהי׃ וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ וזרעיכון וכרמיכון
יסב חד מן עסרא ויתין לרברבנוהי ולעבדוהי׃ ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו׃ וית עבדיכון וית
אמהתכון וית עולימיכון שפיריא וית חמריכון ידבר למהוי עבדין ית עבידתיה׃
ב צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים׃ ענכון יסב חד מן עסרא ואתון תהון ליה
ובעג ה לעבדין׃ וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה
יהוה אתכם ביום ההוא׃ ותצוחון בעדנא ההוא מן קדם מלככון דאתרעיתון
לכון ולא יקביל יי צלותכון בעדנא ההוא׃ וימאנו העם לשמע בקול שמואל
ב בטע ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו׃ וסריבו עמא לקבלא למימר שמואל ואמרו
ה לא אלהין מלכא יהי עלנא׃ והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא
ה לפנינו ונלחם את מלחמתנו׃ ונהי אף אנחנא ככל עממיא ויתפרע לנא
מלכנא ויפוק בר ישנא ונגיח ית קרבנא׃ וישמע שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני יהוה׃ ושמע שמואל ית כל פתגמי עמא וסדרינון קדם יי׃
ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר
שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו׃ ואמר יי לשמואל קביל למימרהון
ותמליך להון מלכא ואמר שמואל לאנשי ישראל איזילו גבר לקרתיה׃
מבנימין ט ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח
ה בן איש ימיני גבור חיל׃ והוה גברא משבטא דבית בנימין ושמיה קיש בר אביאל
בר צרור בר בכורת בר אפיח בר גברא משבטא דבית בנימין גבר חילא׃
ה ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו

וכרמיכם יקרא שם אחד · ויאמרו לא ב׳ בטע׳ בקל וסימנ׳ — כי ברחוב נלין כי אם מלך יהיה עלינו

ומעלה גבוה מכל העם ׃ וליה הוה בר ושמיה שאול עולים ושפיר ולית גברא מבני
ישראל דשפיר מניה מכתפיה ולעילא רם מכל עמא ׃ ותאבדנה האתנות לקיש
אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך
בקש את האתנת ׃ ואבדא אתניא לקיש אבוהי דשאול ואמר קיש לשאול בריה
דבר כען יתך חד מן עולימיא וקום איזיל בעי ית אתניא ׃ ויעבר בהר אפרים
ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ
ימיני ולא מצאו ׃ ועבר בטורא דבית אפרים ועבר בארע דרומא ולא אשכחו ועברו
בארע מדברא ולית ועבר בארע שבט בנימן ולא אשכחו ׃ המה באו בארץ
צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג
לנו ׃ אנון אתו בארע דאתנבי בה נביא ושאול אמר לעולימיה דעמיה איתא ונתוב
דלמא ישבוק אבא מן עסק אתניא ויציף לנא ׃ ויאמר לו הנה נא איש אלהים
בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו
את דרכנו אשר הלכנו עליה ׃ ואמר ליה הא כען נביא דיי בקרתא הדא וגברא
מתנבי קשוט כל דיתנבי אתקיימא יתקיים כען ניזיל לתמן דלמא יחוי לנא
ית אורחנא דאתינא עלה ׃ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש
כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו ׃ ואמר שאול
לעולימיה והא ניזיל אם מקביל ממון ומא נעיל לנביא אף זודין עטרו ממננא
ומדעם דכשר ליתנא לאעלא לנביא דיי מא עמנא למעבד ׃ ויסף הנער לענות
את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד
לנו את דרכנו ׃ ואוסיף עולימא למעני ית שאול ואמר הא אשתכח בידי
לוא חד דכספא ונתין לנביא דיי ויחוי לנא ית אורחנא ׃ לפנים בישראל כה
אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא
לפנים הראה ׃ בקדמין בישראל כדנן אמר גברא במיזליה למתבע אלפן מן קדם יי
איתו ונתמטי עד חזויא ארי לנביא יומא דין מתקרי מלקדמין חזויא ׃ ויאמר
שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים ׃ ואמר
שאול לעולימיה תקין פתגמך איתא ניזיל ואזלו לקרתא דתמן נביא דיי ׃

לדרוש אלהים ד׳ וסימנה׃ כי יבא אלי העם לפנים בישראל ולא יכל דויד במי זכריהו ׃ וב׳ לדרוש האלהים וסימנה׃ כל לבבו והכינות לבבך

המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה ׃ אנון סלקין במסקנא דקרתא ואנון אשכחו עולימן נפקן למימלי
מיא ואמרו להון האית הכא חזויא ׃ ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר
עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה ׃ ואתיבא יתהון ואמרא איתיא
הא קדמך אוחו כען ארי יומא דין על לקרתא ארי שירו נכסת קודשיא יומא דין
לעמא בבית אסחרותא ׃ כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה
לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים
ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו ׃ כמיעלכון לקרתא כין תשכחון יתיה
עד לא יסק לבית אסחרותא למיכל ארי לא אכיל עמא עד מיתוהי ארי הוא
פריס על מזונא בתר כין אכלין זמיניא וכען סקו ארי יתיה כיומא דין
תשכחון יתיה ׃ ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה ׃ וסליקו לקרתא האנון עלין בגו קרתא והא שמואל נפיק לקדמותהון
למסק לבית אסחרותא ׃ ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד
לפני בוא שאול לאמר ׃ ומן קדם יי אתאמר לשמואל יומא חד קדם מיתי שאול
למימר ׃ כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי
ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי ׃
כעדנא הדין מחר אשלח לותך גברא מארע שבט בנימן ותמשחניה למהוי
מלכא על עמי ישראל ויפרוק ית עמי מידא דפלשתאי ארי גלי קדמי דחקא דעמי
ארי עלת קבילתהון לקדמי ׃ ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש
אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי ׃ ושמואל חזא ית שאול ומן קדם יי אתאמר ליה
הא גברא דאמרית לך דין יעדי מרותא מן עמי ׃ ויגש שאול את שמואל בתוך
השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה ׃ וקריב שאול ית שמואל בגו תרעא
ואמר חוי כען לי איידין בית חזויא ׃ ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה
עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד
לך ׃ ואתיב שמואל ית שאול ואמר אנא חזויא סק לקדמי לבית אסחרותא ותיכלון
עמי יומא דין ואשלחנך בצפרא וכל דבלבך אחוי לך ׃ ולאתנות האבדות לך

כהיום ל וסימנה׳ לעשות מלאכתו לחיתכו כהיום הזה כבאכם העיר כן תמצאון אתו לשאת וכל עזרא בותר׳

ג אלה חמדת עמל היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא
לך ולכל בית אביך׃ ועל עיסק אתניא דאבדא לך ואת אתניתא למבעיהון יומא דין
דנן תלתה יומין לא תשוי ית לבך עליהון ארי אשתכחא ודמן כל חמדת ישראל
הלא דילך ודכל בית אבוך׃ ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני
ג בטוע חס בנין בלוש אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן
ולמה דברת אלי כדבר הזה׃ ואתיב שאול ואמר הלא בר שיבט בנימין אנא
מזעירי שבטיא דישראל וזרעיתי חלשא מכל זרעית שבטי בנימן ולמא מלילתא
עמי כפתגמא הדין׃ ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם
ב מ׳ חס לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש׃ ודבר שמואל ית
שאול וית עולימיה ואעליכון לאסחרותא ויהב להון אתרא בריש זמיניא ואנון
כתלתין גברא׃ ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי
אליך שים אתה עמך׃ ואמר שמואל לטבחא הב ית מנתא דיהבית לך דאמרית
לך שוי יתה עמך׃ וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה
ב הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול
עם שמואל ביום ההוא׃ ואריס טבחא ית שקא ודעליה ושוי קדם שאול ואמר
הא דאשתאר שוי קדמך אכול ארי לזמנא נטיר לך למימר עמא זמינית
לשירותא ואכל שאול עם שמואל ביומא ההוא׃ וירדו מהבמה העיר וידבר
עם שאול על הגג׃ ונחתו מבית אסחרותא לקרתא ומליל עם שאול על אגרא׃
כעלות הגגה וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך
ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה׃ ואקדימו והוה כמסק צפרא
וקרא שמואל לשאול לאגרא למימר קום ואשלחינך וקם שאול ונפקו תרויהון
הוא ושמואל לברא׃ המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר
ג רפ׳ לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים׃ אנון
נחתין בסיפי קרתא ושמואל אמר לשאול אימר לעולימא ויעבר קדמנא ועבר
10 ואת קום הכא כיומא הדין ואשמעינך ית פתגמא דיי׃ ויקח שמואל
את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד׃

וירם ח וסימ׳ במטה ידו הטבח כמלך אדרת קרן ימינו יאשיהו ׃ ויעבר ג רפ׳ וסימנ׳ לנער ויעבר לפנינו חנית על׳ מה ׃

קברת ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ קברת רחל עד היום קברת רחל בגבול בנימן קבורת חמור יקבר בתרא מל׳

וכסיב שמואל ית מנא דמשחא ואריק על רישיה ושקיה ואמר הלא ארי משחך יי
על אחסנתיה למהוי מלכא׃ בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם
קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת ג׳
לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני׃ ב׳ חס
במהלך יומא דין מלותי ותשכח תרין גברין עם קבורתא דרחל בתחום בנימן וחד מל׳
בצלצח ויימרון לך אשתכחא אתניא דאזלתא למבעי והא שבק אבוך ית
עיסק אתניא ויציף לכון למימר מא אעביד לברי׃ וחלפת משם והלאה ובאת
עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד ל׳ בת׳ ומל׳
נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין׃ בעד לק
ותהך מתמן ולהלא ותיתי עד מישר תבור וישכחונך תמן תלתה גברין
דסלקין למסגד קדם יי בבית אל חד נטיל תלתה גדיין וחד נטיל תלתה פתין דלחים
וחד נטיל גרב דחמר׃ ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם׃
וישאלון לך לשלם ויתנון לך תרתין גריצן דלחים ותקביל מידהון׃ אחר כן
תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת
חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים׃ ב׳
בתר כין תהך לגבעתא דבה ארונא דיי דתמן אסטרטיגי פלשתאי ויהי כמיעלך
לתמן לקרתא ותערע סיעת ספריא נחתין מבית אסחרותא וקדמיהון נבלין ותופין
וצלצלין וכנרין ואנון משבחין׃ וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת
לאיש אחר׃ ותשרי עלך רוח נבואה מן קדם יי ותשבח עמהון ותשתני לגבר
אחרן׃ והיה כי תבאינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי יתיר יוד
האלהים עמך׃ ויהי ארי יתיין אתיא האלין לך אתקין לך מני מלכותא ארי
מימרא דיי בסעדך׃ וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר ג׳ מל׳
תעשה׃ ותיחות קדמי לגלגלא והא אנא נחית לותך לאסקא עלון ולנכסא
נכסת קודשין שבעה יומין תוריך עד מיתא לותך ואחוי לך ית דתעביד׃ והיה
כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות

אלון ד׳ חס׳ יוד וסימנ׳ עם אלון מעונים וחלפת משם וכל אודיתיה כות׳ בנ׳ חד מל׳ עשו לקח את נשיו

האלה ביום ההוא׃ והוה כד אתפני למיזל מלות שמואל ושני ליה יי לבא אחרנא
ואתאה כל אתיא האלין ביומא ההוא׃ ויבאו שם הגבעתה והנה
חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם׃ ואתו לתמן לגבעתא
והא סיעת ספריא לקדמותיה ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי ושבח ביניהון׃
ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש
אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנבאים׃ והוה כל דידעליה מאתמלי
ומדקמוהי וחזו והא עם ספריא משבח ואמרו עמא גבר לחבריה מא דין
דהוה לבר קיש האף שאול בספריא׃ ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על
כן היתה למשל הגם שאול בנביאים׃ ואתיב גברא מתמן ואמר ומן רבהון על
דין הות למתלא האף שאול בספריא׃ ויכל מהתנבות ויבא הבמה׃ ופסק
מלשבחא ועל לבית אסחרותא׃ ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל׃ ואמר אחבוהי
דשאול ליה ולעולימיה לאן אזלתון ואמר למבעי ית אתניא וחזינא ארי לא
אשכחנין ואתינא לות שמואל׃ ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם
שמואל׃ ואמר אחבוהי דשאול חוי כען לי מא אמר לכון שמואל׃ ויאמר שאול
אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר
אמר שמואל׃ ואמר שאול לאחבוהי חואה חוי לנא ארי אשתכחא אתניא ועל
עיסק מלכותא לא חוי ליה דאמר שמואל׃ ויצעק שמואל את
העם אל יהוה המצפה׃ וכנש שמואל ית עמא לקדם יי למצפיא׃ ויאמר אל
בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם׃ ואמר לבני
ישראל כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא אסיקית ית ישראל ממצרים ושיזיבית
יתכון מידא דמצראי ומיד כל מלכותא דדחקן יתכון׃ ואתם היום מאסתם את
אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך
תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם׃ ואתון יומא
דין קצתון בפלחנא דאלהכון דהוא פריק לכון מכל בישתכון ועקתכון ואמרתון

ואציל ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ואציל אתכם ואציל אתכם וישבח מיניהו׳ מל׳ וא׳ ושנדהוא חס׳ יוד׳

למשפחתו ד׳ וחס וסימנ׳ וישמע משה ויקרב שמואל ואחיו · ויקחהו ב׳ וחס וסימנ׳ וישלחו

קדמוהי לית אנחנא מתפרקין אלהין מלכא תמני עלנא וכען אתעתדו קדם יי
לשבטיכון ולאלפיכון׃ ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן׃
וקריב שמואל ית כל שבטיא דישראל ואתאחד שבטא דבנימן׃ ויקרב את שבט
בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא
נמצא׃ וקריב ית שבטא דבנימין לזרעיתוהי ואתאחדת זרעית מטרי ואתאחד
שאול בר קיש ובעוהי ולא אשתכח׃ וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים׃ ושאילו עוד במימרא דיי האית עוד
הלא גברא ואמר יי הא הוא טמיר במנא׃ וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך
העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה׃ ורהטו ודברוהי מתמן ואתעתד
בגו עמא ורם מכל עמא מכתפיה ולעילא׃ ויאמר שמואל אל כל העם
הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו
יחי המלך׃ ואמר שמואל לכל עמא החזיתון דאתרעי ביה יי ארי לית דכותיה
בכל עמא ויביבו כל עמא ואמרו יצלח מלכא׃ וידבר שמואל
אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את
כל העם איש לביתו׃ ומליל שמואל עם עמא ית נמוסא דמלכותא ואצנע קדם יי
ושלח שמואל ית כל עמא גבר לביתיה׃ וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו
עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם׃ ואף שאול אזל לביתיה לגבעתא ואזלו
עמיה קצת מן עמא גברין דחלי חטאה דאתיהיב דחלא מן קדם יי בלבהון׃
ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃
ובני רשיעא אמרו במא יפרקננא דין ושטוהי ולא אתו למשאל בשלמיה והוה
כשתיק׃ ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו
כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך׃ וסליק נחש מלכא דבני
עמון ושרא על יביש גלעד ואמרו כל אנשי יביש לנחש גזר לנא קים ונפלחינך׃
ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין
ושמתיה חרפה על כל ישראל׃ ואמר להון נחש מלכא דבני עמון אם
תעבדון כהדא אגזר לכון קים במקר לכון כל עינא דימינא ואשוינה חסדא

ויחנו הכרה משם ויתיצב בתוך העם וחד בהו קחהו · הראיתם ג׳ וסימנ׳ אשר בחר האיש העולה אלישע ·

על כל ישראל׳ ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים
בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך׳ ואמרו ליה סבי יביש
אוריך לנא שבעה יומין ונשלח אזגדין בכל תחום ארעא דישראל ואם לית דפריק
יתנא ונפוק לותך׳ ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם
וישאו כל העם את קולם ויבכו׳ ואתו אזגדיא לגבעתא דשאול ומלילו פתגמיא
קדם עמא וארימו כל עמא ית קלהון ובכו׳ והנה שאול בא אחרי הבקר מן
השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש׳ והא
שאול אתא בתר תוריא מן חקלא ואמר שאול מא לעמא ארי בכן ואשתעיאו
ליה ית פתגמי אנשי יבש׳ ותצלח רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים ה׳ כשמעו
האלה ויחר אפו מאד׳ ושרת רוח גבורא מן קדם יי על שאול כד שמע ית ג׳
פתגמיא האלין ותקיף רגזיה לחדא׳ ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל כב׳
גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל
כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד׳ ונסב פדן תוריא ח
והדמיה ושלח בכל תחום ארעא דישראל ביד אזגדיא למימר דליתוהי נפיק וכל עזרא
בתר שאול ובתר שמואל כדין יתעביד לתוריה ונפל זיעא מן קדם יי על עמא כות
ונפקו כגברא חד׳ ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש
יהודה שלשים אלף׳ ומנינון בבזק והוו בני ישראל תלת מאה אלפין ואנש ו ט
יהודה תלתין אלפין׳ ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד בטע
מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו׳ כחם ג
ואמר לאזגדיא דאתו כדין תימרון לאנש יבש גלעד מחר יהי לכון פורקנא כמיחם ג׳
שמשא ואתו אזגדיא וחויאו לאנש יבש וחדיאו׳ ויאמרו אנשי יבש מחר
נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם׳ ואמרו אנשי יביש מחר נפוק ס
לותכון ותעבדון לנא ככל דתקין בעיניכון׳ ויהי ממחרת
וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו ב׳ וחס
את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד׳ והוה וישק
ביומא דבתרוהי ומני שאול ית עמא תלת משרין ועלו בגו משריתא במטרת

ויבו אותם לאמר כה תאמרון ויאמרו למלאכים בטחכון דמלכ׳ אחרכם וחב׳ ישיאך וחב׳ קשר צדקיהו׳

צפרא ומחו ית עמון עד מיחם יומא והוו דאשתארון ואתבדרו ולא אשתארו
בהון תרין דעלקין כחדא׳ ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך
עלינו תנו האנשים ונמיתם׳ ואמר עמא לשמואל מן דין דמבסר למימר לא
כשר שאול למימלך עלנא איתו גבריא ונקטילנון׳ ויאמר שאול לא יומת
ו הפטרת ויקח קרח איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל׳ ואמר שאול לא יתקטיל
גברא ביומא הדין ארי יומא דין עבד יי׳ פרקנא בישר׳׳ ויאמר
שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה׳ ואמר שמוא׳ לעמא
ה איתו ונזיל לגלגלא ונחדית תמן מלכותא׳ וילכו כל העם הגלגל וימלכו
חס שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח
שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד׳ ואזלו כל עמא לגלגלא ואמליכו
תמן ית שאול ק׳ יי׳ בגלגלא ונכיסו תמן נכסת קדשין ק׳ יי׳ וחדי תמן שאול
וכל אנשי ישר׳ עד לחדא׳ ויאמר שמואל אל כל ישראל
ב הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך׳ ואמר שמוא׳
חס לכל ישר׳ הא קבילית למימרכון לכל דאמרתון לי ואמליכית עליכון מלכא׳
ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני
ג התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה׳ וכען הא מלכא מדבר ברישכון ואנא
חס קשית וסיבית ובני הא אנון עמכון ואנא הליכית קדמיכון מזעורי עד יומא
בלש הדין׳ הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי
ד ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב
לכם׳ הא עד דאנא קיים אסהידו בי ק׳ יי׳ וקדם משיחיה ית תורא דמן דברית
וחמרא דמן שחרית וית מן עשקית ית מן אנסית ומיד מן קבילית ממון דשקר
ובכשית עיני מניה בדינא ואתיב לכון׳ ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא
לקחת מיד איש מאומה׳ ואמרו לא עשקתנא ולא אנסתנא ולא קבילתא מיד
אנש מדעם׳ ויאמר אלהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה ויאמר עד׳ ואמר להון סהיד מימרא דיי׳ בכון וסהיד
משיחיה יומא הדין ארי לא אשכחתון בידי מדעם ואמרו סהיד׳

ואת מי ל׳ ומימכרי׳ ואת מי עשקתי את מי רצותי ואת מי דאגבת ואת מי יבון ואת מי חין כמו ...

ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן
ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים ׃ ואמר שמואל לעמא יי דעבד גבורן
על ידי משה ואהרן ודאסיק ית אבהתכון מארעא דמצרים ׃ ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ׃
וכען אתעתדו ואתוכח עמכון קדם יי ית כל זכותא דיי דעבד עמכון ועם
אבהתכון ׃ כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה
את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה ׃
כד על יעקב למצרים וזעיקו אבהתכון קדם יי ושלח יי ית משה וית אהרן
ואפיקו ית אבהתכון ממצרים ואותיבונון באתרא הדין ׃ וישכחו את יהוה
אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב
וילחמו בם ׃ ואתנשיאו ית פלחנא דיי אלההון ומסר יתהון ביד סיסרא רב חילא
דחצור וביד פלשתאי וביד מלכא דמואב ואגיחו קרבא בהון ׃ ויזעקו אל יהוה
ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה
הצילנו מיד איבינו ונעבדך ׃ וזעיקו קדם יי ואמרו חבנא ארי שבקנא ית פלחנא
דיי ופלחנא ית בעליא וית עשתרתא וכען שיזבנא מיד בעלי דבבנא ונפלח
קדמך ׃ וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם
מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ׃ ושלח יי ית גדעון וית שמשון וית יפתח וית שמואל
ושיזיב יתכון מיד בעלי דבביכון מסחור סחור ויתיבתון לרחצן ׃ ותראו כי
נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם
מלככם ׃ וחזיתון ארי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון ואמרתון לי לא
אלהין מלכא ימלוך עלנא ויי אלהכון מלככון ׃ ועתה הנה המלך אשר בחרתם
אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך ׃ וכען הא מלכא דאתרעיתון
דשאלתון והא מני יי עליכון מלכא ׃ אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם
בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם ׃ אם תדחלון מן קדם יי ותפלחון קדמוהי ותקבלון למימריה
ולא תסרבון על מימרא דיי ותהון אף אתון אף מלכא דמלך עליכון בתר

ויוציאו ג׳ מל׳ וסימנ׳ המקלל את אבותיכם ושמואל את אודיה את אדרם ויעלו ויוציאו את בן המלך את כל הטמאה את מצבת בית

[Margin: צ׳ מל׳ · דין · ושלחו · יצ׳ · מנה · מל׳ · וה׳ · חס׳ · ויאמרו ק׳ · צ׳ · סוף פס׳ · צ׳ ב׳ · וחד · ושאלתם · צ׳ ב׳ · חס׳]

פלחנא דיי אלהכון׃ ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד
יהוה בכם ובאבתיכם׃ ואם לא תקבלון למימרא דיי ותסרבון על מימרא דיי
ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות באבהתכון׃ גם עתה התיצבו וראו את
הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם׃ אף כען אתעתדו וחזו ית פתגמא
רבא הדין דיי עביד לעיניכון׃ הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן
קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
מלך׃ הלא חצד חטין יומא דין אצלי קדם יי ויתין קלין ומטר ודעו וחזו ארי
בישתכון סגיאה דעבדתון קדם יי למשאל לכון מלכא׃ ויקרא שמואל
אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת
שמואל׃ וצלי שמואל קדם יי ויהב יי קלין ומטר ביומא ההוא ודחיל כל עמא
לחדא מן קדם יי ומפתגמי שמואל׃ ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד
עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו
מלך׃ ואמרו כל עמא לשמואל צלי על עבדך קדם יי אלהך ולא נמות ארי אוסיפנא
על כל חובנא בישא למשאל לנא מלכא׃ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את
יהוה בכל לבבכם׃ ואמר שמואל לעמא לא תדחלון אתון גרמתון ית כל
בישתא הדא ברם לא תסטון מבתר פלחנא דיי ותפלחון קדם יי בכל לבכון׃ ולא
תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה׃ ולא תסטון
מבתר פלחניה ולא תפלחון לטעותא דאנין למא ולית בהון הנאה ולא משיזבן
ארי למא אנין׃ כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה
לעשות אתכם לו לעם׃ ארי לא ירחיק יי ית עמיה בדיל שמיה רבא ארי
רעוא קדם יי למעבד יתכון קדמוהי לעם׃ גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה
מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה׃ אף אנא
חס לי מלמחטי קדם יי מלאתמנעא לצלאה עליכון ואליף יתכון דתהכון
באורח תקנא וכשרא׃ אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם
כי ראו את אשר הגדל עמכם׃ ברם דחלו מן קדם יי ותפלחון קדמוהי בקשוט

וזת שמואל ב וסימנ׳ וישלח יי את ירבעל ויירא כל העם מאד את יי ״ גם עתה ג וסימ׳ כדבריכם הוא עבו וראו את הדבר הגדול הזה

הוא׳ לג ומל׳ וסימנ׳ משה בחר לעשות אתכם הלך אחרי׳ יג ״ מחטא ג׳ חד כת׳ טו וחד כת׳ טוא וחד כת׳ טוא וסימנ׳ לי ליט בלשונ׳

כל לבכון ארי חזו ית דאסגי למעבד עמכון ׃ ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם
תספו ׃ ואם אבאשא תבאשון אף אתון אף מלככון תשתיצון ׃ בן שנה
שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל ׃ כבר שנא דליה ביה חובין שאול כד
מלך ותרתין שנין מלך על ישר׳ ׃ ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו
עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר
העם שלח איש לאהליו ׃ ובחר ליה שאול תלתה אלפין מישר׳ והוו עם שאול תרין
אלפין במכמש ובטור בית אל ואלפא הוו עם יונתן בגבעתא דבית בנימין ושאר עמא
שלח גבר לקרווהי ׃ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים
ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים ׃ ומחא יונתן ית
אסטרטיג פלשתאי דבגבעתא ושמעו פלשתאי ושאול תקע בשופרא בכל ארעא
למימר ישמעון יהודאי ׃ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים
וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל ׃ וכל ישראל
שמעו למימר מחא שאול ית אסטרטיג פלשתאי ואף אתגרי ישר׳ בפלשתאי
ואתכנישו עמא בתר שאול לגלגלא ׃ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים
אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו
במכמש קדמת בית און ׃ ופלשתאי אתכנישו לאגחא קרבא עם ישר׳ תלתין
אלפין רתכין ושתה אלפין פרשין ועמא כחלא דעל כיף ימא לסגי וסליקו ושרו במכמש
מדנח בית און ׃ ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות
ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות ׃ ואנש ישר׳ חזו ארי עקת להון ארי אדחיק
עמא ואטמרו עמא במערתא ובמצדתא ובשקיפי כיפיא ובמערת טנריא
ובגוביא ׃ ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם
חרדו אחריו ׃ ויהודאי עברו ית ירדנא לארע גד וגלעד ושאול עד כען בגלגלא
וכל עמא אתכנישו בתרוהי ׃ וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא
שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו ׃ ואוריך שבעה יומין לזמנא דאמר שמואל ולא
אתא שמואל לגלגלא ואתבדר עמא מעלוהי ׃ ויאמר שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה ׃ ואמר שאול קריבו לותי עלתא ונכסת קודשיא ואסיק

חד כתו׳ וחד בכבו׳ וחד בכתו׳ ״ ועם ג׳ קמ׳ וסימ׳ כחול לא יבין לבטו לא יחדרו ״ בקש ד׳ וסימנ׳ ואיש ישרא׳ ואיש ישרא׳ והבו נגנה ״

עלתא · ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו ·
והוה כשיציותיה לאסקא עלתא והא שמואל אתא ונפק שאול לקדמותיה למשאל
בשלמיה · ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי
ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש · ואמר שמואל מא ו׳
עבדתא ואמר שאול ארי חזיתי ארי אתבדר עמא מעלוי ואת לא אתיתא
לזמן יומיא ופלשתאי אתכנשו למכמש · ויאמר עתה ירדו פלשתים אלי ה׳
הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה · ואמרית כען ייחתון ג׳ ל׳ ב׳ ה׳ מל׳
פלשתאי לותי לגלגלא וקדם יי לא צליתי ואתחסנית ואסיקית עלתא ·
ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך ג׳
אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם · ואמר שמואל ב׳
לשאול טפשתא לא נטרתא ית תפקידת מימרא דיי אלהך דפקדך ארי כען אתקין
יי ית מלכותך על ישראל עד עלמא · ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו
איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה · וכען את אשר צוהו ד׳ ב׳
מלכותך לא תתקיים אתקין יי קדמוהי גבר עביד רעותיה ופקדיה יי למהוי ב׳
מלכא על עמיה ארי לא נטרתא ית דפקדך יי · ויקם שמואל
ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש
מאות איש · וקם שמואל וסליק מן גלגלא לגבעתא דבית בנימין ומנא שאול ית
עמא דאשתכחו עמיה כשית מאה גברא · ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא
עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש · ושאול ויונתן בריה ועמא
דאשתכחו עמהון יתבין בגבעתא דבית בנימין ופלשתאי שרו במכמש · ויצא
המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה
אל ארץ שועל · ונפק מחבלא ממשרית פלשתאי תלת משרין משריתא
חדא מתפניא לאורח דרומא · והראש אחד יפנה דרך בית חורן והראש אחד ב׳ ובמפ׳
יפנה דרך הגבול הנשקף על גיא הצבעים המדברה · ומשריתא חדא ל׳
מתפניא לאורח בית חורן ומשריתא חדא מתפניא לאורח תחומא דמסתכי מקו׳ צפעים
לחילת אפעיא למדברא · וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים אמרו ז׳

את אשר צוהו ב׳ וסימנ׳ תכנו גדש יצוה ויקחו את אשר אך הנביאה הגד הגד ליהושע ונוה חלבו בקש יי לו ·

ה״

והיתה ג׳ בטע׳ בנביאים וסימנה׳ הפצירה פים ח׳ בבל׳ חבר׳ וכל אורייתא דהוות׳ ואם אין אחים ׳

פן יעשו העברים חרב או חנית ׃ ואמן עביד ליה לא משתכח בכל תחום ארעא
דישראל ארי אמרו פלשתאי דלמא יעבדון יהודאי סיפין אורמחין ׃ וירדו כל
ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו ׃
ונחתו כל ישראל לארע פלשתאי לחרפא גבר ית פרשיה וית סכת פדניה וית
כולביה וית עשפיה ׃ והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון
ולהקרדמים ולהציב הדרבן ׃ והוי להון שופינא לחרפא ביה פגימת כל מן
דברזל לעשפיא ולסכת פדניא ולמצילת קצריא דלית תלת שנין ולכולביא
ולאנצא זקת ׃ והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את
שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו ׃ והוה ביומא דקרבא ולא משתכח
חרבא ומורניתא בידא דכל עמא דעם שאול ועם יונתן ומשתכחא לשאול
וליונתן בריה ׃ ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש ׃ ונפק אסטרטיג פלשתאי
למגזת מכמש ׃ ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד ׃
והוה יומא ואמר יונתן בר שאול לעולימא נטיל זייניה איתא ונעבר לאסטרטיג
פלשתאי דמעברא דיכי ולאבוהי לא חוי ׃ ושאול יושב בקצה הגבעה תחת
הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש ׃ ושאול יתיב בסיפי
גבעתא שפולי רמון דבמגרון ועמא דעמיה כשית מאה גברא ׃ ואחיה בן
אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא
ידע כי הלך יונתן ׃ ואחיה בר אחיטוב אחוהי דאיכבוד בר פינחס בר עלי כהין
משמיש ק׳ יי בשילו לביש איפודא ועמא לא ידע ארי אזל יונתן ׃ ובין המעברות
אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע
מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה ׃ ובין מגזתא דבעא יונתן
למעבר על אסטרטיג פלשתאי שנא דכיפא מעברא מכא ושנא דכיפא מעברא
מכא ושום חדא משרועיתא ושום חדא מדרוכיתא ׃ השן האחד מצוק מצפון
מול מכמש והאחד מנגב מול גבע ׃ שנא חדא מסתכיא מציפונא לקביל מכמש
וחדא מדרומא לקביל גבעתא ׃ ויאמר יהונתן אל הנער נשא

ג׳ פ״ס את כהו ושם ושם וסימנה׳ מהיטבאל והבדו ודבלי ימים בונין ויהיו בני שאול אשת שאול נבל מעבר׳

כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה
מעצור להושיע ברב או במעט ׃ ואמר יהונתן לעולימא נטיל זיניה איתא ונעבר מל׳
לאסטרטיג ערליא האילין מא אם יעביד יי׳ לנא נסא ארי ליתק יי׳ מעצור למפרק
בסגיאי או בזעירי ׃ ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני
עמך כלבבך ׃ ואמר ליה נטיל זיניה עביד כל דבלבך אתפני לך הא אנא עמך ב׳
כרעותך ׃ ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו
אליהם ׃ ואמר יהונתן הא אנחנא עברין לות גבריא ונתגלי להון ׃ אם כה יאמרו ב׳
אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם ׃ אם כדין יושבי
יימרון לנא אוריכו עד דנתמטי לותכון ונקום באתרנא ולא נסק לותהון ׃ ואם
כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות ׃ ואם כדין ב׳ הככו
יימרון סקו עלנא ונסק ארי מסרינון יי׳ בידנא ודין לנא אתא ׃ ויגלו שניהם ב׳
אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו מוסדות תבל
שם ׃ ואתגליאו תרויהון לאסטרטיג פלשתאי ואמרו פלשתאי הא יהודאי
נפקין מן חוריא דאטמרו תמן ׃ ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי
כי נתנם יהוה ביד ישראל ׃ ואתיבו אנשי מטרתא ית יונתן וית נטיל זיניה
ואמרו סקו עלנא ונהודע יתכון פתגמא ואמר יונתן לנטיל זיניה סק בתרי
ארי מסרינון ביד ישראל ׃ ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו
ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו ׃ וסליק יונתן על ידוהי ועל רגלוהי
ונטיל זיניה בתרוהי ונפלו מטעין קדם יונתן ונטיל זיניה ממית בתרוהי ׃ ב׳
ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה
צמד שדה ׃ והות מחתא קדמיתא דמחא יונתן ונטיל זיניה כעסרין גברא
כבית פלגות מהלך פדן תוריא בחקלא ׃ ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם
המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים ׃ והות
זיעא במשריתא בחקלא ובכל עמא אסטרטיגא ומחבלא זעו אף הינון וזעת ארעא והות
לזיע מן קדם יי׳ ׃ ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם ׃

ושם האחד ג׳ וסימנ׳ אליעזר ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה ׃ מלבבך ב׳ הככו עמך יתן לך כלבבך ׃

ורב ה' וסימנ' הרף ממנו והשמידם ועבית ואמרת לבב יש' אהיך וההמון אשר במחנה פלשתים אזיל ויפלח ·

82

וחזו סכואיא לשאול בגבעתא דבית בנימן והא המון משרית פלשתאי אזיל
תבריה וסגי · ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך
מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו · ואמר שאול לעמא דעמיה סערו
כען וחזו מן שגא מננא ומנו והא לית יונתן ונטיל זיניה · ויאמר שאול לאחיה
הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל · ואמר שאול
לאחיה קריב ארונא דיי ארי הוה ארונא דיי ביומא ההוא ועם בני ישר' · ויהי
ה עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב
פיסקא באמצע הפסוק ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך · והוה עד דממליל שאול עם
כהנא והמונא דבמשרית פלשתאי אזיל מיזל וסגי ואמר שאול לכהנא קריב
ג איפורא · ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב
איש ברעהו מהומה גדולה מאד · ואתכנש שאול וכל עמא דעמיה ואתו עד
קרבא והא הות חרבא גבר בחבריה שגושי רב לחדא · והעברים היו לפלשתים
ב כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל
אשר עם שאול ויונתן · ויהודאי הוו לפלשתאי כמאתמלי ומדקמוהי דסליקו
עמהון במשריתא סחור סחור ואף אנון תבו למהוי עם ישר' דעם שאול ויונתן ·
ג וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם
המה אחריהם במלחמה · וכל אנש ישר' דאטמרו בטורא דבית אפרים שמעו
ארי אפכו פלשתאי ואדביקו אף אנון בתריהון בקרבא · ויושע יהוה ביום ההוא
ג את ישראל והמלחמה עברה את בית און · ופרק יי ביומא ההוא ית ישר'
ועבדי קרבא מטו עד בית און · ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את
העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם
כל העם לחם · ואנש ישר' אדחק ביומא ההוא ואומי שאול ית עמא למימר
ליט גברא דייכול לחמא עד רמשא עד דאתפרע מבעלי דבבי ולא טעים
כל עמא לחמא · וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני
השדה · וכל דירי ארעא עלו בחרשא והוה דבשא על אפי חקלא · ויבא העם
ב ג העשיר חס אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה · ואתא

ויזעק ג' וסימ' ויזעקו גם הוא שאול · וידבקו ג' וסי' פלשתים גם המה אחריהם במלחמה · הלך ב' וסימ' דבש העשיר ·

עמא לחרשא והא כריז דבשא ולית דמתיב ידיה לפומיה ארי דחיל עמא משבועתא׃
ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל
אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו׃ ויונתן לא שמע כד אומי ותארנה מל ז
אבוהי ית עמא ואושיט ית ריש שוטיתא דבידיה וטבל יתה בקנא דדבשא בספ
ואתיב ידיה לפומיה ונהרא עינוהי׃ ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע
אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם׃ ואתיב
גברא מעמא ואמר אומאה אומי אבוך ית עמא למימר ליט גברא דייכול
לחמא יומא דין ואשתלהי עמא׃ ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו־
נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה׃ ואמר יונתן עכר אבא ית עמא ג ב
דארעא חזו כען ארי נהרא עיני ארי טעימית זעיר דבשא הדין׃ אף כי לוא חס
אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים׃ וחד מל
אף ברם או מיכל אכל יומא דין עמא מבזת בעלי דבבוהי דאשכח ארי כען
לא סגיאת מחתא בפלשתאי׃ ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה
ויעף העם מאד׃ וקטלו ביומא ההוא בפלשתאי ממכמש עד מישר אילון
ואשתלהי עמא לחדא׃ ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר ויעט השלל
וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם׃ ואתפני עמא על בזתא ונסיבו ען ותורין
ובני תורין ונכסו על ארעא ואכל עמא על דמא׃ ויגידו לשאול לאמר הנה
העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה׃ ב
וחויאו לשאול למימר הא עמא חיבין ק יי למיכל על דמא ואמר שקרתון
קריבו לותי יומא דין אבנא רבתא׃ ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו
אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל
אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם׃ ואמר שאול ג וחד
אתבדרו בעמא ותימרון להון קריבו לותי גבר תוריה וגבר אמריה ותכסון יגישו
הכא ותיכלון ולא תחובון ק יי למיכל על דמא וקריבו כל עמא גבר תוריה
בידיה בליליא ונכסו תמן׃ ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה׃
ובנא שאול מדבחא ק יי יתיה שרי למבני מדבחא ק יי׃ ויאמר

ותארנה מל וחד יגישו ויגידו מל ׃ ואמרתם להם ב וסימנה׃ נכלתי פנו וב ואמרתם אלהים וסימ׃ דברו דבב עבדיכם אנחנו׃

ישנו ל׳ וסימנ׳ את אשר ישנו פה כי אם ישנו בחדרך עם אחד׃ נרדה ג׳ וסימנ׳ ונבלה ונשברה ונבזה׃

83

שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם
איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה   ויאמר הכהן נקרבה הלם אל
האלהים׃ ואמר שאול ניחות בתר פלשתאי בליליא ונקטול בהון עד מיהר צפרא
ולא נשאר בהון אנש ואמרו כל דתקין בעינך עביד ואמר כהנא נתקרב הלכא ונשאל
במימרא דיי׳׃ וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל
ולא ענהו ביום ההוא׃ ושאיל שאול במימרא דיי׳ האיחות בתר פלשתאי התמסרנון
בידא דישראל ולא קביל צלותיה ביומא ההוא׃ ויאמר שאול גשו הלם כל פנות
העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום׃ ואמר שאול אתקרבו הלכא
כל רישי עמא ודעו וחזו במא הוה חובא הדין יומא דין׃ כי חי יהוה המושיע
את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין עונהו מכל העם׃ ארי
קיים הוא יי׳ דפרק ית ישראל ארי אלו איתוהי ביונתן ברי ארי ממת ימות ולית
דמתיב ליה מכל עמא׃ ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה׃ ואמר
לכל ישראל אתון תהון לעברא אחד ואנא ויונתן ברי נהי לעברא חד ואמרו עמא
לשאול דתקין בעינך עביד׃   ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו׃ ואמר שאול קדם יי׳ אלהא דישראל
איתא בקשוט ואתאחד יונתן ושאול ועמא נפקו׃ ויאמר שאול הפילו ביני
ובין יונתן בני וילכד יונתן׃ ואמר שאול רמו עדבין בינא ובין יונתן ברי ואתאחד
יונתן׃ ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם
טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות׃ ואמר שאול ליונתן
חוי לי מא עבדתא וחוי ליה יונתן ואמר מטעם טעמית בריש שוטיתא דבידי
זעיר דבשא הא אנא חייב למימת׃   ויאמר שאול כה יעשה אלהים
וכה יוסף כי מות תמות יונתן׃ ואמר שאול כדין יעביד יי׳ וכדין יוסיף ארי ממת
תמות יונתן׃ ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה
הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת׃ ואמר עמא לשאול היונתן

עם אלהים ג׳ וסימנ׳ כי שרית עם אלהים היונתן ימות ברצונו עם אלהים חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים׃ וחד בכתנו׃

יתקטיל דעבד פרקנא רבא הדין בישראל חס קיים הוא יי אם יפול מסער רישיה
לארעא ארי קדם יי גלי דבשלו עבד יומא הדין ופרקו עמא ית יונתן ולא מית׃
ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם׃ וסליק שאול
מבתר פלשתאי ופלשתאי אזלו לאתרהון׃ ושאול לכד המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ה
ובכל אשר יפנה ירשיע׃ ושאול אצלח במלכותא על ישראל ואגיח קרבא
סחור סחור בכל בעלי דבבוהי במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה
ובפלשתאי ובכל אתר דמתפני מחייב׃ ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את
ישראל מיד שסהו׃ וכבש משרין ומחא ית דבית עמלק ושיזיב ית ישראל מיד
בזוזיהון׃ ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושם שתי
בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל׃ והוו בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע
ושום תרתין בנתיה שום רבתא מרב ושום זעירתא מיכל׃ ושם אשת שאול כ״ט אית בהו ושם ושם
אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול׃ ושום אתת
שאול אחינעם בת אחימעץ ושום רב חיליה אבינר בר נר אחבוהי דשאול׃
וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל׃ וקיש אבוהי דשאול ונר אבוהי דאבנר הפטרת
בר אביאל׃ ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול שבת זכור
וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו׃ והוה קרבא תקיף על
פלשתאי כל יומי שאול והוי שאול כד חזי כל גבר גיבר וכל גבר עביד קרב וכניש ליה
לותיה׃ ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על
עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה׃ ואמר שמואל לשאול יתי שלח יי
לרבותך למהוי מלכא על עמיה על ישראל וכען קביל למימר פתגמא דיי׃
כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו
בדרך בעלתו ממצרים׃ כדנן אמר יי צבאות דכרנא ית דעבד עמלק לישראל
דכמן ליה באורחא במסקיה ממצרים׃ עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור
ועד שה מגמל ועד חמור׃ כען איזיל ותמחי ית דבית עמלק ותגמר ית כל

ישורר ישורר יעצרו יעצרו פלעהו פדעהו פטורת פטורת׳ והכיתה ה׳ בטע׳ וסימנה׳ והחרמתם [...]

פטירתו של משה ע״ה וזכותו [...]
[illegible]

אספך ג וסימנה ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו לכן הכני אספך ומלכים וחבירו ודברי ימים ׃ ——— ׃

דילהון ולא תחוס עליהון ותקטול מגבר עד אתא מעולים ועד יניק מתור ועד אמר
מגמל ועד חמרי ׃ וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים
אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה ׃ וכנש שאול ית עמא ומנכון באמרי
פסחיא מאתן אלפין גבר רגלי ועסרא אלפין ית אנש יהודה ׃ ויבא שאול עד עיר
עמלק וירב בנחל ׃ ואתא שאול עד קרתא דבית עמלק וטקים משריתיה בנחלא ׃
ג ה' ו' ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה
חס מל חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק ׃ ואמר
בנ"ש שאול לשלמאה איזיל זור אתפרש מגו עמלקאה דלמא אשיצינך עמיה
ואת עבדת טיבו עם כל בני ישראל במסקהון ממצרים ואתפרש שלמאה מגו
עמלקאה ׃ ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים ׃
ומחא שאול ית דבית עמלק מחוילה מעלנא דחגרא דעל אפי מצרים ׃ ויתפש
את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב ׃ ואחד ית אגג מלכא
ד' דבית עמלק כד חי וית כל עמא גמר לפתגם דחרב ׃ ויחמל שאול והעם
דייש על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא
פיס דמיין אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אותה החרימו ׃ וחס שאול ועמא
על אגג ועל שפר ענא ותורי ושמינא ופטימיא ועל כל דטב ולא אבו
לגמרותהון וכל מד עם דשיט ודכסיר יתיה גמרו ׃ ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר ׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם שמואל למימר ׃ נחמתי
בט רפי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה ׃ תבית במימרי ארי אמליכית ית שאול למהוי מלכא
ארי תב מבתר פלחני וית פתגמי לא קיים ותקיף לשמואל וצלי קדם יי כל ליליא ׃
בז שורק וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל ׃ ואקדים שמואל לקדמות שאול בצפרא
ואתחוה לשמואל למימר אתא שאול לכרמלא והא מתקין ליה תמן אתר לפלגא
ביה בזתא ואסתחר ועבר ונחת לגלגלא ׃ ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו
ג בטע שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה ׃ ואתא שמואל לות שאול ואמר

החרימם ב' וסימנה כי מתית' ולא אבו החרימם ׃ הקמתי ג בטע וסימנה הברית בריתי ברוך אתה ליי

אדת עדת אעצא נוסא פפ בעפבעה שר ירה ו קט ירכ עצמן
לה עבד ובא
ויעמה ועבר שאב קו וחכה מולאה
מולאה ויזוגה אמרה ויאמר שאך עברתרכה
מתככנים ירכב עצמין

ליה שאול בריך אתק יי קיימית ית פתגמא דיי׃ ויאמר שמואל ומה קול הצאן
הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע׃ ואמר שמואל ומא קל קיימתא ומא קל ענא
הדין באדני וקל תוריא דאנא שמע׃ ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל
העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו׃ ואמר
שאול מעמלקאה איתיאונון דחס עמא על שפר ענא ותורי בדיל לדבחא קדם יי
אלהך וית מותרא גמרנא׃ ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה
לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר׃ ואמר שמואל לשאול אוריך ויאמר
ואחוי לך ית דאתמלל מן קדם יי עמי בליליא ואמר ליה מליל׃ ויאמר
שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה
למלך על ישראל׃ ואמר שמואל הלא מן שירויתך הויתא שיט וחליש בעיני בט
נפשך ברם לכות שבטא דבנימן אבוך היא גרמת לך דבעא למעבר בימא
קדם בני ישראל בדיל כין רבינך יי למהוי מלכא על ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם׃ מל
ושלחך יי באורחא ואמר איזיל ותגמר ית חייביא ית דבית עמלק ותגיח
קרבא בהון עד דתשיצי יתהון׃ ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל
ותעש הרע בעיני יהוה׃ ולמא לא קבילתא למימרא דיי ואתפניתא על בזתא
ועבדיתא דביש קדם יי׃ ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי
בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת
עמלק החרמתי׃ ואמר שאול לשמואל דקבילית למימרא דיי ואזלית באורחא
דשלחני יי ואיתיתי ית אגג מלכא דבית עמלק וית דבית עמלק גמרית׃
ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃
ואפריש עמא מן בזתא ען ותורין קדם דיתחרמון לדבחא קדם יי אלהך בגלגלא׃
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה
הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים׃ ואמר שמואל הרעוא קדם יי בעלון
ונכסת קדשין כקבלא למימרא דיי הא קבלא למימריה מנכסת קדשין טב
לאצתא למלי נביוהי מתרב פטימין׃ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר

כל כלותם מל׳ במ״ב חס וסימנ׳ לא תוכל כלתם מהם תכבה את אדם דמלכ׳ ממלך ג׳ וסימנ׳ יקום סבא קסומיא
[illegible]

ג יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך׃ ארי כחוב גבריא דשאלין בקסמא
כין חובת כל גבר דמסריב על פתגמי אוריתא וכחובי עממא דטען בתר טעותא
כין חובת כל אנש דבצר ומוסיף על מלי נביא חלף דקצתא בפתגמא דיי ורחקך
מלמהוי מלכא׃ ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי
את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם׃ ואמר שאול לשמואל
חבית ארי עברית על מימרא דיי ובסרית על פתגמך ארי דחילית מן עמא
וקבילית למימרהון׃ ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה׃
וכען שבוק כען לחובי ותוב עמי ואסגוד קדם יי׃ ויאמר שמואל אל שאול
לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל׃
ואמר שמואל לשאול לא אתוב עמך ארי קצתא בפתגמא דיי ורחקך יי מלמהוי
מלכא על ישראל׃ ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע׃
ואסתחר שמואל למיזל ואתקיף בכנף מעיליה ואתבזע׃ ויאמר
ד וכל אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב
ויהושע ממך׃ ואמר ליה שמואל אעדי יי ית מלכותא דישראל מנך יומא דין ויהבה
כותי ב לחברך דתקנין עובדוהי מנך׃ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא
אדם הוא להנחם׃ ואם תימר אתוב מחובי וישתביק לי בדיל דאעביד מלכו אנא
ובני על ישראל לעלם כבר גזיר עלך מן קדם מרי נצחניה דישראל דלית קדמוהי
שקר ולא תאיב ממא דאמר ארי לא כבני אנשא הוא דאמרין ומכדבין גזרין
ולא מקיימין׃ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב
עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך׃ ואמר חבית כען יקרני כען קדם סבי עמי
וקדם ישראל ותוב עמי ואסגוד קדם יי אלהך׃ וישב שמואל אחרי שאול וישתחו
ב שאול ליהוה׃ ותב שמואל בתר שאול וסגיד שאול קדם יי׃ ויאמר
חד שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן
חס וחד מו סר מר המות׃ ואמר שמואל קריבו לותי ית אגג מלכא דבית עמלק ואתא לותיה
אגג מפנקא ואמר אגג בבעו רבוני מריר מותא׃ ויאמר שמואל כאשר שכלה
נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל׃

קדמי חס

ממלכות ד׳ וסי׳ קרע יי׳ ויבז בראשית ממלכות קדמי ירדנא וכל יהושע כותה׳ ׳ מעדנת ב׳ וסי׳ אגג מעדנת התקשר מעדנות כימה

ואמר שמואל כמא דאתכילת נשיא חרבך כין תתכל מנשיא אמך ופשח שמואל
ית אגג קדם יי בגלגלא׃ וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל
ביתו גבעת שאול׃ ואזל שמואל לרמתא ושאול סליק לביתיה לגבעתא דשאול׃
ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול
ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל׃ ולא אוסיף שמואל למחזי ית שאול
עד יום מותיה ארי אתאבל שמואל על שאול ויי תב במימריה ארי אמליך ית
שאול על ישראל׃ ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל
אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי
בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך׃ ואמר יי לשמואל עד אימתי את מתאביל
על שאול ואנא רחיקתיה מלמהוי מלכא על ישראל מלי קרנך משחא ואיתא
אשלחנך לות ישי דמבית לחם ארי גלי קדמי בבנוהי כשר קדמי למהוי מלכא׃
ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי׃ ואמר שמואל איכדין איזיל ואם ישמע שאול
יקטלנני ואמר יי עגלת תורין תסב בידך ותימר לדבחא קדם יי אתיתי׃ וקראת
לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך׃
ותזמין לישי בשירותא ואנא אחוינך ית דתעביד ותמשח קדמי ית דאימר לך׃
ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך׃ ועבד שמואל ית דמליל יי ואתא לבית לחם ואתכנישו סבי
קרתא לקדמותיה ואמרו שלם מיתך׃ ויאמר׃ שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו
ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח׃ ואמר שלם לדבחא
קדם יי אתיתי אזדמנו ותיעלון עמי בשירותא וזמין ית ישי וית בנוהי וקרא להון
לכנסת קודשא׃ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו׃ והוה
במיעלהון וחזא ית אליאב ואמר ברם תקין קדם יי משיחיה׃ ויאמר יהוה אל שמואל
אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי
האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב׃ ואמר יי לשמואל לא תסתכל בחזויה
וברום קומתיה ארי רחיקתיה ארי לא כמא דחזן בני אנשא ארי בני אנשא חזן

עד כאן הענין

ולך יא וסימ׳ המריה ויאמרו לו החרש מתיצב אל שאול ועתה שוב השבית הנעל למת גלעד קח בידך מנחה האל נא בוא אל הגבולה ולך דבר׳

86

בעיניהון וקדם יי׳ גלין מחשבת לבא׃ ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו לפני
שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃ וקרא ישי לאבינדב ואעבריה קדם שמוא׳
ט ואמר אף בדין לא רעוא ק׳ יי׳׃ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃
ט ואעבר ישי שמה ואמר אף בדין לא רעוא ק׳ יי׳׃ ויעבר ישי שבעת בניו לפני
שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה׃ ואעבר ישי שבעה בנוהי
קדם שמוא׳ ואמר שמוא׳ לישי לא רעוא ק׳ יי׳ באלין׃ ויאמר שמואל אל ישי התמו
ה הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה
וקחנו כי לא נסב עד באו פה׃ ואמר שמוא׳ לישי השלימו עולימיא ואמר עוד
אשתאר זעירא והא רעי בענא ואמר שמוא׳ לישי שלח ואיתיניה ארי לא
ו וחס נסחר עד מיתוהי הכא׃ וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי
ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא׃ ושלח ואיתייה והוא סמוק
עינוהי יאין ושפיר בריויה ואמר יי׳ קום משחהי ארי דין הוא׃ ויקח שמואל את
קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא
ג ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה׃ ונסיב שמוא׳ ית קרנא דמשחא ומשח
יתיה בגו אחוהי ושרת רוח גבורא מן ק׳ יי׳ על דוד מן יומא ההוא ולעילא וקם
שמוא׳ ואזל לרמתא׃ ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה׃
ורוח גבורא מן ק׳ יי׳ דהות עם שאול עדת מנה ומבעתא ליה רוח בישא מן ק׳ יי׳׃
ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך׃ ואמרו עבדי שאול
ליה הא כען רוח בישא מן ק׳ יי׳ מבעתא לך׃ יאמר נא אדנינו עבדיך לפניך
״ יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב
לך׃ יימר כען רבוננא עבדך קדמך יבעון גברא דידע לנגנא בכנרא ויהי כד
תשרי עלך רוח בישא מן ק׳ יי׳ ויכגין בידיה וייטב לך׃ ויאמר שאול
אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי׃ ואמר שאול לעבדוהי
חזו כען לי גברא דמוטיב לנגנא ותיתוניה לותי׃ ויען אחד מהנערים ויאמר
ב הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר
ואיש תאר ויהוה עמו׃ ואתיב חד מעולימיא ואמר הא חזיתי ברא לישי דמבית

ראי׳ ו׳ חס׳ וסימנ׳ הבסהלם קרת לבאר מבוח בחר וישב יצחק עם בחר וישלח ויביאהו לא תשודכו ב׳ בתרא מלעיל

[illegible]

 הרמתה ג וסימנ׳ ותשובתו וילך שמואל ויאספו ׳ וסימנ׳ צבי שבל שלחו שלחו פלשתי גרמן

להם ידע לנגנא וגיבר חילא וגבר עביד קרבין וסכלתן בעיצה וגברא שפיר בריויה
ומימרא דיי בסעדיה ׃ וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את
דוד בנך אשר בצאן ׃ ושלח שאול אזגדין לות ישי ואמר שדר לי ית דויד ברך
דבענא ׃ ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל
שאול ׃ ונסיב ישי טעון חמרא לחמא וגרב דחמר וגדיא בר עזי חד ושדר ביד
דויד בריה לות שאול ׃ וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי
מצא חן בעיני ׃ ושלח שאול לות ישי למימר ישמיש קדמי ארי אשכח רחמין
בעיני ׃ והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח
לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה ׃ והוי כד שריא רוח בישא מן קדם יי על
שאול ונסיב דויד ית כנרא ומנגין בידיה ומתרוח לשאול וטאיב ליה ומסתלקא
מניה רוח בישא ׃ ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה
ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים ׃ וכנשו
פלשתאי ית משריתהון לאגחא קרבא ואתכנשו לסוכו דלשבט יהודה ושרו
בין סוכו ובין עזקה באפס דמים ׃ ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת פלשתים ׃ ושאול ואנש ישראל אתכנשו ושרו במישר
בטמא וסדרו קרבא לקדמות פלשתאי ׃ ופלשתים עמדים אל ההר מזה
וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם ׃ ופלשתאי קימין על טורא
מכא וישראל קימין על טורא מכא וחלתא ביניהון ׃ ויצא איש הבנים ממחנות
פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת ׃ ונפק גברא מביניהון ממשרית
פלשתאי גלית שמיה מגת רומיה שית אמין וזרתא ׃ וכובע נחשת על ראשו
ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת ׃
וקולס דנחש על רישיה ושריון גלבין הוא לביש ומתקל שריינא חמשה אלפין
תקלין דנחשא ׃ ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו ׃ וטורקלין
דנחש על רגלוהי ומסחפא דנחשא נפיק מן קולסא מטל בין כתפוהי ׃ וחץ
חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה
הלך לפניו ׃ ואע דמורניתיה כאכסן דגרדיאין ושננא דמורניתיה מתקל

ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים ׃ ואתא דויד לות שאול ושמיש קדמוהי ורחמיה לחדא והוה ליה נסיב זיניה ׃

למלכא ולאחיהון חמרא ובמפה ׃ פלך את כל זקני את השלך וישלחו דפלשתים פלשתים את מחניהם ויאספו את עצמות המוקעים המלך דמלך
אחיהם דירמיה כסף וזהב ׃

ונלחמה ד׳ וסימנ׳ ונלחמה בכנעני תנו לי איש ונלחמה בבני עמון ונלחמה במישור · באנשים ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנ׳

87

שית מאה תקלי ברזלא ונטיל תריסא אזיל קדמוהי · ויעמד ויקרא אל מערכת
ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אלי · וקם ואכלי על סדרי ישר׳ ואמר להון
למא תפקון לסדרא קרבא הלא אנא פלשתאה ואתון עבדין לשאול בחרו לכון
גברא וייחות לותי · אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו · אם יכול לאגחא קרבא עמי
יקטלנני ונהי לכון לעבדין ואם אנא אכול ליה ואקטלניה ותהון לנא לעבדין
ותפלחון יתנא · ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו
לי איש ונלחמה יחד · ואמר פלשתאה אנא חסידית ית סדרי ישר׳ יומא הדין
אתו לי גברא ונגיח קרבא כחדא · וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
האלה ויחתו ויראו מאד · ושמע שאול וכל ישר׳ ית פתגמי פלשתאה האלין
ואתברו ודחילו לחדא · ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם
יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: ודוד
בר גבר אפרתאי הדין מבית לחם דבית יהודה ושמיה ישי וליה תמניא בנין
וגברא ביומי שאול סיב מני בחיריא · וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו
אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה · ואזלו תלתא בני ישי רברביא אזלו
בתר שאול לקרבא ושום תלתא בנוהי דאזלו לקרבא אליאב בכרא ותנינה אבינדב
ותליתאה שמה · ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול · ודויד
הוא זעירא ותלתא רברביא אזלו בתר שאול · ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות
את צאן אביו בית לחם · ודויד אזיל ותאיב מלות שאול למרעי ית ענא דאבוהי
בית לחם · ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום · וקריב פלשתאה
מקדים ומחשיך ואתעתד ארבעין יומין · ויאמר ישי לדוד
בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך ·
ואמר ישי לדוד בריה סב כען לאחך מכילתא דקליא הדין ועשר טלמין דלחמא
הדין ואוביל למשריתא לאחך · ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר

אם ילאה איש זקן בא באנשים ויחלו באנשים מכיע פת׳ · והשלשי ג׳ חס׳ וס׳ כי ביום השלשי והשלשי שמה והשלשי אבשלום וכל דג׳ מ׳

האלה ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח ׃ וית עסר גבנין דחלבא
האלין תוביל לרב אלפא וית אחך תסער לשלם וית טיבהון תיתי ׃ ושאול והמה וכל
איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים ׃ ושאול ואנון וכל אנש ישר׳
במישר בוטמא מגיחין קרבא עם פלשתאי ׃ וישכם דוד בבקר
ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל
היצא אל המערכה והרעו במלחמה ׃ ואקדים דויד בצפרא ושבק ית ענא
על נטרא ונסיב ואזל כמא דפקדיה ישי ואתא לכרקומא ומשרית עבדי
קרבא נפקו לסדרא ויביבו בקרבא ׃ ותערך ישראל ופלשתים מערכה
לקראת מערכה ׃ וסדרו ישר׳ ופלשתאי סדרא לקדמות סדרא ׃ ויטש
דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל
לאחיו לשלום ׃ ושבק דוד ית מניא דעלוהי על יד נטר מניא ורהט לסדרא
ואתא ושאל לאחוהי לשלם ׃ והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה
גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע ממערכות
דוד ׃ והוא ממליל עמהון והא גברא מבינהון סליק גלית פלשתאה שמיה
מגת מסדרי פלשתאי ומליל כפתגמיא האלין ושמע דוד ׃ וכל איש ישראל
בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד ׃ וכל אנש ישר׳ במחזיהון ית
גברא ואפכו מן קדמוהי ודחילו לחדא ׃ ויאמר איש ישראל הראיתם האיש
העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל ׃ ואמר אנש
ישר׳ החזיתון גברא דסליק הדין ארי לחסדא ית ישר׳ סליק ויהי גברא
דיקטלניה יעתרניה מלכא עותר סגי וית ברתיה יתין ליה וית בית אבוהי
יעביד חרין בישר׳ ׃ ויאמר דוד אל האנשים העמדים
עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל
ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים ׃ ואמר דוד
לגבריא דקימין עמיה למימר מא יתעביד לגברא דיקטול ית פלשתאה דיכי
ויעדי חסודא מעל ישר׳ ארי מן פלשתאה ערלא הדין ארי חסיד סדרי עמא

הראיתם ג׳ וסימנ׳ הראיתם אשר בחר בו יי׳ האיש העלה הזה אלישע הראיתם בן המרצח ב׳ בבסף וכת׳ בספר מלכים ׃

88

דינך קיימא׃ ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יככו׃
ואמר ליה עמא כפתגמא הדין למימר כדין יתעביד לגברא דיקטליניה׃ וישמע
אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה
זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת
רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת׃ ושמע אליאב אחוהי רבא במללותיה
עם גבריא ותקיף רגזא דאליאב בדוד ואמר למא דנן נחתתא ועל מן רטשתא
זעיר ענא האנין במדברא אנא ידענא ית רברבנותך וית בישות לבך ארי
בדיל למחזי עבדי קרבא נחתתא׃ ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר
הוא׃ ואמר דוד מא עבדית כען הלא פתגם הוא אמרית׃ ויסב מאצלו אל
מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון׃ ואסתחר
מלותיה לקביל אחרן ואמר כפתגמא הדין ואתיבוהי עמא פתגמא כפתגמא
קדמאה׃ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו׃ ואשתמעו
פתגמיא דמליל דוד וחויאו קדם שאול ודברוהי׃ ויאמר דוד אל שאול אל
יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה׃ ואמר דוד לשאול לא
יתבר לבא דאנשא מניה עבדך ייזיל ויגיח קרבא עם פלשתאה הדין׃ ויאמר
שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מנעריו׃ ואמר שאול לדוד לא תכול למיזל לות פלשתאה
הדין לאגחא קרבא עמיה ארי יניק את והוא גבר עביד קרבא מינקותיה׃
ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי
ואת הדוב ונשא שה מהעדר׃ ואמר דוד לשאול רעא הוה עבדך לאבוהי
בענא ואתא אריא ואף דובא ונסיב אמרא מעדרא׃ ויצאתי אחריו והכתיו
והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו׃ ונפקית בתרוהי
ומחיתיה ושיזיבית מפומיה וקם עלי ואחדית בלועיה ומחיתיה וקטלתיה׃ גם
את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
מערכות אלהים חיים׃ אף אריא אף דובא קטל עבדך ויהי פלשתאי ערלאה הדין
כחד מנהון ארי חסיד סדרי עמא דינך קיימא׃ ויאמר דוד יהוה

ונלחם ה׳ פת׳ וסימנ׳ הבה נתחכמה לו פן ירבה והייכו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי ויצא יפ׳ ונלחם ויתמרמר עליו׳

[illegible]

פיסקא באמצע הפסוק

אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ג׳ ב׳
ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך ׃ ואמר דויד יי דשיזבני קמ׳
מיד אריא ומיד דובא הוא ישיזבנני מידא דפלשתאה הדין ואמר שאול לדוד וחד
איזיל ומימרא דיי יהי בסעדך ׃ וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת פת׳
על ראשו וילבש אתו שריון ׃ ואלביש שאול ית דוד לבושוהי ויהב קולס דנחש ומ׳
על רישיה ואלביש יתיה שריונא ׃ ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת ב׳
כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם ב׳ ב׳
דוד מעליו ׃ וזריז דוד ית חרביה מעיל ללבושוהי ולא אבא למיזל ארי לא בחד
אליף ואמר דוד לשאול לית אנא יכיל למיזל באלין ארי לית בהון נסא ואעדינון
דוד מניה ׃ ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם וחס׳
אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי ׃ ונסיב
חטריה בידיה ובחר ליה חמשה שעיעי אבניא מן נחלא ושוי יתהון במן
רעיא דיליה ובתרמליה וקלעיה בידיה וקריב לות פלשתאה ׃ וילך הפלשתי
הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ׃ ואזל פלשתאה אזיל וקריב לות
דוד וגברא נטיל תריסא קדמוהי ׃ ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי ה׳
היה נער ואדמני עם יפה מראה ׃ ואסתכי פלשתאה וחזא ית דוד ושטיה
ארי הוה יניק וסמוק שפיר בריויה ׃ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי
כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו ׃ ואמר פלשתאה
לדוד הכלב שטי אנא דאת אתי עלי בחטריא ולטיט פלשתאה ית דויד
בטעותיה ׃ ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים בספ׳
ולבהמת השדה ׃ ואמר פלשתאה לדוד איתא עלי ואתין ית בסרך לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא ׃ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות
ישראל אשר חרפת ׃ ואמר דוד לפלשתאה את אתי עלי בחרבא ובמורניתא
ובזרמחא ואנא אתי עלך בשמא דיי צבאות אלה סדרי ישראל דחסידתא ׃ היום
הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסירתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה

הצילני ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימ׳ מיד הארי דרסתני כי מכל צרה קוממ׳ פת׳. נסיתי ב׳ וסימנה׳ לא אוכל ללכת באלה במחמה

ק׳

89

פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים
לישראל׃ יומא הדין ימסרנך יי בידי ואקטלנך ואעדי ית רישך מנך ואתין
פגר משרית פלשתאי יומא דין לעופא דשמיא ולחית ארעא וידעון כל דיירי
יא ב רפי ארעא דאית אלה בישראל׃ וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע
יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו׃ וידעון כל קהלא הדין ארי לא
בחרבא ובמורניתא פריק יי ארי מן קדם יי נצחן קרבא וימסר יתכון בידנא׃
ה והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד
וירץ המערכה לקראת הפלשתי׃ והוה כד קם פלשתאה ואזל וקריב לקדמות
דויד ואוחי דויד ורהט לסדרא לקדמות פלשתאה׃ וישלח דוד את ידו אל
הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו
ויפל על פניו ארצה׃ ואושיט דויד ית ידיה למנא ונסיב מתמן אבנא ואחזר
ט״ו בבית עינוהי וטבעת אבנא ומחא ית פלשתאה בבית עינוהי ונפל על אפוהי על ארעא׃ ויחזק דוד מן
הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב אין ביד דוד׃ ותקיף דויד
מן פלשתאה בקלעא ובאבנא ומחא ית פלשתאה וקטליה וחרבא לית בידא
דדויד׃ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו
ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו׃ ורהט דויד וקם
בפלשתאה ונסיב ית חרביה ושלפה מלדנה וקטליה ופסק בה ית רישיה וחזו
פלשתאי ארי מית גיברהון ואפכו׃ ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו
ה את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך
שערים ועד גת ועד עקרון׃ וקמו אנשי ישראל ויהודה ויבבו ורדפו ית
פלשתאי עד מעלנא דגי ועד תרעי עקרון ונפלו קטילי פלשתאי באורח
שערים ועד גת ועד עקרון׃ וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו
את מחניהם׃ ותבו בני ישראל מלמרדף בתר פלשתאי ובזו ית משריתהון׃
ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו׃ ונסיב דויד
ית רישא דפלשתאה ואיתיה לירושלם וית זיניה שוי במשכניה׃
ב המן וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר

ויקרב ה׳ וסימנהון אהרן אל המזבח והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב יואב מדמשק רב החבל וכולה׳ פרש׳
[illegible]

 ואת כליו ד׳ וסימנ׳ ואת השלחן ואת כליו שם באהלו ויפשטהו ודב׳ ימים ״ וכראות ב׳ וסימנ׳ שאול המן ״

הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי׃ וכד חזא
שאול ית דוד נפיק לקדמות פלשתאה אמר לאבנר רב חילא בר מן דין עולימא
אבנר ואמר אבנר חיי נפשך מלכא אם ידע אנא׃ ויאמר המלך שאל אתה בן מי
זה העלם׃ ואמר מלכא שאל את בר מן דין עולימא׃ וכשוב דוד
מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו׃
וכד תב דוד מלמקטל ית פלשתאה ודבר יתיה אבנר ואיתייה לקדם שאול
ורישא דפלשתאה בידיה׃ ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד
בן עבדך ישי בית הלחמי׃ ואמר ליה שאול בר מן את עולימא ואמר דוד
בר עבדך ישי דמבית לחם׃ ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה
בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׃ והוה כד שיצי למללא עם שאול ונפשא
דיהונתן אתחברת בנפשא דדוד ורחמיה יהונתן כנפשיה׃ ויקחהו שאול
ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו׃ ודבריה שאול ביומא ההוא ולא שבקיה
למתב לבית אבוהי׃ ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו׃ וגזר
יהונתן ודוד קים בדרחים יתיה כנפשיה׃ ויתפשט יהונתן את המעיל
אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו׃ ושלח
יהונתן ית מעילא דעלוהי ויהביה לדוד ולבושוהי ועד חרביה ועד קשתיה
ועד קמריה׃ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על
אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול׃ ונפק דוד
בכל אתר דשלח ליה שאול מצלח ומניה שאול על גברי עבדי קרבא
ושפר בעיני כל עמא ואף בעיני עבדי שאול׃ ויהי בבואם
בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור
והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים׃ והוה במיתיהון
כד תב דוד מלמקטל ית פלשתאה ונפקא נשיא מכל קרוי ישראל לשבחא
בחנגא לקדמות שאול מלכא בתופין בחדוא ובצלצלין׃ ותענינה הנשים
המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו׃ ואתיבא נשיא
דמשבחן ואמרא קטל שאול באלפין ודוד ברבון׃ ויחר לשאול מאד וירע בעיניו

על אנשי ד׳ וסימנ׳ וישמהו שאול על אנשי המלחמה על אנשי עבדות ומן העיר לקח סריס אחד והביאו

צ

90

ח הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה׃
ותקיף לשאול לחדא ובאיש בעינוהי פתגמא הדין ואמר יהבו לדוד רבון ולי יהבו
עוין ק׳ אלפיא ומבתר כן לא אשתארת ליה עוד אלהין מלכותא׃ ויהי שאול עון את דוד מהיום
ההוא והלאה׃ והוה שאול כמין לדוד מיומא ההוא ולהלאה׃ ויהי
ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו
י״א כיום ביום והחנית ביד שאול׃ והוה ביומא דבתרוהי ושרת רוח בישא מן ק׳ יי על
שאול ואשתטי בגו ביתא ודוד מנגין בידיה ביום ביום ומורניתא בידא דשאול׃
ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים׃ וארים
שאול ית מורניתא ואמר אמחיניה בדוד ואכליניה בכתלא ואסתחר דוד מן
כ״ב קדמוהי תרתין זמנין׃ ויירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול
סר׃ ודחיל שאול מן קדם דוד ארי הוה מימרא דיי בסעדיה ויתשאול רחיק׃
ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם׃ ואפניה שאול
מלותיה ומניה ליה רב אלפא ונפק ועל בריש עמא׃ ויהי דוד לכל
כ״ו דרכו משכיל ויהוה עמו׃ והוה דויד לכל אורחתיה מצלח ומימרא דיי בסעדיה׃
וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו׃ וחזא שאול דהוא מצלח לחדא
ודחיל מן קדמוהי׃ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם׃
וכל ישראל ויהודה רחמין ית דויד ארי הוא נפיק ועליל ברישהון׃ ויאמר
שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם
י״ד מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים׃ ואמר שאול לדוד
הא ברתי רבתא מרב יתה אתנין לך לאתו ברם הוי לי לגבר עביד קרבין ואגיח קרבי
עמא דיי ושאול אמר לא תהי ביה ידי ביה ויתמסר בידא דפלשתאי׃ ויאמר
ג דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך׃ ואמר
דוד לשאול מן אנא ומן חיי ברם זרעית אבא בישראל ארי איהי חתנא למלכא׃ ויהי
בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה׃ והוה
בעדן דמטא אתיהבא דמרב בת שאול לדוד והיא אתיהיבת לעדריאל דממחולת
לאתו׃ ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול ויישר הדבר בעיניו׃ ורחימת

דישמוע

ותאמרן ג כת׳ כן וסימ׳ המילדות איש מצרי ותענינה הנשים ׳ מי אנכי ג וסימ׳ כי אלך אל פרעה ומי חיי משפחת אבי ויבא המלך דוד

מיכל בת שאול ית דוד וחויאו לשאול וכשר פתגמא בעינוהי ויאמר שאול
אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים
תתחתן בי היום ואמר שאול אתנה ליה ותהי ליה לתקלא ויתמסר בידא
דפלשתאי ואמר שאול לדוד בחדא מן תרתין תתחתן בי יומא דין ויצו
שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו
אהבוך ועתה התחתן במלך ופקיד שאול ית עבדוהי מלילו עם דוד ברז
למימר הא אתרעי בך מלכא וכל עבדוהי רחמין לך וכען אתחתן במלכא
וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה ומלילו עבדי שאול קדם דוד ית פתגמיא
האלין ואמר דוד הקליל בעיניכון לאתחתנא במלכא ואנא גבר מסכין
והדיוט ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד וחויאו עבדי
שאול ליה למימר כפתגמיא האלין מליל דוד ויאמר שאול כה
תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי
המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים ואמר שאול כדין תימרון לדוד
לא רעוא למלכא במוהרין אלהין במאה ערלת פלשתאי לאתפרעא מסנאי מלכא
ושאול חשיב למימסר ית דוד בידא דפלשתאי ויגדו עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים וחויאו עבדוהי
לדוד ית פתגמיא האלין וכשר פתגמא בעיני דוד לאתחתנא במלכא ולא שלימו
יומיא ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד
את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו
לאשה וקם דוד ואזל הוא וגברוהי וקטל בפלשתאי מאתן גברא ואיתי דוד
ית ערלתהון ואשלימונון למלכא לאתחתנא במלכא ויהב ליה שאול ית מיכל
ברתיה לאתו וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול
אהבתהו וחזא שאול וידע ארי מימרא דיי בסעדא דדוד ומיכל בת שאול
רחימתיה ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים
ואוסיף שאול למדחל מן קדם דוד עוד והוה שאול בעיל דבב לדוד כל יומיא

ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול
וייקר שמו מאד׃ ונפקו רברבי פלשתאי והוה בזמן מפקהון אצלח דוד מכל
19 עבדי שאול וסגי שמיה לחדא׃ וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל
עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד׃ ומליל שאול עם
יונתן בריה ועם כל עבדוהי למקטל ית דוד ויהונתן בר שאול אתרעי בדויד
לחדא׃ ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא
בבקר וישבת בסתר ונחבאת׃ וחוי יהונתן לדויד למימר בעי שאול אבא
למקטלך וכען אסתמר כען בצפרא ותתיב בסתרא ותטמר׃ ואני אצא
ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה
והגדתי לך׃ ואנא אפוק ואקום לות אבא בחקלא דאת תמן ואנא אמליל עלך
פתגמין תקנין קדם אבא ואחזי מא ואחוי לך׃ וידבר יהונתן
בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא
חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד׃ ומליל יהונתן על דוד פתגמין תקנין קדם
שאול אבוהי ואמר ליה לא יחטי מלכא בעבדיה בדוד ארי לא חטא לך וארי
עובדוהי תקנין לך לחדא׃ וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את
דוד חנם׃ ומסר ית נפשיה כעל גב לאתקטלא וקטל ית פלשתאה ועבד יי
פרקנא רבא לכל ישראל חזיתא וחדיתא ולמא את חאיב בדם זכי למקטל ית
דוד מגן׃ וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת׃ וקביל
שאול למימר יהונתן וקיים שאול קיים הוא יי אם יתקטיל׃ ויקרא יהונתן
לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי
לפניו כאתמול שלשום׃ וקרא יהונתן לדוד וחוי ליה יהונתן ית כל פתגמיא האלין
ואיתי יהונתן ית דוד לות שאול והוה משמיש קדמוהי כמאתמלי ומדקמוהי׃

ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו׃ ואוסיפו עבדי קרבא למהוי ונפק דויד ואגיח קרבא
בפלשתאי ומחא בהון מחא סגיאה ואפכו מן קדמוהי׃ ותהי רוח יהוה רעה

ותוסף ג׳ מל׳ וסימנ׳ המלחמה להיות ותוסף תלכותיה ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך

ב׳ בלילה הוא ד׳ וסימ׳ ותשקין את אביהן וישכב עמה בלילה ויקם בלילה הוא ודוד נס · וסימ׳ שתה ודמך קם ועריק · מראשתיו ח׳

אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד׃ ושרת רוח בישא
מן קד׳ יי׳ על שאול והוא בביתיה יתיב ומורניתיה בידיה ודויד מנגין בכנר׃ ויבקש
שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס בדוד
וימלט בלילה הוא׃ ובעא שאול למימחי במורניתא בדוד ולמברזה בכותלא ד׳
ואתפטר מן קדם שאול וקבע ית מורניתא בכותלא ודויד ערק ואשתיזב בליליא
הוא׃ וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד וחס
לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת׃
ושלח שאול אזגדין לבית דוד למטריה ולמקטליה בצפרא וחויאת לדוד מיכל
אתתיה למימר אם ליתך משיזיב ית נפשך בליליא מחר את מתקטיל׃ ותרד ג
מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט׃ ושלשילת מיכל ית דויד מן ב חס
חרכא ואזל וערק ואשתיזב׃ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת וחד מל
כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד׃ ונסיבת מיכל ית צלמניא ושויאת ב
על ערסא וית כורא דעזיא שויאת איסדוהי וכסיאת בלבושא׃ וישלח כל שבכמר
שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא׃ ושלח שאול אזגדין למדבר ית עזים
דויד ואמרת מכרע הוא׃ וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר
העלו אתו במטה אלי להמיתו׃ ושלח שאול ית אזגדיא למחזי ית דוד למימר
אסיקו יתיה בערסא לותי למקטליה׃ ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה
וכביר העזים מראשתיו׃ ואתו אזגדיא והא צלמניא על ערסא וכורא דעזיא ח
איסדוהי׃ ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי
את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך׃ ב
ואמר שאול למיכל למא כדין שקרת בי ושלחת ית בעיל דבבי ואשתיזב
ואמרת מיכל לשאול הוא אמר לי שלחיני למא אקטלניך׃ ודוד ברח וימלט
ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל ג
וישבו בנוית׃ ודוד ערק ואשתיזב ואתא לות שמואל לרמתא וחוי ליה ית כל בנוית
דעבד ליה שאול ואזל הוא ושמואל ויתיבו בבית אולפנא׃ ויגד לשאול לאמר הנה ל
דוד בנוית ברמה׃ ואתחוה לשאול למימר הא דויד בבית אולפנא ברמתא׃

וסימ׳ וישכב וישכם ותקח מיכל ויבאו המלאכים ויבא דוד ואנשי חי׳ בלילה ל׳ מיע׳ לא טוב הדבר ויבט והנה ד׳ מנה׳ מראשתיו כת׳ וכול חס׳ נ״ו
מראשותיהם דירמיה מל׳

וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ויראו את להקת הנביאים נבאים ושמואל
עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה׃ ושלח
שאול אזגדין למדבר ית דוד וחזו ית סיעת ספריא משבחין ושמואל קאים מליף
עלויהון ושרת על אזגדי שאול רוח נבואה מן קדם יי ושבחו אף אנון׃ ויגדו לשאול
וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים פיסקא באמצע הפסוק
שלשים ויתנבאו גם המה׃ וחויאו לשאול ושלח אזגדין תנינין ושבחו אף אנון
ואוסיף שאול ושלח אזגדין תליתאין ושבחו אף אנון׃ וילך גם הוא הרמתה ויבא ג
עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בניות ל׳ בכוות כת
ברמה׃ ואזל אף הוא לרמתא ואתא עד גובא רבא דבסכו ושאיל ואמר איכא יו ק׳
שמואל ודוד ואמר הא בבית אולפנא ברמתא׃ וילך שם אל נוית ברמה ותהי עליו גם
הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד באו בניות ברמה׃ ואזל לתמן לבית אולפנא בכוות
דברמתא ושרת עלוהי אף הוא רוח נבואה מן קדם יי ואזל מיזל ומשבח עד דאתא ק׳
לבית אולפנא דברמתא׃ ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל
ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים׃ ושלח אף הוא
לבושוהי ושבח אף הוא קדם שמואל ונפל ברשן כל יומא ההוא וכל ליליא על כין
יימרון האף שאול בספריא׃ ויברח דוד מנוית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן
מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי׃ וערק דוד מבית
אולפנא דברמתא ואתא ואמר קדם יהונתן מא עבדית מא חובי ומא סרחני קדם
אבוך ארי בעי למקטלי׃ ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול ב׳ כת יעשה ק׳
או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת׃ וו ובספ
ואמר ליה חס לא תמות הא לא יעביד אבא פתגם רב או פתגם זעיר ולא יחוי לי
ומדין כסי אבא מני ית פתגמא הדין לית דא קימא׃ וישבע עוד דוד ויאמר ידע
ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי
יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות׃ וקיים עוד דוד ואמר מידע ידע אבוך
ארי אשכחית רחמין בעינך ואמר לא ידע דא יהונתן דלמא יתנסיס וברם קיים
הוא יי וחיי נפשך ארי כפסעא חדא בינא ובין מותא׃ ויאמר יהונתן אל דוד

י׳ כת בכוית וקר׳ בניות וסימנה׃ ברח בנרמה ברמה וילך שם ׳ לו ב׳ כת וו וסימנה׃ ואמר לו כי עתה תתן הנה לו ׃ יעשה חב׳ דבל׳

מה תאמר נפשך ואעשה לך׃ ואמר יהונתן לדוד מא רעיא נפשך ואעביד לך׃
ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך ה׳ וחס
לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית׃ ואמר דוד ליהונתן הא
ירחא מחר ואנא אסחרא אסחר עם מלכא למיכל ותשלחנני ואטמר בחקלא
עד רמשא דיומא תליתאה׃ אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני ה׳ וחס
דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה׃ אם מבעא יבעינני ג
אבוך ותימר אשתאלא אשתאיל מני דוד למיזל לבית לחם קרתיה ארי שירו
נכסת קודשיא יומא הדין תמן לכל זרעיתא׃ אם כה יאמר טוב שלום לעבדך
ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו׃ אם כדין יימר טב שלם לעבדך ג
ואם מתקף יתקף ליה דע ארי גמירא בשתא מניה׃ ועשית חסד על עבדך ג
כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך ג
למה זה תביאני׃ ותעביד טיבו עם עבדך ארי בקימא דיי׳ אעילתא ית עבדך
עמך ואם אית בי חובא קטולני את ולות אבוך למא דנן תעלנני׃
ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי
לבוא עליך ולא אתה אגיד לך׃ ואמר יהונתן חס לך ארי אם מדע אדע ארי
גמירא בשתא מן אבא למיתי עלך ולא יתה אחוי לך׃ ויאמר דוד אל יהונתן
מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה׃ ואמר דוד ליהונתן מן יחוי לי או דלמא כול
יתיבנך אבוך פתגמין קשן׃ ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא קמ׳ במ׳ ה׳
השדה ויצאו שניהם השדה׃ ואמר יהונתן לדוד איתא ונפוק לחקלא ונפקו תרויהון בל״ש
לחקלא׃ ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את פת׳
אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את
אזנך׃ ואמר יהונתן לדוד יי׳ אלהא דישראל ארי אבדוק ית אבא כעדנא הדין מחר
או דיומא תליתאה והא פתגמין תקנין מתאמרין על דוד ולא מכען אשלח
לותך ואחוי לך׃ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה
עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
עם אבי׃ כדין יעביד יי׳ ליהונתן וכדין יוסיף ארי גמירא מן אבא למיתי בשתא

לרוץ ג׳ וסימנ׳ בית לחם עירו כי זבח הימים וישיש כגבור לרוץ ארח דבג״ים ממהרות לרוץ לרעה׃

93

עלך ואחוי לך ואשלחנך ותהך לשלם ויהי מימרא בסעדך כמא דהוה בסעדיה
ג דאבא׃ ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות׃ ולא עד דאנא
קיים ולא תעביד עמי טיבו מן קדם יי ולא אמות׃ ולא תכרית את חסדך מעם
ב חד חס ביתי עד עולם ולא בהכרית יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה׃ ולא
וחד תפסיק ית טיבותך מן אנש ביתי עד עלמא ולא כד ישיצי יי ית סנאי דוד גבר
מל מעל אפי ארעא׃ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד׃ וגזר
ג בהכרית מל איבי בספ יהונתן עם בית דוד ואתפרע ליה יי מיד סנאי דוד׃ ויוסף יהונתן להשביע
את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו׃ ואוסיף יהונתן לאומאה ית דויד
הפטרה לשבת שלפני ראש חדש ברחים יתיה ארי רחמת נפשיה רחמיה׃ ויאמר לו יהונתן
ג בשלשה מיני דפוסין מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך׃ ואמר ליה יהונתן מחר ירחא ותתבעי
ב ג ונפקדת ארי יהי מרוח בית אסחרותך׃ ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת
בטע שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל׃ ולתלתות יומא תתבעי לחדא ותהך
בתיו לאתרא דאטמרתא תמן ביומא דחולא ותתיב בסטר אבן אתא׃ ואני שלשת
החצים צדה אורה לשלח לי למטרה׃ ואנא תלתא גרין בקשת שדי למחוי לי
ג חס לפלגליסא׃ והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער
הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה׃ והא אשלח
ית עולימא איזיל אשכח ית גיריא אם מימר איימר לעולימא הא גריא מנך
ולכא סבהי ואיתא ארי שלם לך ולית מדעם ביש קיים הוא יי׃ ואם כה אמר
לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה׃ ואם כדין איימר לעולימא
ג ג הא גריא מנך ולהלא איזיל ארי שילחך יי׃ והדבר אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני ובינך עד עולם׃ ופתגמא דמלילנא אנא ואת הא מימרא דיי
סהיד בינא ובינך עד עלמא׃ ויסתר דוד בשדה ויהי החדש
אל ו מל ויֵשב המלך על הלחם לאכול׃ ואטמר דוד בחקלא והוה ירחא ואסחר מלכא
ק ב ומל על לחמא למיכל׃ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם
בריר ישב יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד׃ ואסחר מלכא על שויה
כזמן בזמן על שויא דמתקן ליה בסטר כתלא וקם יהונתן ואסחר אבנר

מסטרא דשאול והוה אתרא דדוד מרוח׃ ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא
כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור׃ ולא מליל שאול מדעם ביומא ב וכל
ההוא ארי אמר דלמא עירוע הוה ליה ולא דכי הוא או דלמא לאורח אזל ואנסא קהלת
לא זמניהי׃ ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר כות
שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם׃ והוה ביסקא באמצע הפסוק
ביומא דבתלוהי דהוא עבור ירחא תניינא והוה אתרא דדוד מרוח ואמר
שאול ליהונתן בריה מדין לא אתא בר ישי אף תמלי אף יומא דין ללחמא׃
ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם׃ ואתיב יהונתן
ית שאול אשתאלא אשתאיל דוד מני למיזל עד בית לחם׃ ויאמר שלחני
נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך
אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך׃ ואמר שלחני כען בטע פס
ארי שירו נכסת קודשיא לכל זרעיתא לנא בקרתא והוא פקיד לי אחי וכען דמין
אם אשכחית רחמין בעינך אשתיזב כען ואחזי ית אחי על כין לא על לפתורא
דמלכא׃ ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות
הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך׃ ותקיף רגזא
דשאול ביהונתן ואמר ליה בר סרבניתא דמרדותה קשיא הלא ידענא ארי
רעי את בבר ישי לבהתתך ולבהתת קלן אמך׃ כי כל הימים אשר בן ישי חי
על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא׃
ארי כל יומיא דבר ישי קיים על ארעא לא תתקן את ומלכותך וכען שלח ואיתיניה
לותי ארי גבר חייב קטול הוא׃ ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו
למה יומת מה עשה׃ ואתיב יהונתן ית שאול אבוהי ואמר ליה למא יתקטיל
מא עבד׃ ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
אביו להמית את דוד׃ וארים שאול ית מורניתא עלוהי למקטליה וידע יהונתן
ארי גמירא היא מן אבוהי למקטל ית דוד׃ ויקם יהונתן מעם
השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלימו
אביו׃ וקם יהונתן מן פתורא בתקוף רגז ולא אכל ביום עבור ירחא תניינא

לב
חס רע

ו פיס ח׳ית ביהו ה׳ מלין מן כ״ב אתין וסימנ׳ כה אתנשא ואוחס כי גם זה לך בן כי יד על כס יה על כן לא בא אל גם לי גם לך לא זה כי

לחמא ארי אתנכיס על דוד ארי אכלמיה אבוהי׃ ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה
ו רפ׳ למועד דוד ונער קטן עמו׃ והוה בצפרא ונפק יהונתן לחקלא לזמנא דאמר ליה
דוד ועולים זעיר עמיה׃ ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא ירה החצי להעבירו׃ ואמר לעולימיה רהוט אשכח כען ית גיריא
דאנא שדי עולימא רהט והוא שדא גירא לאעברותיה׃ ויבא הנער עד מקום
ל׳ החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך
זק׳ בספ׳ והלאה׃ ואתא עולימא עד אתר גירא דשדא יהונתן וקרא יהונתן בתר עולימא
ואמר הלא גירא מנך ולהלאה׃ ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל
הרוצים תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו׃ וקרא יהונתן בתר עולימא
ל׳ אוחי בפריע לא תעכיב ולקיט עולימא דיהונתן ית גיריא ואתא לות רבוניה׃
והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר׃ ועולימא לא ידע
מדעם ברם יהונתן ודוד ידעין ית פתגמא׃ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר
ג ב לו ויאמר לו לך הביא העיר׃ ויהב יהונתן ית זיניה לעולימא דיליה ואמר ליה
חס ר״ש איזיל אובלהי לקרתא׃ הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
וחד מל פ״ס ל׳ וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל׃
עולימא אתא ודוד קם מסטר אבן אתא דלקביל דרומא ונפל על אפוהי
על ארעא וסגיד תלת זמנין ונשיקו גבר ית חבריה ובכו גבר ית חבריה עד
ג דדוד אסגי׃ ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם
יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם׃ ואמר יהונתן
לדוד איזיל לשלם דקיימנא תרוינא אנחנא בשמא דיי למימר מימרא דיי
עד כאן העינן יהי סהיד בינא ובינך ובין בני ובין בנך עד עלמא׃ ויקם וילך
ויהונתן בא העיר׃ וקם ואזל ויהונתן על לקרתא׃ ויבא דוד נבה אל אחימלך
ג הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך׃
ואתא דוד לנוב לות אחימלך כהנא ואתבעית אחימלך לקדמות דוד ואמר
ליה מדין את בלחודך וגבר לית עמך׃ ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר

הביא ג׳ חד מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ההנשים הביאה הבא ידך הביא העבד וחד והבא מעט דהעיר מל׳ ושאר׳ חס׳

 לבדך ג׳ ומימכ׳ אתה יושב אחימלך אתה הוא יי׳ ובל׳ אתכחה וסוף פס׳ ׃ ושם ה׳ דיש פס׳ ומימכ׳ אתכן נער עבדי

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני ׃ ואמר דוד לאחימלך כהנא
מלכא פקדני פתגמא ואמר לי אנש לא ידע מדעם ית פתגמא דאנא שלח לך
ודפקידתך וית עולימיא שלחית קדמי לאתר כסי וטמיר ׃ ועתה מה יש תחת
ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא ׃ וכען מא אית כא תחות ידך חמיש טלמין
דלחמא הב בידי או מא דאשתכח ׃ ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל
תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ׃ ואתיב כהנא
ית דוד ואמר לית לחים תחות ידי אלהין לחמא דקדשא אית כדם אם נטירין
עולימיא לחוד מסואבת אתתא ׃ ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש
והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי ׃ ואתיב דויד ית כהנא ואמר ליה
בקשטא אתתא מרחקא לנא כמאתמלי ומדקמוהי במפקי והוו מניהון
דעולימיא דכן לקדשא והוא לא כאורח חול הוה אליל ויומא דין הוא מתאכיל
ולא מתפסיל במנא ׃ ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו ׃ ויהב ליה כהנא קדשא
ארי לא הוה תמן לחים חולין אלהין לחים אפיא דמעדן מן קדם יי׳ לשויותיה לחים
חמים ביום אתנסבותיה ׃ ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה
ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול ׃ ותמן גברא מעבדי שאול
ביומא ההוא כניש קדם יי׳ ושמיה דואג אדומאה רב רעיא דלשאול ׃ ויאמר דוד
לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
בידי כי היה דבר המלך נחוץ ׃ ואמר דויד לאחימלך ולו אית כא תחות ידך
מורניתא או חרבא ארי אף חרבי ואף זיני לא נסיבית בידי ארי הוה פתגם מלכא
בבהילו ׃ ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק
האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין
אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תנה לי ׃ ואמר כהנא חרבא דגלית פלשתאה
דקטלתא במישר בטמא הא היא מכרכא בשושיפא בתר דשאיל ליה באיפודא אם
יתה תסב לך סב ארי לית אחרי בר מנה הכא ואמר דוד לית דכותה הבה לי ׃

עבד לשר דאינו את הנפילים איש מעבדי שאול נקרא איש ׃ וירד ו׳ בח׳ וד׳ מל׳ וסימ׳ העם דידו גשם המלך בבהלות עוז מבטחה ׃

עשייה אלהים ד וסימנ׳ יצחק עשה לי ויאמר אל אחיו וישמע משה חתן משה יצא נא אבי ואמי אתכם

ויברח

ויקם דוד ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת׃ וקם דוד וערק
ביומא ההוא מן קדם שאול ואתא לות אכיש מלכא דגת׃ ויאמרו עבדי אכיש אליו
הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד
ברבבתו׃ ואמרו עבדי אכיש ליה הלא דין דוד מלכא דארעא הלא לדין משמשין
בחנגא למימר קטל שאול באלפין ודויד ברבון׃ וישם דוד את הדברים האלה בלבבו
וירא מאד מפני אכיש מלך גת׃ ושוי דויד ית פתגמיא האלין בליביה ודחיל לחדא
מן קדם אכיש מלכא דגת׃ וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על
דלתות השער ויורד רירו אל זקנו׃ ושני ית מדעיה בעיניהון ואשתטם בידהון
ומסריט על דשי תרעא ומחית ריריה על דקניה׃ ויאמר אכיש
אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי׃ ואמר אכיש לעבדוהי
הא כד חזיתון דגבר שטי הוא למא איתיתון יתיה לותי׃ חסר משגעים אני כי
הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי׃ חסיר שטיא אנא ארי איתיתון
ית דין לאשתטאה קדמי הדין ייעול לביתי׃ וילך דוד משם וימלט
אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה׃ ואזל דוד מתמן
ואשתיזב למערת עדלם ושמעו אחוהי וכל בית אבוהי ונחתו לותיה תמן׃ ויתקבצו
אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר
ויהיו עמו כארבע מאות איש׃ ואתכנישו לותיה כל גבר מעיק רוח וכל גבר דליה
מרי רשו וכל גבר מריר נפש והוה עליהון לרבא והוו עמיה כארבע מאה גברא׃
וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם
עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים׃ ואזל דוד מתמן למצפיא דמואב ואמר
למלכא דמואב יפוק כען אבא ואמא עמכון עד דאדע מא יעביד לי יי׃ וינחם את פני
מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה׃ ואשרינון קדם מלכא דמואב
ויתיבו עמיה כל יומין דהוה דוד מטמר במצדתא׃ ויאמר גד הנביא
אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת׃ ואמר
גד נביא לדוד לא תתיב במצדיא איתא ואיזיל לך לארעא דבית יהודה ואזל דוד
ואתא לחורשא דחרת׃ וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו

הזה ד וסימנה וישא משאת חסר משגעים ראוך כבקר ׃ וינחם ג וסימנה מואב הרכב לחלה וחבור שוטה לחמים וינחם בעגן לבכה

ושאול יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו׃ ושמע
שאול ארי אתידע דוד וגבריא דעמיה ושאול יתיב בגבעתא תחות אשלא ברמתא
ומורניתיה בידיה וכל עבדוהי קימין עלוהי׃ ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו
שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי
אלפים ושרי מאות׃ ואמר שאול לעבדוהי דקימין עלוהי שמעו כען בני שבטא
דבית בנימן אף לכלכון יתין בר ישי חקלין וכרמין אף לכלכון ימני רבני אלפי
ורבני מאותא׃ כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין
חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה׃ ארי מרידתון
כלכון עלי ולית דחוי לי כד גזר קים ברי עם בר ישי ולית דכאיב ליה מנכון עלי
ומחוי לי ארי אקים ברי ית עבדי עלי לכמנא כיומא הדין׃ ויען
דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל
אחימלך בן אחטוב׃ ואתיב דואג אדומאה והוא ממנא על עבדי שאול ואמר
חזיתי ית בר ישי אתא לנוב לות אחימלך בר אחיטוב׃ וישאל לו ביהוה וצידה
נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו׃ ושאיל ליה במימרא דיי וזוודין יהב ליה
וית חרבא דגלית פלשתאה יהב ליה׃ וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב
הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך׃ ושלח מלכא
למקרי ית אחימלך בר אחיטוב כהנא וית כל בית אבוהי כהניא דבנוב ואתו כלהון
לות מלכא׃ ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני׃
ואמר שאול שמע כען בר אחיטוב ואמר האנא רבוני׃ ויאמר אלו שאול למה
קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב
כיום הזה׃ ואמר ליה שאול למא מרידתון עלי את ובר ישי במתנך ליה מזון
וחרבא ושאילת ליה במימרא דיי למקם עלי לכמנא כיומא הדין׃ ויען
אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך
ונכבד בביתך׃ ואתיב אחימלך ית מלכא ואמר ומן בכל עבדך כדוד מהימן וחתנא
דמלכא ורב על משמעתך ויקיר בביתך׃ היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי
אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול׃

דגתם
את

אלו״ ג בת לו וקר׳ לו וסימנה׃ דוין קשרתם עבור ״ וימיתה׃ וסימ׳ אבחש דוחב לגדליה וקטל בוכיה ״ פילוש אונן דואג ויכו האחד גדליה

יומא דין שריתי למשאלא ליה במימרא דיי חס לי לא ישוי מלכא בעבדיה פתגמא
מכל בית אבא ארי לא ידע עבדך בכל דא פתגם זעיר או רב׃ ויאמר המלך מות
תמות אחימלך אתה וכל בית אביך׃ ואמר מלכא ממת תמות אחימלך את וכל
בית אבוך׃ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם
ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח
את ידם לפגע בכהני יהוה׃ ואמר מלכא לרהטיא דקימין עלוהי אסתחרו
וקטילו כהניא דיי ארי אף ידהון עם דויד וארי ידעו ארי עריק הוא ולא חוו לי
ולא אבו עבדי מלכא לאושטא ית ידהון למשלט בכהניא דיי׃

לדואג דואג ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע
הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד׃ ואמר
ואסתחר דואג אדומאה ושליט הוא בכהניא מלכא לדואג אסתחר כען ושליט בכהניא וקטל ביומא ההוא תמנן וחמשה
גברא כשרין למלבש איפודא דבוץ׃ ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש
ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב׃ וית נוב קרית כהניא
מחא לפתגם דחרב מגבר ועד אתא מעולים ועד יניק ותור וחמר ואמר לפתגם
דחרב׃ וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד׃
ואשתיזב בר חד לאחימלך בר אחיטוב ושמיה אביתר ועריק בתר דויד׃
ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה׃ וחוי אביתר לדויד ארי קטל שאול
דואג ית כהניא דיי׃ ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי
כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך׃ ואמר דויד לאביתר ידענא
ביומא ההוא ארי תמן דואג אדומאה ארי חואה יחוי לשאול אנא גרמית
לאתקטלא בכל נפש בית אבוך׃ שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי
יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי׃ תיב עמי לא תדחל ארי דבעי
למקטלי בעי למקטלך ארי נטיר את עמי׃

כג ויגדו לדוד
לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות׃ וחויאו לדויד
למימר הא פלשתאי מגיחין קרבא בקעילה ואנון בזזין ית אדריא׃ וישאל
דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל

וכל בית יב וסימנה יוסף בית מלוא בית אביהו וימלט אחימלך ישראל משחקים ישראל מפלס בית שאן ערלי לב אחיך וחדו

ויגד כ״ו שורק בק׳ וסימנ׳ ׃ לאברהם לרבקה לתמר ליהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך הכרמלה׃

דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה׃ ושאיל דוד במימרא דיי׳ למימר
האיזיל ואקטול בפלשתאי האלין ואמר יי׳ לדוד איזיל ותקטול בפלשתאי
ותפרוק ית קעילה׃ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף
כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים׃ ואמרו גברי דוד ליה הא כד אנחנא הכא
בארעא דבית יהודה אנחנא דחלין ואף אהין דניזיל לקעילה לסדרי פלשתאי׃
ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן
את פלשתים בידך׃ ואוסיף עוד דויד למשאל במימרא דיי׳ וקביל צלותיה יי׳
ואמר קום חות לקעילה ארי אנא מסר ית פלשתאי בידך׃ וילך דוד ואנשו
קעלה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה ויושע דוד
את ישבי קעלה׃ ואזל דוד וגברוהי לקעילה ואגיח קרבא בפלשתאי ודבר
ית גיתיהון ומחא בהון מחא סגיאה ופרק דוד ית יתבי קעילה׃ ויהי בברח
אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו׃ והוה כד ערק אביתר בר
אחימלך לות דוד לקעילה אפודא אחית בידיה׃ ויגד לשאול כי בא דוד קעילה
ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח׃ ואתחוה
לשאול ארי אתא דוד לקעילה ואמר שאול מסר יתיה יי׳ בידי ארי אתמסר
למיעל בקרתא דלה דשין ועברין׃ וישמע שאול את כל העם למלחמה
לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו׃ וכנש שאול ית כל עמא לאגחא
קרבא למיחת לקעילה למצר על דויד ועל גברוהי׃ וידע דוד כי עליו שאול
מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד׃ וידע דוד ארי עלוהי
שאול כמין בשתא ואמר לאביתר כהנא קריב איפודא׃ ויאמר
דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה
לשחת לעיר בעבורי׃ ואמר דויד יי׳ אלהא דישראל משמע שמע עבדך ארי בעי
שאול למיעל לקעילה לחבלא לקרתא בדילי׃ היסגרני בעלי קעילה בידו
הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה
ירד׃ הסבירין למסרי יתבי קעילה בידיה הסביר למיחת שאול כמא דשמע
עבדך יי׳ אלהא דישראל חוי כען לעבדך ואמר יי׳ סביר למיחת׃ ויאמר

בכות קעילה בת כבך יי׳ חלחמה רצפה הנה תרמהו כי כס יואב כי הלך שמעי בדתן ויבא אלישע לבית דוד לדוד ודברי ימים״

קעילה ג חס בליש וסימנ׳ ואתבי כלך ויגד לשאול ולשאול הגד ׃ ויחזק ה וסימנ׳ —— ׃ וילך אל דוד חורשה

דוד היסגירו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו ׃ ואמר
דויד הסבירין למסרי יתבי קעילה יתי וית גברי בידא דשאול ואמר יי׳ סבירין
למסרי ׃ ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעילה
ג ה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת ׃ וקם
חס דוד וגברוהי כשית מאה גברא ונפקו מקעילה והליכו באתר דכשר להלכא
ולשאול אתחוה ארי אשתזיב דוד מקעילה ואתמנע מלמפק ׃ וישב דוד במדבר
ה ה במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו ׃
ויתיב דוד במדברא במצדתא ויתיב בטורא במדברא דזיף ובעהי שאול כל
יומיא ולא מסריה יי׳ בידיה ׃ וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד
במדבר זיף בחרשה ׃ וחזא דוד ארי נפק שאול למבעי למקטליה ודוד במדברא
דזיף בחורשא ׃ ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה
ה ויחזק את ידו באלהים ׃ וקם יהונתן בר שאול ואזל לות דויד לחורשא ותקיף
ובל ויחזק ית ידיה במימרא דיי׳ ׃ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה
ב יי׳ בות תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן ׃ ואמר ליה
לא תדחל ארי לא תשכחנך יד שאול אבא ואת תמלוך על ישראל ואנא אהוי לך
לתנין ואף שאול אבא ידע כין ׃ ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד
בחרשה ויהונתן הלך לביתו ׃ וגזרו תרויהון קים קדם יי׳ ויתיב דוד בחורשא ויהונתן
אזל לביתיה ׃ ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד
מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון ׃ וסליקו
אנש זיף לות שאול לגבעתא למימר הלא דוד מטמר עמנא במצדתא בחורשא
בגבעת חכילה דמדרום לישימון ׃ ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו
הסגירו ביד המלך ׃ וכען לכל רעות נפשך מלכא למיחת חות ואנחנא נמסרניה
ג בידא דמלכא ׃ ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי ׃ ואמר
שאול בריכין אתון קדם יי׳ ארי חסתון עלי ׃ לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את
מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא ׃ איזילו
חס כען אתקינו עוד ודעו וחזו ית אתריה דשרי ביה מן חזהי תמן ארי אמרין לי
החסר

חדש את זיף עזר המצודות המלוא וכל ויחזק יי׳ בות׳ ברוכים ג וסימנ׳ כי חמלתם עשה שמים וארץ מול אשר עשיתם

שמות ויקומו ט מל וסימנה ויאכלו וישתו שרי מואב בני ישראל בבקר זיפה ויקומו כל איש חיל ויבוסו בכשף ויקומו

דעריים ותקיף הוא · וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי
אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:
וחזו ודעו מכל מטמוריתא דטמר תמן ותתובון לותי בקשוט ואהך עמכון
ויהי אם איתוהי בארעא ואבלוש יתיה בכל אלפיא דבית יהודה · ויקומו וילכו
זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישמן · וקמו
ואזלו לזיף לקדם שאול ודוד וגברוהי במדברא דמעון במישרא דמדרום
לישימון · וילך שאול ואנשיו לבקש ויגידו לדוד וירד הסלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון · ואזל שאול וגברוהי
למבעי וחויאו לדוד ונחת לכיפא ויתיב במדברא דמעון ושמע שאול ורדף
בתר דוד למדברא דמעון · וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר
מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל
אנשיו לתפשם · ואזל שאול מסטר טורא מכא ודוד וגברוהי מסטר טורא
מכא והוה דוד מתבעית למיזל מן קדם שאול ושאול וגברוהי כמנין על
דויד ועל גברוהי למיחדהון · ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי
פשטו פלשתים על הארץ · ואזגדא אתא לות שאול למימר אוחי ואיזיל ארי
אתגבידו פלשתאי על ארעא · וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות · ותב שאול מלמרדף בתר
דויד ואזל לקדמות פלשתאי על כין קרו לאתרא ההוא כיף פלגוותא אתרא
דאתפליג ביה לבא דמלכא למיזל לכא ולכא · ויעל דוד משם וישב במצדות
עין גדי · וסליק דוד מתמן ויתיב במצדת עין גדי · ויהי כאשר
שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי · והוה
כד תב שאול מבתר פלשתאי וחויאו ליה למימר הא דויד במדבר עין גדי:
ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש
את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים · ודבר שאול תלתין אלפין גבר עולים
מכל ישראל ואזל למבעי ית דוד וגברוהי על אפי שקיפי כיפיא · ויבא אל
גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו

ראשי ויקומו ראשי על עמדם וכל ויקומו כותי מל בכנש חס · מהרה ב וסימנה כי פשטו פלשתים מיכיהו בן ימלא

בירכתי המערה ישבים ׃ ואתא לחטרי ענא דעל אורחא ותמן מערתא ועל
שאול למעבד צרכיה ודוד וגברוהי בסיפי מערתא יתבין ׃ ויאמרו אנשי דוד
איבך ביד בידך ק׳ אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איבך לפניך ועשית לו
כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט ׃ ואמרו
גברי דוד ליה הא יומא דאמר יי לך הא אנא מסר ית בעל דבבך בידך ותעביד
ליה כמא דתקין בעינך וקם דוד ופסק ית כנף מעילא דלשאול ברז ׃ ויהי אחרי
כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול ׃ והוה בתר כין וחש דוד
בלביה על דפסק ית כנפא דלשאול ׃ ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה
את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא ׃ ואמר
לגברוהי חס לי מקדם יי אם אעביד ית פתגמא הדין לרבוני למשיחא דיי לאושטא
ידי ביה ארי משיחא דיי הוא ׃ וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך ׃ ופייס דוד ית גברוהי בפתגמא
ולא שבקינון למקם לות שאול ושאול קם ממערתא ואזל באורחא ׃

מהמערה ק׳ ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו ׃ וקם דוד בתר כין ונפק
מן מערתא וקרא בתר שאול למימר רבוני מלכא ואסתכי שאול לאחורוהי
וכרע דוד על אפוהי על ארעא וסגיד ׃ ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי
אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך ׃ ואמר דוד לשאול למא את שמע ית
פתגמי בני אנשא למימר הא דוד בעי בישתך ׃ הנה היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח
ידי באדני כי משיח יהוה הוא ׃ הא יומא הדין חזאה עינך ית דמסרך יי יומא
דין בידי במערתא ואמרו אחרנין למקטלך וחסית עלך ואמרית לא אושיט
ידי ברבוני ארי משיחא דיי הוא ׃ ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי
כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא
חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה ׃ ורבוני אסתכל אף חזי ית כנף מעילך
בידי ארי במפסקי ית כנף מעילך ולא קטלתך דע וחזי ארי לית בידי חוב וסרחן

ויאמרו אנשי דוד אליו ׃ ח מלין כת׳ תרין וקר׳ חד וסימנה כתוב מבנמין למרדה מהמערה מאתי בחרבותיהם ודב׳ ימ׳ מכת ביענים

כשיאה קול ג' וסימנ' עשו לותם שאול ושא את קלו · וירא ג' וסימנ' עמד לריין ישקיף

ולא חטית לך ואת כמין על נפשי למקטלי · ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה
ממך וידי לא תהיה בך · ידין יי בינא ובינך ויתפרע לי יי מנך וידי לא תהי בך ·
ג כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך · כמא דאמרין
חס מתלא מלקדמין מרשיעיא תפוק חובתהון וידי לא תהי בך · אחרי מי יצא
מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד · בתר
מן נפק מלכא דישראל בתר מן את רדיף בתר חלש חד בתר הדיוט חד · והיה יהוה
ג לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך · ויהי יי לדיין ועביד
דין בינא ובינך וגלי קדמוהי דידין דיני ויתפרע עלבני מנך · ויהי
ב חד ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד
ג חס וישא שאול קלו ויבך · והוה כד שיצי דוד למללא ית פתגמיא האלין עם שאול
וחד מל' ואמר שאול הקלך דין ברי דויד וארים שאול קליה ובכא · ויאמר אל דוד
צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה · ואמר לדוד
ואתה זכי את מני ארי את גמלתני טבתא ואנא גמלתך בישתא · ואת הגדת היום
ד את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני · ואת
חויתא יומא דין ית דעבדתא עמי טיבו ית דמסרני יי בידך ולא קטלתני :
ד וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום
הזה אשר עשיתה לי · וארי ישכח גבר ית בעיל דבביה וישלחניה באורח תקנא
ויי ישלמנך טבתא חלף יומא הדין דעבדת לי · ועתה הנה ידעתי כי מלך
תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל · וכען הא ידענא ארי ממלך תמלוך ותתקיים
בידך מלכותא דישראל · ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי מבית אבי · וכען קיים לי במימרא דיי דלא תשיצי ית
בני בתרי ולא תפסיק ית שמי מבית אבא · וישבע דוד לשאול וילך שאול
אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה · וקיים דוד לשאול ואזל שאול לביתיה
ודוד וגברוהי סליקו למצדיא · וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן · ומית שמואל
ואתכנשו כל ישראל וספדו עלוהי וקברוהי בביתיה ברמתא וקם דוד ונחת

הקלך ב' חד חס וחד מל' דויצא מהמערה חס דושאול שכב במעגל מל' · איבו ד' וסימ' ימינה נבוכדנצר כי יצר לו כי ימצא תדויה דדב

99

למדברא דפארן׃ ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול
מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל׃ וגברא
במעון ונכסוהי בכרמלא וגברא רב לחדא וליה ען תלתא אלפין ואלף עזין והוה
פ״ס במגז ית ענה בכרמלא׃ ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת
כלבי ה׳ שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו׃ ושום גברא נבל
ושום אתתיה אביגיל ואתתא חכימת מדע ושפירת ריו וגברא קשי וביש
עובדין והוא מדבית כלב׃ וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו׃ ושמע
דויד במדברא ארי גזיז נבל ית ענה׃ וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד
לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום׃ ושלח דויד
עסרא עולימין ואמר דויד לעולימיא סקו לכרמלא ותהכון לות נבל ותשאלון
ליה בשמי לשלם׃ ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך
שלום׃ ותימרון כדין לחייך ואת שלם וביתך שלם וכל דילך שלם׃ ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא
נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל׃ וכען שמעית ארי גזזין לך כען
רעיא דילך הוו עמנא לא אכליקנון ולא שגא להון מדעם כל יומין דהוו
בכרמלא׃ שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על
יום טוב באנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד׃ שאל ית עולימך
ויחוון לך וישכחון עולימיא רחמין בעינך ארי על יום טב אתינא הב כען ית
דתשכח ידך לעבדך ולברך לדויד׃ ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל
הדברים האלה בשם דוד וינוחו׃ ואתו עולימי דויד ומלילו עם נבל ככל
בטוב בספ׳ פתגמיא האילין בשמא דדויד ופסקו׃ ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד
ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו׃ ואתיב נבל ית
עבדי דויד ואמר מן דויד ומן בר ישי יומא דין סגיאין עבדיא דערקין ודמטמרין
גבר מן קדם רבונה׃ ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי
לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי מזה המה׃ ואסב ית מיכלי וית משתי
וית שירותי דאתקינית לגזזי ואתין לגבריא דלא ידעית אי מנן אנון׃ ויהפכו

יזומ׳ במעון אני נותן לכך תלאו הכת׳ בשני מקומות׳ קשה הקשה ה׳ וסימ׳ הדבר הקשה ידעתי את מריך והאיש קשה וספרתי מדעתי

ויגידו ו׳ רפי וסימנה׃ שאל את נעריך איש אפוה חכמיך ויגישו כולל׳ ׳ והחמשים ה׳ ר״ש פ״ס וסימנה׃ רעי יתן

נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה ׃ ואתחזרו עולימי
דוד לאורחהון ותבו ואתו וחויאו ליה ככל פתגמיא האלין ׃ ויאמר דוד לאנשיו
חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי
דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים ׃ ואמר דוד לגברוהי זריזו ג
גבר ית חרביה וזריזו גבר ית חרביה וזריז אף דוד חרביה וסליקו בתר דוד
כארבע מאה גברא ומאתן אשתארו למטר מנא ׃ ולאביגיל אשת נבל הגיד
נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את ו
אדנינו ויעט בהם ׃ ולאביגיל אתת נבל חוי עולימא חד מעולימיא למימר ד
הא שלח דוד אזגדין ממדברא לברכא ית רבוננא וקץ בהון ׃ והאנשים ה ר״ש
טובים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם פ״ס
בהיותנו בשדה ׃ וגבריא טבין לנא לחדא ולא אתכלמנא ולא שגא לנא מדעם
כל יומין דהליכנא עמהון כד הוינא שרן בחקלא ׃ חומה היו עלינו גם לילה
גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן ׃ שור מקף הוו עלנא אף בליליא אף
בימם כל יומין דהוינא עמהון רען ענא ׃ ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה
הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו ׃ וכען דעי וחזאי מא ט
תעבדין ארי גמירא בשתא למיתי על רבוננא ועל כל ביתיה והוא גבר רשיע
מלמללא עמיה ׃ ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש אביגיל ק׳
צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים ׃ עשויות
ואוחיאת אביגיל ונסיבת מתן גריצן דלחים ותרין גרבין דחמר וחמיש ען
תכבלא וחמיש סאון קליא ומאה אתכלין דענבין יבישין ומתן מנן דבילתא
ושויאת על חמריא ׃ ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה יא
נבל לא הגידה ׃ ואמרת לעולימהא עברו קדמי הא אנא בתריכון אתיא ולבעלה בטע בא״פ
נבל לא חויאת ׃ והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד
ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם ׃ והוה היא רכיבא על חמרא ונחתא
בסטר טורא והא דוד וגברוהי נחתין לקדמותה וערעת יתהון ׃ ודוד אמר
אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה ג

אשר שלח לרדפו אחריהם עשים באמונה ׳ מדבר ט׳ וסימנה׃ השמר וישמע ויכל והוא ואשמע ואשמע שקר ושפתיך הטלך

בה׳ יא׳ בטע בא״ף וסימנה׃ ויאמרו שלום ארחת לנערה מעשיהם שמעה ויקם ויבה מגדל משפחת תוחלת הזה הנערה

כ״ב וישב לי רעה תחת טובה׃ ודוד אמר ברם לשקרא נטרית ית כל דילהון במדברא
ולא שגא מכל דליה מדעם ואתיב לי בישתא חלף טבתא׃ כה יעשה אלהים לאיבי
דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד אור הבקר משתין בקיר׃ כדין יעביד
יי׳ לסנאי דוד וכדין יוסיף אם אשאר מכל דליה עד מיהך צפרא ידע מדע׃
ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה
ותשתחו ארץ׃ וחזת אביגיל ית דוד ואוחיאת ואתרכינת מעל חמרא ונפלת
לאפי דוד על אפהא וסגידת על ארעא׃ ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני
ג העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך׃ ונפלת קדם רגלוהי
ואמרת בבעו עלי דילי רבוני חובא ותמליל כען אמתך קדמך ושמע ית
פתגמי אמתך׃ אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי
כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר
שלחת׃ לא כען ישוי רבוני ית ליביה על גברא שטיא הדין על נבל ארי
כשמיה כין הוא נבל שמיה וטפשותא עמיה ואנא אמתך לא חזיתי ית עולימי
ב רבוני דשלחתא׃ ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים
ב והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה׃ וכען רבוני
קיים הוא יי׳ וחיי נפשך דמנעך יי׳ מלמשפך דם זכי ולמפרק ידך לך וכען יהון
בסף כנבל סנאך ודתבעין על רבוני בישתא׃ ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך
ג לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני׃ וכען תקרבתא הדא דאיתיאת
אמתך לרבוני ותתיהיב לעולימיא דמשמשין קדם רבוני׃ שא נא לפשע
אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם
ג ורעה לא תמצא בך מימיך׃ שבוק כען לחובי אמתך ארי קיימא יקיים יי׳
לרבוני מלכו קימא ארי קרבי עמא דיי׳ רבוני מגיח ובישתא לא אשתכחת
בך מיומך׃ ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה
ג בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע׃
וקם אנשא למרדפך ולמבעי למקטלך ותהי נפשא דרבוני גניזא בגנז חיי
עלמא קדם יי׳ אלהך וית נפש בעלי דבבך יפרחינה כמא דמפרחין אבנא בקלעא׃

בעדה והנה מלבים ויחזק כוח במנב והשמועה בזה הצפרדע׳ מנעך ב׳ וסימ׳ והנה מנעך יי׳ מבוא בדמים ׳מאי בדמים שב דמים

[illegible]

 ואולם ה׳ ריש פס׳ וסימנ׳ בעבור זאת חי אנ׳ מנעני מלאתיכם ובלאיוב כות בג׳ ועד ועוף כדעתם

והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוך לנגיד על
ישראל׃ ויהי ארי יקיים יי׳ לרבוני ככל דמליל לאיתאה טבתא עלך ויפקדנך
למהוי מלכא על ישראל׃ ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך
דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך׃ ולא תהי לך
דא לתצפא ולתקלת לב לרבוני ולמשפך דם זכי מגן ולמפרק רבוני ליה וכד
יוטיב יי׳ לרבוני ותדכר ית אמתך׃ ויאמר דוד לאביגל
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי׃ ואמר דוד לאביגל
בריך יי׳ אלהא דישראל דשלחיך יומא הדין לקדמותי׃ וברוך טעמך וברוכה
את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי׃ ובריך טעמיך ובריכא
את דמנעתיני יומא הדין מלמשפך דם זכי ולמפרק ידי לי׃ ואולם חי יהוה ה׳ ריש פס׳
אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם יתיר
נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר׃ וברם קיים הוא יי׳ אלהא דישראל יוד
דמנעני מלאבאשא ליך ארי לו לא אפון אוחית ואתית לקדמותי אלהין אשתאר
לנבל עד מיהר צפרא ידע מדע׃ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה ג׳
אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך׃ וקביל דוד מנה ז׳
ית דאיתיאת ליה ולה אמר סקי לשלם לביתיך חזא דקבילית מניך ונסיבית
אפיך׃ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב
נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור ה׳
הבקר׃ ואתת אביגיל לות נבל והא ליה משתיא בביתיה כמשתי מלכיא
ולבא דנבל שפיר עלוהי והוא רוי עד לחדא ולא חויאת ליה פתגם זעיר ורב
עד מיהר צפרא׃ ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן׃ והוה בצפרא כד פג חמרא מנבל ב׳
וחויאת ליה אתתיה ית פתגמיא האלין ומית לביה במעוהי והוא הוה כאבנא׃ ותה׳ להם
ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת׃ והוה לזמן עסרא יומין ומחא
יי׳ ית נבל ומית׃ וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את
ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו

וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה ׃ ושמע דויד ארי מית נבל ואמר
בריך יי דדן ית דין חסדאי מידא דנבל וית עבדיה מנע מלמעבד בישא וית
בישת נבל אתיב יי ברישיה ושלח דויד ושאיל באביגיל למסבה ליה לאתו ׃
ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאשה ׃ ואתו עבדי דויד לות אביגיל לכרמלא ומלילו עמה למימר
דויד שלחנא לותיך למסביך ליה לאתו ׃ ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר
הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני ׃ וקמת וסגידת על אפהא על
ארעא ואמרת הא אמתך לאמהו לאסחאה רגלי עבדי רבוני ׃ ותמהר ותקם
ג אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי
בליש דוד ותהי לו לאשה ׃ ואוחיאת וקמת אביגיל ורכיבת על חמרא וחמיש
עולימתהא אזלן לקבלה ואזלת בתר אזגדי דוד והות ליה לאתו ׃ ואת
ב אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים ׃ וית אחינעם נסיב
דויד מיזרעאל והואה אף תרויהון ליה לנשין ׃ [gap] ושאול נתן את
מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים ׃ ושאול יהב ית מיכל ברתיה
אתת דויד לפלטי בר ליש דמגלים ׃ ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן ׃ ואתו אנש זיף לות שאול
לגבעתא למימר הלא דויד מטמר בגבעת חכילה דעל אפי ישימון ׃ ויקם
שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את
דוד במדבר זיף ׃ וקם שאול ונחת למדברא דזיף ועמיה תלתא אלפין גברא
בחורי ישראל למבעי ית דויד במדברא דזיף ׃ ויחן שאול בגבעת החכילה
אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו
ל המדברה ׃ ושרא שאול בגבעת חכילה דעל אפי ישימון על אורחא ודויד יתיב
במדברא וחזא ארי אתא שאול בתרוהי למדברא ׃ וישלח דוד מרגלים וידע
כי בא שאול אל נכון ׃ ושלח דויד מאללין וידע ארי אתא שאול בקשוט ׃ ויקם
דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם
ג תיו ק שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו ׃ וקם

והשעיר וסמך סיחון החירית וחתם בכו ונפן ונסע ויפנו ויכסו ושלחתיו והריחש אחד ויחן שאול ונטשתך המדברה

דוד ואתא לאתרא דשרא תמן שאול וחזא דויד ית אתרא דשכיב תמן שאול
ואבנר בר נר רב חיליה ושאול שכיב בכרקומא ועמא שרן סחרנוהי׃ ויען
דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך׃ ואתיב דויד ואמר
לאחימלך חתאה ולאבישי בר צרויה אחוהי דיואב למימר מן ייחות עמי לות
שאול למשריתא ואמר אבישי אנא איחות עמך׃ ויבא דוד ואבישי אל העם
לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר תיו ל
והעם שכבים סביבתו׃ ואתא דויד ואבישי לות עמא בליליא והא שאול שכיב תיו
דמוך בכרקומא ומורניתיה נעיצא בארעא איסדוהי ואבנר ועמא שרן ל
סחרנוהי׃ ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את איבך
בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו׃ ואמר אבישי
לדוד מסר יי יומא דין ית בעיל דבבך בידך וכען אמחיניה כען במורניתא
ואברזניה בארעא זמנא חדא ולא אתני ליה׃ ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו
כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה׃ ואמר דויד לאבישי לא תחבלניה ארי מן
אושיט ידיה במשיחא דיי וזכא׃ ויאמר דוד חי יהוה כי
אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה׃ ואמר דויד קיים
הוא יי אלהין מן קדם יי יתמחי או יומיה ימטי וימות או בקרבא ייחות ויתקטיל׃
חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר
מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו׃ חס לי מן קדם יי מלאושטא ידי במשיחא תיו
דיי וכען סב כען ית מורניתא דאיסדוהי וית מנא דמיא ונזיל לנא׃ ויקח
דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע
ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם׃ ונסיב דויד ית מורניתא
וית מנא דמיא מאיסדי שאול ואזלו להון ולית דחזי ולית דידע ולית דמתער
ארי כלהון דמכין ארי שנא תקיפא מן קדם יי נפלת עליהון׃ ויעבר דוד העבר
ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום בינהם׃ ועבר דויד עברא וקם
על ריש טורא מרחיק סגי אתרא ביניהון׃ ויקרא דוד אל העם ואל אבנר

אחת שנה

חנית האחת. ה זק פת. וסימנ׳ צנצנת ויכו סגר ויחלק גזלו בכל כיור המחלקות ובל חקה מזה שנה תודה סימ׳ חמשת בות במחד נקי יהיה לביתו

בנר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך׃ וקרא
דויד לעמא ולאבנר בר נר למימר הלא תעני אבנר ואמר מן דין דקרי בריש
מלכא׃ ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך׃
ואמר דויד לאבנר הלא גברא את ומן כותך בישראל ולמא לא נטרתא על
רבונך מלכא ארי אתא חד מעמא לחבלא ית מלכא רבונך׃ לא טוב הדבר הזה
אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על
תי׳ו משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו׃
ז׳ לא תקין פתגמא הדין דעבדתא קיים הוא יי׳ ארי גברי חייבי קטול אתון דלא
נטרתון על רבונכון על משיחא דיי׳ וכען חזי אי מורניתא דמלכא וית מנא
צ׳ דמיא דאיסדוהי׃ ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר
חד׳ מל׳ דוד קולי אדני המלך׃ ואשתמודע שאול ית קלא דדוד ואמר הקלך דין ברי
וחד׳ דוד ואמר דוד קלי רבוני מלכא׃ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי
חס׳ מה עשיתי ומה בידי רעה׃ ואמר למא דנן רבוני רדיף בתר עבדיה ארי מא
עבדית ולית בידי בישא׃ ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם
ג׳ יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני
א׳ היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים׃ וכען ישמע כען
רבוני מלכא ית פתגמי עבדיה אם מן קדם יי׳ אתגריתא בי יתקבל קרבנך ברעוא
ואם בני אנשא ליטין אנון קדם יי׳ ארי תרכוני יומא דין מלמדר באחסנת עמא
ב׳ דיי׳ למימר איזיל דור ביני עממיא פלחי טעותא׃ ועתה אל יפל דמי ארצה
מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף
הקרא בהרים׃ וכען לא יתאשד דמי לארעא מן קדם מימרא דיי׳ ארי נפק
מלכא דישראל למבעי ית חלש חד כמא דמתרדיף קוראה בטוריא׃ ויאמר
שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך
היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד׃ ואמר שאול חבית תוב ברי דויד
ארי לא אבאיש לך עוד חלף דיקרת נפשי בעינך יומא הדין הא אסתכלית

ויקחה ג׳ וחס׳ וסימ׳ נא בשמים היא ושלחוהו הנה חנית המלך · אלין מלין יתיר הי׳ בריש תיבות וסימנה׳ החנית המלח ההמון הספר הספרים וחנ׳

ואטפשית סגי לחדא׃ ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים
ויקחה׃ ואתיב דוד ואמר הא מורניתא דמלכא ויעבר חד מעולימיא ויסבה׃
ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך יהוה היום ביד ולא
אביתי לשלח ידי במשיח יהוה׃ ויי יתיב לגבר ית זכותיה וית קשטיה דמסרך
יי יומא דין בידי ולא אביתי לאושטא ידי במשיחא דיי׃ והנה כאשר גדלה
נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה׃ והא
כמא דיקרת נפשך יומא הדין בעיני כין תיקר נפשי ק׳ יי וישיזבנני מכל
עקא׃ ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל
תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו׃ ואמר שאול לדוד בריך את ברי
דוד אף ממלך תמלוך ואף אצלחא תצלח ואזל דוד לאורחיה ושאול תב
לאתריה׃ ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד
שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול
לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו׃ ואמר דוד בלביה כען דלמא
אתמסר יומא חד בידא דשאול לית לי מדעם דטב ארי אשתיזבא אשתיזב
לארע פלשתאי וינוח מני שאול למבעני עוד בכל תחום ארעא דישראל
ואשתיזב מן ידיה׃ ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש
בן מעוך מלך גת׃ וקם דויד ועבר הוא ושית מאה גברא דעמיה לות אכיש
בר מעוך מלכא דגת׃ וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית׃ ויתיב דוד
עם אכיש בגת הוא וגברוהי גבר ואנש ביתיה דוד ותרתין נשוהי אחינועם
דמיזרעאל ואביגיל אתת נבל דמכרמלא׃ ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא
יוסף עוד לבקשו׃ ואתחוה לשאול ארי ערק דוד לגת ולא אוסיף עוד
למבעיהי׃ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו
לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך׃ ואמר דויד לאכיש אם כען אשכחית רחמין בעינך יתנון לי אתר בחדא
מקרוי חקלא ואתיב תמן ולמא יתיב עבדך בקרית מלכותא עמך׃ ויתן לו

ועשרים
יום אחד ׳ וסימנה׳ ויהי ערב למה אשכל ורפקום לה יום אחד ויג׳ בלה את יהון אספה ויכלית יג׳ ניחל יונה והיה יום אחד ויכלו וחד עד יום האחד

אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה׃ ויהב
ליה אכיש ביומא ההוא ית צקלג בכין הות צקלג למלכי דבית יהודה עד יומא
טו הדין׃ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים
וארבעה חדשים׃ והוה מנין יומיא דיתיב דוד בקרוי פלשתאי יומין וארבעה
והגזרי ירחין׃ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגזרי והעמלקי כי הנה ישבות
ק׳ הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים׃ וסליק דויד וגברוהי
ואתנגידו על גשוראי וגזראי ועמלקאי ארי אנין יתבי ארעא דמעלמא מעלנא
דחגרא ועד ארעא דמצרים׃ והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח
צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש׃ ומחי דויד ית יתבי
ארעא ולא מקיים גבר ואתתא ושבי ען ותורין וחמרין וגמלין ונסיב לבושין
ותאיב ואתי לות אכיש׃ ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב
יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני׃ ואמר אכיש לאן אתנגידתון יומא
יומא דין ואמר דויד על דרום יהודה ועל דרום ירחמיאלאה ולדרום שלמאה׃
ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד
ו וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים׃ וגבר ואתתא לא מקיים
דויד לאיתאה לגת למימר דלמא יחוון עלנא למימר כדין עבד דוד וכדין
ב׳ הלכתיה כל יומיא דיתיב בקרוי פלשתאי׃ ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש
ועם הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם׃ והימין אכיש בדויד למימר
ומל׳ אתגראה אתגרי בעמיה בישראל ויהי לי עבד פלח לעלם׃ ויהי
ורמה בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש
אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך׃ והוה ביומיא האנון וכנשו
פלשתאי ית משריתהון לחילא לאגחא קרבא בישראל ואמר אכיש לדויד מדע
תדע ארי עמי תפוק במשריתא את וגברך׃ ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה
ד׳ תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך
כל הימים׃ ואמר דויד לאכיש בכין את תדע ית דיעביד עבדך ואמר אכיש לדויד
בכין נטרא לרישי אשוינך כל יומיא׃ ושמואל מת ויספדו
קדיש׃

הבאיש ב׳ ומל׳ וסימנה׳ ורמה לא היתה בו בעמו ישראל׳ לראשי ד׳ וסי׳ שמר לראשי אשימך כל הימים סוף חבוש סכותה שמאלו תחת לראשי

 בקשו ג׳ וסימנהו׳ בעלת אוב ואלכה אליה כל עמי ג׳ בו בקשו פנו בקשו לך ואמר לב׳ ... באורים ב׳ וד׳ עליו באורים גם בחלמות

לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאול הסיר את האבות ואת הידענים
מהארץ׃ ושמואל מית וספדו עלוהי כל ישראל וקברוהי ברמתא וספדו עלוהי
אנש בקרתיה ושאול פלי בדין וזכורו מארעא׃ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו
בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע׃ ואתכנישו פלשתאי ואתו
ושרו בשונם וכנש שאול ית כל ישראל ושרו בגלבע׃ וירא שאול את מחנה
פלשתים ויירא ויחרד לבו מאד׃ וחזא שאול ית משרית פלשתאי ודחיל וזע
לביה לחדא׃ וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם
בנביאם׃ ושאיל שאול במימרא דיי ולא קביל צלותיה יי אף בחלמיא אף
באוריא אף בספריא׃ ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה
אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור׃ ואמר
שאול לעבדוהי בעו לי אתתא דידעא לאסקא בדין ואהך לותה ואשתאיל בה
ואמרו עבדוהי ליה הא אתתא דידעא לאסקא בדין בעין דור׃ ויתחפש שאול
וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר
קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך׃ ואשתני שאול ולבש לבושין
אחרנין ואזל הוא ותרין גברין עמיה ואתו לות אתתא בליליא ואמר קסומי
כען לי בבדין ואסיקי לי ית דאימר ליך׃ ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת
את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה
אתה מתנקש בנפשי להמיתני׃ ואמרת אתתא ליה הא את ידעת ית דעבד
שאול דשיצי ית בדין וית זכורו מן ארעא ולמא את מתגרי בנפשי למקטלי׃
וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה׃ וקיים לה
שאול במימרא דיי למימר קיים הוא יי אם יערעניך חובא בפתגמא הדין׃
ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי׃ ואמרת אתתא
ית מן אסיק לך ואמר ית שמואל אסיקי לי׃ ותרא האשה את שמואל ותזעק
בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול׃
וחזת אתתא ית שמואל וצוחת בקל רב ואמרת אתתא לשאול למימר למא
שקרת בי ואת שאול׃ ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה

הידעני ד׳ בלי׳ש וסימנהו׳ ודי׳ש וחבר מתנקש וכשף ׃ אעלה ה׳ פת׳ וסימנה׳ ואמר אעלה ויעל מלאך יי׳ את מי אעלה כי קנו אקנה ודב׳ ימ׳ אחלוכה

104 אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ · ואמר לה מלכא לא תדחלין ארי מא
חזית ואמרת אתתא לשאול מלאכא דיי׳ חזיתי דסליק מן ארעא · ויאמר לה מה
תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד
אפים ארצה וישתחו · ואמר לה מא חזויה ואמרת גברא סבא סליק והוא
עטיף מעילא וידע שאול ארי שמו׳ הוא וכרע על אפוהי על ארעא וסגיד :
ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר
ג׳ ה׳ שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם
ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה · ואמר שמואל
לשאול למא אלעתני לאסקא יתי ואמר שאול עקת לי לחדא ופלשתאי מגיחין
קרבא בי ומימרא דיי׳ רחיק יתי ולא קביל צלותי עוד אף ביד ספריא אף בחלמיא
וקרית לך להודעותני מא אעביד : ויאמר שמואל ולמה
ח׳ לשון סנאה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך · ואמר שמו׳ ולמא את שאיל יתי ומימרא
דיי׳ רחיק יתך והוה בסעדיה דגברא דאת בעיל דבביה · ויעש יהוה לו כאשר
דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד · וקיים יי׳ ליה
כמא דמליל בידי ואעדי יי׳ ית מלכותא מנך ויהבה לחברך לדוד · כאשר לא
שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה
היום הזה · כמא דלא קבילתא למימרא דיי׳ ולא עבדתא תקוף רגזיה בדבית
י״ג עמלק על כין פתגמא הדין עבד לך יי׳ יומא הדין · ויתן יהוה גם את ישראל
ו׳ עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים · וימסר יי׳ אף ית ישר׳ עמך בידא דפלשתאי ומחר את ובנך עמי
אף ית משריתא דישר׳ ימסר יי׳ בידא דפלשתאי · וימהר שאול ויפל מלא
י״ב קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם
כל היום וכל הלילה · ואוחי שאול ונפל מלי קומתיה לארעא ודחיל לחדא
מפתגמי שמו׳ אף חילא לא הוה ביה ארי לא אכל לחמא כל יממא וכל ליליא :
י״א מל׳ ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך
ט׳ בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי · ואתת אתתא

ערך ה׳ בליש׳ דבכו בקריאה וסימ׳ ויי׳ סר מעליך ויהי והשמדתי והכרתי ערי ארצך ומלאו פני תבל ערים וערים כי נשת.
כשוא לשוא ערייך חלמא לקנאך ופשריה לערך כתאוס עיר ובהלות׳

לות שאול וחזת והא אתבהיל לחדא ואמרת ליה הא קבילת אמתך מנך ומסרית
נפשי כעל גב לאתקטלא ושמעית ית פתגמך דמלילתא עמי׃ ועתה שמענא
גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך׃
וכען קביל כען אף למימר אמתך ואשוי קדמך פתא דלחמא ואכול ויהי בך
חיל ארי תיזיל באורחא׃ וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה
וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה׃ וסריב ואמר לא איכול ואתקיפו
ביה עבדוהי ואף אתתא וקביל למימרהון וקם מארעא ויתיב על ערסא׃
ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות׃
ולאתתא עיגל פטים בביתא ואוחיאת ונכסתיה ונסיבת קמחא ולשת ואפתיה
פטיר׃ ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא׃ וקריבת
קדם שאול וקדם עבדוהי ואכלו וקמו ואזלו בליליא ההוא׃ ויקבצו
פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל׃ וכנשו
פלשתאי ית כל משריתהון לאפק וישראל שרן בעינא די ביזרעאל׃ וסרני פלשתים
עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש׃ וטורני
פלשתאי עברין למאון ולאלפין ודוד וגברוהי עברין בבתריתא עם אכיש׃
ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים
הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים
ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה׃ ואמרו רברבי פלשתאי
מא יהודאי האלין ואמר אכיש לרברבי פלשתאי הלא דין דוד עבדא דשאול
מלכא דישראל דהוה עמי דנן יומין או דנן שנין ולא אשכחית ביה מדעם
ביש מיומא דאתפרש לותי עד יומא הדין׃ ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו
שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה
זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם׃ ורגיזו עלוהי רברבי פלשתאי
ואמרו ליה רברבי פלשתאי אתיב ית גברא ויתוב לאתריה דמניתיה תמן ולא
ייחות עמנא בקרבא ולא יהי לנא לשטן בקרבא ובמא יתרעי דין לות רבוניה

105

הלא כרישי גבריא האכין הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה
פיו תיו ק ק שאול באלפו ודוד ברבבתו׃ הלא דין דוד דמשמעין ליה בחנגא למימר
קטל שאול באלפין ודוד ברבבן׃ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר
אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא
מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה׃
וקרא אכיש לדוד ואמר ליה קיים הוא יי ארי כשר את וטב בעיני מפקך ומיעלך
עמי במשריתא ארי לא אשכחית בך מדעם ביש מיומא דאתיתא לותי עד
יא ג יומא הדין ובעיני טורניא לא תקין את׃ ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה
רע בעיני סרני פלשתים׃ וכען תוב ואיזיל בשלם ולא תעביד ביש בעיני טורני
פלשתאי׃ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך
מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך׃
ואמר דוד לאכיש ארי מא עבדית ומא אשכחתא בעבדך מיומא דהויתי משמש
קדמך עד יומא הדין ארי לא איהך ואגיח קרבא בסנאי רבוני מלכא׃ ויען אכיש
ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו
לא יעלה עמנו במלחמה׃ ואתיב אכיש ואמר לדוד ידענא ארי תקין את בעיני
כמלאכא דייי ברם רברבי פלשתאי אמרו לא יסק עמנא בקרבא׃ ועתה השכם
ג ג בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו׃ וכען אקדים
בצפרא ועבדי רבונך דאתו עמך ותקדמון בצפרא ויהר לכון ותהכון׃ וישכם דוד
הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל׃ ואקדים
דוד הוא וגברוהי למיזל בצפרא למתב לארע פלשתאי ופלשתאי סליקו ליזרעאל׃
ו בטע ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב
בקפ ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש׃ והוה כד אתא דוד וגברוהי לצקלג
ביומא תליתאה ועמלקאה אתנגידו על דרום ועל צקלג ומחו ית צקלג ואוקידו
ח יתה בנורא׃ וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו
ב וילכו לדרכם׃ ושבו ית נשיא דביה מזעירא ועד רבא ולא קטלו אנש ודברו
חד מל וחד חס ואזלו לאורחהון׃ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם

ובנתיהם נשבו׃ ואתא דוד וגברוהי לקרתא והא קליא בנורא ונשיהון ובניהון ובנתהון
אשתביאו׃ וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות׃
וארים דוד ועמא דעמיה ית קלהון ובכו עד דלא הוה בהון חילא למבכי׃ ושתי נשי
דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ותרתין נשי דוד
אשתביאה אחינעם דמיזרעאל ואביגיל אתת נבל דמכרמלא׃ ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק
דוד ביהוה אלהיו׃ ועקת לדוד לחדא ארי אמרו עמא למרגמיה ארי מרת נפשא
דכל עמא גבר על בנוהי ועל בנתיה ואתקף דוד במימרא דיי אלהיה׃
ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש אביתר את
האפוד אל דוד׃ ואמר דוד לאביתר כהנא בר אחימלך קריב כען לי אפודא וקריב
אביתר ית אפודא לדוד׃ וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה
האשיגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל׃ ושאיל דוד במימרא דיי
למימר אדרוף בתר משריתא הדא האדביקינה ואמר ליה רדוף ארי אדבקא
תדביק ושיזבא תשיזיב׃ וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל
הבשור והנותרים עמדו׃ ואזל דוד הוא ושית מאה גברא דעמיה ואתו עד נחלא
דבשור ומקצתהון אשתארו׃ וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים
איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור׃ ורדף דוד הוא וארבע מאה גברא
ואשתארו מאתן גברא דאתמנעו מלמעבר ית נחלא דבשור׃ וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים׃ ואשכחו
גברא מצראה בחקלא ואיתיאו יתיה לות דוד ויהבו ליה לחמא ואכל ואשקיוהי
מיא׃ ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם
ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות׃ ויהבו ליה פילח דבילתא ותרין אתכלין
דענבין יבישין ואכל ותבת רוחיה ליה ארי לא אכל לחמא ולא שתא מיא תלתה
יומין ותלתה לילון׃ ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר
נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה׃
ואמר ליה דוד דמן את ואי מדין את ואמר עולימא מצראה עבדא לגברא

וימלך יהושפט בנו ויתחזק יותם וב' ויתחזק וסימ' ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויבנה את החומה וכל התחזק רבות

106

עמלקאה ושבקני רבוני ארי אתמרעית יומא דין כען תלתה יומין · אנחנו פשטנו
נגב הכרתי · ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש · אנחנא
אתנגידנא [illegible] ומא כרית ועל די ליהודה ועל דרום כלב וית צקלג אוקידנא בנורא:
ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני
ואם תסגרני ביד אדני וארדך אל הגדוד הזה · ואמר ליה דוד התחתינני למשריתא
הדא ואמר קיים לי במימרא דיי̇ דלא תקטלנני ולא תמסרנני בידא דרבוני ואחתנך
למשריתא הדא · וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל
השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה · ואחתיה והא רטישין
על אפי כל ארעא אכלין ושתן וחגגין בכל עדאה סגיאה דשבו מארע פלשתאי
ומארעא דבית יהודה · ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט
מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו · ומחנון
דוד מקבלא ועד עדן רמשא כיומא דבתרוהי ולא אשתזיב מנהון אנש אלהין
ארבע מאה גבר עולים דרכיבו על גמליא ואפכו · ויצל דוד את כל אשר לקחו
עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד · ושיזיב דוד ית כל דשבו עמלקאי וית תרתין נשוהי
שיזיב דוד · ולא נעדר להם מהקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד
כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד · ולא שגא להון מן זעירא ועד רבא ועד בנין
ובנן ומביזתא ועד כל דנסיבו להון כולא אתיב דוד · ויקח דוד את כל הצאן והבקר
נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד · ושבא דוד ית כל ענא ותורי דברו
קדם גיתא האלין ואמרו דין עדאה דדוד · ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר
פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת
העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום · ואתא דוד לות מאתן
גברא דאתמניעו מלמיזל בתר דוד ואותיבונון בנחלא דבשור ונפקו לקדמות
דוד ולקדמות עמא דעמיה וקריב דוד ית עמא ושאיל להון לשלם:
ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו
וילכו · ואתיב כל גבר ביש ורשיעא מגבריא דאזלו עם דוד ואמרו חלף דלא אזלו

בקריאה אם תשקר לי אם תמיתני וגם במלך נבוכדנצר מרד ודה׳ ואריב עמם ואקללם · ושתים ו̇ בקר̇ וסימ׳ אכלים ושתים
וחוגגים ושתים לפניו ויאמרו יחי יהודה וישראל רבים ויהיו שם עם דוד ויהי היום ובנו ובכוהן עד זה מדבר ·

ויושיבום ב במקום הזה · בנחל הבשור · וישמה ה חס בלישׁ שימה וסי ותשמם בכר הגמל ות שמם בראשיכם וישמה לחק ולמשפט ות ושמה לפניך פתלחס מי ישמני שופט בארץ חס שוס תשמון דירמיה וישמה כעפר לדוש ·

עמי לא נתין להון מעראה דשיזיבנא אלהין גבר ית אתתיה וית בנוהי וידברון
ויזלון׃ ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו
וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו׃ ואמר דוד לא תעבדון כין
אחי ית דיהב יי לנא ונטר יתנא ומסר ית משריתא דאתת עלנא בידנא׃ ומי
היורד ב ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק היורד במלחמה וכחלק היושב על הכלים
יחדו יחלקו׃ ומן ישמע לכון לפתגמא הדין ארי כחולק נחתו בקרבא וכחולק
דאשתארו למטר מנא כחדא יפלגון׃ ויהי מהיום ההוא ומעלה
וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה׃ והוה מיומא ההוא ולעילא
ושויה לגזירת דין לישראל עד יומא הדין׃ ויבא דוד אל צקלג וישלח
מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה׃ ואתא
דוד לצקלג ושדר מבזתא לסבי יהודה לרחמוהי למימר הא לכון מתנא מבזת
סנאי עמא דיי׃ לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר׃ לדי בבית אל
ולדי ברמות נגב ולדי ביתיר׃ ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע׃
ולדי בערער ולדי בשפמות ולדי באשתמוע׃ ולאשר ברכל ולאשר בערי
הירחמאלי ולאשר בערי הקיני׃ ולדי ברכל ולדי בקרוי ירחמאל ולדי בקרוי
שלמאה׃ ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך׃ ולדי בחרמה
ולדי בכור עשן ולדי בעתך׃ ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך
שם דוד הוא ואנשיו׃ ולדי בחברון ולכל אתריא דהליך תמן דוד הוא וגברוהי׃
ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו
חללים בהר הגלבע׃ ופלשתאי מגיחין קרבא בישראל ואפכו אנשי ישראל מן קדם
פלשתאי ונפלו קטילין בטורא דגלבוע׃ וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו
ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול׃ ואדביקו
פלשתאי ית שאול וית בנוהי וקטלו פלשתאי ית יהונתן וית אבינדב וית
מלכי שוע בני שאול׃ ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים
בקשת ויחל מאד מהמורים׃ ותקיפו עבדי קרבא על שאול ואשכחוהי קשתיא
גברין דאומנין למיגד בקשתא והוה ליה חלחלא מקשתיא׃ ויאמר שאול לנשא

ערער ה חס בלישׁ בקריאה וסימ ולאשר בערער ויחנו בערער ומן הירדן עזבות ערי ערער ובלעבך עזן וכל אוריתא דבות חס
יבואו ג מל בקר וסימ פן יבואו הערלים למה יבואו מלכי אשור יבואו וישתחוו לפניך ·

יבשה ביבשה ג בקריאה ויבאו יבשה ויצומו עד הערב ובדברי הימים ויקברו תחת האשל ביבשה ויבואהו דרה

כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי
ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה ׃ ואמר
שאול לנטל זיניה שלוף חרבך וקטלני בה דלמא ייתון ערלאי האלין ויקטלונני
ויתלעבון בי ולא אבא נטיל זיניה ארי דחיל לחדא ונסיב שאול ית חרבא ונפל
עלה ׃ וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו ׃ וחזא
נטיל זיניה ארי מית שאול ונפל אף הוא על חרביה ומית עמיה ׃ וימת שאול
ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו ׃ ומית שאול ותלתא בנוהי
ונטיל זיניה אף כל גברוהי ביומא ההוא כחדא ׃ ויראו אנשי ישראל אשר
בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו
ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן ׃ וחזו אנשי ישראל דבעברא
דמישרא ודבעברא דירדנא ארי אפכו אנשי ישראל וארי מיתו שאול ובנוהי ושבקו
ית קרויא ואפכו ואתו פלשתאי ויתיבו בהין ׃ ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע ׃
והוה ביומא דבתרוהי ואתו פלשתאי לחלצא קטיליא ואשכחו ית שאול וית תלתא
בנוהי קטילין רמן בטורא דגלבוע ׃ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו
בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם ׃ ופסקו ית רישיה ושליחו ית
זיניה ושלחו בארעא פלשתאי סחור סחור לבשרא בית טעותהון וית עמא ׃
וישימו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן ׃ ושויאו ית זיניה
בית עשתרתא וית גופיה צלבו בשורא דבית שן ׃ וישמעו אליו ישבי יבש גלעד
את אשר עשו פלשתים לשאול ׃ ושמעו עלוהי יתבי יבש גלעד ית דעבדו פלשתאי
לשאול ׃ ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית
בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם ׃ וקמו כל גבר גיבר ואזלו
כל ליליא ונסיבו ית גופא דשאול וית גופי בנוהי משורא דבית שן ואתו ליבש
וקלו עליהון כמא דקלן על מלכיא תמן ׃ ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת
האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים ׃ ונסיבו ית גרמיהון וקברו תחות אשילא
ביבש וצמו שבעה יומין ׃ ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את

ובגדיו ד בקרי וסימ׳ וקדש הוא ובגדיו את ראשו לא יפרע ובבדיו קדו עיס ואדמה על לחשון היחתה איש אש בחיקו

2 Samuel 215-282

העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים׃ והוה בתר דמית שאול ודוד תב מלממחי ית
דבית עמלק ויתיב דוד בצקלג יומין תרין׃ ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן
המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה
וישתחו׃ והוה ביומא תליתאה והא גברא אתא ממשריתא מלות שאול ולבושוהי
מבזעין ועפרא רמי ברישיה והוה במיתוהי לות דוד ונפל על ארעא וסגיד׃ ויאמר
לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי׃ ואמר ליה דוד אי מדין
את אתי ואמר ליה ממשריתא דישראל אשתזיבית׃ ויאמר אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם
שאול ויהונתן בנו מתו׃ ואמר ליה דוד מא הוה פתגמא חוי כען לי ואמר דאפך
עמא מן קרבא ואף סגי נפל מן עמא ואתקטלו ואף שאול ויהונתן בריה מיתו׃
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃ ואמר דוד
לעולימא דמחוי ליה איכדין ידעתא ארי מית שאול ויהונתן בריה׃ ויאמר הנער
המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב
ובעלי הפרשים הדבקהו׃ ואמר עולימא דמחוי ליה אתערעא אתערעית
בטורא דגלבוע והא שאול סמיך על מורניתיה והא רתיכיא ומשרית פרשיא
אדביקוהי׃ ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני׃ ואתפני לאחורוהי
וחזני וקרא לי ואמרית הא אנא׃ ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ ואמר
ואמר לי מן את ואמרית ליה עמלקאה אנא׃ ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני
כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי׃ ואמר לי קום כען עלי וקטולני ארי
אחדני רתיתא ארי כל עוד נפשי בי׃ ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה
אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל
אדני הנה׃ וקמית עלוהי וקטלתיה ארי ידענא ארי לא ייחי בתר דנפל ונסיבית
כלילא דעל רישיה ותוטפתא דעל דרעיה ואיתיתנון לות רבוני הלכא׃
ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו׃ ואתקיף דוד בלבושוהי
ובזעינון ואף כל גבריא דעמיה׃ ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב׃ וספדו ובכו וצמו עד

תרומות ג בקריאה ב חס וחד מל וסי כל תרומת הקדשים הרי בגלבע ואיש תרומות יהרסנה ושדי מל וסי כל טוריא דמלכא אנך

רמשא על שאול ועל יהונתן בריה ועל עמא דיי ועל בית ישראל ארי אתקטלו בחרבא:
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי
אנכי׃ ואמר דוד לעולימא דמחוי ליה אי מדין את ואמר בר גבר גיור עמלקאה אנא:
ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה׃ ואמר ליה דוד
איכדין לא דחילתא לחבלא ית משיחא דיי׃ ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר
גש פגע בו ויכהו וימת׃ וקרא דוד לחד מעולימיא ואמר קרב שלוט ביה ומחהי
וקטליה׃ ויאמר אליו דוד דמך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את
משיח יהוה׃ ואמר ליה דוד חובת קטולך תהי ברישך ארי פומך אסהיד בך למימר
אנא קטילית ית משיחא דיי׃ ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל
יהונתן בנו׃ ואלא דוד ית אליא הדין על שאול ועל יהונתן בריה׃ ויאמר ללמד
בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר׃ ואמר לאלפא לבני יהודה מיגד
בקשתא הא היא כתיבא על ספרא דאוריתא׃ הצבי ישראל על במותיך חלל איך
נפלו גבורים׃ אתעתדתון ישראל על בית תקפיכון אתרמיתו קטילין איכדין אתקטלו
גיבריא׃ אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים׃ לא תחוון בגת לא תבשרון בשוקי אשקלון דלמא
יחדין בנת פלשתאי דלמא ידוצון בנת ערליא׃ הרי בגלבע אל טל ואל מטר
עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן׃
טורי גלבוע לא ייחות עליכון טלא ומטרא לא יהי בכון על לא כמסת דיעבדון
מניה חלתא ארי תמן אתברו תריסי גיבריא תריסא דשאול דמשיח כד במשחא:
מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב
ריקם׃ מדם קטילין מתרב גיברין גירי קשתא דיהונתן לא מסתחרין לאחורא
וחרבא דשאול לא תיבא ריקן׃ שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם
ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו׃ שאול ויהונתן דרחימין וחביבין
בחייהון ובמותהון לא אתפרשו מנשריא קלילין מאריותא גיברין׃ בנות ישראל
אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן׃ בנת ישראל
על שאול בכאה דהוה מלביש לכון לבושי צבעונין ומוביל לכון תפנוקין ומסיק תקוני

אל תאמינו ברע אל תגעו במשיחי דתהלים וחבי׳ דדה׳ רגל באוה להית כפשתורך אל תתן יד מאוי׳ לישע אל תשליכני
מלפניך אל תשליכני לעת זקנה אל תתהדר אל תתחר במרעים אל תזכרו ראשנות אל תחרב אל למלכים אל תבהל מפניו תלך
אל תבהל על פיך אל יבושו בי אל יאמרו בלבבם אל תצאו השדה אל תסג גבול עולם

דהבא על לבושכון: איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל:
איכדין אתקטלו גיבריא בגו קרבא יהונתן על בית תוקפך אתקטילתא: צר
לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים:
עקת לי עלך אחי יהונתן חביבת לי לחדא מפרשא רחמתך לי מרחמת תרתין
נשין: איך נפלו גברים ויאבדו כלי מלחמה: איכדין אתקטלו גיבריא ואבדו
מני קרבא: ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת
ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה:
והוה בתר כין ושאיל דוד במימרא דיי למימר האסק בחדא מקרויא דבית
יהודה ואמר יי ליה סק ואמר דוד לאן אסק ואמר לחברון: ויעל שם דוד
וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: וסליק תמן דוד ואף
תרתין נשוהי אחינעם דמיזרעאל ואביגיל אתת נבל דמכרמלא: ואנשיו אשר
עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: וגברוהי דעמיה אסיק דוד גבר
ואנש ביתיה ויתיבו בקרוי חברון: ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול: ואתו
גברי שבט יהודה ומשחו תמן ית דוד למהוי מלכא על דבית יהודה וחויאו לדוד
למימר גברי יביש גלעד דקברו ית שאול: וישלח דוד מלאכים אל אנשי
יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם
אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ושלח דוד אזגדין לות אנשי יביש גלעד ואמר
להון בריכין אתון קדם יי דעבדתון חסדא הדין עם רבונכון עם שאול וקברתון
יתיה: ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: וכען יעביד יי עמכון טיבו וקשוט ואף אנא
אעביד עמכון טבתא הדא דעבדתון פתגמא הדין: ועתה תחזקנה ידיכם
והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם:
וכען יתקפן ידיכון והוו לגברין גיברין ארי מית רבונכון שאול ואף יתי משחו
דבית יהודה למהוי מלכא עליהון: ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול
לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו מחנים: ואבנר בר נר רב חילא דלשאול

ויהיו ו׳ בקר׳ וסימ׳ והיו לאנשים פלשתים תתחזקנה ידיכם והקיפו הלוים את המלך דה״ב כורו מתוך בבל והקפתם על המלך סביב ומלט
עזבו ערים ושכבו בסלע:

דבר ית איש בושת בר שאול ואעבריה למחנים׃ וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי
ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה׃ ואמליכיה על גלעד ועל
דבית אשר ועל דבית יזרעאל ועל דבית אפרים ועל דבית בנימן ועל דבית ישראל
כולהון׃ בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד׃ בר ארבעין שנין איש בשת בר שאול כד
מלך על ישראל ותרתין שנין מלך ברם דבית יהודה הוו בתר דוד׃ ויהי מספר
הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃
והוה מנין יומיא דהוה דוד מלכא בחברון על דבית יהודה שבע שנין ושתא ירחין׃
ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה׃ ונפק
אבנר בר נר ועבדי איש בשת בר שאול ממחנים לגבעון׃ ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על
הברכה מזה׃ ויואב בר צרויה ועבדי דוד נפקו וערעונון על בריכתא דבגבעון
כחדא ושרו אלין על בריכתא מכא ואלין על בריכתא מכא׃ ויאמר אבנר אל יואב
יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו׃ ואמר אבנר ליואב יקומון
כען עולימיא ויחייכון קדמנא ואמר יואב יקומון׃ ויקמו ויעברו במספר שנים
עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד׃ וקמו ועברו במנין
תרי עסר מדבית בנימן ומדאיש בשת בר שאול ותרי עסר מעבדי דוד׃ ויחזקו
איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת
הצרים אשר בגבעון׃ ואתקיפו גבר בריש חבריה ונפלו כחדא וקרא לאתרא
ההוא אחסנת קטיליא די בגבעון׃ ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׃ והוה קרבא תקיף עד לחדא ביומא ההוא
ואתבר אבנר ואנשי ישראל קדם עבדי דוד׃ ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה׃ והוו תמן
תלתא בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קליל ברגלוהי כחדא מן טביא
דבחקלא׃ וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל
מאחרי אבנר׃ ורדף עשהאל בתר אבנר ולא אתפני למיזל על ימינא או על

בלו ג׳ כת׳ הי בסוף וסי׳ וימלכהו אל הגלעד לכן ייליל מואב בחצותיו חגרו שק וכל ירמ׳ ויחלק ותרי סר דכות׳ כת׳ הי בסוף במ״ב
וסי׳ כי מקטנם ועד גדולם דירמ׳ במארה אתם נארים״

האתה זה ד׳ בקריאה וסימ׳ האתה זה בני עשו האתה זה עשהאל עבר ישראל האתה זה ארץ ...

סמלא מבתר אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי:
ואתפני אבנר לאחורוהי ואמר האתה דין עשהאל ואמר אנא: ויאמר לו אבנר
נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו
ולא אבה עשהאל לסור מאחריו: ואמר ליה אבנר אתפני לך על ימינך או על
סמלך ואיחוד לך חד מעולימיא וסב לך ית זרזיה ולא אבא עשהאל למיזל מבתרוהי:
ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אכבה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך: ואוסיף עוד אבנר למימר לעשהאל זור לך מבתרי
למא אקטלנך וארמינך לארעא ואיכדין אזקוף אפי ואחמי ליואב אחוך:
וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו:
ולא אבא למיזר ומחהי אבנר באחורי מורניתא ונפקת מורניתא מאחורוהי ונפל
תמן ומית באתריה והוה כל דאתי לאתרא דנפל תמן עשהאל ומית וקיימין: וירדפו
יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני
גיח דרך מדבר גבעון: ורדפו יואב ואבישי בתר אבנר ושמשא עלת ואנון מטו
עד גבעת אמתא דעל אפי גיח אורח מדברא דגבעון: ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: ואתכנישו בני בנימן
בתר אבנר והוו לסיעא חדא וקמו על ריש רמתא חדא: ויקרא אבנר אל יואב
ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא
תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: וקרא אבנר ליואב ואמר הלאפרש תקטול חרבא
הלא ידעתא ארי מרירא תהי בסופא ועד אמתי לא תימר לעמא למתב מבתר אחיהון:
ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי
אחיו: ואמר יואב קיים הוא יי׳ ארי אלו לא פון מלילתא ארי בכון פון מעדן צפרא
אסתלק עמא גבר מבתר אחוהי: ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא
ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: ותקע יואב בשופרא וקמו כל
עמא ולא רדפו עוד בתר ישראל ולא אוסיפו עוד לאגחא קרבא: ואבנר ואנשיו
הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים:

לולא ד׳ כת׳ א׳ בקריאה וסימנ׳ לולא התמהמהנו כי לולא חרשתם בעגלתי לולא דברת כי אז לולא האמנתי לראות

ואבנר וגברוהי הליכו במישרא כל ליליא ההוא ועברו ית ירדנא ואזלו כל בתרון
ואתו למחנים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד
תשעה עשר איש ועשהאל: ויואב תב מבתר אבנר וכנש ית כל עמא ושגו מעבדי
דוד תשעת עסר גברא ועשהאל: ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש
מאות וששים איש מתו: ועבדי דוד קטלו מדבית בנימן ובגברי אבנר תלת מאה
ושתין גברא מיתו: וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל
הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון: ונטלו ית עשהאל וקברוהי בקבורתא דאבוהי
די בבית לחם ואזלו כל ליליא יואב וגברוהי ונהר להון בחברון: ותהי המלחמה
ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: והוה
קרבא תקיף בין בית שאול ובין בית דוד ובית דוד אזלין ותקפין ובית שאול אזלין ומאכין:
ויולדו ג׳ וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית:
ואתילידו לדוד בנין בחברון והוה בוכריה אמנון לאחינועם דמיזרעאל: ומשנהו כלאב
לאביגיל ג׳ לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: ותניניה
כלאב לאביגיל אתת נבל דמכרמלא ותליתאה אבשלום בר מעכה בת תלמי מלכא דגשור:
והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: ורביעאה אדניה בר חגית וחמישאה
שפטיה בר אביטל: והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: ושתיתאה
יתרעם לעגלה אתת דוד אלין אתילידו לדוד בחברון: ויהי בהיות המלחמה
בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: והוה כד הוה קרבא בין
בית שאול ובין בית דוד ואבנר הוה מיתקף בבית שאול: ולשאול פלגש ושמה רצפה
בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי: ולשאול לחינתא ושמה רצפה
בת איה ואמר לאבנר מדין עלתא לות לחינתא דאבא: ויחר לאבנר מאד על דברי
איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול
אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום:
ותקיף לאבנר לחדא על פתגמי איש בשת ואמר הלא רישא דכלבא אנא מלעקהו יתי
גבר הדיוט לשבטא דבית יהודה יומא דין אעביד טיבו עם בית שאול אבוך עם
אחוהי ועם רחמוהי ולא מסרתך בידא דדוד ומבען את מסער עלי חובא דאתתא יומא דין:

להם בנים אחד המבול לדוד בנים בחברון דשמואל חס׳ וו׳ עוד לדוד בנים לאבשלום לו שבעה בנים דאיוב וחד וילדו להם׳ סימן ושם האיש
נבל אביגל כת׳ ותמהר ותרד מעל החמור אביגיל כת׳ ומשנהו כלאב לאביגל כת׳

כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו׃
כדין יעביד יי לאבנר וכדין יוסיף ליה ארי כמא דקיים יי לדוד ארי כדין אעביד
ליה׃ להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה
מדן ועד באר שבע׃ לאעברא מלכו מבית שאול ולאקמא ית כרסי דוד על ישראל
ועל דבית יהודה מדן ועד באר שבע׃ ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו
אתו׃ ולא יכיל עוד לאתבא ית אבנר פתגמא מדדחיל יתיה׃ וישלח
אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי
עמך להסב אליך את כל ישראל׃ ושלח אבנר אזגדין לות דוד מאתריה למימר
מקיים מנא כמן דעבד ארעא למימר גזר קימך עמי והא ידי עמך לאסחרא לותך
ית כל ישראל׃ ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך
לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את
פני׃ ואמר טב אנא אגזר עמך קים ברם פתגמא חד אנא שאיל מעמך למימר לא
תחזי ית אפי אלהין קדם מיתיותך ית מיכל בת שאול במיתך לאתחזאה קדמי׃ וישלח
דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי
במאה ערלות פלשתים׃ ושלח דוד אזגדין לות איש בשת בר שאול למימר הב ית אתתי
ית מיכל דארסית לי במאה עורלת פלשתאי׃ וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם
פלטיאל בן לויש׃ ושלח איש בשת ודברה מלות בעלה מלות פלטיאל בר ליש׃ וילך
אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב׃ ואזל
עמה בעלה אזיל ובכי בתרהא עד עלמת ואמר ליה אבנר איזיל תוב ותב׃ ודבר
אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד
למלך עליכם׃ ופתגם אבנר הוה עם סבי ישראל למימר אף תמלי אף מדקמוהי הויתון
בען ית דוד למהוי מלכא עליכון׃ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד
עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם׃ וכען עבידו ארי יי
אמר לדוד למימר בידא דדוד עבדי אפרוק ית עמי ישראל מיד פלשתאי ומיד כל בעלי
דבביהון׃ וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את
כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ ומליל אף אבנר קדם דבית בנימן

שכמש ו׳ חס בנביאים וסימ׳ כא אלהים אל המחנה ויהי כל יודעו ונשא עצורה לכן ודבר אבנר היה עם כל ישרא׳

ואזל אף אבנר למללא קדם דוד בחברון ית כל דתקין בעיני ישראל ובעיני כל
דבית בנימן׃ ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר
ולאנשים אשר אתו משתה׃ ואתא אבנר לות דוד לחברון ועמיה עסרין גברא
ועבד דוד לאבנר ולגבריא דעמיה משתיא׃ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה
ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר
מ̇ב תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃ ואמר אבנר לדוד אקום ואיזיל
ואכנוש לות רבוני מלכא ית כל ישראל ויגזרון עמך קים ותמלוך בכל דרעוא
נפשך ושלח דוד ית אבנר ואזל בשלם׃ והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל
רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ והא עבדי
דוד ויואב אתא מן משריתא ועדאה סגי עמהון אתיאו ואבנר ליתוהי עם דוד בחברון
ארי שלחיה ואזל בשלם׃ ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר
אל המלך וישלחהו וילך בשלום׃ ויואב וכל חילא דעמיה אתו וחויאו ליואב
למימר אתא אבנר בר נר לות מלכא ושלחיה ואזל בשלם׃ ויבא יואב אל המלך
ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך׃ ואתא יואב
לות מלכא ואמר מא עבדתא הא אתא אבנר לותך למא דנן שלחתיה ואזל מיזל׃
ה̇ מובאך יב̇ ק̇ ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת
פסוק אתאתוואתאת׳ את כל אשר אתה עשה׃ ידעתא ית אבנר בר נר ארי לאטעיותך אתא ולמדע ית
מפקך וית מיעלך ולמדע ית כל דאת עביד׃ ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים
אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע׃ ונפק יואב מן קדם דוד ושלח
אזגדין בתר אבנר ואתיבו יתיה מגובא דסירתא ודוד לא ידע׃ וישב אבנר חברון
ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשהאל
אחיו׃ ותב אבנר לחברון ואפניה יואב לגו תרעא למללא עמיה בשליא ומחהי תמן כסטר
ירכיה ומית בדמא דעשהאל אחוהי׃ וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי
אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר׃ ושמע דוד מבתר כן ואמר
זכי אנא ומלכותי מקדם יי עד עלמא מדמא דאבנר בר נר׃ יחלו על ראש יואב
ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם׃

ולדעת ה̇ בקריאה וסימנה׳ ידעת את אבנר ב̇ בפסוק כי שמך נקרא וחברו ולדעת רשע כסל׃

 יסיף יד׳ חס וו בקריאה וסימ׳ ארבעים יככו ב׳ בו כה יעשה יי׳ ליהונתן לאיבי דוד כה יעשה אלהים לאבנר וישבע דוד

יחולון על רישא דיואב ועל כל בית אבוהי ולא יפסוק מבית יואב דאיב וסגיר ומתקיף
באגר ומתקטיל בחרבא וחסיר מזון׃ ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ ויואב ואבישי אחוהי קטלו לאבנר
על דקטל ית עשהאל אחוהון בגבעון בקרבא׃ ויאמר דוד אל יואב ואל
כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד
הלך אחרי המטה׃ ואמר דוד ליואב ולכל עמא דעמיה בזעו לבושיכון ואסרו
סקין וספדו קדם אבנר ומלכא דוד אזיל בתר ערסא׃ ויקברו את אבנר בחברון
וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם׃ וקברו ית אבנר בחברון
וארים מלכא ית קליה ובכא על קברא דאבנר ובכו כל עמא׃ ויקנן המלך
אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ ואלא מלכא על אבנר ואמר הכמיתת
רשיעין ימות אבנר׃ ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני
עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו׃ ידך לא אסירן ורגלך לא לזקין דנחשא אתקרבו
כמפל קדם גברין רשיעין נפלתא ואוסיפו כל עמא למבכי עלוהי׃ ויבא כל העם
להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף
כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ ואתא כל עמא לאוכלא
ית דוד לחמא עד דיומא קיים וקיים דוד למימר כדין יעביד לי יי׳ וכדין יוסיף
אין קדם מיעל שמשא אטעום לחמא או כל מדעם׃ וכל העם הכירו וייטב בעיניהם
בכל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב׃ וכל עמא אשתמודעו ושפר בעיניהון
בכל דעבד מלכא בעיני כל עמא טב׃ וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא
כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר׃ וידעו כל עמא וכל ישראל ביומא
ההוא ארי לא הות בעצת מלכא למקטל ית אבנר בר נר׃ ויאמר המלך
אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ ואמר מלכא
לעבדוהי הלא תדעון ארי רב ושליט נפל יומא הדין בישראל׃ ואנכי היום רך
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה
כרעתו׃ ואנא יומא דין הדיוט ומרבא למלכא וגבריא האלין קשן מני ישלים יי׳
לעביד בישתא כבישתיה׃ וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו

ל׳ זמר קיבת אבנר והבאתו אלי ולא יסיף לבעתך הלעולמים יזבח יי׳ לך לשון רמיה וטהר ידים ומתק שפתים לב חכם ישכיל כי
יסיף על חטאתו הן יסיף רעים רבים׃

תחשב ג׳ בקריאה וסימ׳ לכנעני תחשב כי גם בארות צדקה תחשב לו · שמעת ג׳ חד בליש׳ בקריאה וסימנ׳ בבוא

112

ידיו וכל ישראל נבהלו · ושמע בר שאול ארי מית אבנר בחברון ואתרשלא ידוהי
וכל ישראל אתבהילו · ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה
ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן ·
ותרין גברין רבני רישי משרין הוו עם שאול שום חד בענה ושום תנינא רכב בני
רמון דמבארות מבני בנימן ארי אף בארות מתחשבא על דבית בנימן · ויברחו
הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה · וערקו אנש בארות לגתים והוו
דיירין תמן עד יומא הדין · וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש
שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת · וליהונתן בר שאול ברא לקי בתרין רגלוהי בר
חמש שנין הוה כד אתת בסורת שאול ויהונתן מיזרעאל ונטלתיה תורבינתיה ואפכת
והוה באתבעתותה למערק ונפל והגר ושמיה מפיבשת · וילכו בני רמון הבארתי
ד רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים ·
ואזלו בני רכב דמבארות רכב ובענה ואתו כמיחם יומא לבית איש בשת והוא שכיב
ית שנת מלכא · והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה
אחיו נמלטו · ואמון אתו עד גו ביתא כזבני חטין ומחוהי בסטר ירכיה ורכב ובענה
אחוהי אשתיזבו · ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו
ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה · ואתו לביתא והוא
שכיב על ערסיה באדרון בית משכביה ומחוהי וקטלוהי ואעדיאו ית רישיה ונסיבו
ית רישיה ואזלו באורח מישרא כל ליליא · ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון
ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן
יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו · ואיתיאו ית ריש איש בשת
לות דוד לחברון ואמרו למלכא הא רישא איש בושת בר שאול בעיל דבבך דבעא
למקטלך ועבד יי לרבוני מלכא פורענותא יומא הדין משאול ומזרעיה · ויען דוד
כב את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי
מכל צרה · ואתיב דוד ית רכב וית בענה אחוהי בני רמון דמבארות ואמר להון קיים
הוא יי דפרק ית נפשי מכל עקא · כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר

שמעת שאול ויהונתן מי האמין לשמעתנו ושמעות יבהלוהו ממזרח · והנה ג׳ בקר׳ וסימ׳ באו תוך הבית אמרות הסיתך בשבל

 ג' מלין קדמיתא כסיב מן תחתא וסימ' הייתה מוציא והמבי' ידעתה שחר מקומו' ומתחתיה לשכבות האלה

בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו בשרה: ארי דחוי לי למימר הא
מית שאול והוא הוה כמבסר בעיני נפשיה ואחדית ביה וקטלתיה בצקלג דהוה
מדמי למתן ליה מתנא בסורתיה: אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק
בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ:
אף ארי גברין רשיעין קטלו ית גבר זכי בביתיה על שוויה וכען הלא אתבע ית דמיה
מידכון ואפלי יתכון מן ארעא: ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם
ואת רגליהם
ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:
ופקיד דוד ית עולימיא וקטלונון וקציצו ית ידיהון וית רגליהון וצלבו על בריכתא
בחברון וית ריש איש בשת נסיבו וקברו בקברא דאבנר בחברון: ויבאו
כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: ואתו
כל שבטיא דישראל לות דוד לחברון ואמרו למימר הא אנחנא קריבך ובסרך אנחנא:
גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את
ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
לנגיד על ישראל: אף מאתמלי אף מדקמוהי כד הוה שאול מלכא עלנא את
הויתא כפיק ועליל ברישי ישראל ואמר יי לך את תפרנס ית עמי ית ישראל ואת
תהוי למלכא על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם
המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ואתו
כל סבי ישראל לות מלכא לחברון וגזר להון מלכא דוד קים בחברון קדם יי ומשחו
ית דוד למהוי מלכא על ישראל: בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים
שנה מלך: בר תלתין שנין דוד כד מלך ארבעין שנין מלך: בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל
ויהודה: בחברון מלך על דבית יהודה שבע שנין ושתא ירחין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין על כל ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי
יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד הנה: ואזל מלכא וגברוהי לירושלם לות יבוסאה יתבי ארעא
ואמרו לדוד למימר לא תיעול הלכא אלהין כאעדיותך חטאיא וחייביא דאמרין לא

היבסי ה' חס בלש' וסימ' וילך המלך ואנשיו כלמכה יבסי עלה הקט ליש' מזבח וישלח ידו המלאך כי יעלה דוד להקים מזבח ליש' ד"ב"

מצדה ז בליש׳ בקר׳ וסימ׳ וישב דוד במצדה וילכד דוד את מצדת ציון וחבר׳ דדה״ סלעי ומצדתי דשמואל ובית ה׳ בקמ׳
המכמית המלוא׳

יעול דוד הלכא׃ וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד׃ ואחד דוד ית חקרא
דציון היא קרתא דדוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית׃
ואמר דוד ביומא ההוא כל דיקטל יבוסאה וישרי למכבש כרכא וית חטאיא וית
חיביא דחיקי נפשא דדוד על כן יימרון חטאיא וחיביא לא ייעלון לביתא׃ וישב
דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה׃ ויתיב דוד
בחקרא וקרא לה קרתא דדוד ובנא דוד סחור סחור מן מליתא ולגיו׃ וילך דוד
הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ ואזל דוד אזיל וסגי ומימרא דיי אלהי
צבאות בסעדיה׃ וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים
וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד׃ ושלח חירם מלכא דצור אזגדין
לות דוד ואעי ארזין וגרין דאומנין למקץ אעין ואבנין וארדיכלין דאומנין בבנין
כותלין ובנו ביתא לדוד׃ וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא
ממלכתו בעבור עמו ישראל׃ וידע דוד ארי אתקניה יי למהוי מלכא על ישראל
וארי מנטלא מלכותיה בדיל עמיה ישראל׃ ויקח דוד עוד פלגשים ונשים
מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות׃ ונסיב דוד עוד לחינן
ונשין מירושלם בתר דאתא מחברון ואתילידו עוד לדוד בנין ובנן׃ ואלה שמות
הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ואלין שמהת דאתילידו ליה בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט׃
וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים
לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃ ושמעו פלשתאי ארי משחו ית דוד
למהוי מלכא על ישראל וסליקו כל פלשתאי למבעי ית דוד ושמע דוד ונחת לחקרא׃
ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים׃ ופלשתאי אתו ואתרטישו במישר גיברא׃
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה
אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך׃ ושאיל דוד במימרא דיי למימר
האסק על פלשתאי התמסרינון בידי ואמר יי סק ארי ממסר אמסר ית פלשתאי
בידך׃ ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני

פרצים ה׳ וסימ׳ ויבא דוד בבעל פרצים ב׳ בפסוק כי כהר פרצים יקום ויעלו בבעל פרצים ב׳ בפסוק דדה״ וחד ופרצים תנינה דעמוס׳

 וישאהו ד׳ חס׳ בקריאה וסימ׳ בשמות בשנים מבית אבינדב אשר בגבעה וחבירו דבתריה על הסוסים דאמציהו ודלה׳

כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ ואתא דוד במישר פרצים
ומחנון תמן דוד ואמר תבר יי׳ ית בעלי דבבי קדמי כתיבור מן דחסף דמלי מיין
על כין קרא שמיה דאתרא ההוא מישר פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם
דוד ואנשיו׃ ושבקו תמן ית טעותהון ואוקידינון דוד וגברוהי׃ ויסיפו כא
עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים׃ ואוסיפו עוד פלשתאי למסק ואתנטשו ומשט׳ ל׳ באתיהון ג׳
במישר גיבריא׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת
להם ממול בכאים׃ ושאיל דוד במימרא דיי׳ ואמר לא תסק אסתחר לאחוריהון
ותיתי להון מקביל אילניא׃ ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כשמעך ד׳ ק
כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויהי במשמעך ית קל צוחתא
ברישי אילניא בכין תתקף ארי בכין נפק מלאכא דיי׳ לאצלחא קדמך למקטל
במשרית פלשתאי׃ ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד
באך גזר׃ ועבד דוד כין כמא דפקדיה יי׳ וקטל ית פלשתאי מגבע עד מעלנא דגזר׃
ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף׃ ואוסיף עוד דויד הפטרת י״ב שמיני בספ׳
למכנש ית כל בחירי ישראל תלתין אלפין׃ ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי
יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב ב׳ אנה תולדת שם
הכרבים עליו׃ וקם ואזל דוד וכל עמא דעמיה מקרוא דבית יהודה לאסקא מתמן
ית ארונא דיי׳ דאתקרי שמא שמא דיי׳ צבאות דשכינתיה שריא עיל מן כרוביא
עלוהי׃ וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר ה׳ חס׳
בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה׃ ואחיתו ית ארונא עגלה ג׳
דיי׳ בעגלתא חדתא ונטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא ועזא ואחיו בני אבינדב
מדברין ית עגלתא חדתא׃ וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ה׳ חס׳ כתו׳
ואחיו הלך לפני הארון׃ ונטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא עם ארונא דיי׳ ואחיו
אזיל קדם ארונא׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים׃ ודוד וכל בית ישראל
משבחין קדם יי׳ בכל אעי בירון ובכנרין ובנבלין ובתופין ובכרביעין ובצלצלין׃ ויבאו
עד גרן נכון וישלח עזה אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ ואתו עד ב׳

על עיר ד׳ וסימ׳ ולא אבה דוד להסיר דשמואל והמטרתי על עיר אחת ב׳ בו שבועים שבעים נחתך על עמך׳

אתר מתקן ואושיט עזא ית ידיה בארונא דייי ואחד ביה ארי מרגוהי תוריא: ויחר
אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: ותקיף
רוגזא דייי בעזא ומחהי תמן מימרא דייי על דאשתלי ומית תמן עם ארונא דייי:
ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד
היום הזה: ותקיף לדוד על דתקף ייי תרעתא בעזא וקרא לאתרא ההוא אתרא
יב ד מנה חס דמית ביה עזא עד יומא הדין: וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא
אלי ארון יהוה: ודחיל דוד מן קדם ייי ביומא ההוא ואמר איכדין ייעול לותי ארונא
ל ג דייי: ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד
כל אדם הגתי: ולא אבא דוד לאפנאה לותיה ית ארונא דייי לקרתא דדוד ואפנייה
אדום דעבד דוד לבית עובד אדום גתאה: וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים
אדום במא ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: ושרא ארונא דייי בית עבד אדום גתאה
מל כו תלתה ירחין ובריך ייי ית עובד אדום וית כל ביתיה: ויגד למלך דוד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את
ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ואתחוא למלכא דוד למימר
בריך ייי ית בית עובד אדום וית כל דליה בדיל ארונא דייי ואזל דוד ואסיק ית ארונא
כו דייי מבית עובד אדום לקרתא דדוד בחדוא: ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה
צעדים ויזבח שור ומריא: והוה כד נטלו נטלי ארונא דייי שתא זוגין וכלס תור
ופטים: ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודוד משבח בכל
ב תקוף קדם ייי ודוד אסיר כרדוט דבוץ: ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון
יהוה בתרועה ובקול שופר: ודוד וכל בית ישראל מסקין ית ארונא דייי ביבבא
ד ובקל שופרא: והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון
ב ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה: והוה ארונא
דייי אתא לקרתא דדוד ומיכל בת שאול אסתכיאת מן חרכא וחזת ית מלכא
וחס דוד מרקיד ומשבח קדם ייי ובסרת עלוהי בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויצגו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים:
ואיתיאו ית ארונא דייי ואקימו יתיה באתריה בגו משכנא דפרס ליה דויד
הישינן על פני

בכל עם ה' בקל וסימ' ויבאו על לביש כי אתה המלכתני על עם רב ודה' כי חרפו ויגדילו על עם יי צבאות אחרי נוהם ורוב שוקק

ואסיק דוד עלון קדם יי ונכסת קודשין׃ ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה צבאות׃ ושיצי דוד מלאסקא עלתא ונכסת קודשיא ובריך
ית עמא בשמא דיי צבאות׃ ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד
אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו׃
ופליג לכל עמא לכל המון ישראל למגבר ועד אתא לגבר גריצתא דלחים חדא
ופלוג חד ומנתא חדא ואזל כל עמא גבר לביתיה׃ וישב דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר
נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים׃ ותב דוד לברכא
ית אנש ביתיה ונפקת מיכל בת שאול לקדמות דוד ואמרת מא איתיקר יומא
דין מלכא דישראל דאתגלי יומא דין לעיני אמהת עבדוהי כמא דמתגליין ומתגלי
חד מן ספיקיא׃ ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל
ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ ואמר דוד
למיכל קדם יי דאתרעי בי מאבוך ומכל ביתיה לפקדא יתי למהוי מלכא על עמא
דיי על ישראל ושבחית קדם יי׃ ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות
אשר אמרת עמם אכבדה׃ ונעירנא עוד מדא ואהי מכיך בעיני נפשי מלכין
ועם אמהתא דאת אמרא בעיניהון איהי יקיר׃ ולמיכל בת שאול לא היה לה
ילד עד יום מותה׃ ולמיכל בת שאול לא הוה לה ולד עד יום מותה׃ ויהי
כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו׃ והוה כד יתיב מלכא
בביתיה ויי אניח ליה מסחור סחור מכל בעלי דבבוהי׃ ויאמר המלך אל נתן
הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ ואמר
מלכא לנתן נביא חזי כען דאנא יתיב בביתא דמטלל בכשורי ארזיא וארונא דיי
יתיב במשכנא בגו יריעתא׃ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה
כי יהוה עמך׃ ואמר נתן למלכא כל דבלבך איזיל עביד ארי מימרא דיי
בסעדך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ והוה בליליא
ההוא והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם נתן למימר׃ לך ואמרת אל עבדי אל דוד
כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי׃ איזיל ותימר לעבדי לדוד כדנן

עד כאן הענין

וכל שמואל וישעיה ותהלות דכותה על עם בר"ג אל עם וסימ' השלחים צירים פרשתי ידי כל היום ויתהלכו מגויאל בני

ו ג רפי אמר יי׳ האת תבני קדמי ביתא לאשראה שכינתי ביה׳ כי לא ישבתי בבית למיום
ג ג העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן׳
חס ארי לא אשריתי שכינתי בביתא מיומא דאסיקית ית בני ישר׳ ממצרים ועד יומא
הדין והויתי משרי שכינתי במשכנין וביריען׳ בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
ב כה פתחין הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׳ בכל אתר דהליכית בכל בני ישר׳ הפתגם
מליליתעם חד שבטיא דישר׳ דפקידית לפרנסא ית עמי ית ישר׳ למימר למא
בניתון קדמי ביתא דמטלל בכיורי ארזיא׳ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׳
וכען כדין תימר לעבדי לדוד כדנן אמר יי׳ צבאות אנא דברתך מן דירא מבתר
חס ענא למהוי מלכא על עמי על ישר׳ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את
ו כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ׳ והוה מימרי בסעדך
וחס בכל דהליכתא ושיצית ית כל בעלי דבבך מן קדמך ועבדית לך שום כשום רברביא
ושכן תחתיו ל ב דבארעא׳ ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה
כת ח לענותו כאשר בראשונה׳ ואשוי אתר מתקן לעמי ישר׳ ואקימנון וישרון
באתריהון ולא ילועון עוד ולא יוספון בני רשעא לענאותהון כד בקדמיתא׳ ולמן היום
ב פני אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי
ילכו בית יעשה לך יהוה׳ ולמן יומא דפקידית נגדין על עמי ישר׳ ואניחית לך מכל
בעלי דבבך וחוי לך יי׳ ארי בית מלכו יקיים לך יי׳ כי ימלאו ימיך ושכבת את
ו כת אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו׳
ארי ישלמון יומך ותשכוב עם אבהתך ואקים ית בנך בתרך דתוליד ואתקין ית
ב וחס מלכותיה׳ הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם׳ הוא יבני
ביתא לשמי ואתקין ית כרסי מלכותיה עד עלמא׳ אני אהיה לו לאב והוא יהיה
ב ו לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׳ אנא אהוי ליה
כאב והוא יהי לי דמי כבר דאם יסרח ואכסיניה במלקות גברין ובמרדות בני אנשא׳
וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׳ וטובי לא

לענותו ג מלאים וסימנ׳ ואסרכוהו לענותו ותהל לענותו ולא יוסיפו בני עולה דשמואל׳

יעדי מניה כמא דאעדיתי מן שאול די אעדיתי מקדמך׃ ונאמן ביתך וממלכתך
עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ ויקים ביתך ומלכותך עד עלמא
כרסי מלכותך יהי מתקן עד עלמא׃ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה
כן דבר נתן אל דוד׃ ככל פתגמיא האלין וככל נבואתא הדא כדין מליל נתן עם דוד׃
ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם׃ ואתא מלכא דוד ויתיב קדם יי ואמר לית אנא כמסת יי
אלהים ומן ביתי ארי אמטיתני עד הלכא׃ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה
ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃ וזעירת עוד
דא קדמך יי אלהים ומלילתא אף על בית עבדך לעלמא דאתי ודא חזיא לבני
אנשא יי אלהים׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני
יהוה׃ ומא יוסיף דוד עוד למללא קדמך ואת עבדתא כרעות עבדך יי אלהים׃
בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך׃ בדיל
מימרך וכרעותך עבדתא ית כל רברבותא הדא לאהודעא ית עבדך׃ על כן גדלת
אדני אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ על כין רב
את יי אלהים ארי לית דכותך ולית אלהא בר מנך ככל דשמענא אמרין קדמנא׃ ומי
כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם
ולעשות לכם הגדולה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו׃ ומן כעמך כישראל עמא חד בחיר בארעא דאזלו שלוחין מן קדם יי למפרק
ליה לעם ולשואה ליה שום ולמעבד לכון רברבן וחסינן עד דעלו לארע בית שכינתך
דיהבתא להון מן קדם עמך דפרקתא לך ממצרים גוים ואלהיו׃ ותכונן לך את
עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ואתקינתא לך
ית עמך ישראל קדמך לעם עד עלמא ואת יי הויתא להון לאלה׃ ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת׃ וכען
יי אלהים פתגמא דמלילתא על עבדך ועל אנש ביתיה אקים עד עלמא ועביד כמא
דמלילתא׃ ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך׃ ויסגי שמך עד עלמא למימר יי צבאות אלהא על ישראל

מי אנכי ג׳ בקריאה וסימ׳ מי אנכי כי אלך כי הביאתני מי אנכי ומי חיי ״ ולעשות טו׳ בקל וסימ׳ השמר בכבע ונתנך ע״ל לראש והלקחים מאד לשמר
ולשום לו שרי אפים ומי כעמך כישראל דשמו״ ועבדה העבדה ולשלמה בני תן לב והיה אם תלך לפני ויאמר ליהוידע לדרוש אם מצאתי חן בעיני המלך כי
עזרא הכין לבבו וילכו כל העם לאכול מחזיקים על אחיהם ויקשרו כלם יחדו ידעתי כי אין טוב בם ״

רחב ב חס בגבר' וסימ' ויך דוד את הדדעזר דשמוא' ומשלל הדדעזר בן רחב דשמוא' ובלשוס קרתא רכות חס במ"ג מל' קין

ובית עבדך דוד יהי מתקן קדמך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה
את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
אליך את התפלה הזאת׃ ארי את יי צבאות אלהא דישראל חויתא לעבדך למימר
מלכו אקים לך על כין יהוה בלבא דעבדך לצלאה קדמך ית צלותא הדין׃ ועתה
אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה
הזאת׃ וכען יי אלהים את הוא יי ופתגמך אנון קשוט ומלילתא על עבדך ית טבתא
הדא׃ ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה
דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃ וכען שרי וברך ית בית עבדך למהוי
לעלמא קדמך ארי את יי אלהים מלילתא ומברכתך יתברכון יתברכון בתי עבדך
צדיקיא לעלם׃ ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ והוה בתר כן ומחא דוד ית פלשתאי ותברינון
ונסיב דוד ית תקון אמתא מידא דפלשתאי׃ ויך את מואב וימדדם בחבל
השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב
לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ ומחא ית מואבאי ומשחינון בעדבא רמי יתהון
לארעא ומשחתרין חבלין למקטל ומלי חבלא לאחאה והוו מואבאי לדוד לעבדין
נטלי פרס׃ ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר
ומחא דוד ית הדדעזר בר רחוב מלכא דצובה כד אזל לאשנאה תחומיה
בנהר פרת׃ וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי
ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ ואסר דוד מנה אלף ושבע
מאה פרשין ועסרין אלפין גבר רגלי ועקר דוד ית כל רתכיא ואשאר מנהון מאה
רתכין׃ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים
ושנים אלף איש׃ ואתו אנש ארם דמשק למסעד להדדעזר מלכא דצובא
ומחא דוד בארם עסרין ותרין אלפין גברא׃ וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי
ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ ומני דוד
אסטרטיגין בארם דמסק והוו אנש ארם לדוד לעבדין נטלי פרס ופרק יי ית
דוד בכל אתר דהליך׃ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר

ויושע ב חס בקר' וסימ' וישע יי את יושבי קעילה ויושע יי את דוד דשמוא' ויושע מחרב מפיהם וחד קוה אל יי ויושע לך

ויביאם ירושלם׃ ונסיב דוד ית שלטי דדהבא דהוו על עבדי הדדעזר ואיתינון
לירושלם׃ ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד׃
ומבטח ומברותי קרוי הדדעזר נסיב מלכא דוד נחשא סגי לחדא׃
וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר׃ ושמע תועי מלכא
דחמת ארי מחא דוד ית כל משרית הדדעזר׃ וישלח תעי את יורם בנו אל
המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש
מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ ושלח
תועי ית יורם בריה לות מלכא דוד למשאל ליה לשלם ולברכותיה על דאגיח
קרבא בהדדעזר וקטליה ארי גבר עביד קרבין עם תועי הוה הדדעזר ועמיה
הוו מני כספא ומני דהבא ומני נחשא׃ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ אף יתהון אקדיש מלכא דוד
קדם יי עם כספא ודהבא דאקדיש מכל עממיא דכביש׃ מארם וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתאי ומעמלקאי ומשלל הדדעזר בר רחוב מלכא דצובה׃
ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף׃ וכנש דויד
משריין כד תב מלממחי ית ארם בגיא מלח תמנת עסר אלפין׃ וישם באדום נצבים
בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך׃ ומני באדום אצטרטיגין בכל אדום מני אסטרטיגין והוו כל אדום עבדין
לדוד ופרק יי ית דוד בכל אתר דהליך׃ וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד
עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ ומלך דוד על כל ישראל והוה דוד עביד דין דקשוט
וזכו לכל עמיה׃ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ וצדוק
בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה סופר׃ וצדוק בר אחיטוב ואחימלך
בן אביתר כהניא ושריה ספרא׃ ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים
היו׃ ובניהו בר יהוידע ממנא על קשתיא ועל קלעיא ובני דוד רברבין הוו׃
ט ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃
ואמר דוד האיתנא עוד דאשתאר לבית שאול ואעביד עמיה טיבו בדיל יהונתן׃

ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא
ויאמר עבדך: ולבית שאול עבדא ושמיה ציבא וקרו ליה לות דוד ואמר מלכא ליה
האת ציבא ואמר עבדך: ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו
חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: ואמר מלכא האית
עוד גברא לבית שאול ואעביד עמיה טיבו מן קדם יי ואמר ציבא למלכא עוד בר
ליהונתן והוא לקי בתרתין רגלוהי: ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל
המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: ואמר ליה מלכא היכא הוא ואמר
ציבא למלכא הא הוא בית מכיר בר עמיאל בלו דבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן בן
שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך:
ואתא מפיבשת בר יהונתן בר שאול לות דוד ונפל על אפוהי וסגיד ואמר דוד
מפיבשת ואמר הא עבדך: ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם
על שלחני תמיד: ואמר ליה דוד לא תדחל ארי מעבד אעביד עמך טיבו בדיל
יהונתן אבוך ואתיב לך ית כל אחסנת שאול אבך ואת תיכול לחמא על פתורי
תדירא: וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: וסגיד
ואמר מא עבדך ארי אתפניתא על גבר הדיוט דכותי: ויקרא המלך אל ציבא
נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: וקרא
מלכא לציבא עולימא דשאול ואמר ליה כל דהוה לשאול ולכל ביתיה יהבית
לבר רבונך: ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך
לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר
בנים ועשרים עבדים: ותפלח ליה ית ארעא את ובנך ועבדך ותעיל ויהי לבר
רבונך מזון ויתפרנס ומפיבשת בר רבונך איכול תדירא לחמא על פתורי ולציבא
חמשת עסר בנין ועסרין עבדין: ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני
המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך:
ואמר ציבא למלכא ככל די יפקיד רבוני מלכא ית עבדיה כן יעביד עבדך ומפיבשת
אכיל על פתורי כחד מבני מלכא: ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב

וחד בטוחתי בחסד אלהים

כת׳ ק׳ לו

וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: ושלח מלכא דוד ודבריה מבית מכיר בר עמיאל מלו דבר: ויבא

ב׳ המלך

כל דסמיך לאית ולית מה ומה במ׳ מה ומה

כה׳

ב׳ כת׳ א ובנ׳ עלדא ובנ׳ בנא

 נחמה אל ג בליש וסי׳ ויבחמו בני ישראל אל׳ וישלח דוד ביד עבדיו דספרא וינחם יי אל הרעה ויאמר למלאך

בית ציבא עבדים למפיבשת׳ ולמפיבשת ברא זעירא ושמיה מיכא וכל מותב בית
ציבא עבדין למפיבשת׳ ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל
והוא פסח שתי רגליו׳ ומפיבשת יתיב בירושלם ארי על פתורא דמלכא תדירא
הוא אכיל והוא לקי בתרתין רגלוהי׳ ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון
וימלך חנון בנו תחתיו׳ והוה בתר כן ומית מלכא דבני עמון ומלך חנון בריה
תחותוהי׳ ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׳ ואמר נחמה אל ג
ואמר דוד אעביד טיבו עם חנון בר נחש כמא דעבד אבוהי עמי טיבו ושלח דוד בליש
לנחמותיה ביד עבדוהי לות אבוהי ואתו עבדי דוד לארעא דבני עמון׳ ויאמרו ט
שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים פס את את את
הלוא בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך׳ ואמרו
רברבי בני עמון לחנון רבונהון המיקר דוד ית אבוך בעינך ארי שלח לך מנחמין
הלא בדיל למחקר ית קרתא ולאללותה ולבדקה שלח דוד ית עבדוהי לותך׳ ויקח
חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם ב
וישלחם׳ ונסיב חנון ית עבדי דוד וגלח ית פלגות דקניהון ופסיק ית לבושיהון עד
פלגיהון עד אתר בית בהתתהון ושלחינון׳ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם׳ וחוו
לדוד ושלח לקדמותהון ארי הוו גבריא מתכלמין לחדא ואמר מלכא תיבו
ביריחו עד דיצמח דקניכון ותתובון׳ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו
בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת ג מל א
מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש׳ וחזו בני עמון ארי בקריא ב
אתגריאו בדוד ושלחו בני עמון ואגרו ית ארם בית רחוב וית ארם צובה עסרין
אלפין גבר רגלי וית מלך מעכה אלף גבר ואיש טוב תרי עסר אלפין גברא׳ וישמע
דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגבורים׳ ושמע דוד ושלח ית יואב וית כל
חילא דגיבריא׳ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ב מל א
ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה׳ ונפקו בני עמון וסדרו קרבא במעלנא דתרעא ובעי

אולי ישמעו וישובו היטיבו דרכיכם ומעלליכם ההמת המיתהו אם שוב תשבו׳ איש ואיש ג בקרי וסי׳ ויראו בני עמון כי נבאשו
ולציון יאמר מים עמקים עצה׳

וארם צובה ורחוב ואיש טוב ומעכה בלחודיהון בחקלא׃ וירא יואב כי היתה אליו פני
ישראל ק׳ המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם׃ וחזא
יואב ארי תקיפו עלוהי עבדי קרבא מאפוהי ומאחורוהי ובחר מכל בחורי ישר׳
וסדר לקדמות אנש ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת
בני עמון׃ וית שאר עמא יהב ביד אבישי אחוהי וסדר לקדמות בני עמון׃ ויאמר
בל׳ אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע
ט׳ לך׃ ואמר אם תתקף אנש ארם מני ותהי לי לפריק ואם בני עמון יתקפון מנך
ואהך למפרק לך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב
בעיניו׃ תקף ונתקף על עמנא ועל קרוי אלהנא ויי יעביד דתקין קדמוהי׃ ויגש יואב
יא׳ והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו׃ וקריב יואב ועמא דעמיה לאגחא
וכל יא׳ דמות קרבא באנש ארם ואפכו מן קדמוהי׃ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי
ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם׃ ובני עמון חזו ארי אפכו אנש
ארם ועריקו מן קדם אבישי ואתו לקרתא ותב יואב מלות בני עמון ואתא לירושלם׃
יב׳ וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד׃ וחזא אנש ארם ארי אתברו קדם ישר׳
יב׳ חס׳ ואתכנישו כחדא׃ וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם
ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם׃ ושלח הדדעזר ואפיק ית אנש ארם דמעבר
כו׳ פרת ואתו לחילם ושובך רב חילא דהדדעזר קדמיהון׃ ויגד לדוד ויאסף את כל
יתיר א׳ ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו
עמו׃ ואתחוה לדוד וכנש ית כל ישר׳ ועבר ית ירדנא ואתו לחילם וסדרו אנש
ארם לקדמות דוד ואגיחו קרבא עמיה׃ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד
שופ׳ מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת
בר שם׃ ואפכו אנש ארם מן קדם ישר׳ וקטל דוד מארם שבע מאה רתכין וארבעין
נש אלפין פרשין וית שובך רב חילה מחא ומית תמן׃ ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את
בני עמון׃ וחזו כל מלכיא עבדי הדדעזר ארי אתברו קדם ישר׳ ואשלימו עם
יא ישר׳ ופלחונון ודחילו אנש ארם למפרק עוד ית בני עמון׃ ויהי לתשובת

בישראל ד׳ יתירין ב׳ בריש תיבותא וסימנ׳ המופקדים בבית יי׳ בבית הפקדות ותחריבית. בחורי בישראל׳

וישחיתו ל׳ חס בליש בקריאה וסי׳ פן תשחתון כי ידעתי אחרי מותי וישחתו את בני עמון אלהים מסאר השחתו

השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל
וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם׃ והוה לזמן סופא דשתא
לעדן מפק מלכיא ושלח דוד ית יואב וית עבדוהי עמיה וית כל ישראל וחבילו ית
בני עמון וצרו על רבה ודוד יתיב בירושלם׃ ויהי לעת הערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת
מראה מאד׃ והוה לעדן רמשא וקם דוד מעל שיוויה והליך על אגר בית מלכא
וחזא איתתא משתטפא על אגרא ואיתתא שפירת חיזו לחדא׃ וישלח דוד וידרש
לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי׃ ושלח דוד ושאל
לאיתתא ואמר הלא דא בת שבע בת אליעם אתת אוריה חתאה׃ וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה׃
ושלח דוד אזגדין ודברה ואתת לותיה ושכיב עמה והיא מתדכיא מסאובתה
ותבת לביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי׃ ועדיאת
איתתא ושלחת וחויאת לדוד ואמרת מעדיא אנא׃ וישלח דוד אל יואב שלח
שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד׃ ושלח דוד לות
יואב שלח לותי ית אוריה חתאה ושדר יואב ית אוריה לות דוד׃ ויבא אוריה
אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃ ואתא אוריה
לותיה ושאיל דוד לשלם יואב ולשלם עמא ולשלם עבדי קרבא׃ ויאמר דוד
לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
המלך׃ ואמר דוד לאוריה חות לביתך ושטוף רגלך ונפק אוריה מבית מלכא
ונפקת בתרוהי סעודת מלכא׃ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל
עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו׃ ושכיב אוריה בתרע בית מלכא עם כל עבדי
רבוניה ולא נחת לביתיה׃ ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר
דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך׃ וחויאו לדוד
למימר לא נחת אוריה לביתיה ואמר דוד לאוריה הלא מאורחא את אתי
מדין לא נחתא לביתך׃ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים
בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכול

אבותי כמעט קט ותשחת מהם וגערתי לכם באכל כפה חכף ישחת רעהו ׳לאשה ה׳ וסי׳ מה זאת עשית ואמר הכהן לאשה וידבר
לאשה ותישר וישלח דוד וידרש לאשה וישאל המלך לאשה ותספר לו וחד ולאשה עם מרבך

ולשתות ולשכב עם אשתי חייך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה׃ ואמר אוריה
חס לדויד ארונא וישראל ויהודה יתבין במטליא ורבוני יואב ועבדי רבוני על אפי ברא
שרן ואנא איעול לביתי למיכל ולמשתי ולמשכב עם אתתי חייך וחיי נפשך אם אעביד
בירושלם ית פתגמא הדין׃ ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
ג ביום ההוא וממחרת׃ ואמר דוד לאוריה תיב הכא אף יומא דין ומחר אשלחינך
ויתיב אוריה בירושלם ביומא ההוא וביומא דבתרוהי׃ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו
ג וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד׃
וקרא ליה דויד ואכל קדמוהי ושתי ורוויה ונפק ברמשא למשכב במשכביה עם
עבדי רבוניה ולביתיה לא נחת׃ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה׃ והוה בצפרא וכתב דויד אגרתא לות יואב ושדר ביד אוריה׃ ויכתב בספר
לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת׃
וכתב באגרתא למימר הבו ית אוריה לקביל אפי קרבא תקיפא ותתובון מבתרוהי
מל ויתמחי וימות׃ ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע
וג מל כי אנשי חיל שם׃ והוה כד צר יואב על קרתא ויהב ית אוריה לאתרא דידע ארי
ליש יחידי גברין גיברין תמן׃ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד
וימת גם אוריה החתי׃ ונפקו אנשי קרתא ואגיחו קרבא עם יואב ואתקטיל מן עמא
מעבדי דויד ומית אף אוריה חתאה׃ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה׃
ב חד מל ושלח יואב וחוי לדויד ית כל עסקי קרבא׃ ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל
וחד חס דברי המלחמה לדבר אל המלך׃ ופקיד ית אזגדא למימר כד תשיצי ית כל
וחד בכלותך מחטא עסקי קרבא למללא עם מלכא׃ והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם
ו אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה׃ ויהי אם ידלק רוגזא
חס דמלכא ויימר לך מדע אתקריבתון לקרתא לאגחא הלא ידעתון ית דירמון עליכון
מן שורא׃ מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל
החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃
מן קטל ית אבימלך בר ירבשת הלא איתתא רמת עלוהי פלגות רכבא מן שורא ומית
בתבץ למא אתקריבתון לשורא ותימר אף עבדך אוריה חתאה מית׃ וילך המלאך

ירו ו חס בליש בקריאה וסימ׳ אשר ירו מעל החומה וירו המוראים אל עבדיך וירו הירים למלך יאשיהו וידם אלהים חץ פתאם פתאם
ירהו הירה עקים

ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב׃ ואזל אזגדא ואתא וחוי לדוד ית כל
דשלחיה יואב׃ ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהיה עליהם עד פתח השער׃ ואמר אזגדא לדוד ארי תקיפו עלנא
גבריא ונפקו לותנא לחקלא והוינא טרדין להון עד מעלנא דתרעא׃ ויראו
המוראים אל עבדיך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת׃ ושדו קשתיא לעבדך מן שורא ואתקטילו מעבדי מלכא ואף
עבדך אוריה חתאה מית׃ ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל
ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל
העיר והרסה וחזקהו׃ ואמר דוד לאזגדא כדין תימר ליואב לא יבאש בעינך
ית פתגמא הדין ארי כדין וכדין תקטול חרבא אתקיף קרבך על קרתא ופגרה
ותקפהי׃ ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה׃ ושמעת
אתת אוריה ארי מית אוריה בעלה וספדת על בעלה׃ ויעבר האבל וישלח דוד
ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני
יהוה׃ ועבר אבלא ושלח דוד וכנשה לביתיה והות ליה לאתו וילידת ליה בר
ובאיש פתגמא דעבד דוד קדם יי׃ וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו
ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש׃ ושלח יי ית
נתן לות דוד ואמר ליה תרין גברין הוו בקרתא חדא חד עתירא וחד מסכינא׃
לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ לעתירא הוו ען ותורין סגי לחדא׃ ולרש
ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו
יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃ ולמסכינא לית
כל מדעם אלהין אמרתא חדא זעירא דזבנה וקיימה ורבת עמיה ועם בנוהי כחדא
מפתיה אכלא ומכוסיה שתיא ובחיקיה שכבא והות ליה כברתא׃ ויבא הלך
לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא לו ויקח את
כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו׃ ואתא אורח לגברא עתירא וחס
למסב מעניה ומתוריה למעבד לאורחא דאתא ליה ונסיב ית אמרתא דגברא
מסכינא ועבדה לגברא דאתא לותיה׃ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי

ועל אשר ר׳ דסמיכי במקראה וסי׳ אנחנו פשטנו על נגב הכרתי ואת הכבשה ישלם וגסכיד יהוא בן חנני ויקרא חלב על הארץ קכב

יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃ ותקיף רגזא דדוד בגברא לחדא ואמר לנתן
קיים הוא יי ארי גבר חייב קטול גברא דעבד דא׃ ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב
אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל׃ וית אמרתא ישלים על חד ארבעין
חלף דעבד ית פתגמא הדין ועל דלא חס׃ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד — דסמיך למשיחה
שאול׃ ואמר נתן לדוד את גברא כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא משחתך למהוי מלכא
על ישראל ואנא שזיבתך מידא דשאול׃ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה׃ ויהבית — ב̇ קמצין
לך ית בית רבונך וית נשי רבונך בחיקך ויהבית לך ית בית ישראל ויהודה ואם זעיר
ואוסיף לך כאלין וכאלין׃ מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה — בעיני ק
החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃ מה דין
בסרתא על פתגמא הדין למעבד דביש קדמוהי ית אוריה חתאה קטלתא בחרבא
וית אתתיה נסיבתא לך לאתו וית(ה) קטלתא בחרבא דבני עמון׃ ועתה לא תסור
חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃ — וחס
וכען לא תעדי חרבא מביתך עד עלמא חלף דאשטתני ונסיבתא ית אתת אוריה
למהוי לך לאתו׃ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את
נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת׃ כדנן אמר יי — ב̇ מל
הא אנא מקים עלך בישא מביתך ואדבר ית נשך לעינך ואתין לחברך וישכוב עם — בנבי
נשך לעיני שמשא הדא׃ כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל
ונגד השמש׃ ארי את עבדתא בסתרא ואנא אעביד ית פתגמא הדין קדם כל
ישראל וקביל שמשא׃ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל
דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃ ואמר דוד לנתן חבית קדם יי ואמר נתן — ב̇ ואת עליתך
לדוד אף יי אעבר חובך לא תמות׃ אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה — ב̇
גם הבן הילוד לך מות ימות׃ ברם ארי מפתח פתחתא פומא דסנאי עמא דיי — ב̇ היארה
בפתגמא הדין אף ברא דאתיליד לך ממת ימות׃ וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה
את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש׃ ואזל נתן לביתיה ותבר יי ית — ופתח

מעט ל׳ דקמץ קמצין וסי׳ ונשאלתם במתי ואם מעט ואוספה לך גם כי יתנו ולא עתם הרבה פרה אל הרבה וקצף גדול אני קצף דק
תכהנם היו למעטו וכל אתנחתא וסוף פסוק דכות׳ קמצין

מהארץ ה̇ בקריאה וסימ׳ ושמואל מת וימאן ויאמר ויקם דוד מהארץ מהארץ עד מעל הפתח כי משלשותה דיחזקאל

רביא דילידת אתת אוריה לדוד ואתמרע׃ ויבקש דוד את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה׃ ובעא דוד רחמין מן קדם יי על רביא וצם
דוד צומא ועל ובת ושכיב על ארעא׃ ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן
הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם׃ וקמו סבי ביתיה עלוהי לאקמותיה מן
ארעא ולא אבא ולא אכל עמהון לחמא׃ ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו
עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא
שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה׃ והוה ביומא שביעאה
ומית רביא ודחילו עבדי דוד לחואה ליה ארי מית רביא ארי אמרו כד הוה רביא
קיים מלילנא עמיה ולא קביל מננא ואיכדין נימר ליה מית רביא ויעביד בישא׃
וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו
המת הילד ויאמרו מת׃ וחזא דוד ארי עבדוהי מלחשין וסבר דוד ארי מית
רביא ואמר דוד לעבדוהי המית רביא ואמרו מית׃ ויקם דוד מהארץ וירחץ
ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו
לחם ויאכל׃ וקם דוד מן ארעא ומשח ושפר ושני כסותיה ועל לבית מקדשא
דיי וסגיד ואתא לביתיה ושאיל ושויאו ליה לחמא ואכל׃ ויאמרו עבדיו אליו
מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד
קמת ותאכל לחם׃ ואמרו עבדוהי ליה מא פתגמא הדין דעבדתא עד דרביא
קיים צמתא ובכיתא וכד מית רביא קמתא ואכלתא לחמא׃ ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד׃ ואמר עד
דרביא קיים צמית ובכיתי ארי אמרית מן ידע דלמא יתרחם עלי מן קדם יי ויחי
רביא׃ ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא
ישוב אלי׃ וכען מית למא דין אנא צאים האיכול לאתבותיה עוד אנא אזיל לותיה
והוא לא תאיב לותי׃ וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה
ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו׃ ונחים דוד ית בת שבע אתתיה
ועל לותה ושכיב עמה וילידת בר וקרא ית שמיה שלמה ויי רחמיה׃ וישלח ביד נתן
הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה׃ ושלח ביד נתן נביא וקרא ית שמיה

ד̇ ויבן ג̇ מלין כתבן כת׳ וקר׳ בית וסימ׳ במלכ׳ ואת העסחשר בה הוציא ויבן את מזבח יע׳ ויבן העמ׳ ראשון בפתו

ב ידידיה בדיל יי׃ וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃
ואגיח יואב ברבת בני עמון וכבש ית קרית מלכותא׃ וישלח יואב מלאכים אל
דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃ ושלח יואב אזגדין לות
ה ב דוד ואמר אגחית קרבא ברבה ואף כבשית ית קרית מלכותא׃ ועתה אסף את
ב יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה׃ וכען
כנוש ית שאר עמא ושרי על קרתא וכבשה דלמא אכבוש אנא ית קרתא ויתקרי
ו שמי עלה׃ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ וכנש דוד
ב מטעי ית כל עמא ואזל לרבת ואגיח קרבא בה וכבשה׃ ויקח את עטרת מלכם מעל
ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא
הרבה מאד׃ ונסיב ית כלילא דמלכהון מעל רישיה ומתקלה ככרא דדהבא ובה
יב אבן טבא והות על רישא דדוד ועדי קרתא אפיק סגי לחדא׃ ואת העם אשר
ג במלבן ק בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אתם במלכן
וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃ וית עמא דבה אפיק
ומסר יתהון במסרין ובמורגי ברזלא ובמגזרי ברזלא וגרר יתהון בשוקיא וכין
יג עבד לכל קרוי בני עמון ותב דוד וכל עמא לירשלם׃ ויהי אחרי כן
ג ב ומו ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד׃ והוה בתר כן
ג ולאבשלום בר דוד אחתא שפירתא ושמה תמר ורחמה אמנון בר דוד׃ ויצר
ו לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות
לה מאומה׃ ועקת לאמנון לאתמרעא בדיל תמר אחתיה ארי בתולתא היא
ו כו ספי והוה מכסא בעיני אמנון למעבד לה מדעם׃ ולאמנון רע ושמו יונדב בן
יונדב שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד׃ ולאמנון שושבינא ושמיה יונדב בר
במא יב פתחין שמעה אחוהי דדוד ויונדב גבר חכים לחדא׃ ויאמר לו מדוע (אתה) ככה דל בן המלך
בליש יד הס בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני
אהב׃ ואמר ליה מדין את בדין חשוך בר מלכא בצפר בצפר הלא תחוי לי ואמר
ליה אמנון ית תמר אחתיה דאבשלום אחי אנא רחים׃ ויאמר לו יהונדב שכב
ג חס בנבי על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני

כל ספרא יונדב במ״א יהונדב שכב על משכבך משכבך׳ וכל קרי דכות במ״ג׳ אחותי ג מל׳ וסימ׳ תבא נא תמר אחותי בא׳
שכבי עמי ועניה אחותי החרישי תלתיהון בני תמר ואמנון׃

לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה׃ ואמר ליה
יהונדב שכב על שוויך ואתמרע וייתי אבוך למחזך ותימר ליה תיתי כען תמר
אחתי ותיכלינני לחמא ותעביד לעיני ית סעודתא בדיל דאחזי ואיכול מידהא׃
וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה׃
ושלח דוד לות תמר לביתא למימר איזילי כען לבית אמנון אחוך ועבידי ליה
סעודתא׃ ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש
ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות׃ ואזלת תמר בית אמנון אחוהא והוא
שכיב ונסיבת ית לישא ולשת וחלטת לעינוהי ובשילת ית חליטתא׃ ותקח את
המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו
כל איש מעליו׃ ונסיבת ית מסריתא ואריקת קדמוהי ולא אבא למיכל ואמר
אמנון אפיקו כל אנש מעלוי ונפקו כל אנש מעלוהי׃ ויאמר אמנון אל תמר
הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא
לאמנון אחיה החדרה׃ ואמר אמנון לתמר אעילי סעודתא לאדרון בית
משכבא ואיכול מן ידיך ונסיבת תמר ית חליטתא דעבדת ואעילת לאמנון
אחוהא לאדרון בית משכבא׃ ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי
שכבי עמי אחותי׃ וקריבת ליה למיכל ואתקיף בה ואמר לה עולי שכובי עמי
אחתי׃ ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את
הנבלה הזאת׃ ואמרת ליה אחי בבעו לא תעניני ארי לא מתעביד כין בישר׳
לא תעביד ית קלנא הדין׃ ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך׃ ואנא לאן אוביל ית
חסודי ואת תהי כחד מן שטיא בישר׳ וכען מליל כען עם מלכא ארי לא
ימנענני מנך׃ ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה׃
ולא אבא לקבלא מנה ותקיף מנה ועניה ושכיב עמה׃ וישנאה אמנון שנאה
גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לכי׃ וסנה אמנון סנאתא רבתא לחדא ארי סגיאה סנאתא דסנא
מרחמתא דרחמה ואמר לה אמנון קומי איזילי׃ ותאמר לו אל אודות הרעה

הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית לשלחני ולא אבה לשמע לה׃ ואמרת ליה
על עיסק בישתא רבתא הדא מאוחרנתא דעבדתא עמי את אמר לשלחותי
ולא אבא לקבלא מנה׃ ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת
מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה׃ וקרא ית עולימיה משמשניה ואמר שלחו
כען ית דא מלותי לברא ואגיף דשא בתרהא׃ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן
בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה׃
ועלה כיתונא דפסי ארי כין לבשן בנת מלכא בתולתא כרדוטין ואפיק יתה
משומשניה לברא ואגיף דשא בתרהא׃ ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים
אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה׃ ונסיבת תמר קטמא
על רישה וכיתונא דפסי דעלה בזעת ושויאת ידה על רישה ואזלת מיזל וצוחת׃
ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום
אחיה׃ ואמר לה אבשלום אחוהא האמינון אחוך הוה עמיך וכען אחתי שתוקי
אחוך הוא לא תשוין ית לביך לפתגמא הדין ויתיבת תמר וצדיא בית אבשלום
אחוהא׃ והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד׃ ומלכא דוד
שמע ית כל פתגמיא האלין ותקיף ליה לחדא׃ ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע
ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו׃ ולא
מליל אבשלום עם אמנון למבישא ועד טבא ארי סני אבשלום ית אמנון על עיסק
דעני ית תמר אחתיה׃ ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל
חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך׃ והוה לזמן תרתין שנין והוו
גזזין לאבשלום במישר חצור עם בית אפרים וקרא אבשלום לכל בני מלכא׃
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו
עם עבדך׃ ואתא אבשלום לות מלכא ואמר הא כען גזזין לעבדך ייזיל כען
מלכא ועבדוהי עם עבדך׃ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו
ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו׃ ואמר מלכא לאבשלום לא
ברי לא כען ניזיל כולנא ולא נתקף עלך ואתקיף ביה ולא אבא למיזל וברכיה׃

צדריה ג׳ חס וסימ׳ וידע יואב בן צרויה מה לי ולכם צלק העמוני דשמואל׳ וימת ה׳ וסימ׳ אבא ודוב לגדליה וקטל טנה׳

ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך ואמר
אבשלום ולא ייזיל כען עמנא אמנון אחי ואמר ליה מלכא למא ייזיל עמך ויפרץ בו
אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך ואתקיף ביה אבשלום ושלח
עמיה ית אמנון וכל בני מלכא ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב
אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלא כי אנכי
צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל ופקיד אבשלום ית עולימוהי למימר חזו כען
כד ישפר לבא דאמנון בחמרא ואימר לכון קטולו ית אמנון ותקטלון יתיה לא
תדחלון הלא ארי אנא פקידית יתכון אתקפו והוו לגברין גיברין ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו
וינסו ועבדו עולימי אבשלום לאמנון כמא דפקיד אבשלום וקמו כל בני מלכא
ורכיבו אנש על כודניתיה ואפכו ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר
הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד והוה עד דאנון באורחא
ושמועתא אתת לות דוד למימר קטל אבשלום ית כל בני מלכא ולא אשתאר
מנהון חד ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי
בגדים וקם מלכא ובזע ית לבושוהי ושכיב על ארעא וכל עבדוהי קימין כד
מבזעין לבושיהון ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את
כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה
שימה מיום ענתו את תמר אחתו ואתיב יונדב בר שמעה אחוהי דדוד ואמר
לא יימר רבוני ית כל עולימיא בני מלכא קטלו ארי אמנון בלחודוהי מית ארי
בלבא דאבשלום הות כמנא מיומא דעני ית תמר אחתיה ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת וכען
לא ישוי רבוני מלכא על ליביה פתגמא למימר כל בני מלכא מיתו אלהין אמנון
בלחודוהי מית ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם
רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר ועריק אבשלום וזקף עולימא סכואה ית
עינוהי וחזא והא עם סגי אתן מאורח מאחורוהי מכתף טורא ויאמר יונדב
אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה ואמר יונדב למלכא הא

ובמיתתו ה׳ חס יוד בלש׳ וסימ׳ בפגעו בן הוא ימתכן להמתו והעלו אתו אלי במטה והנה קמה כל המשפחה ועשרה אנשים
ויך אותם מלך בבל׳ עוד מנאתי הוצאו להמתם במדבר גם הוא חס׳

בני מלכא אתו כפתגמא דעבדך כין הוה׃ ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך
באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד׃ והוה כד שיציה
למללא והא בני מלכא אתו וארימו קלהון ובכו ואף מלכא וכל עבדוהי בכו בכי
ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים׃
סגיאה לחדא׃ ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים׃ ואבשלום ערק
ואזל לגשור והוה תמן תלת שנין׃ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם
על אמנון כי מת׃ וחמידת נפשא דדוד מלכא למפק על אבשלום ארי אתנחם
על אמנון ארי מית׃ וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום׃
וידע יואב בר צרויה ארי לבא דמלכא למפק על אבשלום׃ וישלח יואב תקועה
ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת׃ ושלח יואב לתקוע
ונסיב מתמן אתתא חכימתא ואמר לה אתאבלי כען ולבשי כען לבושי אבלא
ולא תשופין משחא ותהי כאתתא דנן יומין סגיאין מתאבלא על מיתא׃ ובאת אל
המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה׃ ותהכין לות מלכא
ותמללין עמיה כפתגמא הדין ושוי יואב ית פתגמיא בפומה׃ ותאמר האשה
התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך׃
ואמרת אתתא דמתקוע למלכא ונפלת על אפהא על ארעא וסגידת ואמרת
פרוק מלכא׃ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני
וימת אישי׃ ואמר לה מלכא מא ליך בקשטא אתתא ארמלתא אנא ומית
בעלי׃ ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד
את האחד וימת אתו׃ ולאמתך תרין בנין ואתנצאו תרויהון בחקלא ולית דמשיזיב
ביניהון ומחו חד ית חד וקטל יתיה׃ והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו
תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש
וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה׃
והא קמת כל זרעיתא על אמתך ואמרו הבי ונקטול ית דקטל אחוהי ונקטלניה
בחובת נפשא דאחוהי דקטל ונשיצי אף ית ירותא ובעו למקטל ית חד יחידי
דאשתאר בדיל דלא לשואה לבעלי שום ושאר על אפי ארעא׃

ואבשלום ערק ואזל לות תלמי בר עמיהוד מלכא דגשור ואתאבל על ברי כל יומיא׃

ולך יא בקריאה וסימנ׳ ויאמר קחנא את בכך עלי קללתך בני ויאמרו לו החרש ועתה שובו לך בשלום

ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך׃ ואמר מלכא לאתתא איזילי
לביתיך ואנא אפקיד עלך׃ ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני
המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי׃ ואמרת אתתא דמתקוע למלכא
עלי דילי רבוני מלכא חובא ועל בית אבא ומלכא וכרסי מלכותיה זכאי׃
ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך׃ ואמר מלכא
מן דיימר ליך מלא ותיתיניה לותי ולא יוסיף עוד לאנזקא ביך׃ ותאמר יזכר
נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני
ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה׃ ואמר ידכר כען מלכא מא
דכתיב בספר אוריתא דיי׳ אלהך בדיל לאסגאה אורחא קדם גאיל דמא לחבלא
ולא ישיצון ית ברי ואמר קיים הוא יי׳ אם יפול מסער רישא דבריך לארעא׃ ותאמר
האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי׃ ואמרת אתתא
תמליל כען אמתך קדם רבוני מלכא פתגמא ואמר מלילי׃ ותאמר האשה
ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב
המלך את נדחו׃ ואמרת אתתא ולמא חשבתא כהדא על עמא דיי׳ וממליל מלכא
פתגמא הדין כגבר חייב בדיל דלא לאתבא מלכא ית גלוליה׃ כי מות נמות
וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות
לבלתי ידח ממנו נדח׃ ארי מיתא דמאית וכמיא דמתאשדין לארעא דלא
אפשר להון דיתוספון כין לית אפשר לדינא דקושטא לקבלא ממון דשקר
ודמחשיב מחשבן בדיל דלא לרחקא מניה גלולא׃ ועתה אשר באתי לדבר
אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל
המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו׃ וכען דאתיתי למללא קדם מלכא
ית פתגמא הדין ארי דחלוני עמא ואמרת אמתך אמליל כען קדם מלכא
מאים יעביד מלכא ית פתגמא אמתיה׃ כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים׃ ארי ישמע מלכא
לשיזבא ית אמתיה מיד גברא לשיצאה יתי וית ברי כחדא מאחסנת עמא דיי׳׃
ותאמר שפחתך יהי נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך האלהים כן אדני

מלא קרבך שמך הכתב את הנער ואלישע הנביא ויאמר המלך אל חזאל קח בידך את המגלה הואל נא ולך ולך בוא אל הבולה
אכול את המגלה

אל פניו ו׳ בקריאה וסי׳ ומשלם לשנאיו ב׳ בן ויפל יהושע ויפל יואב ויבא אל פניו יהוא בן חנני הן יקטלני לו איחל

המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך ׃ ואמרת אמתך יהי כען פתגמא
דרבוני מלכא לנחא ארי כמלאכא דייי כן רבוני מלכא למשמע טב וביש ומימרא
דייי אלהך יהי בסעדך ׃ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני
דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך ׃ ואתיב מלכא
ואמר לאתתא לא כען תכסי מני פתגמא דאנא שאיל יתיך ואמרת אתתא ימליל
כען רבוני מלכא ׃ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר
חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה ׃ ואמר
מלכא הידא יואב עמיך בכל דא ואתיבת אתתא ואמרת חיי נפשך רבוני מלכא
אם אית למסטי לימינא ולסמלא מכל דמליל רבוני מלכא ארי עבדך יואב הוא
פקדני והוא שוי בפומא דאמתך ית כל פתגמיא האלין ׃ לבעבור סבב את פני הדבר
עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את
כל אשר בארץ ׃ בדיל לאקפא ית אפי פתגמא עבד עבדך יואב ית פתגמא הדין
ורבוני חכים כחכמת מלאכא דייי למדע ית כל דבארעא ׃ ויאמר המלך
אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום ׃ ואמר
מלכא ליואב הא כען עבדית ית פתגמא הדין ואיזיל אתיב ית עולימא ית אבשלום ׃
ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו ׃ ונפל
יואב על אפוהי לארעא וסגיד ובריך ית מלכא ואמר יואב יומא דין ידע עבדך
ארי אשכחית רחמין בעינך רבוני מלכא דעבד מלכא ית פתגמא דעבדיה ׃ ויקם
יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם ׃ וקם יואב ואזל לגשור ואיתי ית
אבשלום לירושלם ׃ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך לא ראה ׃ ואמר מלכא יסתחר לביתיה ואפי לא יחזי ואסתחר
אבשלום לביתיה ואפי מלכא לא חזא ׃ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל
להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום ׃ וכאבשלום לא הוה גבר שפיר
בכל ישראל לשבחא לחדא מפרסת רגלוהי ועד מוחיה לא הוה ביה מומא ׃ ובגלחו

מלאך האלהים ה׳ דסמיכי וסי׳ ויאמר אלי מלאך ויאמר אליו מלאך קח נא את הבשר ומראהו כמראה וישמע האלהים בקול מכוח ודבר
בעבדך ואדני חכם כחכמת כי כמלאך האלהים כן אדני המלך

 אש ג̇ סבירין יש וס̇י עוד האש צית רשפ̇ אם לעיס אם אש להימין ולהשמיל̇ ואם יש ג̇ וסימנה̇ ואם יש בי עון

אֶת־רֹאשׁוֹ וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים לַיָּמִים אֲשֶׁר יְגַלֵּחַ כִּי כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת־שְׂעַר ה̇
רֹאשׁוֹ מָאתַיִם שְׁקָלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ ׃ ובכספלותיה ית רישיה והוי מזמן עדן לעדן ג̇
דמספר ארי יקיר עלוהי ומספר ליה ותקל ית שער רישיה מאתן סלעין במתקלא
דמלכא ׃ וַיִּוָּלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָנִים וּבַת אַחַת וּשְׁמָהּ תָּמָר הִיא הָיְתָה אִשָּׁה ה̇ מל
יְפַת מַרְאֶה ׃ ואתילידו לאבשלום תלתא בנין וברתא חדא ושמה תמר היא הות בנב̇
אתתא שפירת חיזו ׃ וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַם שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
לֹא רָאָה ׃ ויתיב אבשלום בירושלם תרתין שנין ואפי מלכא לא חזא ׃ וַיִּשְׁלַח
אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח עוֹד
שֵׁנִית וְלֹא אָבָה לָבוֹא ׃ ושלח אבשלום לות יואב לשלחא יתיה לות מלכא ולא חס̇
אבא למיתי לותיה ושלח עוד תניינות ולא אבא למיתי ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ אליו
חֶלְקַת יוֹאָב אֶל־יָדִי וְלוֹ־שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִיתָהָ בָאֵשׁ וַיַּצִּתוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם והציתוה
אֶת־הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ ׃ ואמר לעבדוהי חזו אחסנתיה דיואב דסמיכא לדילי וליה ק̇
תמן סערין איזילו ואדליקו יתה בנורא ואדליקו עבדי אבשלום ית אחסנתיה
בנורא ׃ וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל־אַבְשָׁלוֹם הַבָּיְתָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הֵצִיתוּ עֲבָדֶיךָ יד̇
אֶת־הַחֶלְקָה אֲשֶׁר־לִי בָּאֵשׁ ׃ וקם יואב ואתא לות אבשלום לביתא ואמר ליה למא
אדליקו עבדך ית אחסנתא דילי בנורא ׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי חס̇
אֵלֶיךָ לֵאמֹר בֹּא הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה אֹתְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה בָּאתִי מִגְּשׁוּר בסף̇
טוֹב לִי עֹד אֲנִי־שָׁם וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֺן וֶהֱמִתָנִי ׃ ואמר חס̇ יד̇ חס̇
אבשלום ליואב הא שלחית לותך למימר איתא הלכא ואשלחינך לות מלכא
למימר למא אתיתי מגשור טב לי עד דאנא תמן וכען אחזי אפי מלכא ואם
איתבי חובא ויקטלנני ׃ וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד־לוֹ וַיִּקְרָא אֶל־אַבְשָׁלוֹם
וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל־אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם ׃
ואתא יואב לות מלכא וחוי ליה וקרא לאבשלום ואתא לות מלכא וסגיד ליה
על אפוהי על ארעא קדם מלכא ונשק מלכא לאבשלום ׃ וַיְהִי טו
מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וְסֻסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו ׃ והוה ג̇ חל̇
מבתר כין ועבד ליה אבשלום רתכין וסוסון וחמשין גברא דריהטין קדמוהי ׃

המיתני אתה ואם יש בי עון והמתני דבר יש̇ אתם ׳ מאחרי ג̇ וסימ̇ ויעש לו אבשלום מרכבה שואלים משכימי קום
הוי משכימי בבקר ׳

ב והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב
א״ב טו׳ לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר
אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך׃ ומקדים אבשלום
וקאים על כיבש אורח תרעא והוי כל גברא דיהי ליה דין למיעל לקדם מלכא
למדן וקרי אבשלום ליה ואמר אי מדא קרתא את ואמר מחד שבטיא דישראל
ד עבדך׃ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך׃ ואמר ליה אבשלום חזי פתגמך תקנין ויאן ושמע לית לך מן קדם
ה מלכא׃ ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבא כל איש אשר יהיה
חס לו ריב ומשפט והצדקתיו׃ ואמר אבשלום מן ימנינני דיינא בארעא ולקדמי
ייתי כל גבר דיהי ליה דין ומצו ואדיניניה בקשוט׃ והיה בקרב איש להשתחות
לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו׃ והוה כד קריב גברא למסגד ליה ומושיט ית
ידיה ומתקיף ביה ונשיק ליה׃ ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו
טו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל׃ ועבד אבשלום
כפתגמא הדין לכל ישראל דאתן למדן לות מלכא וגנב אבשלום ית לבא דאנשי
פ מיום ששאלו ישראל להם מלך ישראל׃ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא
והיא שנת ל״ג למלכות דוד ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון׃ והוה בסוף ארבעין שנין ואמר
ה אבשלום למלכא איזיל כען ואשלים ית נדרי דנדרית קדם יי׳ בחברון׃ כי נדר
ישוב נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי
ק את יהוה׃ ארי נדרא נדר עבדך במתבי בגשור בארם למימר אם אתבא
ב יתיבנני יי׳ לירושלם ואפלח קדם יי׳׃ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך
שופר חברונה׃ ואמר ליה מלכא איזיל בשלם וקם ואזל לחברון׃ וישלח אבשלום
ג מן מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך
הלא עד אבשלום בחברון׃ ושלח אבשלום מאללין בכל שבטיא דישראל למימר כמש
סוף ספלה מעכון ית קל שופרא ותימרון מלך אבשלום בחברון׃ ואת אבשלום הלכו
חס ג מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר׃ ועם אבשלום
אזלו מאתן גברין מירושלם זמינין ואזלין לתומיהון ולא ידעין כל מדעם׃

ויעש אבשלום כדבר הזה ויסרו למשפט החרישו אלי איים כל כלי יוצר כהמה מובים כלכו אתה אל תירא וחברו וקרבתי
אליכם למשפט ויו׳ לעולם ישב בקום למשפט ש״ס״

וכל ביתו ג׳ בקריאה וסימ׳ ויעל האיש אלקנה וימת שאול ושלשת בניו ודוד ויצא המלך וכל ביתו ברגליו

וישלח אבשלום את אחיתפל הגלני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים
ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום׃ ושלח אבשלום ית אחיתופל
גילונאה מלכא דדוד מקרתיה מגלה כד דבח ית דבחיא והוה מרדא תקיף ועמא אזיל וסגי
עם אבשלום׃ ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום׃
ואתא דמחוי לות דוד למימר אתפני לבא דאנש ישראל בתר אבשלום׃ ויאמר
דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה
העיר לפי חרב׃ ואמר דוד לכל עבדוהי דעמיה בירושלם קומו ונערוק ארי
לא תהי לנא שיזבא מן קדם אבשלום אוחו למיזל דלמא יוחי וידבקינא
ויכמון ית בשתא עלנא וימחי ית קרתא לפתגם דחרב׃ ויאמרו עבדי המלך
אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך׃ ואמרו עבדי מלכא
למלכא ככל דיימר רבוני מלכא הא עבדך׃ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו
ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית׃ ונפק מלכא וכל אנש ביתיה
ברגלוהי ושבק מלכא ית עסר נשין לחינן למטר ביתא׃ ויצא המלך וכל העם
ברגליו ויעמדו בית המרחק׃ ונפק מלכא וכל עמא ברגלוהי וקמו באתר
רחיק׃ וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש
מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך׃ וכל עבדוהי עברין
על ידוהי וכל קשתיא וכל קלעיא וכל גתאי שית מאה גברא דאתו עמיה מגת
עברין קדם מלכא׃ ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו
שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך׃ ואמר מלכא
לאתי גתאה למא תיזיל אף את עמנא תוב ותיב עם מלכא ארי נכראה את
ואף אסגלי את איזיל לך לאתרך׃ תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת
ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת׃ תמלי
אתיתא ויומא דין אטלטלנך עמנא למיזל ואנא אזיל לאתר דלית אנא ידע לאן
אנא אזיל תוב ואתיב ית אחך עמך ועביד עמהון טיבו וקשוט׃ ויען אתי את
המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך

כל כרתי ופלתי בנביאים זה

גולה וגולה ה׳ בקו׳ וסימ׳ כי קשרתם כלכם עלי ב׳ בפסוק וגם גלה אתה ממקומך אין ג׳ קדמאי חס עשרית אפיס גולה גלה קור

אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך׃ ואתיב אתי ית מלכא ואמר קיים הוא יי וחיי
רבוני מלכא אלהין באתרא דיהי תמן רבוני מלכא אם למותא אם לחיי ארי תמן
יהי עבדך׃ ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף
אשר אתו׃ ואמר דוד לאתי איזיל ועיבר ועבר אתי גתאה וכל גברוהי וכל טפלא
דעמיה׃ וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון
וכל העם עברים על פני דרך את המדבר׃ וכל דירי ארעא בכן קל רב וכל עמא
עברין על אפי אורח מדברא׃ והנה גם צדוק וכל הלוים אתו נשאים את ארון
ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן
העיר׃ והא אף צדוק וכל ליואי עמיה נטלין ית ארון קימא דיי ואקימו ית ארונא
דיי וסליק אביתר עד דשלים כל עמא למעבר מן קרתא׃ ויאמר המלך לצדוק
השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נוהו׃
ואמר מלכא לצדוק אתיב ית ארונא דיי לקרתא אם אשכח רחמין קדם יי ויתיבנני
ויחזינני קדמוהי ואפלח קדמוהי בבית מקדשיה׃ ואם כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו׃ ואם כדין יימר לא רעוא קדמי בך הא אנא
יעביד לי כמא דרעוא קדמוהי׃ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה
אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם׃ ואמר
מלכא לצדוק כהנא חזויא את תוב לקרתא בשלם ואחימעץ ברך ויהונתן בר אביתר
תרין בניכון עמכון׃ ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם
להגיד לי׃ חזו דאנא מתעכב במישרי מדברא עד דימטי פתגמא מנכון לחואה
לי׃ וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם׃ ואתיב צדוק
ואביתר ית ארונא דיי לירושלם ויתיבו תמן׃ ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה
וראש לו חפוי והוא הולך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה׃
ודוד סליק במסקנא דטור זיתיא סליק ובכי ורישיה ליה מכריך והוא אזיל יחיף
וכל עמא דעמיה כריכו גבר רישיה וסלקין מיסק ובכן׃ ודוד הגיד לאמר אחיתפל
בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה׃ ודוד אתחוא
למימר אחיתפל במרודיא עם אבשלום ואמר דוד קלקל ית מלכא דאחיתפל יי׃

ב׳ בנשים
ה׳ פ׳ וכל וכל וכל
ב׳ בוכים
כל העם
וחס׳
וחס׳ בטנ׳
ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ בן אדם הראה חס׳
בערבות
חד מל׳ וחד חס׳
ג׳ כת׳ ה׳
וחס׳

וכל פסיליה יכרתו וכל הארץ בכים קול ברוך׳ עלה ג׳ כת׳ ה׳ וסי׳ אנכי אלך עמך עלה כעלה וירשנו ועלו עלה ובכה״

ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה על ראשו · והוה דוד אתא עד ריש טורא די סגיד תמן
קדם יי והא לקדמותיה חושי ארכאה מבזע לבושוהי ועפרא רמי ברישיה ·
ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא · ואמר ליה דוד אם עברתא עמי
ותהי עלי למטול · ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה
עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל · ואם לקרתא
תתוב ותימר לאבשלום עבדך אנא מלכא אהי עבדא דאבוך ואנא מלכן וכען
ואנא עבדך ותקלקיל לי ית מלכא דאחיתפל · והלוא עמך שם צדוק ואביתר
הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים ·
והלא עמך תמן צדוק ואביתר כהניא ויהי כל פתגמא דתשמע מבית מלכא
תחוי לצדוק ולאביתר כהניא · הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן
לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו · הא תמן עמהון תרין בניהון
אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ותשלחון בידיהון לותי כל מדעם דתשמעון ·
ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם · ואתא חושי שושבינא דדוד
לקרתא ואבשלום אתא לירושלם · ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא
נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים
ומאה קיץ ונבל יין · ודוד עבר זעיר מריש טורא והא ציבא עולימא דמפיבשת
לקדמותיה וזוג חמרין חשיקין ועליהון מאתן גריצן דלחים ומאה אתכלין דענבין
יבישין ומאה מנן דבילתא וגרב דחמר · ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך
ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין
לשתות היעף במדבר · ואמר מלכא לציבא מא אלין לך ואמר ציבא חמריא
לבית מלכא למרכב ולחמא ודבילתא למיכל עולימיא וחמרא למשתי דמשלהי
במדברא · ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב
בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי · ואמר מלכא
בר רבונך ואמר ציבא למלכא הא יתיב בירושלם ארי אמר יומא דין יתיבון לי
בית ישראל ית מלכותא דאבא · ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת

ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך ׃ ואמר מלכא לציבא הא
לך כל דלמפיבשת ואמר ציבא סוגדנא אשכח רחמין בעינך רבוני מלכא ׃ ויבא
המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי
בן גרא יצא יצוא ומקלל ׃ ואתא דוד מלכא עד עלמת והא מתמן גברא נפיק
מזרעית בית שאול ושמיה שמעי בר גרא נפק מפק ומלטיט ׃ ויסקל באבנים את
דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו ׃ ומרגים
באבניא ית דוד וית כל עבדי מלכא דוד וכל עמא וכל גיבריא מימיניה ומסמליה ׃
וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל ׃ וכדין אמר שמעי
בלטטותיה פוק פוק גבר חיב קטול וגבר רשיעא ׃ השיב עליך יהוה כל דמי בית
שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך
כי איש דמים אתה ׃ אתיב עלך יי כל חובי בית שאול דמלכתא תחותוהי ואצלח יי ית
מלכותא בידא דאבשלום ברך והא את בבישתך ארי גבר חיב קטול את ׃ ויאמר
אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה
נא ואסירה את ראשו ׃ ואמר אבישי בר צרויה למלכא למא ילטט כלבא מיתא
הדין ית רבוני מלכא אעבר כען ואעדי ית רישיה ׃ ויאמר המלך מה לי
ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
כן ׃ ואמר מלכא מא לי ולכון בני צרויה בדין ילטיט ארי יי אמר ליה לטיט ית דוד
ומן ייימר מא דין עבדתא כין ׃ ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר
יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו
יהוה ׃ ואמר דוד לאבישי ולכל עבדוהי הא ברי דאוליד ית בעי למקטלי ואף
ארי כען בר שבט בנימן שבוקו ליה וילטט ארי אמר ליה יי ׃ אולי יראה יהוה בעוני
והשיב יהוה לי טובה תחת קללתי היום הזה ׃ מאם גלי קדם יי דמעת עיני ויתיב יי
לי טבתא חלף לוטתיה יומא הדין ׃ וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע
ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר ׃ ואזל דויד
וגברוהי באורחא ושמעי אזיל בסטר טורא לקבליה אזיל ומלטיט ומרגים באבניא
לקבליה ומשדי עפרא ׃ ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפשו שם ׃

לשמור ח מל בקריאה וסי׳ בזאת אל פילגשי אביך אם תשמע דבריו אך יתן לך שכל ובינה ולשלמה בני תן לבב ויהי כבאת
הכהנים מן הקדש ויעמוד המלך על עמודו דרדה עת לשמור ועת לשמור על אחיהם ׃

 ויטו לאבשלום ד׳ בקריאה וסי׳ ויקחו שחד ויטו משפט ויטו לאבשלום האהל ויטו נשיו את לבבו ויטו בתהו עריך

ואתא מלכא וכל עמא דעמיה כד משלהין ונח תמן׃ ואבשלום וכל העם איש ישראל
באו ירושלם ואחיתפל אתו׃ ואבשלום וכל עמא אנש ישראל אתו לירושלם ואחיתפל
עמיה׃ ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל
אבשלום יחי המלך יחי המלך׃ והוה כד אתא חושי ארכאה שושבינא דדוד לות
אבשלום ואמר חושי לאבשלום יצלח מלכא יצלח מלכא׃ ויאמר אבשלום אל
חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך׃ ואמר אבשלום לחושי דא
טיבותך דעם חברך למא לא אזלתא עם חברך׃ ויאמר חושי אל אבשלם
לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא (לו) אהיה ואתו אשב׃ ואמר חושי לאבשלום
לא אלהין דאתרעי יי׳ ועמא הדין וכל אנש ישראל דיליה איהי ועמיה אתיב׃ והשנית
למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך׃ ותניינות
קדם מן אנא אפלח הלא קדם בריה כמא דפלחית קדם אבוך כן אהי פלח קדמך׃
ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה׃ ואמר אבשלום
לאחיתפל הבו לכון מלכא מא נעביד׃ ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל
פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך
וחזקו ידי כל אשר אתך׃ ואמר אחיתפל לאבשלום עול לות לחינתא דאבוך די
שבק למטר ביתא וישמע כל ישראל ארי אתגריתא באבוך ויתקפון ידי כל די
עמך׃ ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל
ישראל׃ ונגדו לאבשלום קטפין על אגרא ועל אבשלום לות לחינתא דאבוהי
לעיני כל ישראל׃ ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר
האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם׃ ומלכא דאחיתפל דמלך
ביומיא האנון כמא דשאיל גברא בפתגמא דיי׳ כין כל מלכא דאחיתפל אף לדוד
אף לאבשלום׃ ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנים עשר אלף
איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה׃ ואמר אחיתפל לאבשלום אבחר כען
תרי עסר אלפין גברא ואקום וארדוף בתר דוד בליליא׃ ואבוא עליו והוא יגע
ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו׃ ואתון
עלוהי כד הוא משלהי ורפי ידוהי מתרשלן ואזיע יתיה ויעלוק כל עמא דעמיה

ואשיבה ד׳ בקריאה ומל׳ וסי׳ ואשיבה כל העם אליך ואשיבה שפתי ואשיבה ידי עליך ואשיבה חלפי דבר

ואקטול ית מלכא בלחודוהי׃ ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה
מבקש כל העם יהיה שלום׃ ואתיב כל עמא לותך יתובון כלהון כתר דיתקטיל גברא
דאת בעי כל עמא יהי שלם׃ ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל׃
ותשר פתגמא בעיני אבשלום ובעיני כל סבי ישראל׃ ויאמר אבשלום קרא
נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא׃ ואמר אבשלום קרי כען אף
לחושי ארכאה ונשמע מא די ימר אף הוא׃ ויבא חושי אל אבשלום ויאמר
אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה
דבר׃ ואתא חושי לות אבשלום ואמר אבשלום ליה למימר כפתגמא הדין
מליל אחיתפל הנעביד ית פתגמיה אם לא דכשר כען את מליל׃
ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת׃
ואמר חושי לאבשלום לא תקין מלכא דמליך אחיתפל בזמנא הדא׃ ויאמר חושי
אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדוב שכול
בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם׃ ואמר חושי את ידעתא ית אבוך
וית גברוהי ארי גיברין אנון ומרירין נפשן אנון כדוב תכל בחקלא ואבוך גבר
עביד קרבין ולא יבית ית עמא׃ הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד
המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר
אחרי אבשלם׃ הא כען הוא טמיר בחד מן קומציא או בחד מן אתריא ויהי
כמפל בהון בקדמיתא וישמע די שמע ויימר הות מחתא בעמא דבתר אבשלום׃
והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור
אביך ובני חיל אשר אתו׃ והוא אף גבר דלביה כלבא דאריא ממס ימסי ארי
ידע כל ישראל ארי גיבר אבוך וגברין גיברין דעמיה׃ כי יעצתי האסף יאסף
עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים
בקרב׃ ארי מלכית אתכנשא יתכנשון עלך כל ישראל מדן ועד באר שבע
כחלא דעל ימא לסגי ואת תהי אזיל בריש כולנא׃ ובאנו אליו באחת המקמות
אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל
האנשים אשר אתו גם אחד׃ ונהך עלוהי בחד מן אתריא דנהך לתמן ונשרי

סימן והלך מדי שנה בשנה וכמצאתי לכם המקומות כת׳ מל׳ דמל׳ הנה עתה הוא נחבא ובאנו אליו באחד המקומות בבדיקת דעה עדרו
המקומות כת׳ חס׳ וו בתל׳ ושאר המקומות כת׳ חס׳ ויו קדמ׳

 ואת זקני ג בקריאה וס׳ ויאמר חושי אל צדוק וישלח את אליקים דמלכ׳ וחב׳ דישעיה ׃ אבשלם י״ד חס׳ וסימ׳ כי לא תהיה לכם פלטה

עלוהי כמא דשרית לא על ארעא ולא נשאר ביה ובכל גבריא דעמיה אף חד׃
ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו ב׳
עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור׃ ואם לקרתא יתכניש ויתכנשון כל שן אשמה ב׳
ישראל על קרתא ההיא ויקפונה משרין ונעקר יתה ויתא כעהא ונרמינה לנחלא בשפתו
עד דלא נשאר תמן אבנתא׃ ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה
עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה
לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה׃ ואמר אבשלום וכל אנש ישראל ג ה חס ופלוגתה
תקין מלכא דחושי ארכאה ממלכא דאחיתפל וייי פקיד לקלקלא ית מלכא
דאחיתופל תקנא בדיל דיתי ייי על אבשלום ית בשתא׃ ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני י״ד חס
ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני׃ ואמר חושי לצדוק ולאביתר כהניא כדין וכדין ב׳
מליך אחיתפל ית אבשלום וכדין וכדין מלכית אף אנא׃ ועתה שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן הלילה בעברות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל בערבות ב׳
העם אשר אתו׃ וכען שלחו בפריעו וחוו לדוד למימר לא תבית בליליא במישרי חד פת
מדברא ואף מעבר תעבר דלמא יתהני למלכא ולכל עמא דעמיה׃ ויהונתן וחד קמ׳
ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד
כי לא יוכלו להראות לבוא העירה׃ ויהונתן ואחימעץ קימין בעין קצרא ט ד א׳
ואזלת אמתא וחויאת להון ואנון יזלון וחויאו למלכא דוד ארי לא יכלין לאתחזאה
למיעל לקרתא׃ וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל י״ד חס׳
בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם׃ וחזא יתהון עולימא וחוי לאבשלום
ואזלו תרויהון בפריעו ועלו לבית גברא בעלמת וליה גובא בדרתיה ונחתו תמן׃
ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע ב׳ ג אם מטעין בהון
דבר׃ ונסיבת אתתא ופרסת ית פרסא על פומא דגובא ושטחת עלוהי דקילן תבתש על פי
ולא אתידע פתגמא׃ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה יט
אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו ובל שוס
וישבו ירושלם׃ ואתו עבדי אבשלום לות אתתא לביתא ואמרו אן אחימעץ אנתתה דבות

היתה מגפה בעם כזאת וכזאת ועצת אחיתפל ויישר הדבר אשר בחר יי׳ והעם הזה בוא אל פלגשי אביך ודוד בא מחנימה אבחרה נא
ואת ואת עמשא שם ויחן ישראל וירא אתם נער ויגד ראיתי את אבשלם ואבשלם לקח ״

ויהונתן ואמרת להון אתיתא כלר עברו ירדנא ובעו ולא אשכחו ותבו לירושלם:
ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו
ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: והוה בתר מיזלהון
וסליקו מגובא ואזלו וחויאו למלכא דוד ואמרו לדוד קומו ועברו בפריע ית
ירדנא ארי כדין מליך עליכון אחיתפל: ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו
את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן: וקם
דוד וכל עמא דעמיה ועברו ית ירדנא עד מיהר צפרא עד חד לא שגא דלא
עבר ית ירדנא: ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם
וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: ואחיתפל
חזא ארי לא אתקיים מלכיה וזריז ית חמרא וקם ואזל לביתיה ולקרתיה ופקיד
על אנש ביתיה ואתחנק ומית ואתקבר בקבורת אבוהי: ודוד בא
מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: ודוד אתא למחנים
ואבשלום עבר ית ירדנא הוא וכל אנש ישרא׳ עמיה: ואת עמשא שם אבשלם
תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל
בת נחש אחות צרויה אם יואב: וית עמשא מנא אבשלום חלף יואב על חילא ועמשא
בר גברא ושמיה יתרא ישראילא דעל לות אביגל בת נחש אחתיה דצרויה אמיה
דיואב: ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד: ושרא ישרא׳ ואבשלום בארע גלעד:
ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל
מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: והוה כד אתא דוד למחנים ושובי בר נחש
מרבת בני עמון ומכיר בר עמיאל מלוא דבר וברזלי גלעדאה מרוגלים:
משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי:
מצעין וקולין ומאן דחסף וחטין ושערין וקמחא וקליא ופולין וסערין וקליא:
ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי
אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר: ודבש ושמן ועאן וגבנין דחלב תורין
קריבו לדוד ולעמא דעמיה למיכל ארי אמרו עמא כפין ומשלהין וצחי
במדברא: ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: 18

 ויקרא ה' בקריאה וסימ' אבשלום לפני עבדי דוד לה' יד אבשלום ואמר אלהים מה הבמה ומכנ הכהנים בני חביה

יח ומנא דוד ית עמא דעמיה ומני עליהון רבני אלפין ורבני מאותא׃ וישלח דוד
את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי
הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם׃ ושלח דוד ית עמא תלתא
ביד יואב ותלתא ביד אבישי בר צרויה ותלתא ביד אתי גתאה ואמר מלכא לעמא אחורי דיואב
מפק אפוק אף אנא עמכון׃ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו על סוס
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה
טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר׃ ואמר עמא לא תפוק ארי אם מערק נערוק לא לעזור
ישוון עלנא לבא ואם יתקטלון פלגנא לא ישוון עלנא לבא ארי כען את יכיל למסעד
כותנא עסרא אלפין וכען טב ארי תצלי עלנא מקרתא למסעד׃ ויאמר אליהם המלך
אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות
ולאלפים׃ ואמר להון מלכא דתקין בעיניכון אעביד וקם מלכא על כבש אורח אסתר
תרעא וכל עמא נפקו למאתן ולאלפין׃ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת רבות במא
אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים את מי
על דבר אבשלום׃ ופקיד מלכא ית יואב וית אבישי וית אתי למימר אסתמרו לי השלח
בעולימא באבשלום וכל עמא שמעו כד פקיד מלכא ית כל רבניא על עיסק
אבשלום׃ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים׃ ונפק
עמא לחקלא לקדמות ישר' והוה קרבא בחורשא דבית אפרים׃ וינגפו שם
עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף׃
ואתברו תמן עם ישר' קדם עבדי דוד והות תמן מחתא רבתא ביומא ההוא
עסרין אלפין׃ ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם נפוצת
מאשר אכלה החרב ביום ההוא׃ והוות תמן עבדי קרבא מתבדרא על אפי כל בבית יהודה
ארעא ואסגיאת חיית חורשא לקטלא בעמא מדקטילת חרבא ביומא ההוא׃
ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת
שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד טו
אשר תחתיו עבר׃ ואתערע אבשלום קדם עבדי דוד ואבשלום רכיב על כודנתא
ועלת כודנתא תחות סובא דבוטמא רבא ואתאחד רישיה בבוטמא ואתלי בין שמיא

וחברו מבני הכהנים׃ תלוי ג' בקריאה וסי' לא תלין נבלתו ראיתי את אבשלום תלוי אלף המגן תלוי עליו אבל סימ' אורי נבי כתוב

ועלי ה׳ בקריאה וסימנ׳ ועלי יבא כל איש ועלי לתת לך ועלי שמו כל ישראל ועלי תשוקתו. ועלי הטה חסד

ובין ארעא וכודניתא די תחותוהי עברת: וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה
ראיתי את אבשלם תלוי באלה: וחזא גברא חד וחוי ליואב ואמר הא חזיתי
ית אבשלום תלי בבטמא: ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע
לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: ואמר יואב לגברא
דמחוי ליה והא חזיתא ומדין לא מחיתה יתמן ורמיתהי לארעא ועלי פון למתן
לך עסר סלעין דכסף ואספנקי חדא: ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל
על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת
אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום: ואמר גברא ליואב ולו
אנא תקיל על כפי אף סלעין דכסף לא אושיט ידי בבר מלכא ארי קדמנא פקיד
מלכא יתך וית אבישי וית אתי למימר אסתמרו לי בעולימא באבשלום: או
בנפשי עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: או פון
עבדית בנפשי שקר וכל מדעם לא יתכסא מן מלכא ואת תתעתד מקביל: ויאמר
יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו
חי בלב האלה: ואמר יואב הלא מבלין אנא שרי קדמך ונסיב תלתה גססין בידיה
ודקרינון בלבא דאבשלום ועד כען קיים בגו בוטמא: ויסבו עשרה נערים נשאי
כלי יואב ויכו את אבשלום וימתהו: ואסתחרו עסרא עולימיא נטלי זיניה דיואב
ומחו ית אבשלום וקטלוהי: ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל
כי חשך יואב את העם: ותקע יואב בשופרא ותב עמא מלמרדף בתר ישראל
ארי מנע יואב ית עמא: ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול
ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו: ונסיבו ית אבשלום
ורמו יתיה בחד שאלגו קומצא רבא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב לחדא וכל
בחייו ישראל אפכו גבר לקרווהי: ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא
לה יד אבשלום עד היום הזה: ואבשלום נסיב ואקים ליה בחיוהי ית קמתא
די במישר מלכא ארי אמר לית לי בר קיים בדיל לאדכרא שמי וקרא לקמתא
על שמיה ואתקרי לה אתרא דאבשלום עד יומא הדין
ואחימעץ

בשרה ג׳ חס׳ וסימ׳ אשר לתתי לו בשרה לא איש בשרה יומה ולכה אין בשרה מצאת אדונ׳ ד׳ בקריאה וסימ׳ ויהי מה
אדוני כי בכה אדוני וחבי׳ דרך מצותיך אדוני

 נשאו ג בקריאה וסימנה עבדיך נשאו את ראש אנשי אשר נשאו את ידם קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו

בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ואחימעץ
בר צדוק אמר ארהוט כען ואבשר ית מלכא ארי אתפרע ליה יי מיד בעלי
דבבוהי ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום
הזה לא תבשר כי על בן המלך מת ואמר ליה יואב לא גבר לבשר לבשורא
את יומא דין ותבסר ביום אחרן ויומא הדין לא תבסר אהין דבר מלכא מית ויאמר
יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ ואמר יואב
לכושי איזיל חוי למלכא דחזיתא וסגיד כושי ליואב ורהט ויסף עוד אחימעץ
בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב
למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת ואוסיף עוד אחימעץ בר צדוק
ואמר ליואב ויהי מה ארהוט כען אף אנא בתר כושי ואמר יואב למא דנן את
רהיט ברי זלך לית בסורא מתיהיב ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי ויהי מה כבדין ארהוט ואמר ליה
רהוט ורהט אחימעץ באורח מישרא וקדים ית כושי ודוד יושב בין שני
השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש
רץ לבדו ודוד יתיב בין תרין תרעיא ואזל סכואה ~~על אחר תרעא~~ על איגר
תרעא על שורא וזקף ית עינוהי וחזא והא גברא רהיט בלחודוהי ויקרא הצפה
ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב וקרא סכואה
וחוי למלכא ואמר מלכא אם בלחודוהי הוא בסורתא בפומיה ואזל מיזל וקריב:
וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו
ויאמר המלך גם זה מבשר וחזא סכואה ~~וחוי למלכא~~ גברא אחרנא רהיט
וקרא סכואה לנטר תרעא ואמר הא גברא רהיט בלחודוהי ואמר מלכא אף דין
מבסר ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבא ואמר סכואה אנא
חזי ית ריהטא דקדמאה כריהטא דאחימעץ בר צדוק ואמר מלכא גבר
טב דין ואף בסורא טבא ייתי ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך
לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם

ומשנאיך נשאו ראש נשאו נהרות ג בפסוק ורעבים נשאו עמך נשאו את ידי מעלי כי נשאו מבכותיהם

התשעה וחל בלש ... ויכל צור ישעתו ותהי התשעה ביום ההוא מי יתן מציון ישעת ישראל ולכה לישעתה אמר לנפשי קלא

131

כאדני המלך׃ וקרא אחימעץ ואמר למלכא שלם וסגיד למלכא על אפוהי על
ארעא ואמר בריך יי אלהך דמסר ית גבריא דארימו ית ידיהון ברבוני מלכא׃
ה׳ סביר ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון
השלום ל׳ ה׳ הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה׃ ואמר מלכא
וכל אסף שלם לעולימא לאבשלום ואמר אחימעץ חזיתי המונא סגיאה כד שלחית
דכות במה עבדא דמלכא יואב וית עבדך ולא ידעית מה׃ ויאמר המלך סב התיצב כה
ויסב ויעמד׃ ואמר מלכא אסתחר אתעתד הכא ואסתחר וקם׃ והנה הכושי
בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים
עליך׃ והא כושי אתא ואמר כושי יתבסר רבוני מלכא ארי אתפרע לך יי יומא
דין מיד כל דקמו עלך׃ ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר
הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה׃ ואמר מלכא
לכושי השלם לעולימא לאבשלום ואמר כושי יהון כעולימא סנאי רבוני מלכא
יט ב׳ שמע וכל דקמו עלך לבישא׃ וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר
בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני׃
ורגיז מלכא וסליק על עלית תרעא ובכא וכדין אמר במיזליה ברי אבשלום ברי
כו׳ ברי אבשלום לוי דמיתית אנא חלופך ואת קיים יומא דין אבשלום ברי ברי׃ ויגד
ב׳ ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום׃ ואתחוה ליואב הא מלכא בכי
ו׳ חס ומתאבל על אבשלום׃ ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם
ב׳ בלש פת ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו׃ והות תשועתא ביומא ההוא לאבלא לכל
עמא ארי שמע עמא ביומא ההוא למימר אתנסיס מלכא על בריה׃ ויתגנב העם
ב׳ חד מל וחד חס ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה׃ ומתגנבין
מפני ישראל עמא ביומא ההוא למיעל לקרתא כמא דמתגנבין עמא דמתכלמין במפכהון
חס בקרבא׃ והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום
בני בני׃ ומלכא מריך ית אפוהי וצוח מלכא בקל רב ברי אבשלום אבשלום ברי ברי׃
ב׳ חד מל וחד חס ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הובשת היום את פני כל עבדיך
ד׳ וכת׳ ב׳ הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך׃ ואתא

ישעתך אני וכתב עבריה ישעתי עד עתה ד׳ בקליאה וסימ׳ ואחד עד עתה כי לא בחתם ויחן יי אתם ועתה קום צא ודבר

יואבלות מלכא לביתא ואמר אבהיתתא יומא דין ית אפי כל עבדך דשיזיבו
ית נפשך יומא דין וית נפש בנך ובנתך ונפש נשך ונפש לחינתך׃ לאהבה את
שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי
היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך׃ למרחם ית סנאך
ולמסני ית רחמך ארי חויתא יומא דין ארי לית לך רברבין ועבדין ארי אנא
ידענא יומא דין ארי לו אבשלום קיים וכולנא יומא דין מתקטלין ארי בכין
כשר בעינך׃ ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך
יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך
מנעריך עד עתה׃ וכען קום פוק ומליל על לבא דעבדך ארי במימרא דיי
קיימית ארי ליתך נפיק אם יבית גבר עמך בליליא ותהי בישא לך דא מכל
בישתא דאתת עלך מעולימותך עד כען׃ ויקם המלך וישב בשער ולכל העם
הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס
איש לאהליו׃ וקם מלכא ויתיב בתרעא ולכל עמא חויאו למימר הא מלכא
יתיב בתרעא ואתא כל עמא לקדם מלכא וישראל אפיך גבר לקרווהי׃
ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא
מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום׃ והוו כל עמא
מתוכחין בכל שבטיא דישראל למימר מלכא שיזבנא מיד בעלי דבבנא
והוא פרקנא מידא דפלשתאי וכען ערק מן ארעא מלות אבשלום׃ ואבשלום
אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את
המלך׃ ואבשלום דמשחנא עלנא מית בקרבא וכען למא אתון שתקין לאתבא
ית מלכא׃ והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר
דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו
ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו׃ ומלכא דוד שלח לצדוק ולאביתר
כהניא למימר מלילו לסבי יהודה למימר למא תהון בתראין לאתבא ית מלכא
לביתיה ופתגם כל ישראל אתא לות מלכא לביתיה׃ אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך׃ אחי אתון קריבי ובסרי אתון ולמא

שני העמודים בבית אלהים ויקם המלך וישב בשער ׃ תמרו ג׳ חד אלף בל״ש חמירה וב׳ ול עמשא תמרו אשר ימרוך למזמה
ובכמא פתגמא התיבונא למימר ׃

תהון כתראין לאתבא ית מלכא׃ ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה
לי אלהים וכה יסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב׃ ולעמשא
תימרון הלא קריבי ובסרי את כדין יעביד לי יי וכדין יוסיף אם לא רב חילא תהי
קדמי כל יומיא חלף יואב׃ ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל
המלך שוב אתה וכל עבדיך׃ ואתפני לבא דכל אנש יהודה כגברא חד ושלחו
למלכא תוב את וכל עבדך׃ וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה
ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן׃ ותב מלכא ואתא עד
ירדנא ודבית יהודה אתו לגלגלא למיזל לקדמות מלכא לאעברא ית מלכא ית
ירדנא׃ וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד׃ ואוחי שמעי בר גרא בר שבט בנימן דמעלמת ונחת עם אנש
יהודה לקדמות מלכא דוד׃ ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת
עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך׃ ואלף גברא עמיה משבטא
דבנימן וציבא עולימא דבית שאול וחמשת עסר בנוהי ועסרין עבדוהי עמיה
וגזו ירדנא קדם מלכא׃ ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן׃ ועברו מגזתא לאעברא ית בית
מלכא ולמעבד דתקין בעינוהי ושמעי בר גרא נפל קדם מלכא כמעבריה בירדנא׃
ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום
אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו׃ ואמר למלכא לא יחשוב עלי
ריבוני חובא ולא תדכר ית די סרח עבדך ביומא דגלא רבוני מלכא מירושלם
לשואה מלכא על לביה׃ כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון
לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך׃ ארי ידע עבדך ארי אנא חבית והא
אתית יומא דין קדמאי לכל בית יוסף למיחת לקדמות רבוני מלכא׃
ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה׃
ואתיב אבישי בר צרויה ואמר החלף דא לא יתקטיל שמעי ארי לט ית משיחא דיי׃
ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל
כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל׃ ואמר דוד מא לי ולכון בני צרויה

ב׳ חס׳ אף
ב׳ עליכון חסר
ב׳ תחלקו
כ״ן ק׳
כת׳ עונ וק׳ עוון
ט״ו נקודות בקריאה ד׳ מנ׳ בנבי׳
ג׳ יעקב יוסף שמעי

התחת ג׳ יעקב יוסף שמעי ״ ולא עשה ה׳ וסימ׳ ומפיבשת בן שאול ירד לקראת ב׳ כו אחד במלכו וחבור ד׳ דה׳ וירא אלהים את מעשיהם׳

 ככס ב וסימ׳ כיין לבושן ומפבשת בן שאול ׳ ימי שני ו דסמוכי וסימ׳ אברהם ישמעאל יעקב וחבירו

אריתהון לי יומא דין לסטן יומא דין יתקטיל גברא בישראל ארי הלא ידענא ארי
יומא דין אנא מלכא על ישראל׃ ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו
המלך׃ ואמר מלכא לשמעי לא תמות וקיים ליה מלכא׃ ומפבשת בחס ואת חמושת
בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא
כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום׃ ומפיבשת בר שאול נחת
לקדמות מלכא ולא שטף רגלוהי ולא ספר ספמיה וית לבושוהי לא חוור למן
יומא דגלא מלכא עד יומא דאתא בשלם׃ ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת׃ והוה כד אתא לירושלם
לקדמות מלכא ואמר ליה מלכא למא לא אזלתא עמי מפיבשת׃ ויאמר אדני
המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את
המלך כי פסח עבדך׃ ואמר רבוני מלכא עבדי שקר בי ארי אמר עבדך אחשוך
לי חמרא וארכוב עלה ואהך עם מלכא ארי חגיר עבדך׃ וירגל בעבדך אל
אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך׃ ואמר על עבדך
מלין דלא כשרן קדם רבוני מלכא ורבוני מלכא חכים כמלאכא דיי ועביד דתקין
בעינך׃ כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך
באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך׃ ארי לא הוה כל
בית אבא אלהין גברי חייבי קטול לרבוני מלכא ושויתא ית עבדך באכלי פתורך
ומא איתלי עוד זכו ולמקבל עוד קדם מלכא׃ ויאמר לו המלך למה
תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה׃ ואמר ליה מלכא נער
למא תמליל עוד פתגמך אמרית את וציבא תפלגון ית אחסנתא׃ ויאמר מפיבשת
אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו׃ ואמר
מפיבשת למלכא אף ית כולא יסב בתר דאתא רבוני מלכא בשלם לביתיה׃
וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן׃ הירדן
וברזלי גלעדאה נחת מרוגלים ועבר ית מלכא ית ירדנא לאלוותיה ית ירדנא׃
וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש
גדול הוא מאד׃ וברזלי סיב לחדא בר תמנן שנין והוא סובר ית מלכא במיתביה

מעטו ורעים היו ימי שני חיי ג׳ בפסוק ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי ׳׳ וכל עסק׳ דסמוכי בקריאה

במחפס ארי גבר רב הוא לחדא: ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי
אתך עמדי בירושלם: ואמר מלכא לברזלי את עבר עמי ואסובר יתך עמי בירושלם:
ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם: ואמר ברזלי
ואמר ברזלי למלכא כמה יומי שני חיי ארי אסק עם מלכא לירושלם: בן שמנים
שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה
ה̇ בלש̇ אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: בר
תמנן שנין אנא יומא דין האדע בין טב לביש אם יטעם עבדך ית מא דאיכול וית
מא דאשתי אם אשמע עוד בקל כנרין ותשבחן ולמא יהי עבדך עוד למטול על
רבוני מלכא: כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה
הזאת: כזעיר יעבר עבדך ית ירדנא עם מלכא ולמא ישלמנני מלכא תשלומא
חס הדא: ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר
עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: יתיב כען עבדך ואמות בקרתי
ואתקבר בקברא דאבא ודאמא והא עבדך כמהם יעבר עם רבוני מלכא ועביד
ליה ית דתקין בעינך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב
בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: ואמר מלכא עמי יעבר כמהם ואנא אעביד
ליה ית דתקין בעינך וכל דתרמי עלי אעביד לך: ויעבר כל העם את הירדן
חס והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו: ועבר כל עמא ית
ירדנא ומלכא עבר ונשק מלכא לברזלי וברכיה ותב לאתריה: ויעבר
העבירו המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם
ישראל: ועבר מלכא לגלגלא וכמהן עבר עמיה וכל עמא דבית יהודה אעברו
ית מלכא ואף פלגות עמא דישראל: והנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת
ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: והא כל אנש ישראל אתן לות מלכא
ואמרו למלכא מדין כסיוך מננא אחנא אנש יהודה ואעברו ית מלכא
וית אנש ביתיה ית ירדנא וכל גברי דוד עמיה: ויען כל איש יהודה על
ולמה נפלו איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול

וכנרות ונבלים לשרים ושרים בחללים כלמעיני בך׳ עשיתי לי שרים ושרות׳ הגלגלה ג̇ בקרי̇ וסי̇ וישלחו אנשי גבעון וישב יהושע קדמ̇ ובתל דיהודה: וישב המלך ויבא עד הירדן ויעבר המלך דכמהן ואל יבא עשב הגלגלה

אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו׃ ואתיב כל אנש יהודה על אנש ישראל ארי
קריב לי מלכא מריליך ולמא דנן תקוף לך על פתגמא הדין המיכל אכלנא מנכסי
מלכא אם מתנא מני לנא׃ ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר
ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי
להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל׃ ואתיב אנש ישראל
ית אנש יהודה ואמר עסרא חולקין אית לי במלכא ואף בדוד אנא רעינא מנך
ומה דין אשיטתני ולא הוה פתגמי קדמותאי לאתבא ית מלכי ותקיף פתגם אנש
כ יהודה מפתגם אנש ישראל׃ ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש
ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליו ישראל׃ ותמן אתערע גבר רשיעא ושמיה שבע בר בכרי גברא
משבטא דבית בנימן ותקע בשופרא ואמר לית לנא חולק בדוד ולא אחסנא
לנא בבר ישי גבר לקרווהי ישראל׃ ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי
שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם׃ וסליק כל אנש
ישראל מבתר דוד למיזל בתר שבע בר בכרי ואנש יהודה לוו עם מלכהון מן
ירדנא ועד ירושלם׃ ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא
בא ותהיינה צררות עד יום מתן אלמנות חיות׃ ואתא דוד לביתיה לירושלם
ודבר מלכא ית עסר נשין לחינתא דשבק למטר ביתא ומנינין בבית מטרא ומסובר
להן ולותהן לא על והואה נטירן ומתקריין עד יום מותהן ארמלן דבעלהן קיים׃
ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד׃ ואמר מלכא לעמשא כנוש קדמי ית אנש יהודה תלתא יומין ואת
הכא קום׃ וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו׃ ואזל
עמשא למכנש ית דבית יהודה ואוחר מן זמנא דאמר ליה׃ ויאמר
דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי
אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עינינו׃ ואמר דוד לאבישי
כען יבאיש לנא שבע בר בכרי מן אבשלום את דבר ית עבדי רבונך ורדוף

איש לאהליו ישראל׳ מלכים לאהליך ישראל׳ ד״ה לאהליך ישראל ׳במלכם ג׳ בקריאה וסימ׳ ואיש יהודה דבקו הנשבעים בני ציון יגילו

ב׳ מימינכן בתרוהי דלמא ישכח ליה קרוין כריכן ויעיק לנא׳ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי
והפלתי וכל הגבורים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי׳ ונפקו בתרוהי
גברי יואב וקשתיא וקלעיא וכל גיבריא ונפקו מירושלם למרדף בתר שבע בר
ב׳ בד בכרי׳ הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו
ג׳ לין ד׳ חס לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל׳ אינון עם
אבנא רבתא דבגבעון ועמשא אתא לאפיהון ויואב אסיר מלבושוהי
ועלוהי אספניקי חרב מזרזא על חרציה בתערה והוא אזיל ונפל׳ ויאמר יואב
ב׳ חד חס וחד מל לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו׳ ואמר יואב
במשפט לעמשא השלם את אחי ואחדת יד ימין יואב בדקנא דעמשא למנשק ליה׳
ידי מל׳ ב׳ בחלף ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה
ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי׳ ועמשא לא
בטע בשן אסתמר בחרבא דביד יואב ומחהיה בה בסטר ירכיה ושפך מעוהי לארעא ולא
תנא ליה ומית ויואב ואבישי אחוהי רדף בתר שבע בר בכרי׳ ואיש עמד עליו
מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב׳ וגברא קאים
עלוהי מעולימי יואב ואמר מן דרעי ביואב ומן דלדוד יהי לבתר יואב׳ ועמשא
וחס בסף מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן
המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד׳ ועמשא מתלף
בדמא בגו כבשא וחזא גברא ארי קם כל עמא ואסחר ית עמשא מן כבשא
ג׳ לחקלא ורמא עלוהי לבושא כד חזא כל דאתי עלוהי וקאים׳ כאשר הגה מן
המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי׳ כד אפניה מן
כבשא עבר כל גברא בתר יואב למרדף בתר שבע בר בכרי׳ ויעבר בכל
ויקהלו ל׳ שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו׳ ועבר
בכל שבטיא דישראל לאבלה ובית מעכה וכל בירין ואתכנישו ואתו אף אנון
בתרוהי׳ ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד
ב׳ כת׳ חס׳ ב׳ בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה׳ ואתו וצרו עלוהי באבל
כן בליש וחס בית מעכה וצברו מליתא על קרתא ואקפה משרין וכל עמא דעם יואב מתעשתין

הגדולה אשר בגבעון ואלישע הנביא קרא לאחד ויאמר לו חזי חגור מתניך חגור חרבך על ירכך וחד וחגור נתנה לכנעני

 לבשו ג חסרים בקריאה וסי בלשון תרגום חמרא דיואב ערפלא הוגה ג ב מל וחד חס וסי כאשר הגה מן המסלה

להכלא שורא׃ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב
קרב עד הנה ואדברה אליך׃ וקרת איתתא חכימתא מן קרתא שמעו שמעו אימרו
כען ליואב קרב עד הכא ואמליל עמך׃ ויקרב אליה ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי׃ וקריב לותה
ואמרת איתתא האת יואב ואמר אנא ואמרת ליה שמע פתגמי אמתך ואמר שמע
אנא׃ ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאול ישאלו באבל וכן
התמו׃ ואמרת למימר אדכר כען מא דכתיב בספר אוריתא למשאל בקרתא בקדמין
למימר הכדין יהוה לך למשאל באבל אם משלמין׃ אנכי שלמי אמוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה׃ אנחנא שלמין בהימנותא
עם ישראל ואת בעי להבלא קרתא דהיא כרך רב ואמא בישראל למא תקלקיל
אחסנת עמא דיי׃ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית׃
ואתיב יואב ואמר חס חס לי אם אקלקיל ואם אחביל׃ לא כן הדבר כי איש
מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה
מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה׃ לא
כן פתגמא ארי גברא מטורא דבית אפרים שבע בר בכרי שמיה ארים ידיה
במלכא בדוד הבו יתיה בלחודיה ואהך מעל קרתא ואמרת איתתא ליואב הא
רישיה מתרמי לך מן שורא׃ ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו
את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר
איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃ ואתת איתתא לות כל עמא בחכמתה
ופסקו ית ריש שבע בר בכרי ורמו ליואב ותקע בשופרא ואתבדרו מעל קרתא
גבר לקרוהי ויואב תב לירושלם לות מלכא׃ ויואב אל כל הצבא ישראל
ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי׃ ויואב ממנא על כל חילא דישראל ובניה
בר יהוידע על קשתיא ועל קלעיא׃ ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ואדורם ממנא על מסקי מסין ויהושפט בר אחילוד ממנא על דכרניא׃
ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים׃ ושוא ספרא וצדוק ואביתר כהניא׃ וגם עירא
היארי היה כהן לדוד׃ ואף עירא היאירי דמתקוף הוה רב לדוד׃

אשר הוגה כי אם הוגה ורחם קדמ חס וחד מי יג הוגה מפיק הא בחלה חס יוד פליג וסי וישפכו סללה וגם לא יוכל דבריג לאמר
וגם בחל יזרעאל ישית חומה וחל ובלות החל הזה ויאבל חל וחומה

כא

ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים:
והוה כפנא ביומי דוד תלת שנין שתא בתר שתא ובעא דוד רחמין קדם יי ואמר יי על
שאול ועל בית חייבי קטול על דקטל ית גבעונאי׃ ויקרא המלך לגבענים ויאמר
אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו
להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה׃ וקרא מלכא לגבעונאי
ואמר להון וגבעונאי לא מבני ישראל אנון אלהין משאר אמוראי ובני ישראל קיימו
להון ובעא שאול לקטלותהון כד קני לבני ישראל ויהודה׃ ויאמר דוד אל הגבענים
מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה׃ ואמר דוד לגבעונאי
מא אעביד לכון ובמא אכפר ובריכו ית אחסנת עמא דיי׃ ויאמרו לו הגבענים
אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה
אתם אמרים אעשה לכם׃ ואמרו ליה גבעונאי לית אנחנא צריכין למסב כסף
ודהב מן שאול ומן ביתיה ואף לא אנש למקטל בישראל ואמר מא אתון אמרין אעביד
לכון׃ ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב
בכל גבל ישראל׃ ואמרו למלכא גברא דשיצי יתנא ודחשיב לנא אשתיצאה
מלמקם בכל תחום ארעא דישראל׃ ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן׃ יתיהבון לנא שבעה גברין מבנוהי
ונצלובנון קדם יי בגבעתא דשאול בחירא דיי ואמר מלכא אנא אתין׃ ויחמל המלך
על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן
בן שאול׃ וחס מלכא על מפיבשת בר יהונתן בר שאול על שבועתא דיי דביניהון
בין דוד ובין יהונתן בר שאול׃ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה
לשאול את ארמני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה
לעדריאל בן ברזלי המחלתי׃ ונסיב מלכא ית תרין בני רצפה בת איה דילידת
לשאול ית ארמוני וית מפיבשת וית חמשת בני מרב דרביאת מיכל בת שאול
דילידת לעדריאל בר ברזלי דממחולות׃ ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני
יהוה ויפלו שבעתים יחד והמ המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים׃

ג' מלין כתיבן כן יתיר ולא קריבן וסימ' יתן לנו שבעה אנשים כד הקמח לא תכלה עד יוסתתליץ לבנבון יבקש דעת ופל' כסילים ויקח לו רחבעם בן ויצא מבת ציון כל הדרה ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויען יי את איוב מן הסערה"

ג׳ כתבין תמן יתירים יוד וסי׳ ויפלו שבעתים מזבחותים כי התענותים בנפשתם ״ בתחלתו בקריאה וסי׳ והם הומתו
בימי קציר תחלת כה׳ בתחלת שבתים שם בתחלת עלות הלקש באו בית לחם בתחלת חרכוסף יגה ובמלכות אחשורוש ״

ומסרינון בידא דגבעונאי וצלבונון בטורא קדם יי ונפלו שבעתיהון כחדא. ואינון
אתקטלו ביומי חצדא בקדמאין בשירוית חצד סערין׃ ותקח רצפה בת איה
את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ג ג
ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה׃ ונסיבת רצפה בליש
בת איה ית סקא ופרסתיה לה על טנרא משירוית חצדא עד דנחת מטרא עליהון
מן שמיא ולא שבקת עופא דשמיא למנח עליהון ביממא וית חיות ברא בליליא׃
ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול׃ ואתחוא לדוד ית ב חס
דעבדת רצפה בת איה לחינתא דשאול׃ וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן ב חס
אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע׃ ואזל דוד פלשתים תלאום
ונסיב ית גרמי שאול וית גרמי יהונתן בריה מלות יתבי יבש גלעד דגנבו יתהון
משורא דבית שן דצלבונון תמן פלשתאי ביומא דקטלו פלשתאי ית שאול
בגלבוע׃ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את
עצמות המוקעים׃ ואסיק מתמן ית גרמי שאול וית גרמי יהונתן בריה וכנשו
ית גרמי צליביא׃ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע
בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן׃
וקברו ית גרמי שאול ויהונתן בריה בארע שבט בנימן בצלע בקבורא דקיש
אבוהי ועבדו כל דפקיד מלכא וקביל יי צלותא דדיירי ארעא בתר כין׃

ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו
וילחמו את פלשתים ויעף דוד׃ והוה עוד קרבא לפלשתאי עם ישראל ונחת
דוד ועבדוהי עמיה ואגיחו קרבא עם פלשתאי ואשתלהי דוד׃ וישבו וישבי
בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא ומו׳
חגור חדשה ויאמר להכות את דוד׃ וישבי בנוב דיבבני גיברא ומתקל
סופיניה תלת מאה סלעין דנחשא והוא אסיר אספניקי חדתא ואמר למקטל
ית דוד׃ ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימתהו אז נשבעו אנשי
דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל׃ וסעיד

ג׳ מלין תניינ׳ כתיב מן קדמ׳ וסי׳ שם הפלשתים ושורי ואשכללו ׃ ויעתר ה׳ ויעתר יצחק תנינ׳ דפ״ס ויקברו את עצמות שאול ויבן
שם דוד מזבח ליי׳ ויתפלל אליו דמנשה ונעומה ובקשה מאלהיכו על זאת ״

ומלין כתבין ׃ בסוף תיבותא וקר׳ ה׳ וסי׳ וכפר העמני כה מהלי ולבסבני צרויה שמעי ויחרף את ישראל השלשי ואבישי קלו
אחי יואב ומטי וקרב איבס למשפט ובמראי שמה בחור ואי נבואיכם פלוגתא ״

ליה אבישי בר צרויה ומחא ית פלשתאה וקטליה בכין קיימו גברי דוד ליה למימר
לא תפוק עוד עמנא לקרבא ולא תטפי ית מלכותא דישראל ׃ ויהי אחרי
ב כן ותהי עוד המלחמה בגב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר
ב חס בליש׳ וכס ילדי — בילדי הרפה ׃ והוה בתר כן והוה עוד קרבא בגוב עם פלשתאי בכין קטל סבכי
ב דמן חושת ית סף דבבני גיברא ׃ ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך
אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים ׃
והוה עוד קרבא בגוב עם פלשתאי וקטל דוד בר ישי מחי פרוכית בית מקדשא
דמבית לחם ית גלית גתאה ואעא דמורניתיה כאכסן דגרדאין ׃ ותהי עוד
מדין — מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים
ל — וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה ׃ והוה עוד קרבא בגת והוה גבר דמשחן
ואצבעת ידוהי ואצבעת רגלוהי שית ושית עסרין וארבע במנין ואף הוא אתיליד
שמעא ל — לגיברא ׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד ׃ וחסיד ית ישראל וקטליה
ד בכת ה׳ וב׳ כת א׳ — יהונתן בר שמעה אחוהי דדוד ׃ את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד
כב — דוד וביד עבדיו ׃ ית ארבעתא אין אתיליד ולגיברא בגת ואתמסרו בידא דדוד ובידא
דעבדוהי ׃

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל — ושבח דוד בנבואה קדם יי
יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול ׃ — ית פתגמי תושבחתא הדא
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי ׃ — על כל יומא דשיזיב יי
אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן — ית ישראל מיד כל בעלי
ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני ׃ — דבביהון ואף לדוד מחרבא
ג — מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע ׃ — דשאול ׃ ואמר יי תקפי
ורחצני ומשיזיב יתי ׃ אלהי דאתרעי בי קרבני לדחלתיה תקפי דמן קדמוהי מתיהיב
לי תקוף ופרקן לאתגברא על בעלי דבבי רחצני דעל מימריה אנא לחיץ בעדן עקא
מגין עלי מבעלי דבבי ואמר לארמא קרני בפרקנה סמכני דהוה מימריה סמך
לי כד הויתי עריק מן קדם רדפי פרקני מבעלי דבבי ואף מיד כל חטופין שיזיב
יתי ׃ אמר דוד בתושבחא אנא מצלי קדם יי דבכל עדן מבעלי דבבי פריק יתי ׃

אפפוני ד׳ בקריאה וסי׳ משברי מות מים עד נפש חבלי מות וחבירו דתהלים ״ מקשי ג׳ חס בליש׳ וסי׳ קדמני מקשי מות דשמו׳
מקשים שתו לי סלה ומקשות פעלי און וכל ממקשי רכותה ״

כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני׃
חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות׃
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא
וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו׃
ויתגעש ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו
ממנו׃ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃
פתחין וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח׃
וישת חשך סביבתיו סכות חשרת
מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי אש׃
ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו׃
ויהם וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם׃ ויראו אפקי ים
יגלו מוסדות תבל בגערת יהוה מנשמת
רוח אפו׃ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃
יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני׃
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי׃
ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃
יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃

ארי אקיפתני עקא כאתתא דיתבא
על מתברא וחיל לית לה למילד
והיא מסכנא לממת סיעת חייבין
בעיתתיתני משרית לשיעין
אקפוני קדמוני דמזינין כמני
קטולי׃ אמר דוד כד עיקא לי
אנא מצלי ק׳ יי׳ וקדם אלהי אנא
מתחנן ומקביל מהיכליה צלותי
ובעותי קדמוהי מתקבלא׃
ואתרגיפת ואתרגישת ארעא
שכלולי שמיא לעו ואתרכינו
ארי תקיף רוגזיה יסליק דוניה
דפרעה רשיעא לתננא קדמוהי
כבין שלח רגזיה כאישא בערא
דמן קדמוהי משיציא מלופיתיה
כגמרין דנור דלקא ממימריה׃
וארכין שמיא ואתגלי יקריה
ועננא אמטתא כיבש קדמוהי׃
ואתגלי בגבורתיה על כרובין
קלילין ודבר בתקוף על כנפי רוחא׃ אשרי שכינתיה בערפילא ענן יקר סחור סחור
ליה מחית מיין תקיפין מרכפת ענני קלילין ברום עלמא׃ מזיו יקריה מבהקין שמי
שמיא מלופיתיה כגמרין דנור דלקא ממימריה׃ אכלי מן שמיא יי׳ ועלאה אלים
מימריה׃ ושלח מחתיה כגרין ובדרינון ברקין ושגישנון׃ ואתחזיאו עמקי ימא
אתגליאו שכלולי תבל במזופיתא מן ק׳ יי׳ ממימר תקוף רגזיה׃ שלח נביוהי
מלך תקיף דיתיב בתקוף רומא דברני שיזבני מעממין סגיאין׃ שיזבני מסנאי ארי
תקפוני מבעלי דבבי ארי אתגברו עלי׃ יקדמוני ביום טלטולי והוה מימרא דיי׳ סמך לי׃

כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃
כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה׃
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני׃
וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו׃
עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם׃
עם נבר תתבר ועם עקש תתפל׃
ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃
כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃
כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ האל
תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החסים בו׃ כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור
מבלעדי אלהינו׃ האל מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו׃ משוה רגליו כאילות ועל במתי יעמדני׃
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי׃
ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני׃

ויצא׃ ואפיק לרוחא יתי שיזבני
ארי אתרעי בי׃ אמר דויד
ישלמנני יי׳ כזכותי כברירות
ידי יתיב לי׃ ארי נטרית אורחן
דתקנן קדם יי׳ ולא אהליכית ברשע
קדם אלהי׃ ארי כל דינוהי גלן
לקבלי למעבד הון וקימוהי לא
עדית מנהון׃ והוית שלים בדחלתיה
והוית נטר נפשי מחובין׃ ואתיב
יי׳ לי כזכותי כברירות קדם
מימריה׃ עם אברהם דאשתכח
חסיד קדמך כבין אסגיתא
למעבד חסדא עם זרעיה
יצחק דהוה שלים בדחלתך
כבין אשלימתא מימר רעותך עמיה׃

עם יעקב דהליך בברירות קדמך בחרתא בנוהי מכל עממיא אפרישתא לזרעיה מכל פסולא פרעה ומצראי דחשיבו מחשבן על עמך בלבלתנון כמחשבתהון׃ ויתעמא בית ישראל דמתקרן בעלמא הדין עם חשיך את עתיד למפרק ובמימרך תקיפיא דמתגברין עליהון תמאיך׃ ארי את הוא מריה נהוריה דישראל יי׳ ויי׳ יפקנני מחשוכא לנהורא ויחזינני בעלמא דעתיד למיתי לצדיקיא׃ ארי במימרך אסגי משריין ובמימר אלהי אכביש כל כרכין תקיפין׃ אלהא דכיונא אורחיה אוריתא דיי׳ בחירא היא תקוף הוא לכל דמתרחצין על מימריה׃ בכין על נסא ופרקנא דתעביד למשיחך ולשארא דעמך דישתארון יודון כל עממיא אומיא ולישניא ויימרון לית אלהא אלא יי׳ ארי לית בר מנך ועמך יימרון לית דתקיף אלא אלהנא׃ אלהא דסעיר לי בחילא ומתקין שלים אורחי׃ משוי רגלי קלילין כאילתא ועל בית תקפי יקימינני׃ מליף ידי למעבד קרבא ומתקיף כקשת נחשא דרעי׃ ויהבת לי תקוף פרקתני ובמימרך אסגיתני׃

תיבותא בסוף

בכה ג׳ כת׳ ה׳ בקריאה וסימ׳ ובכה ובעמך ובכל עבדיך כי בכה ארוץ גדוד דשמואל אל תער נפשי ואמן מן ב׳ מלין כת׳

תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי׃
ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם׃
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת
רגלי׃ ותזרני חיל למלחמה תכריע
קמי תחתני׃ ואיבי תתה לי ערף משנאי
ואצמיתם׃ ישעו ואין משיע אל יהוה ולא
ענם׃ ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
ארקעם׃ ותפלטני מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני׃
בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי׃
בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם׃
חי יהוה וברוך צורי וירם
אלהי צור ישעי׃ האל הנתן נקמת לי
ומריד עמים תחתני׃ ומוציאי
מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך
אזמר׃ מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

אסגיתא פסעתי קדמך ולא אזדעזעא
רכובתי׃ ירדפית סנאי ושיציתינון
ולא תבית עד דגמרתנון׃ ושיציתנון
וגמרתנון ולא יכילו למקם ונפלו
קטילין תחות פרסת רגלי׃ וסעדתני
בחילא למעבד קרבא תברתא
עממיא דקימין לאבאשא לי
תחותי׃ וסנאי תברתא קדמי מחזרי
קדל בעלי דבבי ושיציתנון׃ בען
סעיד ולית להון פריק ומצלן קדם יי
ולא מתקבלא צלותהון׃ ודרושתנון
כעפרא דארעא כסין שוקין כעטית
בהון רפסתינון׃ ותשיזבנני מפלוגת
עמא תמנינני רישא לעממיא
עם דלא ידעית יפלחונני׃ בני
עממיא יתכדבון לי לשימע אודן
ישתמעון לי׃ בני עממיא יסופון
ויזועון מבירניתהון׃ בכין על דנסא

ופרקנא דעבדתא לעמך בית ישראל אודיאו ואמרו קיים הוא יי ובריך תקיפא דמן
קדמוהי מתיהיב לנא תקוף ופרקן ומרמם אלהא תקוף פרקננא׃ אלהא דעביד פורענותא
לי ותבר עממיא דקימין לאבאשא לי תחותי׃ ופרקי מסנאי ועל דקימין לאבאשא לי
תגברנני מגוג ומן משרית עממין חטופין דעמיה תשיזבנני׃ על כין אודי קדמך יי בעממיא
ולשמך אימר תשבחן׃ מסגי למעבד פרקן עם מלכיה ועביד טיבו למשיחיה לדויד
כג ולזרעיה עד עלמא׃ ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם
הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ ואלין פתגמי נבואת דוד דאתני
לסוף עלמא ליומי נחמתא דעתידין למיתי אמר דויד בר ישי ואמר גברא דמרבא

עמי ג׳ סבירין עמים וסימ׳ ותפלטני מריבי עמי הדודד עמי תחתי הייתי שחוק לכל עמי ״זמירות ד׳ בקריאה וסימ׳ ונעים
זמירות ישראל מכנף הארץ זמרות היו לי חקיך נותן זמירות בלילה״

138

ירא͏ת אלהים ב̇ וסי׳ רק אין יראת אלהים במקום הזה צדיק מושל יראת ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים׳ קדה
גברים חד מן יב̇ חס̇ ה̇ בליש תיבותא וקר̇ וסי׳ שלל ויעט העם גברים ואחריו אלעזר בן דודו׳ אחד ולשלמה שנים עשר נצבים׳ שבכה

למלכו משיחא במימר אלהא דיעקב ותקין למימני בחיך מבוסם תושבחתיה דישראל׳

רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׳ אמר דוד ברוח נבואה דיי אנא ממליל אלין

ופתגמי קודשיה בפומי אנא סדר׳ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם

צדיק מושל יראת אלהים׳ אמר דוד אלהא דישראל עלי מליל תקיפא דישראל דשליט

בבני אנשא קשטא דאין אמר למנאה לי מלכא דהוא משיחא דעתיד דיקום

וישלוט בדחלתא דיי׳ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר

דשא מארץ׳ טוביכון צדיקיא עבדתון לכון עובדין טבין דאתון עתידין לאנהרא

כזיהור יקריה כנהור צפרא דאזיל ותקיף וכשמשא דעתיד לאנהרא כזיהור יקריה

על חד תלת מאה ארבעין ותלתא כנהור שבעת כוכביא שבעת יומיא יתיר מכלין

תתרבון וייטב לכון דהויתון מתגמדין לשני נחמתא דאתין האכאכלא דמסגי בשני

ביצורתא דייחות מטרא על ארעא׳ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי

ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׳ אמר דוד יתירא מלכין

ביתי קדם אלהי ארי קים עלם קיים לי וכל בעותי קדמוהי מתעבדין במין כל מלכו לקבליה

לא תתקיים׳ ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו׳ ורשיעיא עבדי חטאה

דמן לכובין דבמפקהון רביכין למקטף וכד אנש חייס עליהון ושביק להון אלין

ותקפין עד דלית אפשר למקרב להון ביד׳ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית

ובאש שרוף ישרפו בשבת׳ ואף כל אנש דמשרי למקרב בחובין אלין ותקפין

עלוהי עד דחפן ליה כלבוש דברזלא דלא יכלין ליה באעי מורנין ורומחין בכין לית

פורענותהון כד אנש אלהין כד אנש אלהין באישתא עתידין לאתוקדא באתגלאה בית

דינא רבא למתב על כרסי דינא למדן ית עלמא׳ אלה שמות הגבורים

אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות

חלל בפעם אחד׳ אלין שמהת גיבריא דהוו עם דוד גיבריה רישי משריתא יתיב על

כרסי דינא וכל נביא וסביא מקפין ליה משיח במשח קודשא בחיר ומפנק שפיר

בריויה ויאי בחזויה חכים בחכמתא וסכלתן בעיצא גיבר בגיבורתא ריש גיבריא

הוא מתקן במני זינא נפק בפום קלא ונצח בקרבא ומתכיב על ידי מורניתיה תמני

מאה קטילין בזמן חדא׳ ואחרו אלעזר בן דדו בן אחחי בשלשה גברים

וכתרת על שני העמודים׳ מלך ויקח אסא את כל הכסף דמלכים׳ מלך ויקח אסא וישמח כל עם הארץ דמלכים׳ מלך ויקשר עליו פקח׳
עם כה אמר יי הלוך ועמדת בשער׳ ארץ לקול תתו המון מים קדמ׳ דבר ויבאו ויעש לו כאשר דבר׳ מלכים וידבר אתו טובות דירמיה
רשע הנפש החטאת היא תמות׳ עמים צדיק הוא יי כי פיהו מריתי׳

יז עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ ובתרוהי
אלעזר בר דודו בר אחוהי בתלתה גיבריא עם דוד כד חסידו פלשתאי ואתכנשו
תמן לאגחא קרבא וסליקו אנש ישראל׃ הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה
ל׳ ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו
אחריו אך לפשט׃ הוא קם וקטל בפלשתאי עד דלאיתיליה ואדביקת ידיה עם
חרבא ועבד יי פרקנא רבא ביומא ההוא ועמא תבו בתרוהי ברם לחלצא קטיליא׃

ואחריו ב׳ ואחריו שמה בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ ובתרוהי שמה בר אגא דמן הרר
טורא ואתכנשו פלשתאי לחיתא והוה תמן אחסנת חקלא מליא טלופחין
ועמא אפך מן קדם פלשתאי׃ ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה׃ ואתעתד בגו אחסנתא ושיזבה וקטל ית פלשתאי
שלשה ק׳ ועבד יי פרקנא רבא׃ וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד
אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים׃ ונחתו תלתה גבריא מגברי
רישי משריתא ואתו לחצרא לות דוד למערת עדלם ומשרית פלשתאי שריא
במישר גיבריא׃ ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם׃ ודוד בכין
בחקרא ואסטרטיג פלשתאי בכין בבית לחם׃ ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני
מבור ג׳ מים מבאר בית לחם אשר בשער׃ וחמידת נפשא דדוד ואמר מן ישקינני מיא
מגובא דבית לחם די בתרעא׃ ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו
מבר ג׳ מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם
ויסך אתם ליהוה׃ ובזעו תלתה גיבריא במשרית פלשתאי ומלו מיא מגובא
דבית לחם דבתרעא ונסיבו ואיתיאו לות דוד ולא אבא למשתיהון ואמר לנסכא
ב׳ יתהון קדם יי׃ ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם
ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים׃ ואמר חס לי מן קדם יי מלמעבד דא
הדם גבריא דאזלו בנפשתהון ולא אבא למשתיהון אלין עבדו תלתה גיבריא׃

השלשה ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו
על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה׃ ואבישי אחוהי דיואב בר צרויה הוא ריש

את אהי אשר עשיתי רמיכה שלחני נא כי זבח התור ידני אל הבדוד תרגום דפסוק על אשר חסשאו עלים חלילה לי יי בא אל ביבות לגלגל
ויאמר חזהאל ואני באתי בית שמעיה ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו

באר ג׳ כת׳ באר וקר׳ בור וסי׳ ויתאוה דוד ויבקעו שלשת הגבורים והכה את הארי׳ הבארות׳ חד מן ד׳ זוג מן ב׳ב׳ קדמאה מפיק א ותרב׳ לא מפיק א׳

גיבריא והוא תליב ית מורניתיה על תלת מאה קטילין וליה שום בתלתה גיבריא׃
מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא׃ מן גיבריא הוה יקיר
חיל ק׳ | והוה להון לרבא ולתלתה גיברין לא מטא׃ ובניהו בן יהוידע בן איש חי
האררי חס | רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה
הבור ק׳ | בתוך הבאר ביום השלג׃ ובניה בר יהוידע בר גבר דחיל חטאין דיליה עובדין
מקבצאל הוא קטל ית תלין רברבי מואב והוא נחת וקטל ית אריא בגו גובא ביומא
איש ק׳ | דתלגא׃ והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו
בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ והוא קטל ית גברא
מצראה גבר דחילו ובידא דמצראה מורניתא ונחת עלוהי בחוטרא ואנס
ית מורניתא מידא דמצראה וקטליה במורניתיה׃ אלה עשה בניהו בן יהוידע
ולו שם בשלשה הגברים׃ אלין עבד בניה בר יהוידע וליה שום בתלתה גיבריא׃
מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישימהו דוד אל משמעתו׃ מן גברייא
יקיר ולתלת גבורין לא מטא ומנייה דוד על משמעתיה׃ עשהאל אחי
יואב בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃ עשהאל אחוהי דיואב בגבריא אלחנן
בר דודו דמבית לחם׃ שמה החרדי אליקא החרדי׃ שמה דמן חרוד אליקא
דמן חרודי׃ חלץ הפלטי עירא בן עקש התקעי׃ חלץ דמן פלט עירא בר
עקש דמתקוע׃ אביעזר הענתתי מבני החשתי׃ אביעזר דמן ענתות מבני
דמן חושת׃ צלמון האחחי מהרי הנטפתי׃ צלמון דמן אחוח מהרי דמן נטופת׃
חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן׃ חלב בר בענה דמנטופת
אתי בר ריבי מגבעתא דבני בנימן׃ בניהו פרעתני הדי מנחלי געש׃ בניה
דמפרעתון הדי דמנחלי געש׃ אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי׃ אבי
עלבון דמן ערבת עזמות דמברחום׃ אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן׃
אליחבא דמשעלבון בני ישן יהונתן׃ שמה ההררי אחיאם בן שרר האררי׃ שמה
דמן הרר טוראה אחיאם בר שרר דמטור גבוה׃ אליפלט בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל הגלני׃ אליפלט בר אחסבי בר מעכת אליעם בר אחיתפל גילונאה׃
חצרי ק׳ | חצרו הכרמלי פערי הארבי׃ חצרי דמן כרמלא פערי דמן ארב׃

ויוסף ג׳ בליש׳ תוספת וסימ׳ ויוסף יוא׳ אחיך אל העם כהם ישמע חכם ויוסף לקח הורע לצדיק ויוסף לקח חד מלרע וב׳

הגלעדה ג בקריאה וסימ׳ וילכו בני מכיר ויבאו הגלעדה וילכדה ואל ארץ לחצי המנשה גלעדה

יגאל בן נתן מצבה בני הגדי יגאל בר נתן דמצובה בני משבט גד צלק
חס נשא העמוני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צרויה צלק דמבני עמון נחרי
ק דמן בארות נטיל זיניה דיואב בר צרויה עירא היתרי גרב היתרי עירא
דמן יתר גרב דמן יתר אוריה החתי כל שלשים ושבעה אוריה חתאה
כד כל גיבריא תלתין ושבעה ויסף אף יהוה לחרות בישראל
ג ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה ואוסיף רוגזא דייי
למתקף בישראל וגרי ית דוד בהון למימר איזיל מני ית ישראל וית דבית יהודה
ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן
ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם ואמר מלכא ליואב
רב חילא דעמיה הליך כען בכל שבטיא דישראל מדן ועד באר שבע ומנו ית
בליש עמא ואדע ית חשבן עמא ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם
ה כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר
הזה ואמר יואב למלכא ויוסיף ייי אלהך על עמא כוין וכוין מאה זמנין ועיני רבוני
טו מלכא חזן ורבוני מלכא למא את רעי בפתגמא הדין ויחזק דבר המלך אל יואב
ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל
ותקיף פתגמא דמלכא על יואב ועל רבני חילא ונפק יואב ורבני חילא קדם מלכא
למימני ית עמא ית ישראל ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הגד ואל יעזר ועברו ית ירדנא ושרו בערוער דלוס קרתא דבגו
נחלא דשבט גד ואל יעזר ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה
יען וסביב אל צידון ואתו לגלעד ולארעא דרומא דחדשי ואתו לדן יען
ומתמן אסתחר לצידון ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב
יהודה באר שבע ואתו לקרוין כריכן וכל קרוי חואי וכנעאי ונפקו לדרום יהודה
ג לבאר שבע וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם
חס והליכו בכל ארעא ואתו מסיפי תשעה ירחין ועסרין יומין לירשלם ויתן יואב
את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל
שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש ויהב יואב ית חשבן מנין עמא למלכא

מהבקר ג וסי׳ ויאמר יואב חי האלהים ויתן יי דבר דספרא ויקראו בשם הבעל כאשר צוה יי ג סופ פס וסי׳ קרב אל המזבח
שוק התרומה והיה התכופה ויעל דוד כדבר גד דשמואל

והוו ישראל תמני מאה אלפין גבר גיבר שלפי סיפא ואנש יהודה חמש מאה אלפין
ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃ וחש דוד
בלביה בתר כין דמנא ית עמא ואמר דוד קדם יי חבית לחדא דעבדית הדא וכען
יי אעבר כען ית חובא דעבדך ארי אסתכלית לחדא׃ ויקם דוד בבקר
ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר׃ וקם דוד בצפרא ופתגם
נבואה מן קדם יי הוה עם גד נביא חזווא דדוד למימר׃ הלוך ודברת אל דוד כה
יד מל פיס אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך׃ איזיל ותמליל
לך עם דוד כדנן אמר יי תלתא מחלת אנא רמי עלך בחר לך חד מנהון ואעביד לך׃
לך ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך ואם
שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך
חס עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃ ואתא גד לות דוד וחוי ליה ואמר ליה
ב התשיל לך שבע שנין כפנא בארעך ואם תלתא ירחין תהי עריק קדם סנאך
והוא רדיף לך ואם מהוי תלתא יומין מותא בארעך כען דע וחזי מא אתיב שלחי
ג פתגמא׃ ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי
מיו רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה׃ ואמר דוד לגד עקת לי לחדא נתמסר
ק כען ביד מימרא דיי ארי סגיאין רחמוהי וביד אנשא לא אתמסר׃ ויתן
ג ב יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע
שבעים אלף איש׃ ויהב יי מותא בישראל מצפרא ועד דמתנכיס תמידא ועד דמתסק
ומית מן עמא מדן ועד באר שבע שבעין אלפין גברא׃ וישלח ידו המלאך ירושלם
לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף
הארונה ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי׃ ואושיט ידיה מלאכא לירושלם
ק לחבלותה ותב יי מן בשתא ואמר למלאכא דמחביל בעמא מסת כען אנח ידך
ב חד ומלאכא דיי הוה שרי בבית אדרי דארונן יבוסאה׃ ויאמר דוד אל יהוה בראתו
חס וחד את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן
מל כי בראותו ילדיו מל׳ מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי׃ ואמר דוד קדם יי כד חזא ית מלאכא דמקטיל

ושמעת ישר׳ ושמרת לעשות לך אשרה וכתבת עליהן למען הקים אתך בחר לך אחת מהם וחבירו דדה׳ מנה א עשה לך
אפריס אם גנבים באו לך מה יתן לך ומה יסיף כל הארץ ישתחוו לך׳

ויעל ג׳ רפין בקריאה וסי׳ נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויאמר ארונה אל המלך כי איש איש מבית ישראל
כה אמר כורש וחב׳ מי יפתה את אחאב וחב׳ דד״ה

בעמא ואמר הא אנא חבית ואנא סרחית ואלין עמא ארנון כענא ביד רעיא מא
עבדו תהי כען מחתך בי ובבית אבא׳ ויבא גד אל דוד ביום ההוא
ארונה ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי׳ ואתא גד לות דויד
ביומא ההוא ואמר ליה סק אקים קדם יי׳ מדבחא בבית אדרי דארונן יבוסאה׳
ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה׳ וסליק דוד כפתגמא דגד כמא דפקיד
כף וחד ב׳ יי׳ וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו
למלך אפיו ארצה׳ ואסתכי ארונן וחזא ית מלכא וית עבדוהי עברין עלוהי
ונפק ארונן וסגיד למלכא אפוהי על ארעא׳ ויאמר ארונה מדוע בא אדני
המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר
המגפה מעל העם׳ ואמר ארונה מדין אתא רבוני מלכא לות עבדיה ואמר דוד
למזבן מנך ית בית אדרי למבני מדבחא קדם יי׳ ויתכלי מותנא מעל עמא׳ ויאמר
בע״ו ה׳ ב׳ ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים
וכלי הבקר לעצים׳ ואמר ארונן לדוד יסב ויסיק רבוני מלכא דתקין בעינוהי
חזי תוריא לעלתא ומורגיא ומני תוריא לאעיא׳ הכל נתן ארונה המלך
למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך׳ כולא יהב ארונה מלכא
למלכא ואמר ארונן למלכא יי׳ אלהך יקביל קורבנך ברעוא׳ ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם
טו רפין וכל ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׳ ואמר מלכא לארונן
לא ארי מזבן אזבון מנך בדמין ולא אסיק קדם יי׳ אלהי עלון מגן וזבן דוד ית
בית אדרי וית תוריא בכסף סלעין חמשין׳ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
ד׳ בקריאה עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׳ ובנא תמן דוד
מדבחא קדם יי׳ ואסיק עלון ונכסת קודשין וקביל יי׳ צלות דירי ארעא ואתכלי מותנא
מעל ישראל:

סכום הפסוקים שלספר אלף וחמש מאות וששה סימן אוך וסדריו ל״ד וחציו ולאשה עגל מרבק׳

בישראל ויבן שם מזבח ויעמד פינחס ויפלל׳ ויקן ד׳ בקריאה וסימנה׳ ויקן את חלקת השדה אשר ויקן יוסף את כל אדמת

הפטרת חיי שרה

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ומלכא דוד סיב על ביומין
ומכסן ליה בלבושין ולא שחין ליה: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה
בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ואמרו
ליה עבדוהי יבעון לרבוני מלכא עולימתא בתולתא ותשמיש קדם מלכא ותהי ליה
קריבא ותשכוב לותך ויחון לרבוני מלכא: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו
את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: ובעו עולימתא שפירתא בכל תחום ארעא
דישראל ואשכחו ית אבישג דמן שונם ואיתיאו יתה למלכא: והנערה יפה עד מאד
ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ועולימתא שפירא עד לחדא והות
למלכא קריבא ומשמשא ליה ומלכא לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא לאמר
אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ואדניה בר חגית מתרברב
למימר אנא אמלוך ועבד ליה רתכין ופרשין וחמשין גברא רהטין קדמוהי: ולא עצבו
אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
ולא אכלמיה אבוהי מיומוהי למימר מדין כדין את עביד ואף הוא שפיר בריוה לחדא
ויתיה ילידת בתר אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו
אחרי אדניה: והוו פתגמוהי בעיצא עם יואב בר צרויה ועם אביתר כהנא וסעדין
בתר אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר
לדוד לא היו עם אדניהו: וצדוק כהנא ובניה בר יהוידע ונתן נביא ושמעי ורעי וגבריא
דלדוד לא הוו בעיצת אדניה: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר
אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ונכס אדניה
ען ותורין ופטימין עם אבן סכותא דבסטר עין קצרא וזמין ית כל אחוהי בני מלכא ולכל
גברי שבט יהודה עבדי מלכא: ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו
לא קרא: וית נתן נביא ובניה וית גיבריא וית שלמה אחוהי לא זמין: ויאמר נתן אל
בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא
ידע: ואמר נתן לבת שבע אמיה דשלמה למימר הלא שמעת ארי מלך אדניה בר
חגית ורבוננא דוד לא ידע: ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת
נפש בנך שלמה: וכען איתא אמלכנך כען מלכא ושיזיבי ית נפשיך וית נפש בריך

לאדני המלך ג' ... ישכבו שנים ... וחד חס ... אדניה ... וסי' הרביעי אדניה בן חגית ...
מתנשא לאמר ויהיו דבריו ועתה הנה והשמועה באה עד יואב ועמהם הלוים שמעיה ... אדניה בבני ... אדניהו

שמעת ד׳ בקר׳ וסימ׳ הלא שמעת כי מלך כי קול שופר שמעת נפשי הלא דברתי אליך בשלותך הלא שמעת בני ואתלבי׳
ובוא׳ ד׳ בקר׳ וסי׳ שכבי עמו אל המלך דוד הישמ׳ שבי דומם ובואי בחשך עורי צפון

שלמה׃ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו׃
איזילין ותיעלין לות מלכא דוד ותימרין ליה הלא את רבוני מלכא קיימתא לאמתך
למימר ארי שלמה ברי ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי ומדין מלך אדניה׃
הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך׃ הא
עד דאת ממללא תמן קדם מלכא ואנא איעול בתרך ואקיים ית פתגמיכי׃ ותבא
בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את
המלך׃ ועלת בת שבע לקדם מלכא לאדרון בית משכבא ומלכא סיב לחדא ואבישג
דמן שונם משמשא קדם מלכא׃ ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך
מה לך׃ וכרעת בת שבע וסגידת למלכא ואמר מלכא מא ליך׃ ותאמר לו אדני
אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי׃ ואמרת ליה רבוני את קיימתא במימרא דיי אלהך לאמתך ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי׃ ועתה הנה אדניה מלך ועתה
אדני המלך לא ידעת׃ וכען הא אדוניה מלך וכען רבוני מלכא לא ידעתא׃
ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר
הצבא ולשלמה עבדך לא קרא׃ ונכס תורין ופטימין ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא
ולאביתר כהנא וליואב רב חילא ולשלמה עבדך לא זמין׃ ואתה אדני המלך עיני
כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ ואת רבוני מלכא
עיני כל ישראל סבירן עלך לחואה להון מן יתיב על כרסי רבוני מלכא בתרוהי׃ והיה
כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים׃ ויהי כד ישכוב רבוני
מלכא עם אבהתוהי ואיהי אנא וברי שלמה מתרלין׃ והנה עודנה מדברת עם
המלך ונתן הנביא בא׃ והא עד דהיא ממללא עם מלכא ונתן נביא על׃ ויגידו
למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה׃
וחויאו למלכא למימר הא נתן נביא ואתא לקדם מלכא וסגיד למלכא על אפוהי
על ארעא׃ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי׃ ואמר נתן רבוני מלכא את אמרת אדניה ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי

ואמרת ג׳ בקריאה וסי׳ לכי ובאי אל המלך. היש פה איש מי ילד לי את אלה׳ ומלאתי ד׳ וסי׳ את דבריו את הריו חללו את הבאות
את הבית הזה כבוד׳ והנה ה׳ ר״פ בט״פ וסימ׳ עודנה מדברת עמך שמעי איש להיסבא אנשים עברים נביא אחד נגש

כהיה ח ומי אסמאות אדני כה אמר יי׳ לא תעלו דמלכ׳ והכ׳ דדה׳ יום חשך והלה ביום ההוא ישא עליכם כי לפני הימים ההם ואשלחה
ואשלחה אתו לאמר לא נהיה תאוה כהיה תערב׳ ארץ ה׳ ספר׳ הלילה וסימ׳ ויצאו ארץ כנען אל יעקב כחכו כעבד ותרא

מלכותי׃ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי
ה חס וחד מן הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו׃ ארי
נחת יומא דין ונכס תורין ופטימין ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא ולרבני חילא
ולאביתר כהנא והאנון אכלין ושתן קדמוהי ואמרו יצלח מלכא אדניה׃ ולי אני
עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא׃ ולי דאנא עבדך
ה ולצדוק כהנא ולבניה בר יהוידע ולשלמה עבדך לא זמין׃ אם מאת אדני המלך נהיה
עבדך הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ אם מן
מלכותא
ז רבוני מלכא הוה פתגמא הדין ולא הודעתא ית עבדך מן יתיב על כרסי רבוני מלכא
בתרוהי׃ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד
לפני המלך׃ ואתיב מלכא דוד ואמר קרו לי לבת שבע ואתת לקדם מלכא וקמת
קדם מלכא׃ וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה׃ וקיים
ג מלכא ואמר קיים הוא יי דפרק ית נפשי מכל עקא׃ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה
אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן
אעשה היום הזה׃ ארי כמא דקיימית ליך במימרא דיי אלהא דישראל למימר ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי תחותי ארי כין אעביד יומא הדין׃ ותקד
יח ה בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם׃ וכרעת
חס סביר אדני בת שבע על אפהא על ארעא וסגידת למלכא ואמרת יתקיים רבוני מלכא דוד
עד כאן הענין לעלם׃ ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך׃ ואמר מלכא דוד קרו לי לצדוק כהנא ולנתן נביא ולבניה בר
כה יהוידע ואתו לקדם מלכא׃ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם
ויאמר אל להם ו והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו על גחון׃ ואמר
ג מד ז מלכא להון דברו עמכון ית עבדי רבונכון ותרכבון ית שלמה ברי על כודנתא
וג חס דילי ותחתון יתיה לשילוחא׃ ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על
ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה׃ וימשח יתיה תמן צדוק
כהנא ונתן נביא למהוי מלכא על ישראל ותתקעון בשופרא ותימרון יצלח מלכא
שלמה׃ ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות

אביבו׳ את דוד ותמהר ותקד בת שבע ולא יפול צרור ארץ׳ גיחון ז׳ ג׳ מלאים וג׳ חסרים ושם הנהר השני סתם את מוצא בכה׳
חומה חיצונה דמלכ׳ הלו ג׳ קדמאי מלאים והורדתם אתו אל גחון ושלאחריו וימשחו אתו צדוק הכהן חל׳

נגיד על ישראל ועל יהודה׃ ותסקון בתרוהי וייתי ויתיב על כרסי מלכותי והוא ימלוך
תחותי ויתיה פקידית למהוי מלכא על ישראל ועל יהודה׃ ויען בניהו בן יהוידע
את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך׃ ואתיב בניה בר יהוידע
ית מלכא ואמר אמן כין תהי רעוא מן קדם יי אלהא דרבוני מלכא׃ כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד׃ כמא דהוה
מימרא דיי בסעדיה דרבוני מלכא כין יהי בסעדיה דשלמה וירבי ית כרסיה מכרסי
מלכותא דרבוני מלכא דוד׃ וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון׃ ונחת צדוק
כהנא ונתן נביא ובניה בר יהוידע וקשתיא וקלעיא וארכיבו ית שלמה על כודנתא
דמלכא דוד ואובילו יתיה לשילוחא׃ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׃ ונסיב צדוק
כהנא ית קרנא דמשחא מן משכנא ומשח ית שלמה ותקעו בשופרא ואמרו כל
עמא יצלח מלכא שלמה׃ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים
שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם׃ וסליקו כל עמא בתרוהי ועמא משבחין
בחנגא וחדן חדוא רבא וזעת ארעא לקלהון׃ וישמע אדניהו וכל הקראים אשר
אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה׃
ושמע אדוניה וכל מזמניא דעמיה ואנון ספיקו למיכל ושמע יואב ית קל שופרא
ואמר מדין קל קרתא אשתגישת׃ עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא
ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר׃ עד דהוא ממליל והא יונתן בר
אביתר כהנא אתא ואמר אדוניה עול ארי גבר דחיל חטאין את וטב תבשר׃ ויען
יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה׃ ואתיב יונתן
ואמר לאדוניה בקשטא רבוננא מלכא דוד אמליך ית שלמה׃ וישלח אתו המלך
את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו
על פרדת המלך׃ ושלח עמיה מלכא ית צדוק כהנא וית נתן נביא ובניה בר יהוידע
וקשתיא וקלעיא וארכיבו יתיה על כודנתא דמלכא׃ וימשחו אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם׃

האדמה אשר תחתיהם ׳ הארץ בקולם ותבקע העיר דמלכים וחבי׳ דירמיה ׳ אתה ג׳ חד מלעיל וב׳ מלרע בגבורות המלכה שמאל
בינשתו ולא אתו ׳ בתראה מלעיל ותלשום בבר קמץ ומלרע ׳

וטוב יי בקריאה וסימ׳ ויצמח יי׳ אלהים מן האדמה ולא תחוס עינך עליו בכל הדרך אשר ילכו והוא אדמוני ויאמר כה אדוכי
ויהי בהיות רוח אלהים ויקרא אבישי אל צור עורכו מדבר והנה יונתן מקול מפלגון הרעשתי ועמהם הלוים שמעיהו

ומשחו יתיה צדוק כהנא ונתן נביא למהוי מלכא בשילוחא וסליקו מתמן כד חדן
טו ואשתגישת קרתא הוא קלא דשמעתון׃ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה׃ ואף יתיב
שלמה על כרסי מלכותא׃ וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר
אלהים ייטיב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על
ז׳ המשכב׃ ואף עלו עבדי מלכא לברכא ית רבוננא מלכא דוד למימר יוטיב יי ית
שום שלמה משמך ויריבי ית כורסיה מכרסי מלכותך וסגיד מלכא על שיוויא׃
ב׳ ראו ולא זל וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני
ראות׃ ואף כדין אמר מלכא בריך יי אלהא דישראל דיהב יומא דין בר יתיב על כורסי
מלכותי ועיני חזן׃ ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו׃
ותוהו וקמו כל זמיניא די לאדוניה ואזלו גבר לאורחיה׃ ואדניהו ירא מפני שלמה
ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח׃ ואדוניה דחיל מן קדם שלמה וקם ואזל ואתקיף
כ״ד בקרנת מדבחא׃ ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה
ג׳ ח אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב׃
ב׳ מלרע וחד מלעיל ואתחוה לשלמה למימר הא אדוניה דחיל מן קדם מלכא שלמה והא אחד בקרנת
מדבחא למימר יקיים לי כיומא דין מלכא שלמה דלא יקטול ית עבדיה בחרבא׃
ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת׃
ואמר שלמה אם יהי לגבר דחיל חטאין לא יפול מסער רישיה לארעא ואם בישתא
תשתכח ביה ויתקטיל׃ וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו
למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך׃ ושלח מלכא שלמה ואחתוהי מעלוי
מדבחא ואתא וסגיד למלכא שלמה ואמר ליה שלמה איזיל לביתך׃
ב
ב׳ הפטרת ויחי ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר׃ וקריבו יומי דוד לממת ופקיד ית
שלמה בריה למימר׃ אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש׃ אנא אזיל
באורח כל ארעא ותתקף ותהי לגבר דחיל חטאין׃ ושמרת את משמרת יהוה
ה׳ מפקין ו״ו אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת
משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם׃ ותטר ית מטרת
מימרא דיי אלהך למהך באורחן דתקנן קדמוהי למטר קימוהי פקודוהי ודינוהי

יב״ע כפי דכי תאכל כל ימי עני רעים תאוות אדם חסדו ויצא המן ביום ההוא ומתוק האור וטוב משמים ותת לא יהיה לרשע

ועדותיו ה̇ מפקין וו בליש וסימ׳ ושמרת את משמרת וימאסו את חקיו ויעמד המלך על עמדו העמוד וחבו על העמוד
מפני אשר קטרתם׃

וסהדותיה כמא דכתיב באוריתא דמשה בדיל דתצלח ית כל דתעביד ולכל אתר
דתתפני לתמן׃ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך
את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל׃ בדיל דיקיים יי׳ ית פתגמוהי דמליל עלי למימר אם יטרון בנך
ית אורחהון למהך קדמי בקשוט בכל לבהון ובכל נפשהון למימר לא יפסוק לך
גבר מעל כרסי מלכותא דישר׳׃ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם
וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר
ברגליו׃ ואף את ידעת ית דעבד לי יואב בר צרויה דעבד לתרין רבני חילותא
דישר׳ לאבנר בר נר ולעמשא בר יתר דקטלנון בערימותיה ודמי דיתחשיב
ויתיב להון בכמנת שלמא
דמהון עלוהי כדם תבירי קרבא ואשד דמהון באספנקי דבחרציה ודבסנדליתא
דברגלוהי׃ ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל׃ ותעביד כחכמתך
ולא תחית סיבתיה בשלמא לשאול׃ ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו
באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך׃ ולבני ברזלי גלעדאה
תעביד טיבו ויהון באכלי פתורך ארי אנון סופיקו צרכי במערקי מן קדם אבשלום
אחוך׃ והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת
ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב׃
והא עמך שמעי בר גרא בר שבט בנימן מעלמת והוא לטני ליטן מרירן ביומא
דאזלית למחנים והוא נחת לקדמותי לירדנא וקיימית ליה במימרא דיי׳ למימר
דלא אקטלנך בחרבא׃ ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה
לו והורדת את שיבתו בדם שאול׃ וכען לא תזכיניה ארי גבר חכים את ותדע
ית דתעביד ליה ותחית ית סיבתיה בקטלא לשאול׃ וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד׃ ושכיב דוד עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדוד׃ והימים אשר
מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים
ושלש שנים׃ ויומיא דמלך דוד על ישר׳ ארבעין שנין בחברון מלך שבע שנין ובירושלם
מלך תלתין ותלת שנין׃ ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד׃ ושלמה

למלך ג וחסו׳ וסי׳ ועלי שמו על ישראל ויהי בשמונים שנה כי מרבית הסורים יתנו למלך׃ מאתך ה̇ בקריאה וסי׳ ועתה
שאלה אחת קטנה ותאמר שאלה אחת קטנה והיה אני אלך מאתך שתים שאלתי מאתך אם תלאה אתי לקח מאתך׃

תשב ה׳ ד׳ קמץ ומלרע וחד פתח ומלעיל וסי׳ דק את כם לא תשב אנוש עד דכא בעבור דוד עבדך אל תשב את פני

עד כאן הענין

יתיב על כורסי מלכותא דדוד אבוהי ואתקנת מלכותיה לחדא׃ ויבא
אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום׃
ואתא אדניה בר חגית לות בת שבע אמיה דשלמה ואמרת שלם מיתך ואמר שלם׃
ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר׃ ואמר פתגם אית לי למללא עמך ואמרת
מליל׃ ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך
ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו׃ ואמר את ידעת ארי דילי הות
מלכותא ועלי שויאו כל ישראל אפיהון למהוי מלכא ואסתחרת מלכותא והות
לאחי ארי מן קדם יי הות ליה׃ ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי
את פני ותאמר אליו דבר׃ וכען שאלא חדא אנא שאיל מנך לא תתיבין ית
אפי ואמרת ליה מליל׃ ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך
ויתן לי את אבישג השונמית לאשה׃ ואמר אימרי כען לשלמה מלכא ארי לא
יתיב ית אפיך ויתין לי ית אבישג דמן שונם לאנתו׃ ותאמר בת שבע טוב אנכי
אדבר עליך אל המלך׃ ואמרת בת שבע טב אנא אמליל עלך קדם מלכא׃
ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו׃ ואתת בת
שבע לקדם מלכא שלמה למללא עמיה על אדניה וקם מלכא לקדמותה וסגיד
לה ויתיב על כורסיה ושוי כורסיא לאמא דמלכא ויתיבת לימיניה׃ ותאמר שאלה
אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי
כי לא אשיב את פניך׃ ואמרת שאלה זעירא אנא שאלא מנך לא תתיב ית אפי
ואמר לה מלכא שאלי אמי ארי לא אתיב ית אפיך׃ ותאמר יתן את אבישג השנמית
לאדניהו אחיך לאשה׃ ואמרת תתיהיב ית אבישג דמן שונם לאדניה אחוך לאנתו׃
ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו
ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן
צרויה׃ ואתיב מלכא שלמה ואמר לאמיה ולמא את שאלא ית אבישג דמן
שונם לאדניה ושאלי ליה ית מלכותא ארי הוא אחי רבא מני הלא בעצא הוו הוא
ואביתר כהנא ויואב בר צרויה׃ וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי

דמלכים בתראה מלעיל׳ השנמית ג׳ חס בקריאה וסי׳ וימצאו את אבישג השנמית ותאמר יתן את אבישג ולמה את שאלת׳

ל׳ אלהים יא בקריאה וסי׳ כי שתלי׳ צחק עשה לי בני הם אשר כן שלסלי להכרות את דוד ולעמשא תמרו וישבע המלך שלמה אם יספיק עפר שמרון אם יעמד ראש אלישע עד אשר אדע לב טהור ברא לי אלהים׃

אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה׃ וקיים מלכא שלמה
במימרא דיי׳ למימר כדין יעביד לי יי׳ וכדין יוסיף ארי בנפשיה מליל אדניה ית
פתגמא הדין׃ ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה
לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו׃ וכען קיים הוא יי׳ דאתקנני ואותבני
על כורסי מלכותא דדוד אבא ודקיים לי מלכו כמא דמליל ארי יומא דין יתקטיל
אדניה׃ וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת׃ ושלח מלכא
שלמה ביד בניה בר יהוידע ושליט ביה וקטליה׃ ולאביתר הכהן אמר המלך
ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון
אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי׃ ולאביתר כהנא
אמר מלכא לענתות איזיל לך לחקלך ארי גבר חייב קטול את וביומא הדין לא
אקטלנך ארי נטלתא ית ארונא דיי׳ אלהים קדם דוד אבא וארי אתענית בכל
דאתעני אבא׃ ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה׃ ותריך שלמה ית אביתר מלמהוי כהין
משמיש קדם יי׳ לקיימא ית פתגמא דיי׳ דמליל על בית עלי בשילו׃
והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס
יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח׃ ובשורתא אתת עד יואב ארי יואב
אתפני בתר אדניה ובתר אבשלום לא אתפני ואפך יואב למשכנא דיי׳ ואתקיף
בקרנת מדבחא׃ ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח
וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו׃ ואתחוה למלכא שלמה ארי
אפך יואב למשכנא דיי׳ והא בסטר מדבחא ושלח שלמה ית בניה בר יהוידע
למימר איזיל שלוט ביה׃ ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר
המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני׃ ואתא בניה למשכנא דיי׳ ואמר ליה כדנן אמר מלכא
פוק ואמר לא ארי לא אתקטיל ואתיב בניה ית מלכא פתגמא למימר כדין
מליל יואב וכדין אתיבני׃ ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו
והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׃ ואמר ליה מלכא

ואשר עשה ז׳ בקר׳ דסימי׳ וסי׳ לכם במדבר לחילמצרים לרתקו לזכרים לעיניכם את האחות דיהושע לי צבית ויתר דברי מנשה ויתר חזקיהו דברי

וטבים ג׳ ב׳ מלאים וחד חס׳ וסי׳ צדיקים וטבים ממנו גדולים וטובים מאין יושב צופות רעים וטובים קדמאה חס׳ ״ אנה ואנה ג׳ בקליאתה וסי׳
וישלח המלך ויקרא לשמעי הלא השבעתיך ביי׳ מאין בחד ויאמר לא הלך עבדך ״

עביד כמא דמליל ותשלוט ביה ותקבריניה ותפלי חובת דם זכי דאשד יואב מגן מני
ומן בית אבא׃ והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים
ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת
עמשא בן יתר שר צבא יהודה׃ ויתיב יי׳ ית חובת קטוליה ברישיה דשלט בתרין
גבריא דלא אינון וטבין מניה וקטלינון בחרבא ואבא דוד לא ידע ית אבנר בר נר רב
חילא דישראל וית עמשא בר יתר רב חילא דבית יהודה׃ ושבו דמיהם בראש יואב
ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה׃
ויתובון דמיהון בריש יואב ובריש בנוהי עד עלמא ולדוד ולזרעיה ולביתיה ולכרסייה
יהי שלמא עד עלמא מן קדם יי׳׃ ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו
במדבר׃ וסליק בניה בר יהוידע ושליט ביה וקטליה ואתקבר בביתיה במדברא׃
ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר׃ ומני מלכא ית בניה בר יהוידע חלופוהי על חילא וית צדוק כהנא מני מלכא
חלף אביתר׃ וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת
שם ולא תצא משם אנה ואנה׃ ושלח מלכא וקרא לשמעי ואמר ליה בני לך ביתא
בירושלם ותתיב תמן ולא תפוק מתמן לכא ולכא׃ והיה ביום צאתך ועברת את נחל
קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך׃ ויהי ביום מפקך ותעבר ית
נחלא דקדרון מדע תדע ארי ממת תמות חובת קטולך תהי ברישך׃ ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים׃ ואמר שמעי למלכא תקין פתגמא כמא דמליל רבוני כין יעביד עבדך
ויתיב שמעי בירושלם יומין סגיאין׃ ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים
לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגדו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת׃ והוה
מסוף תלת שנין וערקו תרין עבדין לשמעי לות אכיש בר מעכה מלכא דגת וחויאו
לשמעי למימר הא עבדך בגת׃ ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש
לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת׃ וקם שמעי וזריז ית חמריה
ואזל לגת לות אכיש למבעי ית עבדוהי ואזל שמעי ואיתי ית עבדוהי מגת׃
ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב׃ ואתחוה לשלמה ארי

בראשך ג׳ וסי׳ והיה ביום צאתך ועברת ויאמר המלך אל שמעי כי קדרוביום יצ׳ ״ וישב ב׳ סמ׳ וסי׳ ויאמר אלו חבול לך שוב וישב
ויגד לשלמה כי הלך שמעי ״

 ויביאה ד׳ בקריאה וסימ׳ ויבאה יצחק ויבאה אלהאדם ויתחתן שלמה וישקר יי׳ על הרעה ׳ עד כלתו ג׳ בקו׳ וס׳

אל שמעי מירושלם ותב׃ וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה
ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר
אלי טוב הדבר שמעתי׃ ושלח מלכא וקרא לשמעי ואמר ליה הלא קיימית עלך
במימרא דיי׳ ואסהידית בך למימר ביום מפקך ותהך לכא ולכא מדע תדע ארי
ממת תמות ואמרת לי תקין פתגמא דשמעית׃ ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צויתי עליך׃ ומדין לא נטרתא ית שבועתא דיי׳ וית תפקידתא
דפקידית עלך׃ ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך
אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך׃ ואמר מלכא את ידעתא ית
כל בישתא דידע לבך דעבדתא לדוד אבא ואתיב יי׳ ית בישתך ברישך׃ והמלך שלמה
ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם׃ ומלכא שלמה בריך וכורסי מלכותא
דדוד יהי מתקן קדם יי׳ עד עלמא׃ ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו
וימת והממלכה נכונה ביד שלמה׃ ופקיד מלכא ית בניה בר יהוידע ונפק ושליט
ביה ומית ומלכותא אתקפת בידא דשלמה׃ ויתחתן שלמה את פרעה מלך ג
מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית
יהוה ואת חומת ירושלם סביב׃ ואתחתן שלמה בפרעה מלכא דמצרים ונסיב ית
בת פרעה ואיתיה לקרתא דדוד עד דשיצי למבני ית ביתיה וית בית מקדשא דיי׳
וית שורא דירושלם סחור סחור׃ רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם
יהוה עד הימים ההם׃ לחוד עמא מדבחין על במתא ארי לא אתבני ביתא לשמא
דיי׳ עד יומיא האנון׃ ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק
בבמות הוא מזבח ומקטיר׃ ורחים שלמה ית פלחנא דיי׳ למהך בגזירת דויד
אבוהי לחוד על במתא הוא מדבח ומסיק בסמין׃ וילך המלך גבענה לזבח שם
כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃ ואזל מלכא
לגבעון לדבחא תמן ארי היא במתא רבתא אלף עלון יסיק שלמה על מדבחא
ההוא׃ בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים
שאל מה אתן לך׃ בגבעון אתגלי יי׳ לשלמה בחלמא דליליא ואמר יי׳ שאיל
מה אתין לך׃ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר

ירבין יי׳ בך ויתחתן שלמה אל תודעי לאיש אנך ׳ ומקטיר ג׳ וסימ׳ ויאהב שלמה ולהבנים הלוים לא ירדת איש והשבתי

הבין ה׳ וקמצין וסימ׳ יען אשר שאלת. והכלבים עזי נפש. מדי עברו יקח. חכמת ערום הבין. אל תהיו כסוס כפרד. וחד׳
בלשון תרגום הוון כלביא שאלין חכמתא לסוסיא ״

הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה ׃ ואמר שלמה את עבדתא עם עבדך דוד אבא
חסדא רבא כמא דהליך קדמך בקשטא ובזכו ובתריצות לבא קדמך ונטרתא ליה ית
חסדא רבא הדין ויהבת ליה בר יתיב על כרסיה כיומא הדין ׃ ועתה יהוה אלהי אתה ה׳ יג׳
המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא ׃ וכען יי אלהי וכל אסף
את אמליכתא ית עבדך תחות דוד אבא ואנא יניק זעיר לית אנא ידע למפק ולמיעל ׃ דכות
ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב ׃ ועבדך בגו עמך במ״ג פת
דאתרעיתא עם סגי דלא יתחשבון ולא יתמנון מסגי ׃ ונתת לעבדך לב שמע לשפט כל ט׳
את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ׃ ותתין לעבדך חס ב׳ ג׳
לב סבר למדן ית עמך למסבר בין טב לביש ארי מן יכול למדן ית עמך סגיאה הדין ׃ מנה בקפ
וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ׃ ושפר פתגמא קדם יי ארי קנ״ו
שאל שלמה ית פתגמא הדין ׃ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה כ״ח
ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך ט׳ פסו
הבין לשמע משפט ׃ ואמר יי ליה חלף דשאילתא ית פתגמא הדין ולא שאילתא לך ולא
יומין סגיאין ולא שאילתא לך עתרא ולא שאילתא נפש בעלי דבבך ושאילתא לך ולא ולא
סוכלתנו למשמע דינא ׃ הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך
לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך ׃ הא עבדית כפתגמך הא יהבית לך לב חכים
וסכלתן דכותך לא הוה קדמך ובתרך לא יקום כותך ׃ וגם אשר לא שאלת נתתי לך
גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך ׃ ואף דלא שאילתא
יהבית לך אף עתרא אף יקרא דלא הוה כותך גבר במלכיא כל יומך ׃ ואם תלך ה׳ מל׳ וכל
בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיך ׃ ואם תהך ד״ה ותדריס׳
באורחן דתקנן קדמי למטר קימי ופקודי כמא דהליך דוד אבוך ואוריך ית יומך ׃ ועזרא דכות׳

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית יהוה ג׳ הפטרת
ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ׃ ואתער שלמה והא חלמא ואתא חס׳ ויהי
לירושלם וקם קדם ארונא דקיים יי ואסיק עלון ונכיס נכסת קודשין ועבד משתיא לכל עבדוהי ׃ מקץ
אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו ׃ בכין אתאה

בבית ו׳ רפין בקריאה וסימ׳ בבית אחד ואכל אני והאשה הזאת ישבת כי לא ישבתי בבית דשמואל וחבירו דספרא הוי מגע׳
בית בבית והיה אם יתנו עשרה אנשים ״

ותדברנה ג׳ בקריאה וסימנה׳ ובעת מותה ותדברנה המנבות ותאמר האשה האחת לא כי אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ירמיה ״

תרתין נשין פנדקון למרן קדם מלכא וקמא קדמוהי׃ ותאמר האשה האחת
בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית׃ ואמרת אתתא
חדא בבעו רבוני אנא ואתתא הדא יתבן בביתא חדא וילידית עמה בביתא׃
ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית
זולתי שתים אנחנו בבית׃ והוה ביומא תליתאה למילדי וילידת אף אתתא
הדא ואנחנא כחדא לכא אין לית נכרי עמנא בביתא אלהין תרתין עמנא בביתא׃
וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו׃ ומית בר אתתא הדא בליליא
דשכיבת עלוהי׃ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי׃ וקמת בגו ליליא ונסיבת ית
ברי מלותי ואמתך דמכא ואשכיבתיה לותה וית ברה מיתא אשכיבת לותי׃
ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני
אשר ילדתי׃ וקמית בצפרא לאונקא ית ברי והא מית ואסתכלית ביה בצפרא
והא לא הוה ברי דילידית׃ ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך׃ ואמרת אתתא
אחרנתא לא כין ברי חיא וברך מיתא ודא אמרה לא כין ברך מיתא וברי חיא
ודיינן קדם מלכא׃ ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת
אמרת לא כי בנך המת ובני החי׃ ואמר מלכא דא אמרא דין ברי חיא וברך מיתא
ודא אמרא לא כין ברך מיתא וברי חיא׃ ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו
החרב לפני המלך׃ ואמר מלכא איתו לי חרבא ואיתיאו חרבא לות מלכא׃ ויאמר
המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת׃ ואמר
מלכא פסוקו ית רביא חיא לתרין והבו פלגא לחדא ופלגא לחדא׃ ותאמר האשה
אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את
הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו׃ ואמרת
אתתא דברה חיא למלכא ארי אתגוללו רחמהא על ברה ואמרת בבעו רבוני
הבו לה ית רביא חיא ומקטל לא תקטלוניה ודא אמרה אף דילי אף דיליך לא
יהי פסוקו׃ ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו׃

רעה ג׳ ויבא חושי ויהי כאשר בא חושי וזבוד בן נתן כהן רעה׳ ואת ביתו בקל וסימני ידעתו ויכבענו והנה כל איש
ישראל ובלבלו את המלך ואת ביתו בנה שלמה וזה דבר המס ויהי מקץ עשרים שנה דדה ״

ואתיב מלכא ואמר הבו לה ית רביא חיא ומקטל לא תקטלוניה היא אמיה׃
וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו
כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט׃ ושמעו כל ישראל ית דינא דדן מלכא
ודחילו מן קדם מלכא ארי חזו ארי חכמתא דיי במעוהי למעבד דינא׃ ויהי המלך
שלמה מלך על כל ישראל׃ והוה מלכא שלמה מלכא על כל ישראל׃
ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן׃ ואלין רברביא דיליה עזריה בר צדוק
כהנא׃ אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר׃ אליחרף
ואחיה בני שישא ספריא יהושפט בר אחילוד ממנא על דכרניא׃ ובניהו בן יהוידע
על הצבא וצדוק ואביתר כהנים׃ ובניה בר יהוידע ממנא על חילא וצדוק ואביתר
כהניא׃ ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך׃ ועזריה בר נתן
על אסטרטיגיא וזבוד בר נתן רבא שושבינא דמלכא׃ ואחישר על הבית ואדנירם
בן עבדא על המס׃ ואחישר ממנא על ביתא ואדנירם בר עבדא על מסקי מסין׃
ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו
חדש בשנה יהיה על האחד לכלכל׃ ולשלמה תרי עסר אסטרטיגיא ממנן על כל
ישראל ומסוברין ית מלכא וית אנש ביתיה ירחא בשתא מטי לחד לסוברא׃ ואלה
שמותם בן חור בהר אפרים׃ ואלין שמהתהון בר חור בטורא דבית אפרים׃ בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן׃ בר דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש
ואילון דמבית חנן׃ בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר׃ בר חסד בארבות דיליה
שוכו וכל ארע חפר׃ בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה׃ בר
אבינדב כל פלכי דאר טפת בת שלמה הות ליה לאתו׃ בענא בן אחילוד תענך ומגדו
וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד
מעבר ליקמעם׃ בענה בר אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן דבסטר צרתן מלרע
ליזרעאל מבית שאן עד מישר מחולה עד מעבר ליקמעם׃ בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות
חומה ובריח נחשת׃ בר גבר ברמות גלעד דיליה כפרני יאיר בר מנשה דבגלעד
דיליה בית פלך טרכונא דבמתנן שתין קרוין רברבן מקפן שור רם דילהון עברין דנחשא׃

מחמיה ... [illegible] ... בענא בן אחילוד בענא בן חושי
ועל ידם החזיק׃

 מגישים ג׳ ב׳ מלאים וחד חס וסימ׳ מגשים מנחה ועבדים את שלמה הם מגישים אליה מגישים על מזבחי קדמ׳ חס׳

אחינדב בן עדא מחנימה׃ אחינדב בר עדוא מרבית מחנים׃ אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה׃ אחימעץ בשבטא דבית נפתלי אף
הוא נסיב ית בסמת בת שלמה לאתו׃ בענא בן חושי באשר ובעלות׃ בענא בר חושי
בשבטא דאשר ובעלות׃ יהושפט בן פרוח ביששכר׃ יהושפט בר פרוח בשבטא
דיששכר׃ שמעי בן אלא בבנימן׃ שמעי בר אלא בשבטא דבית בנימן׃ גבר בן ארי
בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ׃
גבר בר אורי בארע גלעד ארע סיחון מלכא אמוראה ועוג מלכא דמתנן ואסטרטיגא
חד די ממנא בארעא׃ יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים
ה ושמחים׃ יהודה וישראל סגיאין כחלא דעל ימא לסגי אכלין ושתן וחדן׃ ושלמה
היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי חייו׃ ושלמה הוה שליט בכל מלכותא מן נהר פרת עד
ארע פלשתאי ועד תחום מצרים מקרבין קרבנא ופלחין ית שלמה כל יומי חיוהי׃
ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח׃ והוה לחמא
דשלמה תלתין כורין סלתא ושתין כורין קמחא׃ עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי
ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים׃ עסרא תורין דפטימא ועסרין
תורין דרעיא ומאה ענא בר מאיילין וטביין ויחמורין ועופא פטימא׃ כי הוא רדה
בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו
מסביב׃ ארי הוא מפלח בכל מלכי עבר פרת ושלמא הוה ליה מכל עברוהי מסחור
סחור׃ וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע
כל ימי שלמה׃ ויתיב יהודה וישראל לרחצן גבר תחות פירי גפנוהי ותחות פירי
תינוהי מדן ועד באר שבע כל יומי שלמה׃ ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים׃ והוו לשלמה ארבעין אלפין ארות סוסון
לרתכוהי ותרי עסר אלפין פרשין׃ וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל
הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר׃ ומסובלין אסטרטיגיא
האלין ית מלכא שלמה וית כל דקריב לפתורא דמלכא שלמה גבר ירחיה לא מעכבין
מדעם׃ והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו׃

ושלום ה׳ בקריאה וס׳ כי הוא רודה הנה בן נולד לך ורוח לבשה את עמשי כי ארך ימים ושנות חיים חסד ואמת כפב״שו״

וסערא ואתבנא לסוסותא ולרכשא מיתן לאתרא דיהי תמן גבר כהלכתיה ׃ ויתן
אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים ׃ ויהב
ב משחת יי חכמתא לשלמה וסכלתנותא סגי לחדא ופתיות לבא כחלא דעל כיף ימא ׃ ותרב
חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים ׃ וסגיאת חכמת שלמה
מחכמת כל בני מדינחא ומכל חכמת מצרים ׃ ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי
ב והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב ׃ וחכם מכל אנשא מאיתן
בר זרח והימן וכלכול ודרדע בני מחול והוה שמיה סגי בכל עממיא סחור סחור ׃
ב חד וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף ׃ ומליל תלתא אלפין מתלין והואה
בת הי ובנ שירו תשבחתיה אלף וחמש ׃ וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר
יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים ׃ ואתנבי על מלכי
בית דוד דעתידין למשלט בעלמא הדין ובעלמא דאתי דמשיחא ואתנבי על בעירא
ועל עופא ועל רחשא ועל נוניא ׃ ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת
כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו ׃ ואתו מכל עממיא למשמע ית חוכמת
שלמה מכל מלכי ארעא דשמעו ית חכמתיה ׃ וישלח חירם מלך צור
את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם
לדוד כל הימים ׃ ושלח חירם מלכא דצור ית עבדוהי לות שלמה ארי שמע ארי יתיה
משחו למהוי מלכא תחות אבוהי ארי רחימא הוה חירם לדוד כל יומיא ׃ וישלח שלמה
יא רפ אל חירם לאמר ׃ ושלח שלמה לות חירם למימר ׃ אתה ידעת את דוד אבי כי לא
בתו ובנב׳ וחס יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם
ליו תחת כפות רגלו ׃ את ידעת ית דוד אבא ארי לא יכיל למבני ביתא לשמא דיי אלהיה
מן קדם עבדי קרבא דאקפוהי עד דמסר יי יתהון תחות פרסת רגלוהי ׃ ועתה
הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע ׃ וכען אניח יי אלהי לי מסחור סחור
ג בקל לית סטן ולית פגע ביש ׃ והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה
אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ׃ והא
אנא אמר למבני ביתא לשמא דיי אלהי כמא דמליל יי עם דוד אבא למימר ברך
ג ב דאתין תחותך על כרסי מלכותך הוא יבני ביתא לשמי ׃ ועתה צוה ויכרתו לי ארזים

מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה
ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים׳ וכען פקיד ויקצצון לי ארזין
מן לבנן ועבדי יהון עם עבדך ואגר עבדך אתין לך ככל דתימר ארי את ידעת
ארי לית בנא גברא דידע למקץ אעין כצידונאי׳ ויהי כשמע חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה׃
והוה כד שמע חירם ית פתגמי דשלמה וחדי לחדא ואמר בריך יי׳ יומא דין דיהב
לדוד בר חכים על עמא סגיאה הדין׃ וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי
את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים׃ ושלח
חירם לות שלמה למימר שמעית ית דשלחת לותי אנא אספיק ית כל צרכך באעי
ארזין ובאעי בירון׃ עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום
אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי׃
עבדי יחתון מן לבנן לימא ואנא אשוינון תורגסין בימא עד אתרא דתשלח לי ואפרקינון
תמן ואת תטול ואת תספיק צורכי למתן מזון לאנש ביתי׃ ויהי חירום נתן לשלמה
עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו׃ והוה חירום יהיב לשלמה אעי ארזין ואעי בירון
כל צורכיה׃ ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר
שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה׃ ושלמה יהיב לחירם עסרין אלפין כורין
חטין פרנוס לאנש ביתיה ועסרין כורין משחא כתישא כדין יהיב שלמה לחירם שנא בשנא׃

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם׃ ויי׳ יהב חכמתא לשלמה כמא דמליל ליה והוה שלמא בין חירם
ובין שלמה וגזרו קים תרויהון׃ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש׃ ומני מלכא שלמה מסקי מסין מכל ישר׳ והוו מסקי מסין תלתין אלפין
גברא׃ וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים
חדשים בביתו ואדנירם על המס׃ ושלחינון ללבנן עסרא אלפין בירחא משתבן
ירחא הון בלבנן תרין ירחין גבר בביתיה ואדנירם ממנא על מסקי מסין׃
ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר׃ והוה לשלמה שבעין
אלפין דנטלין בכתפא ותמנן אלפין דפסלין בטורא׃ לבד משרי הנצבים לשלמה אשר

בק ריאה וסי׳ המטיר על סדם כתן חכמה כתן קולו לפני חילו הטיל רוח גדולה שב את שבות איוב ברך את אחרית איוב הני מיעאן מחנה

על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה׳ בר מרבני
אסטרטיגא דממנן על עבידתא דלשלמה תלתא אלפין ותלת מאה דמפלחין בעמא
דעבדין בעבידתא׳ ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד
הבית אבני גזית׳ ופקיד מלכא ועקרו אבנין רברבן אבנין טבן לשכללא ביתא אבנין
פסילן׳ ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית׳
ופסלו ארדיכלי שלמה וארדיכלי חירום וארגובליא ואתקינו אעיא ואבניא למבני
ו ביתא׳ ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית
ליהוה׳ והוה בארבע מאה ותמנן שנין למפק בני ישראל מארעא דמצרים בשתא
רביעיתא בירח זיו כנטא הוא ירחא תנינא למלך שלמה על ישראל ובנא ביתא קדם יי׳
והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו׳ וביתא דבנא מלכא שלמה קדם יי שתין אמין ארכיה ועסרין פתייה
ותלתין אמין רומיה׳ והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רחבו על פני הבית׳ ואולמא על אפי היכלא דביתא עסרין אמין
ארכיה על אפי פותיא דביתא עסר אמין פתייה על אפי ביתא׳ ויעש לבית חלוני
שקפים אטמים׳ ועבד לביתא כוין פתיחן מלגיו וסתימן מלברא וחפין כלוכסא בית
אבהת רישי שריתא ארזיא׳ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל
ולדביר ויעש צלעות סביב׳ ובנא על כותלי ביתא ליתא סחור סחור להיכלא ולבית
כפורי ועבד מחציא סחור סחור׳ היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה
שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב
חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׳ מחצתא ארעיתא חמש אמין פתיה ומציעתא
שית אמין פתיה ותליתיתא שבע אמין פתיה ארי נפקתא עבד לביתא סחור סחור לגיו
לברא מן מחציא למהוי רישי שריתא נייחן על זיזיא ולא יהוין שריתא מעלן בכותלי
ביתא׳ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו׳ וביתא באתבנאותיה אבנין שלמן מטקס אתבניא וארזבין
וחולילין כל מן דברזלא אשתמע בביתא באתבנאותיה׳ פתח הצלע התיכנה אל

דברי יג׳ בקריאה וסי׳ היקלך לא היה דברי ראשון הבית הזה אשר אתה ויאמר אליהו התשבי כי יהיה דברי ואת כל אלה ידי עשתה׳
כי שוקד אני הלא כה דברי הנביא אשר אתו חלופ׳ ב׳ בפסוק לפי מלאת לבבל ויתפלל אליש׳ דיונה אחרי דברי לא ישנו

פנימה ה בקריאה וסימ הן לא הובא ואל ז אל הבית פנימה ויבאו פנימה אל חזקיהו ויקרא השערים כל כבודה

כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: תרעא
דמחצתא ארעיתא פתיח לעיבר ביתא מימינא ובמסבתא סלקין מן ארעיתא
לעליתא באורח מציעתא: ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת
בארזים: ובנא ית ביתא ושכלליה וטליל ית ביתא בהנתוכין ושילא מנהון סרוא
דרכפת דמריש אעי ארזיא: ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו
ויאחז את הבית בעצי ארזים: ובנא ית תקא על כל ביתא חמיש אמין רומיה
וטליל ית ביתא באעי ארזיא: ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם שלמה למימר: הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך
בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי
אתך אשר דברתי אל דוד אביך: ביתא הדין דאת בני אם תהך בקימי וית דיני
תעביד ותטר ית כל פקודי למהך בהון ואקים ית פתגמי עמך דמלילית עם
דוד אבוך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: ואשרי שכינתי
בגו בני ישראל ולא ארחיק ית עמי ישראל: ויבן שלמה את הבית ויכלהו: ובנא עד כאן הענין
שלמה ית ביתא ושכלליה: ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע
הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים:
ובנא ית כותלי ביתא מלגיו במחיצת ארזיא מארעית ביתא עד כותליא עד מטי
שמי שריתא חפי נסרין דארזא מלגיו וחפא ית אושי ביתא במחיצת בירון: ויבן
את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן
לו מבית לדביר לקדש הקדשים: ובנא ית עסרין אמין מסיפי ביתא במחיצת
ארזיא מן אושיא עד כתליא ובנא ליה מגיו לבית כפורי לקודש קודשיא: וארבעים
באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: וארבעין אמין הוי ביתא הוא היכלא לקבליה:
וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה:
ונסרין דארזא חפי ביתא מלגיו וגליף חילו ביעין ואטונין שושנין כל ביתא חפי
נסרין דארזא לית אבנא מתחזיא: ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן
שם את ארון ברית יהוה: ובית כפורי מגו ביתא מלגיו אתקין למתן תמן ית
ארון קימא דיי: ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים

כתיבה שם ג בלשון בקריאה וסי ונתתה את הכיור וכתן יע לך שם לתתן שם את ארון מקום אשר נתנו שם ריח ויחנו שם בעם
קרבכם שם תתכו כחלתו שם אתן את דודי לך

אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז׃ וקדם בית כפורי עסרין אמין
אורכא ועסרין אמין פתיא ועסרין אמין רומיה וחפהי דהבא טבא וחפא מדבחא
נסרין דארזא׃ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות ברתוקות
זהב ~~עד תם כל הבית~~ לפני הדביר ויצפהו זהב׃ וחפא שלמה ית ביתא
מלגיו דהבא טבא ואעבר בשלשלן דדהב קדם בית כפורי וכל מדבחא דקדם בית
וחפהי דהבא׃ ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר
לדביר צפה זהב׃ וית כל ביתא חפא דהבא עד דשליס כל ביתא וכל מדבחא לבית
כפורי חפא דהבא׃ ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו׃ ועבד
בבית כפורי תרין כרובין דאעי זיתא עסר אמין רומיה׃ וחמש אמות כנף הכרוב
האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות
כנפיו׃ וחמיש אמין כנפא דכרובא חד וחמיש אמין כנפא דכרובא תנינא עסר
אמין מקצת כנפוהי ועד קצת כנפוהי׃ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת
וקצב אחד לשני הכרבים׃ ועסר אמין כרובא תנינא משחא חדא ועבדא חד לתרין
כרוביא׃ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני׃ רומיה דכרובא
חד עסר אמין וכין כרובא תנינא׃ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו
את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף׃ ויהב ית כרוביא בגו ביתא גואה ופרסו
ית כנפי כרוביא ומטיא כנפא דחד בכותלא וכנפא דכרובא תנינא מטיא בכתלא
תנינא וכנפיהון לגו ביתא מטיא כנף לכנף׃ ויצף את הכרובים זהב׃ וחפא ית
כרוביא דהבא׃ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת
ופטורי צצים מלפנים ולחיצון׃ וית כל כתלי ביתא אקיף צוירין וגלף קליען
כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנין מלגיו ולברא׃ ואת קרקע הבית צפה זהב
לפנימה ולחיצון׃ וית אושי ביתא חפא דהבא מלגיו ולברא׃ ואת פתח הדביר
עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית׃ ולתרע בית כפורי עבד דשין
דאעי זיתא אילהי ספוחי מטקסין׃ ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם
מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות

את הזהב׃ ותרתין דשין דאעי ליתא וגלף עליהון קרלין כרובין וצורת דקלין ואטונין
שושנין וחפא דהבא ונסיך על כרוביא ועל צורת דקלין ית דהבא׃ וכן עשה לפתח
ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית׃ וכן עבד לתרע היכלא ספין דאעי ליתא
מן ארבעה סטריהון מרבעין׃ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת
גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים׃ ותרתין דשין דאעי בירון תרין צירין
דדשא חדא סגלגלין ותרין צירין דדשא תניתא סגלגלין׃ וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה׃ וגלף כרוביא וצורת דקלין ואטונין
שושנין וחפי דהבא מכבש על צורתא׃ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית
וטור כרתות ארזים׃ ובנא ית דרתא גויתא תלתא סדרין דאבן טבא וסדרא חד
דמריש אעי ארזיא׃ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו׃ בשתא רביעיתא
שרי לאשתכללא בית מקדשא דיי בירח זיו ניסנא׃ ובשנה האחת עשרה בירח
בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים׃
ובשתא חדא עסרי בירח מיסף אבביא הוא ירחא תמינאה אשתכלל ביתא
לכל גזירתיה ולכל דחזי ליה ובנהי שבע שנין׃ ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה
שנה ויכל את כל ביתו׃ וית ביתיה בנא שלמה תלת עסרי שנין ושכליל ית כל
ביתיה׃ ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים
אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים׃ ובנא
ית בית מקירת מלכיא מאה אמין ארכיה וחמשין אמין פתייה ותלתין אמין רומיה
על ארבעה סדרי עמודי ארזיא וקרנתהון דארזיא על עמודיא׃ וספן בארז
ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור׃ וחפא
נסרין דארזא מעלוי מחציא דעל עמודיא ארבעין וחמשה חמש עסרי סדרא׃
ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים׃ וכלינסא תלת סדרין ולוי
לקביל לוי תלת זמנין׃ וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל
מחזה שלש פעמים׃ וכל תרעיא וכפיא מרבעין והפכן כלינסא ומקביל לוי לקביל
לוי תלת זמנין׃ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה
רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם׃ וית אולמא דעמודיא עבד חמשין

ב ב׳ ריש פסו׳ בקריאה וסימ׳ בן אשה אלמנה בן אשה מבנות דן דדה׳ יח פסוקים בקל אית בהון את ואת ואת את וסימ׳ ויקח
אברהם את ישמעאל ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי כשין וכלה מכפר את הקדש הן הראם ית אלהינו ויקח את זקני העיר

אמין אורכיה ותלתין אמין פתייה ואולמא על אפיהון ועמודיא וסקופתא על אפיהון׃
ה ג חס רפ ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד
הקרקע׃ ואולמא לאתקנא תמן כרסי בית דינא דדאין תמן פרוסדא לבית דינא
ו ד עביד וחפי נסרין דארזא מאושיא עד אושיא׃ וביתו אשר ישב שם חצר האחרת
ב ותצאהו מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם
הזה׃ וביתיה דיתיב תמן דרתא אחרניתא מגיו לאולמא כעובדא הדין הוה וביתא
ב חס עבד לבת פרעה דנסיב שלמה כאולמא הדין׃ כל אלה אבנים יקרת כמדות גזית
ב מגררת במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה׃
כל אלין אבנין טבן כמשחת גזית ממסרן במסרין מגיו ומלברא ומשכללן כפשליא
ומלברא עד דרתא רבתא׃ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות
ואבני שמנה אמות׃ ומשכלל באבנין טבן אבנין רברבן אבני עסר אמין ואבני
תמני אמין׃ ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז׃ ומלעילא אבנין טבן
כמשחת גזית וחפי נסרין דארזא׃ וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור
ג חס כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית׃ ודרתא רבתא סחור סחור
תלתא סדרין דאבן טבא וסדרא חד דמריש אעי ארזין ולדרת בית מקדשא דיגו
הפטרת ויקהל גויתא ולאולמא דביתא׃ וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר׃ ושלח
פ לפי שבד בצור כמו שנ׳ עבד אדום מלכא שלמה ודבר ית חירם מצור׃ בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש
והואלני צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה
אושגר ון ב באדום מל בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו׃ בר אתתא ארמלתא הוא
בכב משבטא דבית נפתלי ואבוהי גבר צורי אומן בעבידת נחשא ואתמלי ית חכמתא
וית סכלתנותא וית מדעא למעבד כל עבידא בנחשא ואתא לות מלכא שלמה
ג וכל ועבד ית כל עבידתיה׃ ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת
ב עליה העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני׃ וצר ית תרין עמודיא
דכן דנחשא תמני עסרי אמין רומיה דעמודא וחוט משח תלתא עסרי אמין מקף
ליה וכין לעמודא תנינא׃ ושתי כתרות עשה לתת על ראשי העמודים מצק
נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית׃

ויהי לתשובת השנה ויצו המלך את יואב בן אשה אלמנה הוא ויעש חירום את הכיורות ויקח את אצרות. אז יבנה מנחם ויעמד המלך
על העמוד ויכרת את ירושלם ואת והארץ תענה את הדגן ועפה פלגשכלב ויעש חירום את הסירות דדה׳ ובשכבת שמנה עשרה
חבול חבלנו׳

ותרתין קרנתין עבד למתן על ריש עמודיא מתך נחשא חמש אמין רומה דקרנתא
חדא וחמיש אמין רומה דקרנתא תניתא׃ שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה
שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה
לכתרת השנית׃ סריגן עובד סריגו קליען עובד גדילו לקרנתן דעל ריש עמודיא
שבעה לקרנתא חדא ושבעה לקרנתא תניתא׃ ויעש את העמודים ושני טורים
סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה
לכתרת השנית׃ ועבד ית עמודיא ותרין סדרין סחור סחור על סריגתא חדא
לכסאה ית קרנתן דעל ריש רמוניא וכן עבד לקרנתא תניתא׃ וכתרת אשר
על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות׃ וקרנתן דעל ריש
עמודיא עובד שושנתא לקיט באולמא ארבע אמין׃ וכתרת על שני העמודים
גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב
על הכתרת השנית׃ וקרנתן על תרין עמודיא אף מלעילא מלקביל וכקאו לעבר
סריגתא ורמוניא מאתן סדרין עבידין להסחור סחור על קרונתא תנייתא׃
ויקם את העמודים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין
ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז׃ ואקים ית עמודיא לאולמא
דהיכלא ואקים ית עמודא מימינא וקרא ית שמיה יכין ואקים ית עמודא מסמלא
וקרא ית שמיה בעז׃ ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים׃
ועל ריש עמודיא עובד שושנתא ושלימת עבידת עמודיא׃ ויעש את הים
מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה
שלשים באמה יסב אתו סביב׃ ועבד ית ימא מתך עשר אמין מספתיה עד ספתיה
סגלגל סחור סחור וחמיש אמין רומיה וחוט משח תלתין אמין מקף ליה סחור
סחור׃ ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב
שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו׃ וצורת ביעין מלרע לספתיה סחור סחור
מקפין ליה עשר אמין מקפין ית ימא סחור סחור תרין סדרין דצורת ביעין מתכן
באתכותיה׃ עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה
ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה׃

והים ט׳ בקר׳ וסימ׳ והים הגדול ובבוא דיהושע ראו הפלתי לכם דיהושע והים בקעת לפניהם והים לרחצת בו הכהנים בו והים עליהם מלמעלה כל הנחלים הלכים׳ אחוריהם ב׳ וסימ׳ וכל אחריהם ביתה וחבירו ופניהם קדמה והמה משתחוים׳

152

קָאים על תרי עסר תורין תלתא אפיהון לציפונא ותלתא אפיהון לדרומא ותלתא אפיהון
למערבא ותלתא אפיהון למדנחא וימא מתקן עליהון מלעילא וכל אחוריהון
ב ועל ראש העמודים לגיו׃ וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל׃ וסומכיה
פושכא וספתיה כעובד שפת כס סגלגל לקיט כשושנתא תלין אלפין בתין כרטיבא
מחסיל׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּכֹנוֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת
וְאַרְבַּע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ׃ ועבד ית בסיסיא עסרא דנחשא ארבע
אמין ארכא דבסיסא חדא וארבע אמין פתיה ותלת אמין רומה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה
הַמְּכוֹנָה מִסְגְּרֹת לָהֶם וּמִסְגְּרֹת בֵּין הַשְּׁלַבִּים׃ ודין עובד בסיסא גדנפין להון
וגדנפין בין שליביא׃ וְעַל הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְׁלַבִּים אֲרָיוֹת בָּקָר וּכְרוּבִים
וְעַל הַשְּׁלַבִּים כֵּן מִמָּעַל וּמִתַּחַת לָאֲרָיוֹת וְלַבָּקָר לֹיוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרָד׃ ועל גדנפיא
דבין שליביא ציור אריון תורין וכרובין ועל שליביא כנתא מלעיל ומלרע לאריון
ולתורין מדבק עובד כבש׃ וְאַרְבָּעָה אוֹפַנֵּי נְחֹשֶׁת לַמְּכוֹנָה הָאַחַת וְסַרְנֵי נְחֹשֶׁת
וְאַרְבָּעָה פַעֲמֹתָיו כְּתֵפֹת לָהֶם מִתַּחַת לַכִּיֹּר הַכְּתֵפוֹת יְצֻקוֹת מֵעֵבֶר אִישׁ לֹיוֹת׃
וארבעה גלגלי נחשא לבסיסא חדא וצירין דנחש וארבע זויתיה כתפין להון
מלרע לכיורא כתפין מתכין כלבש עובד דבוק׃ וּפִיהוּ מִבֵּית לַכֹּתֶרֶת וָמַעְלָה
בָּאַמָּה וּפִיהָ עָגֹל מַעֲשֵׂה כֵן אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה וְגַם עַל פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם
מְרֻבָּעוֹת לֹא עֲגֻלּוֹת׃ ופומיה מגו לקרונתהון ולעילא באמתא ופומיה סגלגל
עובד כנתא אמתא ופלגות אמתא ואף על פומה קליען וגדנפיהון מרבען דלא
סגלגלין׃ וְאַרְבַּעַת הָאוֹפַנִּים לְמִתַּחַת לַמִּסְגְּרוֹת וִידוֹת הָאוֹפַנִּים בַּמְּכוֹנָה וְקוֹמַת
הָאוֹפַן הָאֶחָד אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה׃ וארבעה גלגליא למלרע לגדנפיא ואשרית
גלגליא בבסיסא ורומיה דגלגל חד אמתא ופלגות אמתא׃ וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפַנִּים
כְּמַעֲשֵׂה אוֹפַן הַמֶּרְכָּבָה יְדוֹתָם וְגַבֵּיהֶם וְחִשֻּׁקֵיהֶם וְחִשֻּׁרֵיהֶם הַכֹּל מוּצָק׃ ועובד
גלגליא כעובד גלגלי מרכבת יקרא אשרתהון וגביהון וחפיהון וכלושיהון כולא
מתך׃ וְאַרְבַּע כְּתֵפוֹת אֶל אַרְבַּע פִּנּוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן הַמְּכֹנָה כְּתֵפֶיהָ׃ וארבע
כתפין לארבע זוין דבסיסא חדא מן בסיסא כתפתא׃ וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה חֲצִי הָאַמָּה
קוֹמָה עָגֹל סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמְּכֹנָה יְדֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃ ובריש בסיסא פלגות

כמעשה והיה כנור ובכל אשר כרכו יע צבאות אכחכו החמר לא יבכו ואחר ישב כי מעמרם השמים מספרים לפכים הארץ יסדת
ויהי כועס יע אהיכו ב בו ׳ המכנה ד חס בליש וסי ועל ראש ומצקלב ובמכנה וארבע כתפות אל ארבע ב בו

על כתף ה׳ וס׳ וירד הגבל משפט ויתן את המכונות בו משא בהמות נגב ויבאו במבוא אשר על צפונה ואת הים ה׳ וס׳
ואת הים האחד נתן מכתף הבית וחבירו דלה ויקבץ המלך אתו ואת מרעיש דכה אמר יי׳ צבאות עוד

אמתא ורומא סגלגל סחור סחור ועל ריש בסיסא אשרתהא וגדפהא מינה׃ ויפתח
על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש ולית סביב׃
וגלף על לוחיא אשרתהא ועל גדפהא כרובין אריון וצורת דקלין כיבש חד ומרבק
סחור סחור׃ כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד
לכלהנה׃ כהדא עבד ית עסר בסיסיא מתך חד משחתא חדא גזרא חד לכולהון׃
ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור
האחד כיור אחד על המכונה האחת לעשר המכנות׃ ועבד עסרא כיורין דנחשא
ארבעין בתין ברטיבא מחסיל לכיורא חד ארבע אמין כיורא חד כיורא חד על בסיסא
חדא לעסר בסיסיא׃ ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על
כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב׃ ויהב
ית בסיסיא חמש על עיבר ביתא מימינא וחמיש על עיבר ביתא מסמליה וית ימא
יהב מעיבר ביתא מימינא קדומא מקביל דרומא׃ ויעש חירום את
הפטרת פקודי
הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בית יהוה׃ ועבד חירום ית כיוריא וית מגרופיתא וית מזרקיא ושיצי
חירם למעבד ית כל עבידתא דעבד למלכא שלמה בבית מקדשא דיי׃ עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את
שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים׃ עמודיא תרין ואגני קלנתן דעל ריש
ריש עמודיא תרתין וסריגתא תרתין לכסאה ית תרתין אגני קלנתן דעל ריש עמודיא׃
ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות
את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים׃ וית רמוניא ארבע מאה לתרתין סריגתא
לכסאה ית תרתין אגני קלנתן דעל אפי עמודיא׃ ואת המכנות עשר ואת הכירת
עשרה על המכנות׃ וית בסיסיא עסר וית כיוריא עסרא על בסיסיא׃ ואת הים
האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים׃ וית ימא חד וית תורי תרי עסר תחות ימא׃
ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם
למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט׃ וית דודיא וית מגרופיתא וית מזרקיא וית
כל מניא האלין כעובד מני משכנא דעבד משה כין עבד חירם למלכא שלמה בית

ובלות ה׳ חס׳ וס׳ ותאמר לו תכהל בדכה ג׳ בפסוק וחבירו דשפטים ג׳ בו עמודים שנים דמלכ׳ קדמ׳ דפסו׳ חס׳ וו

ב מנד מקדשא דיי' כחש טב: בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן:
במישר ירדנא אתיכנון מלכא בעובי גרגישתא בין סכות ובין צרתן: ויניח שלמה את כל
ב הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ואצנע שלמה ית כל מניא מסגי
לחדא לחדא לית סוף למתקל נחשא: ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את
ג מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ועבד שלמה ית כל מניא דבית
מקדשא דיי' ית מדבחא דדהבא וית פתורא דעלוהי לחים אפיא דהבא: ואת המנרות
ח חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב:
חס בנבי' וית מנרתא חמש מימינא וחמש מסמלא קדם בית כפורי דהבא טבא ושושניא ובוציניא
ובכתו' וציבתיא דהבא: והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות
ב במפ לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: וקוליא ומזמריא
ומזרקיא ובזיכיא ומחתיתא דהבא טבא ומגלסיא לדשי ביתא גואה לקדש קדשיא
הפטרת יום שני שלסוכה ג לדשי ביתא להיכלא דהבא: ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך
שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים
נתן באצרות בית יהוה: ושלימת כל עבידתא דעבד מלכא שלמה בית מקדשא דיי'
ואיתי שלמה ית קדשי דוד אבוהי ית כספא וית דהבא וית מניא יהב באוצרי בית מקדשא
כולה קמצין דיי': אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון:
בכין כנש שלמה ית סבי ישרא' וית כל רישי שבטיא רברבי אבהתא לבני ישרא' לות
מלכא שלמה לירושלם לאסקא ית ארון קימא דיי' מקרתא דדוד היא ציון: ויקהלו אל
ד המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג הוא החדש השביעי: ואתכנשו
לות מלכא שלמה כל אנש ישרא' בירחא דעתיקיא קרן ליה ירחא קדמאה בחגא וכען
הוא ירחא חמישאה: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ואתו כל
ט סבי ישרא' ונטלו כהניא ית ארונא: ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
פיס בטפ הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: ואסיקו ית ארונא דיי' וית משכן זמנא
את ואת וית כל מני קדשא דבמשכנא ואסיקו יתהון כהניא וליואי: והמלך שלמה וכל עדת
ואת ב ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב: ומלכא שלמה וכל כנשתא דישרא' דאזדמנו עלוהי קימין עמיה קדם ארונא

ותשלם כל המלאכה אשר עשה ואשקלה להם ויתקין בית את יהויקים מלך יהודה ומקימת כל בית באהל וקמץ וסימ' בנשון
תרגום שרה עלת בעבנא דכנשיא בקימא דארונא

יראו ד׳ בקריאה וסימ׳ את חג המצות קדמ׳ ופטר חמור תפדה ופב׳ לא יראו ולא יראו החוצה וחבירו דדב׳ הימים
וחד ויראו לפניך מראיכו ומראה הילדים

מנכסין ען ותורין דלא יתחשבון ולא יתמנון מסגי: ויבאו הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים:
ואעילו כהניא ית ארון קימא דיי לאתריה לבית כפורי לקדש קודשיא לתחות כנפי
ד׳ כרוביא: כי הכרבים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון
חס ועל בדיו מלמעלה: ארי כרוביא פריסן גדפיהון על אתר ארונא ומטלן כרוביא
בסף ב׳ ד׳ על ארונא ועל אריחוהי מלעילא: ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
י׳ על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ואריכו אריחיא ומתחזן
רישי אריחיא מן קודשא על אפי בית כפורי ולא מתחזן לברא והוו תמן עד יומא
ד׳ חס הדין: אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת
יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: לית בארונא להוד תרין לוחי אבניא
דאצנע תמן משה בחורב דעליהון כתיבין עסרא פתגמי קימא דגזר יי עם
בני ישראל במפקהון מארעא דמצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן
מלא את בית יהוה: והוה במפק כהניא מן קודשא ועננא אמטתא אתמלי ית בית
מקדשא דיי: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית יהוה: ולא יכילו כהניא למקם לשמשא מן קדם עננא ארי אתמלי יקרא
ג׳ ית בית מקדשא דיי: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
בכין אמר שלמה יי אתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם: בנה בניתי בית זבל
ג׳ לך מכון לשבתך עולמים: מבנא בניתי בית מקדשא קדמך אתר מתקן לבית
ג׳ שכינתך עלמין: ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עמד: וחזר מלכא ית אפוהי ובריך ית כל קהלא דישראל וכל קהלא דישראל קאים: ויאמר ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: ואמר בריך
יי אלהא דישראל דגזר במימריה עם דוד אבא וברעותיה קיים למימר: מן היום
אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: מן יומא
דאפיקית ית עמי ית ישראל ממצרים לא אתרעיתי בקרתא מכל שבטיא דישראל
למבני ביתא לאשראה שכינתי תמן ואתרעיתי בדוד למהוי מלכא על עמי ישראל:
ד׳ ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: והוה בלבא דדוד אבא

לוחות האבנים ד׳ בקריאה׳ לשבתך ג׳ וסימ׳ מכון לשבתך פעלת יי׳ מכון לשבתך עולמים וחבירו דדברי ימים אכך

וכל קהל ג בקריאה וסימ׳ ויסב המלך את פניו דמלכים וחבירו דדברי הימים וישלחו ויקראו · והשם ה׳ חס יוד בקריא קנד
וסי׳ ואשם הכנים ואשם את הלחת שם מקום לארון דמלכים ואשם השק על מתני ואשם דברי בפיך״

154

למבני ביתא לשמא דיי׳ אלהא דישר׳ · ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם
לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך · ואמר יי׳ לדוד אבא חלף דהוה
עם לבך למבני ביתא לשמי אתקינתא אלי הוה עם לבך · רק אתה לא תבנה הבית כי
אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי · לחוד את לא תבני ביתא אלהין בר
דתוליד הוא יבני ביתא לשמי · ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ·
וקיים יי׳ ית פתגמוהי דמליל וקמית תחות דוד אבא ויתיבית על כרסי מלכותא
דישר׳ כמא דמליל יי׳ ובנית ביתא לשמא דיי׳ אלהא דישר׳ · ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים · ושויתי
תמן אתר מתקן לארונא דביה תרין לוחי אבניא דעליהון קימא דיי׳ דגזר
עם אבהתנא באפקותיה יתהון מארעא דמצרים · ויעמד שלמה לפני מזבח
יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים · וקם שלמה קדם מדבחא דיי׳
לקביל כל קהלא דישר׳ ופרס ידוהי בצלו לצית שמיא · ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם · ואמר יי׳ אלהא דישר׳ לית בר מנך את הוא אלהא
דשכינתך בשמיא מלעילא ושליט על ארעא מלרע נטר קימא וחסדא לעבדך
דמהלכין קדמך בכל לבהון · אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום הזה · די נטרת לעבדך דוד אבא ית דמלילתא ליה וגזרתא
במימרך וברעותך קיימתא כיומא הדין · ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני · וכען יי׳ אלהא
דישר׳ טר לעבדך דוד אבא ית דמלילתא ליה למימר לא יפסוק גבר מן קדמי
יתיב על כרסי מלכותא דישר׳ לחוד אם יטרון בנך ית אורחתהון להלכא קדמי כמא
דהליכתא קדמי · ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד
אבי · וכען אלהא דישר׳ יתקיימון כען דמלילתא לעבדך דוד אבא · כי האמנם
ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר

ונשא יי׳ וסימ׳ על כתפות האפוד מלמטה ונשא אהרן את שמות ונתת אל חשן המשפט והיה על מצח אהרן והוא עד ואם נפש כי שמים
תחטוא ועשתה ונשא השעיר ואם לא יכבס כי יקלל אלהיו ואם הפר יפר אתם ונשא בו אלה להאלתו מה העדד ויצו המלך את חלקיה
תמנה בסלמים אשתלכן ונשא המוכה הנכו געו לכם ולדיתי פרש על״

ג · חד · כת׳ · הטיבות · ל׳ · ב · חס · להיניק · את · בם · ה · חס · ג · ומל׳ · עד כאן העינין · ית׳ · ופל · ויען · ויסף · דאיוב · כות · ג · רפ · בסם · דבדך · ל · ד · פתנמי · ב · וחד · והנה

מלכים א ישובון ו׳ בקריאה וסימ׳ בהעצר שמים וחבי׳ דדה׳ ופדויי יי׳ וחבי׳ ופליטי חרב לכן יתכסער עתיולדה׃ גבול שמת בל יעברון
תסתיר פניך יבהלון ויגל אזנם למוסר כל נביאיה לא ישובון״

בנית׃ ארי מן יסובר ומן חמי די בקשטא אתרעי יי לאשראה שכינתיה לגו בני אנשא
דדיירין על ארעא הא שמיא ושמי שמיא לא יכלון לסוברא יקרך אף אריך ביתא הדין
דבניתי׃ ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ ותתפני לצלותא דעבדך ולבעותיה יי
אלהי לקבלא צלותא ובעותא דעבדך מצלי קדמך יומא דין׃ להיות עינך פתחת
אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃ למהוי רעוא קדמך לאגנא על ביתא הדין
ליליא ויימם לאתרא די אמרת יהי שמי תמן לקבלא צלותא די יצלי עבדך לאפי אתרא
הדין׃ ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה
תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת׃ ותקביל בעות עבדך ועמך
ישראל די יצלון לאפי אתרא הדין ואת תקביל מאתר בית שכינתך מן שמיא
ותקביל צלותהון ותשבוק לחוביהון׃ את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה׃ ית דייחוב גבר לחבריה וירשי ביה
מומי לאומיותיה וייתי ויומיניה קדם מדבחך בביתא הדין׃ ואתה תשמע
השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו׃ ואת תקביל מן שמיא ותעביד ותדין ית עבדך לחייבא
חייבא למתן אורחיה ברישיה ולזכאה זכאה למתן ליה כזכותיה׃ בהנגף
עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה׃ כד יתמחון עמך ישראל קדם בעלי דבביהון דיחובון
קדמך ויתובון לפולחנך ויודון לשמך ויצלון ויבעון מן קדמך בביתא הדין׃
ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר
נתת לאבותם׃ ואת תקביל מן שמיא ותשבוק לחובי עמך ישראל ותתיבנון לארעא
דיהבתא לאבהתהון׃ בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ כד יתכלון שמיא
ולא יהי מטרא ארי יחובון קדמך ויצלון לאפי אתרא הדין ויודון לשמך ומחוביהון
יתובון ארי תקביל צלותהון׃ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך

בהעצר שמים ל׳ וחד בהעצר השמים דדה׳ ומששמש אב׳ והוא חד מן ו׳ זוגין קדמ׳ לא כתיב הא ותניין כתיב ״—

ידעון ד׳ בקריאה וסי׳ אחלגדלך כל תפלה כל תחנה דמלכ׳ ואתה תשמע השמים שפתי צדיק ידעון רצון דמשלי ״ קנה

ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה: ואת תקביל מן שמיא ותשבוק לחובי עבדך ועמך ישראל
ארי תלפינון ית אורחא דתקנא דיהכון בה ותתין מטרא על ארעך דיהבתא לעמך
לאחסנא: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל
כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כפנא ארי יהי בארעא
מותא ארי יהי שדפונא ירקנא גובא שמוטא ארי יהי ארי יעיקון להון בעלי
דבביהון בארע קרויהון כל מכתש כל מרע: כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: כל
צלותא כל בעותא דתהי לכל אנשא לכל עמך ישראל דידעון גבר מכתש לביה ויפרוס
ידוהי בצלו לאפי ביתא הדין: ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל
בני האדם: ואת תקביל מן שמיא מאתר בית שכינתך ותשבוק לחוביהון ותעביד
בעותהון ותתין לגבר ככל אורחתיה דגלי קדמך לביה ארי את הוא ליתבר מנך
קדמך לחוד גלן לבא דכל בני אנשא: למען יראוך כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו: בדיל דידחלון מן קדמך כל יומיא דאינון
קימין על אפי ארעא דיהבת לאבהתנא: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: ואף מן בר עממין דלא מעמך ישראל הוא
הוא וייתי מארע רחיקא בדיל שמך: כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך
החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה: ארי ישמעון ית שמך רבא
וית ידך תקיפתא ודרעך מרממא וייתי ויצלי לאפי ביתא הדין: אתה תשמע
השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי
הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי: את תקביל מן שמיא מאתר בית שכינתך ותעביד ככל דיצלי קדמך
בר עממין בדיל דידעון כל עממי ארעא ית שמך למדחל קדמך כעמך ישראל
ולמדע ארי שמך אתקרי על ביתא הדין דבניתי: כי יצא עמך למלחמה
על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית

וכתתם ו׳ קמצין וסי׳ ואכפת כם וכתתם וחבלו דדה׳ וסלחת לעמך אשר חטאו לקוח את הספרים עשה לך מוסרות ויאשם לדוד
בינו לאמר העלה דדה׳ ״

שבו ד׳ בטעם מלרע בליש וסי׳ ואת כשיהם שבו ושבו אליך בכל לבבם דמלכ׳ וחבי׳ ושבו אליך בכל לבבם דדה״ ועשרת אלפים חיים שבו״

אשר בנתי לשמך: ארי יפוק עמך לאגחא קרבא על בעלי דבביהון באורחא
דתשלחינון ויצלון קדם יי לאפי אורח קרתא דאתרעיתא בה וביתא דבניתי לשמך:
ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם: ותקביל מן שמיא ית
צלותהון וית בעותהון ותתפרע עלבנהון: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: ב ו
ארי יחובון קדמך ארי לית אנש דלא חטי ויחול רגזך בהון ותמסרינון קדם בעלי ל
דבביהון וישבינון שוביהון לארע בעלי דבביהון דרחיקא או קריבא: והשיבו אל
לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו ה׳ ל
והעוינו רשענו: ויתיבון ללבהון בארעא דאשתביאו לתמן ויתובון ויבעון מן
קדמך בארע שביהון למימר חבנא ואטפשנא סרחנא: ושבו אליך בכל לבבם ד׳
ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר בטעם
נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך: ויתובון לפולחנך מלרע בניתי
בכל לבהון ובכל נפשהון בארע בעלי דבביהון דשבו יתהון ויצלון קדמך לאפי ק׳ יב חס
אורחא דארעהון דיהבתא לאבהתהון קרתא דאתרעיתא וביתא דבניתי לשמך: יוד בסוף
ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם: ותקביל תיבותא וקל׳
מן שמיא מאתר בית שכינתך ית צלותהון וית בעותהון ותתפרע עלבנהון: וסלחת
לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני ו קמץ
שביהם ורחמום: ותשבוק לעמך דחבו קדמך ולכל מרדיהון דמרדו בך ובמימרך ל
ותתנינון לרחמין קדם שוביהון וירחמון עליהון: כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת
ממצרים מתוך כור הברזל: ארי עמך ואחסנתך אנון דאפיקתא ממצרים מגו
כורא דברזלא: להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם אליך: למהוי רעוא קדמך לקבלא בעות עבדך ובעות ל
עמך ישראל לקבלא צלותהון בכל עדן דאנון מצלן קדמך: כי אתה הבדלתם לך ל
לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ב
ממצרים אדני יהוה: ארי את אפרשתנון לך לאחסנא מכל עממי ארעא כמא ומל אסף
דמלילתא בידא דמשה עבדך באפקותך ית אבהתנא ממצרים יי אלהים: דמין במא

לבבכם ד׳ בקריאה וסי׳ אחינו המסו ונשמע וימס להטות לבבכם נשא לבבכם ״ללכת בכל דרכיו דסמיכי ד׳ בקל׳ וסי׳ ועתה ישרא׳ מה כי אם שמר תשמרון רק שמרו מאד להטות לבבכם אלין ״

הפטרת ראשון של שמיני עצרת

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח
יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים׃ והוה כד שיצי שלמה לצלאה קדם יי ית
כל צלותא ובעותא הדא קם מן קדם מדבחא דיי מדהוה כרע על ברכוהי וידוהי
פריסן בצלו לצית שמיא׃ ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר׃ וקם
ובריך ית כל קהלא דישראל קל רב למימר׃ ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו׃ בריך יי דיהב נייחא לעמיה ישראל לא בטיל פתגמא חד מכל פתגמוהי תקניא
דמליל בידא דמשה עבדיה׃ יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל
יעזבנו ואל יטשנו׃ יהי מימרא דיי אלהנא בסעדנא כמא דהוה בסעדא דאבהתנא
לא ישבקננא ולא ירחקיננא׃ להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו׃ לאפנאה לבנא לדחלתיה למהך בכל אורחן
דתקנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודינוהי דפקיד ית אבהתנא׃ ויהיו
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו׃ ויהון פתגמי אלין דבעיתי
מן קדם יי מתקבלין קדם יי אלהנא יימם ולילי למעבד דין עבדיה ודין עמיה ישראל
פתגם יום ביומיה׃ למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד׃ בדיל
דידעון כל עממי ארעא ארי יי הוא אלהים לית עוד׃ והיה לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה׃ ויהון לבכון שלים בדחלתא דיי
אלהנא למהך בקימוהי ולמטר פקודוהי כיומא הדין׃ והמלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני יהוה׃ ומלכא וכל ישראל עמיה מנכסין נכסת קודשין קדם יי׃ ויזבח
שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל׃ ונכס שלמה ית נכסת
קודשיא דנכס קדם יי תורי עסרין ותרין אלפין ועאנא תרתא עסרי רבוא וחנכו ית בית מקדשא
דיי מלכא וכל בני ישראל׃ ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים׃ ביומא

ו ריש פסו׳ וסי׳ מי שפה לאמר לאת הארץ אשר שמעתי את תפלתך לך שב לדרכך עבור בתוך העיר בתוך קרא שמו ידידיה׃

מצותי ג׳ דסמיכי בקריאה וסי׳ עקב אשר שמע אברהם אם שוב תשובון ומלכ׳ ויער יי את רוח ״ ואת הבית ה׳ בקרי׳
וסי׳ ואת הבית יקצע אשר הקדשתי לשמי וחבי׳ ואת הבית אשר אמרתי דה״ב ואת הבית הגדול חפה עץ דה״ב ״

ההוא קדיש מלכא ית גו דרתא דקדם בית מקדשא דיי ארי עבד תמן ית עלתא
וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא ארי מדבחא דנחשא דקדם יי זעיר מלסוברא
ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא: ויעש שלמה בעת ההיא את החג
וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ועבד שלמה בעדנא ההוא ית חגא וכל ישראל
עמיה קהל רב ממעלנא דחמת עד נחלא דמצרים קדם יי אלהנא שבעה יומין חנוכת
ביתא ושבעה יומין חגא ארבעת עסר יומין: ביום השמיני שלח את העם ויברכו
את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד
עבדו ולישראל עמו: ביומא תמינאה שלח ית עמא ובריכו ית מלכא ואזלו
לקרויהון כד חדן ושפיר לבהון על כל טבתא דעבד יי לדוד עבדיה ולישראל עמיה:
ט ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק
שלמה אשר חפץ לעשות: והוה כד שיצי שלמה למבני ית בית מקדשא דיי
וית בית מלכא וית כל רעות שלמה דאתרעי למעבד: וירא יהוה אל
שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: ואתגלי יי לשלמה תנינות כמא דאתגלי
ליה בגבעון: ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה
לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים: ואמר יי ליה שמיע קדמי צלותך ובעותך דבעיתא מן קדמי
אקדישית ית ביתא הדין דבניתא לאשראה שכינתי תמן עד עלמא ותהי שכינתי
שריא ביה אם רעותי מתעבדא תמן כל יומיא: ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר:
ואת אם תהך קדמי כמא דהליך דוד אבוך בקשיטות לבא ובתריצותא למעבד
ככל דפקידתך קימי ודיני תטר: והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם
כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ואקים
ית כרסי מלכותך על ישראל לעלם כמא דמלילית עם דוד אבוך למימר לא
יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישראל: אם שוב תשבון אתם ובניכם
מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים

ויהי מקצה ה׳ דסמיכי בקריאה וסי׳ ויהי מקצה שלשת ימים ויעבירו אחרי אשר כרתו עשרים שנה אשר בנה דמלכים ותשב
האשה מארץ פלשתים ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יי דיחזקאל ״

157

אחרים והשתחויתם להם׃ אם מתב תתובון אתון ובניכון מבתר פולחני ולא תטרון
פקודי קימי דיהבית קדמיכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא ותסגדון להון׃
ה ו והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
ט ב לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ ואשיצי ית ישראל
מעל אפי ארעא דיהבית להון וית ביתא דאקדישית לשמי ארחיק מקבל מימרי
ויהי ישראל למתל ולשועי בכל עממיא׃ והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם
ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃ וביתא הדין דהוה
עלאי יהי חרוב כל דיעבר עלוהי יכלי ויכוד ויימרון על מא עבד יי כדין לארעא
הדא ולביתא הדין׃ ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את
ג וישתחוו חס ק׳ אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן
בנבי׳ הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת׃ ויימרון על דשבקו ית פולחנא דיי אלההון
דאפיק ית אבהתהון מארעא דמצרים ואתקיפו בטעות עממיא וסגידו להון
ה ופלחונין על כין איתי יי עליהון ית כל בישתא הדא׃ ויהי מקצה עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך׃ והוה מסוף
עסרין שנין דבנא שלמה ית תרין בתיא ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא׃
ד כת א רפ חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו
אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל׃ חירם מלכא דצור סובר
ית שלמה באעי ארזין ובאעי ברותין ובדהבא לכל צרכיה בכין יהב שלמה לחירם
עסרין קרוין בארע גלילא׃ ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו׃ ונפק חירם למחזי ית קרויא דיהב ליה שלמה ולא כשרא
בעינוהי׃ ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול
עד היום הזה׃ ואמר מא קרויא האלין דיהבת לי אחי וקרא להון ארע כבול עד
יומא הדין׃ וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב׃ ושדר חירם
כג ריש פס׳ ז׳ חס למלכא מאה ועסרין ככרי דהבא׃ וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה
לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר
ואת מגדו ואת גזר׃ ודין פתגם מסקי מסין דמני מלכא שלמה למבני ית

דסמיבי וסימנה׳ ויט שכמו לסבל וישב הכנעני בקרבו בכיהם אשר כותרו אחריהם בארץ

בית מקדשא דיי׳ וית ביתיה וית מליתא וית שורא דירושלם וית חצור וית מגדו
וית גזר׳ פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני
הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה׳ פרעה מלכא דמצרים סליק
וכבש ית גזר ואוקדה בנורא וית כנענאה דיתיב בקרתא קטל ויהבה מתנא לברתיה
אתת שלמה׳ ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון׳ ובנא שלמה ית גזר וית
בית חורון ארעאה׳ ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ׳ וית בעלת וית תדמור
במדברא בארעא׳ ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב
ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו׳ וית כל קרוי אוצריא דהוו לשלמה וית קרוי רתכיא וית קרוי
פרשיא וית כל רעות שלמה דאתרעי למבני בירושלם ובלבנן ובכל ארע שלטניה׃
כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל
המה׳ כל עמא דאשתאר מן אמוראי חתאי פרזאי חואי ויבוסאי דלא מבני ישר׳
אנון׳ בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם
ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה׳ בניהון דאשתארו בתריהון בארעא
דלא יכילו בני ישר׳ לגמרותהון ומנינון שלמה למסקי מסין עד יומא הדין׳
ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו
ושרי רכבו ופרשיו׳ ומבני ישר׳ לא יהב שלמה למהוי פלחין ארי אנון גברי
עבדי קרבא ועבדוהי ורברבנוהי ורבני רתכוהי ופרשוהי׳ אלה׳ שרי
הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים
במלאכה׳ אלין רבני אסטרטגא דממנן על עבידתא דלשלמה חמש מאה וחמשין
דמפלחין בעמא דעבדין בעבידתא׳ אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה
אשר בנה לה אז בנה את המלוא׳ ברם בת פרעה סליקת מקרתא דדוד לביתא
דבנא לה בכין בנא ית מליתא׳ והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית׃
ואסיק שלמה תלת זמנין בשתא עלון ונכסת קודשין על מדבחא דבנא קדם יי׳
ומקטר עלוהי קטורת בסמיא דקדם יי׳ ושלים ית ביתא׳ ואני עשה המלך שלמה

ומאכל ד׳ פתחין בקריאה וסימ׳ ובסל העליון ומאכל שלחנו וחבי׳ דוד וכפשו מאכל תאוה וסי׳ סלא בכפשיה פתורא דחבריה׳

וטוב ה׳ בקרי׳ וסימ׳ ואל הבקר רץ אברהם והנער שמוא׳ ושמו שאול בחור הוספת חכמה וטוב וימינאו מרעה שמן וטוב׳ קנח
וסי׳ טליא בחירא רהט ואשכח חכמתא׳

158

בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום׃ וספינתא עבד שלמה מלכא
בעציון גבר דעם אילות על כיף ימא דסוף בארעא דאדום׃ וישלח חירם באניה את
עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה׃ ושדר חירם בספינתא ית עבדוהי
גברין ספנין דאומנין לדברא בימא עם עבדי שלמה׃ ויבאו אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה׃ ואתו לאופיר ונסיבו מתמן
דהבא ארבע מאה ועסרין ככרין ואיתיאו לות מלכא שלמה׃ ומלכת שבא
שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃ ומלכת שבא שמעת ית
שימע שלמה לשמא דיי׳ ואתת לנסיותיה בחוראין׃ ותבא ירושלמה בחיל כבד
מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל המלך שלמה
ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה׃ ואתת לירושלם במשרין סגיאן לחדא
גמלין טעינן בסמנין ודהבא סגי לחדא ואבנין טבן ואתת לות מלכא שלמה
ומלילת עמיה ית כל דהוה עם לבה׃ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר
נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה׃ וחוי לה שלמה ית כל פתגמהא לא הוה מדעם
דאתכסא מן מלכא דלא חוי לה׃ ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה׃ וחזת מלכת שבא ית כל חוכמת שלמה וביתא די בנא׃ ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה
ולא היה בה עוד רוח׃ ומיכל פתוריה ואסחרות עבדוהי ומקם משומשנוהי
ולבושיהון ושקותיה ועלותיה דמסיק בית מקדשא דיי׳ ולא אשתאר בה עוד רוח׃
ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃
ואמרת למלכא קשטא הוה פתגמא דשמעית בארעי על פתגמך ועל חוכמתך׃
ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי׃ ולא הימינית לפתגמיא עד דאתיתי
וחזאה עיני והא לא אתחוא לי פלגו מה דחזיתי אוספתא חכמתא וטבותא על
שמועתא דשמעית׃ אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
השמעים את חכמתך׃ טובי גברך טובי עבדך אלין דקימין קדמך תדירא דשמעין
ית חוכמתך׃ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת

התרים ג׳ בקריאה וסימ׳ מן התרים את הארץ קרעו לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וחכירו דדברי הימים׳

יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה׃ יהי יי׳ אלהך בריך
דאתרעי בך למתבך על כרסי מלכותא דישראל ברחמתיה יי׳ ית ישראל לעלם ומניך
למהוי מלכא למעבד דין דקשוט ודכו׃ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב
ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת
שבא למלך שלמה׃ ויהבת למלכא מאה ועסרין ככרין דדהבא ובסמנין סגי לחדא
ואבנין טבן לא אתא כבסמיא האלין עוד לסגי דיהבת מלכת שבא למלכא שלמה׃
וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה׃ ואף ספינתא לחירם דאיתיאו דהבא מאופיר איתיאת מאופיר אעי
אלמוגין סגי לחדא ואבנין טבן׃ ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית
יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד
היום הזה׃ ועבד מלכא ית אעי אלמוגיא סעיד לבית מקדשא דיי׳ ולבית מלכא
וכנריא ונבליא לבני לוי לא אתו כין אעי אלמוגין ולא אתחזיאו עד יומא הדין׃
והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה
כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃ ומלכא שלמה יהב למלכת
שבא ית כל רעותה דשאילא בר מדמני לה כעותר ידא דמלכא שלמה ואתפניאת
ואזלת לארעה היא ועבדהא׃ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב׃ והוה מתקל דהבא דהוה אתי
לשלמה בשתא חדא שית מאה שתין ושית ככרי דדהבא׃ לבד מאנשי התרים ומסחר
הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ בר מאגר אומנא וסחורת תגריא וכל
מלכי סומכוותא ושלטוני ארעא׃ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט
שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת׃ ועבד מלכא שלמה מאתן תריסין דדהבא
טבא שית מאה דהבא מסיק על תריסא חדא׃ ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת
מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון׃ ותלת מאה
מגינין דדהבא טבא תלתא מנן דהבא מסיק על מגינא חדא ומנינון מלכא בית
מקירת מלכיא׃ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז׃ ועבד
מלכא כורסא דשינא רבא וחפהי דהבא טבא׃ שש מעלות לכסה וראש עגול

וכל הארץ מבקשים את פני שלמה ולא נעשה פסח כמוהו וייראו בוים את שסע וכל מלכי הארץ דדברי הימים

לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות:
שית דרגין לכורסיא וריש סגלגל לכורסיא מאחורוהי ואשרתא מכא ומכא על
אתר מותבא ותרין אריון קימין בסטר אשרתא: ושנים עשר אריים עמדים שם על
שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: ותרי עסר אריון קימין
תמן על שית דרגין מכא ומכא לא אתעבד כין לכל מלכותא: וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב
בימי שלמה למאומה: וכל מני משתיא דמלכא שלמה דדהבא וכל מני בית
מקרת מלכא דהבא טבא לית כספא לא אתחשיב ביומי שלמה למדעם: כי אני
תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת
זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: ארי ספינת אפריקא למלכא בימא עם
ספינתא דחירם חדא לתלת שנין אתיא ספינת אפריקא טעינא דהב וכסף שן
דפיל וקופין וטווסין: ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
ורבא מלכא שלמה מכל מלכי ארעא לעותר ולחוכמא: וכל הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: וכל דיירי ארעא
בען למחזי ית סבר אפי שלמה למשמע ית חכמתיה דיהב יי בלביה: והמה
מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה: ואנון מייתן גבר קרבניה מני כספא ומני דהבא ולבושין
ומני זינא ובסמנין סוסון ומורון גזירת שנא בשנא: ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי
הרכב ועם המלך בירושלם: וכנש שלמה רתכין ופרשין והוו ליה אלף וארבע מאה
רתכין ותרי עסר אלפין פרשין ואשרינון בקרוי רתכיא ובר מדהוו עם מלכא בירושלם:
ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה
לרב: ויהב מלכא ית כספא בירושלם כאבניא וית ארזיא יהב כשקמיא דבשפלתא
לסגי: ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה
במחיר: ומתפקין סוסותא דלשלמה ממצרים ומקוי תגרי מלכא זבנין מקוי
בדמין: ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: וסלקא ונפקא רתיכא ממצרים

וכל כלי ג בקרי' וסי' משקה המלך שלמה דמלכב בו וחבי' דדה"ב בו וישלחו את ארורים וישרפו את בית האלהים וכל כלי בית האלהים
וכל הארץ ה בקרי' וסי' באו מערימה הזאת אשר אמרתי בוזים מבקשים את פני דמלכ וחבי' דדה"

במחיר ה׳ בקר׳ וסימ׳ אקנה מאותך במחיר דסוף שמואל יקחו מקוה במחיר וחבירו מקוה יקחו במחיר דד״ה
ואדמה יחלק במחיר לא במחיר ולא בשחד לבב אתן ולא במחיר וכהניה במחיר יורו עצבו במחיר יבאו

יא בשית מאה כספא וסוסותא במאה וחמשין וכן לכל מלכי חתאי ומלכי ארם
ברעותהון נפקין׃ והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת
פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתית׃ ומלכא שלמה רחים נשין
בנת עממין סגיאין ית בת פרעה מואבאן עמונאן צידונאן חיתאן׃ מן הגוים
אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו
את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃ מן עממיא דאמר יי
לבני ישראל לא תתערבון בהון ואנון לא יתערבון בכון דלמא יטעון ית לבכון
בתר טעותהון בהון אתרעי שלמה למרחם׃ ויהי לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו׃ והואה ליה נשין מלכן שבע מאה ולחינן
תלת מאה ואטעיאה נשוהי ית לביה׃ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו
אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ והוה
לעדן דסיב שלמה נשוהי אטעיאה ית לביה בתר טעות עממיא ולא הוה לביה
שלים בדחלתא דיי אלהיה כלבא דדוד אבוהי׃ וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי
צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים׃ ואזל שלמה בתר עשתורת טעות צידונאי
ובתר מלכום שקוץ עמונאי׃ ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי
יהוה כדוד אביו׃ ועבד שלמה דביש קדם יי ולא אשלים בתר דחלתא דיי כדוד
אבוהי׃ אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני
ירושלם ולמלך שקץ בני עמון׃ בכין בנא שלמה במתא לכמוש שקוץ מואב בטורא
דעל אפי ירושלם ולמולך שקוץ בני עמון׃ וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות
ומזבחות לאלהיהן׃ וכין עבד לכל נשוהי בנת עממיא מסקן בסמין ומדבחן
לטעותהון׃ ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה
אליו פעמים׃ ותקיף רגזא דיי בשלמה ארי אתפני לביה מדחלתא דיי אלהא
דישראל דאתגלי ליה תרתין זמנין׃ וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה׃ ופקיד עלוהי על פתגמא
הדין בדיל דלא למהך בתר טעות עממיא ולא נטר ית דפקיד יי׃
ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי
אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ ואמר יי

ואת בת׳ בקריאה וס׳ ואת בתה יענה דתב׳ וחברו דמל׳ ואת בת פרעה העלה דד״ה עלות אשה ובתה ׳ דויד ה׳ מל׳ וסימ׳ והחרבתי
ימיך ויהי לעת זקנת שלמה ולבבו אתן שבט כמגדל דויד צוארך והקימותי עליהם דיחזקאל וכל תריסר ועזרא ודה״ד דכות׳ מלכים

בעלות ג׳ וסי׳ בעלות הלהב ויהי בהיות דוד את אדום ויהי בעלות המנחה קדמאה דספ׳ ויהי בעלות כבוכד ראש׳ ויהי
האהים תולעת״ ויאמר לו פרעה ב׳ דסמיכו וסימ׳ לך מעלי כי מה אתה חסר״

לשלמה חלף דהוית דאעמך ולא נטרתא פקודי וקימי דפקידית עלך אעדאה
אעדי ית מלכותא מנך ואתנינה לעבדך׃ אך בימיך לא אעשנה למען דוד
אביך מיד בנך אקרענה׃ ברם ביומך לא אעבדנה בדיל דוד אבוך מיד ברך
אעדינה׃ רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי
ולמען ירושלם אשר בחרתי׃ לחוד ית כל מלכותא לא אעדי שבטא חד אתין לברך
בדיל דוד עבדי ובדיל ירושלם קרתא דאתרעיתי׃ ויקם יהוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום׃ ואקים יי׳ שטן לשלמה ית הדד
אדומאה מזרעא דמלכא הוא באדום׃ ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב
שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום׃ והוה כד הוה דוד באדום כד
סליק יואב רב חילא לחלצא קטיליא וקטל כל דכורא באדום׃ כי ששת חדשים
ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום׃ ארי שתא ירחין יתיב תמן
יואב וכל ישראל עד דשיצי כל דכורא באדום׃ ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים
מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃ וערק אדד הוא וגברין
אדומאין מעבדי אבוהי עמיה למיעל למצרים והדד יניק זעיר׃ ויקמו
ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו׃ וקמו ממדין ואתו לפארן
ודברו גברין עמהון מפארן ואתו למצרים לות פרעה מלכא דמצרים ויהב ליה
ביתא ומזון אמר לספקא ליה וארעא יהב ליה׃ וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה׃ ואשכח הדד רחמין בעיני
פרעה לחדא ויהב ליה אתתא ית אחת אתתיה אחתה דתחפנס מלכתא׃ ותלד לו
אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית
פרעה בתוך בני פרעה׃ וילידת ליה אחתא דתחפנס ית גנובת בריה וחסליתה
תחפנס בגו בית פרעה והוה גנובת בבית פרעה בגו בני פרעה׃ והדד שמע במצרים
כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך
אל ארצי׃ והדד שמע במצרים ארי שכיב דוד עם אבהתוהי וארי מית יואב רב
חילא ואמר הדד לפרעה שלחני ואהך לארעי׃ ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר

ויקם ב׳ בקר׳ וסי׳ משה את המשכן ב׳ בו את החצר סביב יז׳ שפטים ויזעקו בני ישר׳ דעתניא׳ וחבדו דאהוד׳ את העמודים לאולם ג׳ בפסוק
יע׳ את דברו אשר דבר והבירו דדה׳ שטן לשלמה לו אהים שטן מזבח לבעל וישב ויבן את הבמות וחבדו דדה׳ ויקם את העמודים על דדה׳
ויקם את דברו אשר דבר עליכו דדמ׳א ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם עדות ביעקב״

אפרתי ג׳ בקריאה וסימ׳ בן תחו בן צוף ודוד בן איש אפרתי וירבעם בן נבט אפרתי ׃ עבדי דוד ה׳ בקרי׳ וסי׳ והשבט האחד יהיה לו ואקרע את הממלכה והקימותי עליהם רעה ואמ׳ יע׳ אחיה ועבדי דוד מלך עליהם

עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני׃ ואמר ליה פרעה
ארי מא את חסיר עמי דאת בעי למיזל לארעך ואמר לא ארי שלחא תשלחנני׃
ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו׃ ואקים יי׳ ליה סטן ית רזון בר אלידע דערק מן קדם הדדעזר מלכא דצובה
רבוניה׃ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו
בה וימלכו בדמשק׃ וכנש עלוהי גברין והוה רב משריתא כד קטיל דוד יתהון
ואזלו לדמשק ויתיבו בה ומלכו בדמשק׃ ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם׃ והוה סטן לישר׳ כל יומי
שלמה וית בשתא דעבד הדד ומריד בישר׳ ומלך על ארם׃ וירבעם
בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד
במלך׃ וירבעם בר נבט אפרתי מן צרדא ושום אמיה צרועה אתתא ארמלתא עבדא
לשלמה ואריס ידא במלכא׃ וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את
המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו׃ ודין פתגמא דאריס ידא במלכא שלמה
בנא ית מליתא אחד ית תרעתא דקרתא דדוד אבוהי׃ והאיש ירבעם גבור חיל
וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף׃
וגברא ירבעם גיבר חילא וחזא שלמה ית עולימא ארי עביד עבידתא הוא ומני
יתיה לכל מסקי מסין דבית יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם
וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם
לבדם בשדה׃ והוה בעדנא ההוא וירבעם נפק מירושלם ואשכח יתיה אחיה שילונאה
נביאה באורחא והוא מתכסי בכסותא חדתא ותרויהון בלחודיהון בחקלא׃
ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃ ואחד אחיה
בכסותא חדתא דעלוהי וסדקה לתרי עסר סדקין׃ ויאמר לירבעם קח לך עשרה
קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי
לך את עשרה השבטים׃ ואמר לירבעם סב לך עסרא סדקין ארי כדנן אמר יי׳ אלהא
דישראל האנא מעדי ית מלכותא מידא דשלמה ואתין לך ית עסרא שבטין׃ והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃

וכל שמו ודרכוות׳ במ״א דוד עבדי ועתה עשו ׃ לשמור ח׳ מלאים בקריאה וסי׳ בא אל פילגשי אביך והיה אם תשמע וירבעם אך יתן יי׳ לך שכל ובינה ולשלמה כבתוב ויהי בצאת הכהן מן ויעמד המלך על עמודו ודוד עת לשמור לשמור על אחיהם ׃

ויבאו יא מלין כת ו' מסוף תבותא ולא קרין וקי' ויאמרו איש ישראל אל החוי ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו ויצ"ע
ויאמרו אל העם עברו ויאמרו שמוא אל שאול הלך משוה רגלין ויבאו ירבעם וכל ישראל וידברו ויבאו החבים ירושלם ויק..

ושבטא חד יהי ליה בדיל דוד עבדי ובדיל ירושלם קרתא דאתרעיתי בה מכל שבטיא דישראל:
יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם
אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדויד
אביו: חלף דשבקו פלחני וסגידו לעשתרת טעות צידונאי ולכמוש טעות מואבאי
ולמלכום טעות בני עמון ולא הליכו באורחן דתקנן קדמי למעבד דכשר קדמי
וקימי ודיני כדוד אבוהי: ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ולא
אסב ית כל מלכותא מניה ארי מלכא אשויניה כל יומי חיוהי בדיל דוד עבדי
דאתרעיתי ביה דנטר פקודי וקימי: ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את
עשרת השבטים: ואסב מלכותא מיד בריה ואתנה לך ית עסרא שבטין: ולבנו
אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם: ולבריה אתין שבטא חד בדיל לקיימא מלכו לדוד עבדי
כל יומיא קדמי בירושלם קרתא דאתרעיתי לאשראה שכינתי תמן: ואתך אקח
ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית מלך על ישראל: ויתך אקריב ותמלוך בכל
דרעיא נפשך ותהי מלכא על ישראל: והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת
בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי
עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: ויהי אם תקביל
למימרי ית כל דאפקדינך ותהך בכל אורחן דתקנן קדמי ותעביד דכשר בעיני
למטר קימי ופקודי כמא דעבד דוד עבדי ויהי מימרי בסעדך ואקים לך
מלכו קיימא כמא דקיימית לדוד ואתין לך ית ישראל: ואענה את זרע דוד למען
זאת אך לא כל הימים: ואעני ית זרעא דדוד בדיל דא ברם לא כל יומיא:

ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: ובעא שלמה למקטל ית
ירבעם וקם ירבעם וערק למצרים לות שישק מלכא דמצרים והוה במצרים עד
דמית שלמה: ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על
ספר דברי שלמה: ושאר פתגמי שלמה וכל דעבד וחכמתיה הלא אנון כתיבין על

ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם ויאמר שמטוהו וישמטוה ויצוהו המלך אתו את אוריה יצאו ובבואו עם הארץ לפני י'
במועדים ויעמידו ואת שער העין החזיק וקבלו היהודים את אשר החלו

ספר פתגמי שלמה׃ והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
שנה׃ ויומיא דמלך שלמה בירשלם על כל ישרא׳ ארבעין שנין׃ וישכב שלמה
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃ ושכיב שלמה עם ד׳
אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדוד אבוהי ומלך רחבעם בריה תחותוהי׃
וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו׃ ואזל רחבעם דוה׳ ל׳ יב
לשכם ארי לשכם אתו כל ישרא׳ לאמלכא יתיה׃ ויהי כשמע ירבעם בן נבט שכמה וסימ׳
והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם במצרים׃ דסמי׳
והוה כד שמע ירבעם בר נבט והוא עד כען במצרים דערק מן קדם מלכא ושאר
שלמה מלכא ותיב ירבעם במצרים׃ וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל המלך שלמה
קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ ושלחו וקרו ליה ואתו ירבעם וכל
קהלא דישרא׳ ומלילו עם רחבעם למימר׃ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה ג׳
הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ אבוך
אקשי ית נירנא ואת כען אקיל יתפלחנא דאבוך קשיא ומניריה תקיפא דיהב
עלנא ונפלחנך׃ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם׃ ד׳
ואמר להון איזילו עוד תלתה יומין ותובו לותי ואזלו עמא׃ ויועץ המלך ה׳
רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר ג׳ חס׳
איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר׃ ואתמליך מלכא רחבעם בסביא דין וחב׳ עצור
דהוו משמשין קדם שלמה אבוהי כד הוה קיים למימר איכדין אתון מתמלכין
לאתבא ית עמא הדין פתגמא׃ וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם וידברו ק׳
הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ ד׳
ומלילו עמיה למימר אם יומא תתעליב לעמא הדין ותפלחנון ותעניכון מלין דין
טבן ותמליל עמהון פתגמין תקנין ויהון לך עבדין כל יומיא׃ ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו׃ ג׳ וחס׳
ושבק ית מלכא דסביא דמלכוהי ואתמליך בינקיא דרביאו עמיה דמשמשין
קדמוהי׃ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו ח׳ ומל׳
אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו׃ ואמר להון מא אתון מתמלכין

על כל ישראל כ׳ דסמיכי בקריאה וסימ׳ ושמתיה חרפה על כל ישראל בחברון מלך דשמוא׳ וימלך דוד על כל יש׳ דשמוא׳
ויהי המלך שלמה ולשלמה שנים עשר נצבים והימים אשר מלך שלמה וימליכו אתו על כל ישרא׳ מלך בעשא בן אחיה

ונתיב פתגמא ית עמא הדין דמלילו עמי למימר אקיל מן מרא דיהב אבוך עלנא׃
וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך
ב׳ והטית בקמץ חטף — לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה
ממתני אבי׃ ומלילו עמיה יניקיא דרביאו עמיה למימר כדין תימר לעמא הדין
דמלילו עמך למימר אבוך אתקיף ית נירנא ואת אקיל מננא כדין תימר להון
ב׳ — חלשותי תקיפא מעולימותיה דאבא׃ ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני
ל׳ חס׳ — אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים׃ וכען אבא
וי׳ — רמא עליכון ניר תקיף ואנא אוסיף על נירכון אבא רדא יתכון בשרביטין ואנא
ויבא ט׳ — ארדי יתכון במרגנין׃ ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר
חס׳ בליש׳ — דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ ואתא ירבעם וכל עמא לות רחבעם
ביומא תליתאה כמא דמליל מלכא למימר תובו לותי ביומא תליתאה׃ ויען המלך
ג׳ וחס׳ — את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו׃ ואתיב מלכא ית עמא
פתגם קשי ושבק ית מלכא דסביא דמלכוהי׃ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר
ל׳ חס׳ — אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר
וי׳ — אתכם בעקרבים׃ ומליל עמהון כמלכא דיניקיא למימר אבא אתקיף ית נירכון
ואנא אוסיף על נירכון אבא רדא יתכון בשרביטין ואנא ארדי יתכון במרגנין׃
ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה (משם) מעם יהוה למען הקים את דברו אשר
וחד נסבה דוד׳ — דבר יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט׃ ולא קביל מלכא מן עמא ארי הות
פלוגתא מן קדם יי בדיל לאקמא ית פתגמיה דמליל יי ביד אחיה שילונאה על
ה׳ חס׳ — ירבעם בר נבט׃ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אלהם וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך
דוד וילך ישראל לאהליו׃ וחזו כל ישראל ארי לא קביל מלכא מנהון ואתיבו עמא
ית מלכא פתגמא למימר לית לנא חולק בדוד ולא אחסנא בבר ישי גבר לקרוך
ישראל כען מלוך על אנש ביתך דוד ואזל ישראל לקרווהי׃ ובני ישראל הישבים
בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם׃ ובני ישראל דיתבין בקרוויא דבית יהודה ומלך
וחס׳ — עליהון רחבעם׃ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל

זכרו תורת משה כל אלה אנשי מלחמה דה׳ כי כמשח דוד וימלך דוד ובבית אבי בי רצה להמליך ודויד בן ישי מלך
וימלך שלמה בירושלם דדברי הימים וישתחוו הכהנים דה׳ וישלח יחזקיהו ובני עבן להטיא הבאים מהשבי ויתנהו אחים מלך

ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ ושלח יד
מלכא רחבעם ית אדורם דממנא על מסקי מסין ורגמו כל ישראל יתיה אבנא ומית וכן אחרי׳ ויהושע
ומלכא רחבעם אתקף למסק ברתיכא למיפך לירושלם׃ ויפשעו ישראל בבית כות בה ג׳ להעלות
דוד עד היום הזה׃ ומרדו בית ישראל בבית דוד עד יומא הדין׃ ויהי
כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו׃ והוה כד שמעו ל׳
כל ישראל ארי תב ירבעם ושלחו וקרו יתיה לות כנשתא ואמליכו יתיה על כל דסמיכ׳
ישראל לא הוה בתר בית דוד אלהין שבטא דיהודה בלחודוהי׃ ויבאו רחבעם ויבא ג׳
ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור
עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה׃ ל׳ דסמ׳
ואתא רחבעם לירושלם וכנש ית כל בית יהודה וית שבטא דבית יהודה מאה ותמנן
אלפין גבר גבר עבדי קרבא לאגחא קרבא עם בית ישראל לאתבא ית מלכותא לרחבעם
בר שלמה׃ ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר׃ והוה פתגם ג׳ דסמ׳
נבואה מן קדם יי עם שמעיה נביא דיי למימר׃ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יא זוגין מתחלפין
יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר׃ אימר לרחבעם בר שלמה
מלכא דבית יהודה ולכל שבטא דבית יהודה ושבטא דבנימן ושאר עמא למימר׃
כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו
כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה׃ כדנן ה׳ תלחמון וסימ׳
אמר יי לא תסקון ולא תגיחון קרבא עם אחיכון בני ישראל תובו גבר לביתיה ארי
מן קדם מימרי הוה פתגמא הדין וקבילו לפתגמא דיי ותבו למיזל כפתגמא דיי׃

ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל׃
ובנא ירבעם ית שכם בטורא דבית אפרים ויתיב בה ונפק מתמן ובנא ית פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד׃ ואמר ירבעם בליביה כען אמירה בלבו דוקא בלבו ׳
דלמא תתוב מלכותא לבית דוד׃ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה
בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו ב׳ חד מל׳
אל רחבעם מלך יהודה׃ אם יסק עמא הדין למעבד נכסת קודשין בבית מקדשא וחד חס׳

אמירה בלבו דוקא בלבו ׳ וסימ׳ הלבן מאה שנה יולד עשו ירבעם כבל והבדו המן אמר בלבו מי יורדט ארץ אמר בלבו
לא תדרש אמר בלבו שכח אל אמר בלבו בל אמוט׃

דיהוד׳ בירושלם ויתפני לבא דעמא הדין בתר רבונהון בתר רחבעם מלך שבטא דבית
יהודה ויקטלונני ויתובון לות רחבעם מלך שבטא דבית יהודה: ויועץ המלך ויעש
שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים: ואתמליך מלכא ועבד תרין עגלין דדהבא ואמר להון סגיא
לכון אורחא מלמסק לירושלם הא אנון דחלתך ישראל דאסקוך מארעא דמצרים:
וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: ושוי ית חד בבית אל וית חד יהב
בדן: ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: והוה פתגמא
הדין לחובא ואזלו עמא קדם חד עד דן: ויעש את בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: ועבד ית בית במתא ועבד כומריא קצת
מן עמא דלא הוו מבני לוי: ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום
לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר
עשה: ועבד ירבעם חגא בירחא תמינאה בחמשת עסרא יומא לירחא כחגא
דשבטא דיהודה ואסיק על אגורא כן עבד בבית אל לדבחא לעגליא דעבד
ואקים בבית אל ית כומרי במתא דעבד: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל
בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש חג לבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר: ואסיק על אגורא דעבד בבית אל בחמשת
עסרא יומא לירחא תמינאה בירחא דעבד מרעותיה ועבד חגא לבני ישראל
יג וסליק על אגורא לאקטרא: והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: והא נביא דיי׳ אתא משבט יהודה
בפתגמא דיי׳ לבית אל וירבעם קאים על אגורא לאקטרא: ויקרא על המזבח
בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטירים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
ואתנבי על אגורא בפתגמא דיי׳ ואמר מדבחא מדבחא כדנן אמר יי׳ הא ברא
מתיליד לבית דוד יאשיה שמיה ויכוס עלך ית כומרי במתא דאסיקו בוסמין
עלך וגרמי אנשא יוקדון עלך: ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר
דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: ויתן ביומא ההוא אתא

והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה:

נולד ג׳ קמצין יאשיהו שלמה לעם נולד כי עשה״ וד׳ נקראו שמהתהון עד לא אתבריאו וסי׳ ישמעאל יצחק שלמה יאשיהו׳

להשיבה ג׳ וסימנ׳ ותיבש ידו ירבעם ויקם אישה וילך טען עגל ירו בצלחת אלהים יג׳ חס׳ בספ׳ וסימ׳ וירא כל
ישראל ויועץ המלך ויעש שני עגלי וידבר אלהם אביהם קום עלה לקראת מלאכי שמרון מה משפט האיש וישובו אלו והוא

למימר דא אתא דמליל יי׳ דתלת עקן דשלחני יי׳ הא מדבחא מתבלע ומשתפיך
קטמא דעלוהי׃ ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר
שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו׃ והוה כד שמע מלכא ית פתגמא דנביא
דיי׳ דאתנבי על איגורא דבית אל ואושיט ירבעם ית ידיה מעל מדבחא למימר
אחדוהי ויבישת ידיה דאושיט עלוהי ולא יכיל לאתבותיה לותיה׃ והמזבח נקרע
וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה׃ ומדבחא
אתבלע ואשתפיך קטמא מן מדבחא כאתא די יהב נביא דיי׳ בפתגמא דיי׳׃ ויען
המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב
ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה׃ ואתיב
מלכא ואמר לנביא דיי׳ צלי כען קדם יי׳ אלהך ובעי מן קדמוהי ותתוב ידי לי וצלי
נביא דיי׳ קדם יי׳ ותבת ידא דמלכא ליה והות כבקדמיתא׃ וידבר המלך אל איש
האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת׃ ומליל מלכא עם נביא דיי׳
עול עמי לביתא וסעוד ואתן לך מתנא׃ ויאמר איש האלהים אל המלך אם
תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום
הזה׃ ואמר נביא דיי׳ למלכא אם תתן ית פלגות ביתך לא איעול עמך ולא איכול
לחמא ולא אשתי מיא באתרא הדין׃ כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל
לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת׃ ארי כין פקיד יתי בפתגמא דיי׳
למימר לא תיכול לחמא ולא תשתי מיא ולא תתוב באורחא דאזלתא׃ וילך בדרך
אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל׃ ואזל באורחא אוחרי ולא תב באורחא
דאתא בה לבית אל׃ ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו
את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר
אל המלך ויספרום לאביהם׃ ונביא שקרא חד סבא יתיב בבית אל ואתא בריה
ואשתעי ליה ית כל עובדא דעבד נביא דיי׳ יומא דין בבית אל ית פתגמיא דמליל
עם מלכא ואשתעונון לאבוהון׃ וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו
בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה׃ ומליל להון אבוהון באידא

לא זה הדרך וישלח רכב סוס שני ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ויקבץ יהוא את כל העם ויפל אחזיהו ויקרא המלך יהואש
ויקראו אל המלך

אורחא אזל ואחזיאו בנוהי ית אורחא דאזל נביא דיי׳ דאתא משבטא דבית יהודה׃
ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו׃ ואמר לבנוהי זריזו
לי חמרא וזריזו ליה חמרא ורכיב עלוהי׃ וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני׃ ואזל
בתר נביא דיי׳ ואשכחיה יתיב תחות בוטמא ואמר ליה האת נביא דיי׳ דאתיתא
משבטא דבית יהודה ואמר אנא׃ ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם׃ ואמר
ומל ליה איתא עמי לביתא ואכול לחמא׃ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה׃ ואמר לא איכול למתב עמך
ולמיעל עמך ולא איכול לחמא ולא אשתי עמך מיא באתרא הדין׃ כי דבר אלי
קדמ׳ בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
ולא תשוב בה׃ ארי גזירא עלי בפתגמא דיי׳ לא תיכול לחמא ולא תשתי תמן מיא לא תתוב
למיזל באורחא דאזלתא בה׃ ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר
יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו׃ ואמר ליה
רפין אף אנא נביא כותך ומלאכא מליל עמי בפתגמא דיי׳ למימר אתיבהי עמך
לביתך וייכול לחמא וישתי מיא כדיב ליה׃ וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת
מים׃ ותב עמיה ואכל לחמא בביתיה ושתי מיא׃ ויהי הם ישבים אל השלחן
ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו׃ והוה עד דאנון מסחרין על פתורא
ובעג והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ לנביא דאתיביה׃ ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה
לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה
חס את אלהיך׃ ואתנבי על נביא דיי׳ דאתא משבטא דבית יהודה למימר כדנן אמר יי׳
בליש חלף דסריבתא על מימרא דיי׳ ולא נטרתא ית תפקידתא דפקדך יי׳ אלהך׃ ותשב
ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא
תבוא נבלתך אל קבר אבתיך׃ ותבתא ואכלתא לחמא ואשתיתא מיא באתרא
דמליל עמך לא תיכול לחמא ולא תשתי מיא לא תתכניש נבילתך לקברא דאבהתך׃
ומל דגשין ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו׃ והוה
כי לנביא היום בתר דאכלו לחמא ובתר דשתיאו וזריז ליה חמרא לנביא דאתיביה׃ וילך וימצאהו

וימצאהו ג׳ בקריאה וסי׳ איש והנה תעה יושב תחת האלה אריה בדרך וימתהו וימצאהו האריה ויכהו׃
וימיתהו ה׳ מלאים בקריאה וסי׳ ויהי על בכור יהודה וימצאהו אריה בדרך ויבא זמרי ויכהו שלושן יבש ב׳ בפסוק

אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה
עמד אצל הנבלה׃ ואזל ואשכחיה אריא באורחא וקטליה והות נבילתיה רמיא
באורחא וחמרא קאים לקבלה ואריא קאים בסטר נבילתא׃ והנה אנשים
עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה׃ והא גבריא עברין וחזו ית נבילתא
רמיא באורחא וית אריא קאים בסטר נבילתא ואתו ומלילו בקרתא דנביא
שקרא סבא יתיב בה׃ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים
הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה
אשר דבר לו׃ ושמע נביא דאתביה מן אורחא ואמר נביא דיי הוא דסריב
על מימרא דיי ומסריה יי לאריא ותבריה וקטליה כפתגמא דיי דמליל
ליה׃ וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו׃ ומליל עם בנוהי
למימר זריזו לי ית חמרא וזריזו׃ וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך
והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר
את החמור׃ ואזל ואשכח ית נבילתיה רמיא באורחא וחמרא ואריא קימין
בסטר נבילתא לא אכל אריא ית נבילתא ולא תבר ית חמרא׃ וישא הנביא
את נבלת איש האלהים ויניחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא
הזקן לספד ולקברו׃ ונטל נביא שקרא ית נבילתא דנביא דיי ואחתיה על
חמרא ואתביה ואתא לקרתא דנביא שקרא סבא למספד ולמקבריה׃ וינח
את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי׃ ואחית ית נבילתיה בקבריה וספדו
עלוהי וי על אחא׃ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי
וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את
עצמתי׃ והוה בתר דקברו יתיה ואמר לבנוהי למימר כד אמות ותקברון
יתי בקברא דנביא דיי קביר ביה בסטר גרמוהי אחיתו ית גרמי׃ כי היה יהיה
הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות
אשר בערי שמרון׃ ארי אתקיימא יתקיים פתגמא דאתנבי בפתגמא דיי על
איגורא דבבית אל ועל כל בתי במתא דבקרוי שמרון׃ אחר הדבר הזה

ויקשר קשר הושע בן אלה וימיתהו במגדו ויהי על בכור יהודה דה״ב ולא דרש ביד׳ ויניחהו ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ויכהו בגן עדן
וינחהו ויכחהו מחוץ לעיר וינחהו במשמר הכחו לו ויקלל אשר הנחש משה וינחהו אל החמור ושמך עליכו בקרא״

בדבר הזה ה׳ בקרי׳ וסי׳ ויתעבר ײ בי אם יקרך עון אפס כי כאין כאעת ויהי בדבר הזה לחטאת יען מאסכם ואדני המלך
למה חפץ בדבר הזה יסלח תנינ׳ דפסו כי הרביכו לפשוע וב׳ ובדבר הזה וסי׳ איככם מאמיגם תאריכו ימים״

לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא
את ידו ויהי כהני במות׃ בתר פתגמא הדין לא תב ירבעם מאורחיה בישתא ותב
ועבד קצת מן עמא כומרי במתא דרעי מקריב יתקרבנה והון כמרין לבמתא׃
ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה׃
והוה פתגמא הדין לחובי בית ירבעם ולגמרא ולשיצאה מעל אפי ארעא׃
יד בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם׃ בעדנא ההוא אתמרע אביה בר
ירבעם׃ ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם
והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה׃ ואמר
ירבעם לאתתיה קומי כען ותשתנין ולא ידעון דאת אתת ירבעם ותהכין לשילו
הא תמן אחיה נביא הוא מליל עלי למהוי מלכא על עמא הדין׃ ולקחת בידך
עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער׃ ותסבין
בידך עסר טולמין דלחים וכיסנין וקלוע דדבש ותהכין לותיה הוא יחוי לך מא יהי
לרביא׃ ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא
יכל לראות כי קמו עיניו משיבו׃ ועבדת כין אתת ירבעם וקמת ואזלת לשילו
ואתת לבית אחיה ואחיה לא יכל למחזי ארי קהא עינוהי מסיביה׃ ויהוה
אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה
וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה׃ וײ אמר לאחיה הא אתת ירבעם
אתיא למתבע פתגם מנך על ברה ארי מרע הוא כדין וכדין תמליל עמה ויהי
במיעלה והיא משתניא׃ ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר
באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה׃ והוה כד שמע
אחיה ית קל רגלהא עלת בתרעא ואמר עולי אתת ירבעם למא דנן את משתניא
ואנא שליח לאתנבאה עלך פתגמין קשן׃ לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי
בעשה הרימותך כת׳ ישראל יען אשר הרמתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל׃ איזילי אימרי
לירבעם כדנן אמר ײ אלהא דישראל חלף דאפרישתך מגו עמא ומניתך למהוי
מלכא על ישראל׃ ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי
דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני׃

על העם ה׳ וסי׳ ויבחר משה אנשי ותחלק מגדים ויקח משה את הדם ויקח אהרן כאשר דבר משה ויקח צמד בקר ויכתחהו
ויהי כשמע חירם ויאמר ירבעם לאשתו ויתן שרי מלחמות דוד וכל ערי״א דכוותה על העם״

אחיהו ה׳ בקריאה וסימ׳ ותעש כן אשת ירבעם תכ׳ ד פסוק ויא אמר אל אחיהו ויהי כשמע אחיהו ויקברו אתו ויספדו לו
ולא שמע המלך דלא׳

ואעדיתי ית מלכותא מבית דוד ויהבתה לך ולא הויתא כעבדי דוד דינטר פקודי
ודהליך בתר פלחני בכל ליביה למעבד לחוד דכשר קדמי׃ ותרע לעשות מכל
אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך׃ ואבאישתא למעבד מכל דהוו קדמך ואזלתא ועבדתא לך טעות
עממיא ומתכן לארגזא קדמי ופלחני ארחיקתא מקביל עינך׃ לכן הנני מביא
רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו׃ בכין האנא מיתי בשתא לבית
ירבעם ואשיצי לירבעם ידע מדע ואחיד ושביק בישראל ואפלי בתר בית ירבעם
כמא דמכדרין בגוליליא עד דמסייפין׃ המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר׃ דימות לירבעם בקרתא ייכלון
כלביא ודימות בחקלא ייכלון עופא דשמיא ארי ממרא דיי׳ גזר כן׃ ואת קומי
לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד׃ ואת קומי איזילי לביתיך במיעל
רגליך לקרתא ימות רביא׃ וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא
לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם׃
ויספדון ליה כל ישר׳ ויקברון יתיה ארי דין בלחוד והי יתכנש לירבעם לקבורא
חלף דאשתכח ביה פתגם דתקין ק׳ יי׳ אלהא דישר׳ בבית ירבעם׃ והקים יהוה לו
מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה׃ ויקים יי׳ קדמוהי
מלכא על ישר׳ דישיצי ית בית ירבעם מן דקיים יומא דין ואף דאתיליד מלכין
ולהלא׃ והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את
אשריהם מכעיסים את יהוה׃ וימחי יי׳ ית ישר׳ כמא דנאיד קניא במיא ויעקר
ית ישר׳ מעל ארעא טבתא הדא דיהב לאבהתהון ויגלינון מעיבר פרת חלף
דעבדו ית אשיריהון מרגזין ק׳ יי׳׃ ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא את ישראל׃ וימסר ית ישר׳ בדיל חובי ירבעם דחב
ודחייב ית ישר׳׃ ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית
והנער מת׃ וקמת אתת ירבעם ואזלת ואתת לתרצה היא עלת בספא דביתא ורביא

לאבותיהם ד׳ מל׳ בכנ׳ וסי׳ והכה יי׳ את ישר׳ ויכלו את המקום הזה ויקטרו דירמיה עד תמם מעל האדמה מה הענין ומקוה

מית׃ ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו
הנביא׃ וקברו יתיה וספדו ליה כל ישר׳ כפתגמא דיי׳ דמליל ביד עבדיה אחיה נביא׃
ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ ושאר פתגמי ירבעם דאגיח קרבא ודמלך הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכיא דישר׳׃ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה
וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃ ויומיא דמלך ירבעם עסרין ותרתין
שנין ושכיב עם אבהתוהי ומלך נדב בריה תחותוהי׃ ורחבעם בן שלמה
מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית׃ ורחבעם בר שלמה מלך על דבית יהודה בר ארבעין וחדא
שנין רחבעם כד מלך ושבע עסרי שנין מלך בירושלם קרתא דאתרעי יי׳ לאשראה
ית שכינתיה תמן מכל שבטיא דישר׳ ושום אמיה נעמה מבני עמון׃ ויעש
יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו׃
ועבדו דבית יהודה דביש קדם יי׳ וארגיזו קדמוהי מכל דעבדו אבהתהון בחוביהון
דחבו׃ ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן׃ ובנו אף אנון להון במן וקמן ואשירין על כל רמה מנטלא ותחות
כל אילן עבוף׃ וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל׃ ואף נפקת בלאהות בארעא עבדו ככל תועבת עממיא דתריך
שישק יי׳ מן קדם בני ישר׳׃ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק
מלך מצרים על ירושלם׃ והוה בשתא חמישיתא למלכא רחבעם סליק שישק
מלכא דמצרים על ירושלם׃ ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה׃ ונסיב ית אוצרי בית
מקדשא דיי׳ וית אוצרי בית מלכא וית כלא נסיב ונסיב ית כל מגני דהבא דעבד
שלמה׃ ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים
השמרים פתח בית המלך׃ ועבד מלכא רחבעם חילופיהון מגני נחשא ומני
על רבני רהטיא דנטרין תרע בית מלכא׃ ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום

ויתן את ישרא׳ בגלל ויקבץ מלך ישרא׳ וחבירו דדה׳ ויחי ויתן לו מזהב שבא יסר בנך ויניחך והתעבב על יי׳

לשום את שמו ג' וסי' לשכנו תדרשו ורחבעם בן שלמה מלך ויתחזק רחבעם ד"ה וב' לשום שמו וסימ' כי ירחק ממך
וכי ירבה ושאר לשכן שמו · חטאו ג' וסימ' יצו גם הוא בחטאתם אשר כי לא חטאו ·

הרצים והשיבום אל תא הרצים: והוה כלמן דעליל מלכא לבית מקדשא דיי
נסבין להון רהיטיא ומתיבין להון לדוכא דרהיטיא: ויתר דברי רחבעם וכל אשר
עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ושאר פתגמי רחבעם
וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה: ומלחמה
היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: וקרבא הוה בין רחבעם ובין ירבעם כל
יומיא: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה
העמנית וימלך אביה בנו תחתיו: ושכיב רחבעם עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדוד
ושום אמיה נעמה דמבני עמון ומלך אביה בריה תחותוהי: ובשנת
טו שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: ובשנת תמני עסרי
למלכא ירבעם בר נבט מלך אביה על דבית יהודה: שלש שנים מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אבישלום: תלת שנין מלך בירושלם ושום אמיה מעכה בת
אבישלום: וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דוד אביו: ואזל בכל חובי אבוהי דעבד קדמוהי ולא הוה לביה שלים
כלבא דדוד אבוהי: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו
אחריו ולהעמיד את ירושלם: ארי בדיל דוד יהב יי אלהיה ליה מלכו בירושלם
לאקמא ית בריה בתרוהי ולקיימא ית ירושלם: אשר עשה דוד את הישר בעיני
יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: דעבד דוד
ית דכשר קדם יי ולא סטא מכל דפקדיה כל יומי חיוהי לחוד בפתגמא דאוריה חתאה:
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: וקרבא הוה בין רחבעם ובין
ירבעם כל יומי חיוהי: ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: ושאר
פתגמי אבים וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית
יהודה וקרבא הוה בין אביה ובין ירבעם: וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: ושכיב אביה עם אבהתוהי וקברו יתיה
בקרתא דדוד ומלך אסא בריה תחותוהי: ובשנת עשרים לירבעם מלך
ישראל מלך אסא על יהודה: ובשנת עסרין לירבעם מלכא דישראל מלך אסא

וקו' ובשנת שמנה עשרה לירבעם ובשנת עשרים לירבעם ובשנת חמש ליורם ובשנת אחת עשרה ליורם ובשנת שלש למלכו ליהושפט ד"ה ובשנת
יח' למלכו ליאשיהו ד"ה ובשנת אחת לכורש דריש עזרא וחבירו דסוף ד"ה ובשנת שתים למלכו דדניאל ובשנת בצורת לא ידאג בתרא מצעות ·

על דבית יהודה: וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
וארבעין וחדא שנין מלך בירושלם ושום אמיה מעכה בת אבישלום: ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ועבד אסא דכשר קדם יוי כדוד אבוהי: ויעבר הקדשים
מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: ופלי נפקת ברא מן ארעא ואעדי
ית כל טעותא דעבדו אבהתוהי: וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה
מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: ואף ית מעכה
אמיה אעדה ממלכותא דעבדת טעותא לאשירתא וקץ אסא ית טעותה ואוקיד
בנחלא דקדרון: והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: ובמתא
לא עטרא לחוד לבא דאסא הוה שלים בדחלתא דיוי כל יומוהי: ויבא את קדשי
אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: ואיתי ית קודשי אבוהי וקודשוהי לבית
מקדשא דיוי כספא ודהבא ומניא: ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם: וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא מלכא דישראל כל יומיהון:
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא
מלך יהודה: וסליק בעשא מלכא דישראל על דבית יהודה ובנא ית רמתא בדיל
דלא למשבק למתן נפיק ועליל לאסא מלכא דבית יהודה: ויקח אסא את כל
הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד
עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר: ונסיב אסא ית כל כספא ודהבא דאשתארו באוצרות בית מקדשא
דיוי וית אוצרי בית מלכא ומסרינון בידא דעבדוהי ושדרינון מלכא אסא לות בר
הדד בר טברמון בר חזיון מלכא דארם דיתיב בדמשק למימר: ברית ביני ובינך
בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי: קים ביני ובינך ובין אבא ובין אבוך הא שדרית לך
שוחדא כספא ודהבא איזיל אשני ית קימך עם בעשא מלכא דישראל ויסתלק מני:
וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך
את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: ושמע בר
הדד מן מלכא אסא ושדר ית רבני חילותא דיליה על קרוי ישראל ומחא ית עיון וית דן

וישלחם ט׳ בקריאה וסי׳ וישלחם יהושע הדברים דד״ה ויגע הדבר אל מלך נינוה ובשנת אחת לכורש דריש עזרא וחברו דסוף ד״ה
ויקם יהושע וכל העם וישלחם לבכונה ויקח אסא

ויתאכל מעכה ויתכל גניסר על כל ארע שבטא דבית נפתלי׃ ויהי כשמע בעשא
ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה׃ והוה כד שמע בעשא ואתמנע מלמבני
ית רמתא ויתיב בתרעיתא׃ והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו
את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן
ואת המצפה׃ ומלכא אסא כנש ית כל דבית יהודה לית דנקי ונטלו ית אבני רמתא
וית אעהא דבנא בעשא ובנא בהון מלכא אסא ית גבעתא דבני בנימן וית מצפיא׃
ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה [ט ד]
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו׃ [פיז כל]
ושאר כל פתגמי אסא וכל גבורתיה וכל דעבד וקרויא דבנא הלא אנון כתיבין על [וכל]
ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה לחוד לעדן סיבתיה אתמרע ברגלוהי׃ [וכל]
וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו [ד]
תחתיו׃ ושכיב אסא עם אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד אבוהי ומלך [בסיפ]
יהושפט בריה תחותוהי׃ ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ ונדב בר ירבעם מלך על ישר׳ בשנת
תרתין לאסא מלך שבטא דבית יהודה ומלך על ישר׳ תרתין שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש ק׳י׳
ואזל באורח אבוהי ובחוביה דחייב ית ישר׳׃ ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית [כול]
יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון׃ [חל לה]
ומרד עלוהי בעשא בר אחיה משבטא דבית יששכר ומחהי בעשא בגבתון [מצעות פיס]
דלפלשתאי ונדב וכל ישר׳ צירין על גבתון׃ וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא [ו]
מלך יהודה וימלך תחתיו׃ וקטליה בעשא בשנת תלת לאסא מלך שבטא [בסין]
דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר [ל כף]
כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ [ד ב]
והוה במלכיה קטל ית כל בית ירבעם לא אשאר כל נשמא לירבעם עד דשיציה [חס בטע]
כפתגמא דיי׳ דמליל ביד עבדיה אחיה שילונאה׃ על חטאות ירבעם אשר [וה חס ה חס בליש]
חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל׃ על [ב כן נכתב]

וכל ישראל ו מצעות פסוקי ב״ב וסי׳ והמלך וכל ישראל ויעש שלמה בעת ההי׳ ששה חדשים ויקשר עליו בעשא ויעלה עמרי ויתקשר וכל
ריש פיס דכוותה׃

י״ג בטע חובי ירבעם דחב ודחייב ית ישראל בארגזותיה דארגיז קדם יי אלהא דישראל׃ ויתר דברי
נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר
פתגמי נדב וכל דעבד הלא אינון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ ומלחמה
היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃ וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא
יו מלכא דישראל כל יומיהון׃ בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן
ב׳ דסמי׳ אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה׃ בשנת תלת לאסא מלך שבטא
דבית יהודה מלך בעשא בר אחיה על כל ישראל בתרצה עסרין וארבע שנין׃ ויעש
הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ ועבד
דביש קדם יי ואזל באורח ירבעם ובחוביה דחייב ית ישראל׃ ויהי דבר יהוה
ולמערבאי אל בעשא אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי על בעשא למימר׃
ב׳ ותלך יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם
ד׳ חס ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם׃ חלף דאפרישתך מן עפרא ומניתך
בליש מלכא על עמי ישראל ואזלתא באורח ירבעם ואחיבתא ית עמי ישראל לארגזא קדמי
בחוביהון׃ הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן
נבט׃ הא אנא מפלי בתר בעשא ובתר ביתיה ואתין ית ביתך כבית ירבעם בר נבט׃
המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים׃ דימות לבעשא
ה׳ בטע כסף בקרתא ייכלון כלביא ודימות ליה בחקלא ייכלון עופא דשמיא׃ ויתר דברי בעשא
ל׳ דסמי׳ ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר
פתגמי בעשא ודעבד וגבורתיה הלא אינון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃
וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו׃ ושכיב בעשא עם
כל ספר אבהתוהי ואתקבר בתרצה ומלך אלה בריה תחותוהי׃ וגם ביד יהוא בן חנני הנביא
ג׳ ר״פ ג׳ חסמ׳ וגם דסמ׳ דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו
ד׳ במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו׃ ואף עם יהוא בר חנני נביא
פתגם נבואה מן קדם יי הוה על בעשא ועל ביתיה ועל כל בישתא (עבד) ק יי לארגזא קדמוהי
בעובדי ידוהי למהוי כבית ירבעם ועל דקטל יתיה׃ בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים׃ בשנת עסרין ושית

משבתו ב׳ בקריאה וסימ׳ והיה כשבתו על כסא ויהי במלכו כשבתו על כסאו · בהבליהם ג׳ וסימ׳ כעסוני אל כל חטאות בעשא
וחטאות אלה בנו וילך בכל דרך ירבעם דעמרי ·

 וימלכו ג׳ חס׳ בליש וסימ׳ שם את שאול כל ישראל את עמרי שר צבא ויוצא את בן המלך דמלכ׳ ויקח כל עם יהודה את עזריה דמלכים׳

שנין לאסא מלך שבטא דבית יהודה מלך אלה בר בעשא על ישראל בתרצה תרתין
שנין׃ ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית
ארצא אשר על הבית בתרצה׃ ומרד עלוהי עבדיה זמרי חד מתרין רבני רתכא מלרע ובת א׳ בסוף
והוא בתרצה שתי רוי בית ארצא טעותא די בביתא בתרצה׃ ויבא זמרי ויכהו
וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃ ואתא זמרי ומחהי ח׳ מל׳
וקטליה בשנת עסרין ושבע לאסא מלך שבטא דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי
במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ב׳
ורעהו׃ והוה במימלכיה כמתביה על כורסיה קטל ית כל בית בעשא לא אשאר ליה על כסא ממלכתו
ידע מדע וקריבוהי וחברוהי׃ וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר
דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא׃ ושיצי זמרי ית כל בית בעשא כפתגמא דייי דמליל
על בעשא ביד יהוא נביא׃ אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ו׳ בסף
ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃ על כל חובי ב׳
בעשא וחובי אלה בריה דחבו ודאחיבו ית ישראל לארגזא קדם ייי אלהא דישראל בטעותהון׃
ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ג׳ בטעם מל׳
ושאר פתגמי אלה וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ תביר בסף
בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים ב׳ בטעם
בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים׃ בשנת עסרין ושבע שנין לאסא מלך ג׳ בסף
שבטא דבית יהודה מלך זמרי שבעה יומין בתרצה ועמא שרן בגבתון דלפלשתאי׃
וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את ה׳ חס׳
עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה׃ ושמע עמא דשרן למימר מריד ג׳
זמרי ואף קטל ית מלכא ואמליכו כל ישראל ית עמרי רב חילא על ישראל ביומא ושאל שר צבא
ההוא במשריתא׃ ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה׃ וסליק ג׳ דגשין עמרי אחאב נשיאים
עמרי וכל ישראל עמיה מגבתון וצרו על תרצה׃ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר
ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת׃ והוה כד חזא
זמרי ארי אתכבישת קרתא ועל לאדרון בית מלכא ואוקיד עלוהי ית בית מלכא
בנורא ומית׃ על חטאתו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ג׳ והרשע כי ישוב בלחטאתיו

אשר עשה רפ ודין׳ העם ישראל ב׳ דסמיכי בקריאה וסימנה׳ לכבד את העם ישראל אז יחלק העם ישראל לא נבדלו העם ישראל׳

ארני ד׳ בקריאה וסי׳ ויקח אדני יוסף אתו דבר האיש אדני הארץ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ אדני ההר שמרון וחד ואדוני האדנים׃

ח׳ פ״ס ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל׃ על חובוהי דחב למעבד דביש קדם יי
איזה בהן ב׳ למיזל באורח ירבעם ובחוביה דעבד לחיבא ית ישראל׃ ויתר דברי זמרי וקשרו
חטויה ועשייה אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
זמרי ומרדיה דמרד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃
ב׳ פתח ג׳ אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו
ובענין והחצי אחרי עמרי׃ בכין אתפלג עמא ישראל לתרתין פלגוון פלגות עמא הוו בתר
ט״ו תבני בר גינת לאמלכותיה ופלגות בתר עמרי׃ ויחזק העם אשר אחרי עמרי את
ג׳ פ׳ ובענ׳ פתח העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי׃ ותקיף עמא דבתר
ב׳ בטע׳ בסיפ עמרי מן עמא דבתר תבני בר גינת ומית תבני ומלך עמרי׃ בשנת שלשים
עשרים ושבע לאסא ודין ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך
שש שנים׃ בשנת תלתין וחדא שנין לאסא מלך שבטא דבית יהודה מלך עמרי על
ג׳ רפ׳ סבול ישראל תרתא עסרי שנין בתרצה מלך שית שנין׃ ויקן את ההר שמרון מאת שמר
ל׳ ב׳ ז׳ ד׳ בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני
וילך יהודה ההר שמרון׃ וזבן ית טורא דשומרון מן שמר בתרתין ככרין דכסף ובנא ית
ד׳ טורא וקרא ית שמה דקרתא דבנא על שום שמר מריה דטורא שמרון׃ ויעשה
ב׳ בתרי לי׳ העם ויתקעו עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו׃ ועבד עמרי דביש קדם יי ואבאיש
ובחטאתו מכל דקדמוהי׃ וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל
ג׳ ל׳ ב׳ להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃ ואזל בכל אורח ירבעם בר נבט ובחובוהי
בספ׳ דחייב ית ישראל לארגזא קדם יי אלהא דישראל בטעותהון׃ ויתר דברי עמרי אשר
עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
ושאר פתגמי עמרי דעבד וגבורתיה דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
כו״ל חס׳ למלכיא דישראל׃ וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו׃
ושכיב עמרי עם אבהתוהי ואתקבר בשמרון ומלך אחאב בריה תחותוהי׃
ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא
כו״ל חס׳ מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה׃ ואחאב
ל׳ בר עמרי מלך על ישראל בשנת תלתין ותמני שנין לאסא מלך שבטא דבית יהודה

ויעשה ד׳ בקריאה וסי׳ ויעשה עמרי הרע ויהורם בן אחאב ויואש הסמוך לאלישע את כל חקתי שמר ׳וילך בכל דרך ג׳ דסמיכי
בקריאה וסימ׳ עמרי יהושפט דמלכים יאשיהו דמלכים ושארא וילך בדרך׃

ויוסף ג מלאים בקריאה וס׳ ויעמד במקום צר ויוסף עוד יפתח ויוסף יהונתן להשביע רד קע׳נה ויוסף אחאב דבר אל
אחז קדמאה ד ויוסף יב דבר ובעת הצר לו דה׳ ויוסף שאול לירא ויאסף כל ושארא ויסף כיה ״

ומלך אחאב בר עמרי על ישראל בשמרון עסרין ותרתין שנין׃ ויעש אחאב בן
עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו׃ ועבד אחאב בר עמרי דביש קדם יי
מכל דקדמוהי׃ ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל ב
בת אתבעל מלך צדנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו׃ והוה שיט בעינוהי לבית יהודה
למיזל בחובי ירבעם בר נבט ונסיב אתתא ית איזבל בת אתבעל מלכא דצידון
ואזל ופלח ית בעלא וסגיד ליה׃ ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון׃ ב
ואקים איגורא לבעלא בית בעלא דבנא בשמרון׃ ויעש אחאב את האשרה ויוסף ל
אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו׃ מל
ועבד אחאב ית אשירתא ואוסיף אחאב למעבד לארגזא קדם יי אלהא דישראל מכל
מלכיא דישראל דהוו קדמוהי׃ בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בית
בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון׃ ובשגוב ה׳
ביומוהי בנא חיאל בית מומי ית יריחו קטל אבירם בוכריה כד שרי לשכלילה יתה בטע בסף
וסגוב זעיר בנוהי כד אקים דשהא כפתגמא דיי דמליל בנביאו דיהושע בר נון׃
ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל וחס
אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי׃ ואמר אליה יג
דמתותב מתותבי גלעד לאחאב קיים הוא יי אלהא דישראל דמשמשנא קדמוהי אם
יהי שניא האלין טלא ומטרא אלהין כד אימר׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר׃ ב רקמי
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמיה למימר׃ לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל
כרית אשר על פני הירדן׃ איזיל מכא ותתפני לך לקדומא ותטמר בנחלא דכרית
דעל אפי ירדנא׃ והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם׃ ויהי מנחלא וחד
תשתי ויתעורביא פקידית לסוברותך תמן׃ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית ב והערבים
אשר על פני הירדן׃ ואזל ועבד כפתגמא דיי ואזל ויתיב בנחלא דכרית דעל
אפי ירדנא׃ והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ה
ישתה׃ ועורביא מיתן ליה לחמא ובסרא בצפרא ולחמא ובסרא ברמשא ומן
נחלא שתי׃ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ׃ והוה מסוף יומין ב ג חד בטע
ויבש נחלא ארי לא הוה מטרא בארעא׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר׃ והוה חס רפ

לקחי ג בקריאה וסימנ׳ יערף כמטר לקחי לקחי נא לי פת לחם ותאמר צך לקחי וחד ולקחי ואטעם ״

פתגם נבואה מן קדם יי עמיה למימר׃ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה
צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך׃ קום איזיל לצרפת דלצידונאי ותתיב תמן הא
פקידית תמן אתתא ארמלתא לסוברותך׃ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים
בכלי ואשתה׃ וקם ואזל לצרפת ואתא לתרע קרתא והא תמן אתתא ארמלתא מגבבא
אעין וקרא לה ואמר לה סבי כען לי זעיר מיא במנא ואשתי׃ ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך׃ ואזלת למסב ואמר סבי כען לי פתא דלחמא
בידיך׃ ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו׃ ואמרת
קיים הוא יי אלהך אם אית לי מרעם אלהין מלי פסת ידא קמחא במנא וזעיר
משחא בצלוחיתא והא אנא מגבבא תרין אעין ואיעול ואעבדניה לי ולברי וניכלניה ונמות׃
ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה
והצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה׃ ואמר לה אליהו לא תדחלין עולי עבידי
כפתגמיכי ברם עבידי לי מתמן חררא זעירא בקדמיתא ותפקין ליואליך ולבריך
תעבדין בבתריתא׃ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה
וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה׃ ארי כדנן אמר
יי אלהא דישראל מנא דקמחא לא יגמר וצלוחיתא דמשחא לא יחסר עד יומא דיתין יי
מטרא על אפי ארעא׃ ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃
ואזלת ועבדת כפתגמא דאליה ואכלת היא והוא ואנש ביתה יומין׃ כד הקמח לא
כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃ מנא דקמחא
לא גמר וצלוחיתא דמשחא לא חסר כפתגמא דיי דמליל בידא דאליה׃ ויהי
אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא
נותרה בו נשמה׃ והוה בתר פתגמיא האלין אתמרע בר אתתא מרת ביתא והוה
מרעיה תקיף להדא עד דלא אשתארת ביה נשמתא׃ ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני׃ ואמרת לאליה מא
לי ולך נביא דיי אתיתא לותי לאדכרא ית חובי ולמקטל ית ברי׃ ויאמר אליה תני

י׳ פס׳ אית בהון ויקרא ויאמר וסימ׳ ויקרא אהרן ויאמר חג ויקרא שמשון ויצמא מאד ויקרא אל יי ויאמר ויקם וילך צרפתה
ותלך לקראת הגס על האלמנה ויתמודד על הילד ויקרא אל יי ויחל יונה לבוא בעיר גבריאל הבן להלך את המלאה׃

ויבר יע׳ ל׳ דסמיכי וסי׳ היה זקר במימיהם ויקם דוד בבקר ותאמר האשה אל אליהו ויהי ימים רבים כי מציון תצא תורה וישעיה
חברון ומיכה ויהי ישעיהו לא יצא ״

לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו׃
ואמר לה הבי לי ית בריך ונסביה מחינה ואסקיה לעליתא דהוא יתיב תמן ואשכביה
על ערסיה׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה׃ וצלי קדם יי ואמר יי אלהי ברם על ארמלתא דאנא
דר עמה לא יתבאיש לה ולא ימות ברה׃ ויתמדד על הילד שלש פעמים
ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו׃ ואתמתח
על רביא תלת זמנין וצלי קדם יי ואמר יי אלהי תתוב כען נפשא דרביא הדין למעוהי׃
וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי׃ וקביל יי צלותא
דאליהו ותבת נפשא דרביא למעוהי וחיא׃ ויקח אליהו את הילד וירדהו מן
העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃ ונסיב אליה ית רביא
ואחתיה מן עליתא לביתא ויהביה לאמיה ואמר אליה חזי חי בריך׃ ותאמר
האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת׃
ואמרת איתתא לאליה כען דין ידענא ארי נביא דיי את ופתגמא דיי בפומך אנון קשוט׃
ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה׃ והוה מלמן יומין סגיאין ופתגם
נבואה מן קדם יי הוה עם אליה בשתא תליתיתא למימר איזיל אתחזי לאחאב ואתין
מטרא על אפי ארעא׃ וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון׃ ואזל
אליה לאתחזאה לאחאב וכפנא תקיף בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר
על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד׃ וקרא אחאב לעובדיה דממנא על
ביתא ועובדיה הוה דחיל חטאין מן קדם יי לחדא׃ ויהי בהכרית איזבל את נביאי
יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם
ומים׃ והוה כד קטילת איזבל ית נביא דיי ודבר עובדיה מאה נביין ואטמרינון
חמשין גברא במערתא וסוברינון בלחמא ובמיא׃ ויאמר אחאב אל עבדיהו
לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד
ולוא נכרית מהבהמה׃ ואמר אחאב לעובדיה הליך בארעא על כל מבועי מיא
ועל כל נחליא מאם נשכח עסבא ונקיים סוסון וכודנון ולא נפסוק מבעירא׃ ויחלקו

הפטרת כי תשא

החזה זה ה׳ בקריאה וסי׳ האתה בני עשו האתה זה עשהאל אדני אליהו עמך ישראל מכנעני ג׳ חס בליש וסי׳ ואני התהלכתי
לפניכם ועבדך ירא את יי אלוף כנעני אתה ״

להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך
אחד לבדו׃ ופליגו להון ית ארעא למעבר בה אחאב הליך באורחא חדא בלחודוהי
ועובדיה הליך באורחא חדא בלחודוהי׃ ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו
ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו׃ והוה עובדיה אזיל באורחא
והא אליהו לקדמותיה ואשתמודעיה ונפל על אפוהי ואמר האת דין רבוני אליהו׃
ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ואמר ליה אנא איזיל אימר לרבונך
הא אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני׃ ואמר
מא חבית ארי את מסר ית עבדך בידא דאחאב למקטלי׃ חי יהוה אלהיך אם
יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה
ואת הגוי כי לא ימצאכה׃ קיים הוא יי אלהך אם אית עם ומלכו דלא שלח רבוני
לתמן למבעך ואמרו לא הוה כא ומומי ית מלכותא וית עמא ארי לא משכחך׃
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ וכען את אמר איזיל אימר לרבונך
הא אליהו׃ והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי׃ ויהי עד דאנא איזיל
מלותך ורוחא מן קדם יי יטלנך לאתר דלא ארע ואיתי לחואה לאחאב ולא ישכחנך
ויקטלנני ועבדך דחיל חטאין מן קדם יי מזעורי׃ הלא הגד לאדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם ומים׃ הלא אתחואה לרבוני ית דעבדית כד קטילת איזבל
ית נביאיא דיי ואטמרית מנביאיא דיי מאה גברא חמשין חמשין גברא במערתא
וסוברתינון בלחמא ובמיא׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני׃
וכען את אמר איזיל אימר לרבונך הא אליהו ויקטלנני׃ ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו׃ ואמר אליהו קיים הוא יי דמשמשנא
קדמוהי ארי יומא דין אתחזי ליה׃ וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו׃ ואזל עובדיה לקדמות אחאב וחוי ליה ואזל אחאב לקדמות אליהו׃
ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ והוה
כד חזא אחאב ית אליהו ואמר אחאב ליה האת דין עכירא דישראל׃ ויאמר לא

אמר אל רחבעם בן ויאמר אחאב אל עבדיהו בכו וישמר צמרי וינס אליהו צדיקים אתם ממלכ ״ ויתנו ג׳ רפין בקריאה וסימ׳
ויתנו לכן שנים פרים ויתנו אתו לעשי המלאכה מן הזרעים ונאכלה ומים ״

וישימו ג רפין וסי' וישימו על העצים וישימו וישטחו וישימו באהים כסלם ראשנה י' וסי' וישם את השפחות ויהי בלדתה ויהי
יד' והקריב את אשר לחטאת כל הפקדים למחנה יהודה בחרו לכם הפר ושלמותי ראשנה ומדוע פעלתם במעל הזה ראשנה

עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים ואמר לא עכרית ית ישראל אלהין את ובית אבוך בדשבקתון ית פלחנא דיי
ואזלתון בתר בעליא ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל
וכען שלח כנוש לותי ית כל ישראל לטור כרמלא וית נביי בעלא ארבע מאה וחמשין
ונביי אשירתא ארבע מאה אכלי פתורא דאיזבל וישלח אחאב בכל בני
ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל ושלח אחאב בכל בני ישראל וכנש ית
נביי שקרא לטור כרמלא ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על
שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו
דבר וקריב אליהו לות כל עמא ואמר עד אמתי אתון פליגין לתרתין פלגוון הלא יי
הוא אלהים פלחו קדמוהי בלחודוהי ולמא אתון טען בתר בעלא דלית ביה צרוך ולא
אתיבו עמא יתיה פתגם ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי
הבעל ארבע מאות וחמשים איש ואמר אליהו לעמא אנא אשתארית נביא קדם יי
בלחודי ונביי בעלא ארבע מאה וחמשין גברא ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר
האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים ויתיהבון לנא תרין תורין ויבחרון להון תורא
חד ויהדמונה וישוון על אעיא ואישתא לא ישוון ואנא אעביד ית תורא חד ואתן
על אעיא ואישתא לא אשוי וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר
ותצלון בשום טעותכון ולא תתענון מן קדם דלית בהון צרוך ברם אנא אצלי
בשמא דיי וישלח מימריה ויהית אישתא ארי יי הוא אלהים ואתיב כל עמא ואמרו
תקין פתגמא ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו ואמר אליהו לנביי בעלא בחרו
לכון תורא חד ועבידו קדמהא ארי אתון סגיאין ותצלון בשום טעותכון ואישתא
לא תשוון ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד
הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה

והקרב אלו כרשנה במעל ומלך ושלמתי ראשונה כתיב ב"ו ואלף ויהי לבני אהרן ראשונה כתיב ביוד ביתר אף ושאר ראשנה
ויבנה ג וסי' על פי יי' נתכולו ויבנה את האבנים מזבח ויבנה ערים באשדוד דעזה ד"ה

בצהריים יב׳ ופי׳ כי אותו יאכלו האנשים עד בואי יוסף והיית ממשש ויהתל בהם כשלבו בצהרים קומו ונעלה בצהרים ויצאו
בצהרים ובן הדד שותה שכור בחור שודד בצהרים והבאתי השמש בצהרים כי עזה עזובה תהיה ובלילה ימששו בצהרים

וכסיבו ית תורא דיהב להון ועבדו וקרו בשום בעלא מצפרא ועד עדן טיהרא למימר
בעלא עננא ולית קל ולית דעני ומשתטן על איגורא דעבד׃ ויהי בצהרים ויהתל בהם
אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן
הוא ויקץ׃ והוה בעדן טיהרא וחייך בהון אליה ואמר קרו בקל רב ארי אתון אמרין דאלהא
הוא ודלמא שועי ליה או אשתדפא אשתדיף או אורח הות ליה או דלמא דמוך הוא
ויתער׃ ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם׃
וקרו בקל רב ואתחממו כנמוסיהון בסיפין וברמחין עד דאשתפיך דמא עליהון׃
ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב׃ והוה
כמעבר טיהרא ואשתטיאו עד למסק מנחתא ולית קל ולית דעני ולית דמצית׃ ויאמר
אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס׃ ואמר אליה
לכל עמא קרבו לותי וקריבו כל עמא לותיה ובנא ית מדבחא דיי׳ דהוה מפגר׃ ויקח
אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
ישראל יהיה שמך׃ ונסיב אליה תרתא עסרי אבניא כמנין שבטי בני יעקב דהוה
פתגמא דיי׳ עמיה למימר ישראל יהי שמך׃ ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃ ובנא ית אבניא מדבחא בשמא דיי׳ ועבד
מלקתא כבית סאתן זרעא סחור סחור למדבחא׃ ויערך את העצים וינתח את הפר
וישם על העצים׃ וסדר ית אעיא ונתח ית תורא ושוי על אעיא׃ ויאמר מלאו ארבעה
כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו׃ ואמר
מלו ארבעה כדין מיא ואריקו על עלתא ועל אעיא ואמר תנו ותנו ואמר תליתו ותליתו׃
וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים׃ ואזלו מיא סחור סחור למדבחא
ואף ית מלקתא מלא מיא׃ ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך
עשיתי את כל הדברים האלה׃ והוה במסק מנחתא וקריב אליה נביא ואמר יי׳ אלהא
דאברהם יצחק וישראל יומא דין יתידע ארי את יי׳ דשליטתך שריא בישראל ואנא
עבדך ובפתגמך עבדית ית כל פתגמיא האלין׃ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה
כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית׃ קביל צלותי יי׳ באישתא קביל

ויהי כעבר איכה תרגו׳ פירש רד״ק ויצקו. ענין שלם ונמשך פה הפעל בטעם כמו משכו וקחו לכם צאן ובמדרש אי׳ שני יצקו מים
על ידי אליהו ונעשה נס ונעשו עשרה אצבעותיו כמעינות ונתמלאת התעלה מים שנ׳ ויצקו הה׳ אשר יצק מים על ידי אליהו

ימלכו יג וסי׳ ויאמר אליהו להם תפשו ויבאו לעשות זבחים ועלות היקח מבור גם שבי בדור וצדקיהו מלך יהודה ראיתי את
יי׳ נצב אל יכום היכל ורוח כל חשר יקרא ובלה אלה להפר ברית ומוצא אני מר ממות בוטח בלבו הוא כסיל עד שקרים לא ינקה
ובעת ההיא יעמד מיכאל

צלותי במטר וידעון עמא הדין כמעלך להון נסא ארי את יי׳ אלהים ואת ברחמתך
יתהון משתאיל להון במימרך ואנון יהבו ית לבהון פליג׳ ותפל אש יהוה ותאכל את
העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה׳ ונפלת
אישתא מן קדם יי׳ ואכלת ית עלתא וית אעיא וית אבניא וית עפרא וית מיא דבמזקתא
לחיכת׳ וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים:
וחזא כל עמא ונפלו על אפיהון ואמרו יי׳ הוא אלהים יי׳ הוא אלהים: ויאמר
אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו
אל נחל קישון וישחטם שם׳ ואמר אליה לעמא אחודו ית נביי בעלא אנש לא ישתזיב
מנהון ואחדונון ואחיתנון אליה לנחלא דקישון ונכיסנון תמן׳ ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: ואמר אליה לאחאב סק אכול ואשת ארי
קל אתרגושת מטרא׳ ויעלה אחאב לאכול ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו׳ וסליק אחאב למיכל ולמשתי׳ ואליה סליק לריש
כרמלא וגחין לארעא ושוי אפוהי בין ברכוהי׳ ויאמר אל נערו עלה נא הבט
דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ואמר לעולימיה
סק כען לאורח מערבא וסליק וסכא ואמר לית מדעם ואמר תוב שבע זמנין:
ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל
אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: והוה בשביעיתא ואמר הא ענגא
זעירא כפסת יד גבר סלקא ממערבא ואמר סק אימר לאחאב אסר וחות ולא
יעכבנך מטרא׳ ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם
גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה׳ והוה עד דמלדרין ונחית ושמיא אתחפיאו
עננין ורוחא והוה מטר סגי ורכיב אחאב ואזל ליזרעאל׳ ויד יהוה היתה אל
אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה: ורוח גבורא מן קדם יי׳
הות עם אליה ואזריז חרציה ורהט קדם אחאב עד דאתא ליזרעאל׳ ויגד אחאב
לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב׳ וחוי
אחאב לאיזבל ית כל דעבד אליה וית כל דקטל ית כל נביי שקרא בחרבא׳ ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים

הפטרת פינחס

יעשון ה׳ בקריאה וסי׳ והזהרתה אתהם ועלי זקן מאד ותשלח איזבל מלאך בן הדד דמלכים הבה אפריס שרשם יבש׳

ב׳ מלין כת תיו ולא קריין וסי׳ באחת ונאם חליו באחת המקמות׳ אחת תחת רתם אחת׳ המומתים ותקח יהושבעת בת המלך׳ ארבעת׳ ואתה בן אדם כה אמר יי׳ בשנת ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיהו׳ בשנת הדבר אשר היה

את נפשך כנפש אחד מהם׃ ושלחת איזבל איזגדא לות אליה למימר כדין יעבדון
דחלתאי וכדין יוספון להון כען נהדרין מחר אשוי ית נפשך כנפש אחד מנהון׃
וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם׃ וחזא
וקם ואזל לשיזבא נפשיה ואתא לבאר שבע דלשבט יהודה ושבק ית עולימיה
תמן׃ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי׃ והוא אזל במדברא
מהלך יומא ואתא ויתיב תחות רתמא חד ושאיל ית נפשיה לממת ואמר סגי
לי ארכא עד אימתי אנא מטרף כדין כען יי סב נפשי ארי לא טב אנא מאבהתי׃
וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול׃ ושכיב
ודמוך תחות רתמא חד והא דין מלאכא קריב ביה ואמר ליה קום אכול׃ ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב׃ ואסתכי והא איסדוהי
חררא מעפפא וצלוחית דמיא ואכל ושתי ותב ושכיב׃ וישב מלאך יהוה שנית
ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך׃ ותב מלאכא דיי תניינות וקריב ביה
ואמר קום אכול ארי סגי מנך אורחא׃ ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה
ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב׃ וקם ואכל ושתי ואזל
בחילה דאכילתא ההיא ארבעין יממין וארבעין לילון עד דאתא לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי לחורב׃ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו
ויאמר לו מה לך פה אליהו׃ ועל לתמן למערתא ובת תמן והא פתגמא דיי
עמיה ואמר ליה מאלך כא אליה׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו
בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה׃ ואמר קנאה קניתי קדם יי אלהי צבאות ארי שבקו קימך בני
ישראל ית מדבחך פגרו וית נבייך קטילו בחרבא ואשתארית אנא בלחודי ובעו
ית נפשי למקטלי׃ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה
וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא
ברעש יהוה׃ ואמר פוק ותקום בטורא קדם יי והא יי מתגלי וקדמוהי משרית מלאכי
רוחא מפרקין טוריא ומתברין כיפיא קדם יי לא במשרית מלאכי רוחא שכינתא דיי

אל ירמיהו׳ התפלשתי׳ בבית אל תבירו׳ והנה עין ד׳ בקריאה וסימ׳ צא ועמדת בהר ויען השליש תנינ דפסו נמסר בריש סדר ו׳ צא׳
ברוח ג׳ קמצין וסימנה׳ מפרק הרים ותבנית כנחשר היה ברוח בדה אין אדם שליט ברוח לכלוא׳

ויאמר יי אליו ו' רפ' בקריאה וסימ' מי שם פה לאדם אותה הארץ שמעתי את תפלתך לך שוב לדרכך עומד בתוך העם
קרא שמו יזרעאל״

ובתר משרית מלאכי רוחא משרית מלאכי זיעא לא במשרית מלאכי זיעא שכינתא
ב' קטרת סמים דיי׳ ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה׳ ובתר משרית
מלאכי זיעא משרית מלאכי אישתא לא במשרית מלאכי אישתא שכינתא דיי
ובתר משרית מלאכי אישתא קל דמשבחין בחשאי׳ ויהי כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו׳ והוה
כד שמע אליה וכריך אפוהי בשושפיה ונפק וקם בתרע מערתא והא עמיה קלא
יב ואמר מא לך כא אליה׳ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך
ג ג בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה׳ ואמר קנאה קניתי קדם יי אלהי צבאות ארי שבקו קימך בני ישראל
ית מדבחך פגרו וית נביאיך קטילו בחרבא ואשתארית אנא בלחודי ובעו ית נפשי
ו ב' רפ' למקטלי׳ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת
פת' בית ומשחת את חזאל למלך על ארם׳ ואמר יי ליה איזיל תוב לאורחך למדברא דמשק
און ומי' דמשק ותהך ותמשח ית חזאל למהוי מלכא על ארם׳ ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך
ב' מקרית' רפין על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך׳ וית יהוא
בר נמשי תמשח למהוי מלכא על ישראל וית אלישע בר שפט דמאבל מחולה תמשח
ח למהוי נביא תחותך׳ והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע׳ ויהי דישתזיב מחרבא דחזאל יקטול יהוא ודישתזיב מחרבא דיהוא
יקטול אלישע׳ והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל
וכל הפה אשר לא נשק לו׳ ואשאר בישראל שבעה אלפין כל רכוביא דלא כרעו לבעלא
ל' פס' וכל פומא דלא נשיק ליה׳ וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים
אית ביה עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו׳ ואזל
והוא והוא מתמן ואשכח ית אלישע בר שפט והוא רדי תרי עסר פדנין דתוריא צמידין קדמוהי
והוא בחד מתרי עסר ועבר אליה לותיה ורמא שושפיה עלוהי׳ ויעזב את הבקר
וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב
ורה״ט כי מה עשיתי לך׳ ושבק ית תוריא ורהט בתר אליה ואמר אשק כען לאבא ולאמא
ואהך בתרך ואמר ליה איזיל תוב ארי מא עבדית לך׳ וישב מאחריו ויקח את צמד

ל' פסוקים והוא והוא בקריאה וסי' ויהי כער מבות לחם יהודה והנה עמך שמעי בן גרא וימצא את אלישע אותן הקדישו והוא יבנה
את היכל יי אמלו דריש כהן ואחר בא חצרון״

יוספו ד׳ כת׳ כן חסר״ים יוד וסי׳ וכל ישראל ישמעו ויראון קדמ׳ וישלח אליו בן הדד ועתה יוספו לחטוא אמרו בגוים לא
יוספו לבור׳ הלין יוקמו כת׳ חסר״ים יוד בתר׳ ״ בכ עולה דשמואל לראבה עוד יסיפו כת׳ חסר וי״ו ״ ולא יוסיפו בכ עולה דולה כי

הבקר ויבשלהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו
וישרתהו׃ ותבר מבלתלוהי ונסיב ית פדן תוריא והדמיה ובמני תוריא בשיל להון בסרא
כ ויהב לעמא ואכלו וקם ואזל בתר אליה ושמשיה׃ ובן הדד מלך ארם קבץ
את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה׃
ובר הדד מלכא דארם כנש ית כל משריתיה ותלתין ותרין מלכין עמיה וסוסון ורתכין
וסליק וצר על שמרון ואגיח קרבא בה׃ וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל
העירה׃ ושלח אזגדין לות אחאב מלכא דישראל לקרתא׃ ויאמר לו כה אמר בן הדד
כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃ ואמר ליה כדנן אמר בר הדד
כספך ודהבך דילי הוא ונשך ובנך שפיריא דילי אנון׃ ויען מלך ישראל ויאמר
כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי׃ ואתיב מלכא דישראל ואמר כפתגמך רבוני
מלכא דילך נפשי וכל דילי׃ וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי
שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן׃ ותבו אזגדיא ואמרו כדנן
אמר בר הדד למימר ארי שלחית לך למימר כספך ודהבך ונשך ובנך לי תתין׃
כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה
כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃ אהין כעדנא הדין מחר אשלח ית עבדי לותך
ויבלשון ית ביתך וית בתי עבדך ויהי כל דרגג בעינך ישוון בידיהון ויסבון׃ ויקרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי
לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ וקרא מלכא דישראל לכל סבי ארעא
ואמר דעו כען וחזו ארי בישתא דין בעי ארי שלח לי לנשי ולבני ולכספי ולדהבי ולא
מנעית מניה׃ ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה׃ ואמרו
ליה כל סביא וכל עמא לא תשמע ולא תיבי׃ ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני
המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות
וילכו המלאכים וישבהו דבר׃ ואמר לאזגדי בר הדד אימרו לרבוני מלכא כל
דשלחתא לעבדך בקדמיתא אעביד ופתגמא הדין לא אכול למעבד ואזלו
אזגדיא ואתיבוהי פתגמא׃ וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה
יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי׃ ושלח ליה בר הדד

ארך ימים ושנות חיים יוסיפו כת׳ מל׳ דמל׳ ושארא יספו כתיב ״ ישפק ג׳ ב׳ כת׳ שין וחד כת׳ סמך וסי׳ אם ישפק עפר
שמרון ״ ישפק עלימו בפימו בינכו יספוק וירב אמריו לאל ״

ואמר כדין יעבדון לי דחלתאי וכדין יוספון אם יספוק עפרא דשמרון למסב בשעורי
פרסת רגלי עמא דעמי ׃ ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח ׃ ואתיב
מלכא דישראל ואמר אימרו ליה לא ישתבח דמזדרז ונחית לקרבא כגבר דנצח
וסליק מניה ׃ ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר
אל עבדיו שימו וישימו על העיר ׃ והוה כד שמע ית פתגמא הדין והוא שתי הוא
ומלכיא במטליא ואמר לעבדוהי אזדרזו וכמנו על קרתא ׃ והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול
הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה ׃ והא נביא חד קריב לות אחאב
מלכא דישראל ואמר כדנן אמר יי החזיתא ית כל המונא סגיאה הדין הא
אנא מסר ליה בידך יומא דין ותדע ארי אנא יי ׃ ויאמר אחאב במי ויאמר
כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר
אתה ׃ ואמר אחאב במן ואמר בעולימי רברבי מדינתא ואמר מן יטקס
קרבא ואמר את ׃ ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים ׃ ומנא ית עולימי רברבי
מדינתא והוו מאתן ותלתין ותרין ובתריהון מנא ית כל עמא כל בני ישראל
שבעה אלפין ׃ ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים
ושנים מלך עזר אתו ׃ ונפקו בטיהרא שתי רוי במטליא הוא ומלכיא תלתין
ותרין מלכיא מסעדין ליה ׃ ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן
הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון ׃ ונפקו עולימי רברבי מדינתא
בקדמיתא ושלח בר הדד וחויאו ליה למימר גברין נפקו משומרון ׃ ויאמר
אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום ׃ ואמר אם
לשלמא נפקו אחודונון כד חיין ואם לקרבא נפקו כד חיין אחודונון ׃ ואלה
יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם ׃ ואלין נפקו מן קרתא
עולימי רברבי מדינתא וחילא דבתריהון ׃ ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם
ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים ׃ וקטלו גבר גבריה ואפכו
אנש ארם ורדפונון ישראל ואשתיזיב בר הדד מלכא דארם על סוסון ועמיה תרין

במישור מישור ד׳ מלאים וסימ׳ ועבדי מלך ארם ושלחתיו ואתה תמכה לך חיל ושפט בצדק דלים והיה העקב למישור ואנשים מחשך
לפניהם תורת אמת היתה בפיהו רגלי עמדה במישור הורני יי׳ דרכך ויבן מגדלים במדבר למרב לעשות רצונך ״

מלאו כל ספרא בחירק וכל אורי דכות במ״ג קמצין וסי׳ כי מלאו ימי ומלאו בתי מצרים ומלאו בתיך וכל שאר קר׳ דכוותה
במ״ב מלאו בחירק תחת המס וסי׳ השלטים ומלאו ידיו״

זוג פרשין׃ ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה׃
ונפק מלכא דישראל ומחא ית סוסותא ומגיד ית רתכיא ומחא באנש ארם מחא
סגיאה׃ ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר
תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך׃ וקריב נביא לות מלכא דישראל
ואמר ליה איזיל אתקף ודע וחזי ית דתעביד ארי לזמן סופא דשתא מלכא דארם
סליק עלך׃ ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
ג לג ין מל חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם׃ ועבדי מלכא דארם אמרו
ליה טעותא דשליט על טוריא טעותהון על כין תקיפו מננא וברם נגיח עמהון במישרא אם
ב ו ט חס אשר לא נתקף מנהון׃ ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות
תעשה תחתיהם׃ וית פתגמא הדין עביד אעדי מלכיא גבר מאתריה ומני שלטוניא חלופיהון׃
ב ו ט ין מל מל ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור
אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן׃ ואת תמני לך משרין כמשרין דאתקטלא
מנך וסוסון כסוסון ורתכין כרתכין ונגיח עמהון במישרא אם לא נתקף מנהון
וקביל למימרהון ועבד כין׃ ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם
ח ויעל אפקה למלחמה עם ישראל׃ והוה לזמן סופא דשתא ומנא בר הדד ית
ד אנש ארם וסליק לאפק לאגחא קרבא עם ישראל׃ ובני ישראל התפקדו וכלכלו
ד מל וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ׃
וחס ספר ובני ישראל אתמניאו ואזדמנו ואזלו לקדמותהון ושרו בני ישראל לקבלהון כתרין
בחירק גדרי עזין ואנש ארם מליא ית ארעא׃ ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל
ובר״דין מלאו את הארץ קג׳ ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים
הוה ודאו׳ להדגש הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה׃ וקריב נביא
דיי ואמר למלכא דישראל ואמר ליה כדנן אמר יי חלף דאמרו אנש ארם אלהא
דשליט על טוריא יי ולא אלהא דשליט על מישריא הוא ואמסר ית כל המונא
יד בטע רבא הדין בידך ותדעון ארי אנא יי׃ ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום
דרגה ושתי השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃
מארכות ושרו אלין לקביל אלין שבעה יומין והוה ביומא שביעאה וקריבו עבדי קרבא ומחו בני

ויאמרו אלו ב׳ רפ׳ וסימ׳ איה שרה אשתך ויאמרו אלו עבדיו הנה נא שמענו ״יחיה ה׳ בקל וסי׳ ואיש ואשה לא יחיה והכה דוד
את הארץ ולא יחיה את שאר העיר דלה׳ יחיה איש עגלת בקר כי לא יחיה רשע כשימה נא שקים במתנינו הוא את נפשו יחיה״

בברית ה׳ דגשין בקריאה וסימנה׳ ואני בברית אשלחך ויעמד כל העם בברית וישמעו כל השרים וכל העם אשר ׳
התחזק יהוידע דדה׳ ויבאו בברית לדרוש דדה ״

ישראל ית ארם מאה אלפין גברין רגלי ביומא חד׃ וינסו הנותרים אפקה אל העיר
ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל
העיר חדר בחדר׃ ואפכו דאשתארו לאפק לקרתא ונפל שורא על עסרין ושבעה
אלפין גברא דאשתארו ובר הדד ערק ועל לקרתא תוון בגו תוון׃ ויאמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים
במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך׃ ואמרו
ליה עבדוהי הא כען שמענא ארי מלכי בית ישראל ארי מלכי גמלי חסדא אנון
נסר כען סקין בחרצנא ואטונין ברישנא ונפוק לות מלכא דישראל מאים יקיים
ית נפשך׃ ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל
ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא׃ ואסרו
שקין בחרציהון ואטונין ברישיהון ואתו לות מלכא דישראל ואמרו עבדך בר
הדד אמר תתקיים כען נפשי ואמר העד כען קיים אחי הוא׃ והאנשים ינחשו
וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו
בן הדד ויעלהו על המרכבה׃ וגבריא נחישו ואוחיאו וחטפוהא מניה ואמרו
אחוך בר הדד ואמר עולו דברוהי ונפק לותיה בר הדד ואסקיה לרתכא׃ ויאמר
אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר
שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו׃ ואמר ליה
קרויא דנסיב אבא מן אבוך אתיב ושוקין תמני לך בדמשק כמא דמני אבא
בשמרון ואנא בקיימא אשלחנך וגזר ליה קים ושלחיה׃ ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו׃ וגברא חד
מבנית תלמידי נביא אמר לחבריה בפתגמא דיי מחני כען ולא אבא גברא
למחיה׃ ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך
האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו׃ ואמר ליה חלף דלא קבילתא
למימרא דיי הא את אזיל מלותי ויקטלנך אריא ואזל מלותיה ואשכחיה
אריא וקטליה׃ וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע׃
ואשכח גברא אחרנא ואמר מחיני כען ומחהי גברא מחהי ופדעיה׃ וילך

תשקול ל׳ מלאים ו׳ בליש משקל וסימ׳ או ככר כסף תשקול במשקול עשרים שקל לו שקול ישקל כעסי אשקול על ידי עשי המלאכה׃
על גנזי המלך ואשקולה להם ״

והוא הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו ואזל נביא וקם למלכא
סודר על אורחא ואכריך במעפרא עינוהי ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר
לבסאותי עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש
הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול והוה מלכא
עבר והוא צוח קדם מלכא ואמר עבדך נפק בגו קרבא והא גברא סר ואיתי לי
גברא ואמר טר ית גברא הדין אם משגא ישגי ותהי נפשך חלף נפשיה או ככרא
דכספא תתקול ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל
והיא כן משפטך אתה חרצת והוה עד דעבדך מתפני לכא ולכא ואמר ליה מלכא
מעלי דישראל אתדנתא דינך ופסקתא וימהר ויסר את האפר מעל עינו ויכר אתו
מלך ישראל כי מהנבאים הוא ואוחי ואעדי ית מעפרא מעלוי עינוהי
ואשתמודע יתיה מלכא דישראל ארי מתלמידי נביא הוא ויאמר אליו כה
אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת
עמו ואמר ליה כדנן אמר יי חלף ית גברא דחייב קטול מיד ותהי נפשך חלף
נפשיה ועמך חלף עמיה וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה
כא ואזל מלכא דישראל לביתיה נסיס ודוי ואתא לשמרון ויהי אחר
הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך
שמרון והוה בתר פתגמיא האלין כרמא הוה לנבות יזרעאלה די ביזרעאל בסטר
פסק היכלא דאחאב מלכא דשמרון וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את
כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו
אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה ומליל אחאב עם נבות למימר הב
לי ית כרמך ויהי לי לגנת ירקא ארי הוא קריב לביתי ואתין לך חילופיה כרמא
דטב מניה אם תקין בעינך אתין לך כספא דמוהי מאה דשוי ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך ואמר נבות לאחאב חס
לי מן קדם יי מלמתן ית אחסנת אבהתי לך ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על
הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב
על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם ואתא אחאב לביתיה נסיס ודוי על פתגמא

אבותי ג׳ מלאים בליש׳ וסי׳ לא אתן לך את נחלת אבותי אשר שחתו אבותי את גוזן אשר השחיתו אבותי מה עשיתי אני
ואבותי מי בכל אלהי הארצות ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו תנחל לכל אבותי״

אתה עתה ג וסימנה ואתה עתה הקל מעבדת אביך דמלכים אתה עתה תעשה מלוכה אתה עתה ברוך יי׳

דמליל עמיה נבות יזרעילאה ואמר לא אתין לך ית אחסנת אבהתי ושכיב על
ערסיה ואסחר ית אפוהי ולא אכל לחמא: ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר
אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: ואתת לותיה איזבל אתתיה ומלילת
עמיה מא דין רוחך סטיא ולית את אכיל לחמא: וידבר אליה כי אדבר אל
נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה
לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: ומליל עמה ארי מלילית עם
נבות יזרעילאה ואמרית ליה הב לי ית כרמך בכספא או אם רעי את אתין לך
כרמא חילופוהי ואמר לא אתין לך ית כרמי: ותאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את
כרם נבות היזרעאלי: ואמרת ליה איזבל אתתיה את כען תצלח מלכותך על
ישראל קום אכול לחמא וישפר לבך אנא אתין לך ית כרמא דנבות יזרעלאה: ותכתב
ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים
אשר בעירו הישבים את נבות: וכתבת אגרתא בשמא דאחאב וחתמת בעזקתיה
ושדרת אגרן לסביא ולתורבניא דבקרתא דיתבין עם נבות: ותכתב בספרים
לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראש העם: וכתבת באגרתא למימר גזרו
צומא ואותיבו ית נבות בריש עמא: והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו
ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: ואותיבו תרין גברין
בני רשעא לקבליה ויסהדוניה למימר גדיפא ק יי ומלכא לטתא ואפקוהי ורגמוהי
ויתקטיל: ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: ועבדו אנשי קרתיה
סביא ותורבניא דיתבין בקרתיה כמא דשלחת לותהון איזבל כמא דכתבת
באגרתא דשלחת להון: קראו צום והשיבו את נבות בראש העם: גזרו צומא
ואותיבו ית נבות בריש עמא: ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו
ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויציאהו
מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: ואתו תרין גברין בני רשעא ויתיבו לקבליה
ואסהידו גברי רשעא ית נבות קדם עמא למימר בריך נבות ק יי ומלכא לט ואפקוהי

ומלך ה׳ בקריאה וסימ׳ ובני מיכה פיתון ומלך ותחרו ירא את יי בני ומלך והושיבו שני אנשים ויבאו שני האנשים׳

ב׳ ובענ׳ מכלא לקרתא ורגמוהי באבניא ומית׃ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת׃
ושלחו לות איזבל למימר אתרגים נבות ומית׃ ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת
ג׳ ט״ו רפין ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף
מסטיכותא דנבות כי אין נבות חי כי מת׃ והוה כד שמעת איזבל ארי אתרגים נבות ומית ואמרת איזבל
לאחאב קום אחסין ית כרמא דנבות יזרעילאה דלא אבא למתן לך בכספא ארי לית נבות
קיים אלהין מית׃ ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות
ב׳ ובענ׳ היזרעאלי לרשתו׃ והוה כד שמע אחאב ארי מית נבות וקם אחאב למיחת לכרמא
דנבות יזרעילאה למירתיה׃ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃ והוה
ט׳ ריש פסו׳ פתגם נבואה מן קדם יי עם אליה דמן תושב למימר׃ קום רד לקראת אחאב מלך ישראל
ב׳ ובענ׳ אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו׃ קום חות לקדמות אחאב
ל׳ מלכא דישראל דבשמרון הא הוא בכרמא דנבות דנחת תמן למירתיה׃ ודברת
ל׳ אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה׃ ותמליל
עמיה למימר כדנן אמר יי הקטלתא ואף אחסינתא ותמליל עמיה למימר כדנן
אמר יי באתרא דלחיכו כלביא ית דמא דנבות ילחכון כלביא ית דמך אף דילך׃
ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות
הרע בעיני יהוה׃ ואמר אחאב לאליה האשכחתני בעיל דבבי ואמר אשכחית
מביא ל׳ חלף דהשיבתא למעבד דביש קדם יי׃ הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי
ב׳ לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ האנא מיתי עלך בישתא ואפלי בתרך
ואשיצי לאחאב ידע מדע ואחיד ושביק בישראל׃ ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן
ל׳ חס׳ בליש׳ נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל׃ ואתן ית
ביתך כבית ירבעם בר נבט וכבית בעשא בר אחיה על ארגזותא דארגיזתא ואחטיתא
ה׳ חס׳ בליש׳ ית ישראל׃ וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל׃
ואף על איזבל גזר יי למימר כלביא ייכלון ית איזבל באחסנת יזרעאל׃ המת
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים׃ דימות לאחאב
בקרתא ייכלון כלביא ודימות ליה בחקלא ייכלון עופא דשמיא׃ רק לא היה כאחאב

חל ה׳ חס׳ בליש׳ בקריאה וסימ׳ וישפכו סללה וגם לאיזבל דבר יי ישועה ושית חומות וחל וגלית החל יהוה ויאבל חל וחומה

האלך חד מן ד׳ פסו׳ דמיין תרין במלכים ותרין בדברי הימים ומתחלפין וסי׳ ויקבץ מלך ישרא׳ ויבא אל המלך סי׳ ויקבץ ויבא דמלכים ויקבץ המלך אסאחדל׳ ויצא המלך אסנחדל׳ ויקבץ ויבא דד״ה המלך אסאחדל וסי׳ אא נג נא נא

אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו׃ לחוד לא הוה
כאחאב דחשיב למעבד דביש ק׳ יי׳ דאטעיאת יתיה איזבל אתתיה׃ ויתעב מאד
ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃
וארשע לחדא למהך בתר טעותא ככל דעבדו אמוראה דתריך יי׳ מן קדם בני ישרא׳׃
ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו
ויצום וישכב בשק ויהלך אט׃ והוה כד שמע אחאב ית פתגמיא האלין ובזע
לבושוהי ואסר סקא על בסריה וצם ושכיב בסקא והליך יחיף׃ ויהי דבר
יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם אליה דמן תושב למימר׃
הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו
אביא הרעה על ביתו׃ החזיתא ארי אתכנע אחאב מן קדמי חלף דאתכנע מן
כב קדמי לא איתי בישתא ביומוהי ביומי בריה איתי בישתא על ביתיה׃ וישבו שלש
שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל׃ ויתיבו תלת שנין לית קרבא בין ארם
ובין ישרא׳׃ ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל׃ והוה בשתא תליתיתא ונחת יהושפט מלך שבטא דבית יהודה לות
מלכא דישרא׳׃ ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד
ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם׃ ואמר מלכא דישרא׳ לעבדוהי
הידעתון ארי דילנא רמות גלעד ואנחנא מלמסב יתה מיד מלכא דארם׃ ויאמר
אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ואמר ליהושפט התיזיל עמי לאגחא
קרבא לרמות גלעד ואמר יהושפט למלכא דישרא׳ אנא כותך עמי כעמך וסוסותי
כסוסותך׃ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה׃ ואמר
יהושפט למלכא דישרא׳ תבע כיומא דין ית פתגמא דיי׳׃ ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃ וכנש מלכא דישרא׳ ית נביי
שקרא כארבע מאה גברא ואמר להון האיזיל ברמות גלעד לאגחא קרבא אם
אתמנע ואמרו סק וימסר יי׳ בידא מלכא׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה

מלבשים ד׳ וסי׳ בגדים בכהן פתח שער וחבירו דד״ה והלוים המשררים לכלם ויסדו הבונים את היכל יי׳ פה אחד ג׳ וסי׳ ויתקבצו יחדו להלחם והמלאך אשר הלך דמלכים וחבריו דד״ה

במה ג בקריאה וסימ׳ עד כמה פעמים אני משביעך דמלכ׳ וחבירו דדה׳ אשר לעמת לה כמה שנים ׳ לאלה ה בקו׳ וסי׳
ולבכותי מה אעשה לאלה תחלק הארץ ראיתי כל ישראל נפצים על ההרים וחבירו דדה׳ אל תטיפו ׳ ״

עוד ונדרשה מאותו ׃ ואמר יהושפט הלית כא נביא קד׳ יי עוד ונתבע מניה ׃ ויאמר
פסק מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי
נביאים כת ה לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך
כתובים כן ׃ ואמר מלכא דישראל ליהושפט עוד גברא חד למתבע ית פתגמא דיי מניה ואנא
מת א סניתיה ארי לא יתנבי עלי טב אלהין ביש מיכה בר ימלה ואמר יהושפט לא
ב ולמה יימר מלכא כין ׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן
ימלה ׃ וקרא מלכא דישראל לגוואה חד ואמר אוחי תבע מיכה בר ימלה ׃ ומלך
ד ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח
ד שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם ׃ ומלכא דישראל ויהושפט מלך שבטא
דבית יהודה יתבין גבר על כורסייה לבישין לבושין ויתבין באדרא כמעלנא דתרע
ו שמרון וכל נביי שקרא מתנבאין קדמיהון ׃ ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני
ושאר צדקיהו ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם ׃ ועבד ליה צדקיה
בר כנענה קרנין דברזל ואמר כדנן אמר יי באלין תקטיל ית אנש ארם עד
ז חם וכל ד דתשיצינון ׃ וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד
אורי המלך ׃ וכל נביי שקרא מתנבן כין למימר סק לרמת גלעד ואצלח וימסר יי
דכות בידא דמלכא ׃ והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי
כה ג הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב ׃
ואזגדא דאזל למקרי מיכה מליל עמיה למימר הא כען פתגמי נביי שקרא
ממלל חד שוי קדם מלכא יהי כען פתגמך כפתגמא דחד מנהון ותמליל פתגמין
תקנין ׃ ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר ׃ ואמר
טו מיכה קיים הוא יי ארי ית דיימר יי לי יתיה אמליל ׃ ויבוא אל המלך ויאמר
מל המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה
וכל מגלת והצלח ונתן יהוה ביד המלך ׃ ואתא לות מלכא ואמר מלכא ליה מיכה הנזיל
אסתר דכות רמת גלעד לאגחא קרבא אם נתמנע ואמר ליה סק ואצלח וימסר יי בידא
במה ב דמלכא ׃ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר
אלי רק אמת בשם יהוה ׃ ואמר ליה מלכא עד כמה זמנין אנא מקיים עלך

במה ה קמצין וסימ׳ במה אדע כי אירשנה במה אושיע את ישראל ויאמר שאול גשו ויצא הרוח ויעמד דמלכים וחבי׳ דדה׳ במה
אקדם יי אהבתי אתכם אמר יי הוגעתם את יי בדבריכם וחד ובמה ויאמר דוד אל הגבעונים ״

ויכה ג׳ וסי׳ יהושע את כל הארץ ויגש צדקיהו בן כנענה ואיש משך בקשת לתמו ויקח איהוא את אדרתו ויקח אדרת
אליהו ג׳ בו ויעבר יורם צעירה דמלכ׳ ויצא מלאך יי׳ ויכה דמשעיה ויכה אותם מלך בבל ירמיה ויכה פשחור את ירמיה

הלא תמליל לי להון קשוט בשמא דיי׳ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים
אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש
לביתו בשלום ואמר חזיתי ית כל ישראל מבדרין על טוריא כענא דלית להון
רעי ואמר יי׳ לית רבון לאלין יתובון גבר לביתיה בשלם ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע ואמר מלכא דישראל
ליהושפט הלא אמרית לך דלא יתנבי עלי טב אלהין ביש ויאמר לכן שמע דבר
יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו
ואמר בכין קביל פתגמא דיי׳ חזיתי ית יקרא דיי׳ שרי על כרסיה וכל חילי שמיא
קימין קדמוהי מימיניה ומסמליה ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה ואמר יי׳ מן יטעי ית אחאב ויסק
ויפול ברמת גלעד ואמר דין בכדין ודין אמר בכדין ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה ונפק רוחא וקם קדם יי׳ ואמר
אנא אטעיניה ואמר יי׳ ליה במא ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן ואמר אפוק ואהוי לרוח שקר בפום כל נביוהי
ואמר תטעי ואף תכל פוק ועביד כין ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל
נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה וכען הא יהב יי׳ רוח שקר בפום כל נביך
אלין ויי׳ גזר לאיתאה עלך בישא ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו
על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך וקריב צדקיה בר
כנענה ומחא ית מיכה על לסתיה ואמר אידא שעה אסתלק רוח נבואה מן קדם יי׳
מני למללא עמך ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבה ואמר מיכה הא את חזי ביומא ההוא דאת עליל תוון בגו תוון לאטמרא
ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש
בן המלך ואמר מלכא דישראל דבר ית מיכה ואתיביהי לות אמון רב קרתא ולות
יואש בר מלכא ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ותימר כדנן אמר מלכא שוו ית דין בבית
אסירי ואוכלוהי לחמא בדחוק ומיא בדחוק עד מיתאי בשלם ויאמר מיכיהו

וישובו ג׳ מלאים בנבי׳ וסי׳ ויהי כאשר מת גדעון אל נחלתם דסוף ספר שפטים כי לא מלך ישראל הוא וישובו המלאכים אלו וישובו ואחרי כן
ויאמרו כאשר זמם יי׳ צבא׳ בריש זכריה וכל כתו׳ דכו׳ מל׳ במה חס׳ וסי׳ וישובו מלכות צאן לרב ובס׳ ירושלם העמיד יהושפט וישבו
כל איש יהודה ויבאו לחלקיהו הכהן וכל אחרי חס׳

ובא ג חס וחד מלא וס׳ ואנכי נער קטן לא אדע התחפש ובא במלחמה והכרו דדה׳ הלוא יז מלאים בטפ וסימ׳ כי׳

אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ואמר מיכה
אם מתב תתוב בשלם לא רעוא קדם יי בי ואמר שמעו עממיא כולהון:
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: וסליק מלכא דישראל
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה לרמות גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה:
ואמר מלכא דישראל ליהושפט אנא אשתני ואיעול בקרבא ואת לבש לבושך
ואשתני מלכא דישראל ועל בקרבא: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו
שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל
לבדו: ומלכא דארם פקיד ית רבני רתיכא דיליה תלתין ותרין מלכון למימר לא
תגיחון קרבא עם זעירא ועם רבא אלהין עם מלכא דישראל בלחודוהי: ויהי כראות
שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק
יהושפט: והוה כד חזו רבני רתכיא ית יהושפט ואנון אמרו ברם מלכא דישראל
הוא וזלו עלוהי לאגחא קרבא ביה וצוח יהושפט: ויהי כראות שרי הרכב כי
לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו: והוה כד חזו רבני רתכיא ארי לא
מלכא דישראל הוא ותבו מאחורוהי: ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה
כי החליתי: וגברא נגד בקשתא לקבליה ומחא ית מלכא דישראל בין דבקי ובין
שריונא ואמר למרכבניה אתחזר לאחורך ואפקני מן משריתא ארי מרעאנא:
ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת
בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: וסליקו עבדי קרבא ביומא ההוא ומלכא
הוה מתקיף וקאים ברתכא לקביל אנש ארם ומית ברמשא ואתריק דם מחתיה
לגו רתיכא: ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל
ארצו: ואעברו כרוזא במשריתא כמיעל שמשא למימר גבר לקרתיה וגבר
לארעיה: וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: ומית מלכא
ואתא לשמרון וקברו ית מלכא בשמרון: וישטף את הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ושטף ית רתיכא

ג
ט״ו ג
מל ב
וכל חס
אחור
דמו
במ
יב
ב
פס
לא
את
ואת
אתן
פ
בספ
כיון שהזירו את קולו שבו מאחריו ודרך מדרש נתפ׳
שהוא ו
נשון
מל
לעקה
בנבי
יתיר ו
אנ
יוד ג
מתחלבין
ב
קמץ
ו
חס והיה
בעבי
מדח
ט״ו מל
פ

ויאמר כתן ויאמר ויקרא לשמעי הלא הם כתובים דשלמה אביה אלה ויתר דברי אחאב אחזיהו אל תלכו רחץ וטהר
ויסער קול רבני ארכו ויתר דברי יהוא יואש יהואחז דמלכי יהודה מנחם אשר הסיר חזקיהו שלום ואמית היה

אופירה ג׳ בקריאה וסימ׳ יהושפט עשה אניות ויבאו אופירה דמלכים וישלח לו חירם · טו׳ פסוקים רישיהון וסופיהון
מלה חדא רישיה כתיב ויו וסופיה לא כתיב ויו וסימנה׳ והלחת מעשה אלהים והלוים יסמכו ונפש אדם ומקנה רב ויאירך משה הלך

על בריכתא דשמרון ולחכו כלביא ית דמיה ומני זניה שטפו כפתגמא דיי דמליל׳
ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא ד׳ בטעם אחאב
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׳ ושאר פתגמי אחאב וכל יהואש בקפ
דעבד ובית שנא דפיל דבנא וכל קרויא דבנא הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי ירבעם יהויקים
יומיא למלכי ישראל׳ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו׳ ושכיב
אחאב עם אבהתוהי ומלך אחזיה בריה תחותוהי׳ ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל׳ ויהושפט בר אסא מלך על
דבית יהודה בשנת ארבע לאחאב מלכא דישראל׳ יהושפט בן שלשים וחמש ב׳ ריש
שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׳ פס׳ ב׳
יהושפט בר תלתין וחמיש שנין כד מלך ועשרין וחמיש שנין מלך בירושלם ושום
אמיה עזובה בת שלחי׳ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר ג׳ ו׳ סביר׳ ממנה
בעיני יהוה׳ ואזל בכל אורח אסא אבוהי לא סטא מניה למעבד דכשר קדם יי׳
אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׳ ברם במתא לא
בטלא עוד כען עמא מדבחין ומסקין בוסמין על במתא׳ וישלם יהושפט
עם מלך ישראל׳ ואשלים יהושפט עם מלכא דישראל׳ ויתר דברי יהושפט וגבורתו ה׳
אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׳ ד׳ בטעם בספ
ושאר פתגמי יהושפט וגבורתיה דעבד ודאגיח קרבא הלא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׳ ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא
אביו בער מן הארץ׳ ושאר נפקת בורא דאשתאר ביומי אסא אבוהי פלי
מן ארעא׳ ומלך אין באדום נצב מלך׳ ומלכא לית באדום ממנא אלהין טו׳ פס׳ דמיין
אסטרטיגי מלכא׳ יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך ג׳ ג׳ עשה ק׳
כי נשברה אניות בעציון גבר׳ יהושפט עבד ספינת אפריקא למיזל לאופיר נשברו ק׳
לאיתאה דהבא ולא אזל ארי אתברו ספינתא בעציון גבר׳ אז אמר אחזיהו
בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט׳ ד׳
בכין אמר אחזיה בר אחאב ליהושפט יהכון עבדי עם עבדך בספינתא ולא
אבא יהושפט׳ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ד׳ ורקמ׳ בספ

ותצור חדתה וקריות ויפתח הגלעדי היה ויצ׳ ישיב לאיש ולמפיבשת בן קטן ועתה קוסיא ומלך אין באדום ובמהו לא היה לפניו
ויבנה בו והנתינים ישבים והמלך קם בחמתו

ודבר יי׳ בקריאה וסימ׳ ועתה קום צא ודבר ומלאך יי׳ דבר אל אליה ויהי המה הולכים אל תקלאו ויי׳ יענה אם תשיב
משבת רגלך אין קורא בצדק ועתה יען עשותכם מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון הוקם את דברי יהוכדב ודב׳

וימלך יהורם בנו תחתיו׃ ושכיב יהושפט עם אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא
דדוד אבוהי ומלך יהורם בריה תחותוהי׃ אחזיהו בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים׃ אחזיה בר אחאב מלך על ישר׳ בשמרון שבע עסרי ליהושפט מלך שבטא
דבית יהודה ומלך על ישר׳ תרתין שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו
ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי׳
ואזל באורח אבוהי ובאורח אמיה ובאורח ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃
ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו׃
ופלח ית בעלא וסגיד ליה וארגיז קדם יי׳ אלהא דישר׳ ככל דעבד אבוהי׃ ויפשע
מואב בישראל אחרי מות אחאב׃ ומרדו מואבאי בישר׳ בתר דמית אחאב׃
ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר
אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה׃ ונפל אחזיה מן
סריגתא בעליתיה דבשמרון ואתמרע ושלח אזגדין ואמר להון איזילו תבעו
בבעל זבוב טעות עקרון אם איחי ממרעי דין׃ ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים
בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ ומלאכא דיי׳ מליל עם אליה
דמן תושב קום סק לקדמות אזגדי מלכא דשמרון ומליל עמהון הלא אלהא קיים
שריא בישר׳ אתון אזלין למתבע בבעל זבוב טעות עקרון׃ ולכן כה אמר יהוה
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה׃ ובכין כדנן
אמר יי׳ ערסא דסליקתא תמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות ואזל אליה׃
וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם׃ ותבו אזגדיא לותיה ואמר
להון מא דין תבתון׃ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו
אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ואמרו ליה גברא סליק לקדמותנא ואמר לנא
איזילו תובו לות מלכא דשלח יתכון ותמללון עמיה כדנן אמר יי׳ הלא אלהא קיים

אלהם ודיש פסו ועל הר סיני ירדת׳ ולכן ה׳ בקריאה וסי׳ ולכן נשבעתי לבית עלי הנה יי׳ מעלה המטה אשר עלית בה יחלה.
יען לחכנכם בו ומי׳ בלשון ארמי עלי סליק לערסא ומחכי רחמין׳

על ראש ההר ה׳ דסמיכי וס׳ והיה נכון לבקר ויעבר דוד העבר וישלח אליו שר חמשים אלף אחד מפני גערת אחד
לאת תורת הבית ◦ ואם איש ג׳ בקר׳ וסימ׳ ואם איש עני הוא ואם איש אלהים אני ואם איש שפתים יצדק אנך

דשכינתיה שריא בישראל את שלח למתבע בבעל זבוב טעות עקרון בכין על דא
דסליקתא תמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות׃ וידבר אליהם מה משפט האיש
אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה׃ ומליל עמהון מא נמוסא
דגברא דסליק לקדמותכון ומליל עמכון ית פתגמיא האלין׃ ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא׃ ואמרו ליה גבר סערן וזרזא
דמשכא אסיר בחרציה ואמר אליה דמן תושב הוא׃ וישלח אליו שר חמשים וחמשיו
ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה׃
ושלח לותיה רב חמשין וחמשין דעמיה וסליק לותיה והא יתיב על ריש טורא
ומליל עמיה נביא דיי׳ מלכא מליל חות׃ ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים
ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש
מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃ ואתיב אליה ומליל עם רב חמשין אם נביא
דיי׳ אנא תיחות אישתא מן שמיא ותיכול יתך וית חמשין דעמך ונחתת אישתא
מן שמיא ואכלת יתיה וית חמשין דעמיה׃ וישב וישלח אליו שר חמשים אחר
וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה׃ ותב ושלח לותיה
רב חמשין אחרנין וחמשין דעמיה ואתיב ומליל עמיה נביא דיי׳ כדנן אמר מלכא
אוחי חות׃ ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃ ואתיב
אליה ומליל עמהון אם נביא דיי׳ אנא תיחות אישתא מן שמיא ותיכול יתך וית חמשין
דעמך ונחתת אישתא מן קדם יי׳ מן שמיא ואכלת יתיה וית חמשין דעמיה׃ וישב
וישלח שר חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על
ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש
עבדיך אלה חמשים בעיניך׃ ותב ושלח רב חמשין תליתאין וחמשין דעמיה וסליק
ואתא רב חמשין תליתאין וכרע על ברכוהי לקביל אליה ובעא מן קדמוהי ומליל
עמיה נביא דיי׳ תיקר כען נפשי ונפשא דעבדך אלין חמשין בעינך׃ הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה
תיקר נפשי בעיניך׃ הא נחתת אישתא מן שמיא ואכלת ית תרין רבני חמשין קדמאין

אליה ה׳ וסימ׳ ומלאך יי׳ דבר ודבתריה ולכן כה אמר יי׳ המטה ואזור עור אזור ויען אליה וידבר אליהם הנה אנכי שולח לכם
וחד ויעלשיה ואליה וכל עזרא דמות

בהעלות ג וס׳ ויהי בהעלות יי את אליהו בהעלות העולה והחלבים בתוך אחד עיר כחרבת׳ בית ד בלש סבי בבית וס׳
ויבא ערוב כבד ולא נשאר איש בעיר ויצאו בני הנביאים עגלי הזהב אשר

ותתמשין דעמהון וכען תיקר נפשי בעינך׃ וידבר מלאך יהוה אל
אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך׃ ומליל מלאכא
דיי עם אליה חות עמיה לא תדחל מן קדמוהי וקם ונחת עמיה לות מלכא׃
וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ומליל עמיה כדנן אמר יי חלף דשלחתא
אזגדין למשאלא בבעל זבוב טעות עקרון הלא לית אלהא דשכינתיה שריא בישראל
למשאלא בפתגמיה בכין ערסא דסליקתא תמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות׃
וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן׃ ומית כפתגמא דיי דמליל
אליה ומלך יהורם תחותוהי בשנת תרתין ליהורם בר יהושפט מלך שבטא
דבית יהודה ארי לא הוה ליה בר׃ ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי אחזיה דעבד
ב הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ ויהי בהעלות
יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל׃ והוה באסקות
יי ית אליה בעלעולא לצית שמיא ואזל אליהו ואלישע מן גלגלא׃ ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וירדו בית אל׃ ואמר אליה לאלישע תיב כען הכא ארי יי שלחני עד
ביתאל ואמר אלישע קיים הוא יי וחיי נפשך אם אשבקנך ונחתו לביתאל׃ ויצאו
בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו׃ ונפקו תלמידי נביאיא די
בביתאל לות אלישע ואמרו ליה הידעתא ארי יומא דין יי דבר ית רבונך מעל רישך
ואמר אף אנא ידענא שתוקו׃ ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני
יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו׃ ואמר ליה אליה לאלישע
תיב כען הכא ארי יי שלחני ליריחו ואמר קיים הוא יי וחיי נפשך אם אשבקנך
ואתו ליריחו׃ ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי

הידעת ה׳ וסימ׳ כי היום יי לקח וחב׳ דבנגנא הידעת חקות שמים עת לדת יעלי סלע״ הירדנה ד׳ בקדיא׳ וסימ׳ וירד
הגבול הירדנה׳ ויבא בדעון הירדנה׳ ויאמר אליהו אל אלישע וילך אתם ויבאו הירדנה׳

וירם ח̇ בקריאה וסי׳ ויעשו כן משה ואהרן וירם משה את ידו וירם הטבח את השוק והעליה וירבעם בן נבט אפרתי וירם אדרת אליהו וירם קרן לעמו והשמעו את האיש וירם יאשיהו לבני העם ״

היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו׃ וקריבו ג׳ ובעז
תלמידי נביאיא דבירחו לות אלישע ואמרו ליה הידעת ארי יומא דין יי מדבר ית
רבונך מנך ואמר אף אנא ידענא שתוקו׃ ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם׃ ואמר ל׳
ליה אליה תיב כען הכא ארי יי שלחני עד ירדנא ואמר קיים הוא יי וחיי נפשך
אם אשבקנך ואזלו תרויהון׃ וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד
מרחוק ושניהם עמדו על הירדן׃ וחמשין גברא מתלמידי נביאיא אזלו וקמו
מקביל מרחיק ותרויהון קמו על ירדנא׃ ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה ל׳ חס
את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה׃ ונסיב אליה ית שושפיה ואחד
ומחא ית מיא ואתפליגו לכא ולכא ועברו תרויהון ביבשתא׃ ויהי כעברם
ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר
אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי׃ והוה כמעברהון ואליה אמר לאלישע שאל לב
מא אעביד לך עד דלא אידבר מלותך ואמר אלישע ויהי כען על חד תרין ברוח
נבואתך עמי׃ ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם ב׳ ה׳
אין לא יהיה׃ ואמר אקשיתא למשאל אם תחזי יתי דאנא מידבר מלותך יהי לך קמצין
כין ואם לא לא יהי׃ ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ב׳
ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃ והוה עד דאנון אזלין מהלך ב׳ ב׳ וחס בטע
וממללין והא רתכין דאישתא וסוסון דאישתא ואפרישו בין תרויהון וסליק
אליה בעלעולא לצית שמיא׃ ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל פסק
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים׃ ואלישע חזי
והוא מצוח רבי רבי דטב להון לישראל בצלותיה מרתכין ופרשין ואתקף
בלבושיה וסדיקינון לתרין סדיקין׃ וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ח̇
וישב ויעמד על שפת הירדן׃ וארים ית שושיפא דאליה דנפלת מניה ותב וקם
על כיף ירדנא׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר
איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע׃ ב׳
ונסיב ית שושיפא דאליה דנפלת מניה ומחא ית מיא ואמר קביל בעותי יי

נחה ג̇ מלעיל וסי׳ נחה ארם על אפרים נחה שקטה כל הארץ נחה רוח אליהו על אלישע וחד ונחה עליו רוח יי׳ ״ נשאו ג̇ בקריאה וסי׳ ויבאו כל איש אשר נשאו לבו בקרבה אל המלאכה פן נשאו רוח יי׳ ״ שלשה ימים ד̇ רפי׳ ויתנו לו פלח דבלה למו עוד שלשה ימים ויבקשו שלשה ימים ויהי יונה במעי הדג ״

אלהיה דאליה אף הוא ומחא ית מיא ואתפליגו לכא ולכא׃ ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו
ארצה׃ וחזוהי תלמידי נביאיא דביריחו מקביל ואמרו נחת רוח דאליה על אלישע
ואתו לקדמותיה וסגידו ליה על ארעא׃ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך
חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו
באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו׃ ואמרו ליה הא כען אית
עם עבדך חמשין גברין בני חילא יזלון כען ויבעון ית רבונך דלמא נטליה רוח
מן קדם יי ורמהי בחד מן טוריא או בחד מן חיליא ואמר לא תשלחון׃ ויפצרו בו
עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו׃
ואתקיפו ביה עד סגי ואמר שלחו ושלחו חמשין גברא ובעו תלתא יומין ולא
אשכחוהי׃ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם
אל תלכו׃ ותבו לותיה והוא יתיב ביריחו ואמר להון הלא אמרית לכון לא תזלון׃
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ משכלת׃ ואמרו אנשי קרתא לאלישע הא כען מותב
קרתא שפיר כמא דרבוני חזי ומיא בישין וארעא מתכלא׃ ויאמר קחו לי
צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ואמר איתו לי צלוחיתא חדתא
ושוו תמן מלחא ואיתיאו לותיה׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ ונפק
למפקנא דמיא ורמא תמן מלחא ואמר כדנן אמר יי אסיתי למיא האלין לא יהי
מתמן עוד מותא ומתכלא׃ וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר
דבר׃ ואתסיאו מיא עד יומא הדין כפתגמא דאלישע דמליל׃ ויעל משם
בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו
לו עלה קרח עלה קרח׃ וסליק מתמן לבית אל והוא סליק באורחא וינוקין זעירין
נפקו מן קרתא ואתלעבו ביה ואמרו ליה סק קרחא סק קרחא׃ ויפן אחריו ויראם
ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני
ילדים׃ ואתפני לאחורוהי וחזנון ולטינון בשמא דיי ונפקו תרתין דובין מן חורשא

התלך אתי חד מן ג פסוקים דמיין ומתחלפין ב במלכים וחד בדברי הימים קדמאה ויאמר אל יהושפט התלך אתי
למלחמה רמות גלעד ויאמר יהושפט כמוני כמוך · תנינא וילך וישלח אל יהושפט התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר

ובלעא מנהון ארבעין ותרין ינוקין · וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון :
ואזל מתמן לטור כרמלא ומתמן תב לשמרון · ויהורם בן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה
שנה · ויהורם בר אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת תמני עסרי ליהושפט
מלך שבטא דבית יהודה ומלך תרתא עסרי שנין · ויעשה הרע בעיני יהוה
רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו · ועבד דביש קדם יי
לחוד לא כאבוהי וכאמיה ואעדי ית קמת בעלא דעבד אבוהי · רק בחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה · לחוד בחובי ירבעם
בר נבט דחייב ית ישראל אתדבק לא סטא מנה · ומישע מלך מואב
היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר · ומישע
מלכא דמואב הוה מרי גיתין ומתיב תקרבא למלכא דישראל שנא בשנא מאה
אלפין תורין דפטימא ומאה אלפין דכרין דרעיא · ויהי כמות אחאב ויפשע מלך
מואב במלך ישראל · והוה כד מית אחאב ומריד מלכא דמואב במלכא דישראל ·
ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל · ונפק מלכא
יהורם ביומא ההוא משמרון ומנא ית כל ישראל · וילך וישלח אל יהושפט מלך
יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך · ואזל ושלח לות יהושפט מלך שבטא
דבית יהודה למימר מלכא דמואב מריד בי התיזיל עמי לות מואב בקרבא ואמר
אסק אנא כותך עמי כעמך סוסי כסוסוך · ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום · ואמר באידא אורחא נסק ואמר אורח מדברא דאדום :
וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה
מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם · ואזל מלכא דישראל ומלך שבטא דבית
יהודה ומלכא דאדום ואסחרו מהלך שבעה יומין ולא הוה מיא למשריתא
ולבעירא דעמהון · ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד מואב · ואמר מלכא דישראל וי ארי זמין יי לתלתא מלכיא
האלין לממסר יתהון בידא דמואב · ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה

אעלה כמוני כמוך · תליתאה ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמות גלעד ויאמר לו
כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה בתריזה בדברי הימים

אותם ט מל בספ וסי ובלחמה אותם במישור אהה כי קרא יי אל כי קרא יי כי רבים אשר אתנו גדולה ער מגדלים אותם בראותו
אותם וילך אותם שמרונה וישב אותם בחלח והנם ממיתים אותם ׳ וכל ענין ה׳ דסמיכי בקריאה וסימ׳

את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר כה מל
יצק מים על ידי אליהו׃ ואמר יהושפט הלית הכא נביא דיי ונשאל ית פתגמא דיי מניה ל
ואתיב חד מעבדי מלכא דישראל ואמר הכא אלישע בר שפט דשמיש ית אליה׃
ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ כה מל
ואמר יהושפט אית עמיה פתגמא דיי ונחתו לותיה מלכא דישראל ויהושפט ומלכא
דאדום׃ ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי ד
אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם קמ
ביד מואב׃ ואמר אלישע למלכא דישראל מא לי ולך איזיל לות נביי אבוך ולות ט מל
נביי אמך ואמר ליה מלכא דישראל בבעו לא תדכר חובי רשעתא ההיא בעי עלנא בספ
רחמין ארי זמין יי לתלתא מלכיא האלין למימסר יתהון ביד מואבאי׃ ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה
אני נשא אם אביט אליך ואם אראך׃ ואמר אלישע קיים הוא יי צבאות דמשמישנא לג
קדמוהי ארי אלולא פון אפי יהושפט מלך שבטא דבית יהודה אנא נסיב אם
אסתכל בך ואם אחזינך׃ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד
יהוה׃ וכען איתו לי גברא דידע לנגנא בכנורא והוה כד נגין דמנגין ושריא
עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׃ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים׃ ל
ואמר כדנן אמר יי יתעביד נחלא הדין פצידין פצידין׃ כי כה אמר יהוה טו
לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם מיוחדין
ובהמתכם׃ ארי כדנן אמר יי לא תחזון רוחא ולא תחזון מטרא ונחלא ההוא
יתמלי מיא ותשתון אתון וגיתיכון ובעיריכון׃ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את
מואב בידכם׃ וקליל דא קדם יי וימסר ית מואבאי בידכון׃ והכיתם כל עיר
מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה ח ב
הטובה תכאבו באבנים׃ ותמחון כל כרך תקיף וכל קרוין כריכן וכל אילן דיאי ברושין ל
תעקרון וכל מבועי מיא תסתמון וכל אחסנתא שפירתא תטומון באבניא׃ וחס
ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים׃ ל
והוה בצפרא כמסק מנחתא והא מיא אתן מאורח אדום ואתמליאת ארעא ית מיא׃

והכיתם כל עיר והערים יהרסו רנו שמים כי עשה יי ואמרת לער הכבד ואבואה אל הארץ פ אשר יצק מים על ידי אליהו ר״ל כהר
הכרמל היה אלישע יוצק מים עד שנתמלאת התעלה שנ׳ וגם את התעלה מלא מים והתעלה היא חפירה סביב למזבח׳

זרחה ד׳ בקריאה וסימ׳ אם זרחה השמש עליו וישכימו בבקר והשמש זרחה זרחה ונודד דנחום והצרעת זרחה במצחו׃ וחד וזרחה לכם יראי שמי׃ מעין ד׳ פתחין בקר׳ וסימ׳ אל מעין מי נפתוח וחבירו דדברי הימים וכל מעין מים תסתומו

וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה
ויעמדו על הגבול׃ וכל מואבאי שמעו ארי סליקו מלכיא לאגחא קרבא בהון
ואתכנישו מכל אסירי סיפא ולעילא וקמו על תחומא׃ וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ ואקדימו בצפרא
ושמשא דנחת על מיא וחזו מואבאי מקביל ית מיא סומקין כדמא׃ ויאמרו דם
זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב׃ ואמרו דם
דין אתגראה אתגריאו מלכיא וקטלו גבר ית חבריה וכען כולו לביזת מואבאי׃
ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויכו בה
והכות את מואב׃ ואתו למשריתא דישראל וקמו ישראל ומחו ית מואבאי ואפכו
מן קדמיהון ומחו בהון וקטלו ית מואבאי׃ והערים יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד
השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה׃ וקרויא פגרו וכל אחסנתא
שפירא רמו גבר אבניה ומלוהא וכל מבועי מיא סתמו וכל אילן דאי עקרו
עד דלא אשתארת אבנא בקרתא דלא פגרוהא ואסתחרו קלעיא ומחוהא׃
וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף
חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ וחזא מלכא דמואב ארי תקיפו מניה
עבדי קרבא ודבר עמיה שבע מאה גברא שלפי סיפא לאפנאה לות מלכא דאדום
ולא יכילו׃ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ׃ ונסיב ית בריה בוכרא
דעתיד דימלוך תחותוהי ואסקיה עלתא על שורא והוה רגז רב על ישראל
ואסתלקו מניה ותבו לארעא׃ ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה
צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה
והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ ואתתא חדא מנשי תלמידי נביא
מצוחא קדם אלישע למימר עבדך עובדיה בעלי מית ואת ידעת ארי עבדך הוה
דחיל חטאין מן קדם יי דכד קטילת איזבל ית נביא דיי דבר מנהון מאה גברא ואטמרינון
חמשין חמשין גברא במערתא והוה יזיף ומוכיל להון בדיל דלא לאוכלותהון מנכסוהי

הפטרת ויירא אליו

מעין גנים באר מים חיים׃ ולא יכלו ג׳ וסי׳ ויעשו כן החרטומים להבקיע אל מלך אדום ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה׃ ריקים ג׳ וסימ׳ כהגלות נגלות אחד הרקים רקים בכי כלים רקים אל תמעיטי׃ מגישים ג׳ בקריאה וסי׳ מגישים מנחה ועובדים את והיא מונקת מגישים על מזבחי דשלמה מגשים כל׃

יסר ז׳ חסרים בלש׳ סורה בקריאה וסי׳ ויאמר משה אסרה נא בטבעת הארון ירד לא אסרות לכו כרו רדו מתוך
יסר שמה לאכל לחם מי פתי יסר הנה וחברו לא תסרו ימין ושמאל דוא תחכך ״

דאחא מן קדם דאנון אנסא וכען רשיא אתא למדבר ית תרין בני ליה לעבדין׃ ויאמר
אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל
בבית כי אם אסוך שמן׃ ואמר לה אלישע מא אעביד ליך חואי לי מא אית ליך בביתא
ואמרת לית לאמתך כל מדעם בביתא אלהין מנא דמשחא׃ ויאמר שאלי לך כלים
מן החוץ מאת כל שכניכי כלים רקים אל תמעיטי׃ ואמר איזילי שאלי ליך מנין
מן ברא מן כל שיבביכי מנין ריקנין לא תזערין׃ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ ותהכין ותגיפין דשא באפך ובאפי בניך
ותריקין משחא על כל מניא האלין ומנא דיתמלי תסלקין׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת׃ ואזלת מלותיה ואגפת דשא
באפה ובאפי בנהא אנון מקרבין לה מניא והיא מריקא משחא׃ ויהי כמלאת
הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
השמן׃ והוה כמשלם מניא ואמרת לברה קריב לי עוד מנא ואמר לה לית עוד מנא
ופסק משחא׃ ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את
נשיכי ואת ובניכי תחיי בנותר׃ ואתת וחוואת לנביא דיי׳ ואמר איזילי זביני ית
משחא ושלמי למרי חובתיך ואת ובנך תתפרנסון במא דישתאר׃ ויהי
היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
יסר שמה לאכל לחם׃ והוה יומא ועבר אלישע לשונם ותמן אתתא דחלת חטאין ואתקיפת
ביה למיכל לחמא והוה בזמן מעלוהי מתפני לתמן למיכל לחמא׃ ותאמר אל
אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ ואמרת לבעלה הא
כען ידענא ארי נביא דיי׳ קדישא הוא מתפני לותנא תדירא׃ נעשה נא עלית קיר
קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃ נעביד
כען עלית כתלא זעירא ונתקין ליה תמן ערסא ופתורא וכרסיא ומנרתא ויהי
במיתוהי לותנא מתפני לתמן׃ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה׃
והוה יומא ועל לתמן וזר לעליתא ושכיב תמן׃ ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ ואמר לגיחזי עולימיה קרי לשונמיתא הדא וקרא
לה וקמת קדמוהי׃ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת

ה׳ פס׳ שמה שמה וסי׳ הנה נא העיר קרבה מהר המלט שמה ויסר אל העליה מקום המשפט שמה הרשע שמה חבלתך אמך ״

את ה׳ כת׳ אתי וקריין את וסי׳ קומי נא והשתעית חבקית בן מדוע אתי הלכתי אליו היום ואלישע דבר אל האשה יען אכלת אדם אתי וחד ואתי שדוד מה תעשי ״ עתה ב׳ ריש פס׳ בסיפ׳ וסימ׳ עתה רוץ נא לקראתה עתה המבלעדי

מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי כ״ד סביל
ישבת׃ ואמר ליה אימר כען לה הא עסיקת לנא ית כל עסקא הדין מא למעבד ליך הפתגם ב׳
אית ליך למללא עם מלכא או עם רב חילא ואמרת בגו עסקי עמי אנא מסובלא׃
ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ ואמר ומא למעבד
לה ואמר גיחזי בקושטא בר לית לה ובעלה סבי׃ ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
בפתח׃ ואמר קרי לה וקרא לה וקמת בתרעא׃ ויאמר למועד הזה כעת חיה את את
חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃ ואמר לזמנא הדין ק׳
כעדן דאתון קיימין תהון מחבקא ברא ואמרת בבעו רבוני נביא דיי׳ לא יתכדב
פתגמא באמתך׃ ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה
אלישע׃ ועדיאת אתתא וילידת בר לזמנא הדין כעדן דהיא קיימא דמליל עמה
אלישע׃ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ ורבא רביא והוה יומא
ונפק לות אבוהי לות חצודיא׃ ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו ב׳ וסמי׳
אל אמו׃ ואמר לאבוהי רישי רישי ואמר לעולימא סבהי ואובלהי לאמיה׃ וישאהו בחיקן
ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ ונסביה ואובליה לאמיה
ויתיב על ברכהא עד עדן טיהרא ומית׃ ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ב׳ חד חס
ותסגר בעדו ותצא׃ וסליקת ואשכיבתיה על ערסא דנביא דיי׳ ואגפת באפוהי וחד מל׳
ונפקת׃ ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות ו׳
וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ וקרת לבעלה ואמרת שדר כען לי חד מן
עולימיא וחדא מן אתניא ואתמטי לות נביא דיי׳ ואתוב׃ ויאמר מדוע את את
הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ ואמר מדין את אזלא ק׳ הלכת
לותיה יומא דין לא ירח ולא שבא ואמרת שלם׃ ותחבש האתון ותאמר אל נערה ק׳
נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך׃ וזריזת אתנא ואמרת לעולימה
דבר ואיזיל לא תדחק עלי למרכב אלהין כד אימר לך׃ ותלך ותבא אל איש האלהים
אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה
השונמית הלז׃ ואזלת ואתת לות נביא דיי׳ לטור כרמלא והוה כד חזא נביא דיי׳
יתה מקביל ואמר לגיחזי עולימיה הא שונמיתא דיכי׳ עתה רוץ נא לקראתה ואמר ג׳ ר״פ בסף

יען עתה הנה בבורות ״ ולך ה׳ וסימ׳ הנה רבקה למה אמרת אחתי היא ותאמר אל נערה וקח משענתי בידך ולך ״

גחזי ד׳ חס׳ יוד בקריאה וסי׳ וגחזי עבר. מאין גחזי. והמלך מדבר אל גחזי. ודבתריה ויהי הוא מספר למלך׃
השנמית ג׳ חס׳ וו בקריאה וסי׳ ויתן את אבישג ושנאה לי׳ ויקרא אל גיחזי׃ ותשא יד׳ וסי׳ ותשא את קלה ותבך

לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ כען רהוט כען לקדמותה
ואימר לה השלם ליך השלם לבעליך השלם לרביא ואמרת שלם׃ ותבא אל איש האלהים
ב אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה
כה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ ואתת לות נביא דיי׳ לטורא ואתקיפת
ברגלוהי וקריב גיחזי למדחה ואמר נביא דיי׳ שבוק מנה ארי נפשה מרירא לה ומן
קדם יי׳ אתכסא מני ולא אתחוא לי׃ ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא
תשלה אתי׃ ואמרת השאילית ברא מן רבוני הלא אמרית לך אם מתיהיב לי בר קיים
ה ג ד ואם לא לא תכנס יתי׃ ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא
איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער׃ ואמר
לגיחזי זריז חרצך וסב חטרי בידך ואיזיל ארי תשכח גבר לא תשאל בשלמיה ואלי ישאל
גברא בשלמך לא תתיבנה ותשוי חטרי על אפי רביא׃ ותאמר אם הנער חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה׃ ואמרת אמיה דרביא קיים הוא יי׳ וחיי
ד נפשך אם אשבקנך וקם ואזל בתרהא׃ וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת
חס על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער׃
ג וגיחזי עבר קדמיהון ואשכח אריא מיתא ושוי חטרא עלוהי לנסוייביה ואחייה
פת ומשום דעבר על מילי רביה ולא עבד כד פקדיה כי אזל ושוי ית חטרא על אפי רביא
ויזן ולית קל ולית דמצית ותב לקדמותיה וחוי ליה למימר לא אתער רביא׃ ויבא
ה אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו׃ ואתא אלישע לביתא והא רביא
מית רמי על ערסיה׃ ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה׃ ועל ואגיף דשא
באפי תרויהון וצלי קדם יי׳׃ ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו
כפיו ב וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ וסליק ושכיב על רביא ושוי פומיה על
פומיה ועינוהי על עינוהי וידוהי על ידוהי ואהית עלוהי וחם בסרא דרביא׃ וישב וילך
ג בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער
את עיניו׃ ותב והליך בביתא זמנא חדא לכא וזמנא חדא לכא וסליק ואהית עלוהי
ג ואתמקק רביא עד שבע זמנין ופתח רביא ית עינוהי׃ ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא
חס אל השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ וקרא לגיחזי ואמר קרי

ותשא רבקה את אדנו כל העדה ויתנו ותשא את בכה ותנא ותשא מרום עיניך והכירו וישלח תבנית יד ותשא אתי רוח
הרים דעשו ממכו ותשא בריתי עלי פיך ותשא ותבא העיר ותשא חן וחסד לפניו ויבהל׃

ויאכלו ג רפין בקר וסימ׳ ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ואיש בא מבעל שלשה ויאמר משרתו מה אתן ״
והותר ג בקר וסי׳ ונעמן שר צבא שר חמשים ונשוא פנים זקן ונשא היתה דים והותר על רוב אכול והותר ״

לשונמיתא הדא וקראלה ואתת לקדמוהי ואמר סבי בריך ותבא ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא ואתת ונפלת קדם רגלוהי וסגידת על ארעא ונסיבת
ית ברה ונפקת׃ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים
ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים׃ ואלישע
תב לגלגלא וכפנא בארעא ותלמידי נביא יתבין קדמוהי ואמר לעולימיה תפי דודא
רבא ובשיל תבשילא לתלמידי נביא׃ ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא
ידעו׃ ונפק חד לחקלא ללקטא ירוקין ואשכח גפנא בחקלא ולקיט מניה פיקעי
חקלא מלי לבושיה ואתא ופלס ורמא לדודא דתבשילא ארי לא ידעו׃ ויצקו
לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים
ולא יכלו לאכל׃ ואריקו לגבריא למיכל והוה כמיכלהון מתבשילא ואנון צווחן
ואמרו מותא בדודא נביא דיי׳ ולא יכילו למיכל׃ ויאמר וקחו קמח וישלך אל
הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ ואמר איתו קמחא ורמו
לדודא ואמר אריק לעמא וייכלון ולא הוה מדעם ביש בדודא׃ ואיש בא מבעל
שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו
ויאמר תן לעם ויאכלו׃ וגברא אתא מארע דרומא ואיתי לנביא דיי׳ לחם בכורין
עסרין טלמין דלחים סערין ופירוכן כרכשיה ואמר הב לעמא וייכלון׃ ויאמר
משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול
והותר׃ ואמר משמשניה מא אתין דין קדם מאה גברא ואמר הב לעמא וייכלון
ארי כדנן אמר יי׳ ייכלון ויותרון׃ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃ ויהב
קדמיהון ואכלו ואשארו כפתגמא דיי׳׃ ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור
חיל מצרע׃ ונעמן רב חילא דמלכא דארם הוה גבר רב קדם רבונה ונסיב אפין
ארי על ידוהי עבד יי׳ נצחנא לאנש ארם וגברא הוה גיבר חילא והוא לקי בסגירותא׃
וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ ואנש
ארם נפקו במשרין ושבו מארע דישראל עולימתא זעירתא והוה משמשא קדם אתת

ונשא ד בקר ג מלאים וחד חס׳ וסי׳ ונעמן שר צבא שר חמשים ונשוא פנים ונשא פנים זקן ונשוא פנים ישב בה׳ ואכשוא עון
נעמן חס׳ ״ גברתה ד בקר וסי׳ ותקל גבירתה אחלי אדני לעיני שפחה אל יד ושפחה כי תירש והיה כשפחה לגברתה ״

ולהחיות ג׳ בקריאה וסימנה׳ ולהחיות לכם לפליטה האלהים אני להמית ולהחיות לב נדכאים׃ וידעו ג׳ וסימנה׳
כי יש נביא בישראל ישלם אבן וידע ישקלנו במאזני צדק וסימ׳ בלשון ארמי מתקלא דנבואה שנים׃

נעמן׃ ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃
ואמרת למרתה טובי רבוני אם ייזיל לקדם נביאה דבשמרון בכין יסי יתיה מסגירותיה׃
ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ ואתא
וחוי לרבוניה למימר כדין וכדין מלילת עולימתא דמארעא דישראל׃ ויאמר מלך ארם
לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב
ועשר חליפות בגדים׃ ואמר מלכא דארם איתא איזיל ואשדר אגרתא לות מלכא
דישראל ואזל ונסיב בידיה עסר ככרין דכסף ושתא אלפין דינרין דדהב ועסרא אסטלון
דלבושא׃ ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ ואיתי אגרתא לות מלכא דישראל
וכין כתיב בה וכען כמיתא אגרתא הדא לותך הא שדרית לך ית נעמן עבדי ותסימה
מסגירותיה׃ ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה
הוא לי׃ והוה כד קרא מלכא דישראל ית אגרתא ובזע לבושוהי ואמר הצרוך אית
בי מנך יי למקטל ולאחאה ארי דין שלח לי לאסאה גברא מסגירותיה ארי ברם דעו
כען וחזו ארי תסקופא הוא בעי לאתגראה בי׃ ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי
קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי
יש נביא בישראל׃ והוה כד שמע אלישע נביא דיי ארי בזע מלכא דישראל ית לבושוהי
ושלח לות מלכא למימר למא בזעתא לבושך ייתי כען לותי וידע דאית נביא
בישראל׃ ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע׃ ואתא נעמן
בסוסוהי וברתכוהי וקם בתרע ביתא דאלישע׃ וישלח אליו אלישע מלאך לאמר
הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר׃ ושלח לותיה אלישע
אזגדא למימר איזיל ותטבול שבע זמנין בירדנא ויתוב בסרך לך ותדכי׃ ויקצף
נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף
ידו אל המקום ואסף המצורע׃ ורגיז נעמן ואזל ואמר הא הויתי אמר דלותי יפוק
מפק ויקום ויצלי בשמא דיי אלהיה וירים ידיה על אתר בית מחתא ותסי סגירותא׃
הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי

אמנה ג׳ וסי׳ הלא טוב אמנה תשורי מראש אמנה ובכל זאת אנחנו כרתים וחד ואמנה על המשררים׃ נהרות ג׳ וסימ׳ אמנה ופרפר
הובשת נהרות איתן על נהרות בבל׃ וטהר ג׳ וסימ׳ וישלח אליו אלישע ויגשו עבדיו וידברו ויאחז צדיק דרכו ואי טהר לבבי שפתיו׃

 ויפצר ד׳ וסימנה׳ ויפצר בו ויקח ויפצר בם מאד ויפצר בו לקחת ויפצרו בו חתנו וכל ויפצרו דכות במ״א ויפרצו בו עבדיו ״

ויפן וילך בחמה׃ הלא טבין אמנה ופרפר נהרי דמשק מכל מי ארעא דישראל הלא
אטבול בהון ואתסי ואתפני ואזל ברגז׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ וקריבו
עבדוהי ומליל עמיה ואמרו מרי אלו פתגמא רבא נביא מליל עמך הלא תעביד
ואף אלהין דאמר לך טבל ואתסי׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר׃ ונחת וטבל בירדנא שבע זמנין כפתגמא
דנביא דיי ותב בסריה כבסר ינוק זעיר ואתסי׃ וישב אל איש האלהים הוא וכל
מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי
אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ ותב לות נביא דיי הוא וכל
משריתיה ואתא וקם קדמוהי ואמר הא כען ידענא ארי לית אלה קיים בכל ארעא
אלהין בישראל וכען קביל כען תקרובתא מן עבדך׃ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן׃ ואמר קיים הוא יי דמשמשנא קדמוהי
אם אקביל ואתקיף ביה לקבלא ולא אבא׃ ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא
צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם
ליהוה׃ ואמר נעמן ולא יתיהיב כען לעבדך טעון זוג כודנון מעפר ארמתא ארי
לא יעביד עוד עבדך עלא ונכסת קודשין לטעות עממיא אלהין לשמא דיי׃ לדבר הזה
יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי
והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃
לפתגמא הדין ישבוק יי לעבדך במיעל רבוני לבית רמון למסגד תמן והוא סמיך
על ידי ואסגוד בית רמון במסגדי בית רמון ישבוק יי לעבדך בפתגמא הדין׃
ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ׃ ואמר ליה אזיל לשלם ואזל מלותיה
כרוב ארעא׃ ויאמר גיחזי נער אישע איש האלהים הנה חשך אדני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו
ולקחתי מאתו מאומה׃ ואמר גיחזי תלמידא דאלישע נביא דיי הא מנע רבוני
ית נעמן ארמאה הדין מלקבלא מניה ית דאיתי קיים הוא יי אלהין ארהוט בתרוהי
ואסב מניה מדעם׃ וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל

מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ורדף גחזי בתר נעמן וחזא נעמן גברא רהיט
בתרוהי ואתרכין מן רתיכא לקדמותיה ואמר השלם: ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר
כסף ושתי חלפות בגדים: ואמר שלם רבוני שלחני למימר הא כען דין אתו לותי
תרי עולימין מטורא דבית אפרים מתלמידי נבייא הב כען להון ככרא דכספא
ותרין אצטלון דלבושא: ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף
ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו: ואמר נעמן שרי סב תרתין
ככרין ואתקיף ביה וצר תרתין ככרין דכסף בתרין פלדסין ותרין אצטלון דלבושין
ויהב לתרין עולימוהי ונסיבו קדמוהי: ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית
וישלח את האנשים וילכו: ועל לאתר כסי ונסיב מידהון ופקיד בביתא ושלח ית
גבריא ואזלו: והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר
לא הלך עבדך אנה ואנה: והוא אתא וקם קדם רבוניה ואמר ליה אלישע מנן את
אתי גיחזי ואמר לא אזל עבדך לכא ולכא: ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ואמר ליה ברוח נבואה אתחזי לי כד
אתהפיך גברא מעל רתכיה לקדמותך השעא היא לך דנסיבתא כספא ונסיבתא
לבושיא וחשיבתא בלבך למקני זיתין וכרמין ועאן ותורין ועבדין ואמהן: וצרעת
נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג: וסגירות נעמן תדבק בך
ו ובבנך לעלם ונפק מן קדמוהי חיור כתלגא: ויאמרו בני הנביאים אל
אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו: ואמרו תלמידי
נבייא לאלישע הא כען אתרא דאנחנא יתבין תמן קדמך עק לנא: נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו:
ניזיל כען עד ירדנא ונסב מתמן גבר כשורא חדא ונעביד לנא תמן אתרא למתב
תמן ואמר איזילו: ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:
ואמר חד שרי כען ואיזיל עם עבדך ואמר אנא איזיל: וילך אתם ויבאו הירדנה
ויגזרו העצים: ואזל עמהון ואתו לירדנא וקצו אעיא: ויהי האחד מפיל הקורה

וגם הנה הוא יוצא פן בחרב אצא כאשר הפך איש על כן יצאתי לקראתך לשחר ׳ ולקחת ד וסי׳ יברוחי דיוסף לבושין דדעוא ׳

פלוני אלמוני ג׳ בקריאה וסימ׳ ואת הנערים יודעתי אל מקום פלוני אלמוני תחנתי ויחכמו טורה שבה פה פלוני אלמוני ׃
אחד בה פתחון ויבלו המים והעלהו שם את אחד מהם אחד עשר יום ומת אחד מהם והאיש מיכה ותאבדנה האתנות ויאמר דוד

ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול׃ והוה חד מחי
בשריתא ואשתליף ברזלא ונפל למיא וצוח ואמר בבעו רבוני והוא משאל
שאילתיה׃ ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה
ויצף הברזל׃ ואמר נביא דיי אן נפל ואחזייה ית אתרא וקץ אעא ורמא לתמן
וקפא ברזלא׃ ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו׃ ואמר טול לך ואושיט ידיה
ונסביה׃ ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלני אלמני תחנתי׃ ומלכא דארם הוה מגיח קרבא בישראל ואתמליך
בעבדוהי למימר לאתר כסי וטמיר יהי בית משרי׃ וישלח איש האלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים׃ ושלח נביא
דיי לות מלכא דישראל למימר אסתמר מלמעבר אתרא הדין ארי תמן אנש
ארם כמן׃ וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה
ונשמר שם לא אחת ולא שתים׃ ושלח מלכא דישראל לאתרא דאמר ליה נביא
דיי ואזהריה ואסתמר תמן לא חדא זמנא ולא תרתין זמנין׃ ויסער לב מלך ארם
על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל
מלך ישראל׃ ואסתער לבא דמלכא דארם על פתגמא הדין וקרא לעבדוהי ואמר
להון הלא תחוון לי מן מדילנא גלי רזי למלכא דישראל׃ ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך׃ ואמר חד מעבדוהי לא רבוני מלכא ארי אלישע נביא
די בישראל יחוי למלכא דישראל ית פתגמיא דתמליל באדרון בית משכבך׃ ויאמר
לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ ואמר איזילו
וחזו איכא הוא ואשלח ואדבריניה ואתחוא ליה למימר הא בדותן׃ וישלח שמה
סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר׃ ושלח תמן סוסון ורתכין
ומשרין סגיאין ואתו בליליא ואקיפו על קרתא׃ וישכם משרת איש האלהים
לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני
איכה נעשה׃ ואקדים משמשיה דנביא דיי למקם ונפק והא משרין אקיפא ית קרתא
וסוסון ורתכין ואמר עולימיה ליה בבעו רבוני איכדין נעביד׃ ויאמר אל תירא

אל אבנכי אחד הרקים עד אחד לא נעדר בכל אשר התהלכתי וחברו שפטי דוד כנפש אחד מהם יהי נא דברך ויאמר אחד
מעבדיו ואיך תשיב את פני אחד ותבחר הכרבלים בך ולנשיא מזה ושר מלכות פרס׃

לה׳ ׳ ה׳ כתיב ה׳ וקרינן ו׳ וב׳ כת׳ וו וסימ׳ לשחוק אמרתי אין טוב באדם שיאכל ושתה׳ ובסדה רעה׳ חולה הכל עמת שתבא בסכלהאדם
אשר נתן לו האלהים עשר כל זה נסיתי בחכמה בסדה ראיתי חכמה תחת השמש ויאמר להם אלישע לא זה הדרך תכנא דפסוק

כי רבים אשר אתנו מאשר אותם׃ ואמר לא תדחל ארי סגיאין דעמנא מדעמהון׃
ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער
וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע׃ וצלי אלישע ואמר יי גלי
כען ית עינוהי ויחזי וגלא יי ית עיני רביא וחזא והא טורא מלי סוסון ורתיכין דאישתא
סחרנות אלישע׃ וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה
בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע׃ ונחתו לותיה וצלי אלישע קדם יי ואמר מחי
כען ית עמא הדין בשברריא ומחנון בשברריא כפתגמא דאלישע׃ ויאמר אלהם
אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר
תבקשון וילך אותם שמרונה׃ ואמר להון אלישע לא דין אורחא ולא דא קרתא
איתו בתרי ואוביל יתכון לות גברא דאתון בען ואוביל יתהון לשמרון׃ ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם
ויראו והנה בתוך שמרון׃ והוה כמיעלהון לשמרון ואמר אלישע יי גלי ית עיני אלין
ויחזון וגלא יי ית עיניהון וחזו והא בגו שמרון׃ ויאמר מלך ישראל אל אלישע
כראתו אותם האכה אכה אבי׃ ואמר מלכא דישראל לאלישע כד חזא יתהון האקטול
אקטול רבי׃ ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם
ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ ואמר לא תקטול הדשביתא בחרבך
ובקשתך את קטיל שוי לחמא ומיא קדמיהון וייכלון וישתון ויזלון לות רבונהון׃
ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד
גדודי ארם לבוא בארץ ישראל׃ ואתקין להון שירותא רבא ואכלו ושתיאו ושלחנון
ואזלו לות רבונהון ולא אוסיפו עוד משרית ארם למיעל בתחום ארעא דישראל׃

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר
על שמרון׃ והוה בתר כין וכנש בר הדד מלכא דארם ית כל משריתיה וסליק וצר
והנה צרים עליה
על שמרון׃ ויהי רעב גדול בשמרון עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע
הקב חריונים בחמשה כסף׃ והוה כפנא רבא בשמרון והא צירין עלה עד דהוה
רישא דחמרא מזדבן בתמנן כסף ורבעת קבא דזיבל מפקת יונא בחמשה
כב סלעין דכסף׃ ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה

וידבר אלי זה הלשכה ישובו אך לא על היו אם ישמרו בניך בריתי ב׳ בתרא׳ כת׳ בן בוו ׳ ויראו ג׳ בקריאה ואיו׳ פקח את עיני אלה
ויראו ויראו צדיקים ויראו ויראו שנאי ויבשו ׳ ולא יספו ד׳ בקר׳ וס׳ ולא יספו עוד להלחם ולא יספו לשאת ראשם ויתקע יואב בשופר ולא
יספו עוד גדודי ארם ׳

אדני המלך: והוה מלכא דישראל עבר על שורא ואתתא קבילא קדמוהי למימר
פרוק רבוני מלכא: ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב:
ואמר לא יפרקניך יי מנן אפרקניך המן אדרא או מן מעצרתא: ויאמר לה המלך
מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל
מחר: ואמר לה מלכא מא ליך ואמרת אתתא הדא אמרת לי הבי ית בריך ונכלניה
יומא דין וית ברי ניכול מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני
את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: ובשילנא ית ברי ואכלנוהי ואמרית לה ביומא אחרנא
הבי ית בריך וניכלניה ואטמרת ית ברה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה
ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית:
והוה כד שמע מלכא ית פתגמי אתתא ובזע ית לבושוהי והוא עבר על שורא
וחזא עמא והא סקא אסיר על בסריה מלגיו: ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה
יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: ואמר כדין יעביד לי יי וכדין
יוסיף אם יתקיים רישא דאלישע בר שפט עלוהי יומא דין: ואלישע ישב בביתו
והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר
אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך
סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: ואלישע יתיב
בביתיה וסביא יתבין עמיה ושלח גברא קדמוהי עד לא ייתי אזגדא לותיה והוא
אמר לסביא החזיתון ארי שלח בר קטולא הדין לאעדאה ית רישי חזו כמיתי
אזגדא אחודו דשא ותדחקון יתיה בדשא הלא קל רגלי רבוניה בתרוהי: עודנו
מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה
אוחיל ליהוה עוד: עד דהוא ממליל עמהון והא אזגדא נחית לותיה ואמר הא
דא בישתא מק׳ יי מא אצלי ק׳ יי עוד: ויאמר אלישע שמעו דבר
יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער
שמרון: ואמר אלישע קבילו פתגמא דיי כדנן אמר יי כעדנא הדין מחר סאה
סלתא בסלעא וסאתן סעורין בסלעא בתרעא דשמרון: ויען השליש אשר למלך
נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה

ועשה חסד למשיחו עשה משפט יתום והיה כי תמצאן אתו ויען השליש וחבירו ויען השליש את איש האלהים למען ידעו את מה תחשבון
אל יהוה הכי עשה את כל שאלו מיי מטר ועשות דשנים והיו לי אמר יהוה לוס וימלך דוד על כל מגדיל ישועות מלכו והתהללו שבחו
מושיע עושה מלאכיו רוחות עשה משפט לעשוקים עשה שמים וארץ אשר חטא עשה רע והסכנים לא ידעו אני הכונס בחומה והגשמים
ואת שלחה אלהים מלאכים ובכל העושה ארבות פתחין במא׳ וימדד בו לשלח מלאכיו

ויכוסו ד׳ מלאים בקריאה וסימנה׃ ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ובני עמון ראו ודדברי הימים ושלפניו ויבא יואב וינוסו
בני ישראל מפני יהודה דדה״ בשרה ג׳ חס בקרי׳ וסימ׳ ולכה אין בשרה אשר חשב לתתי לו בשרה היום הזה יום בשורה הוא״

הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ואתיב גיברא דמלכא
דמלכא סמיך על ידיה ית נביא דיי׳ ואמר אילו יי׳ פתח כוין ומחית טובא מן שמיא היהי
פתגמא הדין ואמר הא את חזי בעינך ומתמן לא תיכול׃ וארבעה אנשים
היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃
וארבעה גברין הוו סגירין יתבין במעלנא דתרעא ואמרו גבר לחבריה מא אנחנא
יתבין כא עד דנמות׃ אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה
ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו׃ אם ניימר
ניעול לקרתא וכפנא בקרתא ונמות תמן ואם נתיב הכא ונמות וכען איתו ונשתמע
למשרית ארם אם יחיון נחי ואם יקטלון ונתקטיל׃ ויקמו בנשף לבוא אל
מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש׃ וקמו בקבלא למיעל
למשרית ארם ואתו עד סיפי משרית ארם והא לית תמן אנש׃ ואדני השמיע את
מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו
מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו׃ ומן קדם יי׳ אשתמע
למשרית ארם קל רתיכין קל סוסון קל משרין סגיאין ואמרו גבר לאחוהי הא אגר
עלנא מלכא דישראל ית מלכי חתאי וית מלכי מצרים למיתי עלנא׃ ויקומו וינוסו
בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר הוא
וינסו אל נפשם׃ וקמו וערקו בקבלא ושבקו ית משכניהון וית סוסותהון וית חמריהון
משריתא כמא דהיא וערקו לשיזבא נפשהון׃ ויבאו המצרעים האלה עד קצה
המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ ואתו סגיריא
האלין עד סיפי משריתא ועלו למשכנא דחד ואכלו ושתיאו ונסיבו מתמן כספא
ודהבא ולבושין ואזלו ואטמרו ותבו ועלו למשכנא אחרנא ונסיבו מתמן ואזלו
ואטמרו׃ ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא
ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך׃ ואמרו גבר לחבריה לא כשר מא דאנחנא עבדין יומא הדין יום בשורא
הוא ואנחנא שתקין ומורכין עד מיהר צפרא ויערענא חובא וכען איתו ונתמטי

עוון ד׳ מל׳ בלישנהון בקריאה וסימנה עבר נא את עוון עבדיך דדברי הימים עד אור הבקר ומצאנו עוון הך בעוון חוללתי עוונותיו ילכדונו את הרשע״
ויקחו ג׳ רפי ושי׳ לי תרומה ויקחו להם איש שה ויקחו אלך שמן והדרו אלך פרה אדומה נא חמשה מן הסוסים״

והנה כל ה׳ דסמיכין וסימנה׳ מדוע בגנוך אחינו והנה כל הדרך מלאה והנה כל הכשים והנה כל הבית הדרסים ׃
ג׳ פסוקים ויאמר ויאמר ויאמר קדמאה בפתח ובתרא בסגול וסימ׳ ויסף עוד לדבר אלו ויען השליש וחבירו ׃

ונחוי בית מלכא׃ ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל
מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור [ל]
ואהלים כאשר המה׃ ואתו וקרו לנטרי תרע קרתא וחויאו להון למימר אתינא [דסמ׳ ב]
למשרית ארם והא לית תמן גבר וקל אנש אלהין סוסון אסירין וחמרין אסירין
ומשכנין כמא דאנון׃ ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה׃ וקרו נטרי [ה]
תרעא וחויאו בית מלכא לגיו׃ ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא
לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בשדה [ג בשדה]
לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא׃ וקם מלכא בליליא ואמר [ל מל הא יד ג]
לעבדוהי אחוי כען לכון ית דעבדו לנא אנש ארם ידעין ארי כפנין אנחנא ונפקו [חס]
מן משריתא לאטמרא בחקלא למימר ארי יפקון מן קרתא ונחוד כנון כד חיין
ולקרתא ניעול׃ ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל [ההמון]
אשר תמו ונשלחה ונראה׃ ואתיב חד מעבדוהי ואמר וידברון כען חמשא מן [ד ל קפי]
סוסותא שארא דאשתארו בה האנון ככל המונא דישראל דאשתארו בה ואם
יסופון האנון ככל המונא דישראל דספו ונשלח ונחזי׃ ויקחו שני רכב סוסים וישלח
המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ ודברו תלין רכבי סוסון ושלח מלכא
בתר משרית ארם למימר אזילו וחזו׃ וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך [ה]
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך׃ [בחפזם ה חס ק]
ואזלו בתריהון עד ירדנא והא כל אורחא מליא לבושין ומנין דרמו אנש ארם
באתבהלותהון למערק ותבו אזגדיא וחויאו למלכא׃ ויצא העם ויבזו את מחנה
ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה׃ ונפק עמא ובזו [ו זוג]
ית משרית ארם והוה סאה סלתא בסלעא וסאתין סערין בסלעא כפתגמא דיי׃ [מתחלפ]
והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער [ל וחס]
וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו׃ ומלכא פקיד ית גלבא
דסמיך על ידיה על תרעא ודשוהי עמא בתרעא ומית כמא דמליל נביא דיין דמליל
כד נחת מלכא לותיה׃ ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים [ל חס]

ויהי מקצה ה׳ וסימנה׳ שלשה ימים ויעברו אחר אשר כרתו ויהי מקצה עשרים שנה דמלכים ותשב האשה מארץ פלשתים ׃

בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ והוה כד מליל נביא דיי׳
עם מלכא למימר סאתין סערין בסלעא וסאה סלתא בסלעא יהי כעדנא הדין מחר
בתרעא דשמרון׃ ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים
היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ואתיב גברא ית נביא
דיי׳ ואמר ואו ייי׳ פתח כוין ומחית טובא מן שמיא היהי כפתגמא הדין ואמר הא את
חזי בעינך ומתמן לא תיכול׃ ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת׃ והוה ליה כן
ודשו יתיה עמא בתרעא ומית׃ ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את
ח בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא
אל הארץ שבע שנים׃ ואלישע מליל עם אתתא דאחיי ית ברה למימר קומי ואיזילי
את ואנש ביתיך ודיירי באתר דכשר למדר ארי זמין ייי׳ כפנא ואף עתיד למיתי
על ארעא שבע שנין׃ ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה
ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ וקמת אתתא ועבדת כפתגמא דנביא דיי׳
ואזלת ואנש ביתה ואתותבת בארע פלשתאי שבע שנין׃ ויהי מקצה שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל
שדה׃ והוה מסוף שבע שנין ותבת אתתא מארע פלשתאי ונפקת למקבל קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה׃ והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר
ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ ומלכא ממליל עם גיחזי תלמידא
דנביא דיי׳ למימר אשתעי לי ית כל רברבתא דעבד אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך
על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע׃ והוה הוא משתעי למלכא ית דאחיי ית מיתא והא אתתא דאחיי ית
ברה קבלא קדם מלכא על ביתה ועל חקלה ואמר גיחזי רבוני מלכא דא אתתא
ודא ברה דאחיי אלישע׃ וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס
אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ
ועד עתה׃ ושאיל מלכא לאתתא ואשתעיאת ליה׃ ומני לה מלכא גוזא חד
למימר אתיב ית כל דלה וית כל עללת חקלא מיומא דשבקת ית ארעא ועד כען׃

חזהאל ה׳ מלאים בה״א במתנות תיבותא בקריאה וסימנ׳ ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ויאמר חזהאל כי מה עבדך
וימלך חזהאל להלחמו את חזהאל

ויבא אלישע דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש
האלהים עד הנה: ואתא אלישע לדמשק ובר הדד מלכא דארם מרע ואתחוא ליה
למימר אתא נביא דיי עד הלכא: ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה:
ואמר מלכא לחזאל סב בידך תקרובתא ואיזיל לקדמות נביא דיי ותתבע
ית פתגמא דיי מניה למימר האיחי ממרעי דין: וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך
בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: ואזל חזאל לקדמותיה
ונסיב תקרובתא בידיה וכל טוב דמשק טעון ארבעין גמלין ואתא וקם קדמוהי
ואמר ברך בר הדד מלכא דארם שלחני לותך למימר האיחי ממרעי דין:
ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: ואמר
ליה אלישע איזיל אימר ליה מיחא תיחי ואחזיני יי ארי ממת ימות: ויעמד
את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים: ואסחר ית אפוהי ואוריך עד סגי
ובכא נביא דיי: ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר
תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם
תרטש והרתיהם תבקע: ואמר חזאל מדין רבוני בכי ואמר ארי ידענא ית
דתעביד לבני ישראל בישא כרכיהון תוקיד בנורא ועולימיהון בחרבא תקטיל
ויניקיהון תטריף ומעדיתהון תבזע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי
יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם:
ואמר חזאל ארי מא עבדך כלבא ארי יעביד פתגמא רבא הדין ואמר אלישע
אחזיני יי יתך מלכא על ארם: וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו
מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ואזל מלות אלישע ואתא לות
רבוניה ואמר ליה מא אמר לך אלישע ואמר אמר לי מיחא תיחי: ויהי ממחרת ויקח
את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו: והוה ביומא
דבתרוהי ונסיב גונבא וטבל במיא ופרס על אפוהי ומית ומלך חזאל תחותוהי:
ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה

שכון לישרא׳ ויעמד לפני מזבח דשלמה ודבתריה כי עשה שלמה כיור ויתנהו ויעמד יהושפט בקהל ורוחשה יסלבשה את המלך
ופרשה על פניו והיה אומ׳ לו כי לרפואה היה עושה לו הדבר הזה מתגבורת החום והוא מקדר המות שמ צננו וממיתו ורש׳ פירש הוא בגד
לפי שתרגומו גונבא והוא תרג׳ תכבהו בשמיכה בגמ׳

יורם א חד חס וסימ׳ תעי דשמואל וירכב יהוא ב׳ בפסוק ויתקשר ב׳ בפסוק אחת עשרה יהושבע בת המלך דמלכ׳ ויורם בכו
ואחיו גם ב׳ בענינם תבוסות קדמ׳ דפסוק ומן ויקח המכבר עד ואישע הכביא דכוו׳ יורם במ״ג יהורם וסי׳ מלך יהורם מלך אחזיהו

מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ ובשנת חמש ליורם בר אחאב מלכא דישראל
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה מלך יהורם בר יהושפט מלך שבטא דבית
ז יהודה׃ בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם׃ בר
תלתין ותרתין שנין הוה כד מלך ותמני שנין מלך בירושלם׃ וילך בדרך מלכי
ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני
יהוה׃ בר תלתין ואזל באורח מלכי ישראל כמא דעבדו בית אחאב ארי בת אחאב
הות ליה לאתו ועבד דביש קדם יי׃ ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד
ח עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים׃ ולא הוה רעוא קדם יי לחבלא
ית דבית יהודה בדיל דוד עבדיה כמא דאמר ליה למתן ליה מלכו ולבנוהי
ה כל יומיא׃ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך׃ ביומוהי
מרדו אדומאי מתחות יד אנש יהודה ואמליכו עליהון מלכא׃ ויעבר יורם
ג צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת
שרי הרכב וינס העם לאהליו׃ ועבר יורם לצעיר וכל רתכיא עמיה והוה הוא
קם בליליא ומחא ית אנש אדום דמקפין ליה וית רבני רתכיא ואפך עמא
לקרווהי׃ ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת
ההיא׃ ומרדו אדומאי מתחות יד אנש יהודה עד יומא הדין בכין מרדו יתבי
יא לבנה ביומא ההוא׃ ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי יורם וכל דעבד הלא אנון כתיבין
יא על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב יורם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו׃ ושכיב יורם עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד ומלך אחזיה בריה תחותוהי׃

ג בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה׃ בשנת תרתא עסרי ליורם בר אחאב מלכא דישראל מלך אחזיה בר
יהורם מלך שבטא דבית יהודה׃ בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ בר
עסרין ותרתין שנין אחזיה כד מלך ושתא חדא מלך בירושלם ושום אמיה

בן יהורם ואחזיהו בן יהורם מלך׳ ירם בכו׳ רא׳ ׳חתן ד׳ בקריאה וסימ׳ ותקח צפרה ויריף ממכן ויאמרו פלשתים מי עשה זאת
וילך בדרך בית אחאב וחד וחתן המלך׳

 לאחר ולאחר ג̇ בקריאה וסימ׳ מתת לאחר מהם ואלישע הנביא קרא ויקרא דוד לאחר מהנערים והיה ביום ההוא יהכט יע̇ וכי יתן מתנה מנחלתו לאחר קראתי בנעם ולאחר קראתי חובלים צ̇ בו״

עתליה בת עמרי מלכא דישראל׃ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃ ואזל באורח בית אחאב ועבד דביש ק
יי כבית אחאב ארי חתנא דבית אחאב הוא׃ וילך את יורם בן אחאב למלחמה
עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם׃ ואזל עם יורם בר
אחאב לאגחא קרבא עם חזאל מלכא דארם ברמות גלעד ומחו אנש ארם ית
יורם׃ וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה
בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את
יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ ותב יורם מלכא לאתסאה ביזרעאל
מן מחתא דמחוהי אנש ארם ברמתא כד אגיח קרבא עם חזאל מלכא דארם
ואחזיה בר יהורם מלך שבטא דבית יהודה נחת למסער ית יורם בר אחאב ביזרעאל
ארי מרע הוא׃ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו ט
חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד׃ ואלישע נביא קרא לחד
מתלמידי נביא ואמר ליה זריז חרצך ונסיב מנא דמשחא בידך ואיזיל לרמות
גלעד׃ ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך
מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר׃ ותיהך לתמן ותחזי תמן ית יהוא בר יהושפט
בר יהושפט בר נמשי ותיהך ותקימניה מגו אחוהי ותעיל יתיה תוון בגו תוון׃
ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך
אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה׃ ותסב מנא דמשחא ותריק על
רישיה ותימר כדנן אמר יי משחתך למהוי מלכא על ישראל ותפתח דשא ותערוק
ולא תסכי׃ וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד׃ ואזל עולימא תלמידא
דנביא לרמות גלעד׃ ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר
ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר׃ ואתא והא רבני חילא יתבין ואמר
פתגם אית לי למללא עמך רבא ואמר יהוא מן מכולנא ואמר עמך רבא׃
ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל׃ וקם ועל לביתא ואריק משחא על
רישיה ואמר ליה כדנן אמר יי אלהא דישראל משחתך למהוי מלכא על עמא דיי
על ישראל׃

ה̇ פסוקים אית בהון שמה שם וסימ׳ עלת תמיד לדרתיכם ובאת שמה וראה שם יהוא ויצו מלך אשור לאמר שמה קנה קפוד
ויבזו ואלה הכתובים בשמות״

והכיתה ה׳ מלרע וב׳ מלעיל סימ׳ ... והכית את כל זכורה והכית את מדין והכית את ארם באפק הלין חסר׳ את עמלק את בית אדניך ב׳ בתראי מל׳

והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל׃ ותמחי ית בית אחאב רבונך ואתפרע פורענות דם עבדי נביא ודמי כל
עבדי דיי מידא דאיזבל׃ ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל׃ ויבד כל בית אחאב ואשיצי לאחאב ידע מדע ואחיד ושביק
בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה׃ ואתן
ית בית אחאב כבית ירבעם בר נבט וכבית בעשא בר אחיה׃ ואת איזבל יאכלו
הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ וית איזבל ייכלון כלביא באחסנת
יזרעאל ולית דקביר ופתח דשא וערק׃ ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום
מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃
ויהוא נפק לות עבדי רבוניה ואמר ליה השלם מדין אתא שטיא הדין לותך ואמר
להון אתון ידעתון ית גברא וית שועיתיה׃ ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת
וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל׃ ואמרו שקרא
את אמר חוי כען לנא ואמר כדין וכדין אמר לי למימר כדנן אמר יי משחתך
למהוי מלכא על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות
ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ ואוחיאו ונסיבו גבר לבושיה ושויאו תחותוהי
לדרג שעיא ותקעו בשופרא ואמרו מלך יהוא׃ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי
אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ ומרד
יהוא בר יהושפט בר נמשי על יורם ויורם הוה נטר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מן
קדם חזאל מלכא דארם׃ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר
יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל
יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל׃ ותב יהורם מלכא לאתסאה ביזרעאל
מן מחהי דמחוהי אנש ארם כד אגיח קרבא עם חזאל מלכא דארם ואמר יהוא
אם רעוא נפשכון לא יפוק משיזבא מן קרתא למיזל לחואה ביזרעאל׃ וירכב
יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את
יורם׃ ורכיב יהוא ואזל ליזרעאל ארי יורם שכיב תמן ואחזיה מלך שבטא דבית
יהודה נחת למסער ית יורם׃ והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת

אל יצא ג׳ וסימ׳ אל יצא איש ממקמו אל יצא פליט מן העיר באו הכוס איש אל יצא ׳׳ ויאמר ז׳ בקריאה וסימ׳ ושלח לקראתם ויאמר השלום
אף יחס ויאמר האח ויאמר העיבינו כי אלי אתה תשוע ויאמר הנה הוי המרבה לא לו ויאמר אדמאך פרי לנדיך

ולשלום ג בקריאה וסימנ׳ מה לך ולשלום סב אל אחרי וחברו לסרבה המשרה ולשלום אין קץ ולא שב ה׳ בקל וסימ׳ וילך בדרך אחר ומלל בא המלאך עד הם והגידו ואתה כי הזהרתה רשע וחברו

יהוא כבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר ו יז
השלום: וסכואה קאים על מגדלא וחזא ית משרית יהוא ואמר משרית אנא חזי רפין
ואמר יהורם דבר רכבא ושלח לקדמותהון ויימר השלם: וילך רכב הסוס לקראתו
ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה ג ו חס
לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: ואזל רכיב סוסיא לקדמותיה ואמר כדין אמר ה
מלכא השלם ואמר יהוא מא לך ולשלם אסתחר לאחורי וחוי סכואה למימר
אתא אזגדא עד לותהון ולא תב: וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה
אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: ושלח רכיב סוסיא ו חס
תנינא ואתא לותהון ואמר כדנן אמר מלכא השלם ואמר יהוא מא לך ולשלם
אסתחר לאחורי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא ה
בן נמשי כי בשגעון ינהג: וחוי סכואה למימר אתא עד לותהון ולא תב ודברא כדברא
דיהוא בר נמשי ארי בנחת מדבר: ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם יו בנצי
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו ל
בחלקת נבות היזרעאלי: ואמר יהורם אסרו וטקיס ית רתכיה ונפק יהורם מלכא חס בנ״ש
דישראל ואחזיה מלך שבטא דבית יהודה גבר ברתכיה ונפקו לקדמות יהוא ואשכחוהי
באחסנת חקל נבות יזרעאה: ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר
מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: והוה כד חזא יהורם ית יהוא ד דגשין
ואמר השלם יהוא ואמר מה השלם עד טעוות איזבל אמך וחרשהא סגיאין: ויהפך
יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: ואתחזר יהורם לאחורוהי ואפך
ואמר לאחזיה נכלא אחזיה: ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו
ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ויהוא מלא ידיה בקשתא ומחא ית יהורם בין
דרעוהי ונפק גירא מלביה וכרע ברתכיה: ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו יג שלשו
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב חס בנ״ש ב
אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: ואמר לבדקר גיבריה סב רמיהי באחסנת קמ׳ וחד
נבות יזרעאלא ארי דכיר אנא ואת כד הוינא רכבין לוגא חד אלוין בתר אחאב פת׳
אבוהי ומן קדם יי אתנבי עלוהי ית מטל נבואתא הדין: אם לא את דמי נבות ואת ב ה רפ ידושנס

וימצאהו ג בקריאה וחס׳ וסימ׳ וימצאהו המרים בקשת וחבלו דוד וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי השלום ד׳ דגשין וסימ׳ וכדמו נאות השלום והיתה לי לששון ויהי בראות יהורם כי ידע השלום הבא

ג׳ חס׳ דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו
בחלקה כדבר יהוה׃ אם לא ית דמי נבות וית דמי בנוהי גלין קדמי בקריב אמר יי׳
ואשלים לך באחסנתא הדא אמר יי׳ וכען סב רמיהי באחסנתא כפתגמא דיי׳׃
ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו
הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם׃ ואחזיה
מלך שבטא דבית יהודה חזא ואפך באורח בית גנא ורדף בתרוהי יהוא ואמר
אף יתיה מחוהי ברתיכא במסקנא דגור דעם יבלעם ואפיך למגדו ומית תמן׃
וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃ ואחיתו
יתיה עבדוהי לירושלם וקברו יתיה בקבורתיה עם אבהתוהי בקרתא דדוד׃
ט׳ רפ׳ ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה׃ ובשנת
חדא עסרי שנין ליורם בר אחאב מלך אחזיה על יהודה׃ ויבוא יהוא יזרעאלה
ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃
ואתא יהוא ליזרעאל ואיזבל שמעת וכחלת בצדידא עינהא ותקינת ית רישה
ואסתכיאת מן חרכא׃ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ ויהוא
על בתרעא ואמרת השלם לזמרי קטיל לרבוניה׃ וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי
מי וישקפו אליו שנים שלשה סריסים׃ וזקף אפוהי לחרכא ואמר מן הכא מן
שמטוה ואסתכיאו לותיה תרין תלתה גוזאין׃ ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר
ואל הסוסים וירמסנה׃ ואמר מגרוהא ומגרוהא ונדא מדמה על כותלא ועל
וחד אלורה סוסותא ודשוהא׃ ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי
בת מלך היא׃ ועל ואכל ושתי ואמר סעדו כען ית ארורתא הדא וקברוהא ארי
בת מלכא היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים׃
וחד הרגלים ואזלו למקברה ולא אשכחו בה אלהין גולגלתא ורגליא ופיסת ידהא׃ וישבו
ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק
יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ ותבו וחויאו ליה ואמר פתגמא דיי׳
הוא דמליל ביד עבדיה אליה דמן תושב למימר באחסנת יזרעאל ייכלון כלביא
והיתה ב׳ בטע׳ ק׳ ית בסרא דאיזבל׃ והית נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל

והיתה ג׳ בטעמא בכתובים וסימנ׳ והיתה המגפה פיס והיתה נבלת איזבל והיתה חבל הים

מדבר ג׳ וסימ׳ מדבר שקל תרחק ויקש דבר יהוה מדבר איש ישראל דעו אפוא כי לא יפול׳ לשלוש ב׳ וסימ׳ יואב ויהוא מיצא׳ וישחטום ב׳ וסימ׳ אל בור בית עקד הרעים׳

אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ ותהי נבילתא דאיזבל כזבל מבדר על אפי חקלא
באחסנת יזרעאל דלא יימרון דא איזבל׃ ולאחאב שבעים בנים בשמרון
ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב
לאמר׃ ולאחאב שבעין בנין בשמרון וכתב יהוא אגרן ושדר לשמרון לרברבי
יזרעאל לסביא ולתורביניא דאחאב למימר׃ ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם
בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ וכען כמיתא אגרתא
הדא לותכון ועמכון בני רבונכון ועמכון רתכין וסוסון וקרוין כריכן ומני זינא׃
וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית
אדניכם׃ ותחזון דתקין ודכשר מבני רבונכון ותשוון על כרסי מלכותא דאבוהי
ותגיחון קרב על בית רבונכון׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא
עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ ודחילו לחדא לחדא ואמרו הא תרין מלכיא
לא יכילו למקם קדמוהי ואיכדין נקום אנחנא׃ וישלח אשר על הבית ואשר על
העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו
נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה׃ ושלח דממנא על ביתא ודממנא על
קרתא וסביא ותרביניא לות יהוא למימר עבדך אנחנא וכל דתימר לנא נעביד
לא נמליך גבר דתקין בעינך עביד׃ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם
ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה
ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם׃ וכתב לותהון אגרתא
תניתא למימר אם דילי אתון ומני אתון מקבלין סבו ית רישי גברי בני רבונכון ותיתון
לותי כעדנא הדין מחר ליזרעאל ובני מלכא שבעין גברא ית רברבי קרתא מרבן
יתהון׃ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו
את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ והוה כמיתי אגרתא לותהון ודברו
ית בני מלכא ונכסו שבעין גברא ושויאו ית רישיהון בסליא ושדרונון לותיה ליזרעאל׃
ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אותם שני
צברים פתח השער עד הבקר׃ ואתא אזגדא וחוי ליה למימר איתיאו רישי בני
מלכא ואמר שוו יתהון תרין דגורין במעלנא דתרעא עד צפרא׃ ויהי בבקר

ב׳ פסוקים מטעין בענין וסימנה׳ ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון׳
ד׳ פסוקי׳ אית בהון כל כל וכל וכל וסי׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף ועתה כל נביאי הבעל וראשית כל בכורי כל כל קבל דנה בזה זמנא׳

הוצא ה׳ בקל וסימ׳ הוצא מן המקום הוצא את המקלל המה מטיבים את לבם הוצא את בניך ומות ויאמר לאשר על המלתחה׃
וחד והוצא את עמי בני ישראל״

ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה· והוה כצפרא ונפק וקם ואמר לכל עמא זכאין אתון הא אנא
מרדית על רבוני וקטלתיה ומן קטל ית כל אלין· דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה
ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃
דעו כען ארי לא יבטל מפתגמא דייי דמליל ייי על בית אחאב וייי קיים ית דמליל ביד
עבדיה אליה· ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו
וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד· ומחא יהוא ית כל דאשתארו לבית אחאב ביזרעאל
וכל רברבוהי וקריבוהי וחכלוהי עד דלא אשתאר ליה משיזיב· ויקם ויבא
וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך· וקם ואתא ואזל לשמרון הוא בית
כנישת רעיא באורחא· ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי
אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה· ויהוא
אשכח ית אחי אחזיה מלך שבטא דבית יהודה ואמר מן אתון ואמרו אחי אחזיה
אנחנא ונחתנא למשאל שלם בני מלכא ובני מלכא׃ ויאמר תפשום חיים
ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש
מהם· ואמר אחדונון כד חיין ואחדונון כד חיין ונכסונון לגו בית כנישתא ארבעין
ותרין גברא ולא אשתאר אנש מנהון· וילך משם וימצא את יהונדב בן
רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך
ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה· ואזל
מתמן ואשכח ית יהונדב בר רכב לקדמותיה ובריכיה ושאיל בשלמיה ואמר ליה
האית לבך כשר כמא דלבי עם לבך ואמר יהונדב אית ואית הב ית ידך ויהב ית ידיה
ואסקיה לותיה לרתיכא· ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו
ברכבו· ואמר איתא עמי וחזי בקנאתי דאנא מקני קדם ייי וארכיבו יתיה ברתכיה׃
ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמדו כדבר יהוה אשר
דבר אל אליהו· ואתא לשמרון ומחא ית כל דאשתארו לאחאב בשמרון עד
דשיציה כפתגמא דייי דמליל עם אליה׃ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר
אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה· וכנש יהוא ית כל עמא

אל ימנא ג׳ בקריאה וסימ׳ אל ימנא איש ממקומו אל יצא פליט מן העיר באו הכום אנשא אל ימנא ״ בלבבי ג׳ בקריאה וסימ׳ והקימותי לי
כהן נאמן כאשר בלבבי עשית ליהוא עד אנה אשית עצות״

ערוער ה׳ חס וסימ׳ ולאשר בערוער ויעברו את הירדן בשמואל מן הירדן מזרח שמש דמלכים עזבות ערי ערער
ובלע בן עזז וכל אורי דמוזות חס

ואמר להון אחאב פלח ית בעלא זעיר יהוא יפלחנה סגי׃ ועתה כל נביאי הבעל
כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד
לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל׃ וכען כל נביי בעלא
כל פלחוהי וכל כומרוהי זמינו לי אנש לא ישתגי ארי דיבח רב לי לבעלא כל דישתגי
לא יתקיים ויהוא עבד בחוכמא בדיל לאובדא ית פלחי בעלא׃ ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל ויקראו׃ ואמר יהוא זמינו כנשא לבעלא וזמינו׃ וישלח יהוא בכל
ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה׃ ושלח יהוא בכל ישראל ואתו כל פלחי בעלא ולא אשתאר
אנש דלא אתא ועלו לבית בעלא ואתמלי בית בעלא ספא בספא׃ ויאמר לאשר
על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש׃ ואמר לדממנא על
קומטריא אפיק לבושא לכל פלחי בעלא ואפיק להון לבושא׃ ויבא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה
כי אם עבדי הבעל לבדם׃ ואתא יהוא ויהונדב בר רכב לבית בעלא ואמר לפלחי
בעלא בלושו וחזו דלמא אית כא עמכון מעבדיא דיי׳ אלהין פלחי בעלא בלחודיהון׃
ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר
ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו׃ ואתו למעבד
נכסת קודשין ועלון ויהוא מני ליה בברא תמנין גברא ואמר גברא דישתיזיב מן
גבריא דאנא מעיל על ידיכון נפשיה חלף נפשיה׃ ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים
והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל׃ והוה כד שיצי למעבד עלתא ואמר יהוא
לרהטיא ולגיבריא עולו מחונון אנש לא יפוק ומחונון לפתגם דחרב ורמו רהטיא
וגיבריא קטילי ואזלו עד קרית בית בעלא׃ ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה׃
ואפיקו ית קמת בית בעלא ואוקידוהא׃ ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את
בית הבעל וישימהו למחראות עד היום׃ ותרעו ית קמת בעלא ותרעו ית
בית בעלא ושויוהא לבית מפקת אנשא עד יומא דין׃ וישמד יהוא את הבעל
מישראל׃ ושיצי יהוא ית בעלא מישראל׃ רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא

עתליה ג׳ וסימ׳ ועתליה אם אחזיהו דמלכ׳ ועתליה מלכת על הארץ דמלכים וחבנו דדברי הימ׳ ותשמע עתליה דמלכ׳ ותקרע עתליה את
בגדיה דמלכים ושמשרי ושחריה ועתליה ומבני עילם ישעיה ושאלה עתליהו

ג זוגין קדמ׳ שין ותנ׳ זין חמ׳ עלה ובשנה השביעית שלח יהוידע התחזק ובשנה השביעית התחזק שבחתני חמרה לא׳ סנוי

את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן: לחוד
בחובי ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל לא סטא יהוא מבתריהון אשתעביד לעגלי
דהבא די בבית אל ודי בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת
לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על
כסא ישראל: ואמר יי ליהוא חלף דאתקינתא למעבד דכשר קדמי ככל דברעותי
עבדתא לבית אחאב בנין דבני ארבעה יתבון לך על כרסי מלכותא דישראל: ויהוא לא
שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל: ויהוא לא נטר למהך באוריתא דיי אלהא דישראל בכל ליביה
לא סטא מעל חובי ירבעם דחייב ית ישראל: בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל
ויכם חזאל בכל גבול ישראל: ביומיא האנון שרי רגזא דיי למתקף בישראל
ומחבון חזאל בכל תחום ארעא דישראל: מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד
הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: מן ירדנא
מדנח שמשא ית כל ארע גלעד שבטא דגד ושבטא דראובן ושבטא דמנשה מערועור
דעל כיף נחלא דארנן וארע גלעד ומתנן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל
גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ושאר פתגמי יהוא
וכל דעבד וגבורתיה הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל: וישכב
יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: ושכיב יהוא
עם אבהתוהי וקברו יתיה בשמרון ומלך יהואחז בריה תחותוהי: והימים אשר
מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון: ויומיא דמלך יהוא על ישראל
עסרין ותמני שנין בשמרון: ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה
ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: ועתליה אמיה דאחזיה חזת ארי מית ברה וקמת
ואובידת ית כל זרע מלכותא: ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את
יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר
המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ונסיבת יהושבע בת מלכא יורם אחתיה
דאחזיה ית יואש בר אחזיה וגנבת יתיה מגו בני מלכא דמתקטלין יתיה וית מינקתיה
באדרון בית ערסתא ואטמרו יתיה מן קדם עתליה ולא אתקטל: ויהי אתו בית יהוה

דבחתני כי אלהי מעדי אשמרה עזי אליך אזמרה עזי אליך אשמרה אזמרה וחלופיהון ג׳ זוג קדמאה זין תניינא שין

ג מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ׃ והוה עמה בבית מקדשא מטמר
שית שנין ועתליה מלכת על ארעא׃ ובשנה השביעית שלח יהוידע
ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם
ד ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך׃ ובשתא שביעיתא
שלח יהוידע ודבר ית רבני מאותא לגיברא ולרהטא ואעיל יתהון לותיה לבית
מקדשא דיי׳ וגזר להון קים ואומי יתהון בבית מקדשא דיי׳ ואחזי יתהון ית בר
ה מלכא׃ ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלישית מכם באי השבת ושמרי
משמרת בית המלך׃ ופקידנון למימר דין פתגמא דתעבדון תלתא מנכון עלי
שבא ונטרי מטרת בית מלכא׃ והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחר
הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח׃ ותלתא בתרע גיבריא ותלתא
בתר עאר בתרע רהטיא ותטרון ית מטרת ביתא מלאשתלאי׃ ושתי
הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך׃ ותרין
חולקין בכון כל נפקי שבא ותטרון ית מטרת בית מקדשא דיי׳ על מלכא׃
ח והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את
המלך בצאתו ובבאו׃ ותקפון על מלכא סחור סחור גבר וזיניה בידיה ודייעול
לגיו מן סדרא יתקטיל והוו עם מלכא במפקיה ובמיעליה׃ ויעשו שרי המאיות
ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת
ויבאו אל יהוידע הכהן׃ ועבדו רבני מאותא ככל דפקד יהוידע כהנא ודברו
גבר ית גברוהי עלי שבתא עם נפקי שבתא ואתו לות יהוידע כהנא׃ ויעמדו
הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח
ולבית על המלך סביב׃ וקמו רהטיא גבר וזיניה בידיה מעיבר ביתא מימינא
עד עיבר ביתא מסמלא למדבחא ולבית כפורי על מלכא סחור סחור׃ ויוצא
את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך׃ ואפיק ית בר מלכא ויהב עלוהי ית כלילא וית סהדותא
ומשחוהי וטפחו ידא ואמרו יצלח מלכא׃ ותשמע עתליה את קול
הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה׃ ושמעת עתליה ית קל דרקלנין עמא ואתת

ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה׃ ויהב כהנא לרבני מאותא ית רמחיא וית שלטיא די למלכא דוד דבבית מקדשא דיי׳׃

לות עמא לבית מקדשא דיי׳ ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים
והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את
בגדיה ותקרא קשר קשר׃ וחזת והא מלכא קאים על אסטונא כהלכתא ורברביא
עמיה וחצוצרתא קדם מלכא וכל עמא דארעא חדן ותקעין בחצוצרתא ובזעת
עתליה ית לבושהא וקרת מרדא מרדא׃ ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי
החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב
כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה׃ ופקיד יהוידע כהנא ית רבני מאותא דממנן
על חילא ואמר להון אפיקו יתה לגיו מן סדרא ודייעול בתרהא יתקטיל בחרבא
ארי אמר כהנא לא תתקטיל בבית מקדשא דיי׳׃ וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא
הסוסים בית המלך ותומת שם׃ ושויאו לה אתרא ועלת באורח מעלנא דסוסיא
לבית מלכא ואתקטילת תמן׃ ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין
המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ וגזר יהוידע ית קימא
בין מימרא דיי׳ ובין מלכא ובין עמא למהוי לעם משמיש קדם יי׳ ובין מלכא ובין עמא׃
ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת
מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על בית יהוה׃ ועלו כל
עמא דארעא לבית בעלא וסתרוהי וית איגורוהי וית צלמוהי תברו יאות וית מתן
כומרא דבעלא קטלו קדם איגורא ומני כהנא מטרן על בית מקדשא דיי׳׃ ויקח
את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית
יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ ודבר ית רבני
מאותא וית גיבריא וית רהטיא וית כל עמא דארעא ואחיתו ית מלכא מבית מקדשא
דיי׳ ועלו באורח תרע רהטיא דבית מלכא ויתיב על כורסי מלכיא׃ וישמח כל עם
יב הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך׃ וחדי כל עמא דארעא
וקרתא שדוכת וית עתליה קטלו בחרבא בית מלכא׃ בן שבע שנים יהואש
במלכו׃ בר שבע שנין יהואש כד מלך׃ בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע׃ בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעין
שנין מלך בירושלם ושום אמיה צביה מבאר שבע׃ ויעש יהואש הישר בעיני יהוה

וישמו ארון יי׳ אל האבן הגדולה וישמו לה ידים דעתליה׳ ויבואו ב׳ מלכים וסימ׳ ויבואו דרך שער הרצים ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה
ויבואו פנימה אל המלך חזקיהו

יובא ה̇ ומל̇ בקריאה וסימ̇ וכל חטאת אשר יובא במים יובא וטמא עד הערב אשר יובא בית יי כסף עובר כסף אשם
וכסף חטאות כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מ̇ ערכו ב̇ בקריאה וסימ̇ והצאתאת השלחן וערכת את ערכך איש

כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ועבד יהואש דכשר קדם יי כל יומוהי דאלפיה
יהוידע כהנא׃ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ לחוד
במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין בוסמין על במתא׃
ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ ואמר יהואש
לכהניא כל כסף קדשיא דמתעל לבית מקדשא דיי כסף תקליא דעבר על מנין
גבריא כסף פרקן נפשתא דמיתן גבר פרקן נפשיה אף כל כסף דמתנדב גבר
בלביה לאיתאה לבית מקדשא דיי׃ יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם
יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ יסבון להון כהניא גבר מן
ואנון יתקפון ית בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא׃ ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃ והוה בשנת
עסרין ותלת שנין למלכא יהואש לא תקיפו כהניא ית בדקא דביתא׃ ויקרא
המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו׃ וקרא
מלכא יהואש ליהוידע כהנא ולכהניא ואמר להון מדין ליתיכון מתקפין ית בדקא
דביתא וכען לא תסבון כספא מן מכריכון ארי לבדקא דביתא תתנוניה׃ ויאתו
הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃ ואטפסו כהניא
בדיל דלא למסב כספא מן עמא ובדיל דלא לתקפא ית בדקא דביתא׃ ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין כבוא איש בית יהוה
ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ ונסב יהוידע
כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיה ויהב יתיה בסטר מדבחא מימינא במיעל
גברא לבית מקדשא דיי ויהבין תמן כהניא אמרכליא ית כל כספא דמתעל
לבית מקדשא דיי׃ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול
ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה׃ והוה כד חזו ארי סגי כספא בארונא
וסליק ספרא דמלכא וכהנא רבא וצרו ומנו ית כספא דאשתכח בית מקדשא דיי׃
ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאהו

כסף נפשות ערכו ודבר בבורות וחין ערכו ׳ אכך ׳ חזקו ד̇ דגשים בקריאה וסימ̇ לבא חמס שבעים בני ירבעל לא חזקו
הכהנים חזקו פתחים מסלע וכל סביבתיה חזקו בידיהם ולמהנים ה̇ וס̇ ויקרא המלך יהואש ליהוידע ולכהנים לא יכרת ואחר היכו
ולמהנים ב̇ בפסוק הסבנים לא ידעו אנה הלכתי

חטאות ג' מלאים בקריאה וסימנה כסף אשם וכסף חטאות בכמה לי עונות לקדשים ולחטאות
פילוש וכי היאך היה בית המקדש צריך חזוק והדי לא היה לו משענה שלא קנה שנים שלא הטעם כי עתליהו המרשעת היא ובניה שהיו

לְחָרָשֵׁי הָעֵץ וְלַבֹּנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה׃ וִיהֲבִין יָת כַּסְפָּא דִמְתַקַּן עַל יְדֵי עָבְדֵי עֲבִידְתָּא
דִמְמַנַן בְּבֵית מַקְדְּשָׁא דַיי וּמַפְּקִין לֵיהּ לְנַגָּרֵי אָעַיָּא וּלְאַרְדִּיכְלַיָּא דְעָבְדִין בֵּית מַקְדְּשָׁא
דַיי׃ וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת בֶּדֶק בֵּית יְהוָה
וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל הַבַּיִת לְחָזְקָה׃ וּלְאַרְגּוֹבְלַיָּא וּלְפַסְלֵי אַבְנָא וּלְמִזְבַּן אָעִין וְאַבְנִין
פְּסִילָן לְתַקָּפָא יָת בִּדְקָא בֵּית מַקְדְּשָׁא דַיי וּלְכֹל דְיִפּוֹק עַל בֵּיתָא לְתַקָּפוּתֵיהּ׃ אַךְ לֹא
יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל כְּלִי זָהָב וּכְלִי כֶסֶף מִן
הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית יְהוָה׃ בְּרַם לָא מִתְעֲבִיד בֵּית מַקְדְּשָׁא דַיי קוּלִין דִכְסַף מלמרא
מִזְרְקַיָּא חֲצוֹצְרָתָא כָּל מָנֵי דִדְהַב וּמָנֵי דִכְסַף מִן כַּסְפָּא דְמִתְעַל לְבֵית מַקְדְּשָׁא דַיי׃

כִּי לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֻהוּ וְחִזְּקוּ בוֹ אֶת בֵּית יְהוָה׃ אֲרֵי לְעָבְדֵי עֲבִידְתָּא יָהֲבִין לֵיהּ וּמְתַקְּפִין בֵּיהּ יָת בֵּית מַקְדְּשָׁא דַיי׃ וכו'

וְלֹא יְחַשְּׁבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לָתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי
בֶאֱמֻנָה הֵם עֹשִׂים׃ וְלָא מְחַשְּׁבִין עִם גֻּבְרַיָּא דִיהֲבִין יָת כַּסְפָּא עַל יְדֵיהוֹן לְמִתַּן לְעָבְדֵי
עֲבִידְתָּא אֲרֵי בְהֵימְנוּתָא אִנּוּן עָבְדִין׃ כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית
יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ׃ כְּסַף אֲשָׁמָא וּכְסַף חַטָּאתָא לָא מִתְעַל לְבֵית מַקְדְּשָׁא דַיי לְכָהֲנַיָּא
יָהֲבִין לֵיהּ׃ אָז יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל גַּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם
חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל יְרוּשָׁלָםִ׃ בְּכֵן סְלִיק חֲזָאֵל מַלְכָּא דַאֲרָם וַאֲגִיחַ קְרָבָא עַל גַּת
וּכְבַשָׁהּ וְשַׁוִּי חֲזָאֵל אַפּוֹהִי לְמִסַּק עַל יְרוּשְׁלֵם׃ וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל הַקֳּדָשִׁים
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת קֳדָשָׁיו וְאֵת כָּל
הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל
יְרוּשָׁלָםִ׃ וּנְסֵיב יְהוֹאָשׁ מַלְכָּא שִׁבְטָא דְבֵית יְהוּדָה יָת כָּל קוּדְשַׁיָּא דְאַקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט
וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָה אֲבָהָתוֹהִי מַלְכַיָּא דְבֵית יְהוּדָה וְיָת קוּדְשׁוֹהִי וְיָת כָּל דַהֲבָא דְאִשְׁתְּכַח
בְּאוֹצְרֵי בֵית מַקְדְּשָׁא דַיי וּבֵית גִּנְזֵי מַלְכָּא וּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מַלְכָּא דַאֲרָם וְאִסְתַּלַּק
מֵעַל יְרוּשְׁלֵם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וּשְׁאָר פִּתְגָּמֵי יוֹאָשׁ וְכָל דַעֲבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סְפַר
פִּתְגָּמֵי יוֹמַיָּא לְמַלְכַיָּא דְבֵית יְהוּדָה׃ וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת יוֹאָשׁ
בֵּית מִלֹּא הַיֹּרֵד סִלָּא׃ וְקָמוּ עַבְדוֹהִי וּמְרָדוּ מְרָדָא וּמְחוֹ יָת יוֹאָשׁ בְּבֵית מִלּוֹן דִנְחִית
לְסִלָּא׃ וְיוֹזָכָר בֶּן שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַתָּמָת [ויקברו] אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר
דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְיוֹזָכָר בַּר שִׁמְעַת וִיהוֹזָבָד בַּר שׁוֹמֵר עַבְדוֹהִי מְחוֹהִי

לה מאיש אחר פרצו פרצות בבית המקדש כי לולא כן היה קיים יותר ויותר לפי חוזק בנינו שבנאו שלמה ולפי כך שם יואש לבו לתקנו
ולחזקו ׃ ובית המלך ג' בקר וסי' ויקח יהואש מלך יהודה שמענו דאת הכהנים ויוצא אקא כסף וזהב מאוצרות בית ה' ד"ה ׃

ויחל ד׳ בקריאה וסימ׳ ויחל משה את פני ויחל איש האלהים ויחל יהואחז את פני יי׳ ודמלכ׳ ההמת המיהאז׳ כתמול ה׳ בקרי׳
וסימ׳ וירא יעקב את פני ראה אנכי את פני אביכן לא תוסיפון לתת תבן לעם ויכו שוטרי בני ישראל על כל גדודיו אך רחוק יהיה׃

וקטלוהי וקברו יתיה עם אבהתוהי בקרתא דדוד ומלך אמציה בריה תחותוהי׃
בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יג
יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ בשנת עשרין ותלת שנין ליואש בר
אחזיה מלך שבטא דבית יהודה מלך יהואחז בר יהוא על ישר׳ בשמרון שבע
עשרה שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא ו סימן חס
את ישראל לא סר ממנה׃ ועבד דביש קדם יי׳ ואזל בתר חובי ירבעם בר נבט דאחייב
ית ישר׳ לא סטא מנהון׃ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם
וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ ותקיף רוגזא דיי׳ בישר׳ ומסרינון ביד חזאל
מלכא דארם וביד בר הדד בר חזאל כל יומיא׃ ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע ד
אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם׃ וצלי יהואחז קדם יי׳
וקביל צלותיה יי׳ ארי גלי קדמוהי דוחקא דישר׳ ארי דחק יתהון מלכא דארם׃
ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם
כתמול שלשום׃ ויהב יי׳ לישר׳ פריק ונפקו מתחות יד אנש ארם ויתיבו בני ישר׳ ג
בקרויהון כמאתמלי ומדקמוהי׃ אך לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטי ו החטיא ק
את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון׃ ברם לא סטו מחובי בית ירבעם חס
דאחייב ית ישר׳ בהון אזלו ואף אשירתא קמת בשמרון׃ כי לא השאיר ליהואחז עם יג קמץ
כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם
וישמם כעפר לדש׃ ארי לא אשאר ליהואחז עם אלהין חמשין פרשין ועסר רתכין ב חד חס
ועסרא אלפין גבר רגלי ארי אובידינון מלכא דארם ושוינון כעפרא לדישו׃ ויתר מל וחד
דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים חס
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי יהואחז וכל דעבד וגבורתיה הלא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכיא דישר׳׃ וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון
וימלך יואש בנו תחתיו׃ ושכיב יהואחז עם אבהתוהי וקברוהי בשמרון ומלך
יואש בריה תחותוהי׃ בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך ו יג
יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃ בשנת תלתין ושבע שנין
ליואש מלך שבטא דבית יהודה מלך יהואש בר יהואחז על ישר׳ בשמרון שית עסרי

בימכם ובימי כי אם אשר עזרה לכן וישבו בני ישראל באהליהם ׳ שלשום כל נביאים מלאים במ״ר חס וכל אוריתא דכוותה
במ״ב מלאים וסימ׳ וירא יעקב את פני לבן פן ירדף גאל הדם ׳

בימי יהואחז אחר חטאת׳ יהוא בן כמשי מנחם בן גדי לא סר מעל חטאות׳ פקח לא סר מן חטאת׳ יהואש בן יהואחז ירבעם בן יואש
מכל חטאות ושארא מחטאות׳

198

ד׳ שנין׳ ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
סוף פסו׳ ישראל בה הלך׳ ועבד דביש קדם יי לא סטא מכל חובי ירבעם בר נבט דחייב ית
ה׳ יב ישראל בהון אזל׳ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה
בטעו׳ מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׳ ושאר פתגמי
יואש וכל דעבד וגבורתיה דאגיח עם אמציה מלך שבטא דבית יהודה הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׳ וישכב יואש עם אבתיו וירבעם
כ טו מנה פת׳ וה קמץ ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל׳ ושכיב יואב עם אבהתוהי
וירבעם יתיב על כרסיה ואתקבר יואש בשמרון עם מלכיא דישראל׃
יד בסף ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו
ב ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׳ ואלישע מרע ית מרעיה דימות ביה ונחת
לותיה יואש מלכא דישראל ובכא על אפוהי ואמר רבי רבי דטב ליה לישראל בצלותיה
מרתכין ומפרשין׳ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃
ואמר ליה אלישע סב קשתא וגירין ונסיב לותיה קשתא וגיריא׃ ויאמר למלך
ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך׳ ואמר
למלכא דישראל אחית ידך על קשתא ואחית ידיה ושוי אלישע ידוהי על ידי מלכא׃
ד׳ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה
כח ה׳ ב׳ ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה׳ ואמר פתח כוון למדנחא
בטעו בליש׳ ופתח ואמר אלישע שדי ושדא ואמר הדין גירא יתעביד פרקנא מן קדם יי והדין גירא
מלגו ומסר בחלון ב׳ סימ׳ יתעביד לנא נסא באנש ארם ותמחי ית אנש ארם באפק עד דישיצינון׃ ויאמר
ט׳ קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ ואמר
סב גיריא ונסיב ואמר למלכא דישראל מחי לארעא ומחא תלת זמנין ופסק׃ ויקצף
עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד
בליש׳ כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃ ורגיז עלוהי נביא דיי ואמר הוה חזי לך
למימחי חמש או שית זמנין בכין פון מחיתא ית אנש ארם עד שיציתנא וכען תלת
זמנין תמחי ית אנש ארם׳ וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו
בארץ בא שנה׳ ומית אלישע וקברוהי ומשרית מואב עלת בארעא במיעל שתא׃

פתח ו׳ בקל וסי׳ ויאמר פתח החלון קדמה פתח לבנון פיך לאלם פתח פיך שפטו ידך׳ כלה ג׳ בליש וסי׳ אקים אל עלי והכית את ארם באפק
אז הכית את ארם וישלחו לחון וכלות כל צוות מקרב חיקך כלה כלה בחמה ב׳ בו הנה חרף בכו עד כלה לכלה הפשע בתו׳ כה ג׳׳

אמציה ט׳ בקריאה וסימנ׳ ויוזבד בן שמעת דמלכים את שלח אמציה בשנת שלש עשרים ושבע שנה לירבעם ויתר
דברי יואש דאשר כלחם וישלח אמציה כהן בית אל ויאמר אמציה אל עמוס ויען עמוס ויאמר אל אמציה ומשתכב וימלך

וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע
וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיְחִי וַיָּקָם עַל רַגְלָיו: והוה עד דאנון קברין
גברא והא חזו ית משריתא ורמו ית גברא בקברא דאלישע ואזל וקריב בגרמי
דאלישע וחיא וקם על רגלוהי: וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחַץ אֶת יִשְׂרָאֵל
כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז: וחזאל מלכא דארם דחק ית ישראל כל יומי יהואחז: וַיָּחָן יְהוָה
אֹתָם וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם
וְלֹא הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד עָתָּה: וחס יי עליהון ורחים עליהון ואתפני במימריה
לאוטבא להון בדיל קימיה דעם אברהם יצחק ויעקב ולא אבא לחבלותהון ולא
אגליכון מארע בית שכינתיה עד כען: וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן הֲדַד בְּנוֹ
תַּחְתָּיו: ומית חזאל מלכא דארם ומלך בר הדד בריה תחותוהי: וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן
יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת הֶעָרִים מִיַּד בֶּן הֲדַד בֶּן חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו
בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת עָרֵי יִשְׂרָאֵל: ותב יהואש בר יהואחז
ונסיב ית קרויא מיד בר הדד בר חזאל דנסיב מן יהואחז אבוהי בקרבא תלת זמנין
מחהי יואש ואתיב ית קרוי ישראל: בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן יוֹאָחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ בֶן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה: בשנת תרתין ליואש בר יואחז מלכא
דישראל מלך אמציה בר יואש מלך שבטא דבית יהודה: בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדִּין מִן יְרוּשָׁלִָם:
בר עסרין וחמיש שנין הוה כד מלך ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם ושום אמיה
יהועדן מן ירושלם: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּדָוִד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה: ועבד דכשר קדם יי לחוד לא כדוד אבוהי ככל דעבד יואש
אבוהי עבד: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת: לחוד
במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין בסמין על במתא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
חָזְקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיַּךְ אֶת עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת הַמֶּלֶךְ אָבִיו: והוה כד תקיפת
מלכותא בידיה וקטל ית עבדוהי דקטלו ית מלכא אבוהי: וְאֶת בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא
הֵמִית כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל
בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת כִּי אִם אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יָמוּת: וית בני קטלוא לא

ויושה בן אמציה בן חשביה בן אמציה בן חלקיה ״ לאהלו ב׳ חס וסימנ׳ את אבשלום וישלבו אתו ביער ויגף יהודה לפני ישראל
דמלכים וחד׳ דה׳ לאהליו מכב׳
שמרונה ג׳ וסימ׳ וילך מלך ישראל ויצור עליה שמרונה ואת בנו התערובות

קטל כמא דכתיב בספר אוריתא דמשה דפקיד יי׳ למימר לא יומתון אבהן על פום
בנין ובנין לא ימותון על פום אבהן אלהין אנש בחוביה ימותון: הוא הכה את אדום
ט׳ מלח ב׳ ט׳ בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל
טת׳ ק׳ חבן יו׳ השל עד היום הזה: הוא מחא ית אנש אדום בגי מלח עסרא אלפין וכבש ית כרכא
וקרא ית שמה יקתאל עד יומא הדין: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש
ב׳ בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: בכין שלח אמציה אזגדין
לות יהואש בר יהואחז בר יהוא מלכא דישראל למימר איתא נקביל אפין בקרבא:
וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה
אשר בלבנון ותרמס את החוח: ושלח יהואש מלכא דישראל לות אמציה מלך
שבטא דבית יהודה למימר חוחא די בלבנן שלח לארזא די בלבנן למימר הב ית
ברתך לברי לאתו ועברת חיות ברא די בלבנן ודשת ית חוחא: הכה הכית את
ב׳ ב׳ אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה
ויהודה עמך: ממחא מחיתא ית אנש אדום ואיטלך לבך אתיקר ותיב בביתך
ולמא את מתגרי בבישתא ותתקטיל את ודבית יהודה עמך: ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה: ולא קביל אמציה וסליק יהואש מלכא דישראל ואקבילו אפיהון
ב׳ פסו׳ בקרבא הוא ואמציה מלך שבטא דבית יהודה בבית שמש דלשיבט יהודה: וינגף
דמיין לאהליו ב׳ יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: ואתברו אנש יהודה קדם ישראל ואפכו
ק׳ חס׳ גבר לקרווהי: ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך
ויבאו ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד
ק׳ שער הפנה ארבע מאות אמה: וית אמציה מלך שבטא דבית יהודה בר יהואש
בר אחזיה אחד יהואש מלכא דישראל בבית שמש ואתא לירושלם ופרץ בשורא
דירושלם בתרע שבטא דאפרים עד תרע זויתא ארבע מאה אמין: ולקח את כל
י׳ הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני
ב׳ ג׳ התערבות וישב שמרונה: ונסיב ית כל דהבא וכספא וית כל מניא דאשתכחו

דדברי הימים ויקשרו דאמץ דד״ה • דנביאים וימיתהו כת׳ חס׳ דרחס׳ • דכתובים וימיתהו כתיב חסרים וי״ו
בני התערובות בני השרים שהיו נתונים בבית המלך לערבון שלא ימרדו אבותם בו וכן תרג׳ יונתן בני דבלבא״

מֹרָה ה̇ חס וסימנה מולה הגלבל אילאלוני בכמלה סורר כי ראה יי את עני ישראל ואביט ואל אלהיו כאבתם מרה באחרעשו

בית מקדשא דיי ובגנזי בית מלכא וית בני רברביא ותב לשמרון׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָשׁ
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל יב פת
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ ושאר פתגמי יהואש דעבד וגבורתיה ודאגח
עם אמציה מלך שבטא דבית יהודה הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דישראל׃ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל סימן
וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ ושכיב יהואש עם אבהתוהי ואתקבר בשמרון עם
מלכיא דישראל ומלך ירבעם בריה תחותוהי׃ וַיְחִי אֲמַצְיָהוּ בֶן יוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
וחיא אמציה בר יואש מלך שבטא דבית יהודה בתר דמית יהואש בר יהואחז
מלכא דישראל חמש עסרי שנין׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָהוּ הֲלֹא הֵם כְּתֻבִים עַל סֵפֶר ב ו בטע חס
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ ושאר פתגמי אמציה הלא אנון כתיבין על ספר ומל אור
פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם וַיָּנָס לָכִישָׁה ו דפות
וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ ומרדו עלוהי מרדא בירושלם ואפך ללכיש ו
ושלחו בתרוהי ללכיש וקטלוהי תמן׃ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלִַם ג חס
עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ ונטלו יתיה על סוסותא ואתקבר בירושלם עם אבהתוהי
בקרתא דדוד׃ וַיִּקְחוּ כָּל עַם יְהוּדָה אֶת עֲזַרְיָה וְהוּא בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִכוּ ה חס
אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃ ודברו כל עמא דיהודה ית עזריה והוא בר שית עסרי
שנין ואמליכו יתיה תחות אבוהי אמציה׃ הוּא בָּנָה אֶת אֵילַת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה ב חד
אַחֲרֵי שְׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו׃ הוא בנא ית אילת ואתיבה לבית יהודה בתר חס ומל
דשכיב מלכא עם אבהתוהי׃ בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָהוּ בֶן מל
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת יז בספ
שָׁנָה׃ בשנת חמש עסרי שנין לאמציה בר יואש מלך שבטא דבית יהודה מלך ומל
ירבעם בר יואש מלכא דישראל בשמרון ארבעין וחדא שנין׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי קל דפות
יְהוָה לֹא סָר מִכָּל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃ ועבד דביש ב בספ
קדם יי לא סטא מכל חובי ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃ הוּא הֵשִׁיב אֶת גְּבוּל דיהואש בן יהואחז
יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד יָם הָעֲרָבָה כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד ודין

ואין עוזר ב̇ בקל וסימ כי ראה יי את עני ישראל ואביט ואין עוזר כי יציל אביון משוע ויבנע בעמל לבם ויטע אהלי אפדנו זכרה ירושלם ימי

ויושיעם ג̇ מלאים וחד חס וסימ׳ את עתניאל בן קנז ויושיעם ביד ירבעם בן יואש ויושיעם למען שמו ויושיעם מיד שונא ויגאלם
זכריה בנו ק̇ ... בן במ״ב זכריהו וסימ׳ בשמנה שלשים ושמנה לעזריהו ואעידה לי עדים נאמנים וכל ד״ה דכותה במ״ב

דבר יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ יהוא אתיב ית תחום ישראל ממעלנא
חמת עד ימא דמישרא כמא דמליל יי אלהא דישראל דמליל ביד עבדיה יונה בר
אמתי נביא דמגת חפר׃ כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ ארי גלי קדם יי שעבודא דישראל תקיף לחדא ואנון
מטלטלין ושביקין ולית דסעיד לישראל׃ ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל
מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש׃ ולא הוה רעוא קדם יי לממחי ית שמא
דישראל מתחות שמיא ופרקינון על ידי ירבעם בר יואש׃ ויתר דברי ירבעם וכל
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה
בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
ירבעם דעבד וגבורתיה דאגיח קרבא ודאתיב ית דמסק וית חמת לדבית יהודה
בישראל הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ וישכב ירבעם
עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃ ושכיב ירבעם עם אבהתוהי
טו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בריה תחותוהי׃ בשנת עשרים ושבע
שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה׃ בשנת עסרין ושבע
שנין לירבעם מלכא דישראל מלך עזריה בר אמציה מלך שבטא דבית יהודה׃
בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
יכליהו מירושלם׃ בר שית עסרי שנין הוה כד מלך וחמשין ותרתין שנין מלך
בירושלם ושום אמיה יכליה מן ירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציהו אביו׃ ועבד דכשר קדם יי ככל דעבד אמציה אבוהי׃ רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ לחוד במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על במתא׃ וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו
וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ׃ ואיתי יי
מכתש על מלכא והוה סגיר עד יום מותיה ויתיב בר מן ירושלם ויותם בר מלכא
ממנא על ביתא דאין ית עמא דארעא׃ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי עזריה וכל דעבד
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב עזריה

עזריהו ד̇ בנביאים וסימנה ואלה השרים אשר ועזריהו בן נתן ויתר דברי עזריהו בשנת שלשים ושמנה ומן ועזריהו בן עודד דד״ה
עד סוף ספרא דכות במ״א ולו אחים קדמ׳ דפסוק

שלום ג מל בנביא ומי שלום בן יבש מלך רפ ויעל מנחם בן גדי ויתר דברי שלום ובכתובי׳ דכוות׳ מל במ חס ומי שלם בן
רחבעם לשלם הקרחי ויחלקיהו בן שלם אשת שלם בן תקוה השערים בני שלם תניג דעזרא שלם וטלם וזורי

עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו׃ ושכיב
עזריה עם אבהתוהי וקברו יתיה עם אבהתוהי בקרתא דדוד ומלך יותם בריה
תחותוהי׃ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך
זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים׃ בשנת תלתין ותמני שנין
לעזריה מלך שבטא דבית יהודה מלך זכריה בר ירבעם על ישראל בשמרון שתא
ירחין׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי כמא דעבדו אבהתוהי לא
סטא מחובי ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו שלום בן יבש ויכהו
קבל עם וימיתהו וימלך תחתיו׃ ומרד עלוהי שלום בר יבש ומחהי קדם עמא
וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי זכריה האנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא
דישראל׃ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רבעים ישבו לך על כסא
ישראל ויהי כן׃ הוא פתגמא דיי דמליל עם יהוא למימר בנך רביעאין יתבון
לך על כרסי מלכותא דישראל והוה כין׃ שלום בן יבש מלך בשנת
שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון׃ שלום בר יבש
מלך בשנת תלתין ותשע שנין לעזיה מלך שבטא דבית יהודה ומלך ירח יומין
בשמרון׃ ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יבש בשמרון
וימיתהו וימלך תחתיו׃ וסליק מנחם בר גדי מתרצה ואתא לשמרון ומחא ית
שלום בן יבש וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי שלום ומרדיה דמרד
הא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ אז יכה מנחם
את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה
בקע׃ בכין מחא מנחם ית תפסח וית כל דבה וית תחומהא מתרצה ארי לא
פתחת תרעהא לאשלמא ומחהו ית כל מעדיתהא בזע׃ בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון׃
בשנת תלתין ותשע שנין לעזריה מלך שבטא דבית יהודה מלך מנחם בר גדי על

יא פסו׳ על על ומלה במצעות׳ ומי ישרצו המים שרץ או מעני אביה צו את אהרן והמה לקחו את אשר עשה מיכה ויקיפו בני ישראל ויחלקו את עבלון ויאמר לבי
וישלח אתה ותקם חנה לא טוב הדבר הזה ועתה כה תאמר לעבדי לדוד דשמואל ויוצא מנחם את הכסף והמלך הפקיד את השלש ערות על יאור על כן על בחורי
ואמרתם על מה נבזה לבך ביפיך לא לכו עד הכה בית המן הדבר אשר היה אל ירמיהו

אשורה ז וקמצין בקריאה וסימ׳ וישכבו מחוילה בימי פקח בן רמליהו בא תגלת פלאסר ויגל מלך אשור את ישראל עד חשר
הסיר בשנת התשיעית להושע תהיה מסלה״

ישראל עסר שנין בשמרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו׃ ועבד דביש קדם יי לא סטא מעל חובי ירבעם
דחייב ית ישראל כל יומוהי׃ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר
כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו׃ אתא פול מלכא דאתור על ארעא
ויהב מנחם לפול אלף ככרין דכסף לאשלמא ידוהי עמיה לאתקפא מלכותא
בידיה׃ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ׃ ורמא מנחם
ית כספא על ישראל ועל כל גברי חילא למתן למלכא דאתור חמשין סלעין דכסף
לגברא חד ותב מלכא דאתור ולא אנליך תמן בארעא׃ ויתר דברי מנחם וכל אשר
עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי מנחם
וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ וישכב מנחם
עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃ ושכיב מנחם עם אבהתוהי ומלך פקחיה
בריה תחותוהי׃ בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן
מנחם על ישראל בשמרון שנתים׃ בשנת חמשין שנין לעזריה מלך שבטא דבית
יהודה מלך פקחיה בר מנחם על ישראל בשמרון תרתין שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי לא
סטא מחובי ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו
ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש
מבני גלעדים וימתהו וימלך תחתיו׃ ומרד עלוהי פקח בר רמליה גיבריה ומחהי
בשמרון באדרון בית מלכא ית ארגוב וית אריא ועמיה חמשין גברא מבני גלעדאי
וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי פקחיה וכל דעבד הא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה׃ בשנת חמשין
ותרתין שנין לעזריה מלך שבטא דבית יהודה מלך פקח בר רמליה על ישראל בשמרון
עשרין שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא

חיה במלכים ל וסימ׳ יהורם בן יהושפט דמלכ׳ אמציה בן יואש עזריה בן אמציה יותם חזקיהו בלא חמרה יותם תנ׳ דדברי הימים״

אשר עשה ו׳ וסימ׳ עמרי אחזיהו יהואש יותם אחז אמון׳ בעיר דוד אביו ד׳ בספ׳ דסמיכי וישכב שלמה וישכב אסא
וישכב יהושפט וישכב יותם׳ תעבות ט׳ כת׳ כן וסי׳ וילך בדרך מלכי ישראל דאחז דמלכים וילך בדרכי דאחזיה

את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי לא סטא מן חובי ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃
בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה
ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם
אשורה׃ ביומי פקח מלכא דישראל אתא תגלת פלאסר מלכא דאתור ושבא ית עיון
וית אבל בית מעכה וית ינוח וית קדש וית חצור וית גלעד וית גלילא כל ארע
שבט נפתלי ואגלינון לאתור׃ ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו
ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה׃ ומריד מרדא
הושע בר אלה על פקח בר רמליה ומחהי וקטליה ומלך תחותוהי בשנת
עסרין ליותם בר עזיה׃ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי פקח וכל דעבד האנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכיא דישראל׃ בשנת שתים לפקח בן רמליהו
מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה׃ בשנת תרתין לפקח בר רמליה
מלכא דישראל מלך יותם בר עזיה מלך שבטא דבית יהודה׃ בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק׃
בר עסרין וחמיש שנין הוה כד מלך ושית עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה
ירושא בת צדוק׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה׃
ועבד דכשר קדם יי ככל דעבד עזיה אבוהי עבד׃ רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון׃ לחוד במתא
לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין בוסמין על במתא הוא בנא ית תרע
בית מקדשא דיי עלאה׃ ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי יותם וכל דעבד הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׃ בימים ההם החל
יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו׃ ביומיא האנון שרי
יי לגלאה בדבית יהודה רצין מלכא דארם וית פקח בר רמליה׃ וישכב יותם עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃ ושכיב יותם עם
אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד אבוהי ומלך אחז בריה תחותוהי׃

גם כל שרי הכהנים יען אשר עשה מנשה ויסר יאשיהו את כל הנשוב להפר מיעותיך והשלח איבם דירמיה ויתר דברי יהויקים
ותעבותיו כתעבותיהם לכנעני כל אלין קדמאי תעבות כתיב חס ו קדמ׳ וב מל׳ דמנ׳
וסי׳ הנה בספר כתועבות הגוים דמנשה בד״ה ושארא תועבת כת׳ חס וו בתרא יתיר

ין מלין בקרי דלא מפיק א ועת להון זוג וסי׳ שלתך יתאת שלתך אשר שאלת׳ חטאים לינ׳ לאכל על הדם׳ ותלדני חיל למלחמה דשמואל׳ להשות׳ רב
בנים כמים דספלא׳ וירפו המים עד היום הזה׳ פלאסר וישלח אחז מלאכים פלנסר ויער אלהי ישראל׳ מלו ברב רכלתך מלו׳ נשו

טז בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך
יהודה׃ בשנת עסרי שנין לפקח בר רמליה מלך אחז בר יותם מלך שבטא דבית
ה׳ יהודה׃ בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו׃ בר עסרין שנין אחז כד מלך ושית עסרי שנין
ד׳ בטעם מלך בירושלם ולא עבד דכשר קדם יי אלהיה כדוד אבוהי׃ וילך בדרך מלכי ישראל
ט׳ כתיב וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני
בליש ישראל׃ ואזל באורח מלכי ישראל ואף ית בריה אעבר בנורא כתועבת עממיא
דתריך יי יתהון מן קדם בני ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן׃ ודבח ואסיק בוסמין על במתא ועל רמתא ותחות כל אילן עבוף׃
אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו
אל אחז על אחז ולא יכלו להלחם׃ בכין סליק רצין מלכא דארם ופקח בר רמליה מלכא
ז׳ דישראל לירושלם לאגחא קרבא וצרו על אחז ולא יכילו לאגחא׃ בעת ההיא
ואדומים השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות ואדומים באו
אילת וישבו שם עד היום הזה׃ בעדנא ההוא אתיב רצין מלכא דארם ית אילת לארם
ותריך ית יהודאי מאילת וארמאי אתו לאילת ויתיבו תמן עד יומא הדין׃ וישלח
אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני
מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי׃ ושלח אחז אזגדין לות
תגלת פלסר מלכא דאשור למימר עבדך ובנך אנא סק ופרוקני מיד מלכא דארם
ומיד מלכא דישראל דקמו עלי׃ ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית
יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד׃ ונסיב אחז ית כספא וית
דהבא דאשתכח בבית מקדשא דיי ובאוצרי בית מלכא ושדר למלכא דאתור
שוחדא׃ וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה
קירה ואת רצין המית׃ וקביל מנה מלכא דאתור וסליק מלכא דאתור על דמסק
ואחדה ואגלי עמא דבה וית רצין קטל׃ וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה
הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו׃ ואזל מלכא אחז לקדמות תגלת

נשוא עריך׳ ונשו את כלמתם׳ מגשתו יגורו אלים׳ הסורים כי מכית הקורים׳ השפות את שער המאה החזיק׳ קרוא אם קרוא לה׳ שריה בנ
חלה אנשי מלחמה בלה׳ קרחים משה ואהרן בכהניו מאת פני ה׳ בקר׳ וסי׳ מאת פני יצחק אביו פני פרעה מאת פני הקדש (פני הבית) ויצא השטן מאת

 לבקר ב׳ בקריאה וסימ׳ ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר ואחר כדריש לבקר׃ וכל דם ו׳ בקריאה וסי׳ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם ויצו המלך אחז ב׳ בו׃

פלאסר מלכא דאתור לדומשק וחזא ית מדבחא די בדמשק ושלח מלכא אחז לות
אוריה כהנא ית דמות מדבחא וית טקוסיה לכל עובדוהי׃ ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא
המלך אחז מדמשק׃ ובנא אוריה כהנא ית מדבחא ככל דשלח מלכא אחז
מדמשק כין עבד אוריה כהנא עד דאתא מלכא אחז מדמשק׃ ויבא המלך
מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו׃ ואתא
מלכא מדמשק וחזא מלכא ית מדבחא וקריב מלכא על מדבחא ואסיק עלוהי׃
ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו
על המזבח׃ ואסיק ית עלתיה וית מנחתיה ונסיך ית נסכיה ודרק ית דם נכסת
קודשיא דיליה על מדבחא׃ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת
פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה׃ וית
מדבחא דנחשא דקדם יי וקריב מקדם ביתא מבין מדבחא ומבין בית מקדשא
דיי ויהב יתיה על שרא דמדבחא צפונא׃ ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת
המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה
וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר׃ ופקיד מלכא אחז ית
אוריה כהנא למימר על מדבחא רבא אסיק ית עלת צפרא וית מנחת רמשא
וית עלת מלכא וית מנחתיה וית עלת כל עמא דארעא ומנחתהון ונסכיהון וכל
דם עלתא וכל דם נכסת קודשיא עלוהי תזרוק ומדבחא דנחשא יהי לי לבקרא׃
ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז׃ ועבד אוריה כהנא ככל דפקיד
מלכא אחז׃ ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת
הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת
אבנים׃ וקציץ מלכא אחז ית גדפי בסיסיא ואעדי מנהון ית כיורא וית ימא
אחית מעל תוריא דנחשא דתחותוהי ויהב יתיה על רצפת אבניא׃ ואת מיסך
השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור׃
וית טקוס שבתא דבנו בביתא וית מעלנא דמלכא בראה אסחר לבית מקדשא דיי

המלך החיצונה׳ מלעיל והיא נוספת כה״א השעריה החדרה והוא סמוך למה שאמר שהוריד הכיור והים כן הוריד זה המוסך ומחר אותו והוא
והוא כמו החיצון והיסב מבוא ביתו שהיה מחוץ הסב אותו בית יי׳ ולא היו נכנסין בו אלא דרך בית יי׳ להשגב בו מפני מלך אשור׃

אל סוא ל ומשמש אב חל וסימ אל אדס אל חבצע אל אצדותיה אל בכי אל בנס אל בחוריה אל בג אל היצהר אל המנחה אל המלחמה אל ארון אל ארוס אל בחיתו
אלבני ל אלבגד ל אל גבוריה ל אל דברי ל אל הבתים ל אל המשכן ל אל המלחמה ל אל קני ל אל טוב ל אל כסא ל אל משמר ל אל סוא ל אל עבלה ל אל צאכו ל אל ראשי ל רג

מן קדם מלכא דאתור׃ ויתר דברי אחז אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי אחז דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
חזקיהו בנו תחתיו׃ ושכיב אחז עם אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד
יז ומלך חזקיה בריה תחותוהי׃ בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה
מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים׃ בשנת תרתא עסרי לאחז
מלך שבטא דבית יהודה מלך הושע בר אלה בשמרון על ישראל תשע שנין׃
ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃ ועבד דביש קדם יי
להוד לא כמלכי ישראל דהוו קדמוהי׃ עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי
לו הושע עבד וישב לו מנחה׃ עלוהי סליק שלמנאסר מלכא דאתור והוה ליה
הושע עבדא ואתיב ליה תקרובתא׃ וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח
מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו
מלך אשור ויאסרהו בית כלא׃ ואשכח מלכא דאתור בהושע מרדא דשלח אזגדין
לות סוא מלכא דמצרים ולא אסיק תקרובתא למלכא דאתור כשנא בשנא ואחדיה
מלכא דאתור ואסריה בבית אסירי׃ ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר
עליה שלש שנים׃ וסליק מלכא דאתור בכל ארעא וסליק לשמרון וצר עלה תלת
שנין׃ בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה
וישב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ בשתא תשיעתא להושע כבש
מלכא דאתור ית שמרון ואגלי ית ישראל לאתור ואותיב יתהון בחלח ובחבור נהר
גוזן וקרוי מדי׃ ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ
מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים׃ והוה כד חבו בני
ישראל קדם יי אלההון דאסיק יתהון מארעא דמצרים מתחות יד פרעה מלכא
דמצרים ודחילו טעות עממיא׃ וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל ומלכי ישראל אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך יי מן קדם בני
ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃ ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם
ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני ישראל

כגוים ג דגשים בקריאה וסימ׳ וביהודה הירדן מזרח שמש כגוים אשר יי מאביד כגוים אשר הגלה יי והעלה על רוחכם׳ וביהודה ה׳
בקל׳ וסי׳ וביהודה הירדן מזרח שמש ויעד יי בישראל וביהודה עד השליכו אותם מעל פניו דירמיה והיה כל סיר לכן דרשו את יי בעדי ובעד
בירושלם ויהודה כי על אף יי היתה בירושלם ויהודה

מצותי חקתי ג בקריאה וסימ׳ עקב אשר שמע אברהם אם שוב תשובון דספרא ויעד יי בישראל וביהודה ביד כל.

מלין דלא כשרין קדם יי אלההון ובנו להון במן בכל קרויהון ממגדל תקיף עד קרוין
כריכן׃ ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃
ואקימו להון קמן ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות כל אילן עבוף׃ ויקטרו
שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את
יהוה׃ ואסיקו בוסמין תמן על כל במתא כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
קדמוהי פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו הגלולים אשר אמר יהוה להם
לא תעשו את הדבר הזה׃ ופלחו לטעואתא די אמר יי להון לא תעבדון ית פתגמא
הדין׃ ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃ ואסהיד יי בישראל וביהודה ביד כל
ספרי כל מליף למימר תובו מאורחתכון בישתא וטרו פקודי וקימי ככל
אוריתא דפקידית ית אבהתכון ודשלחית לותכון ביד עבדי נביא׃ ולא
שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם׃ ולא
קבילו ואקשיאו ית קדלהון כקדלא דאבהתהון דלא הימינו במימרא דיי אלההון׃
וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם
וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי
עשות כהם׃ וקצו בקימוהי ובגזירתיה דגזר עם אבהתהון ובסהדותיה דאסהיד
בהון וטעו בתר טעותא והוו ללמא ובתר עממיא דבסחרניהון דפקיד יי יתהון
בדיל דלא למעבד כותהון׃ ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם
מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את
הבעל׃ ושבקו ית כל פקודיא דיי אלההון ועבדו להון מתכא תרין עגלין ועבדו
אשירתא וסגידו לכל חילי שמיא ופלחו ית בעלא׃ ויעבירו את בניהם ואת
בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו׃ ואעברו ית בניהון וית בנתהון בנורא וקסמו קסמין ונחישו ואחשיבו
למעבד דביש קדם יי לארגזא קדמוהי׃ ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו
לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃ והוה רגז מן קדם יי לחדא בישראל ואגלינון מארע

אשירה ג מל׳ בליש׳ וסימ׳ ואשידהם תבדען ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא ונתשתי אשיריך׃ ויהא ד קדינן ה ולא כת׳ וסימנה׃
העיר ויהי ישעיהו דמלכים׃ וירא כי קרע ישראל׃ אם טוב ואם רע בקול יי׃ ותחפש גם בני נף ותחפרס׃ חצרך ויראה אנחנו ותחפנחס

בתחלת ו׳ בקריאה וסי׳ והם המתו בימי קציר תחלת כתב ויהי בתחלת שבתם שם בתחלת עלית הלקש באו בית לחם בתחלת קציר
שעורים בתחלת תחנו וכיף יצא דבר בתחלת מלכותו כתבו שטכה׃

בית שכינתיה לא אשתאר להוד שבטא דבית יהודה בלחודוהי׃ גם יהודה לא שמר
את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ אף דבית יהודה לא נטרו
ית פקודיא דיי אלההון ואזלו בגזירת ישראל דעבדו׃ וימאס יהוה בכל זרע ישראל
ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו׃ וקץ יי בכל זרעא דישראל ועניאנון
ומסרינון ביד בזוזין עד דאגלינון מארע בית שכינתיה׃ כי קרע ישראל מעל
בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטאם
חטאה גדולה׃ ארי אתפליגו בית ישראל על דבית יהודה ואמליכו ית ירבעם בר
נבט ואטעי ירבעם ית ישראל מבתר פולחנא דיי ואחיבינון חובא רבא׃ וילכו בני
ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃ ואזלו בני ישראל בכל
חובי ירבעם דעבד לא סטו מינה׃ עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו
כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום
הזה׃ עד דאגלי יי ית ישראל מארע בית שכינתיה כמא דמליל ביד כל עבדוהי
נביא וגלו ישראל מעל ארעהון לאתור עד יומא הדין׃ ויבא מלך אשור
מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל
וירשו את שמרון וישבו בעריה׃ ואיתי מלכא דאתור מבבל ומכותא ומעוא ומחמת
ומספרוים ואותיב בקרוי שמרון חלף בני ישראל ויריתו ית שמרון ויתיבו בקרוהא׃
ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו
הרגים בהם׃ והוה בשירוית למתבהון תמן לא הוו דחלין מן קדם יי וגרי יי בהון ית
אריותא והוו קטלין בהון׃ ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב
בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ׃ ואמרו למלכא דאתור
למימר עממיא דאגליתא ואותיבתא בקרוי שמרון לא הוו ידעין ית דין אלהא
דארעא וגרי בהון ית אריותא והא אנון מקטלין יתהון כד לית אנון ידעין ית דין אלהא
דארעא׃ ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ׃ ופקיד מלכא דאתור למימר אובילו
לתמן חד מכהניא דאגליתון מתמן ויהכון ויתבון תמן ויאלפינון ית דין אלהא דארעא׃

ממיתים ג׳ חד חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ וישלח בם את האריות אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אותי ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממיתים
ידע תדעו חס׳׃

ואנשי ד׳ רישפטו בקריאה וסימ׳ ואנשי סדסרעים ואנשי קדש תהיו׳ ואנשי בבל עשו ואנשי תמיד יבדילו עברים ׃
והעוים ד׳ ב׳ רפ׳ וב׳ מיתעתה וסימ׳ והעוים הישבים בחצרים והעקרוני והעוים והעוים והפלשי והעוים עשו את נבחז ׃

ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו
את יהוה׃ ואתא חד מכהניא דאתגליאו משמרון ויתיב בבית אל והוה מליף יתהון
איכדין יהון דחלין מן קדם יי׃ ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו
השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם׃ והוו עבדין עמא עמא טעותהון
ואחיתו בבית במתא דעבדו שמרונאי עמא עמא בקרויהון דאינון יתבין תמן׃
ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את
אשימא׃ ואנשי בבל עבדו ית סכות בנות ואנשי כות עבדו ית נרגל ואנשי חמת
עבדו ית אשימא׃ והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש
לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים׃ ועואי עבדו נבחז וית תרתק ואנש ספרוים
מוקדין ית בניהון בנורא לאדרמלך וענמלך טעות ספרוים׃ ויהיו יראים את
יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות׃ והוו
דחלין מן קדם יי ועבדו להון מקצתהון כומרי במתא והוו עבדין להון בבית במתא׃
את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם׃
מן קדם יי הוו דחלין וית טעותהון הוו פלחין כנמוסי עממיא דאגליאו יתהון מתמן׃
עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם
שמו ישראל׃ עד יומא הדין אינון עבדין כנמוסי קדמאי ליתהון דחלין מן קדם יי
וליתהון עבדין כגזירתהון וכדחזי להון וכאוריתא וכתפקידתא דפקיד יי ית
בני יעקב דשוי שמיה ישראל׃ ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ וגזר יי עמהון
קים ופקידנון למימר לא תדחלון לטעות עממיא ולא תסגדון להון ולא תפלחונון
ולא תדבחון להון׃ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול
ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו׃ אלהין קדם יי דאסיק יתכון
מארעא דמצרים בחילא רבא ובדרע מרמם יתיה תדחלון וקדמוהי תסגדון ועל
מדבחיה תדבחון׃ ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב
לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ וית קימיא וית דינא

בא״ל הי״ושע נבחז ב״ז׳ ויש ספרים כתיב בנץ ואינו כי אם בז׳ן וטעות הוא בספרים ופירוש נבחז הוא כלב והיא מלה מורכבת מבח חל׳ נובח מן נ״א יוכלו
לנבוח חז לשון מראה שמראה שינו׳ תרתק צורת חמור אדרמלך הוא הפרד ונקרא כן דאדר ליה למריה בטעונה פ׳ שמושא לבן כל משאוהי
ענמלך הוא הסוס דענו ליה למריה בקרבא ובירושלמי אדרמלך וענמלך זה טווס ופסיון וטווס הוא ידוע ופסיון תרג׳ שאל ויבא שלו ואיתי פסיון ׃

כמשפט ד׳ רפין ה׳ פתחין וב׳ קמצין וסימ׳ ואם לבכו ייעדנה כמשפט צידונים יושב ובוטח אתיתן היו יראים ויעשו את חג הסכות ויעמד כמשפט
דוד אבני פנה אלי וחנני כמשפט ולכל העלות עליה ב׳ בתראי קמצין ״

ואוריתא ותפקידתא דכתב לכון תטרון למעבד כל יומיא ולא תדחלון לטעות עממיא:
והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: וקימא דגזרית
עמכון לא תתנשון ולא תדחלון לטעות עממיא: כי אם את יהוה אלהיכם תיראו
והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: אלהין מן קדם יי אלהכון תדחלון והוא ישיזיב יתכון
מיד כל בעלי דבביכון: ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים: ולא קבילו
אלהין כנמוסיהון קדמאי אנון עבדין: ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום
הזה: והוו עממיא האילך דחלין מן קדם יי וית צלמניהון הוו פלחין אף בניהון ובני
בניהון כמא דעבדו אבהתהון אנון עבדין עד יומא הדין: ויהי בשנת
שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: והוה בשנת
תלת להושע בר אלה מלכא דישראל מלך חזקיה בר אחז מלך שבטא דבית יהודה:
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו
אבי בת זכריה: בר עסרין וחמיש שנין הוה במלכיה ועשרין ותשע שנין מלך
בירושלם ושום אמיה אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
דוד אביו: ועבד דכשר קדם יי ככל דעבד דוד אבוהי: הוא הסיר את הבמות
ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה
כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: הוא אעדי
ית במתא ותבר ית קמתא וקץ ית אשירתא ופסיק ית חויא דנחשא דעבד משה
ארי עד יומיא האנון הוו בני ישראל מסקין בוסמין ליה והוו קרן ליה נחשתן: ביהוה
אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
במימרא דיי אלהא דישראל אתרחיץ ובתרוהי לא הוה כותיה בכל מלכיא דבית
יהודה ודהוו קדמוהי: וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר
צוה יהוה את משה: ואדבק בדחלתא דיי לא סטא מבתר פולחניה ונטר פקודוהי
דפקיד יי ית משה: והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור
ולא עבדו: והוה מימרא דיי בסעדיה בכל אתר דנפיק מצלח ומריד במלכא
דאתור ולא פלחיה: הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים

וכענ
חס
בנבי
שום
אימת
ירך ציון קלה ואתן בלום איכן שא נחשת מרבה ישבו להיטיב ולהדיח ותוספת הנון להקטינו בכוד ושר האמונה אחיך ולשון ציון הוה ופחיתות
כמפ

ואת החקים ד׳ בקד׳ וסימ׳ והיתה עמו וקרא בו ושמרת את המצוה ואת החקים חבל חבלנו לך ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה דכתב׳ ״

וילכדה ה׳ בקריאה וסימ׳ וילכו בני מכיר בן מנשה והחורב קם מהדיה ויעבר יהושע דמלכים ויעל יהושע מעגלונה וילכדה מקצה
שלש שנים ב׳ מנה חס׳ קדמא ובתראה׳

עד עיר מבצר: הוא קטל ית פלשתאי עד עזה וית תחומהא ממגדל תקיף ועד
ט בטוע במפ קרוין כריכן: ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע
בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: והוה
בשתא רביעיתא למלכא חזקיה היא שתא שביעיתא להושע בר אלה מלכא
ה ב דישראל סליק שלמנאסר מלכא דאתור על שמרון וצר עלה: וילכדה מקצה
חס שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה
שמרון: וכבשוהא מסוף תלת שנין בשנת שית לחזקיה היא שנת תשע
י להושע מלכא דישראל אתכבישת שמרון: ויגל מלך אשור את ישראל אשורה
ל וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ואגלי מלכא דאתור ית ישראל
לאתור ואשרינון בחלח ובחבור נהר גוזן וקרוי מדי: על אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא
שמעו ולא עשו: על דלא קבילו למימרא ועברו ית קימיה ית כל דפקיד משה
עבדא דיי ולא קבילו למימריה ולא עבדו רעותיה: ובארבע עשרה
שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם: ובארבע עסרי שנין למלכא חזקיה סליק סנחריב מלכא דאתור
על כל קרויא דבית יהודה כריכתא ואחדינון: וישלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא
וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר
זהב: ושלח חזקיה מלך שבטא דבית יהודה לות מלכא דאתור למימר חבית
אסתלק מני ית דתרמי עלי אקביל ורמא מלכא דאתור על חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה תלת מאה ככרין דכסף ותלתין ככרין דדהב: ויתן
חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית המלך: ויהב
חזקיה ית כל כספא דאשתכח בית מקדשא דיי ובגנזי בית מלכא: בעת
ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ויתנם למלך אשור: בעדנא ההוא קליף חזקיה ית דשי היכלא
דיי וית סקו[illegible] דחפי חזקיה מלך שבטא דבית יהודה ויהבינון למלכא דאתור:

לכישה ג׳ בקריאה וסימ׳ ויעבר יה׳ ... ב׳ בפסוק ויקשרו עליו קשר דאמציה ב׳ בפסוק וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור דמלכים
ומגנת אשר סר אמציהו ב׳ בפסוק׳

וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך
ב חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת
הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: ושלח מלכא דאתור ית תרתן וית
רב סריס וית רב שקה מן לכיש לות מלכא חזקיה במשרין סגיאן לירושלם וסליקו
וסליקו ואתו לירושלם וסליקו ואתו וקמו במלקת בריכתא עליתא דבכיבש חקל
משטח קצריא: ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על
ב כת הי הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר: וקרו למלכא ונפק לותהון אליקים
בר חלקיה דממנא על ביתא ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא:
ד ויאמר אלהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור
ב ומר מה הבטחון הזה אשר בטחת: ואמר להון רבשקה אימרו כען לחזקיה כדנן
ג ריש אמר מלכא רבא מלכא דאתור מא רוחצנא הדין דאתרחיצתא: אמרת אך דבר
פסו סימן שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: אמרתא ברם
ממלך ספון במילך וגבורא אעביד קרבא כען על מן אתרחיצתא ארי מרדתא
ב ב כה ריש בי: עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך
ב פסו איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: כען הא
אתרחיצתא לך על סמך קנא רעיעא הדין על מצרים דאם יסתמיך גברא עלוהי
ט בקל וייעול בידיה ויבזעינה כין פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין עלוהי: וכי תאמרון
מו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו
ה בסף ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: וארי תימרון
לי על מימרא דיי אלהנא אתרחיצנא הלא הוא דאעדי חזקיה ית במותוהי וית
מדבחוהי ואמר לאנש יהודה וליתבי ירשלם קדם מדבחא הדין תסגדון בירשלם:
ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל
לתת לך רכבים עליהם: וכען אתערב כען עם רבוני מלכא דאתור ואתין לך
ו מל תרין אלפין סוסון אם תכול למנאה לך רכבין עליהון: ואיך תשיב את פני פחת אחד
עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ואיכדין את מרמי
לאתבא ית אפי חד משלטוני עבדי רבוני זעיריא ואתרחצת לך על מצראי לרתכין

תאמרון בארבע לעשו ויאמר כמר למלאכים הבאים וכי תאמרון אלי דספרא ויאמר להם ישעיה דספרא וחברו ויאמר אלהם ישעיה דישעיה
כה תאמרון אל חזקיהו לא תאמרון קשר ויאמר אלהם ירמיהו כה תאמרון אל חזקיהו דדה״

יהודית ו׳ בקריאה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויאמר אליקים בן חלקיהו דמלכים ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול דמלכים ויקראו
בקול גדול יהודית דדברי הימים ויעמד רבשקה דישעיה ויאמר אליקים ושבנא דישעיה ובניהם חצי מדבר דעזרא

ולפרשין׃ ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי
עלה על הארץ הזאת והשחיתה׃ כען הבר ממימרא דיי סליקית על אתרא הדין
לחבלותיה יי אמר לי סק לארעא הדא וחבלינה׃ ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה
ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו
יהודית באזני העם אשר על החמה׃ ואמר אליקים בר חלקיה ושבנא ויואח לרב
שקה מליל כען עם עבדך ארמית ארי שמעין אנחנא ולא תמליל עמנא יהודית
קדם עמא דעל שורא׃ ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם
ולשתות את שיניהם עמכם׃ ואמר להון רבשקי העל רבונך ועלך שלחני רבוני
למללא ית פתגמיא האלין הלא על גבריא דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בצירא עמכון׃ ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור׃ וקם רבשקי וקרא בקל רב
יהודית ומליל שמעו פתגמא המלכא רבא מלכא דאתור׃ כה אמר המלך אל
ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל אתכם מידו׃ כדנן אמר מלכא לא יטעי יתכון חזקיה
ארי לא יכול לשיזבא יתכון מן ידיה׃ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור׃ ולא ירחיץ יתכון חזקיה
על מימרא דיי למימר שיזבא ישיזבננא יי ולא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא
דאתור׃ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו
אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי ברו׃ לא תקבלון מן חזקיה ארי
כדנן אמר מלכא דאתור עבידו עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו גבר פירי גופניה
וגבר פירי תינוהי ושתו גבר מי גוביה׃ עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ עד מיתי ואדבר יתכון לארע
טבא כארעכון ארע עבור וחמר ארע חקלין וכרמין ארעא דזיתהא עבדין משחא והיא
עבדא דבש וחיון ולא תמותון ולא תקבלון מן חזקיה ארי יטעי יתכון למימר יי ישיזבננא׃
ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃ השיזבא שיזיבא דחלת

לדוד
ויבידו

על האכשים ה׳ בקריאה וסימנהון תכבד העבדה ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך דמלכים וחבלו דישעיה הקפאים על שמריהם

ויגידו ד' חס בקל וסימנה דברי רבשקה דספרא על אודות הבאר אשר חפרו עוד יוסף חי ויבאו המלאכים וכל נשפטים ושמו ל
דכות במ"ב מל' וסימ' ויגדו לאנשי יבש ויגידו לשאול לאמר הנה העם

עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא דאתור: איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
ב הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי: אן דחלת חמת וארפד ואן דחלת ספרוים הלא
כל טילכון ואגליאינון ארי שיזיבו ית שמרון מן ידי: מי בכל אלהי הארצות אשר
הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: מן בכל דחלת מדינתא דשיזיבו
ית ארעהון מן ידי ארי ישיזיב יי ית ירושלם מן ידי: ויחרישו העם ולא ענו אתו דבר
ב וחל כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ושתיקו עמא ולא אתיבו יתיה פתגמא ארי
תפקידת מלכא למימר לא תתיבוניה: ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית
ב במלכ ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו את דברי
רבשקה: ואתא אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא ושבנא ספרא ויואח בר אסף
דממנא על דכרניא לות חזקיה מבזעין לבושיהון וחויאו ליה ית פתגמי רבשקה:
לז ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: והוה
כד שמע מלכא חזקיה ובזע ית לבושוהי ואתכסי בסקא ועל לבית מקדשא דיי:
וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: ושלח ית אליקים דממנא על ביתא ושבנא ספרא
וסבי כהניא כד מכסן סקיא לות ישעיה נביא בר אמוץ: ויאמרו אליו כה אמר
ישעיהו ב בן אמוץ הנביא חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה:
ואמרו ליה כדנן אמר חזקיה יום עקא וחסודין וכיוצא יומא הדין ארי אקיפתנא
עקא כאתא דיתבא על מתברא וחיל לית לה למילד: אולי ישמע יהוה אלהיך את
פסק כל דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים
ב וחבירו דישעיה אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: מאים שמיע קדם יי
אלהך ית כל פתגמי רבשקה דשלחיה מלכא דאתור רבוניה לחסדא עמא דיי קיימא
ויעביד פורענותא על כל פתגמיא דשמיען קדם יי אלהך ותתחנן בצלו על שאלא הדין
דאשתאר: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ואתו עבדי מלכא חזקיה לות
ב"ג ט ישעיה: ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
ג דין וחבירו עוד זאת גדפו הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: ואמר להון ישעיה כדנן
תימרון לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל מן קדם פתגמיא דחסידו עולימי מלכא

ואתלקי ג' בקריאה וסימ' ויאמר חוטו אל ירוק מתכסים בשקים וחבירו ד' ישעיה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם

עדן ג פתחין בקריאה וסימ׳ ההצילו אותם אלהי הגוים וחברו דישעיה ומברית בדיה דמשק והכרתי וחד ועדן חרן ומלכיה׃

דאתור קדמי׃ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו׃ ז חבדו
האנא יהיב ביה רוחא וישמע בשורא ויתוב לארעיה ואפילניה בחרבא בארעיה׃
וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃ ח
ותב רבשקה ואשכח ית מלכא דאתור מגיח קרבא על לבנה ארי שמע ארי נטל
מלכיש׃ וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח ט וחד
מלאכים אל חזקיהו לאמר׃ ושמע על תרהקה מלכא דכוש למימר הא נפק על תרהקה דישעיה
לאגחא קרבא עמך ותב ושלח אזגדין לות חזקיה למימר׃ כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא י וחד
תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃ כדנן תימרון לחזקיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר לא יטעינך אלהך דאת רחיץ ביה למימר לא תתמסר ירושלם ביד
מלכא דאתור׃ הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות יא
להחרימם ואתה תנצל׃ הא את שמעתא ית דעבדו מלכי אתור לכל מדינתא ומד
ואת מדמי לאשתיזבא׃ ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את יב מל
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר׃ השיזיבא יתהון דחלת עממיא
דחבילו אבהתי ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר׃ איו מלך חמת ומלך
ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה׃ אן מלכא דחמת ומלכא דארפד ומלכא יג ובסימ׳
דלקרתא ספרוים הא טלטילונון ואגליאונון׃ ויקח חזקיהו את הספרים חמת
מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃ ונסיב
חזקיה ית אגרתא מיד אזגדיא וקרינון וסליק לבית מקדשא דיי ופרסינון
חזקיה קדם יי׃ ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל טו
ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית חס
את השמים ואת הארץ׃ וצלי חזקיה קדם יי ואמר יי אלהא דישראל דשכינתיה בספ
שריא על מן כרוביא את הוא יי ולית בר מנך לכל מלכות ארעא את
עבדתא ית שמיא וית ארעא׃ הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך טז קמץ
וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי׃ גלי קדמך
יי ושמיע קדמך יי ואתפרע ועביד פורענותא על כל פתגמי סנחריב׃

איו ה בלשנ וסימ׳ בלשון הדבוס בכתיבין דמלכיא מתגלגלין ובהדין ומיתנין ואית אחרים ג דסמיכי בקריאה וסימ׳ אמנם יי החריבו
דמלכים וחבלו דישעיה ואת כל המלכים האלה ואת אחרים דיהושע׃

למרחוק ה׳ בקר׳ וסימנ׳ ותדבר גם אל בית עבדך דשמואל וחבדו דוד׳ והקול נשמע עד למרחוק הלא שמעת עד למרחוק דספרא
וחבירו דישעיה ויצא שמו אשא לעי׳ למרחוק משם חפר אכל׳

דשלחיה לחסדא עמא דיי׳ קיימא׳ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים
ואת ארצם׳ בקשטא יי׳ אחריבו מלכי אתור ית עממיא וית ארעהון׳ ונתנו
ב׳ את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׳
ומוקדין ית טעותהון בנורא ארי לא טעון דאית בהון צרוך אנון אלהין עובד
ג׳ יא׳ ידי אנשא אעא ואבנא ואבדונון׳ ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל
ה׳ פת׳ טן בנבי׳ ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך׳ וכען יי׳ אלהנא פרוקנא כען מן
ידיה וידעון כל מלכות ארעא ארי את יי׳ אלהים לית בר מנך׳ וישלח
כ״ד מחורין ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת
חס אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי׳ ושלח ישעיה בר אמוץ לות חזקיה למימר
כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל דבעיתא מן קדמי על סנחריב מלכא דאתור שמיע
ג׳ ח׳ ב׳ קדמי׳ זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה בת ירושלם׳ דין פתגמא דגזר יי׳ עלוהי מבסרא לך מעיקא עלך
ב׳ מלכות כנשתא דציון בתלך רישיהון מנידין עמא דירושלם׳ את מי חרפת וגדפת
ד׳ ג׳ ב׳ ונ׳ ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל׳ ית מן חסידתא ועל
שנן מן אתרברבתא וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא לרומא עינך אמרת מלין דלא
קל״ד ברב כשרין קדם קדישא דישראל׳ ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי
ב׳ ב׳ ד׳ ומ׳ אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה
קצו מלון קצה יער כרמלו׳ ביד אלגדך חסידתא יי׳ ואמרתא בסגיאות רתיכי
אנא סליקית לתקוף כרכיהון אף איחור בית מקדשיהון ואקטול שפר גיבריהון
שלטוניהון ואכביש קרית תוקפיהון ואשיצי סגי משריתהון׳ אני קרתי ושתיתי מים
ב׳ זרים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור׳ אנא הויתי חפיר גובין ושתי מין נוכראין
ח׳ וטפחית בפרסת רגלי עמא דעמי כל מי נהרין עמיקין׳ הלא שמעת למרחוק
ב׳ י״ד ב׳ ג׳ להשאות אבותיכם אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים
ערים בצורות׳ הלא שמעתא מלקדמין מא דעבדית לפרעה מלכא דמצרים
הלא על דשליט בהון ואף עלך אתנביאו נבייי ישראל ולא תבתא ולא חזיא קדמי
מיומי קדם למעבד לך אף אתקינתה כען איתיתה והוא הוה לך לתקלא עד דהוא

והשיבתיך ג׳ וסימנ׳ והנה אנכי עמך ושמרתיך יען התרגזך דמלכים וחבירו דישעיה ׳התרגזך ד׳ וסימ׳ ואת התרגזך׳ אלי
ובהתליה יען התרגזך׳

 אררט ד' בקריאה ג' קמץ וחד פתח וסימ' ותנח התבה בחדש השביעי והמה נמלטו ארץ אררט וב' וחכמו דישעיה
האן ג' קמצין וחד פתח ממלכות אררט

קדמך כאתרגושתך גלי ישהו קרוין כריכן: וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב
שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה: ושבתך וצאתך ובאך ידעתי
ואת התרגזך אלי: ויתביהון אתקצר חיליהון אתברו ובהיתו הוו כעשב חקליא
וכירוק דתאה כעסבא איגריא דישלוק עד לא מטא למהוי שובלין: ומתבך ומעלך
ומפקך לאגחא קרבא ומיתך לארעא דישראל גלי קדמי וית דארגיזתא קדמי גלי:
יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה: חלף דארגיזתא על מימרי ואתרגושתך
סליקת לקדמי ואשוי שירין בלסתך ומסב ספותך ואתיבנך באורחא דאתיתא
בה: וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ודין לך אתא אכול בשתא הדא כתין
ובשתא תנינתא כתלתין ובשתא תליתיתא לרועו וחצודו וצובו כרמין ואכולו
אבהון: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
ויוספון משיזבא דבית יהודה דאשתארון כאילן דמשלח שרשוהי לרע
ומרים נופיה לעילא: כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת: ארי מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת מקיימי אוריתא
מטורא דציון במימרא דיי צבאות תתעביד דא: לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה: בכין כדנן אמר יי למלכא דאתור לא ייעול לקרתא
הדא ולא יקשית תמן גיר ולא יקדמינה בתריסין ולא יצבר עלה מליתא: בדרך
אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: באורחא דאתא בה יתוב
ולקרתא הדא לא ייעול אמר יי: וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי: ואגין על קרתא הדא למפרקה בדיל מימרי ובדיל דוד
עבדי: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה
שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: והוה בליליא
ההוא ונפק מלאכא דיי וקטל במשרית אתוראה מאה ותמנן וחמשה אלפין
ואקדימו בצפרא והא כלהון פגרין מתין: ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור

והטוב ד' בקריאה וסימ' ועשית הישר והטוב בעיני יי' ... זכר נא את אשר התהלכתי וחברו דישעיה ...

והוספתי ד׳ ב׳ מלעיל וב׳ מלרע וחד מנהון חס וסימ׳ וגדלתי והוספתי הגדלתי והוספתי חכמה והוספתי על ימיך והוספתי על כל הלדך
ב׳ בתראי מלעיל וימים חס

209

וישב בנינוה׃ ונסל ואלל ותב סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדן בנו תחתיו׃ והוה הוא סגיד בית נסרוך טעותיה ואדרמלך
ושראצר בנוהי קטלוהי בחרבא ואנון אשתיזבו לארע קרדו ומלך אסרחדון
לח
בריה תחותוהי׃ בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
ביומיא האנון מרע חזקיה לממת ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא ואמר ליה
כדנן אמר יי׳ פקיד על אנש ביתך ארי מאית את ולא תיחי ממרעך׃ ויסב את
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר׃ ואסחר ית אפוהי לכותל בית מקדשא
וצלי קדם יי׳ למימר׃ אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב
שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ קביל בעותי יי׳ אדכר כען
ית דפלחית קדמך בקשוט ובלבב שלים ודתקין קדמך עבדית ובכא חזקיה
בכיא סגיאה׃ ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה
אליו לאמר׃ והוה ישעיה לא נפק לדרתא מציעאה ופתגם נבואה מן קדם יי׳
הוה עמיה למימר׃ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה׃ תוב ותימר לחזקיה מלכא דעמי כדנן אמר יי׳ אלהיה דדוד
אבוך שמיע קדמי צלותך גלי קדמי דמעתך האנא מסי לך ביומא תליתאה תסק
לבית מקדשא דיי׳׃ והספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי׃
[illegible] יש עסרי שנין ומיד מלכא דאתור אשיזבנך וית קרתא
[illegible] הדא בדיל מימרי ובדיל דוד עבדי׃ ויאמר ישעיהו קחו
[illegible] וישימו על השחין ויחי׃ ואמר ישעיה יסבון דבלת תינין
[illegible] שחנא ואתסי׃ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא
לי ועלי[illegible] ביום השלישי בית יהוה׃ ואמר חזקיה לישעיה מא את ארי יתסי
אסק ביומא תליתאה לבית מקדשא דיי׳׃ ויאמר ישעיהו זה לך האות

[illegible] יאה וסימנה כי גדול כים שברך ומחץ מכתו ירפא כי ירפא יי׳ לו [illegible] יחזקיהו ג׳ בקריאה [illegible]

בבין ד׳ ג׳ קמ׳ ל׳ חד ובא פת׳ כתיב
ג׳ בת׳ ה׳ לשון בנעימה
חצר׳ ל׳
ג׳
חס׳ וחד ד׳ ב׳ מלעיל וב׳ מלרע
ג׳

אחרנית בקריאה וטיבכ׳ ויקח שסופית את השמלה ב׳ בפסוק ויהי בהזכירו את ארון האלהים ואתה הסבות את
ויאמר יחזקיהו נקל ויקרא ישעיהו הנביא אל יי׳ דמלכים הנני משיב את צל

מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות א(ם)
ישוב עשר מעלות: ואמר ישעיה דין לך אתא מן קדם יי׳ ארי יעביד יי׳ ית
פתגמא דמליל היהך טולא עשר שעין אם יתוב עשר שעין: ויאמר יחזקיהו
נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ואמר
יחזקיה קליל לא דא דיהך טולא עשר שעין ברם נסא יתוב טולא לאחורוהי עשר
שעין: ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה
במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: וצלי ישעיה נביא קדם יי׳ ואתיב ית
טולא בצורת אבן שעיא דנחתת במסקנא דאחז שמשא לאחורוהי עשר
שעין: בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים
ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: בעדנא ההוא שלח ברודך
בלאדן בר בלאדן מלכא דבבל אגרן וקרבנן לות חזקיה ארי שמע ארי א...
חזקיה: וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת
הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
וקביל מנהון חזקיה ואחזינון ית כל בית גנזוהי ית כספא וית דהבא וית
בסמניא וית משחא טבא וית בית מנוהי וית כל דאשתכח בגנזוהי לא
מדעם דלא אחזינון חזקיה בביתיה ובכל שלטניה: ויבא ישעיהו הנ(ביא)
המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו א(ליך)
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: ואתא ישעיה
חזקיה ואמר ליה מא אמרו גבריא האלין ומנן אתו
מארע רחיקא אתו לותי מבבל: ויאמר מה ראו בבית(ך)
כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם ב(אוצרתי)
בביתך ואמר חזקיה ית כל די בביתי חזו לא הוה מ(דעם)
בגנזי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
לחזקיה קביל פתגמא דיי׳ הנה ימים באים ונשא כל אש(ר)
אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: ואמ(ר)

וישמע עליהם כל ב״ן שמועה אל במ״ב על וקימו ואני שמעתי עליך לאמר וישמעו על תרהקה דישעיה וישמע עליו
רדשו מעל ספר הצפוני לבוא ירמיה בהקיר בור מימיה אל תשמעו על דברי הנביאים ולבית הרכבים שמעו גם באזו
השמיעו על ארמנות באשדוד ואת לגנקתם שמעת על

במצריתו ב׳ חס בקרי׳ה וסימנה׳ הלאה וא כ׳ס עמדי׳ לא היה דבר אשר לא הראיתם וחבלו דישעיה׳ העירה ט׳ וסימ׳ ...

ויתנטיל כל דבביתך ודגנזו אבהתך עד יומא הדין ויתובל לבבל לא ישתאר מדעם
ג׳ יקחו אמר יי׳ ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך
בבל׳ ומבנך דיפקון מנך דתוליד ידברון ויהון רברבין בהיכלא דמלכא דבבל׳
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום
ואמת יהיה בימי׳ ואמר חזקיה לישעיה תקין פתגמא דיי׳ דמלילתא ואמר הלא
אם שלם וקשוט יהי ביומי׳ ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׳ ושאר פתגמי חזקיה וכל גבורתיה ודעבד ית בריכתא
וית מזקתא ואיתי ית מיא לקרתא הלא אינון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא
כא דבית יהודה׳ וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׳ ושכיב חזקיה
עם אבהתוהי ומלך מנשה בריה תחותוהי׳ בן שתים עשרה שנה
מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה׳ בר
תרתא עסרי שנין מנשה כד מלך וחמשין וחמיש שנין מלך בירושלם ושום אמיה
חפציבה׳ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל׳ ועבד דביש קדם יי׳ כתועבת עממיא דתריך יי׳ מן קדם בני ישר׳׳
וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם׳ ותב
ובנא ית במתא דאביד חזקיה אבוהי ואקים איגורין לבעלא ועבד אשירתא
כמא דעבד אחאב מלכא דישר׳ וסגיד לכל חילי שמיא ופלח יתהון׳ ובנה
מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי׳ ובנא
איגורין בבית מקדשא דיי׳ דאמר יי׳ בירושלם אשרי ית שכנתי׳ ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׳ ובנא איגורין לכל חילי שמיא בתרתין
דרת בית מקדשא דיי׳ והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים
הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס׳ ואעבר ית בריה בנורא ועונן ונחיש
ועבד בדין וזכורו אסגי למעבד דביש קדם יי׳ לארגזא קדמוהי׳ וישם את פסל
האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה

ושמתים ויבמס וירעהעם ויתקנו בשפרות וגם אל אחות ויהונתן ואחימעץ ואת קומי לכי לביתך וישלח מלאכים אל אחאב ויבא
... עמון דיהון ... העירה והקיצה ... וידבר יי׳ ... ואת החיה ...
... אותם עברים את הירדן ... בני ישראל ... ונתנו ... מנשה ... עכן ...

ל׳ יהודה הרימה פעמיך למשואות ויו׳ עמה ב׳ — ב׳ אשר עשה מנשה — הרע ל׳ בקריאה וסימנה׳ נמאז באזני אל פלוני — ושרי הדעלי וחד ושב והדעלכם

ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃ ושוי ית צלם כא
אשירתא דעבד בביתא דאמר יי לדוד ולשלמה בריה בביתא הדין ובירושלם
דאתרעיתי מכל שבטיא דישראל אשרי ית שכינתי לעלם׃ ולא אסיף להניד רגל
ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה׃ ולא אוסיף לטלטלא ית ישראל מן ארעא
דיהבית לאבהתהון להון אם יטרון למעבד ככל דפקידתנון ולכל אוריתא
דפקיד יתהון עבדי משה׃ ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים
אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃ ולא קבילו ואטעינון מנשה למעבד
ית דביש מן עממיא דשיצי יי מן קדם בני ישראל׃ וידבר יהוה ביד
עבדיו הנביאים לאמר׃ ומליל יי ביד עבדוהי נביא למימר׃ יען אשר עשה
מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו
ויחטא גם את יהודה בגלוליו׃ חלף דעבד מנשה מלך שבטא דבית יהודה
ית תועיבתא האלין אבאיש מכל דעבדו אמוראי דקדמוהי וחייב אף ית
דבית יהודה בפלחן טעותיה׃ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא
רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו׃ בכין כדנן אמר שמעה ג׳
יי אלהא דישראל האנא מיתי בישתא על ירשלם ויהודה דכל דישמעינה יצלן
תרתין אדנוהי׃ ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה׃ ואיגוד על ירשלם
ית חוט חרבן שמרון וית מתקולת צלות בית אחאב ואמחי ית ירשלם כמא היקס
דמתמחיא צלוחיתא יתמחיא ומתהפכא על אפהא׃ ונטשתי את שארית
נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם׃ וארטוש ית
שארא דאחסנתי ואמסרינון ביד בעלי דבביהון ויהון לבזא ולתבר לכל סנאיהון׃
יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבתם
ממצרים ועד היום הזה׃ חלף דעבדו ית דביש קדמי והוו מרגזין קדמי מן
יומא דנפקו אבהתהון ממצרים ועד יומא הדין׃ וגם דם נקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את

ועד היום הזה ג׳ דסמיכי וסימנה׳ מכל המעשים אשר עשו מיום כי לא ישבתי בבית דשמואל יען אשר עשו את הרע וכל ירמיה דכות׃
במט׳ עד היום הזה וסימנה׳ למן היום אשר יצאו אבותיכם אשר שמת אותות ומופתים הוקר את דברי יהונ׳ לא דכאו עד היום

ע... בכביו ... עלא ... ויחיו ... ויקבר אתו ... רתו דאמון וכל כהו ויח...
במא עלה אחיו ... פעלתלכו

יהודה לעשות הרע בעיני יהוה ׃ ואף דם זכי ראשד מנשה סגי לחדא עד די מלא
ית ירושלם סיפא לספא בר מחובוהי דחייב ית דבית יהודה למעבד דביש קדם יי׃
ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה ׃ ושאר פתגמי מנשה וכל דעבד וחובוהי דחב
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה ׃ וישכב מנשה
עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו ׃ ושכיב מנשה עם
אבהתוהי ואתקבר בגן ביתיה בגן עזא ומלך אמון בריה תחותוהי ׃
בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת
בת חרוץ מן יטבה ׃ בר עסרין ותרתין שנין אמון כד מלך ותרתין שנין מלך
בירושלם ושום אמיה משולמת בת חרוץ מן יטבה ׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו ׃ ועבד דביש קדם יי כמא דעבד מנשה אבוהי ׃ וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם ׃ ואזל בכל
אורחא דהליך אבוהי ופלח ית טעותא דפלח אבוהי וסגיד להון ׃ ויעזב את
יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה ׃ ושבק ית פלחנא דיי אלהא דאבהתוהי
ולא הליך באורחא דתקנא קדם יי ׃ ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך
בביתו ׃ ומרדו עבדי אמון עלוהי וקטלו ית מלכא בביתיה ׃ ויך עם הארץ את
כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו ׃ וקטל
עמא דארעא ית כל דמרדו על מלכא אמון ואמליכו עמא דארעא ית יאשיה
בריה תחותוהי ׃ ויתר דברי אמון אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ׃ ושאר פתגמי אמון דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה ׃ ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו ׃
וקבר יתיה בקבורתיה בגינת עזא ומלך יאשיה בריה תחותוהי ׃
כב בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה
בת עדיה מבצקת ׃ בר תמני שנין יאשיה כד מלך ותלתין וחדא שנין מלך בירושלם
ושום אמיה ידידה בת עדיה מבצקת ׃ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך
דוד אביו ולא סר ימין ושמאל ׃ ועבד דכשר קדם יי ואזל בכל אורחת דויד אבוהי

וג׳ הלך ג׳ וסימ׳ בפעם בפעם יהושפט עשר׳ אבות ויעזב את יי׳ אלהי אבותו דאמון ׃ ולא סר ד׳ בקריאה ומי׳ אשר עשה דוד
ויעשה הישר דיאשיהו דמלכ׳ וחבירו דדה׳ וילך בדרך אסא אביו ׃

 מיכיה ג׳ וסימ׳ ויצו המלך את חלקיה ... זלים מעשיה מכיהון וחד

ולא סטא לימינא ולסמלא: ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח
המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: והוה בתמנא עסרי
שנין למלכא יאשיה שלח מלכא ית שפן בר אצליה בר משלם ספרא בית מקדשא
דיי׳ למימר: עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה ד׳
אשר אספו שמרי הסף מאת העם: סק לות חלקיה כהנא ויטכים ית כספא כהנא
דמתעל לבית מקדשא דיי׳ דכנשו אמרכלא מן עמא: ויתנה על יד עשי ויתכהו ק׳
המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה בית ג׳
לחזק את בדק הבית: ויתנוניה על ידי עבדי עבידתא דממנן בבית ק׳
מקדשא דיי׳ לתקפא ית בדקא דביתא: לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות ה׳ חס
עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: לנגריא ולארדיכליא ולארגובליא בנ״ש
ולמזבן אעין ואבנין פסילן לתקפא ית ביתא: אך לא יחשב אתם הכסף הנתן ול׳
על ידם כי באמונה הם עשים: ברם לא מתחשיב עמהון כספא דמתיהיב על
ידהון ארי בהימנותא אנון עבדין: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ד׳ פס׳ מכאן מדלגין
ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר אל שפן ויקראהו: בהפטרה עד ויעש המלך ה׳ עשו פסח וג׳ בסוף דף ר״ב
ואמר חלקיה כהנא רבא לשפן ספרא ספרא דאוריתא אשכחית בבית מקדשא
דיי׳ ויהב חלקיה ית ספרא לשפן וקרהי: ויבא שפן הספר אל המלך וישב
את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על ד׳
יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: ואתא שפן ספרא לות מלכא ואתיב חד מל׳
ית מלכא פתגמא ואמר טקיסו עבדך ית כספא דאשתכח בביתא ויהבוהי
על ידי עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא דיי׳: ויגד שפן הספר למלך
לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: וחוי שפן ספרא ד׳ בפס׳
למלכא למימר ספרא יהב לי חלקיה כהנא וקרהי שפן קדם מלכא: ויהי
כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: והוה כד שמע מלכא
ית פתגמי ספרא דאוריתא ובזע ית לבושוהי: ויצו המלך את חלקיה הכהן ד׳ בסיפ׳
ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד ג׳
המלך לאמר: ופקיד מלכא ית חלקיה כהנא וית אחיקם בר שפן וית עכבור

וחד מיכיהו וסימ׳ שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו ודה׳ יא׳ ולמכיהו וסימנה׳ ובשנת שלש למלכו שלח לשריו ד״ה

בר מיכיה וית שפן ספרא וית עשיה עבדא דמלכא למימר: לכו דרשו את יהוה
בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת
יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות
ככל הכתוב עלינו: איזילו תבעו מן קדם יי עלי ועל עמא ועל כל דבית יהודה על
פתגמי ספרא דאשתכח הדין ארי סגיאה חמתא דיי דהיא דליקת בנא על דלא
קבילו אבהתנא לפתגמי ספרא הדין למעבד ככל דכתיב עלנא: וילך חלקיהו
הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה
בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: ואזל
חלקיה כהנא ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה לות חלדה נביאתא אתת שלום
בר תקוה בר חרחס נטר לבושיא והיא יתבא בירושלם בבית אולפנא ומלילו עמה:
ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי:
ואמרת להון כדנן אמר יי אלהא דישראל אימרו לגברא דשלח יתכון לותי: כה אמר
יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה: כדנן אמר יי האנא מיתי בישתא על אתרא הדין ועל יתבוהי ית
כל פתגמי ספרא דקרא מלך שבטא דבית יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה: חלף דשבקו פלחני ואסיקו בוסמין לטעות עממיא בדיל לארגזא קדמי
בכל עובדי ידיהון ודלק רגזי באתרא הדין ולא יטפי: ואל מלך יהודה השלח
אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר
שמעת: ולמלך שבטא דבית יהודה דשלח יתכון למתבע אולפן מן קדם יי כדנן
תימרון ליה כדנן אמר יי אלהא דישראל פתגמיא דשמעתא: יען רך לבבך ותכנע
מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: חלף דרכע לבך
ואתכנעתא מן קדם יי במשמעך דגלית על אתרא הדין ועל יתבוהי למהוי לצדו
וללוטא ובזעתא ית לבושך ובכיתא קדמי ואף קדמי שמיע אמר יי: לכן הנני
אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה

וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו ויתנו אל יעקב ויתפרקו כל העם

אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר ובכין האנא כניש לך לות
כג אבהתך ותתכניש לקברך בשלם ולא יחזין עינך בכל בישתא דאנא מיתי על אתרא
הדין ואתיבו ית מלכא פתגמא׃ וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם׃
ושלח מלכא וכנשו לותיה כל סבי יהודה וירושלם׃ ויעל המלך בית יהוה וכל איש
יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃ וסליק מלכא
לבית מקדשא דיי וכל אנש יהודה וכל יתבי ירושלם עמיה וכהניא וספריא וכל עמא
למזעירא ועד רבא וקרא קדמיהון ית כל פתגמי ספרא דקימא דאשתכח בבית
מקדשא דיי׃ ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר
יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי
הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית׃ וקם מלכא
על אסטונא וגזר ית קימא קדם יי למהך בתר פלחנא דיי ולמטר פקודוהי וית
וית קימוהי בכל לבא ובכל נפש לקיימא ית פתגמי קימא הדין דכתיבין על ספרא
הדין וקבילו כל עמא עליהון קימא׃ ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת
כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל׃ ופקיד מלכא ית חלקיה כהנא רבא וית סגני כהניא וית
אמרכליא לאפקא מהיכלא דיי ית כל מניא דעבידין לבעלא ולאשירתא ולכל
חילי שמיא ואוקדינון מברא לירושלם במישר קדרון ואוביל ית עפרהון לבית אל׃
והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים׃
ובטיל ית כומריא דיהבו מלכיא דבית יהודה ואסיקו בוסמין על במתא
בקרויא דבית יהודה ובסחרני ירושלם וית דאסיקו בסמין לבעלא ולשמשא
ולסיהרא ולמזלתא ולכל חילי שמיא׃ ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את
עפרה על קבר בני העם׃ ואפיק ית אשירתא מבית מקדשא דיי מברא לירושלם

למישר קדרון ואוקיד יתה בנחלא דקדרון ואדקה לעפרא ורמא ית עפרה על
לקברי גליא׃ ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים
לאשרה׃ ותרע ית בתי הקדישטעותא דבבית מקדשא דיי׳ די נשיא מייתן תמן
מכולין לאשירתא׃ ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר
קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח
שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר׃ ואיתי ית כל כומריא
מקרויא דבית יהודה וסאיב ית במתא דאסיקו בסמין כומריא מגבע עד באר
שבע ותרע ית במת תרעיא דקדם תרע יהושע רב קרתא דעל שמאלא דגברא
במיעליה תרע קרתא׃ אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם
אכלו מצות בתוך אחיהם׃ ברם לא סלקין כהניא כומרי במתא לדבחא על מדבחא
דיי׳ בירושלם אלהין אכלי פטיר בגו אחיהון׃ וטמא את התפת אשר בגי בני הנם
לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃ וסאיב ית תופת דבחלת בר
הנום בדיל דלא לאעברא גבר ית בריה וית ברתיה בנורא למולך׃ וישבת את
את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש׃ ובטיל ית סוסותא
דיהבו מלכיא דבית יהודה לשמשא ממעלנא דבית מקדשא דיי׳ ללשכת נתן
מלך גוזאה דבפרוריא וית רתכי שמשא אוקיד בנורא׃ ואת המזבחות אשר
על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון׃
וית איגוריא דעל איגר עלית אחז דעבדו מלכיא דבית יהודה וית אגוריא דעבד
מנשה בתרתין דרת בית מקדשא דיי׳ תרע מלכא ואדחיק מתמן ורמא ית
עפרהון לנחלא דקדרון׃ ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר
המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש
שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃ וית במתא דעל אפי ירושלם
דמדרום לטור זיתיא דבנא שלמה מלכא דישראל לעשתורת שקוץ צידונאי ולכמוש
שקוץ מואבאי ולמלכום ריחק בני עמון סאיב מלכא׃ ושבר את המצבות ויכרת

ד״ה ולא נעשה פסח כמהו ד״ה כי אם בשמנה עשרה למלך יאשיהו כי לא נעשה כפסח הזה ... בשמונה עשרה ד״ה וכל
חמש מגלות דכות נעשה וסי׳ ... אותה לכה קטבה ...

וימלך ה׳ בקריאה וסי׳ את שלמה את מתניה דדו וימלך פרעה נכה את יהויקים ולתשובת השנה שלח מולך
מצרים את אליקים אחיו דדברי הימים״

את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: ותבר ית קמתא וקץ ית אשירתא
ומלא ית אתרהון גרמי אנשא: וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ
וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: ואף ית איגורא דבבית אל במתא דעבד
ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל אף ית איגורא ההוא וית במתא תרע ואוקיד ית
במתא אדקה לעפרא ואוקיד אשירתא: ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר
שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: ואתפני
יאשיהו וחזא ית קבריא דתמן בטורא ושלח ונסיב ית גרמיא מן קבריא ואוקיד
על איגורא וסאביה כפתגמא דיי דמליל נביא דיי דאתנבי ית פתגמיא האלין:
ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש
האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח
בית אל: ואמר מא ציונא הדין דאנא חזי ואמרו ליה אנשי קרתא קברא דנביא
דיי דאתא משבטא דיהודה ואתנבי ית פתגמיא האלין דעבדתא על איגורא
בבית אל: ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות
הנביא אשר בא משמרון: ואמר שבוקו מניה אנש לא יניד גרמוהי ושיזיבו
גרמוהי עם גרמי נביא דאתא משמרון: וגם את כל בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים
אשר עשה בבית אל: ואף ית כל בתי במתא דבקרוי שמרון דעבדו מלכי
ישראל לארגזא פלי יאשיהו ועבד להון ככל עובדיא דעבד בבית אל: ויזבח את
כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם
וישב ירושלם: ונכס ית כל כומרי במתא דתמן על איגוריא ואוקיד ית גרמי
אנשא עליהון ותב לירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: ופקיד מלכא ית כל עמא למימר
עבידו פסחא קדם יי אלהכון כמא דכתיב על ספרא דקימא הדין: כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי

יט׳ פסו׳ בסף׳ את את את׳ — פסו׳ וגם גם — פס׳ את את את — פתחין — רפה׳

מדלגין בענין ההפטרה עד כאן וקורין ויצו המלך וגו׳

בדה״י ד׳ בטעם כפס ומימה״ ביד עבדו אחיה השילני ביד יה״ שעב״כ אשר דבר אליו ביד עבדיו הנביאים״

כ״ב הנקי ג׳ דסמיכי בקריאה וסימ׳ ובער [illegible] הדם הנקי מישראל וג׳ [illegible] הנקי אשר שפך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ריד

יהודה׃ ארי לא אתעביד כפסחא הדין מיומי נגודיא דדנו ית ישראל וכל יומי מלכי
ישראל ומלכיא דבית יהודה׃ כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה
הפסח הזה ליהוה בירושלם׃ אלהין בתמני עסרי שנין למלכא יאשיה אתעביד
פסחא הדין קדם יי בירושלם׃ וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית
יהוה׃ ואף ית בדין וית דכורו וית צלמניא וית טעותא וית כל שקוציא דאתחזיאו
בארעא דבית יהודה ובירושלם פלי יאשיה בדיל לקיימא ית פתגמי אוריתא
דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא בבית מקדשא דיי׃ וכמהו לא היה לפניו
מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו
לא קם כמהו׃ וכותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב לפלחנא דיי בכל לביה ובכל
נפשיה ובכל נכסוהי ככל אוריתא דמשה ובתרוהי לא קם כותיה׃ אך לא
שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר
הכעיסו מנשה׃ ברם לא תב יי מתקוף רגזיה רבא דתקיף רגזיה בדבית יהודה
על כל ארגזותא דארגיז קדמוהי מנשה׃ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי
את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ ואמר יי אף ית דבית
יהודה אגלי מאלעבית שכינתי כמא דאגליתי ית ישראל וארחיק ית קרתא
הדא דאתרעיתי בירושלם וביתא דאמרית יהי שמי תמן׃ ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי
יאשיה וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי דבית יהודה׃
בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך
יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו׃ ביומוהי סליק פרעה חגירא
מלכא דמצרים על מלכא דאתור על נהר פרת ואזל מלכא יאשיה לקדמותיה
וקטליה במגדו כד חזא יתיה׃ וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם
ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו

מגדול ד׳ בקריאה וסימ׳ ונקח בעת ההיא את הארץ ואלה מלכי הארץ ולא הוסיף עוד מלך מצרים [illegible] הגדול [illegible]

יד מלך כת ה̇ בסוף תיבותא וקריין ך וסימ׳ לא יקרחה קרחה׳ ידיך. לא שפכה׳ בשבלה׳ אמות בעדין בבל׳ בעת ההיא
עלה עבדי נבכדנאצר׳ עליו בעלתה מבלי יושב׳ יען אבדות היה עמו׳ משבה כי כה אמר יי׳ על בית מלך יהודה גלעד

אתו תחת אביו׃ ואחתוהי עבדוהי כד מית ממגדו ואיתוהי לירשלם וקברוהי
בקבורתיה ודבר עמא דארעא ית יהואחז בר יאשיה ומשחו יתיה ואמליכו
יתיה תחות אבוהי׃ בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה׃ בר עסרין ותלת
שנין יהואחז כד מלך ותלתה ירחין מלך בירשלם ושום אמיה חמוטל בת ירמיה
מלבנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ ועבד דביש קדם יי ככל
דעבדו אבהתוהי׃ ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ממלך ל ק
ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב׃ ואסריה פרעה חגירא מלממלך
בירשלם ורמא מגביתא על עמא דארעא מאה ככרי כספא וככרא דדהבא׃
וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יב ה
יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם׃ ואמליך פרעה חגירא
ית אליקים בר יאשיה תחות יאשיה אבוהי ושוי ית שמיה יהויקים וית יהואחז
דבר ואתא למצרים ומית תמן׃ והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך ב
את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת וחד
הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה׃ וכספא ודהבא יהב יהויקים לפרעה כערכו
ברם רמא מגביתא על עמא דארעא למתן ית כספא על מימרא דפרעה גבר
כד חילי טקיס ית כספא וית דהבא מן עמא דארעא למתן לפרעה חגירא׃
בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה׃ בר עסרין וחמיש שנין יהויקים כד מלך וחדא זבודה ק
עסרי שנין מלך בירשלם ושום אמיה זבודה בת פדיה מן רומה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ ועבד דביש קדם יי ככל דעבדו אבהתוהי׃ בימיו כד
עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו׃ כל ספר חס
ביומוהי סליק נבוכדנצר מלכא דבבל והוה ליה יהויקים עבדא תלת שנין ותב בת חד
ומריד ביה׃ וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי
מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ל
ביד עבדיו הנביאים׃ וגרי יי ביה ית משרית כסדאי וית משרית ארם וית משרית בטעם בספר

ינה והמ׳ לבבה באזניה׳ ועשיתי אותם לגוי אחד׳ שממה׳ וידעת כי אני שמעתי׳ שפכה׳ ואני כמעט נט
פה ... עימכו׳ סלה ומי שים ... כל עם

מואב וית משריתא בני עמון וגריינון בדבית יהודה לאובדיהון כפתגמא דיי
דמליל ביד עבדוהי נביא׃ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו
ג בחטאת מנשה ככל אשר עשה׃ ברם על דארגיזו קדם יי הות דא בדבית יהודה
לאגלאה יתהון מארע בית שכינתיה בחובי מנשה ככל דעבד׃ וגם דם הנקי אשר
ד שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ ואף דם זכי דאשד
ומלא ית ירושלם חובת דם זכי הוה ולא אבה יי דלא למשבק׃ ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר
פתגמי יהויקים וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא
דבית יהודה׃ וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃ ושכיב
יהויקים עם אבהתוהי ומלך יהויכין בריה תחותוהי׃ ולא הסיף עוד מלך
ז מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל
אשר היתה למלך מצרים׃ ולא אוסיף עוד מלכא דמצרים למפק מארעיה
ארי נסיב מלכא דבבל מנחלא דמצרים עד נהר פרת כל דהוה למלכא
דמצרים׃ בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃ בר תמני עסרי שנין
יהויכין כד מלך ותלתא ירחין מלך בירושלם ושום אמיה נחשתא בת אלנתן
מירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃ ועבד דביש קדם יי
ככל דעבד אבוהי׃ בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם
ותבא העיר במצור׃ בעדנא ההוא סליקו עבדי נבוכדנצר מלכא דבבל
יא לירושלם ועלת קרתא בצירא׃ ויבא נבכדנאצר מלך בבל על העיר
ועבדיו צרים עליה׃ ואתא נבוכדנצר מלכא דבבל על קרתא ועבדוהי צירין
יב עלה׃ ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו
וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו׃ ונפק יהויכין מלך
שבטא דבית יהודה על מלכא דבבל הוא ואמיה ועבדוהי ורברבנוהי
יג וגיברוהי ודבר יתיה מלכא דבבל בשנת תמני למלכיה׃ ויוצא משם
את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב

אל בן כל לשון בן אל במ״ג על ומימנה ... על בן המלך וכשדים וחברו ...

אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ואפיק מתמן ית
כל אוצרי בית מקדשא דיי וית אוצרי בית מלכא וקציץ ית כל מני דהבא
דעבד שלמה מלכא דישראל בהיכלא דיי כמא דמליל יי: והגלה את
כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל
החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: ואגלי ית כל ירושלם וית כל
רברביא וית כל גיברי חילא עסרא אלפין בגלותא וכל אומניא ותרעיא לא אשתאר
אלהין חשיכי עמא דארעא: ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי
המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה: ואגלי ית
יהויכין לבבל וית אמא דמלכא וית נשי דמלכא וית רברבוהי וית רברבי ארעא
אוביל בגלותא מירושלם לבבל: ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר
אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: וית כל גיברי
חילא שבעה אלפין אומניא ותרעיא אלפא כולהון גיברין גברי עבדי קרבא
ואיתינון מלכא דבבל בגלותא לבבל: וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו
ויסב את שמו צדקיהו: ואמליך מלכא דבבל ית מתניה אחא אבוהי תחותוהי ושני
ית שמיה צדקיה: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: בר עסרין וחדא שנין
צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה חמוטל בת ירמיה
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: ועבד דביש קדם יי ככל
דעבד יהויקים: כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אותם
מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ארי על דארגיזו קדם יי הות בירושלם
וביהודה עד דאגלי יתהון מארעא בית שכינתיה ומריד צדקיה במלכא דבבל:
ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא
נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב:
והוה בשתא תשיעיתא למלכיה בירחא עסיראה בעסרא לירחא אתא נבוכדנצר
מלכא דבבל הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרא עלה ובנו עלה כרקום סחור
סחור: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ועלת קרתא
בצירא עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיהו: בת שעה

[illegible]

בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ׃
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה׃
וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות יריחו וכל חילו
נפצו מעליו׃ ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו
אותו משפט׃ ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ויביאהו בבל׃ ובחדש
החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדנצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל
ירושלים׃ וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית גדול שרף באש׃ ואת כל חומות ירושלם סביב נתצו כל
חיל כשדים אשר רב טבחים׃ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים׃ ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכונות ואת
ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה׃
ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בם לקחו׃ ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים׃ העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה׃ שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
שלש אמות ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה
לעמוד השני על השבכה׃ ויקח רב טבחים את שריה
~~הכהן הראש~~ כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת
שמרי הסף׃ ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על
אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים
איש מעם הארץ הנמצאים בעיר׃ ויקח אתם נבוזראדן ר

ירח

תורה צוה לנו מושה מורשה קהלת יעקב
ודת [illegible] התורה אש ד [illegible] משה לבני ישראל

רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה׃ ויך אתם
מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
אדמתו׃ והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר
נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ וישמעו כל שרי החילים המה
והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו
המצפה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת
תנחומת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם׃
וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי
הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם׃ ויהי
בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה׃ ויקמו
כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי
יראו מפני כשדים׃
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה ב
בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך י
יהודה מבית כלא׃ וידבר אתו טבות ויתן את כסאו
מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל׃ ושנא את בגדי כ
כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃
וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום
ביומו כל ימי חייו׃ סכום הפסוקים של ספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה סימן [illegible]
חתקלד ותצו ויקבץ מלך ישראל את הנביאים׃ וחצי השלשת תת״ים שני ש״ח יום לחדש מרחשון שנת [illegible]
ותתקנ״ר במאתא מעבר תו ותוב״ר׃

[illegible]

אברכא אל אמונא [illegible]

אברכא ײ אל אמונא אשר אין לא דמיון ולא תמונא האמ[illegible]מיר ואדם
רעת וביפא ברוך המעביר חבלי שינא: אברכא בנועם אמרים ואסדר
שבחאך ברננות ושירים אל מלך אדיר באדירים ברוך מתיר אסורים:
אברכא [illegible] גדל כו

זכר כא

عن اصحاب حقوق وواردات اصلیه
١٥٠

ورسم
٣٠

رکسیل
١٠٠

السعادة
علیهم سنا
ووارداتهم
٨٣ ١٣٥

١٦٣

جمله
٢١٨
١١
٢٢٩

عن جدید
وقطع عن سنا
عن وواردات
١٣٧ ١٠٥

جمله
٢٢٢
١٦
٢٣٨

عن العدیه
وقطع عن سنا
ووارداتهم اصلیه
١٣٦ ١٠٩

جمله
٢٤٥
١٠
٢٥٥

عن صالحه ومعنا
وقطع عن اصحابها
ووارداتهم اصلیه
١٠٩ ١١٩

جمله
٢٢٩
١٥
٢٤٤

الامارة الجملة
والجدیدة السعادة
وقطع سنا
ووارداتهم اصلیه
٧٢ ٥٠
٩٧ ٤٩
١٦٨ ٨٠
٣٣٨ ٢٥
٢٠٥

جمله
٥٤٣

السعادة العلیا
علیهم سنا
ووارداتهم اصلیه
٨٥ ٥٦

جمله
١٤٢

عن الاهمیه
علیهم سنا
وقطع ووارداتهم اصلیه
١٩٣ ٩٣

وقطع
نی حیوان
١٩

عن الرواق
علیهم وقطع
٣١٠

جمله
٢٩٤

سید العلیا
نصف ... سنا
ووارداتهم
٥٤٦ ١٩٣

جمله
٧٣٩

وقطع
رکسیل
٤٠

المحلات وحوض
وسنا وواردات
ومعنیات واوقاف
٢٣٨٥

B

FORMER
PROPHETS
WITH
TARGUM.
HEBREW.

BRIT. MUS.